

Uppenbarelseboken 18: det höga ropet —2018-2030

*”Hon har fallit, hon har fallit,
Babylon den stora! »
”Kom ut ifrån henne, mitt folk...”*

Samuel presenterar

**Förklara
Daniel och
Uppenbarelseboken
för mig**

**Profetiska bevis på att Gud finns
till
sina slutgiltiga uppenbarelser för
sina utvalda**

**I detta verk: Hans projekt - hans
omdöme**

jag hörde en mans röst mitt i Ulai;

han ropade och sade: Gabriel, förklara för honom synen”

Daniel 8:16.

Förklarande notering av omslaget

Uppifrån och ner: Meddelanden från de tre änglarna i Uppenbarelseboken 14.

Dessa är tre sanningar från Daniels bok som uppenbarades för de heliga efter rättegången våren 1843 och efter den 22 oktober 1844. De tidiga adventisterna ignorerade sabbatens roll och kunde inte förstå den sanna innebörden av dessa budskap. Adventister som väntade på Kristi återkomst hade kopplat sin upplevelse till " **midnattsropet** " eller " *mitt i natten* " som citeras i liknelsen om de " *tio jungfrurna* " från Matt.25:1 till 13 där tillkännagivandet av "återkomsten " av *brudgummen* ” nämns.

- 1- **Temat för dom** utvecklades i Dan.8:13-14 och ämnet för den första *ängelns budskap* i Upp.14:7: " *Frukta Gud och ge honom ära, för stunden för hans dom har kommit och tillbe honom som har gjort jorden, himlen och vattenkällorna!* »: återgången till lördagen, den enda sanna sjunde dagen i den gudomliga ordningen, den judiska sabbaten och veckovilodagen, krävs av Gud i det fjärde av hans tio bud.
- 2- **Fördömandet av påvliga Rom** , " *litet horn* " och " *andra kung* " i Daniel 7:8-24 och 8:10-23 till 25, som får namnet " *Babylon den stora* " i budskapet från den andra *ängeln* från Apo. 14:8: " *Babylon den stora är fallen, hon är fallen!* ": huvudsakligen, på grund av söndagen, den tidigare "solens dag" som ärvts av kejsar Konstantin I ^{som} etablerade den den 7 mars 321. Men detta uttryck " *den föll* " är berättigat av uppenbarelsen av dess förbannade natur av Gud som han introducerade den för sina adventisttjänare efter 1843, 1844, genom att återställa den övergivna sabbatens praxis. " *Hon har fallit* " betyder: "hon är tagen och besegrad." Sanningens Gud tillkännager alltså sin seger mot de religiösa lögnernas läger.
- 3- **Temat för den sista domen** där " *den andra dödens eld* " drabbar de kristna rebellerna. Detta är bilden som presenteras i Dan.7:9-10, temat utvecklas i Upp.20:10-15, och det är ämnet för den tredje *ängelns budskap*

i Upp.14:9-10: " Och en annan, en tredje ängel följde efter dem och sade med hög röst: Om någon tillber vilddjuret och dess bild och får **ett märke** på sin panna eller på sin hand, så skall han också dricka Guds vredes vin, utgjutet utan blandas i hans vredes bägare, och han kommer att plågas med eld och svavel, inför de heliga änglarna och inför Lammet ": Här identifieras söndagen med " vilddjurets märke" .

Lägg märke till den identiska överensstämmelsen mellan siffrorna på de riktade verserna i Daniel 7: 9-10 och Uppenbarelseboken 14: 9-10.

Den fjärde ängeln : han uppträder endast i Apo.18 där han avbildar den slutliga förkunnelsen av de tre tidigare adventistbudskapen som drar nytta av allt det gudomliga ljus som har kommit för att lysa upp dem sedan 1994 och fram till världens ände, det vill säga tills våren 2030 Det är den roll som detta arbete måste spela. Ljuset som kom att belysa den avslöjar de successiva skulderna: den katolska religionen, sedan 538; av den protestantiska religionen, sedan 1843; och den officiella adventistinstitutionen, sedan 1994. Alla dessa andliga fall hade på sin tid orsaken: vägran av ljuset som föreslagits av Guds Helige Ande i Jesus Kristus. " Vid tiden för slutet " som nämns i Dan.11:40, sammanför den katolska kyrkan i sin förbannelse alla religiösa grupper, kristna eller inte, som erkänner dess tjänst och auktoritet; detta under beskydd av dess så kallade "ekumeniska" allians som, efter protestantismen, officiell adventism gick med 1995.

2 Korintierbrevet 4:3-4

" ...Om vårt evangelium fortfarande är beslöjat, är det beslöjat för dem som går under; för de otrogna vars intelligens denna tidsålders Gud har förblindat, så att de inte ser glansen av evangeliet om Kristi härlighet, som är Guds avbild . »

"Och om det profetiska ordet förblir missförstått, kommer det bara att förbli så för dem som måste gå vilse"

Sammanfattningsvis av uppenbarelserna som presenteras i detta dokument vet också att för att " rättfärdiga helighet ", sedan våren 1843 fastställd genom dekret av skaparen och lagstiftaren Gud i Daniel 8:14, enligt hans " evangelium evangelium ",

över hela jorden, varje man och varje kvinna,

måste döpas i Jesu Kristi namn genom total nedsänkning för att erhålla gudomlig nåd,

måste iaktta lördagen, den sjunde dagen sabbatsvilan, helgad av Gud i 1 Mosebok 2, och 4:e^{av} hans 10 bud som citeras i 2 Mosebok 20; detta för att bevara hans nåd,

måste hedra de gudomliga morallagarna och kostlagarna som föreskrivs i Bibeln, i 1 Mosebok 1:29 och 3 Mosebok 11, (kroppens helighet)

och **får inte "förakta hans profetiska ord"**, för att inte "**släcka Guds Ande**" (1 Tess.5:20).

Alla som inte uppfyller dessa kriterier döms av Gud att lida den "***andra döden***" som beskrivs i Uppenbarelseboken 20.
Samuel

FÖRKLARA – JAG DANIEL OCH APOKALYPS **Sidindelning av behandlade ämnen**

Första delen: Förberedande anteckningar

Använder automatisk sökning av sidnummer för programvaran som används

Titelsida

07	Presentation
12	Gud och hans skapelser
13	Sanningens bibliska grundval
16	Grundläggande anmärkning : 7 mars 321, den förbannade syndens dag
26	Guds vittnesbörd gett på jorden
28	Notera : Blanda inte ihop martyrskap med straff
29	Genesis: en viktig profetisk sammanfattning
30	Tro och otro
33	Mat för det lämpliga vädret
37	Den sanna trons uppenbarade historia
39	Förberedande anteckningar till Daniels bok
41	Allt börjar i Daniel – DANIELS BOK
42	Daniel 1 - Daniels ankomst till Babylon
45	Daniel 2 - <i>Statyn</i> av kung Nebukadnessars syn
56	Daniel 3 - De tre följeslagarna i <i>ugnen</i>
62	Daniel 4 - kungen förödmjukad och omvänd
69	Daniel 5 - Kung Belsassars dom
74	Daniel 6 - Daniel i <i>lejonhålan</i>
79	Daniel 7 - <i>The fyra djur</i> och det <i>lilla</i> påvliga hornet

- 90 Daniel 8 - Påvlig identitet bekräftad – det gudomliga dekretet i Dan.8:14.
- 103 Daniel 9 - Tillkännagivandet av tiden för Jesu Kristi jordiska tjänst.
- 121 Daniel 10 - Tillkännagivande av den *stora olyckan* - Visioner om olyckan
- 127 Daniel 11 - Syriens sju krig.
- 146 Daniel 12 - Adventisternas universella uppdrag illustrerad och daterad.
- 155 Introduktion till profetisk symbolik
- 158 Adventism
- 163 Den första titten på apokalypsen
- 167 Roms symboler i profetian
- 173 Ljus på sabbaten
- 176 Guds dekret av Daniel 8:14
- 179 Förberedelse för Apokalyps
- 183 Apokalypsen i sammandrag
- 188 **Andra delen: den detaljerade studien av apokalypsen**
- 188 **Uppenbarelseboken 1** : Prolog - Kristi återkomst - Adventisttema
- 199 **Uppenbarelse 2** : Kristi församling från dess tillkomst till 1843
- 199 1:a perioden: *Efesos* - 2:a perioden : *Smyrna* - 3:e perioden : *Pergamum* -
- 4:e ^{eran} : *Tyatira*
- 216 **Uppenbarelseboken 3** : Kristi församling sedan 1843 - den apostoliska kristna tron återställd
- 216 5:e perioden : *Sardis* - 6:e perioden : *Philadelphia* -
- 223 Adventismens öde avslöjat i Ellen G Whites första syn
- 225 7:e ^{eran} : *Laodikea*
- 229 **Uppenbarelseboken 4** : himmelsk dom
- 232 Notera : GUDOMLIG LAG profeterar
- 239 **Uppenbarelseboken 5** : Människosonen
- 244 **Uppenbarelseboken 6** : Skådespelare, gudomliga bestraffningar och tecken på den kristna eran - De första 6 sigillen
- 251 **Uppenbarelseboken 7** : Sjundedagsadventismen besegrad med " *Guds sigill* ": sabbaten och det hemliga " *sjunde inseglet* " .
- 259 **Uppenbarelseboken 8** : De fyra första " *trumpeterna* "
- 268 **Uppenbarelseboken 9** : Den 5:e och 6:e " *trumpeter* "
- 268 den 5:e " *trumpeten* "
- 276 den 6:e " *trumpeten* "
- 286 **Uppenbarelseboken 10** : den " *lilla öppna boken* "
- 291 Slutet på den första delen av Uppenbarelsen
Andra delen: teman utvecklade
- 292 **Uppenbarelseboken 11** : påvlig regeringstid - nationell ateism - den 7:e " *trumpeten* "
- 305 **Uppenbarelseboken 12** : den stora centrala planen
- 313 **Uppenbarelseboken 13** : den kristna religionens falska bröder
- 322 **Uppenbarelseboken 14** : Sjundedagsadventismens tid
- 333 **Uppenbarelseboken 15** : Slutet på provotiden
- 336 **Uppenbarelseboken 16** : *Guds vredes sju sista plågor*
- 345 **Uppenbarelseboken 17** : den prostituerade avslöjas och identifieras

- 356 **Uppenbarelseboken 18** : den prostituerade får sitt straff
368 **Uppenbarelseboken 19** : Jesu Kristi *Armageddon-strid*
375 **Uppenbarelseboken 20** : det sjunde millenniets *tusen år och den sista domen*
381 **Uppenbarelseboken 21** : det förhärligade *Nya Jerusalem* symboliserat
392 **Uppenbarelseboken 22** : Evighetens ändlösa dag
405 **Bokstaven dödar men Anden ger liv**
408 **Jesu Kristi jordiska tid**
410 **Helighet och helgelse**
424 **Första Mosebokens separationer – från Första Mosebok 1 till 22 –**
525 Uppfyllelsen av de löften som gavs till Abraham: 1 Mosebok 23 till...
528 Uttåget och trofasta Moses – Ur Bibeln i allmänhet – Det sista valets timme – Sjundedagsadventismen: En separation, ett namn, en historia – Guds stora domar – Gudomlig från A till Ö – Förvrängningar av bibliska texter – Anden återställer sanningen.
547 Den sista dedikationen
548 Det sista samtalet

Obs: översättningar till främmande språk utförs med automatisk översättningsprogram, författaren är endast ansvarig för texter på franska, språket i originalversionen av dokumenten.

Förklara Daniel och Uppenbarelseboken för mig

Presentation

Jag är född och bor i detta mycket avskyvärda land, eftersom Gud symboliskt döper dess huvudstad till " *Sodom och Egypten* " i Upp.11:8. Dess samhällsmodell, republikansk, avundsjuk, imiterades, spreds och antogs av många folk över hela världen; detta land är Frankrike, ett dominerande monarkiskt och revolutionärt land, experimenterande av fem republiker med offentliga regimer som fördömts av Gud. Den proklamerar och visar stolt upp sina tabeller över mänskliga rättigheter, upprörande i motsats till tabellerna över mänskliga plikter skrivna i form av "tio bud", av skaparen Gud själv. Sedan dess ursprung och sin första monarki har den tagit upp försvaret av sin fiende, den romersk-katolska religionen vars lära aldrig har upphört att kalla "ondska" vad Gud kallar "goda" och att kalla "goda" vad han kallar "onda" ". Dess revolution fortsatte sitt obönhörliga fall och ledde till att den antog ateism. Sålunda, som en varelse, en kruka med jord, är Frankrike engagerad i ett motstånd som ställer det mot den allsmäktige Guden, en autentisk kruka av järn; resultatet var förutsägbart och profeterat av honom; hon kommer att uppleva ödet för " *Sodom* " skyldig till samma synde före henne. Världshistorien under de senaste 1700 åren eller så har formats av dess onda inflytande, särskilt dess stöd till den romersk-katolska påvliga regimens auktoritet, från dess första monark, Clovis I, frankernas första kung. Han döptes i Reims den 25 december år 498. Detta datum bär tecknet på ett julfirande som Rom, orättvist och skandalöst, kopplat till ett falskt födelsedatum för Jesus Kristus, den inkarnerade Guden, världens skapare och allt som lever eller existerar; som med rätta hävdar titeln " *sanningens Gud* " eftersom han avskyr " *lögner som har djävulen som fader* ", som Jesus förklarade.

Vill du ha ett obestridligt bevis för att ingen romersk påve är legitim när han säger sig vara en tjänare till Jesus Kristus? Här är det, exakt och bibliskt: Jesus sa i Matt.23:9: " **Och kalla ingen din fader på jorden; ty en är din fader, som är i himlen.** »

Vad kallas påven på jorden? Alla kan se det, "helig *far* ", eller till och med, "mycket helig *far* ". Katolska präster kallas också " *fäder* ". Denna upproriska attityd gör att mängderna av präster placerar sig som förment outhärliga mellanhanderna mellan Gud och syndaren, medan Bibeln lär honom fri tillgång till Gud legitimerad av Jesus Kristus. På så sätt infantiliserar den katolska tron människor till att framstå som outhärliga och väsentliga. Denna avledning från Jesu Kristi direkta förbön kommer att fördömas av Gud i en profetia, i Dan.8:11-12. Fråga-svar: Vem kan tro att den mäktige skaparen Gud kunde ta människor som inte lyder honom som sina tjänare med en sådan upprörande " *arrogans* " som fördöms i Dan.7:8 och 8:25? Det bibliska svaret på denna infantilisering av mänskliga sinnen finns i denna vers från Jer.17:5: " *Så säger YaHWéH:*

Förbannad är den man som litar på människan , som tar köttet till sitt stöd och som vänder bort sitt hjärta från YaHWéH. ! »

Eftersom det var Frankrike som i hög grad formade den religiösa historien under en stor del av den kristna eran, gav Gud en fransman uppdraget att avslöja sin förbannade roll; detta genom att belysa den dolda innebörden av hans profetiska uppenbarelser krypterade i en strikt biblisk kod.

1975 fick jag tillkännagivandet av min profetiska mission genom en vision, vars sanna innebörd jag förstod först 1980, efter mitt dop. Döpt i den sjundedagsadventistiska kristna tron, har jag sedan 2018 vetat att jag har varit placerad i tjänst under ett jubileum (7 gånger 7 år) som kommer att avslutas våren 2030 med återkomsten i ära av Herren Gud, den allsmåttige, Jesus Kristus.

Att erkänna Guds eller Jesu Kristi existens är inte tillräckligt för att få evig frälsning .

Jag minns här att Jesus, innan han återvände till himlen, riktade till sina lärjungar orden i dessa verser från Mat.28:18 till 20: ”Jesus när han kom fram och talade så till dem: *All myndighet har getts åt mig i himlen och på jorden. **Gå därför och gör alla folk till lärjungar , döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla allt vad jag har befallt er . Och se, jag är med er alltid intill världens ände.** ” Hans gudomliga Ande inspirerade aposteln Petrus denna andra formella och högtidliga förklaring i Apostlagärningarna 4:12: ” **Det finns frälsning i ingen annan; ty det finns inget annat namn under himlen givet bland människor, genom vilket vi måste bli frälsta.** ”*

Följaktligen, förstå, är religionen som försonar oss med Gud inte baserad på ett religiöst arv som beror på mänskliga traditioner. Tro på det frivilliga försoningsoffer som Gud erbjuder, genom hans mänskliga död i Jesus Kristus, är **det enda sättet** att uppnå vår försoning med den fullkomliga rättfärdigheten i hans gudomliga helighet. Oavsett vem du än är, oavsett ditt ursprung, din nedärvda religion, ditt folk, din ras, din hudfärg eller ditt språk, eller till och med din status bland människor, kommer din försoning med Gud endast genom Jesus Kristus och anslutning till hans lära som han tar upp till sina lärjungar ända till världens ände; som framgår av detta dokument.

Uttrycket ” **Fader, Son och Helige Ande** ” betecknar tre på varandra följande roller som spelas av den enda Gud i hans frälsningsplan som erbjöds den skyldiga syndaren, dömd till den ” *andra döden* ”. Denna ”treenighet” är inte en samling av tre gudar, som muslimer tror, vilket motiverar deras förkastande av denna kristna dogm och dess religion. Som ” **Fader** ” är Gud vår skapare för alla; som ” **son** ” gav han sig själv en kropp av kött för att sona sina utvaldas synder i deras ställe; i ” **Helig Ande** ” kommer Gud, den uppståndne Kristi Ande, för att hjälpa sina utvalda att lyckas med deras omvändelse genom att erhålla ” **helgelsen utan vilken ingen kommer att se Herren** ”, enligt vad aposteln Paulus lär i Heb.12 : 14; ” **helgelse** ” är att vara **avskild** för och av Gud. Det bekräftar hans acceptans av den utvalde och framträder i hans tros verk, i hans kärlek till Gud och hans inspirerade och uppenbarade bibliska sanning.

Att läsa detta dokument är viktigt för att förstå **den mycket höga nivån av förbannelse** som tynger jordens folk, deras religiösa institutioner och de i den västerländska kristna världen, särskilt på grund av deras kristna ursprung; därför

att den väg som spåras av Jesus Kristus utgör den **unika** och **exklusiva frälsande vägen** för Guds projekt; som ett resultat förblir den kristna tron det främsta målet för attacker från djävulen och demonerna.

I grund och botten är räddningsprojektet designat av skaparen Gud enkelt och logiskt. Men religionen antar en komplex karaktär på grund av det faktum att de som undervisar i den bara tänker på att rättfärdiga sin religiösa uppfattning och genom att utöva synd, ofta av okunnighet, är denna uppfattning inte längre i överensstämmelse med Guds krav. Som ett resultat slår han dem med sin förbannelse som de tolkar till sin fördel och inte hör den gudomliga förebråelsen.

Detta verk är inte avsett att få ett litterärt pris; för skaparen Gud är hans enda roll att sätta sina utvalda på trons prov som gör det möjligt för dem att få evigt liv som vunnits av Jesus Kristus. Du hittar upprepningar där, men det är den stilen som Gud använder genom att hamra fram samma läror som han uppenbarar genom olika bilder och symboler. Dessa talrika upprepningar utgör det bästa beviset på deras äkthet och vittnar om den vikt han gav de berörda illustrerade sanningarna. De liknelser som Jesus lärde ut bekräftar denna betoning och upprepning.

Du kommer i detta verk att finna uppenbarelser som gavs av den store skaparen Gud som besökte oss under det mänskliga namnet Jesus från Nasaret, som kom under titeln "smord" eller "messias", enligt den hebreiska "mashiah" som citeras i Dan .9:25, eller "krist", från det grekiska "christos" av det nya förbundets skrifter. I honom kom Gud för att offra sitt fullkomligt rena liv som ett frivilligt offer, för att bekräfta de riter av djuroffer som föregick hans ankomst sedan den ursprungliga synden som Eva och Adam begick. Termen " *smord* " betecknar en som tar emot den Helige Andes smörjelse symboliserad av olivträdens olja. Den profetiska uppenbarelse som Gud gav i Jesu Kristi enda namn och hans försoningsverk vägleder hans utvalda på den väg som leder till evigt liv. Därför att frälsning enbart av nåd inte hindrar de utvalda från att falla i fällor som han inte är medveten om. Det är därför för att fullborda sitt nåderbudande, som Gud i Jesu Kristi namn kommer för att avslöja existensen av de viktigaste fällorna som gör det möjligt för hans sista tjänare i ändens tid, att analysera, döma och tydligt förstå **de** förvirrade situationen för den universella kristna religionen som råder under denna sista epok av jordisk frälsning.

Men före sådd är det lämpligt att rycka upp med rötterna; därför att den skapande Gudens natur förvrängs av läran från de stora monoteistiska religioner som är rådande på jorden. De har alla det gemensamt att de påtvingar den ende Guden genom tvång och på så sätt vittnar om sin separation och från varje relation med honom. Den skenbara friheten som är knuten till den kristna tron beror bara på tidens rådande omständigheter, men så fort Gud låter demonerna agera fritt kommer denna intolerans mot dem som inte följer dem att dyka upp igen. Om Gud hade velat handla genom tvång, skulle det ha varit tillräckligt för honom, helt enkelt, att göra sig synlig för deras ögon, för att få från sina varelser att de lyder alla hans vilja. Om han inte handlade på detta sätt beror det på att hans val av valda tjänstemän **enbart vilar** på det fria valet att älska honom eller avvisa honom; fritt val som han ger till alla sina varelser. Och om det finns en begränsning, är det bara den av de utvaldas naturliga karaktär som drivs och

attraheras av sin individuella fria natur av kärlekens Gud. Och detta namn kärlek passar det bra, eftersom det sublimerar det, genom att erbjuda sina varelser en demonstration omsatt i handling som gör den obestridlig; detta genom att offra sitt liv för att, i Jesu Kristi person, sona för de synder som ärvts och begåtts av hans utvalda **ensamma** vid tiden för deras okunnighet och svaghet. Uppmärksamhet! På jorden tar detta ord kärlek bara formen av känsla och dess svaghet. Guds är starkt och fullkomligt rättvist; vilket gör hela skillnaden eftersom det tar formen av en princip där känslan är helt kontrollerad. Den sanna religion som godkänts av Gud vilar därför på fri anslutning till hans person, hans tankar och hans principer fastställda i lagar. Allt jordeliv är byggt på dess fysiska, kemiska, moraliska, psykiska och andliga lagar. Precis som tanken på att undkomma den jordiska gravitationens lag och få den att försvinna inte skulle komma in i människans sinne, kan hennes ande bara blomstra harmoniskt i respekt och lydnad. till de lagar och principer som skapats av Gud. Och dessa ord av aposteln Paulus från 1 Kor.10:31 är alltså helt berättigade: "**Oavsett om du äter eller dricker eller gör något annat, gör allt för Guds ära .**" Tillämpningen av denna gratis inbjudan möjliggörs av det faktum att i Bibeln, och bara den, har Gud överlämnat och uppenbarat sina gudomliga åsikter. Och det är viktigt att ta hänsyn till hans åsikt när han utför arbetet med "**helgelse utan vilken**", enligt Hebr.12:14, "**ingen kommer att se Herren .**" Ibland tar hans åsikt formen av ett recept, men det är inte mer diskutabelt än det som tillhandahålls av den specialistläkare som människan skyndar sig att lyda, och tror att han handlar i sitt bästa för sin hälsa, fysisk eller psykisk (även om han har fel). Skaparguden är, långt över allt, den ende och sanne läkaren av själar som han känner till i minsta detalj. Det gör ont men läker närhelst situationen är gynnsam. Men i slutändan kommer han att förstöra och förinta allt himmelskt och jordiskt liv som har visat sig oförmöget att älska honom och därför att lyda honom.

Religiös intolerans är därför den avslöjande frukten av den falska monoteistiska religionen. Det utgör ett mycket allvarligt fel och synd eftersom det förvränger Guds karaktär, och genom att attackera honom riskerar det inte att få hans välsignelse, hans nåd och hans frälsning. Men Gud använder det som ett gissel för att straffa och drabba den otrogna eller otrogna mänskligheten. Jag förlitar mig här på bibliska och historiska vittnesbörd. Sannerligen, skrifterna i det gamla förbundet lär oss att för att straffa otroheten hos hans folk, nationen som kallas Israel, använde Gud det "filistinska" folket, sin närmaste granne. I vår tid fortsätter detta folk denna aktion under namnet "palestinier". Senare, när han ville avslöja sin dom och sitt slutliga fördömande av detta jordiska köttliga Israel, tillkallade han den kaldeiske kungen Nebukadnessars tjänster; detta tre gånger. I den tredje, i – 586, förstördes nationen och de överlevande människorna fördes till deportation till Babylon under en period av "70 år" som profeterades i Jer.25:11. Ännu senare, för sin vägran att erkänna Jesus Kristus som sin messias, förstördes nationen igen av romerska trupper ledda av Titus, arvtagaren till kejsar Vespasianus. Under den kristna eran, som officiellt faller tillbaka i synd 321, övergavs den kristna tron till påvarnas intolerans från 538. Och denna dominerande katolska tro sökte gräl med de Mellanösternfolk som hade blivit religiöst muslimska under samma 600-^{tal}. Den otrogna kristendomen har där

funnit en evig formidabel motståndare. Eftersom den religiösa oppositionen i de två lägren är som polerna, totalt motsatta fram till världens ände. Den icke-troende är också stolt och söker exklusivitetens ära; när han inte får det från Gud, tillskriver han det till sig själv och accepterar inte att bli utmanad. Denna beskrivning av individen kännetecknar, också kollektivt, de medlemmar som tillhör de olika församlingarna och grupperar sig i de olika falska religionerna. Att fördöma intolerans betyder inte att Gud är tolerant. Intolerans är en mänsklig praxis inspirerad av det demoniska lägret. Ordet tolerant antyder tanken på intolerans och ordet om sann tro är godkännande eller ogillande enligt den bibliska principen "ja eller nej". För sin del stödjer Gud ondskans existens utan att tolerera det; han stöder det för en tid av frihet som planeras i hans projekt att välja sina valda tjänstemän. Ordet tolerans gäller därför bara mänskligheten, och termen förekom i Henrik IV:s Edikt från Nantes den 13 april 1598. Men efter nådens tid kommer ondskan och de som gör det att förgöras. Toleransen hade ersatt den religionsfrihet som Gud gav människan från början.

Menyn för detta verk tillkännages; bevisen kommer att presenteras och demonstreras på sidorna.

Gud och hans skapelser

Det andliga lexikon som används av män i det latinska Europa döljer viktiga budskap från Gud. Så är det först och främst med ordet apokalyps som i denna aspekt frammanar den stora katastrof som människor fruktar. Ändå ligger bakom denna skrämmande term översättningen "Uppenbarelse" som uppenbarar för hans tjänare i Kristus oumbärliga saker som är nödvändiga för deras frälsning. Enligt principen som dikterar att lyckan hos vissa orsakar olyckan för andra, de i det motsatta lägret, är budskapen i absoluta motsatser mycket rika på undervisning och mycket ofta antydda i den mycket heliga "Uppenbarelsen" som ges till aposteln Johannes.

En annan term, ordet "ängel" döljer viktiga lärdomar. Detta franska ord kommer från latinets "angelus" själv taget från det grekiska "aggelos" som betyder: budbärare. Denna översättning avslöjar för oss det värde som Gud ger till sina varelser, sina motsvarigheter som han skapade fria och relativt oberoende. Livet ges av Gud, detta oberoende behåller logiska begränsningar. Men denna term "budbärare" avslöjar för oss att Gud ser sina fria motsvarigheter som levande budskap. Således representerar varje varelse ett budskap som består av en livserfarenhet som präglas av personliga val och positioner som utgör vad Bibeln kallar "en själ". Varje varelse är unik som en levande själ. För vad de första himmelska motsvarigheterna skapade av Gud, de som vi traditionellt kallar "änglarna", inte visste är att den som gav dem liv och rätten att leva kan ta tillbaka dem. De skapades för att leva för evigt och visste inte ens innebörden av ordet död. Det är för att avslöja för dem vad ordet död betyder att Gud skapade vår jordiska dimension där den mänskliga arten, eller Adam, skulle spela rollen som dödlig efter synden i Edens lustgård. Budskapet vi representerar är **bara behagligt för Gud** om det överensstämmer med hans normer för gott och gott. Om detta budskap uppfyller sin standard av ondska och dåliga, är den som bär det av den upproriska typen som det dömer till evig död, till en slutlig förstörelse och förintelse av hela hans själ.

Sanningens bibliska grundval

Gud såg det bra och rätt att först avslöja ursprunget till vårt jordsystem för Mose, så att varje människa skulle få veta om det. Han anger där en prioritet för andlig undervisning. I denna handling presenterar han för oss **grunderna för sin sanning** som börjar med att reglera tidens ordning. Ty Gud är ordningens och ädla konsekvensens Gud. Vi kommer att upptäcka, i jämförelse med dess normer, den dumma och osammanhängande aspekten av vår nuvarande ordning, som skapats av syndens människa. För det är verkligen synden och redan arvsynden som förändrar allt.

Men det är viktigt att förstå före allt annat, att den " *början* " som citeras av Gud i Bibeln, och det första ordet i boken som kallas "Första Moseboken" är "ursprung", inte rör livets "början" utan *endast* det av hans skapelse av hela vår jordiska dimension som inkluderar stjärnorna i det himmelska kosmos alla skapade på den fjärde dagen efter själva jorden. Med denna tanke i åtanke kan vi förstå att detta specifika jordsystem, där nätter och dagar kommer att följa varandra, skapas för att bli miljön där Gud och hans trogna utvalda och djävulens fiendeläger kommer att konfrontera varandra. Denna kamp av gudomligt gott mot djävulens ondska, den första syndaren i livets historia, är hans anledning till att vara och grunden för hela uppenbarelsen av hans universella och mångsidiga frälsningsprojekt. Under detta arbete kommer du att upptäcka innebörden av vissa gåtfulla ord som sades av Jesus Kristus under hans jordiska tjänst. Du kommer alltså att se hur stor betydelse de får i det stora projekt som satts igång av den ende store Guden, skaparen av alla former av liv och materia. Här stänger jag denna viktiga parentes och återgår till ämnet för den tidsordning som fastställts av denna tillvarons Suveräna Suverän.

Före synden hade Adam och Eva sina liv strukturerade kring en följd av sjudagarsveckor. I enlighet med modellen för det fjärde av de tio budorden (eller dekalogen) som **påminner om det**, är den sjunde dagen en dag helgad för vila av Gud och av människor, och när vi idag vet vad denna handling profeterar, kan vi förstå varför Gud håller fast vid respektera denna praxis. I sitt övergripande projekt som förklarar orsakerna till denna specifika jordiska skapelse, profeterar veckan, den föreslagna tidsenheten, sju tusen år under vilka det stora projektet med den universella (och mångsidiga) demonstrationen av hans kärlek och rättvisa kommer att fullbordas. I detta program, i analogi med de första sex dagarna i veckan, kommer de första sex årtusendena att sättas under demonstrationen av hans kärlek och tålmod. Och liksom den sjunde dagen kommer det sjunde årtusendet att ägnas åt upprättandet av hans fullkomliga rättfärdighet. Jag kan sammanfatta detta program sålunda genom att säga: sex dagar (av tusen år = sex tusen år) för att rädda, och den sjunde (= tusen år), för att döma och förinta de jordiska och himmelska rebellerna. Detta räddningsprojekt kommer helt och hållet att vila på det frivilliga försoningsoffer som gjorts av skaparen Gud, i den jordiska gudomliga aspekten av den namngivna personen, genom hans gudomliga vilja, Jesus Kristus i den grekiska versionen eller enligt hebreiskan, Jesus Messias.

Före synden, i den ursprungliga perfekta gudomliga ordningen, består hela dagen av två på varandra följande lika delar; 12 timmars månnatt följs av 12 timmars solljus och cykeln upprepar sig hela tiden. I vårt nuvarande tillstånd uppstår denna situation bara två dagar om året, vid tidpunkten för vår- och höstdagjämningarna. Vi vet att de nuvarande årstiderna beror på en lutning av jordens axel, och vi kan således förstå att denna lutning uppträdde som en konsekvens av den arvsynd som begicks av det första paret, Adam och Eva. Före synden, utan denna böjelse, var regelbundenhet i den gudomliga ordningen perfekt.

Jordens fullständiga varv runt solen anger enheten för året. I sitt vittnesbörd berättar Moses historien om hebréernas uttåg som befriades av Gud från egyptiskt slaveri. Och på själva dagen för denna utgång sade Gud till Mose i 2 Mos.12:2: ” *Denna månad kommer att vara den första månaden på året för dig; det kommer att vara för dig den första månaden.* ” Sådan envishet vittnar om den betydelse som Gud ger saken. Den hebreiska kalendern på tolv månader fluktuerade med tiden, och bakom solordningen var det nödvändigt att lägga till ytterligare en trettonde månad för att återfå överensstämmelse efter flera år av ackumulering av denna försening. Hebréerna kom ut *ur Egypten 14:e dagen i årets första månad* ” som logiskt började på vårdagjämningen; namn som betyder just "första gången".

Denna order från Gud, " *denna månad kommer att vara den första månaden på året för dig* ", är inte trivial, eftersom den riktar sig till alla människor som kommer att göra anspråk på hans frälsning fram till världens ände; Hebreiska Israel, mottagare av gudomlig uppenbarelse, som endast är spetsen för det stora universella frälsningsprojektet i dess gudomliga program. Hans måntid kommer att följas av Kristi soltid genom vilken Guds frälsningsprojekt uppenbaras i allt dess ljus.

Det perfekta återställandet av dessa gudomliga normer kommer aldrig att genomföras på en jord befolkad av upproriska och onda människor. Men det är fortfarande möjligt, i den individuella relationen vi har med Gud, denna kraftfulla osynliga skapande Ande som upphöjer kärleken lika mycket som rättvisan. Och varje relation med honom måste börja med detta sökande efter hans värderingar och för det första de som hör till hans tidsordning. Detta är en handling av tro, ganska enkel och utan särskilda förtjänster; ett minimum att erbjuda från vår mänskliga sida. Och eftersom vårt närmande är behagligt mot honom, blir det kärleksfulla förhållandet mellan varelsen och dess Skapare möjligt. Himlen vinnas inte av bedrifter eller mirakel, utan genom tecken på ömsesidig uppmärksamhet, som uttrycker sann kärlek. Detta är vad alla kan upptäcka i Jesu Kristi verk, som gav sitt liv, frivilligt, som ett tecken på en kallelse, att rädda endast sin utvalda älskade.

Efter denna beundransvärda bild av den gudomliga ordningen, låt oss titta på den patetiska aspekten av vår mänskliga ordning. Denna jämförelse är desto mer nödvändig eftersom den kommer att tillåta oss att förstå de förebråelser som Gud profeterade genom sin profet Daniel, som Jesus i sin stund bekräftade som sådan. Bland dessa förebråelser läser vi i Dan.7:25: " *Han kommer att planera att förändra tiderna och lagen.* " Gud känner bara till en standard för dessa saker; de

som han själv etablerade sedan världens skapelse och sedan uppenbarade för Mose. Vem vågade begå en sådan upprördhet? En dominerande regim som han tillskriver " *arrogans* " och " *framgången med dess tricks* ". Också beskrivet som en " *annorlunda kung* ", antyder syntesen av dessa kriterier religiös makt. Dessutom anklagades för att " *förfölja helgonen* ", tolkningsmöjligheterna begränsar och omsluter den romerska påvliga regimen som **endast etablerats** sedan 538 genom ett dekret på grund av kejsaren Justinianus ^{1:a} . Men uppenbarelsen kallad Apokalyps kommer att avslöja det faktum att detta datum 538 endast är konsekvensen och förlängningen av en ondska som fördes mot " *tiden och den gudomliga lagen*" från den 7 mars 321 av den romerske kejsaren Konstantin ^{1:a} . Hans brott kommer ofta att påminnas om i denna studie, eftersom detta onda datum för förbannelsen in i den rena och perfekta kristna tron som etablerades på apostlarnas tid. Denna delning av skuld, i relä, av det hedniska kejsarliga Rom och det romersk-katolska påvliga Rom är en huvudnyckel till den profetiska uppenbarelse som konstruerats i de vittnesbörd som Daniel skrev. För den hedniska kejsaren etablerade den första dagsvilan, men det är den kristna påvliga regimen som religiöst påtvingade det i dess " *förändrade* ", speciella och mänskliga form, av Guds tio bud.

Grundläggande anmärkning: 7 mars 321, den förbannade syndens dag

Och kraftigt förbannad, för den 7 mars 321 ersattes resten av den heliga sjunde dagen på sabbaten, på order av ett daterat kejsarligt dekret, officiellt av den första dagen. På den tiden ägnades denna första dag av hedningarna till dyrkan av solguden, SOL INVICTVS, det vill säga den upprörande OBEVEGRADE SOL, redan föremål för tillbedjan från egyptiernas sida vid tiden för uttåget av uttåget. Hebréerna, men också, i Amerika, av inkafolket och aztekerna, och fram till idag av japanerna (den "uppgående solens" land). Djävulen använder alltid samma recept för att leda människor in i hans fall och fördömelse av Gud. Det utnyttjar deras ytlighet och deras köttliga sinne vilket leder dem att förakta det andliga livet och lärdomarna från det historiska förflutna. Idag, den 8 mars 2021, när jag skriver detta meddelande, vittnar nyheterna om vikten av denna upprördhet, en sann gudomlig majestät, och återigen får gudomlig tid sin fulla betydelse. För Gud börjar tiden på ett år på våren och slutar i slutet av vintern, det vill säga i vår nuvarande romerska kalender, från 20 mars till följande 20 mars. Det verkar alltså som att den 7 mars 321 var för Gud den 7 mars 320, d.v.s. 13 dagar före våren 321. Följaktligen var det för Gud år 320 som markerades vid sitt slut, av den avskryvbara handling som väcktes mot hans rättfärdiga och helig gudomlig lag. Enligt Guds tid utgör år 2020 17-^{årsdagen} (17: antal domar) i antal århundraden sedan år 320. Det är därför inte förvånande att från början av år 2020 har den gudomliga förbannelsen gått in i en aggressiv fas i form av ett smittsamt virus som har orsakat panik, i västvärlden, samhället av män vars tillit och tro helt och hållet har ställts på vetenskapen och dess framsteg. Panik är konsekvensen av oförmågan att presentera ett effektivt botemedel eller vaccin trots de höga tekniska kunskaperna hos nuvarande forskare. Genom att ge dessa 17 århundraden ett profetiskt värde, upptäcker jag ingenting, för för Gud har siffrorna en andlig betydelse som han uppenbarar och använder i konstruktionen av sina profetior, och just i Uppenbarelseboken ägnas kapitel 17 åt temat "skökans dom som *sitter på många vatten* ." " *Babylon den stora* " är dess namn och *de "stora vattnen* " som är involverade antyder " *floden Eufrat* " som Gud riktar in sig på i " *sjätte basunen* "-budskapet i Upp.9:13, symbol för det kommande tredje världskriget. Bakom dessa symboler finns den påvliga katolicismen och det otroget kristna Europa, källor och mål för hans ilska. Kampen mellan Gud och människor har precis börjat; järngrytan mot jordkrukan, utgången av kampen är förutsägbar; bättre, det är profeterat och programmerat. Hur skulle Gud markera 1600-^{årsjubileet} den 7 mars 320 (320, för honom och hans utvalda; 321 för den falskt religiösa eller profana världen)? Jag har länge trott att det skulle vara genom inträdet i världskriget, men ett världskrig som kommer att sluta i atomform, eftersom Gud profeterade det tre gånger i Dan.11:40 till 45, Hesekiel 38 och 39, och slutligen. , i Upp.9:13 till 21. Den kamp som Gud inlett mot den upproriska mänskligheten sedan våren 2020 är av samma typ som den som han förde mot farao i Egypten på

Moses tid; och slutresultatet blir detsamma; Guds fiende kommer att förlora sitt liv där, som Faraos som på sin tid såg sin förstfödde son dö och förlorade sin egen. Den 8 mars 2021 noterar jag att denna tolkning inte var uppfylld, men jag hade varit beredd på den i ungefär en månad, efter att ha insett genom gudomlig inspiration att 321 var för Gud 320 och att han följaktligen hade planerat att förbanna, inte bara dagen den 7 mars 2020, men hela det år som denna förbannade dag är knuten till, och tillämpar således, för detta straff, principen som citeras i Nom.14:34: ”Precis som du har tillbringat fyrtio dagar med att utforska landet, *du skall bära straffen för dina missgärningar i fyrtio år, ett år för varje dag*”.

Men till denna observation läggs en sak. Vår falska kalender har inte bara fel om början av året, den är också fel om datumet för Jesu Kristi födelse. På 500-talet^{talet} placerade munken Dionysius den Lille den felaktigt på dödsfallet för kung Herodes som verkligen ägde rum i – 4 i hans kalender. Till dessa 4 år måste vi lägga till de ”*två år*” som Herodes uppskattade som åldern för den Messias som han ville döda enligt Matt.2:16: ”*Sedan Herodes såg att han hade blivit lurad av visa män blev mycket arga, och han sände för att döda alla barn från två år och yngre som var i Betlehem och i hela dess område, enligt vilket datum han noggrant hade frågat de vise männen* . Så när han räknar åren lägger Gud till 6 år till vårt vanliga falska och vilseledande datum och Jesu födelse ägde rum på våren det året – 6. Som ett resultat var år 320 för honom: 326 och den 17:e^{sekulära} årsdagen av vårt år 2020 var för honom år 2026 från det sanna ögonblicket av Jesu Kristi födelse. Denna siffra 26 är numret på tetragrammet "YHWH", på hebreiska "Yod, Hé, Wav, Hé", som Gud gav sig själv, efter Moses fråga: "Vad är ditt namn ? » ; detta, enligt 2 Mosebok 3:14. Den store skaparen Gud hade därför ytterligare en anledning att med sitt personliga kungliga sigill markera denna dag präglad av hans allsmäktiga gudomliga förbannelse; och detta till världens ände. Gisselet av smittsam sjukdom som uppträder under detta år 2026 av gudomlig tid har just bekräftat kontinuiteten i denna förbannelse som kommer att ta olika former under de sista åren av livet på planeten Jorden. Ett tredje kärnvapenkrig kommer att markera " *slutet* " på " *nationernas tider* " som Jesus Kristus förkunnade i Matt.24:14: " *Dessa goda nyheter om riket kommer att predikas över hela världen, som ett vittnesbörd för alla nationer. Då kommer slutet* ." Detta " *slut* " börjar med slutet av anständeperioden; erbjudandet om frälsning kommer att upphöra. Ett trosprov baserat på respekt för hans heliga sabbat kommer definitivt att skilja "fårens" läger från "getternas" läger i Matt.25:32-33: " *Alla folk kommer att samlas inför honom. Han skall skilja den ena från den andra, såsom herden skiljer fåren från getterna; och han skall sätta fåren på sin högra sida och getterna på sin vänstra.* " Dekretet i en lag som gör den romerska söndagen obligatorisk kommer i slutändan att resultera i att Jesu Kristi sanna utvalda helgon döms till döden. Denna situation kommer att uppfylla dessa ord i Dan.12:7: ” *Och jag hörde mannen klädd i linne, stående ovanför flodens vatten; han lyfte upp sin högra och sin vänstra hand till himlen, och han svor vid den som lever för evigt att det kommer att ske i en tid och tider och en halv tid, och att allt detta kommer att sluta när folkets styrka helgonet kommer att vara helt krossat* .” Ur ett mänskligt perspektiv kommer deras situation att vara desperat och deras död nära förestående. Det är då som dessa Jesu Kristi ord som citeras i Matt.24:22 kommer

fram: ” Och om dessa dagar inte förkortades, skulle ingen bli frälst; men för de utvaldas skall **kommer dessa dagar att förkortas** . ” År 6000 kommer att sluta före den 3 april 2036 av gudomlig tid, det vill säga den 3 april 2030 i vår falska kalender som kommer 2000 år efter dagen för Jesu Kristi korsfästelse, fullbordad på den 14:e dagen efter vårens ^{början} . 30. Och dessa " **dagar** " måste " **förkortas** " eller förminskas. Detta innebär att datumet för tillämpningen av dödsförordningen kommer att föregå detta datum. För det är nödsituationen som kräver att Kristus ingriper direkt för att frälsa sina utvalda . Vi måste då ta hänsyn till Guds prioritet att förhärliga den "tidsnorm " som han gav till sin jordiska skapelse. Det är han som kommer att inspirera de sista dagarnas rebeller att välja ett datum som med några dagar kommer att överstiga den första våren 2030, bakom vilket avslutar de 6000 år av jordisk historia. Två möjligheter presenterar sig då: ett datum som kommer att förbli okänt till slutet, eller den 3 april 2030 som markerar den maximala möjliga och andligt meningsfulla gränsen. Tänk på att trots dess extrema betydelse är den 14:e ^{dagen} på året för Jesu Kristi korsfästelse inte lämplig att markera slutet på 6000 år av världshistoria, än mindre början av det ^{7:e} årtusendet. Det är därför jag föredrar och tror på vårdatumet den 21 mars 2030, datumet för den " **förkortade** " profetiska tiden den 3 april eller ett mellanliggande datum. Märkt av naturen skapad av Gud är våren avgörande när vi vill räkna de 6000 åren av mänsklighetens historia; vilket blir möjligt från det ögonblick Adam och Eva syndade. I den bibliska berättelsen om Första Moseboken var dagarna fram till denna första vår eviga dagar. Den tid som Gud räknar är den för syndens land och de 6000 år som veckan profeterar börjar med början av den första våren och de kommer att sluta med slutet av en sista vinter. Det var en vår som nedräkningen till 6000 år började. På grund av synden genomgick jorden en lutning av sin axel på 23° 26' och följderna kunde börja. I det gamla förbundets judiska högtider är två helgdagar dominerande: den veckovisa sabbaten och påskan. Dessa två högtider är placerade under symboliken för siffrorna "7, 14 och 21" av de "7:e, ¹⁴ :e och 21:a " dagarna som representerar de tre faserna av den gudomliga frälsningsplanen: Det veckovisa sabbatstemat i Upp.7 som profeterar. belöningen för de utvalda helgonen, för "7"; Jesu Kristi frälsningsverk som utgör **medlet** för att erbjuda denna belöning, för de "14". Observera att i högtiden påsk som varar i 7 dagar är den 15:e ^{och} den 21: ^a ^{dagen} två sabbater av profan inaktivitet. Och det tredubbla "7" eller "21" betecknar slutet på de första 7000 åren och inträdet i evigheten av den nya gudomliga skapelsen på jorden, förnyad enligt Upp.21; detta nummer 21 symboliserar fullkomligheten (3) av fullheten (7) av livsprojektet som var det mål som Gud önskade. I Uppenbarelseboken 3 markerar verserna 7 respektive 14 början och slutet av den sjundedagsadventistiska ^{institutionen} ; här återigen de två faserna av samma helgade ämne. På samma sätt behandlar Uppenbarelseboken 7 ämnet beseglingen av de utvalda adventisterna och Uppenbarelse 14 presenterar budskapen från de tre änglarna som sammanfattar deras universella uppdrag. Sålunda, år 30, fullbordades slutet av de 4000 åren på våren, och av endast symboliska skäl korsfästes Jesus 14 dagar efter den 21 mars denna vår år 30, d.v.s. 36 för Gud. Genom dessa exempel bekräftar Gud att sabbatens "7" och "14" för återlösningen av de utvaldas synder genom Jesus Kristus är oskiljaktiga. Således, när sabbatens

"7" angrips i slutet, flyger Kristus, återlösaren av "14" till hans hjälp för att ge honom ära, de maximala 14 "dagarna" som skiljer de två datumen kommer att "förkortas" *eller*, undertryckt för att rädda sina sista utvalda troende.

Genom att omläsa Matt.24 såg det ut för mig att Kristi budskap riktar sig särskilt till hans lärjungar vid världens ände, till oss som lever under dessa sista år. Verserna 1-14 täcker tiden fram till tiden för " *slutet* ". Jesus profeterar om följder av krig, framträdanden av falska profeter och den slutliga andliga kylningen. Sedan, verserna 15 till 20, i dubbel tillämpning, rör både förstörelsen av Jerusalem som genomfördes av romarna år 70 e.Kr. och nationernas slutgiltiga aggression mot de utvaldas judiskhet som håller Guds heliga sabbat. Efter detta profeterar vers 21 deras sista " *stora nöd* ": "Ty då skall det bli en sådan stor nöd som inte har varit sedan världens begynnelse till nu, **och 'det kommer aldrig att bli** "; Observera att detta förtydligande " **och det kommer aldrig att finnas** " förbjuder tillämpning av apostlarnas tid, eftersom det skulle motsägas av läran i Dan.12:1. Detta betyder att båda citaten hänför sig till samma prestation i det sista jordiska testet av tro. I Dan.12:1 är uttrycket identiskt: " *Vid den tiden ska Mikael, den store fursten, försvararen av ditt folks barn, uppstå; och det kommer att bli en tid av nöd, som inte har varit sedan nationerna existerade till den tiden . Vid den tiden kommer de av ditt folk som finns skrivna i boken att räddas .* ". " *Nöden* " kommer att vara så stor att " *dagarna* " måste " *förkortas* " enligt vers 22. Vers 23 anger standarden för sann tro som inte växer i Kristi spontana framträdanden på jorden: "Om då du sade: "Se, han är i öknen, gå inte dit; se, han är i kamrarna, tro det inte ." I samma sista epok kommer spiritualismen att föröka sina " *underbarn* " och sina bedrägliga och **förföriska framträdanden** av den falske Kristus, vilket kommer att underkuva dåligt undervisade själar: " *Ty falska Kristus och falska profeter kommer att uppstå; de kommer att utföra stora under och under, till den grad att de , om det var möjligt, vilseleda även de utvalda* " ; vilket bekräftas av Uppenbarelseboken 13:14: " *Och hon bedrog jordens invånare genom de tecken som det gavs henne att verka i vilddjurets närvaro, och sa åt jordens invånare att göra en bild åt vildjuret som hade svärdets sår och som levde .* Vers 27 frammanar den gudomlige Kristus mäktiga och segerrika framträdande och vers 28 profeterar " *festen* " som erbjuds rovfågarna efter hans ingripande. För de rebeller som överlever tills hans ankomst kommer att utrotas och överlämnas till betesmark " *till luftens fåglar* " som Uppenbarelseboken 19:17-18 och 21 lär.

Jag sammanfattar här, denna helt nya förståelse av gudomlig skapelse. Genom att upprätta den första veckan, fixar Gud dagens enhet som består av en mörk natt och en ljus dag, solen kommer bara att lysa upp den från den fjärde ^{dagen}. Natten förutsäger etableringen av synd på jorden på grund av Evas och Adams framtida olydnad. Fram till denna syndakt uppvisar den jordiska skapelsen **eviga** egenskaper . Synden som begås, saker förändras och nedräkningen på 6000 år kan börja, eftersom jorden lutar på sin axel och årstidernas princip börjar. Den av Gud förbannade jordiska skapelsen får då sin **eviga egenskap** som vi känner till. De 6000 år som började under den första våren som präglades av synd kommer att sluta våren 6001 med Jesu Kristi återkomst i gudomlig härlighet. **Hans sista**

**tillkomst kommer att fullbordas på " den första dagen i den första månaden "
av det första året av det 7:e millenniet .**

Som sagt, den 7 mars 2021, av vår falska mänskliga kalender, har just markerats religiöst av ett besök av påven Franciskus hos östkristna som förföljs i Irak av muslimska extremister. I detta möte påminde han muslimer om att de hade samma Gud, Abrahams, och han betraktade dem som sina "bröder". Dessa ord som gläder västerländska otroende är inte mindre en enorm skandalöshet för Jesus Kristus som gav sitt liv som ett offer för förlåtelsen för sina utvaldas synder. Och detta intrång av ledaren för "ex-korsfararna" katolska "kristna" i deras territorium kan bara intensifiera islamisternas ilska. Påvens fredliga agerande kommer därför att medföra dramatiska konsekvenser som profeterades i Dan.11:40, intensifieringen av den muslimska "södra kungen"s "drabbning" mot påvliga Italien och dess europeiska allierade. Och i detta perspektiv kommer den ekonomiska kollapsen av Frankrike och alla västländer av kristet ursprung orsakad av deras ledare, på grund av Covid-19-viruset, att förändra maktbalansen och i slutändan tillåta fullbordandet av "Tredje världskriget" tillbaka till slutet av de senaste 9 åren som fortfarande ligger framför oss. Avslutningsvis, låt oss komma ihåg att genom att orsaka epidemin på grund av Covid-19 och dess utveckling, öppnade Gud vägen för den förbannelse som skulle prägla de senaste tio åren av mänsklighetens historia på jorden.

Den 7 mars 2021 präglades dock av våldsdåd från ungdomar mellan rivaliserande gäng och mot polismyndigheterna i flera städer i Frankrike. Detta bekräftar vägen mot en generaliserad konfrontation; var och ens positioner är oförenliga eftersom de är oförenliga. Detta är konsekvensen av sammandrabbningen mellan två diametralt motsatta kulturer: västerländsk sekulär frihet mot samhället av chefer och kaponer i de sydliga länderna, dessutom traditionellt och nationellt muslimska. En tragedi är på väg som Covid-19, utan botemedel.

För att fullborda observationen av den avskyvärda ordning som legitimeras av mänskligheten måste vi notera: årsskiftet efter den 12:e ^{månaden} som bär namnet på den 10:e ^{månaden} (december), i början av vintern; bytet av dagen mitt i natten (midnatt); endast den exakta och regelbundna räkningen av timmar förblir positiv. Därmed har den vackra gudomliga ordningen försvunnit på grund av synden, ersatt av en syndfull ordning som i sin tur kommer att försvinna, när den härliga skaparen Gud uppenbarar sig, för avräkning av räkenskaper, det vill säga i slutet av de första sextusen åren. våren 2030, för bedragna människor, eller våren 2036 av vår Herre och Frälsare Jesu Kristi sanna födelse, för hans utvalda.

Den etablerade och observerade oordningen vittnar om den gudomliga förbannelse som tynger mänskligheten. För sedan jordens lutning har beräkningen av tiden förlorat sin stabilitet och regelbundenhet, och timmarna natt och dygn är i evig följd av ökning och minskning.

Ordningen i vilken skaparen Gud organiserar sin frälsningsplan avslöjar ytterligare för oss de andliga prioriteringar som han föreslår människan. Han valde att avslöja sin sublimes kärlek genom att ge sitt liv i Jesus Kristus som en

lösen efter 4000 år av mänskliga jordiska erfarenheter. Genom att göra detta säger Gud till oss: "Visa mig först din lydnad och jag ska visa dig min kärlek."

På jorden avlöser männen varandra och återger samma karaktärsfrukter, men generationen av den sista tiden som vi gick in i 2020 uppvisar en egenhet; efter 75 år av fred i Europa och en otrolig ny utveckling av genetisk vetenskap, mycket logiskt, trodde européerna och deras utväxter, från USA, Australien och Israel, att de kunde svara på alla hälsoproblem, deras samhällen sanerades alltmer. Det är inte attacken av ett smittsamt virus som är nytt, det är beteendet hos ledarna i avancerade samhällen som är nytt. Orsaken till detta beteende av rädsla är deras exponering för jordens folk genom bombardemang av media, och bland dessa medier, de nya medier eller sociala nätverk som dyker upp på spindelnätet som utgör fri internetkommunikation, där vi hitta mer eller mindre tydliga diffusorer. Mänskligheten är alltså fångad av dess överdrifter av frihet som faller som en förbannelse över den. I USA och Europa ställer våld etniska grupper mot varandra; där är det " *Babels* "-*upplevelsens* förbannelse som förnyas; en annan obestridlig gudomlig läxa som inte lärdes, eftersom den är ättling till ett enda par som nödvändigtvis talar samma språk, tills denna skyldiga upplevelse, vi ser den fortfarande idag, mänskligheten är åtskild av flera språk och dialekter skapade av Gud och utspridda över hela världen jorden. Och ja, Gud slutade inte skapa efter de första sju dagarna av skapelsen; han skapade fortfarande mycket för att förbanna och ibland för att välsigna sina utvalda, mannat som offrades i öknen, till Israels söner, är ett exempel.

Men **frihet** är kärnan, en underbar gåva från vår Skapare. Det är på den som vårt **fria** engagemang för dess sak vilar . Och där, måste det erkännas, innebär denna integrerade frihet existensen av slumpen eftersom Gud inte ingriper på något sätt; ett ord som många troende inte alls tror på. Och de har fel, eftersom Gud lämnar en stor del åt slumpen i sin skapelse, och först och främst rollen att väcka bland de utvalda, uppskattningen av hans uppenbarade himmelska normer. Efter att ha identifierat sina utvalda tar Skaparen ansvaret för dem för att leda dem och lära dem hans sanningar som förbereder dem för evigt himmelskt liv. De missbildningar och monstrositeter som observerades vid födelsen av mänskliga varelser bevisar slumpens verkan som ger genetiska fel i processen för reproduktion av arten med mer eller mindre allvarliga konsekvenser. Spridningen av arter är baserad på farten hos reproduktionskedjor som genererar överensstämmelsefel då och då; detta inklusive principen om ärftlighet eller oberoende på grund av chansen till liv. Sammanfattningsvis, om jag är skyldig min tro till chansen till ett fritt liv, är jag tvärtom skyldig belöningen och näringen av denna tro, till Guds kärlek och till de initiativ som redan tagits och som han fortsätter att ta för att rädda mig .

I berättelsen om hans jordiska skapelse kommer den dag som kommer att bli förbannad av Gud först i veckan; hans öde är skrivet: hans mål kommer att vara att " *separera ljus från mörker* ". Utvald av falska kristna för att motsäga Guds val som helgar den sjunde dagen, kommer denna första dag att ha fullgjort sin roll som ett " *märke* " för det olydiga rebellägret i Upp.13:15. Så mycket som den första söndagen är förbannad av Gud, är den sjunde dagen sabbat välsignad och helgad av honom. Och för att förstå denna motsättning måste vi omfamna

tanken på Gud, som är ett tecken på helgelse av och för honom. Sabbaten gäller den sjunde dagen och denna siffra *sju*, "7", är en symbol för fullhet. Under denna term fullhet placerar Gud tanken på syftet med vilket han skapade vår jordiska dimension, nämligen regleringen av synden, dess fördömelse, dess död och dess försvinnande. Och i denna plan kommer dessa saker att uppfyllas till fullo under det 7:e ^{årtusendet} som den veckovisa sabbaten profeterar. Detta är anledningen till att **detta mål är viktigare för Gud än medel** för återlösning genom vilket han kommer att återlösa de jordiska utvaldas liv och som han kommer att uppnå personligen, i Jesus Kristus, till priset av fruktansvärt lidande.

Här är en annan anledning till varför Gud säger i Pred.7:8: "*slutet på en sak är bättre än dess början* ." I Första Moseboken bekräftar följderna i ordningen "natt-dag" eller "*kväll-morgon* " denna gudomliga tanke. I Jes.14:12, under täckmantel av kungen av Babylon, sade Gud till djävulen: "*Här har du fallit från himlen, morgonstjärna , gryningens son! Du är nedkastad till marken, du, nationernas erövrare !* » Uttrycket med vilket Gud betecknar honom, "**morgonstjärna** " antyder att han jämför honom med "solen" i vårt jordsystem. Han var hans första varelse och under skydd av kungen av Tyrus, Hes.28:12 berättar om sin ursprungliga härlighet: "*Människoson, yttra en klagan över kungen av Tyrus! Du skall säga till honom: Så säger Herren, HERREN: Du satte sigillena till fullkomlighet, du var full av vishet, fullkomlig i skönhet .* » Denna perfektion var tvungen att försvinna, ersatt av ett upproriskt beteende som gjorde att han blev fienden, djävulen och motståndaren, Satan som fördömdes av Gud eftersom vers 15 förklarar: "Du har varit fullkomlig i dina vägar, från den dag då du var skapad tills orättfärdighet hittades bland er ." Således pressade den som ansågs vara "**morgonstjärnan** " otrogna män att hedra den gudomliga skapelsens "**morgonstjärna** " som en gudomlighet: "*den obesegrade solen*" **gudomliggjord från den romerska kult som nästan hela världen västerländsk kristendom tillber hedniskt**. Gud visste redan innan han skapades att denna första ängel skulle göra uppror mot honom och trots detta skapade han honom. På samma sätt meddelade Jesus dagen före sin död att en av de tolv apostlarna skulle förråda honom, och han sa till och med direkt till Judas: "*Vad du än måste göra, gör det snabbt!*" ". Detta gör att vi kan förstå att Gud inte försöker hindra sina varelser från att uttrycka sina val, även när de strider mot hans egna. Jesus uppmanade också sina apostlar att lämna honom om det var deras önskan. Det är genom att lämna sina varelser fullständig frihet att uttrycka sig och avslöja sin natur som han kan välja ut sina utvalda för deras påvisade trohet och i slutändan förgöra alla sina himmelska och jordiska fiender, de ovärdiga och likgiltiga...

Ursynen

Resten av den första dagen får enorm betydelse i vår kristna tid eftersom den utgör den "**synd** " som återställts sedan den 7 mars 321 och den blir märket på lägret som gjorde uppror mot Guds helgade läger. Men denna "**synd** " får inte få oss att glömma den ursprungliga "**synden** " som dömer mänskligheten till döden genom arv sedan Adam och Eva. Uppläst av Anden ledde det här ämnet

mig att upptäcka viktiga lärdomar gömda i Första Moseboken. På observationsnivå avslöjar boken för oss skapelsens ursprung i kapitel 1, 2, 3. Den symboliska innebörden av dessa siffror är fortfarande helt berättigad: 1 = enhet; 2 = ofullkomlighet; 3 = perfektion. Detta förtjänar en förklaring. Gen.1 berättar om skapandet av de första 6 dagarna. Deras definition av "kvällsmorgon" kommer bara att anta betydelse efter synden och jordens förbannelse som blir det område som domineras av djävulen, vilket kommer att vara temat för 1 Mos. 3 utan vilket uttrycket "kvällsmorgon" inte skulle ha *någon* mening på marknivå. Genom att leverera förklaringen sätter kapitel 3 fullkomlighetens sigill på denna gudomliga uppenbarelse. På samma sätt, i 1 Mos.2, får temat för den sjunde dagen sabbat eller, mer exakt, om resten av Gud och människan på den sjunde dagen, också sin betydelse först efter "arvsyndens" som begåtts av Eva och Adam i Gen.3 som ger den dess anledning till att vara. Således, paradoxalt nog, utan dess motivering som ges i 1 Mos.3, förtjänar den helgade sabbaten sin "2" symbol för ofullkomlighet. Det framgår av allt detta att jorden skapades av Gud för att offras till djävulen och hans demoner så att deras själars onda frukter kunde materialiseras och framträda i allas ögon, Gud, änglar och människor, och att änglarna och männen väljer sida.

Denna analys får mig att påpeka att upprättandet av den sjunde dagen helgad i vila profeterar den jordiska "syndens" förbannelse som fastställts i 1 Mos.3, eftersom jorden själv är förbannad av Gud, och det är därför först från ögonblicket döden och dess process slår den, dess tid på sex tusen år och de tusen åren av det sjunde årtusendet får en mening, en förklaring, en motivering. Det är lämpligt att notera detta: innan den jordiska skapelsen, i himlen, ställer konflikten redan djävulens läger mot Guds läger, men endast Jesu Kristi död kommer att göra individuella val definitiva; vilket kommer att göras synligt genom utvisningen från himlen av de rebeller som från och med då dömts till att dö i den jordiska skapelsen. Nu, i himlen, organiserade Gud inte änglarnas liv vid växlingar "kvällsmorgonen", detta eftersom himlen representerar hans eviga norm; det som kommer att segra och fortsätta för sina utvalda för evigt. Inför dessa uppgifter: hur var det med jorden före synden? Bortsett från växlingarna "kväll-morgon" är dess norm också himlens, uppenbarligen utspelar sig livet i en evig norm; vegandjur, veganmänniskor och utan död som blir syndens lön, dagar följer dagar och det kan vara för evigt.

Men i 1 Mos.2 uppenbarar Gud för oss sin ordning på veckotiden som slutar på den sjunde dagen med en vila för Gud och för människor. Detta ord vila kommer från verbet "att upphöra" och det gäller det arbete som utförs av Gud såväl som för de gärningar som utförs av människor. Du kan förstå, innan synden kunde varken Gud eller människor känna sig trötta. Adams kropp led ingen sjukdom, trötthet eller smärta av något slag. Nu följde de sjudagarsveckorna på varandra och reproducerade sig själva som en evig cykel, förutom att "kvällsmorgonen" följderna markerade skillnaden med Guds rikes himmelska standard. Denna skillnad var därför avsedd att profetiskt avslöja ett program designat av den store skaparen Gud. Precis som högtiden "Yom Kippur" eller "Försoningsdagen" förnyades varje år bland hebréerna och den profeterade slutet på synden genom dess försoning som fullbordades genom Jesu Kristi död, så profeterar den veckovisa sabbaten den sjundes ankomst. årtusendet, då Gud och

hans utvalda kommer att gå in i verklig vila eftersom rebellerna kommer att ha dött och ondskan kommer att ha besegrats. De utvalda sysslar dock fortfarande med "synd", eftersom de med Kristus måste döma "synder" och syndare, som vid den tiden kommer att sova i dödlig sömn. Det är därför, liksom de föregående sex dagarna, den sjunde placeras under tecknet "synd" som täcker och berör de sju dagarna i hela veckan. Och det är först i början av det åttonde årtusendet, efter att syndare har förtärts i "den andra dödens eld", som evigheten utan "synd" kommer att börja på den förnyade jorden. Om de sju dagarna är markerade av synd och de profeterar 7000 år, kan räkningen av dessa 7000 år bara börja med etableringen av synd som uppenbaras i 1 Mos.3. Således är de jordiska dagarna utan synd inte i normen och logiken för följderna "kvällsmorgon" eller "mörkrets ljus" och eftersom denna tid är utan "synd", kan den inte gå in i de 7000 år som programmerats och profeterats för "synd". " vid sjudagarsveckan.

Denna lära belyser vikten av denna handling som Gud tillskriver det romerska påvedömet i Dan.7:25: "han kommer att forma planen för att förändra tiderna och lagen". "Att förändra tiderna" som fastställts av Gud resulterar i omöjligheten att upptäcka den profetiska karaktären hos den veckovisa sabbaten av Guds "lag". Och detta är vad Rom har gjort sedan Konstantin I, sedan den 7 mars 321, genom att beordra veckovila den första dagen istället för den sjunde. Genom att följa den romerska ordningen blir syndaren inte befriad från den ursprungliga "synden" som ärvts från Adam och Eva, utan dessutom tar han på sig ytterligare en "synd", denna gång frivilligt, vilket ökar hans skuld gentemot Gud.

Tidsordningen "kvällsmorgon" eller "mörkrets ljus" är ett begrepp som valts av Gud och att lyda detta val gynnar och ger tillgång till Bibelns profetiska mysterium. Ingenting tvingar människan att anta detta val och beviset är att mänskligheten har valt att markera sitt dagsbyte vid midnatt, det vill säga 6 timmar efter vårens solnedgång; som profeterar lägret för dem som vaknar för sent för Kristi härliga återkomst, brudgummen i liknelsen om de tio jungfrurna. De subtila budskapen som Gud ger ligger alltså utanför hans intellektuella räckvidd. Men för sina utvalda belyser den gudomliga tidens ordning alla hans profetior och särskilt den i Uppenbarelseboken, vars början Jesus framställer sig själv som "alfa och omega", "början eller början och slutet". Varje dag som går i våra liv profeterar Guds plan som han sammanfattar i 1 Mos.1, 2 och 3 eftersom "natt" eller "mörker" representerar de sex profana dagar som presenteras i 1 Mos. 1, medan gudomlig vila etablerad i 1 Mos. "ljus" tid. Det är på denna princip som enligt Dan.8:14 är tiden för den kristna eran uppdelad i två delar: en tid av andligt "mörker" mellan 321, när "synden" mot sabbaten etableras, och 1843, där en "Ljusets" tid börjar för de utvalda från detta datum fram till Jesu Kristi återkomst våren 2030, där han, som i 1 Mos.3, i den allsmäktige Skapar-Gud, kommer för att döma mellan de utvalda och rebellerna, "får och getter", som han dömde mellan "ormen, kvinnan och Adam". Likaså i Uppenbarelseboken profeterar teman "Brev till de sju kyrkorna, de sju sigillerna och de sju trumpeterna" "mörker" för de första sex och gudomligt "ljus" för den sjunde och sista graden av vart och ett av dessa teman ... Det är så sant att 1991, den institutionella adventismens officiella vägran av detta sista "ljus", det ljus som

Jesus har gett mig sedan 1982, fick honom att säga i brevet riktat till "Laodikea" i Upp.3 : 17 : " *För att du säger: Jag är rik, jag är berikad och jag behöver ingenting, och för att du inte vet att du är eländig, eländig, fattig, blind och naken ...* ". Officiella adventister har glömt detta citat som ges i 1 Petrus 4:17: " *Ty detta är den tid då domen ska börja över Guds hus. Om det nu börjar med oss, vad blir slutet för dem som inte lyder Guds evangelium?* » Institutionen har funnits sedan 1863 och Jesus välsignade dess etablering under " *Philadelphia* " -eran, 1873. Enligt den gudomliga principen " *aftonmorgon* " eller " *ljusmärker* ", den sista och sjunde eran symboliserad med namnet " *Laodicea* ". " skulle bli en tid av stort gudomligt " *ljus* " och det nuvarande verket utgör bevis på det, ett stort " *ljus* " har verkligen kommit för att belysa de profeterade mysterierna, i denna sista era, på bekostnad av den officiella världsadventistiska institutionen. Namnet " *Laodikea* " är väl motiverat eftersom det betyder "dömda människor eller dömande människor". De som inte tillhör eller inte längre tillhör Herren är dömda att ansluta sig till anhängarna av "den av Gud förbannade dagen". Genom att visa sig oförmögna att dela med Gud om hans rättvisa fördömande av den romerska "söndagen", kommer sabbaten inte längre att framstå för dem lika viktig som under den välsignade tiden för deras dop. Ett budskap som Jesus Kristus gav till sin tjänare Ellen G. White, i hennes bok "Early Writings" och i hennes första vision, översatte denna situation så här: "de förlorade synen, och målet, och Jesus... De sjönk in i ond värld och vi får aldrig se dem igen."

ljusets " tid och detta kapitel i Första Moseboken börjar med **helgelsen** av den " **sjunde dagen** ". Det slutar med denna vers 25: " *Mannen och hans hustru var båda nakna, och de skämdes inte.* " Kopplingen mellan dessa två teman visar att upptäckten av deras fysiska nakenhet kommer att vara konsekvensen av tillskrivningen av den " *synd* " som de kommer att begå och som återges i 1 Mos.3, sålunda framstår som orsaken till en dödlig andlig nakenhet. Genom att jämföra denna lära med " *Laodikeas* " finner vi sabbaten förknippad med " *synd* " som gör en " *naken* ". I detta slutliga sammanhang är utövandet av sabbaten därför inte längre tillräckligt för att bevara Kristi nåd, för genom att erbjuda sitt fulla profetiska ljus till de officiella adventistmyndigheterna mellan 1982 och 1991 har kravet på Jesus Kristus ökat och han vill ha detta era att med utövandet av sin heliga sabbat ger de utvalda som är värdiga hans nåd sitt intresse, sin tid, sitt liv och hela sin själ för sina uppenbarelsen profeterade i Daniel och Uppenbarelseboken; men också genom hela den uppenbarade Bibeln som utgör dess " *två vittnen* " enligt Upp 11:3.

Guds vittnesbörd gett på jorden

Hur viktigt det än är, bör Guds besök av mänskligheten i form av Jesus Kristus inte få oss att glömma hans tidigare besök på Moses tid. För det är i detta avlägsna sammanhang som Gud uppenbarade för honom ursprunget till den jordiska dimensionen. Och som en uppenbarelse given av Gud är redogörelsen för Första Moseboken lika viktig som den om Uppenbarelse som uppenbarats för

aposteln Johannes. Den form som Gud valt för att organisera det jordiska livet profeterar hans kärleksplan till varelser som han ger fullständig frihet, så att de kan svara på hans kärlek och leva med honom för evigt eller förkasta den och försvinna in i dödens intighet, i enlighet med villkoren för hans välgörande erbjudande.

Om Adam är skapad ensam, är det för det första för att han framställs som "*Guds avbild* (1 Mos.1:26-27)" i sökandet efter kärlek från en fri motsvarighet till hans avbild, eftersom hela hans förflutna evighet var en av absolut ensamhet. Detta blev outhärdligt för honom till den grad att han var redo att bära konsekvenserna av den frihet han skulle ge sina levande varelser. Skapandet av Eva från ett av Adams revben, medan han är nedsänkt i en dödssömn, profeterar skapandet av hans kyrka, den Utvalde som består av hans trogna utvalda, frukten som skördas genom hans dödsförsoning i Jesus Kristus; detta rättfärdigar rollen som "*hjälpare*" som Gud tillskriver kvinnan som kom från honom och vars namn Eva betyder "*liv*". Den Utvalde kommer att "*leva*" för evigt, och på jorden har hon kallelsen att erbjuda Gud sin "*hjälp*" att samarbeta mänskligt i genomförandet av sitt projekt som syftar till att etablera perfekt delad och ostörd kärlek i dess eviga universum.

Olydnadens synd kommer in i mänskligheten genom Eva eller genom symbolen "*kvinn*a" för hennes utvalda som kommer att ärva denna arvsynd. Liksom Adam, av kärlek till Eva, i Jesus Kristus, blir Gud människa att dela och bära i stället för sin Utvalde, det dödsstraff som hennes synder förtjänar. Berättelsen om Första Moseboken är därför både ett historiskt vittnesbörd som avslöjar vårt ursprung och deras omständigheter, och ett profetiskt vittnesbörd som avslöjar den frälsande principen om den allsmäktige skaparen Gudens stora kärleksfulla projekt.

Efter de första sex dagarna av skapelsen som nämns i 1 Mosebok 1, sex dagar som profeterade de sextusen år som Gud reserverade för hans urval av jordiska utvalda, i 1 Mosebok 2, under bilden av en evig sabbat, kommer den obegränsade sjunde dagen att öppnas för att välkomnas de beprövade och utvalda.

Gud vet från början resultatet av hans projekt, namnen på hans utvalda som kommer att dyka upp under sex tusen år. Han hade all makt och auktoritet att döma och förgöra de upproriska änglarna utan att behöva skapa vår jordiska dimension. Men det är just för att han respekterar sina varelser, som älskar honom och som han älskar, som han organiserar en universell demonstration på jorden skapad för detta ändamål.

Gud upphöjer framför allt sanningsprincipen. Som meddelats i Ps.51:6, definierar Jesus sina utvalda som "*födda på nytt*" eller "*födda av sanningen*" så att de kan anpassas till den gudomliga sanningens standard. Enligt Joh 18:37 kom han själv för att "*vittna om sanningen*" och presenterar sig i Upp. 3:14 under namnet "*Sanningen*". Denna upphöjelse och förhärligande av sanningsprincipen står i **absolut motsats** till lögnens princip, och de två principerna har flera former. Principen om lögn har ständigt förfört jordens invånare under hela dess historia. I modern tid har lögn blivit normen för tillvaron. Det antas under termen "*bluff*" i handelssinnet, men det är inte desto mindre frukten av djävulen, "*lögnens fader*" enligt Johannes 8:44. På det religiösa planet dyker lögner upp i form av flera olika

religiösa förfalskningar beroende på vilka folk och platser på jorden som berörs. Och den kristna tron har själv blivit den perfekta bilden av "förvirring" (= Babel) eftersom dess mörka förfalskningar är så många.

Att ljuga lärs ut vetenskapligt. För i motsats till dess auktoritära inställning, är vetenskapligt tänkande oförmöget att ge verkliga bevis för dess evolutionära teorier om arter, och för de miljoner och miljarder år som dess forskare tillskriver jordens existens. I motsats till denna vetenskapliga tanke ger skaparens vittnesbörd många bevis på hans verklighet, eftersom jordhistoria vittnar om hans handlingar, varav vattenfloden utgör det första exemplet, vilket bevisas av närvaron av marina fossiler på slätterna och även på toppen av de högsta bergen på jorden. Till detta naturliga vittnesbörd läggs vittnesbördet efter mänsklighetens historia, Noas liv, Abrahams liv, hebréernas befrielse från det egyptiska slaveriet och det judiska folkets födelse, levande ögonvittnen till dess historia. världens ände; det finns också ögonvittnen från Jesu Kristi apostlar som bevittnade hans mirakel, hans korsfästelse och hans uppståndelse; detta till den grad att rädslan för döden lämnade dem, och de följde på martyrskapets väg, deras Mästare och deras modell Jesus från Nasaret.

Genom att frammana detta ord "martyrskap" måste jag här öppna en förklaring.

Obs: blanda inte ihop martyrskap med straff

De två sakerna har samma yttre utseende och kan därför lätt förväxlas. Denna förvirring får dock allvarliga konsekvenser eftersom straffhandlingen riskerar att tillskrivas den verkligt utvalde av Gud och omvänt kan djävulens barn tillskrivas ett martyrskap för en mycket vilseledande Gud. Så för att se klart måste vi ta hänsyn till följande analys som utgår från denna princip; Låt oss först ställa frågan: vad är martyrskap? Detta ord kommer från grekiskan "martus" som betyder: vittne. Vad är ett vittne? Det är den som troget eller inte rapporterar vad han har sett, hört eller vad han har förstått i ett ämne. Ämnet som intresserar oss här är religiöst, och bland dem som vittnar för Gud finns sanna och falska vittnen. Vad som är säkert är att Gud gör skillnaden mellan de två. Sanningen är känd för

honom och han välsignar den eftersom detta sanna vittne å sin sida strävar efter att visa sig trogen genom att praktisera i " *gärningar* " all sin uppenbarade sanning och han framhärdar på denna väg tills han accepterar sanningen. Och denna död är ett autentiskt martyrskap, eftersom det liv som offrades till döden överensstämde med den helighetsnorm som Gud krävde för hans tid. Om det liv som erbjuds inte är i denna överensstämmelse, så är det inte ett martyrskap, det är ett straff som drabbar en levande varelse som överlämnas till djävulen för hans förstörelse, eftersom han inte drar nytta av skydd och Guds välsignelse. Beroende på överensstämmelse med sanningens standard som krävs av Gud för varje tidsålder, kommer identifieringen av "martyrskap" att vila på vår kunskap om den gudomliga dom som uppenbaras i hans profetior som riktar sig mot slutets tid; som är syftet och ämnet för detta arbete.

Det är viktigt att förstå att sanningen inte har kapacitet att omvända ett upproriskt sinne; erfarenheten av den första skapade ängeln, namngiven av Gud, Satan, sedan hans uppror, bevisar det. Sanningen är en princip till vilken de utvalda naturligt kommer att känna sig attraherade, de som älskar den och är redo att kämpa vid sidan av Gud i Jesus Kristus, lögnen som skadar honom.

Sammanfattningsvis byggs Divine Revelation successivt över sex tusen år av erfarenheter och vittnesbörd som levts under de bästa och sämsta förhållandena. En tid på sex tusen år kan tyckas kort, men för den människa som bara ger verkligt intresse åt åren av sitt eget liv är det i verkligheten en tillräckligt lång tid som tillåter Gud att sträcka sig över århundraden, och närmare bestämt över sex tusen år , de olika faserna av prestationerna av hans globala projekt. Exklusivt i Jesus Kristus ger Gud sina utvalda i sluttiden, angående hans mysterier och gärningar, en klar förståelse som är reserverad för denna yttertid.

Genesis: en viktig profetisk sammanfattning

I denna förståelse levererar Första Moseboken de grundläggande nycklarna till de bibliska profetiorna om Daniel och Uppenbarelseboken; och utan dessa nycklar är denna förståelse omöjlig. Dessa saker kommer att påminnas när det behövs, under det profetiska studiet, men från och med nu måste vi veta att orden " *djup, hav, jord, kvinna* ", kommer att bära en specifik idé om gudomligt tänkande i sin uppenbarelse "Apokalypsen". De är kopplade till tre på varandra följande stadier av jordisk skapelse. " *Avgrunden* " syftar på planeten jorden helt täckt av vatten utan något liv. Sedan, på den andra dagen, då elementen separeras, kommer " *havet* ", som en synonym och symbol för döden, endast att befolkas av marina djur på den 5:e ^{dagen} ; dess miljö är fientlig för människor skapade för att andas luft. " *Jorden* " kommer ur " *havet* " och kommer också att bebos på den

femte dagen av djur och slutligen, på den sjätte dagen, av " *mannen som är formad till Guds avbild*" och " *kvinnan* " som ska formas på ett mänskligt revben. Tillsammans ska mannen och kvinnan få två barn. Den första " *Abel* ", typen av den andliga utvalde (*Abel* = Fadern är Gud) kommer att dödas av svartsjuka av sin äldre " *Kain* ", typ av den köttsliga, materialistiska människan (= förvärv) som således profeterar ödet för den typiska den utvalde, Jesus Kristus och hans utvalda, som kommer att lida och dö som martyrer på grund av "Kains", judar, katoliker och protestanter, alla "templets köpmän", vars successiva och aggressiva svartsjuka demonstreras och fullbordas under den jordiska historien . Läxan som ges av Guds Ande är därför följande: Ur " *avgrunden* " framträder **successivt** " *havet och jorden*" symboler för falska kristna religioner som leder till själars fördärv . För att utse sin utvalda församling ger han henne ordet " *kvinna* " som är, om hon är trogen sin Gud, " *hustru* ", för " *lammet* " bildsymbolen för Kristus själv profeterad av ordet " *man* " (Adamen) .). Om hon är otrogen förblir hon en " *kvinna* ", men tar sig bilden av en " *prostituerad* ". Dessa saker kommer alla att bekräftas i den detaljerade studien som presenteras i detta arbete och deras avgörande betydelse kommer att bli uppenbar. Du kan lätt förstå, år 2020, de händelser som profeteras i Daniels och Uppenbarelsebokens profetior har för det mesta redan uppfyllts i historien, och de är kända för människor. Men de identifierades inte för den andliga roll som Gud gav dem. Historiker noterar historiska fakta, men bara Guds profeter kan tolka dem.

Tro och misstro

Till sin natur är människor, från sitt ursprung, av den troende typen. Men tro är inte tro. Människan har alltid trott på existensen av Gud eller gudomligheter, överlägsna andar som de var tvungna att tjäna och som de var tvungna att behaga för att inte behöva lida skada orsakad av sin ilska. Denna naturliga övertygelse sträckte sig från århundraden till århundraden och årtusenden till årtusenden fram till modern tid, där vetenskapliga upptäckter tog besittning av hjärnan hos den västerländska människan som sedan dess har blivit vantro och icke-troende. Observera att denna förändring främst kännetecknar personer av kristet ursprung. För samtidigt fanns tron på osynliga andar kvar i öst, Fjärran Östern och Afrika. Detta förklaras av övernaturliga manifestationer som de människor som utövar dessa religiösa riter bevittnar. I Afrika förbjuder tydliga bevis på förekomsten av osynliga andar misstro. Men vad dessa människor inte

vet är att de andar som manifesterar kraftfullt bland dem i verkligheten är demoniska andar som förkastats av Gudens skapare av allt liv och dömda till döden på prov. Dessa människor är inte otroende eller otroende, som västerlänningarna, men resultatet är detsamma, eftersom de tjänar demoner som förför dem och håller dem under deras tyranniska dominans. Deras religiositet är av den avgudadyrkande hedniska typen som har kännetecknat mänskligheten sedan dess ursprung; Eve var hans första offer.

I väst är otro egentligen resultatet av ett val, eftersom få människor är omedvetna om sitt kristna ursprung; och bland försvararna av den republikanska friheten finns det människor som citerar ord ur Bibeln och därmed vittnar om att de inte är okunniga om dess existens. De är inte okunniga om de härliga fakta som det vittnar om för Gud, och ändå väljer de att inte ta hänsyn till dem. Det är denna typ av otro som Anden kallar otro och som är det absoluta upproriska motståndet mot sann tro. För om hon tar hänsyn till bevisen som livet ger honom över hela jorden och särskilt i de afrikanska folkens övernaturliga manifestationer, har människan ingen möjlighet att rättfärdiga sin misstro. De övernaturliga handlingar som utförs av demoner fördömer därför västerländsk otro. Skaparen Gud ger också bevis på sin existens, agerar med kraft genom fenomen som produceras av naturen som är föremål för honom; jordbävningar, vulkanutbrott, destruktiva flodvågor, dödliga epidemier, men alla dessa saker får nu vetenskapliga förklaringar som maskerar och förstör det gudomliga ursprunget. Till ögat, denna stora fiende till tron, läggs den vetenskapliga förklaringen som övertygar den mänskliga hjärnan och som både uppmuntrar den i dess val som leder den till dess undergång.

Vad förväntar sig Gud av sina skapelser? Han kommer bland dem att välja ut dem som godkänner hans livsuppfattningar, det vill säga som omfamnar hans tankar. Tro kommer att vara medlet, men inte målet. Det är därför " *tro utan gärningar* ", som den måste bära, sägs vara " *död* " i Jakob 2:17. För om sann tro existerar, så existerar också falsk tro. Rätt och fel gör hela skillnaden, och Gud har inga problem med att identifiera lydnad för att skilja den från olydnad. I vilket fall som helst förblir han den enda domaren vars åsikt kommer att avgöra den eviga framtiden för var och en av hans varelser, eftersom syftet med hans urval är unikt och hans erbjudande om evigt liv erhålls uteslutande genom Jesus Kristus. Passagen på jorden är bara motiverad för att erbjuda möjligheten till detta urval av eviga utvalda. Tro är inte frukten av enorma ansträngningar och uppoffringar, utan frukten av ett naturligt tillstånd som varelsen erhållit eller inte från dess födelse. Men när den finns måste den få näring av Gud, annars dör den och försvinner.

Sann tro är en sällsynt sak. För i motsats till den vilseledande aspekten av den officiella kristna religionen räcker det inte att placera ett kors ovanför graven på en varelse för att himlens dörrar ska stå öppna för honom. Och jag påpekar detta eftersom det verkar förbisett, Jesus sa i Matt.7:13-14: " *Gå in genom den trånga porten. Ty vid är porten och bred är den väg som leder till fördärv, och det är många som går in genom den . Men trång är porten och smal är vägen som leder till livet, och det är få som finner den.* » Denna lära bekräftas ytterligare i Bibeln i exemplet med judarnas förvisning till Babylon, eftersom Gud finner

värdig hans utval endast Daniel och hans tre följeslagare och fem mäktiga kungar; och Hesekiel som lever i denna era. Sedan läser vi i Hes.14:13-20: ” *Människobarn, om ett land syndar mot mig i trolöshet och jag sträcker ut min hand mot det, om jag bryter brödstaven för det, om jag sänder hungersnöd över det, om jag utplånade människor och djur därifrån, och det fanns dessa tre män bland det, **Noa, Daniel och Job** , skulle de rädda sina själar genom sin rättfärdighet, säger Herren, HERREN. Om jag fick vilda djur att ströva omkring i landet som skulle avfolka det, om det blev en öken där ingen skulle passera på grund av dessa djur, och det fanns dessa tre män mitt ibland dem, skulle jag vara vid liv! säger Herren, HERREN, **de skulle inte rädda söner eller döttrar, utan de ensamma skulle bli frälsta**, och landet skulle bli en öken. Eller om jag förde svärdet mot detta land, om jag sade: Låt svärdet gå genom landet! Om jag utrotade människor och djur, och det fanns dessa tre män mitt ibland dem, skulle jag vara vid liv! säger Herren, HERREN, **de skulle inte rädda söner eller döttrar, utan de skulle bara bli frälsta** . Eller om jag sände en plåga in i detta land, om jag utgjutit min vrede mot det genom dödligheten, för att utrota människor och djur därifrån, och det fanns bland det Noa, Daniel och Job, så lever jag ! säger Herren, HERREN, **de skulle inte frälsa söner eller döttrar, utan genom sin rättfärdighet skulle de frälsa sina egna själar.** » Vi får alltså veta att vid tidpunkten för vattenfloden var det bara Noa som befanns värdig frälsning bland de åtta personer som skyddades av arken.*

Jesus sa vidare i Matt.22:14: ” *Ty många är kallade, **men få är utvalda.** » Anledningen förklaras helt enkelt av den höga standard av helighet som krävs av Gud som vill ta första platsen i vårt hjärta eller ingenting. Konsekvensen av detta krav står i motsats till humanistiskt tänkande om världen som sätter människan över allt. Aposteln Jakob varnade oss för detta motstånd och sa till oss: ” *Ni äktenskapsbrytare! Vet ni inte att **världens kärlek är fiendskap mot Gud ? Den som vill vara världens vän gör sig därför till Guds fiende** . » Jesus säger återigen till oss i Matt.10:37: ” ***Den som älskar hans far eller hans mor mer än mig är inte värdig mig , och den som älskar hans son eller dotter mer än mig är inte värdig mig .***” Om du som jag bjuder in en vän att svara på detta religiösa kriterium som Jesus Kristus kräver, bli inte förvånad om han kallar dig en fanatiker; Detta är vad som hände mig, och jag förstod då att jag bara hade Jesus som min sanna vän; honom, " *den Sanne* " i Upp.3:7. Vi kommer också att kalla dig en fundamentalist, eftersom du visar dig vara ärlig mot Gud, en legalist, eftersom du älskar och ärar hans allra heligaste lag genom din lydnad. Detta kommer delvis att vara det mänskliga priset att betala för att behaga Herren Jesus, så värdig vår självupppoffring och vår fullständiga hängivenhet som han kräver.**

Tro tillåter oss att ta emot från Gud hans hemliga tankar tills vi upptäcker omfattningen av hans fantastiska projekt. Och för att förstå hans övergripande projekt måste den utvalde ta hänsyn till änglarnas himmelska liv som föregick den jordiska erfarenheten. För i detta himmelska samhälle genomfördes inte uppdelningen av varelsen och urvalet av goda änglar som var trogna Gud på tro på den korsfäste Kristus eller på hans förkastande som skulle vara fallet på jorden. Detta bekräftar att på den universella nivån är korsfästelsen av Kristus, som förblev syndfri, för Gud **ett sätt** att fördöma djävulen och hans anhängare och att

på jorden representerar tron på Jesus Kristus **det medel** som Gud har valt för att ha den kärlek han känner för sin utvalda som älskar och uppskattar honom. **Syftet** med denna demonstration av hans totala självuppgifring var att lagligt kunna döma till döden rebelliska himmelska och jordiska varelser som inte delar hans känsla av existens. Och bland sina jordiska varelser väljer han ut dem som omfamnar hans tankar, godkänner hans handlingar och hans domar eftersom de är lämpliga att dela hans evighet. I slutändan kommer han att ha löst problemet som skapats av friheten som ges till alla hans himmelska och jordiska varelser, för utan denna frihet skulle kärleken till hans utvalda varelser vara värdelös och till och med omöjlig. Ja, utan frihet är varelsen inget annat än en robot, med automatiserat beteende. Men priset för frihet kommer i slutändan att bli utrotningen av upproriska varelser från himmel och jord.

Beviset ges alltså att tron inte vilar på ett enkelt: "*Tro på Herren Jesus så kommer du att bli frälst*". Dessa bibliska ord är baserade på vad verbet "tro" innebär, nämligen lydnad till gudomliga lagar som kännetecknar sann tro. För Gud är målet att hitta varelser som lyder honom av kärlek. Han hittade några bland de himmelska änglarna och bland sina jordiska mänskliga varelser, han valde ut några och kommer att fortsätta att välja ut några till slutet av nådens tid.

Mat för rätt väder

Precis som människokroppen behöver näring för att förlänga sitt liv, behöver den tro som produceras i dess ande också sin andliga näring. Varje människa som är känslig för den kärleksdemonstration som Gud gav i Jesus Kristus känner en önskan att i sin tur göra något för honom. Men hur kan vi göra något som behagar honom om vi inte vet vad han förväntar sig av oss? Det är svaret på denna fråga som kommer att utgöra vår tros näring. För "*utan tro är det omöjligt att behaga Gud*" enligt Heb.11:6. Men denna tro måste fortfarande göras levande och behaglig för honom genom att den överensstämmer med hans förväntningar. Ty Herren Gud, den allsmäktige, är dess fullbordare och dess domare. Mängder av kristna troende längtar efter att ha en god relation med himlens Gud, men denna relation förblir omöjlig eftersom deras tro inte har fått ordentlig näring. Svaret på problemet ges till oss i Matt.24 och 25. Jesus fokuserar sin undervisning på våra sista dagar som kort föregår tiden för hans andra

framträdande, denna gång, i sin gudomlighets härlighet. Han beskriver det genom att multiplicera bilderna i liknelser: liknelse om fikonsträdet, i Matt.24:32 till 34; liknelsen om natttjuven, i Matt.24:43 till 51; liknelse om de tio jungfrurna, i Matt.25:1 till 12; liknelsen om talenterna, i Matt.25:13 till 30; liknelser om fåren och getterna, i Matt.25:31 till 46. Bland dessa liknelser förekommer omnämmandet av " *mat* " två gånger: i liknelsen om natttjuven och i liknelsen om fåren och getterna eftersom, trots När Jesus säger, " *Jag var hungrig, och du gav mig något att äta* ", talar han till oss om andlig föda, utan vilken människans tro dör. " *Ty människan ska inte leva av bröd enbart, utan av varje ord som utgår från Guds mun* . Matt.4:4". Syftet med trons mat är att skydda honom mot den " *andra döden* " i Uppenbarelseboken 20, den som får en att förlora rätten att leva evigt.

Som en del av denna reflektion, rikta din blick och uppmärksamhet mot denna liknelse om natttjuven:

V.42: " *Vak därför, eftersom du inte vet vilken dag din Herre kommer .* "

Temat för Jesu Kristi återkomst är definierat och dess "väntan" kommer att provocera fram ett andligt uppvaknande i Nordamerikas Förenta Stater, mellan 1831 och 1844. Det kallas "adventism", varvid medlemmarna i denna rörelse är dem - själva utpekade av sina samtida med termen "adventister"; ord hämtat från latinets "adventus" som betyder: advent.

V.43: " *Vet detta väl, om husets herre visste vilken nattvakt tjuven måste komma, skulle han vaka och inte låta sitt hus bli inbrott.* "

I den här versen är " *husets herre* " lärjungen som väntar på att Jesus ska komma tillbaka, och " *tjuven* " syftar på Jesus själv. Genom denna jämförelse visar Jesus oss fördelen med att veta datumet för hans återkomst. Han uppmuntrar oss därför att upptäcka det, och att vi lyssnar på hans råd kommer att påverka vårt förhållande till honom.

V.44: " *Var därför också ni redo, ty Människosonen kommer i en stund då ni inte tänker .* "

Jag har korrigerat, i den här versen, verbens framtida tid eftersom i den ursprungliga grekiskan är dessa verb i presens. Sannerligen, dessa ord säger Jesus till sina samtida lärjungar som ifrågasätter honom i detta ämne. Herren kommer i slutets tid att använda detta "adventistiska" tema för att sälla kristna genom att sätta dem på provet av profetisk tro; för detta ändamål kommer han successivt att organisera fyra "adventistiska" förväntningar över tiden; varje gång rättfärdigad av ny belysning från Anden, de tre första rörande de profetiska texterna i Daniel och Uppenbarelseboken.

V.45: " *Vem är då den trogna och kloka tjänaren som hans herre har satt över sitt folk för att ge dem mat i rätt tid? »*

Var försiktig så att du inte gör ett misstag i din bedömning, för " *maten* " som talas om i den här versen är för närvarande framför dina ögon. Ja, det är detta dokument som jag gav namnet "Förklara Daniel och Uppenbarelseboken" som utgör denna andliga " *mat* " som är nödvändig för att ge näring till din tro, eftersom det ger, från Jesus Kristus, alla svar på de frågor som du med rätta kan ställa , och bortom dessa svar, oväntade uppenbarelser, såsom det sanna datumet

för Jesu Kristi återkomst som förpliktar oss till våren 2030 i den fjärde och sista "adventist" "väntar".

Eftersom jag är personligen bekymrad över denna vers, presenterar jag detta dokument, frukten av min trohet mot sanningens Gud och min klokhet, eftersom jag inte vill bli överraskad av Jesu Kristi återkomst. Jesus avslöjar här sin plan i slutet av tiden. Han har för den här tiden planerat " *mat* " som är lämplig för att ge näring till tron hos hans utvalda som troget väntar på hans härliga återkomst. Och denna " *mat* " är profetisk.

V.46: " *Välsignad är den tjänare som hans herre, när han kommer, kommer att finna göra det!* »

Kontexten för hans härliga återkomst bekräftas här, det är den fjärde "adventistiska" förväntningen. Den berörda tjänaren är verkligen redan mycket glad över att få veta Guds uppenbarade tanke, hans bedömning av människors tro. Men denna saligprisning kommer att sträcka sig och angå alla dem som, när de tar emot detta sista gudomliga ljus, i sin tur kommer att sprida det och dela det med de utvalda som är utspridda över hela jorden, fram till Jesu Kristi verkliga återkomst.

V.47: " *Sanningen säger jag er, han skall sätta det över alla sina ägodelar.* »

Herrens gods kommer, fram till hans återkomst, att gälla andliga värden. Och tjänaren blir för Jesus, hans andliga skatts väktare; den exklusiva depositarien för dess orakel och dess uppenbarade ljus. Efter att ha läst hela detta dokument kommer du att kunna se att jag inte överdriver genom att ge dess bibliska profetiska uppenbarelse namnet "skatt". Vilket annat namn kan jag ge en uppenbarelse som skyddar mot den " *andra döden* " och öppnar vägen till evigt liv? Eftersom det skingras och försvinner möjligheten till tvivel som är ödesdigert för tro och frälsning.

V.48: " *Men om det är en ond tjänare, som säger inom sig själv: Min herre dröjer med att komma,* "

Livet skapat av Gud är av den binära typen. Allt har sin absoluta motsats. Och Gud gav människor två vägar, två vägar att vägleda deras val: *livet och det goda, döden och det onda; vetet och agnarna; fåren och geten, ljuset och mörkret* . I denna vers riktar Anden sig mot den onde tjänaren, men ändå en tjänare, vilket betecknar den falska tron som inte får näring av Gud och framför allt den falska kristna tron som slutar med att nå och beröra själva adventisttron, i vår ändens tid . Eftersom han inte längre fick ljus från Jesus Kristus eftersom han vägrade det som presenterades för honom mellan 1982 och 1991 och som tillkännagav hans ankomst 1994, producerade denna adventism en frukt av ondska som resulterade i utstrålningen av Guds budbärare i november 1991. Lägga märke till att Jesus avslöjar hjärtats dolda tankar: " *som säger i sig själv* ". Eftersom utseendet på yttre religiöst beteende är extremt vilseledande; religiös formalism ersätter sann levande tro full av iver för sanningen.

V.49: " *... om han börjar slå sina kamrater, om han äter och dricker med fyllerierna,* "

Bilden är lite efterlängtd hittills, men strålningen uttrycker tydligt, i fredstider, motståndet och kampen som uttrycker och föregår den verkliga

förföljelsen som kommer; det är bara en tidsfråga. Sedan 1995 har institutionell adventism " *ätit och druckit med fyllare* " till den grad att den har slutit en allians med protestanter och katoliker genom att ingå den ekumeniska alliansen. Ty i Upp.17:2, som riktar sig mot den katolska tron som kallas " *Babylon den stora* ", och den protestantiska tron som kallas " *jord* ", säger Anden: " ***Det är med henne som jordens kungar har överlämnat sig åt otukten. , och det är av hans otukts vin som jordens invånare blev full .*** "

V.50: " *...den här tjänarens herre kommer en dag som han inte förväntar sig, och vid en timme han inte vet, "*

Konsekvensen av förkastandet av ljuset angående den tredje adventistiska förväntningen, och datumet 1994, visar sig slutligen i form av okunnighet om tiden för Jesu Kristi sanna återkomst, det vill säga den fjärde adventistiska förväntningen på det gudomliga projektet. Denna okunnighet är konsekvensen av att relationen med Jesus Kristus brustit, så vi kan härleda följande sak: Adventisterna i denna tragiska situation är inte längre i Guds ögon eller, enligt hans bedömning, "adventister" .

V.51: " *...han skall riva honom i stycken och ge honom sin del med hycklarna : det kommer att bli gråt och tandagnisslan. »*

Bilden uttrycker den vrede som Gud kommer att utsätta falska tjänare som har förrådt honom. Jag noterar i den här versen termen " ***hycklare*** " med vilken Anden betecknar falska kristna i Dan.11:34, men en bredare läsning krävs för att förstå sammanhanget för den tid som profetian riktar in sig på, som inkluderar verserna 33 och 35: " *och de klokaste bland dem kommer att undervisa de många. Det finns några som för en tid kommer att ge efter för svärdet och lågan, för fångenskap och plundring. I tiden då de dukar under, kommer de att hjälpas lite, och **många kommer att ansluta sig till dem av hyckleri** . Några av de vise männen kommer att falla, så att de kan bli renade, renade och bleknade ***till ändens tid*** , ty det kommer inte förrän vid den bestämda tiden. »* Den " *onda tjänaren* " är därför verkligen den som förråder Guds, hans Mästares förväntningar, och han förenar sig, " *till ändens tid* " , i " ***hycklarnas*** " läger . Han delar, från och med då, med dem, Guds vrede som drabbar dem tills den sista domen, där de förintas, förtärs i " *eldsjön* " som ger " *den andra döden* " definitivt, enligt Upp. 20: 15: " *Den som inte fanns skriven i livets bok, kastades i eldsjön .* "

Sann tros uppenbarade historia

Den sanna tron

Det finns många saker att säga om sann tro, men jag föreslår redan denna aspekt som jag tycker är en prioritet. Den som vill etablera en relation med Gud måste veta att hans eller hennes uppfattning om livet på jorden och i himlen är den yttersta motsatsen till vårt system etablerat på jorden som är byggt på stolta och onda tankar inspirerade av Gud. hans fiende och hans sanna utvalda. Jesus gav oss vägen att identifiera sann tro: ” ***Av deras frukter skall ni känna dem . Plockar vi druvor från törnen eller fikon från tistlar?*** (Matt.7:16).” På grundval av detta uttalande kan du vara säker på att alla som gör anspråk på hans namn och som inte presenterar, hans mildhet, hans hjälpsamhet, hans självuppgifring, hans uppoffrande anda, hans kärlek till sanningen och hans iver för att lyda buden från Gud, har aldrig varit och kommer aldrig att bli hans tjänare; detta är vad 1 Kor.13 lär oss genom att definiera karisma av sann helighet; det som krävs av Guds

rättfärdiga dom: vers 6: ” *hon gläds inte över orättvisan, utan hon gläds åt sanningen* ”.

Hur kan vi tro att den förföljde och den förföljde döms av Gud på samma sätt? Vad är likheten mellan Jesus Kristus, frivilligt korsfäst, och den romerska påvliga inkquisitionen eller Johannes Calvin, som utsatte män och kvinnor för tortyr fram till deras död? För att inte se skillnaden måste vi ignorera orden som inspirerats av bibliska skrifter. Detta var fallet, innan Bibeln spreds över hela världen, men eftersom den har varit tillgänglig överallt på jorden; vilka ursäkter kan rättfärdiga människors bedömningsfel? Det finns inga. Därför kommer den kommande gudomliga vreden att bli mycket stor och okontrollerbar.

De tre och ett halvt åren under vilka Jesus arbetade i sin jordiska tjänst uppenbaras för oss i evangelierna, för att vi ska känna till standarden för sann tro enligt Guds åsikt; den enda som betyder något. Hans liv erbjuds oss som förebild; en modell som vi måste efterlikna för att bli erkänd av honom som hans lärjungar. Denna adoption innebär att vi delar hans uppfattning om det eviga livet som han föreslår. Själviskhet är förvisad dit, liksom förödande och destruktiv stolthet. Det finns ingen plats för brutalitet och ondska i det eviga livet som erbjuds endast till de utvalda som erkänns av Jesus Kristus själv. Hans beteende var fredligt revolutionärt, eftersom han, Mästaren och Herren, gjorde sig själv till allas tjänare, böjde sig till den grad att han tvättade fötterna på sina lärjungar, för att ge konkret mening åt hans fördömande av de stolta värderingar som manifesterades av ledarna, judiska religiösa figurer på sin tid; saker som fortfarande kännetecknar judiska och kristna religiösa människor idag. I absolut opposition är den standard som uppenbaras i Jesus Kristus standarden för evigt liv.

Genom att visa sina tjänare medlen att identifiera sig själva, sina fiender, Guds falska tjänare, agerade Jesus Kristus för att rädda deras själar. Och hans löfte att vara, fram till världens ände, ” *mitt i mitt* ” av sina utvalda, hålls och det består i att upplysa och skydda dem under hela deras jordiska liv. Den absoluta standarden för sann tro är att Gud förblir hos sina utvalda. De berövas aldrig hans ljus och hans Helige Ande. Och om Gud drar sig tillbaka beror det på att den utvalde inte längre är en; hans andliga status förändrades i Guds rättfärdiga dom. Eftersom hans omdöme anpassar sig till mänskligt beteende. På individnivå förblir förändringar möjliga i båda riktningarna; från gott till ont eller från ont till gott. Men så är inte fallet, på den kollektiva nivån av religiösa grupper och institutioner, som bara förändras från gott till ont, när de inte anpassar sig till de förändringar som Gud har fastställt. I sin undervisning säger Jesus till oss: ” *Ett bra träd kan inte bära dålig frukt, precis som ett dåligt träd inte kan bära god frukt* (Matt.7:18).” Han gav oss alltså att förstå att den katolska religionen på grund av sin avskyvärda frukt är ett ” *dåligt träd* ” och att den genom sin falska lära kommer att förbli så, även när den, berövad på monarkiskt stöd, upphör att förfölja människor. Och det är samma sak med den anglikanska religionen skapad av Henrik VIII för att rättfärdiga sina äktenskapsbrott och sina brott; vilket värde kan Gud ge sina ättlingar och efterföljande monarker? Detta är också fallet med den protestantiska kalvinistiska religionen, eftersom denna grundare, John Calvin, var fruktad, på grund av ryktet om hans hårda karaktär och de många avrättningar till döds som han legitimerade i sin stad Genève, mycket likt sin tids katolska

sedvänjor, till den grad att de gick bortom dem. Denna protestantism var inte sannolikt att behaga den ljuva Herren Jesus Kristus, och den kan inte på något sätt tas som en förebild för den sanna tron. Det är så sant att Gud i sin uppenbarelse som gavs till Daniel ignorerar den protestantiska reformationen, och riktar sig endast mot den påvliga regimen under 1260 år och tiden för upprättandet av sjundedagsadventismens budskap, bärare av uppenbarade gudomliga sanningar, sedan 1844, tills världens ände, som kommer, 2030.

Historiska onda religiösa förfalskningar har alla aspekter av Guds godkända modell, men de matchar den aldrig. Sann tro får ständig näring av Kristi Ande, falsk tro är det inte. Sann tro kan förklara mysterierna i Guds bibliska profetior, falsk tro kan inte. Mängder av tolkningar av profetior cirkulerar i världen, var och en mer fantasifull än den förra. Till skillnad från dem är mina tolkningar hämtade enbart från citat från Bibeln; budskapet är därför precist, stabilt, sammanhängande och förenligt med Guds tanke som det aldrig avviker från; och den Allsmäktige vakar över det.

Förberedande anteckningar till Daniels bok

Namnet Daniel betyder Gud är min domare. Kunskapen om Guds dom är en huvudsaklig grund för tron, eftersom den leder varelsen mot lydighet mot hans uppenbarade och förstådda vilja, det enda villkoret för att alltid bli välsignad av honom. Gud söker kärleken till sina varelser som gör det konkret och visar det genom sin lydig tro. Guds dom uppenbaras därför genom hans profetior som använder symboler som i Jesu Kristi liknelser. Guds dom avslöjas först av Daniels bok, men den lägger bara grunden för hans dom över kristen religionshistoria som kommer att avslöjas i detalj i boken Uppenbarelsesboken.

Hos Daniel uppenbarar Gud lite, men detta kvantitativa lilla är av stor kvalitativ betydelse, eftersom det utgör grunden för den övergripande profetiska uppenbarelsen. Byggnadsarkitekter vet hur avgörande och avgörande förberedelsen av byggarbetsplatsen är. I profetior är detta den roll som ges till uppenbarelsena som profeten Daniel tog emot. I själva verket, när deras betydelser är tydligt förstådda, uppnår Gud det dubbla målet **att bevisa sin existens** och ge sina utvalda **nycklarna till att förstå** det budskap som Anden

levererar. I dessa "få saker" finner vi ändå: tillkännagivandet av en följd av fyra universella dominerande imperier sedan Daniels tid (Dan.2, 7 och 8); den officiella dateringen av Jesu Kristi jordiska tjänst (Dan.9); tillkännagivandet av det kristna avfallet år 321 (Dan.8), den påvliga regeringstiden på 1260 år mellan 538 och 1798 (Dan.7 och 8); och "Adventist"-alliansen (Dan. 8 och 12) från 1843 (till 2030). Jag lägger till detta, Dan.11 som, som vi kommer att se, avslöjar formen och utvecklingen av det yttersta terrestra kärnvapenvärldskriget som fortfarande återstår att fullborda innan Frälsarens Gud ärofulla återkomst.

På ett subtilt sätt framkallade Herren Jesus Kristus namnet Daniel för att påminna om dess betydelse för det nya förbundet. " *Därför, när ni ser ödeläggelsens styggelse, som profeten Daniel talade om, etablerad på den heliga platsen, låt den som läser den akta sig!* (Matt.24:15) »

Om Jesus vittnade till förmån för Daniel, beror det på att Daniel hade fått läran från honom om hans första ankomst och hans härliga återkomst, mer än någon annan före honom. För att mina ord ska förstås väl måste du veta att Kristus som kom från himlen tidigare presenterade sig för Daniel under namnet " **Mikael** ", i Dan.10:13-21, 12:3 och detta namn tas upp av Jesus -Kristus i Upp.12:7. Detta namn " **Micaël** " är mer känt i sin latinska katolska form Michel, namnet som gavs till det berömda Mont Saint-Michel i Breton Frankrike. Daniels bok lägger till numeriska detaljer som gör att vi kan veta året för hans första ankomst. Jag skulle också vilja påpeka att namnet " **Micaël** " betyder: Vem är som Gud; och namnet " **Jesus** " översätts som: YaHWéH frälsar. Båda namnen rör den store skaparen Gud, den första med den himmelska titeln, den andra med den jordiska titeln.

The Revelation of the Future presenteras för oss som ett byggspel med flera berättelser. I början av filmen, för att skapa relieffeffekter i tecknade filmer, använde filmskapare glasplattor vars olika målade mönster, en gång överlagrade, gav en bild på flera nivåer. Så är det med profetian designad av Gud.

Allt börjar i Daniel

DANIELS BOK

Ni som läser detta verk vet att den obegränsade Allsmäktige Guden lever, fastän han är dold. Detta vittnesbörd om "*profeten Daniel*" skrevs för att övertyga dig om detta. Den bär sigillet på vittnesbördet om det gamla och nya förbundet eftersom Jesus frammanade det i de ord som riktades till sina lärjungar. Hans erfarenhet avslöjar denna gode och rättvisa Guds handling. Och den här boken låter oss upptäcka bedömningen att Gud bär på sin monoteisms religiösa historia, judisk i en första allians, sedan kristen, i sin nya allians, byggd på blodet som utgjutits av Jesus Kristus, den 3, 30 april epok. Vem kan bättre än "*Daniel*" avslöja Guds dom? Hans namn betyder "Gud är min domare". Dessa levda upplevelser är inte fabler, utan vittnesbörd om den gudomliga välsignelsen av hans modell av trohet. Gud presenterar honom bland de tre människor han skulle rädda i olycka i Hes.14:14-20. Dessa tre typer av den utvalda är "*Noa, Daniel och Job*". Guds budskap säger oss tydligt att även i Jesus Kristus, om vi inte liknar dessa modeller, kommer dörren till frälsning att förbli stängd för oss. Detta budskap bekräftar den smala vägen, den smala vägen eller den trånga porten

genom vilken de utvalda måste passera för att komma in i himlen, enligt Jesu Kristi lära. Berättelsen om " **Daniel** " och hans tre följeslagare presenteras för oss som förebilden för den trofasthet som Gud räddar i nödens dagar.

Men det finns också i denna berättelse om Daniels liv, omvändelsen av tre mäktiga kungar som Gud lyckades rycka från djävulen som de var tillbedjare i fullständig okunnighet. Gud gjorde dessa kejsare till de mäktigaste talesmännen för sin sak i mänsklighetens historia, den första, men också den sista, eftersom dessa mönstermän kommer att försvinna och religion, värderingar, moral kommer oavbrutet att försvinna. För Gud är att rycka en själ en lång kamp och fallet med kung " **Nebukadnessar** " är en extremt avslöjande modell i sitt slag. Det bekräftar liknelsen om Jesus Kristus, denne " **gode herde** " som lämnar sin hjord för att söka efter det förlorade fåret.

Daniel 1

Dan 1:1 *I det tredje året av Jojakim, Juda kung, drog Nebukadnessar, kungen av Babylon, mot Jerusalem och belägrade det.*

1a- *Det tredje året av Jojakim, Juda kung*

Jojakims regeringstid på 11 år från – 608 till – 597. 3:e året i – 605.

1b- *Nebukadnessar*

Detta är den babyloniska översättningen av namnet på kung Nebukadnessar, "Nabu skyddar min äldste son." Nabu är den mesopotamiska guden för kunskap och skrift. Vi kan redan förstå att Gud har för avsikt att få denna makt över kunskap och skrift återställd till honom.

Dan 1:2 *Och Herren gav i hans hand Jojakim, Juda kung, och en del av kärlen i Guds hus. Nebukadnessar tog med sig redskapen till Sinears land, till sin guds hus, och lade dem i sin guds skattkammare.*

2a- *Herren gav Jojakim, Juda kung, i hans händer*

Guds övergivande av den judiska kungen är berättigad. 2Kr.36:5: *Jojakim var tjugofem år gammal när han blev kung, och han regerade elva år i Jerusalem. Han gjorde vad ont var i HERREN, sin Guds, ögon .*

2b- *Nebukadnessar tog med sig redskapen till Sinears land, till sin guds hus, han lade dem i sin guds skattkammare.*

Den här kungen är hedning, han känner inte den sanne Guden som Israel tjänar men han ser till att hedra sin gud: Bel. Efter sin framtida omvändelse kommer han att tjäna Daniels sanne Gud med samma trofasthet.

Dan 1:3 *Kungen befallde Ashpenas, översten för sina eunucker, att hämta några av Israels barn av kunglig börd eller av adlig släkt,*

Dan 1:4 *unga pojkar utan fläckar på kroppen, vackra till utseendet, utrustade med visdom, förstånd och undervisning, kapabla att tjäna i kungens palats och som skulle lära sig kaldéernas bokstäver och språk.*

4a- Kung Nebukadnessar verkar vänlig och intelligent, han försöker bara hjälpa judiska barn att framgångsrikt integreras i sitt samhälle och dess värderingar.

Dan 1:5 *Kungen tilldelade dem för varje dag en del av maten på sitt bord och av det vin som han drack, i avsikt att föra upp dem i tre år, och efter det att de skulle tjäna kung.*

5a- Kungens goda känslor är uppenbara. Han delar med de unga vad han erbjuder sig själv, från sina gudar till sin mat.

Dan 1:6 *Bland dem fanns Daniel, Hananja, Misael och Azarja av Juda barn.*

6a- Av alla unga judar som fördes till Babylon, visade endast fyra av dem mönstertrohet. De fakta som följer är organiserade av Gud för att visa skillnaden i frukten som bärs av dem som tjänar honom och som han välsignar och av dem som inte tjänar honom och som han ignorerar.

Dan 1:7 *Och hovmännen gav dem namn: Daniel Beltsassar, Hananja Sadrak, Misael Mesak och Azarja Abed-Nego.*

7a- Intelligens delas av dessa unga judar som går med på att bära hedniska namn som påtvingats av vinnaren. Att namnge är ett tecken på överlägsenhet och en princip som den sanne Guden lär ut. 1 Mos.2:19: *Och Herren Gud, som ur jorden formade alla djur på marken och alla fåglar i luften, förde dem till människorna för att se vad han skulle kalla dem, och att varje levande varelse skulle få namnet vilken människa skulle ge honom.*

7b- Daniel "Gud är min domare" döps om till Beltesassar: "Bel kommer att skydda". Bel betecknar djävulen som i fullständig okunnighet dessa hedniska folk tjänade och hedrade, offer för demoniska andar.

Hanania "Nåd eller given från YaHWéH" blir "Shadrach" "inspirerad av Aku". Aku var mångguden i Babylon.

Mishaël "Vem är Guds rättfärdighet" blir Meschac "som tillhör Aku".

Azariah "Hjälpen eller hjälpen är YaHWéH" blir "Abed-Nego" "Negos tjänare" och redan där, kaldéernas solgud.

Dan 1:8 *Daniel bestämde sig för att inte orena sig med kungens mat och med vinet som kungen drack, och han bad överhovmannen att inte tvinga honom att orena sig.*

8a- **Att ha ett** hedniskt namn utgör inte ett problem när du är besegrad, men att smutskasta dig själv till den grad att du skäms över Gud är för mycket begärt. De unga människans lojalitet ledde till att de avstod från kungens viner och kött eftersom dessa saker traditionellt presenterades för de hedniska gudarna som hedrades i Babylon. Deras ungdom saknar mognad och de resonerar ännu inte som Paulus, Kristi trogna vittne som anser att falska gudar är vind (Rom.14;

1Kor.8). Men av rädsla för att chocka de som är svaga i tron, agerar han som dem. Om han handlar på motsatt sätt, begår han ingen synd, eftersom hans resonemang är korrekt. Gud fördömer förorening som begås frivilligt med all kunskap och samvete; i detta exempel, det avsiktliga valet att hedra hedniska gudar.

Dan 1:9 *Gud gav Daniel nåd och nåd inför den överste hovmannen.*

9a- Ungdomars tro demonstreras av deras rädsla för att misshaga Gud; Han kan välsigna dem.

Dan 1:10 *Hövdingen för hovmännen sade till Daniel: "Jag fruktar min herre konungen, som har bestämt dig vad du ska äta och dricka; för varför skulle han se ditt ansikte mer nedstämt än det hos unga människor i din ålder? Du skulle avslöja mitt huvud för kungen.*

Dan 1:11 *Då sade Daniel till förvaltaren som övermannen hade anförtrott översynen av Daniel, Hananja, Misael och Azarja:*

Dan 1:12 *Pröva dina tjänare i tio dagar, och ge oss grönsaker att äta och vatten att dricka;*

Dan 1:13 *Då skall du se våra ansikten och på de unga mäns ansikten som äter kungens mat, och du skall göra med dina tjänare enligt vad du har sett.*

Dan 1:14 *Och han gav dem vad de bad om och prövade dem i tio dagar.*

Dan 1:15 *Efter tio dagar såg de bättre ut och fylligare än alla de unga män som åt kungens mat.*

15a- Vi kan upprätta en andlig jämförelse mellan de "tio dagarna" av Daniels och hans tre följeslagares erfarenhet, med de "tio dagarna" av profetiska år av förföljelser av budskapet om "Smyrna"-eran i Apo 2:10. I båda upplevelserna uppenbarar Gud den dolda frukten av dem som påstår sig vara från honom.

Dan 1:16 *Förvaltaren tog bort maten och vinet som var avsett för dem, och han gav dem grönsaker.*

16a- Denna erfarenhet visar hur Gud kan agera på människors sinnen så att de gynnar hans tjänare enligt hans heliga vilja. Eftersom risken som kungens förvaltare tog var stor och Gud var tvungen att ingripa så att han accepterade de förslag som Daniel lade fram. Trosupplevelsen är en framgång.

Dan 1:17 *Gud gav dessa fyra unga män kunskap, förstånd i alla bokstäver och vishet; och Daniel förklarade alla syner och drömmar.*

17a- *Gud gav dessa fyra unga män kunskap, intelligens i alla bokstäver och vishet*

Allt är en gåva från Herren. De som inte känner honom vet inte hur mycket det beror på honom om de är intelligenta och kloka eller okunniga och dåraktiga.

17 b- *och Daniel förklarade alla syner och alla drömmar.*

Först för att visa sin trofasthet, är Daniel hedrad av Gud som ger honom profetians gåva. Detta var det vittnesbörd han under sin tid gav till den trogna Josef, egyptiernas fångenskap. Bland Guds offer valde Salomo också vishet; och för detta val gav Gud honom allt annat, ära och rikedom. Daniel kommer i sin tur att uppleva denna upphöjelse byggd av sin trofaste Gud.

Dan 1:18 *På den tid som konungen hade bestämt för att föra dem till honom, framställde hovmannen dem för Nebukadnessar.*

Dan 1:19 *Kungen talade med dem; och bland alla dessa unga män fanns ingen som Daniel, Hananja, Misael och Azarja. De antogs därför i kungens tjänst.*

Dan 1:20 *Beträffande allt det som krävde vishet och förstånd och som kungen frågade dem om, fann han dem tio gånger överlägsna alla magiker och astrologer som fanns i hela hans rike.*

20a- Gud visar alltså " skillnaden mellan dem som tjänar honom och de som inte tjänar honom ", vilket står skrivet i Mal.3:18. Namnen på Daniel och hans följeslagare kommer att ingå i den heliga bibelns vittnesbörd, för deras demonstrationer av trofasthet kommer att tjäna som förebilder för att uppmuntra de utvalda fram till världens ände.

Dan 1:21 *Så var Daniel fram till kung Kyros första år.*

Daniel 2

Dan 2:1 *Under det andra året av Nebukadnessars regering drömde Nebukadnessar drömmar. Hans sinne var rastlöst och han kunde inte sova.*

1a- Så, i – 604. Gud uppenbarar sig i kungens ande.

Dan 2:2 *Kungen kallade till sig magikerna, astrologerna, trollkarlarna och kaldéerna för att berätta om sina drömmar. De kom och presenterade sig inför kungen.*

2a- Den hedniske kungen vänder sig sedan till de människor som han hittills har litat på, var och en är specialist inom sitt område.

Dan 2:3 *Och kungen sade till dem: Jag har drömt en dröm; mitt sinne är upprört, och jag skulle vilja veta den här drömmen.*

3a- Konungen sade väl: *Jag vill veta denna dröm ; han talar inte om dess betydelse.*

Dan 2:4 *Kaldeerna svarade kungen på arameiska: O kung, lev för evigt! Berätta om det för dina tjänare, så ska vi förklara det.*

Dan 2:5 *Och kungen svarade åter och sade till kaldéerna: Detta har undkommit mig; Om du inte gör mig medveten om drömmen och dess förklaring, kommer du att slitas i stycken, och dina hus kommer att reduceras till en hög med skräp.*

5a- Kungens oförsonlighet och den extrema åtgärd han vidtar är exceptionella och inspirerade av Gud som skapar medel för att förvirra hednisk charlatanism och för att avslöja sin härlighet genom sina trogna tjänare.

Dan 2:6 *Men om du berättar för mig drömmen och dess förklaring, kommer du att få gåvor och gåvor från mig och stor ära. Berätta därför drömmen och dess förklaring.*

6a- Dessa gåvor, gåvor och stora äror förbereder Gud för sina trogna utvalda.
Dan 2:7 *De svarade för andra gången: Låt kungen berätta drömmen för sina tjänare, så ska vi förklara den.*

Dan 2:8 *Och kungen svarade och sade: "Jag förstår verkligen att du försöker vinna tid, eftersom du ser att saken har undgått mig."*

8a- Kungen frågar sina vise män något som aldrig har betts och han uppnår det inte.

Dan 2:9 *Om du därför inte låter mig känna drömmen, kommer samma mening att täcka er alla; du vill förbereda dig på att berätta lögner och lögner för mig, medan du väntar på att tiderna ska förändras. Berätta därför drömmen för mig, så vet jag om du kan ge mig förklaringen.*

9a- *du vill förbereda dig på att berätta lögner och lögner för mig, medan du väntar på att tiderna ska ändras*

Det är på denna princip som fram till världens ände blir alla falska siare och spåmän rika.

9b- *Berätta därför drömmen för mig, så vet jag om du kan ge mig förklaringen*

För första gången visar sig detta logiska resonemang i tanken på en man. Charlataner har en fantastisk tid att kunna berätta vad som helst för sina naiva och alltför godtrogna kunder. Kungens begäran avslöjar deras gräns.

Dan 2:10 *Kaldeerna svarade kungen: Det finns ingen på jorden som kan säga vad kungen ber om; ingen kung, hur stor och mäktig han än må ha varit, har någonsin krävt något sådant av någon magiker, astrolog eller kaldé.*

10a- Deras ord är sanna, eftersom Gud fram till dess inte hade ingripit för att avslöja dem, så att de förstår att han är den ende Guden, och att deras hedniska gudomligheter är ingenting annat än ingenting och avgudar konstruerade av händer och människors andar givna över till demoniska andar.

Dan 2:11 *Vad kungen ber om är svårt; det finns ingen som kan tala om för kungen, utom gudarna, vilkas boning inte är bland människor.*

11a- De vise uttrycker här en obestridlig sanning. Men genom att göra dessa kommentarer erkänner de att de inte har något förhållande till *gudarna*, medan de hela tiden rådfrågas av lurade människor som tror att de kommer att få svar från dolda gudar genom dem. Utmaningen som kungen lanserade avslöjar dem. Och för att uppnå detta krävdes den sanne Gudens oförutsägbara och oändliga visdom, som redan uppenbart uppenbarats i Salomo, denna mästare av gudomlig visdom.

Dan 2:12 *På detta blev kungen vred och mycket arg. Han beordrade alla de vise männen i Babylon att dödas.*

Dan 2:13 *Domen offentliggjordes, de vise männen dödades, och de sökte efter Daniel och hans följeslagare för att förgöra dem.*

13a- Det är genom att sätta sina egna tjänare inför döden som Gud kommer att uppväcka dem i härlighet tillsammans med kung Nebukadnessar. Denna strategi profeterar den sista erfarenheten av adventistisk tro där de utvalda kommer att invänta döden som beslutats av rebellerna vid ett bestämt datum. Men även här kommer situationen att vara omvänd, eftersom de döda kommer att vara de rebeller som kommer att döda varandra när den mäktige och segerrike Kristus dyker upp i himlen för att döma och döma dem.

Dan 2:14 *Då talade Daniel förståndigt och förståndigt till Arjoch, hövdingen för kungens livvakt, som hade gått ut för att döda Babylons vise män.*

Dan 2:15 *Och han svarade och sade till Arjoc, konungens befälhavare: Varför är kungens straff så hårt? Arjoc förklarade saken för Daniel.*

Dan 2:16 *Och Daniel gick till kungen och bad honom att ge honom tid att ge kungen förklaringen.*

16a- Daniel handlar enligt sin natur och sin religiösa erfarenhet. Han vet att hans profetiska gåvor är givna till honom av Gud, till vilken han är van att sätta all sin tillit. När han lär sig vad kungen frågar, vet han att Gud har svaren, men är det hans vilja att göra dem kända för honom?

Dan 2:17 *Då gick Daniel till sitt hus och berättade för Hananja, Misael och Asarja sina följeslagare om detta.*

17a- De fyra unga männen bor i Daniels hus. " *De av lika flockar tillsammans* " och de representerar Guds församling. Redan före Jesus Kristus, " *där två eller tre samlas i mitt namn, är jag mitt ibland dem*", säger Herren. Broderlig kärlek förenar dessa unga människor som visar en vacker anda av solidaritet.

Dan 2:18 *och uppmanade dem att be om barmhärtighet från himmelens Gud, så att Daniel och hans följeslagare inte skulle förgöras tillsammans med resten av de vise männen i Babylon.*

18a- Inför ett så starkt hot mot deras liv är ivrig bön och uppriktig fasta de utvaldas enda vapen. De vet det och kommer att vänta på svaret från deras Gud som redan har gett dem så mycket bevis på att han älskar dem. Vid världens ände kommer de sista utvalda som är föremål för dödsdekretet att agera på samma sätt.

Dan 2:19 *Då uppenbarades hemligheten för Daniel i en syn på natten. Och Daniel välsignade himlens Gud.*

19a- På begäran av sina utvalda är den trogna Guden där, eftersom han organiserade provet för att vittna om sin trofasthet för Daniel och hans tre följeslagare; för att höja dem till de högsta posterna i kungens regering. Han kommer, erfarenhet efter erfarenhet, att göra dem oumbärliga för denna kung som han ska leda och slutligen omvända. Denna omvändelse kommer att vara frukten av det trogna och oklanderliga beteendet hos de fyra unga judar som helgats av Gud för ett exceptionellt uppdrag.

Dan 2:20 *Daniel svarade och sade: Lovat vare Guds namn från evighet till evighet. Visdom och styrka tillhör honom.*

20a- En väl motiverad beröm eftersom beviset på hans *visdom* i denna erfarenhet onekligen visas. Hennes *styrka* överlämnade Jojakim till Nebukadnessar och hon införde sina idéer i medvetandet hos de män som skulle gynna hennes projekt.

Dan 2:21 *Han är det som förändrar tider och omständigheter, som störtar och upprättar kungar, som ger vishet åt de vise och kunskap åt dem som har förstånd.*

21a- Denna vers uttrycker tydligt alla skäl att tro på och på Gud. Nebukadnessar kommer så småningom att konvertera när han till fullo inser dessa saker.

Dan 2:22 *Han uppenbarar det som är djupt och dolt, han vet vad som är i mörkret, och ljuset förblir hos honom.*

22a- Djävulen kan också avslöja det som är djupt och dolt, men ljuset finns inte i honom. Han gör det för att förföra och vända människor bort från den sanne

Guden som, när han gör det, agerar för att rädda sina utvalda genom att uppenbara för dem de dödliga fällor som satts av demoner som dömts till jordiskt mörker, sedan Jesu Kristi seger över synden. och döden.

Dan 2:23 *Mina fäders Gud, jag prisar dig och prisar dig, att du har gett mig vishet och styrka, och att du har gjort mig känt vad vi har bett dig om, att du har uppenbarat för oss kungens hemlighet.*

23a- Visdom och styrka fanns i Gud, i Daniels bön, och Gud gav dem till honom. Vi ser i den här upplevelsen att principen som Jesus lärde ut uppfylls: " *be så kommer det att ges till dig*". Men det är tydligt att för att uppnå detta resultat måste den sökandes lojalitet stå emot alla tester. Den *kraft* som Daniel tar emot kommer att anta en form som agerar på kungens tankar som kommer att utsättas för ett obestridligt uppenbart bevis som kommer att tvinga honom att erkänna existensen av Daniels Gud som var okänd för honom och hans folk fram till dess.

Dan 2:24 *Därefter gick Daniel till Arjok, till vilken kungen hade befallt att förgöra de vise männen i Babylon; och han gick och sade till honom så här: Förgöra inte Babylons vise män! För mig inför kungen, så ska jag ge kungen förklaringen.*

24a- Gudomlig kärlek läses i Daniel som funderar på att skaffa liv åt de visa hedningarna. Detta är återigen ett beteende som vittnar för Gud om hans godhet och medkänsla, i ett sinnestillstånd av fullkomlig ödmjukhet. Gud kan bli tillfredsställd, hans tjänare förhålls honom genom hans tros gärningar.

Dan 2:25 *Arjoch förde hastigt fram Daniel inför kungen och talade så till honom: Jag har funnit bland Juda fångar en man som ska förklara för kungen.*

25a- Gud håller kungen i stor ångest, och blotta utsikten att få det svar han så önskade kommer att få hans vrede att avta omedelbart.

Dan 2:26 Och *kungen svarade och sade till Daniel, som hette Beltsassar: Kan du visa mig den dröm jag hade och förklaringen därav?*

26a- Det hedniska namn som gavs honom ändrar ingenting. Det är Daniel och inte Beltsassar som kommer att ge honom det förväntade svaret.

Dan 2:27 *Daniel svarade inför kungens närvaro och sade: "Det som kungen ber om är en hemlighet, som de vise männen, astrologerna, magikerna och spåmännen inte kan avslöja för kungen.*

27a- Daniel går i förbön för de vises räkning. Vad kungen bad dem om var utom räckhåll.

Dan 2:28 *Men det finns en Gud i himlen som uppenbarar hemligheter och som har gjort kungen Nebukadnessar till kändedom vad som ska hända i tidens ände. Det här är din dröm och de visioner du hade i din säng.*

28a- Denna början av förklaringen kommer att göra Nebukadnessar uppmärksam, eftersom framtidens ämne alltid har plågat och plågat män, och möjligheten att få svar i detta ämne är spännande och tröstande. Daniel riktar kungens uppmärksamhet mot den osynliga levande Guden, vilket är överraskande för kungen som dyrkade materialiserade gudar.

Dan 2:29 *På din säng, o konung, har tankar kommit upp till dig om vad som ska hända efter denna tid; och han som avslöjar hemligheter har meddelat dig vad som ska hända.*

Dan 2:30 *Om denna hemlighet har uppenbarats för mig, är det inte för att det finns vishet i mig som är större än allt levandes; men det är för att förklaringen må ges till kungen, och för att du ska känna ditt hjärtas tankar.*

30a- *det är inte så att det finns i mig en visdom som är överlägsen alla levande människors; men det är så att förklaringen ges till kungen*

Perfekt ödmjukhet i handling. Daniel går åt sidan och säger till kungen att denna osynlige Gud är intresserad av honom; denna Gud mer kraftfull och effektiv än dem han har tjänat fram till dess. Föreställ dig effekten av dessa ord på hans sinne och hjärta.

30b- *och känna ditt hjärtas tankar*

I hednisk religion ignoreras normerna för gott och ont för den sanne Guden. Kungar ifrågasätts aldrig, eftersom de är fruktade och fruktade eftersom deras makt är stor. Upptäckten av den sanne Guden kommer att tillåta Nebukadnessar att gradvis upptäcka sina karaktärsdefekter; vad ingen skulle ha haft fräckheten att göra bland sitt folk. Lärdomen riktar sig också till oss: vi kan bara *känna våra hjärtans tankar* om Gud handlar i vårt samvete.

Dan 2:31 *O kung, du såg och såg en stor bild; denna staty var enorm och av enastående prakt; hon stod framför dig, och hennes utseende var fruktansvärt.*

31a- *du såg en stor staty; denna staty var enorm och av enastående prakt*

Statyn kommer att illustrera följderna av de stora jordiska imperier som kommer att efterträda varandra tills Jesu Kristi återkomst i ära, därav dess *enorma utseende*. Dess *prakt* är den av på varandra följande härskare täckta med rikedom, ära och utmärkelser utförda av män.

31b- *hon stod framför dig, och hennes utseende var fruktansvärt.*

Framtiden som förutspås av statyn ligger *framför* kungen och inte bakom honom. Dess fruktansvärda aspekt profeterar de mängder av mänskliga dödsfall som kommer att orsaka, de krig och de förföljelser som kommer att prägla mänsklighetens historia fram till världens ände; härskarna går över lik.

Dan 2:32 *Huvudet på denna bild var rent guld; hans bröst och armar var av silver; hans buk och lår var av mässing;*

32a- *Huvudet på denna staty var av rent guld*

Daniel kommer att bekräfta det i vers 38, *huvudet av guld* är kung Nebukadnessar själv. Denna symbol kännetecknar honom eftersom han först kommer att omvända sig och i tro tjäna den sanne skaparen Gud. Guld är **symbolen** för renad tro i 1 Petr 1:7. Hans långa regeringstid kommer att markera religiös historia och motivera hans omnämnande i Bibeln. Dessutom utgör han **chefen** för konstruktionen av arven av jordiska härskare. Profetian börjar under det första året av hans regeringstid år 605.

32b- *hans bröst och armar var av silver*

Silver är av mindre värde än guld. Det förändras, guld förblir oföränderligt. Vi bevittnar en försämring av mänskliga värden som följer beskrivningen av statyn från topp till botten. Från – 539 kommer medernas och persernas rike att efterträda det kaldeiska riket.

32c- *hans buk och lår var av mässing*

Mässing är också av mindre värde än silver. Det är en kopparbaserad metallegering. Det försämras fruktansvärt och ändrar utseende med tiden. Det är

också hårdare än silver, i sig hårdare än guld som i sig förblir mycket formbart. Sexualitet är i centrum för den bild som Gud valt, men den är också bilden av mänsklig fortplantning. Det grekiska imperiet, eftersom det verkligen är det, kommer verkligen att visa sig vara mycket produktivt och ge mänskligheten dess hedniska kultur som kommer att fortsätta till världens ände. De grekiska statyerna i smält och gjuten mässing kommer att beundras av människor till slutet. Kroppens nakenhet avslöjas och dess depraverade moral är obegränsad; dessa saker gör det grekiska imperiet till en typisk symbol för synd som kommer att bestå genom århundraden och årtusenden fram till Kristi återkomst. I Dan.11:21 till 31 kommer den grekiske kungen Antiochos 4 känd som Epifanes, förföljare av det judiska folket i "7 år" mellan – 175 och – 168, att presenteras som en typ av den påvliga förföljaren som han föregår i profetisk redogörelse för detta kapitel. Denna vers 32 grupperade och frammanade successivt de imperier som ledde till det romerska riket.

Dan 2:33 *hans ben av järn; hans fötter, dels av järn, dels av lera.*

33a- *hans ben, av järn*

Som det fjärde profeterade imperiet, kännetecknas Roms av maximal hårdning representerad av järn. Det är också den vanligaste metallen som oxiderar, rostar och förstörs. Även här bekräftas försämringen och den ökar. Romarna är polyteister; de adopterar de besegrade fiendernas gudar. Detta är hur den grekiska synden genom sin utvidgning kommer att sträcka sig till alla folken i dess rike.

33b- *hans fötter, dels järn och dels lera*

I denna fas försvagar en lerdel denna hårda dominans. Förklaringen är enkel och historisk. År 395 bröts det romerska riket upp och efter det skulle *statyns tio tår* åstadkomma upprättandet av *tio självständiga kristna kungadömen* men alla placerade under religiös övervakning av biskopen av Rom som skulle bli påven från 538. Dessa tio kungar nämns i Dan.7:7 och 24.

Dan 2:34 *Medan du såg på, föll en sten ut utan händer och träffade bildens fötter av järn och lera och krossade dem.*

34a- Bilden av stenen som slår är inspirerad av bruket av död genom stening. Detta var standarden för avrättningen av skyldiga syndare i det forntida Israel. Denna sten kommer därför att stena jordiska syndare. Den sista plågan för Guds vrede kommer att vara hagel enligt Upp.16:21. Denna bild profeterar Kristi agerande mot syndare vid tiden för hans härliga gudomliga återkomst. I Sec.3:9 ger Anden Kristus bilden av en sten, den främsta av hörnet, den med vilken Gud börjar bygga sin andliga byggnad: Ty se, som för stenen som jag ställde inför Josua , *det är sju ögon på denna ena sten; se, jag skall själv inrista det som skall vara inristat däri, säger HERREN Sebaot; och jag skall avlägsna detta lands missgärning på en dag.* Sedan läser vi i Sac.4:7: *Vem är du, stora berg, framför Serubbabel? Du kommer att jämnas ut. Han kommer att lägga huvudstenen under akklamationer: Nåd, nåd för henne!* På samma plats, i verserna 42 och 47, läser vi: *Han sade till mig: Vad ser du? Jag sade: "Jag ser, och se, där är en ljusstake helt av guld, med en vas på toppen, och med sju lampor, med sju pipor för lamporna som är på toppen av ljusstaken ; ... För de som föraktade den svaga börjans dag kommer att glädja sig när de ser nivån i Serubbabels hand. Dessa sju*

är Herrens ögon, som går genom hela jorden . För att bekräfta detta budskap hittar vi i Upp.5:6, denna bild, i vilken stenens och ljusstakens sju ögon tillskrivs Guds lamm, nämligen Jesus Kristus: Och jag såg, mitt i tronen och de fyra levande varelserna och mitt bland de äldste, ett lamm som låg där som om det var slaktat. Han hade sju horn och sju ögon, vilka är **Guds sju andar som sänts över hela jorden**. Domen över syndiga folk som utförs av Gud personligen, ingen mänsklig hand ingriper.

Dan 2:35 *Då bröts järnet, leran, mässingen, silvret och guldets samman och blev som agnar som flyr från en sommartröskplats; vinden förde bort dem, och inga spår hittades av dem. Men stenen som träffade bilden blev ett stort berg och fyllde hela jorden.*

35a- *Då bröts järnet, leran, mässingen, silvret och guldets samman och blev som agnar som rymmer från en tröskplats på sommaren; vinden förde bort dem, och inga spår hittades av dem.*

Vid Kristi återkomst förblev ättlingarna till folken symboliserade med guld, silver, mässing, järn och lera i sina synder och värda att förstöras av honom, och bilden profeterar om denna förintelse.

35b- *Men stenen som träffade bilden blev ett stort berg och fyllde hela jorden*

Uppenbarelse kommer att avslöja att detta tillkännagivande kommer att uppfyllas fullständigt först efter de tusen åren av himmelsk dom, med installationen av de utvalda på den förnyade jorden, i Upp. 4, 20, 21 och 22.

Dan 2:36 *Det här är drömmen. Vi kommer att ge förklaringen inför kungen.*

36a- Kungen får äntligen höra vad han drömt om. Ett sådant svar kan inte uppfinnas, eftersom det var omöjligt att lura honom. Den som beskriver detta för honom har därför själv fått samma syn. Och han svarar också på kungens begäran genom att visa sig kapabel att tolka bilderna och ge deras betydelse.

Dan 2:37 *O kung, du är kungarnas konung, ty himlens Gud har gett dig herravälde, makt, styrka och härlighet;*

37a- Jag uppskattar verkligen den här versen där vi ser Daniel tala informellt till den mäktige kungen, vilket ingen människa skulle våga göra i våra perversa och korruperade dagar. Det informella tilltalet är inte förolämpande, Daniel har respekt för den kaldeiske kungen. Tuinalitet är bara den grammatiska form som används av ett isolerat subjekt som uttrycker sig till en enda tredje part. Och "så stor som kungen är, han är inte mindre en man" som skådespelaren Molière kunde säga på sin tid. Och driften av omotiverade löften föddes på hans tid med Ludvig 14, den stolte "solkungen".

37b- *O kung, du är kungarnas kung, ty himlens Gud har gett dig riket*

Mer än respekt ger Daniel kungen ett himmelskt erkännande som han inte var medveten om. Faktum är att den himmelske kungarnas kungar intygar att han har byggt den jordiska kungarnas kung. Att styra över kungar utgör den kejserliga titeln. Symbolen för imperiet är "örnens vingar" som kommer att karakterisera det som det första imperiet i Dan.7.

37c- *effekt,*

Det betecknar rätten att dominera över mängder och mäts i kvantitet, dvs massa.

Det kan vända på huvudet och fylla en mäktig kung med stolthet. Kungen kommer ibland att ge efter för stolthet och Gud kommer att bota honom genom en svår prövning av förnedring som uppenbaras i Dan.4. Han måste acceptera tanken att han inte fick sin makt genom sin egen styrka, utan för att den sanne Guden gav honom den. I Dan.7 kommer denna makt att ta den symboliska bilden av Mederna och Persernas *Björn* .

Makt erhålls, ibland, genom att känna en tomhet i sig själva och i sina liv, män begår självmord. Makt får dig att fantisera om att få en stor lycka som inte kommer. "Allt nytt, allt vackert" sägs det, men denna känsla håller knappt i sig. I det moderna livet slutar kända och beundrade och berikade artister med att begå självmord trots en uppenbar, bländande och strålande framgång.

37d- *styrka*

Det betecknar handlingen, trycket under tvång som får motståndaren att böja sig i en kamp. Men denna kamp kan föras mot en själv. Vi pratar då om karaktärsstyrka. Styrka mäts i kvalitet och effektivitet.

Den har också sin symbol: *lejonet* enligt Domarboken 14:18: " *vad är starkare än lejonet, vad är sötare än honung*" . Lejonets styrka finns i hans muskler; de av dess tassar och klor men särskilt de av dess mun som greppar och kväver dess offer innan de slukar dem. Den avledda uppenbarelsen av detta svar på gåtan som Simson ställde till filistéerna kommer att bli följden av en aktion av överträffad kraft från hans sida mot dem.

37:e- *och ära* .

Detta ord ändrar betydelse i sina jordiska och himmelska föreställningar. Nebukadnessar fick mänsklig ära fram till denna upplevelse. Nöjet att dominera och bestämma ödet för alla varelser på jorden. Det återstår för honom att upptäcka den himmelska härlighet som Jesus Kristus kommer att erhålla genom att göra sig själv, Mästaren och Herren, till sina tjänares tjänare. För sin frälsning kommer han så småningom att acceptera denna härlighet och dess himmelska förhållanden.

Dan 2:38 *Han har givit i din hand, var de än bor, människornas barn och markens djur och himlens fåglar, och han har satt dig till härskare över dem alla; du är den du är det gyllene huvudet.*

38a- Den här bilden kommer att användas för att beteckna Nebukadnessar i Dan.4:9.

38b- *du är guldets huvud.*

Dessa ord visar att Gud i förväg vet vilka val Nebukadnessar kommer att göra. Denna symbol, *guldets huvud* , profeterar hans framtida helgelse och hans utval till evig frälsning. Guld är symbolen för renad tro enligt 1 Petr 1:7: *så att prövningen av din tro, dyrare än förgängligt guld (som dock prövas med eld), kan resultera i lovprisning, ära och ära, när Jesus Kristus visar sig* . Guld , denna formbara metall, är ***bilden*** av denna store kung som låter sig förvandlas av skaparens Gud.

Dan 2:39 *Efter dig skall ett annat rike uppstå, mindre än ditt; sedan ett tredje rike, som skall vara av koppar och härskas över hela jorden;*

39a- Med tiden kommer mänsklig kvalitet att försämrats; bröstets silver och statyns två armar är mindre än huvudets guld. Liksom Nebukadnessar kommer

mederen Darius att omvända, Cyrus 2 persern också enligt Esd.1:1 till 4, alla älskar också Daniel; och efter dem Persern Darius och Artaxerxes 1^{enligt} Esd.6 och 7. I prövningar kommer de att glädja sig över att se judarnas Gud komma sina egna till hjälp.

39b- *sedan ett tredje rike, som ska vara av koppar och som ska råda över hela jorden.*

Här förvärras situationen allvarligt för det grekiska imperiet. Mässing, symbolen som representerar det, betecknar orenhet, *synd*. Studiet av Dan.10 och 11 kommer att tillåta oss att förstå varför. Men redan, folkets kultur är ifrågasatt som uppfinnaren av den republikanska friheten och alla dess perversa och korrupta avvikelser som enligt principen inte har någon gräns, det är därför Gud säger i Pro.29:18: När det inte finns någon *uppenbarelse*, *folket är utan begränsningar; Glad om han håller lagen!*

Dan 2:40 *Det kommer att bli ett fjärde rike, starkt som järn; precis som järn bryter och krossar allt, så kommer det att gå sönder och krossa allt, som järn som bryter allt i bitar.*

40a- Situationen förvärras med detta fjärde rike som är det Rom som kommer att dominera de tidigare imperierna och anta alla deras gudomligheter, så att det kommer att ackumulera alla deras negativa egenskaper vilket ger en nyhet, en järndisciplin av *oförsonlig hårdhet*. Detta gör det så effektivt att inget land kan motstå det; så mycket att hans imperium kommer att sträcka sig från England i väster till Babylon på den östra sidan. Järn är verkligen dess symbol, från dess tveeggade svärd, dess rustningar och dess sköldar, så att armén när de anfaller ser ut som ett ryggsköld med spjutspetsar, oerhört effektivt mot oordnade attacker och skingras från sina fiender.

Dan 2:41 *Och såsom du har sett fötterna och tårna, dels av krukmakarlera, dels av järn, så skall detta rike delas; men det kommer att finnas i det något av järnets styrka, eftersom du såg järn blandat med lera.*

41a- Daniel specificerar det inte men bilden talar. *Fötter och tår* representerar en dominerande fas som kommer att efterträda det hedniska romerska riket avbildat av *järn*. Delat kommer detta romerska imperium att bli slagfältet för de små kungadömena som bildades efter dess upplösning. Alliansen av *järn* och *lera* skapar inte styrka, utan splittring och svaghet. Vi läser *krukmakarlera*. Krukmakaren är Gud enligt Jer.18:6: *Kan jag inte handla mot dig som denna krukmakare, Israels hus? säger Herren. Se, såsom lera är i krukmakarens hand, så är du i min hand, Israels hus!* Denna lera är mänsklighetens fridfulla beståndsdel från vilken Gud väljer sina utvalda och gör dem till kärll till ära.

Dan 2:42 *Och liksom fötternas tår delvis var av järn och delvis av lera, så skall detta rike delvis vara starkt och delvis bräckligt.*

42a- Noterar att det romerska *järnet* fortsatte till världens ände, även om det romerska imperiet förlorade sin enhet och sitt herravälde 395. Förklaringen ligger i dess återupptagande av dominans genom den romersk-katolska trons religiösa förförelse. Detta på grund av det väpnade stöd som Clovis och de bysantinska kejsarna gav biskopen av Rom omkring år 500. De byggde upp hans prestige och hans nya påvliga makt som gjorde honom, men bara i människors ögon, till den kristna kyrkans jordiska ledare sedan 538.

Dan 2:43 *Du har sett järn blandat med lera, eftersom de kommer att blandas av mänskliga allianser; men de kommer inte att förenas med varandra, precis som järn inte förenas med lera.*

43a- *Fingrarna på fötterna, tio till antalet, kommer att bli tio horn i Dan.7:7 och 24. Efter kroppen och fötterna representerar de de västerländska kristna nationerna i Europa i den sista tiden, det vill säga vår epok. Gud fördömde de europeiska nationernas hycklande allianser och uppenbarade för 2 600 år sedan bräckligheten i de avtal som förenar folket i dagens Europa, just förenade på grundval av "Romfördragen".*

Dan 2:44 *I dessa kungars dagar skall himlens Gud uppstå ett rike som aldrig kommer att förgöras, och det skall inte gå under ett annat folks herravälde; han skall bryta sönder och förgöra alla dessa riken, och själv skall han bestå för evigt.*

44a- *På dessa kungars tid*

Saken är bekräftad, de tio tårna är samtida med Kristi härliga återkomst.

44b- *himlens Gud kommer att uppstå ett rike som aldrig kommer att förstöras*

Urvalet av de utvalda görs under Jesu Kristi namn sedan hans tjänst, under hans första ankomst till jorden, för att sona för synderna hos dem han räddar. Men under de två tusen år som följde denna tjänst, genomfördes detta urval i ödmjukhet och förföljelse från det djävulska lägret. Och sedan 1843 är de som Jesus räddar få till antalet, vilket studiet av Dan.8 och 12 kommer att bekräfta.

De 6000 åren av tiden för urvalet av de utvalda närmar sig sitt slut, det 7:e årtusendet öppnar evighetens sabbat endast för de utvalda som återlösts genom Jesu Kristi blod sedan Adam och Eva. Alla kommer att ha blivit utvalda på grund av sin trofasthet eftersom Gud tar med sig trogna och lydiga människor och befriar djävulen, hans upproriska änglar och olydiga människor till deras själars fullständiga förstörelse.

44c- *och som inte kommer att passera under ett annat folks herravälde*

Eftersom det sätter stopp för jordiska mänskliga dominanser och arv.

44d- *han skall bryta och förgöra alla dessa riken, och själv skall han bestå för evigt*

Anden förklarar betydelsen den ger till ordet slut; absolut mening. Det kommer att bli en eliminering av hela mänskligheten. Och Upp.20 kommer att avslöja för oss vad som händer under det 7:e årtusendet. Vi kommer alltså att upptäcka det program som Gud har planerat. På den öde jorden kommer djävulen att hållas fången, utan något himmelskt eller jordiskt sällskap. Och i himlen, i 1000 år, kommer de utvalda att döma de onda döda. Vid slutet av dessa 1000 år kommer de ogudaktiga att återuppstå för den slutliga domen. Elden som förstör dem kommer att rena jorden som Gud kommer att göra ny genom att förhärliga den för att välkomna hans tron och hans återlösta utvalda. Bilden av visionen sammanfattar därför mer komplexa handlingar som Jesu Kristi apokalyps kommer att avslöja.

Dan 2:45 *Detta indikeras av stenen som du såg falla ut från berget utan hjälp av någon hand och som krossade järnet, mässingen, leran, silvret och guldets. Den store Guden har gjort känt för kungen vad som måste hända efter detta. Drömmen är sann, och dess förklaring är säker.*

45a- Slutligen, efter hans ankomst, Kristus symboliserad av *stenen*, den himmelska domen på *tusen år* och hans verkställande av den sista domen, på den nya jorden som återställts av Gud, kommer det *stora berg* som tillkännagavs i synen att ta form och plats för honom, evighet.

Dan 2:46 *Då föll kung Nebukadnessar ner på sitt ansikte och tillbad Daniel och befallde att man skulle offra slaktoffer och rökelse åt honom.*

46a- Fortfarande hedning, kungen reagerar enligt sin natur. Efter att ha fått av Daniel allt han hade bett om, böjde han sig ned för honom och höll sina åtaganden. Daniel protesterar inte mot de avgudadyrkanshandlingar han utövar mot honom. Det är fortfarande för tidigt att säga emot och ifrågasätta det. Tiden, som tillhör Gud, kommer att göra sitt arbete.

Dan 2:47 *Och kungen talade till Daniel och sade: Sannerligen, din Gud är gudarnas Gud och konungarnas Herre, och han avslöjar hemligheter, eftersom du har kunnat upptäcka denna hemlighet.*

47a- Detta var kung Nebukadnessars första steg mot sin omvändelse. Han kommer aldrig att kunna glömma denna upplevelse som tvingar honom att erkänna att Daniel är i relation med den sanne Guden, i själva verket *gudarnas Gud och kungarnas Herre*. Men det hedniska följet som hjälper honom kommer att fördröja hans omvändelse. Hans ord vittnar om effektiviteten av det profetiska arbetet. Guds kraft att i förväg säga vad som kommer att hända ställer den normala människan mot väggen av övertygande bevis som den utvalde ger efter och de fallna gör motstånd mot.

Dan 2:48 *Då uppväckte kungen Daniel och gav honom många rika gåvor; han gav honom befallning över hela Babylons provins och gjorde honom till högsta härskare över alla Babylons vise män.*

48a- Nebukadnessar handlade mot Daniel på samma sätt som Faraos hade gjort före honom mot Josef. När de är intelligenta och inte envist stängda och blockerade vet stora ledare hur man uppskattar tjänsterna från en tjänare med värdefulla egenskaper. De och deras folk är mottagare av de gudomliga välsignelser som vilar på hans utvalda. Den sanne Gudens visdom gynnar alltså alla.

Dan 2:49 *Daniel bad kungen att överlämna förvaltningen av provinsen Babylon till Sadrak, Mesak och Abed-Nego. Och Daniel var i kungens gård.*

49a- Dessa fyra unga människor skilde sig, genom sin särskilt trogna inställning till Gud, från de andra unga judarna som följde med dem till Babylon. Efter denna prövning, som kunde ha blivit dramatisk för alla, dyker den levande Gudens godkännande upp. Vi ser alltså skillnaden som Gud gör mellan de som tjänar honom och de som inte tjänar honom. Han höjer sina förtroendevalda som har visat sig värdiga, offentligt, i alla människors ögon.

Daniel 3

Dan 3:1 *Kung Nebukadnessar gjorde en bild av guld, sextio alnar hög och sex alnar bred. Han satte upp den i dalen Dura, i provinsen Babylon.*

3a- Kungen var övertygad men ännu inte omvänd av Daniels levande Gud. Och megalomani präglar honom fortfarande. De vuxna omkring honom uppmuntrar honom på denna väg som räven i fabeln gör med korpen, de avgudar honom och vördar honom som en gud. Det slutar också med att kungen jämför sig med en gud. Det måste sägas att inom hedendomen är driften lätt eftersom de andra falska gudarna är orörliga och frusna i form av statyer medan han, kungen, som lever, redan är överlägsen dem. Men hur dåligt det här guldet används för att resa en staty! Uppenbarligen har den tidigare visionen ännu inte burit frukt. Kanske till och med den ära som gudarnas Gud visade honom bidrog till att upprätthålla och till och med växa hans stolthet. Guld, symbolen för tro renad genom prövning enligt 1 Petrusbrevet 1:7, kommer att hjälpa till att avslöja närvaron av denna typ av sublim tro hos Daniels tre följeslagare, i den nya erfarenheten som återges i detta kapitel. Detta är en läxa som Gud riktar särskilt till sina utvalda i den sista adventisträttegången när ett dödsdekret som profeterats i Upp.13:15 kommer att vara på väg att ta deras liv.

Dan 3:2 *Kung Nebukadnessar kallade till sig satraperna, förvaltarna och ståthållarna, överdomarna, skattmästarna, advokaterna, domarna och alla domarna i provinserna för att komma till invigningen av bilden som kung Nebukadnessar reste upp.*

2a- Till skillnad från Daniels prövning i Dan.6, beror upplevelsen inte på konspirationerna från människorna som omger kungen. Här är det frukten av hans personlighet som avslöjas.

Dan 3:3 *Då samlades satraperna, förvaltarna och ståthållarna, överdomarna, skattmästarna, advokaterna, domarna och alla domare i provinserna för att inviga bilden som kung Nebukadnessar hade satt upp. De stod framför bilden som Nebukadnessar hade satt upp.*

Dan 3:4 *Och en härold ropade med hög röst: Detta är vad de befäller dig, folk, folk och män av alla tungomål!*

Dan 3:5 *När du hör ljudet av trumpeteten, pipan, gitarren, sambuken, psalteriet, säckpipan och alla möjliga musikinstrument, då kommer du att falla ner och tillbe den gyllene statyn som restes av kung Nebukadnessar.*

5a- *I det ögonblick då du hör ljudet av trumpeten*

Signalen om prövningen kommer att ges av *basunens ljud*, precis som Jesu Kristi återkomst symboliseras i Uppenbarelseboken 11:15 med ljudet av *den sjunde basunen*, och de sex tidigare straffen symboliseras också av trumpeter.

5b- *du kommer att prostrera dig*

Utmattning är den fysiska formen av heder som framförs. I Upp.13:16 symboliserar Gud det genom människors *hand* som kommer att ta emot *vilddjurets märke*, vilket består av att praktisera och hedra dagen för den hedniska solen som ersatte den heliga gudomliga sabbaten.

5c- *och du kommer att älska det*

Tillbedjan är den mentala formen av heder som återges. I Upp.13:16 avbildar Gud det genom *pannan* på mannen som tar emot *vilddjurets märke*.

Denna vers låter oss upptäcka nycklarna till dessa symboler som citeras i Jesu Kristi apokalyps. Människans *panna och hand* sammanfattar hans tankar och hans verk, och bland de utvalda får dessa symboler *Guds sigill* i motsats till *vilddjurets märke*, identifierat med den romersk-katolicismens "söndag", accepterad och stödd av protestanterna sedan dess. deras inträde i den ekumeniska alliansen.

Hela organisationen av denna åtgärd som påtvingats av kung Nebukadnessar kommer att förnyas vid världens ände i trohetsprovet för den skapande Gudens sabbat. Varje sabbat kommer de utvaldas vägran att arbeta vittna om deras motstånd mot människors lag. Och på söndag kommer deras vägran att delta i påtvingad allmän gudstjänst identifiera dem som rebeller som måste bli av med. En dödsdom kommer då att meddelas. Processen kommer därför att vara helt överensstämmande med vad Daniels tre följeslagare kommer att uppleva, och de själva blir fullt välsignade av Gud för sin redan visat trohet.

Men innan världens undergång erbjöds denna lektion först till judarna i den gamla alliansen som utsattes för en liknande prövning mellan – 175 och – 168, förföljda till döds av den grekiske kungen Antiochos 4 känd som Epifanes. Och Dan.11 kommer att vittna om att vissa trogna judar föredrog att bli dödade i stället för att begå en styggelse inför sin sanne Gud. För på den tiden ingrep Gud inte för att mirakulöst rädda dem, lika lite som han gjorde senare för de kristna som dödades av Rom.

Dan 3:6 *Den som inte böjer sig och tillber kommer genast att kastas i en eldig ugn.*

6a- För Daniels följeslagare är hotet den *brinnande ugnen*. Detta dödshot är bilden av det slutliga dödsdecretet. Men det finns en skillnad mellan de två erfarenheterna av början och slutet, för i slutändan kommer den brinnande ugnen att bli straffet för den sista domen över angriparnas förföljare av Guds utvalda helgon.

Dan 3:7 *När därför alla folk hörde ljudet av trumpeten och pipan, och gitarren, och sambuken och psalteriet och av varje musikinstrument, alla människor, nationer och folk av alla språk föll ner och tillbad den gyllene bild som kung Nebukadnessar hade satt upp.*

7a- Detta beteende av nästan allmänna och enhälliga underkastelse av massorna till mänskliga lagar och förordningar profeterar fortfarande deras

beteende vid tiden för det sista testet av jordisk tro. Jordens sista universella regering kommer att lydask med samma rädsla.

Dan 3:8 *Vid detta tillfälle och samtidigt kom några kaldéer och anklagade judarna.*

8a- Guds utvalda är måltavlor för djävulens vrede som dominerar alla själar som Gud inte känner igen som sina utvalda. På jorden tar detta djävulska hat form i form av svartsjuka och samtidigt stort hat. De hålls sedan ansvariga för alla ondska som mänskligheten lider av, även om det är motsatsen som förklarar dessa ondska som helt enkelt är konsekvenserna av frånvaron av deras skydd av Gud. De som hatar de förtroendevalda kläcker samman planer för att göra dem till den folkliga exekration som måste bli av med genom att döda dem.

Dan 3:9 *De svarade och sade till kung Nebukadnessar: O kung, lev för evigt!*

9a- Djävulens agenter kommer in på scenen, handlingen blir tydligare.

Dan 3:10 *Du har gett en befallning att var och en som hör ljudet av trumpeten, pippipan, gitarren, sambuken, psalteriet, säckpipan och alla slags instrument, ska böja sig och tillbe den gyllene bilden ,*

10a- De påminner kungen om hans egna ord och ordningen för hans kungliga auktoritet som det krävs att lyda.

Dan 3:11 *och den som inte böjer sig ner och tillber ska kastas i en eldande ugn.*

11a- Hotet om död erinras också; fällan sluter sig för de utvalda helgonen.

Dan 3:12 *Nu finns det judar som du har anförtrott förvaltningen av provinsen Babylon, Sadrak, Mesak och Abed-Nego, män som inte har någon hänsyn till dig, o kung; de tjänar inte dina gudar och dyrkar inte den gyllene bilden som du har satt upp.*

12a- Saken var förutsägbar, de höga befattningarna anförtroddes till judiska utlänningar, den falska svartsjukan som tändes var att visa sin frukt av mordiskt hat. Och så, Guds utvalda pekas ut och fördöms av folklig hämndlystnad.

Dan 3:13 *Då befallde Nebukadnessar, arg och arg, att Sadrak, Mesak och Abed-Nego skulle hämtas. Och dessa män fördes inför kungen.*

13a- Kom ihåg att dessa tre män fick de högsta positionerna i hans rike från Nebukadnessar, eftersom de föreföll honom klokare, intelligentare än folket i hans folk. Det är därför hans "irriterade och rasande" tillstånd kommer att förklara hans tillfälliga glömska av deras exceptionella egenskaper.

Dan 3:14 *Nebukadnessar svarade och sade till dem: "Är det avsiktligt, Sadrak, Mesak och Abed-Nego, att ni inte tjänar mina gudar och inte tillber den gyllene bild som jag har högt?"*

14a- Han väntar inte ens på att de ska svara på hans fråga: Olyder du medvetet mina order?

Dan 3:15 *Var nu redo, och när du hör ljudet av trumpeten, pipan, gitarren, sambuken, psaltaren, säckpipan och alla slags instrument, ska du böja dig ned och tillbe bilden som Jag har gjort; om du inte tillber honom, kommer du omedelbart att kastas mitt i en brinnande ugn. Och vem är den gud som ska rädda dig ur min hand?*

15a- Kungen inser plötsligt hur användbara dessa män är för honom och är redo att erbjuda dem en ny chans genom att lyda hans universella imperialistiska ordning.

Frågan som ställs kommer att få ett oväntat svar från den sanne Guden som Nebukadnessar tycks ha glömt, tagen av aktiviteterna i hans kejsrerliga liv. Vidare finns det inget som fastställer datumet för affären.

Dan 3:16 *Sadrak, Mesak och Abed-Nego svarade kung Nebukadnessar: Vi behöver inte svara dig i denna fråga.*

16a- Dessa ord till sin tids mäktigaste kung verkar upprörande och respektlösa, men dessa män som sa dem är inte upproriska människor. Tvärtom, de utgör förebilder för lydnad mot den levande Guden som de bestämt har bestämt sig för att förbli trogna.

Dan 3:17 *Se, vår Gud, som vi tjänar, kan rädda oss ur den brinnande ugnen, och han skall rädda oss ur din hand, o kung.*

17a- Till skillnad från kungen behöll de trogna utvalda bevisen som Gud gav dem för att visa att han var med dem i synens test. Genom att associera denna personliga upplevelse med de härliga minnen av deras folk som befriats från egyptierna och deras slaveri, av samma trofaste Gud, driver de djärvhet till den grad att de trotsar kungen. Deras beslutsamhet är total, även om det kommer på bekostnad av deras död. Men Anden får dem att profetera hans ingripande: *han ska rädda oss ur din hand, o kung.*

Dan 3:18 *Annars vet du, o kung, att vi inte kommer att tjäna dina gudar och inte heller tillbe den gyllene bild som du har satt upp.*

18a- Och i händelse av att Guds hjälp inte kommer, är det bättre för dem att dö som trogna utvalda än att överleva som förrädare och feqa. Denna trohet kommer att återfinnas i det prov som den grekiska förföljaren uttömde i – 168. Och efter det, under hela den kristna eran bland sanna kristna som fram till världens ände inte kommer att blanda ihop Guds lag med onda människors lag.

Dan 3:19 *Varpå Nebukadnessar uppfylldes av vrede, och han ändrade sitt ansikte och vände sitt ansikte mot Sadrak, Mesak och Abed-Nego. Han talade igen och beordrade att ugnen skulle värmas upp sju gånger mer än den borde värmas upp.*

19a- Det måste förstås att denne kung aldrig under sin livstid såg eller hörde någon motsätta sig hans beslut; vilket rättfärdigar *hans raseri och förändringen i utseendet på hans ansikte*. Djävulen går in i honom för att leda honom att döda Guds utvalda.

Dan 3:20 *Sedan befallde han några av de starkaste soldaterna i hans här att binda Sadrak, Mesak och Abed-Nego och kasta dem i den brinnande ugnen.*

Dan 3:21 *Och dessa män var bundna i sina byxor, sina tunika, sina kappor och sina andra kläder, och kastades mitt i den brinnande ugnen.*

21a- Alla dessa material som nämns är brännbara liksom deras köttkroppar.

Dan 3:22 *Eftersom kungens befallning var sträng och ugnen var ovanligt het, dödade lågan de män som hade kastat Sadrak, Mesak och Abed-Nego in i den.*

22a- Dessa mäns död vittnar om den dödliga effektiviteten av elden i denna ugn.

Dan 3:23 *Och dessa tre män, Sadrak, Mesak och Abed-Nego, föllo bundna mitt i den brinnande ugnen.*

23a- Konungens order verkställs, till och med dödande av sina egna tjänare.

Dan 3:24 *Då blev kung Nebukadnessar rädd och reste sig hastigt. Och han svarade och sade till sina rådgivare: Har vi inte kastat tre bundna män mitt i elden? De svarade kungen: Visst, o kung!*

24a- Kungen av kungar på sin tid kan inte tro sina ögon. Det han ser är bortom mänsklig fantasi. Han känner ett behov av att lugna sig själv genom att fråga omgivningen om handlingen att kasta in tre män i elden i ugnen är en realitet. Och dessa bekräftar saken för honom: *Det är visst, o kung!*

Dan 3:25 *Han svarade och sade: Ja, jag ser fyra män utan band, gå mitt i elden utan att ha något ont; och figuren av den fjärde liknar den av en gudas son.*

25a- Det verkar som om endast kungen hade synen av den fjärde karaktären som skrämde honom. De tre människors exemplariska tro hedras och besvaras av Gud. I denna eld kan kungen urskilja män och han ser en figur av ljus och eld stå tillsammans med dem. Denna nya upplevelse överträffar den första. Den levande Gudens verklighet är fortfarande bevisad för honom.

25b- *och figuren på den fjärde liknar den av en gudas son*

Utseendet på denna fjärde karaktär är så annorlunda än mäns att kungen identifierar honom med *en gudas son*. Uttrycket är lyckligt eftersom det verkligen är ett direkt ingripande av den som kommer att bli för människorna, **Guds Son** och **Människosonen**, Jesus Kristus.

Dan 3:26 *Då gick Nebukadnessar fram till ingången till den brinnande ugnen och talade och sade: Sadrak, Mesak och Abed-Nego, den Högste Guds tjänare, gå ut och kom! Och Sadrak, Mesak och Abed-Nego gick ut ur elden.*

26a- Än en gång förvandlar Nebukadnessar sig till ett lamm inför en lejonkung som är oerhört starkare än honom. Denna påminnelse väcker vittnesbördet om upplevelsen av den tidigare visionen. Himlens Gud gör en andra vädjan till honom.

Dan 3:27 *Satraperna, förvaltarna, ståthållarna och kungens rådgivare församlade sig; de såg att elden inte hade haft någon makt över dessa mäns kroppar, att håret på deras huvuden inte hade bränts, att deras kalsonger inte var skadade och att lukten av elden inte hade påverkat dem.*

27a- I denna upplevelse ger Gud oss och Nebukadnessar bevis på sin verkliga allmakt. Han skapade jordiska lagar som villkorar livet för alla människor och alla djur som lever på hans jord och i hans dimension. Men han har just bevisat att varken han eller änglarna är underkastade dessa jordiska regler. Skaparen av universella lagar, Gud är över dem och kan, efter hans vilja, beställa mirakulösa fall som i sin tid kommer att ge ära och rykte till Jesus Kristus.

Dan 3:28 *Nebukadnessar svarade och sade: Välsignad vare Sadraks och Mesaks och Abed-Negos Gud, som sände sin ängel och räddade sina tjänare som litade på honom och som brutit mot kungens befallning och överlämnade sin kropp i stället för att tjäna och tillbe någon annan gud än deras Gud!*

28a- Kungens vrede är borta. När han väl är på fötter som man, lär han sig av erfarenheten och utfärdar en order som kommer att förhindra att det händer igen. För upplevelsen är bitter. Gud visade babylonierna att han är levande, verksam och full av styrka och kraft.

28b- *som sände sin ängel och räddade sina tjänare som litade på honom, och som bröt mot kungens befallning och överlämnade sina kroppar i stället för att tjäna och tillbe någon annan gud än sin Gud!*

I en hög grad av klarhet inser kungen hur beundransvärd lojaliteten är hos de män som hans galna stolthet ville döda. Det råder ingen tvekan om att han inser att det på grund av sin makt skulle ha varit möjligt för honom att undvika denna dumma prövning orsakad av hans stolthet som bara får honom att göra misstag med risk för oskyldiga människor.

Dan 3:29 *Nu är detta min befallning: Var och en, av vilket folk, folk eller tungomål, som talar illa om Sadraks, Mesaks och Abed-Negos Gud, skall huggas i stycken, och hans hus skall förminsкас till en hög med skräp, för det finns ingen annan gud som kan befria som han.*

29a- Genom denna förklaring ger kung Nebukadnessar sitt skydd till Guds utvalda.

Samtidigt hotar han alla som *talkar illa om Sadraks, Mesaks och Abed-Negos Gud*, och han säger att *han kommer att slitas i stycken, och hans hus kommer att förvandlas till en hög med skräp, eftersom han inte gör det. ingen annan gud som kan befria som han.* Inför detta hot är det säkert att så länge kung Nebukadnessar regerar kommer Guds trogna utvalda inte att ha problem på grund av komplotter.

Dan 3:30 *Därefter fick kungen Sadrak, Mesak och Abed-Nego att blomstra i provinsen Babylon.*

30a- "Allt är bra som slutar väl" för den levande Gudens trogna utvalda, skaparen av allt som lever och existerar. Ty hans utvalda kommer att uppstå sist, och de kommer att vandra på de dödas stoft, deras tidigare fiender, på den återställda jorden, i evighet.

I det sista testet kommer även detta lyckliga slut att erhållas. Således gynnas den första prövningen och den sista av den levande Gudens direkta ingripande till förmån för hans utvalda som han kommer för att frälsa i Jesus Kristus, Frälsaren, eftersom hans namn Jesus betyder "YaHWéH frälsar".

Daniel 4

Dan 4:1 *Nebukadnessars kung till alla folk, nationer och språk som bor på hela jorden. Må frid ges till dig i överflöd!*

1a- Tonen och formen bevisar det, kungen som talar är den som omvände sig till Daniels Gud. Dess uttryck liknar skrifterna i det nya förbundets brev. Han erbjuder fred, eftersom han själv nu är i fred, i sitt mänskliga hjärta, med kärlekens och rättvisans Gud, den sanna, den enda, den unika.

Dan 4:2 *Det var bra för mig att visa de tecken och under som den Högste Gud har gjort mot mig.*

2a- Kungen agerar nu som Jesus sa till de blinda och förlamade som blivit botade av honom: " *Gå och visa er i templet och förkunna vad Gud har gjort för er*" . Kungen är besjälad av samma önskan inspirerad av Gud. Eftersom omvändelser är möjliga varje dag, men Gud ger dem inte alla effekten av det som en kung av kungar, en mäktig och stark kejsare upplevt.

Dan 4:3 *Hur stora är hans tecken! Hur kraftfulla är hans under! Hans styre är ett evigt styre, och hans välde består från generation till generation.*

3a- Förståelse och visshet om dessa saker ger honom den frid och sanna lycka som redan finns tillgänglig här nedan. Kungen lärde och förstod allt.

Dan 4:4 *Jag, Nebukadnessar, levde fridfullt i mitt hus och lycklig i mitt palats.*

4a- Tyst och glad? Ja, men fortfarande en oomvänd hedning för den sanne Guden.

Dan 4:5 *Jag hade en dröm som skrämde mig; tankarna med vilka jag förföljdes på min säng och visionerna i mitt sinne fyllde mig med skräck.*

5a- Denne kung Nebukadnessar presenteras verkligen för oss som det förlorade fåret som Gud i Kristus kommer för att söka för att hjälpa och rädda det från olycka. Ty efter denna fridfulla och lyckliga jordiska tid skulle kungens framtid vara förtappelse och evig död. För sin eviga frälsning kommer Gud för att störa och plåga honom.

Dan 4:6 *Och jag befallde att alla de vise männen i Babylon skulle föras fram för mig, så att de kunde ge mig förklaringen på drömmen.*

6a- Uppenbarligen har Nebukadnessar allvarliga minnesproblem. Varför ringer han inte Daniel direkt?

Dan 4:7 *Sedan kom magikerna, astrologerna, kaldéerna och spåmännen. Jag berättade drömmen för dem, och de gav mig inte förklaringen.*

7a- Saker och ting händer som med den första synen, de hedniska spåmännen föredrar att erkänna sin oförmåga snarare än att berätta fabler för kungen som redan har hotat deras liv.

Dan 4:8 *Till slut visade sig Daniel inför mig, som fick namnet Beltsassar efter min guds namn, och som har de heliga gudarnas ande i sig. Jag berättar drömmen för honom:*

8a- Orsaken till att glömma anges. Bel var fortfarande kungens gud. Jag minns här att meder Dareios, Perser Kyros, Perser Darius, Artaxerxes 1:a, ^{enligt} Esd.1, 6 och 7, alla i sin tid kommer att uppskatta de utvalda judarna och deras enda Gud. Inklusive Kyros som Gud profeterar om i Jes.44:28 och säger: *Jag säger om Cyrus: Han är min herde, och han kommer att göra all min vilja; han kommer att säga om Jerusalem: Låt det byggas upp igen! Och om templet: Låt det grundas! - Den profeterade herden kommer att uppfylla Guds profetiska vilja som han erkänner att lyda. Den här andra texten bekräftar hans profeterade omvändelse: Jes.45:2: Så säger Herren till sin smorde, till Kyros, och i vers 13: Det är jag som*

har uppväckt Kyros i min rättfärdighet, och jag skall göra alla hans vägar jämna. ; Han skall återuppbygga min stad och befria mina fångar, utan lösen eller muta, säger HERREN Sebaot. Och uppfyllelsen av denna plan framgår av Esd.6:3 till 5: I kung Kyros första regeringsår gav kung Cyrus denna befallning angående Guds hus i Jerusalem: Låt huset byggas upp igen, så att det blir en plats för offer. erbjuds och att den har en solid grund. Den ska vara sextio alnar hög, sextio alnar bred, tre rader huggna stenar och en rad nytt trä. **Kostnaderna betalas av kungens hushåll** . Dessutom kommer kärlen av guld och silver från Guds hus, som Nebukadnessar hade tagit från templet i Jerusalem och fört till Babylon, att återlämnas, föras till templet i Jerusalem till den plats där de var och placeras i huset. av Gud. **Kostnaderna betalas av kungens hushåll**. Gud skänker honom den ära som han hade gett kung Salomo. Var dock försiktig! Detta dekret kommer inte att tillåta att beräkningen som föreslagits i Dan.9:25 används för att få fram datumet för Messias första ankomst; det kommer att vara kung Artaxerxes perser. Kyros lät bygga om templet, men Artaxerxes godkände återuppbyggnaden av Jerusalems murar och återvändandet av hela det judiska folket till sitt nationella land.

Dan 4:9 Beltsassar, hövdingen för magikerna, som jag vet har de heliga gudarnas ande i dig och för vilken ingen hemlighet är svår, ge mig förklaringen på de syner som jag såg i drömmen.

9a- Vi måste förstå var kungen är. I sitt sinne förblev han en hedning och kände bara igen Daniels Gud som en annan gud, förutom att han var kapabel att förklara drömmar. Tanken på att behöva byta gudar föll honom inte in. Daniels Gud var bara en annan gud jämfört med de andra.

Dan 4:10 Dessa är synerna av mitt sinne medan jag låg. Jag såg, och se, det fanns ett högt träd mitt på jorden.

10a- I bilderna som Jesus kommer att använda för att ge sina lektioner till de andliga människor han vill undervisa, kommer trädet att vara bilden av människan, från vassen som böjer sig och böjer sig till den mäktiga och majestätiska cedern. Och precis som människan kan uppskatta den välsmakande frukten av ett träd, uppskattar Gud eller inte frukten som bärs av hans varelser, från den mest behagliga till den minst trevliga, till och med avskyvärda och avskyvärda.

Dan 4:11 Och detta träd blev stort och starkt, och dess topp nådde upp till himlen, och det sågs från hela jordens ändar.

11a- I synen av statyn jämfördes den kaldeiske kungen redan med ett träd enligt bilden av makten, styrkan och riket som hade getts honom av den sanne Guden.

Dan 4:12 Dess lövverk var vackert och dess frukt riklig; han bar mat åt alla; markens djur gömde sig i dess skugga, och alla levande varelser hämtade mat från den.

12a- Denna mäktige kung delade med alla i sitt imperium rikedomerna och maten som producerades enligt hans direktiv.

12b- *himplens fåglar gjorde sitt hem bland dess grenar,*

Uttrycket är en repris av Dan.2:38. I bokstavlig mening representerar dessa himlens fåglar den frid och lugn som råder under hans styre. I andlig mening syftar de på Guds himmelska änglar, men i denna enda referens från Pred.10:20 är

det Gud själv som det handlar om, ty han ensam utforskar var och ens tankar: Förbanna inte kungen , även i ditt sinne, och förbanna inte de rika i rummet där du sover; för **himlens fågel** skulle föra bort din röst, **det bevingade djuret** skulle publicera dina ord . I de flesta citat framkallar himlens fåglar örnar och rovfåglar, dominerande bland de bevingade arterna. Fåglar bosätter sig där deras mat är riklig; bilden bekräftar därför välstånd och matmättnad.

Dan 4:13 *I de syner av min ande, som jag såg medan jag låg, såg jag, och se, en av dem som vakar och är heliga kom ner från himlen.*

13a- Sannerligen, de himmelska änglarna har inget behov av att sova, de är därför i permanent aktivitet. De *som är heliga* och tjänar Gud *kommer ner från himlen* för att föra hans budskap till hans jordiska tjänare.

Dan 4:14 *Och han ropade med kraft och sade så: hugg ner trädet och hugg av dets grenar; skaka av bladverket och strö ut frukterna; låt djuren fly därifrån och fåglarna från dess grenar!*

14a- Synen förkunnar att kungen kommer att förlora sitt rike och sitt herravälde över honom.

Dan 4:15 *Men lämna stammen där rötterna är i jorden, och bind den med kedjor av järn och koppar bland gräset på åkern. Låt honom vara dränkt i himlens dagg, och låt honom som vilddjuren ha jordens gräs som sin del.*

15a- *Men lämna stammen i marken där rötterna är*

Kungen kommer att stanna i sitt rike; han kommer inte att utvisas.

15b- *och bind honom med kedjor av järn och koppar, bland gräset på marken*

Det finns inget behov av kedjor av järn eller mässing, för Gud kommer helt enkelt att få sin formbara varelse att förlora sitt förnuft och sitt sunda förnuft i alla sina aspekter, fysiska, mentala och moraliska. Den mäktige kungen kommer att ta sig själv som ett odjur på fältet. De stora i hans rike kommer därför att tvingas ta bort herraväldet över riket från honom.

15c- *Må han vara dränkt av himlens dagg, och må han ha, som vilddjuren, jordens gräs som sin del*

Vi kan föreställa oss förskräckelsen hos hans vuxna som kommer att se honom äta gräs från marken, som en ko eller ett får. Han kommer att tacka nej till täckta bostäder och föredrar att bo och sova på fälten.

Dan 4:16 *Hans människohjärta skall tas ifrån honom, och ett vilddjurs hjärta skall ges åt honom; och sju tider ska gå över honom.*

I denna upplevelse ger Gud återigen bevis på sin verkliga allmakt. Eftersom Skaparen av alla sina varelsers liv kan han när som helst, för sin ära, göra en intelligent eller tvärtom, fördumma den. Eftersom det förblir osynligt för deras ögon, ignorerar män detta hot som ständigt tynger dem. Men det är sant att han sällan ingriper, och när han gör det är det av en specifik anledning och syfte.

Straffet är uppmätt. Det kommer att gälla kung Nebukadnessar i **sju gånger** , bara sju år. Det finns ingen legitimitet i att använda denna varaktighet på något annat än kungen själv. Även här, genom att göra detta val av siffran "7", inleder skaparen Gud med sitt "kungliga sigill" den handling som är på väg att genomföras.

Dan 4:17 *Denna mening är ett dekret av dem som vakar, denna resolution är en befallning av de heliga, för att de levande ska veta att den Högste råder över*

människornas rike och ger det till vem han vill, och att han uppfostrar där den vidrigaste av män.

17a- *Denna mening är ett dekret av dem som tittar*

Anden understryker den exceptionella karaktären hos detta gudomliga ingripande som han ger en roll som "dekret" för *dem som tittar på* . Människan måste lära sig att trots bedrägliga framträdanden blir hon ständigt bevakad av himmelska varelser. Gud vill göra detta exempel till en läxa för människor fram till världens ände. Genom att citera *dem som tittar på* , avslöjar han den perfekta kollektiva enheten för änglarna i Guds läger som förknippar dem i hans projekt och hans handlingar.

17b- *för att de levande ska veta att den Högste råder över människornas rike, att han ger det till vem han vill*

Gud styr allt och kontrollerar allt. Människan, som glömmer denna dolda verklighet, tror sig ofta vara herre över sitt öde och sina beslut. Han tror att han väljer sina ledare, men det är Gud som sätter dem i ämbetet, enligt sin goda vilja och sitt omdöme om ting och varelser.

17c- *och att han där uppfostrar den vidrigaste av män*

Ordspråket är sant: "människor har de ledare de förtjänar". När folket förtjänar en avskyvärd man som ledare, påtvingar Gud dem det.

Dan 4:18 *Detta är den dröm som jag, kung Nebukadnessar, drömde. Du, Beltsassar, ger förklaringen, eftersom alla visa män i mitt rike inte kan ge mig den; du kan, eftersom du har de heliga gudarnas ande inom dig.*

18a- Nebukadnessar gör framsteg, men han är fortfarande inte omvänd. Han kom fortfarande ihåg att Daniel tjänar *heliga gudar* . Monoteism är ännu inte förstådd av honom.

Dan 4:19 *Då blev Daniel, som hette Beltsassar, förbluffad ett ögonblick, och hans tankar gjorde honom orolig. Kungen svarade och sade: »Beltsassar, låt inte drömmen och förklaringen besvära dig; Och Beltsassar svarade: "Min herre, låt drömmen vara för dina fiender och dess förklaring för dina motståndare!*

19a- Daniel förstår drömmen och vad som kommer att hända är så fruktansvärt för kungen att Daniel skulle föredra att se det som utfördes på sina fiender.

Dan 4:20 *Trädet som du såg, som blev stort och starkt, vars topp nådde upp till himlen, och som syntes överallt på jorden;*

Dan 4:21 *Detta träd, vars lövverk var vackert och dess frukter rikligt, som bar mat åt alla, under vilket markens djur skyddade sig, och bland vars grenar himlens fåglar gjorde sitt hem,*

21a- *lövverket var vackert*
Fysiskt utseende och kläder.

21b- *och riklig frukt*
Överflöd av välstånd.

21c- *som bar mat åt alla*
Som sörjde för hela sitt folks mat.

21d- *under vilken fältdjuren skyddade*
Kungens beskyddare av sina tjänare.

21:a- *och bland vars grenar himlens fåglar gjorde sitt hem*

Under hans styre levde hans folk i stor trygghet. Fåglarna flyger iväg och lämnar trädet vid minsta fara.

Dan 4:22 *Det är du, o kung, som har blivit stor och stark, vars storhet har ökat och upphöjts till himlen, och vars välde sträcker sig till jordens ändrar.*

Dan 4:23 *Och kungen såg en av de heliga väktarna komma ner från himlen och säga: "Hög ner trädet och förstör det; men lämna stammen i jorden där rötterna är, och bind den med kedjor av järn och koppar, bland gräset på åkern; låt honom dränkas av himmelens dagg, och låt hans del vara med markens djur, till dess att sju tider gå över honom.*

Dan 4:24 *Detta är förklaringen, o kung, detta är den Högstes befallning, som skall uppfyllas på min herre konungen.*

Dan 4:25 *De skola fördriva dig bland människorna, och du skall bo hos markens djur, och de skola ge dig gräs att äta som oxar; du skall dränkas av himmelens dagg, och sju tider ska gå över dig, tills du vet att den Högste råder över människornas rike och ger det åt vem han vill.*

25a- *tills du vet att den Högste råder över människornas rike och ger det till vem han vill.*

Daniel nämner Gud som "den Högste". Han riktar alltså kungens tankar om den ende Gudens existens; en idé som kungen har stora svårigheter att förstå, på grund av dessa polyteistiska ursprung som ärvts från far till son.

Dan 4:26 *Budet att lämna stammen där trädets rötter finns betyder att ditt rike kommer att finnas kvar hos dig när du inser att Han som styr är i himlen.*

26a- *När han inser att den som styr är i himlen, kommer upplevelsen av förnedring att upphöra eftersom kungen kommer att övertygas och omvändas.*

Dan 4:27 *Därför, o kung, må mitt råd behaga dig. Gör slut på dina synder genom att utöva rättvisa och dina missgärningar genom att visa medkänsla med de olyckliga, så kan din lycka fortsätta.*

27a- *När kungen omsätter det som Daniel räknar upp i denna vers, kommer han verkligen att omvändas. Men denna karaktär är övergiven till stolthet, hans obestridda kraft har gjort honom nyckfull och ofta orättvis, som tidigare uppenbarade erfarenheter har lärt oss.*

Dan 4:28 *Allt detta åstadkoms på kung Nebukadnessar.*

28a- *Denna förklaring av Daniel förbjuder någon annan tolkning av denna profetia, som dömer till ogiltighet de profetiska grunder som Jehovas vittnen och alla andra religiösa grupper lär ut som strider mot den regel som definierats av Daniel. Dessutom ger innehållet i hela kapitlet bevis på detta. För berättelsen kommer att lära oss varför kungen drabbas av en förbannelse i profetian om trädet.*

Dan 4:29 *Vid slutet av tolv månader, när han vandrade i det kungliga slottet i Babylon,*

29a- *12 månader, eller ett år eller " en tid " går mellan visionen och dess fullbordan.*

Dan 4:30 *svarade kungen och sade: "Är inte detta det stora Babylon, som jag har byggt till en kunglig boning genom min krafts kraft och till ära för min storhet?"*

30a- *Detta är det ödesdigra ögonblicket då kungen skulle ha gjort bättre att vara tyst. Men vi kan förstå det eftersom hans Babylon verkligen var ett rent underverk*

fortfarande listat som ett av "världens sju underverk". Hängande trädgårdar frodiga med grönska, dammar, rymliga torg och vallar på ett torg på 40 km på varje sida. Vallar på vilkas topp två stridsvagnar kunde passera varandra längs vallarnas hela längd; tidens motorväg. En av dess portar, rekonstruerad i Berlin, är i mitten av två väggar som består av blåmaljerade stenar på vilka kungens emblem är ingraverat: ett lejon med örnvingar som Dan.7:4 nämner. Han hade något att vara stolt över. Men Gud ser inte stolthet i sina ord, han ser stolthet men framför allt glömska och förakt för sina tidigare erfarenheter. Denna kung är förvisso inte den enda stolta varelsen på jorden, men Gud har siktet inställt på honom, han vill ha honom i sin himmel och han kommer att få honom. Detta förtjänar en förklaring: Gud dömer sina varelser bortom det yttre. Han utforskar deras hjärtan och deras sinnen och känner igen, utan att någonsin ta fel, de får som är värda frälsning. Detta leder till att han insisterar och ibland utträttat mirakel, men metoden motiveras av kvaliteten på det slutliga resultatet.

Dan 4:31 *Medan ordet ännu var i kungens mun, kom en röst ned från himlen: Hör, kung Nebukadnessar, att riket kommer att tas ifrån dig.*

31a- Nebukadnessar är ett offer för Guds kärlek som satte en fälla för honom och varnade honom för det i sin profetiska dröm. Domen från himlen kan höras, men låt oss glädjas över att det onda som Gud kommer att göra mot honom kommer att rädda hans liv och göra det evigt.

Dan 4:32 *De skola fördriva dig bland människorna, du skall bo hos markens djur, och de skola ge dig gräs att äta som oxar; och sju tider ska gå över dig, tills du vet att den Högste råder över människornas rike och ger det åt vem han vill.*

32a- I sju år, *sju gånger* förlorar kungen sin klarhet och hans sinne övertygar honom om att bara vara ett djur.

Dan 4:33 *Samtidigt uppfylldes ordet om Nebukadnessar. Han blev fördriven bland människorna, han åt gräs som oxar, hans kropp var genomvåt av himmelens dagg; tills hennes hår växte som örnens fjädrar och hennes naglar som fåglars.*

33a- Konungen vittnar om att allt som hade meddelats i visionen var väl utförd på honom. När den konverterade kungen skriver sitt vittnesbörd framkallar han denna förödmjukande upplevelse och talar om sig själv i tredje person. Skam pressar honom fortfarande att ta ett steg tillbaka. En annan förklaring är fortfarande möjlig, som är att detta vittnesbörd skrevs tillsammans av kungen och Daniel, hans nya bror i den sanne Guden.

Dan 4:34 *Efter den bestämda tiden lyfte jag, Nebukadnessar, upp mina ögon mot himlen, och förnuftet vände tillbaka till mig. Jag har välsignat den Högste, jag har prisat och prisat honom som lever för evigt, vars välde är ett evigt välde och vars rike består från generation till generation.*

34a- Den vise och allsmäktige Guden får de förlorade fårens kärlek. Hon har anslutit sig till hans hjord och mångdubblar sina lovsånger för hans härlighet.

34b- *han vars välde är ett evigt välde, och vars styre varar från generation till generation*

Formeln gäller det femte ^{riket}, denna gång, evigt, av synen av Människosonen av Dan.7:14: *Till honom gavs herravälde, ära och rike; och alla folk, nationer och män av alla språk tjänade honom. Hans välde är ett evigt*

herradöme som inte ska förgå, och hans rike skall aldrig förstöras . Och även i synen av bilden i Dan.2:44: I dessa kungars dagar skall himlens Gud upprätthålla ett rike som aldrig kommer att förstöras, och det kommer inte att gå under ett annat folks herravälde; han kommer att bryta och förstöra alla dessa riken, och han själv kommer att bestå för evigt .

Dan 4:35 *Alla som bor på jorden är ingenting i hans ögon: han gör som han vill med himlens här och med dem som bor på jorden, och det finns ingen som kan stå emot hans hand. honom: Vad gör du?*

35a- Ära vare den levande Guden! För den här gången förstod kungen allt och han blev omvänd.

Dan 4:36 *Vid den tiden återvände förståndet till mig; mitt rikets ära, min storhet och min glans återställdes till mig; mina rådgivare och mina äldste frågade mig igen; Jag återställdes till mitt rike, och min makt bara ökade.*

36a- Liksom den rättfärdige och rättfärdige Job, till vilken Gud gav söner, döttrar och efterkommande vid slutet av sin prövning, återvinner kungen sina storas förtroende och återupptar sin nu visa regering bland de sanna vise männen upplysta av den levande Guden . Denna erfarenhet bevisar att Gud ger riket till vem han vill. Det var han som inspirerade de stora kaldéerna att be om sin kung igen.

Dan 4:37 *Nu, jag, Nebukadnessar, prisar och upphöjer och prisar himmelens konung, vars gärningar alla är sanna och vars vägar är rättfärdiga, och som kan ödmjuka dem som vandrar i högmod.*

37a- Han kan säga det, för han betalade för att kunna säga det.

För att undvika det värsta kan det göra mycket ont att dra ut en tand; men insatserna kan rättfärdiga lidandet. För att vinna evigheten kan det vara nödvändigt att gå igenom hårda eller mycket svåra prövningar, uppräckningen av stolthet kommer att rättfärdiga dem när det är möjligt. Jesus Kristus kände till sin potential och gjorde Paulus blind på vägen till Damaskus, så att den andligt blinde "förföljaren av sina bröder" skulle bli hans trogna och nitiska vittne efter att ha återfått synen av hans ögon, men framför allt synen av hans ögon. anda.

Daniel 5

Dan 5:1 *Kung Belsassar höll en stor festmåltid för sina ädlingar, tusen till antalet, och han drack vin inför deras närvaro.*

1a- Kung Nebukadnessar somnade in i Guds frid när han var ganska gammal och hans son Nabonidus efterträdde honom, ovillig att regera, så han lät sin son Belsassar regera i hans ställe. Blanda inte ihop detta namn som betyder "Bel skyddar kungen", en utmaning som Gud tänker anta, med den som Nebukadnessar gav till Daniel: Beltesassar som betyder "Bel kommer att skydda". Ursprunget till dessa namn är dyrkan av Bel eller Bélial, bakom vilken är polyteismens enda organisatör: Satan, djävulen. Som vi kommer att se, följde inte den omvända kungens efterträdare honom på denna väg.

Dan 5:2 *När Belsassar hade smakat vinet, kom han med de kärll av guld och silver som hans fader Nebukadnessar hade tagit från templet i Jerusalem, så att kungen och hans adelsmän, hans hustrur och hans bihustrur, de användes till dricka.*

2a- För denna hedniska kung är dessa kärll av guld och silver bara byte som tagits från judarna. Efter att ha valt att ignorera den sanne Gud som Nebukadnessar hade konverterat till, ignorerar han det faktum att denna levande Gud dömer alla hans handlingar. Genom att använda dessa saker som är helgade och helgade i den skapande Gudens tjänst för en elak och profan användning, begår han det sista misstaget i sitt korta liv. På sin tid visste Nebukadnessar hur man skulle ta hänsyn till judarnas guds aktiva makt eftersom han förstod att hans nationella gudar i sanning inte existerade. Alla de folk som var underordnade kungen av Babylon hade hört hans mäktiga vittnesbörd till förmån för himmelens konung, särskilt hans närmaste familj. Gud har därför all anledning att nu visa sig vara rättvis och skoningslös.

Dan 5:3 Sedan förde de de guldkärl som hade tagits ut ur templet, från Guds hus i Jerusalem; och kungen och hans ädlingar, hans hustrur och hans bihustrur använde det att dricka.

3a- Daniel insisterar på ursprunget till dessa kärll som togs bort från templet, från Guds hus i Jerusalem. Redan när den unge kungen såg att den judiska guden tillät att dessa saker avlägsnades från hans tempel, borde den unge kungen ha förstått att den sanne Guden straffar och tuktar hårt dem som tjänar honom dåligt. Hedniska gudar gör inte sådana saker och deras tjänstemän försöker bara behaga män vars godtrogenhet de utnyttjar.

Dan 5:4 De drack vin och prisade gudarna av guld, silver, mässing, järn, trä och sten.

4a- Profant bruk är föråldrat, det är avgudadyrkan, höjden av styggelse för Gud. Viktig detalj, i en stor uppvisning av slarv, festar kungen med sina vänner, medan hans stad hotas av mederna och perserna som belägrar den.

Dan 5:5 I det ögonblicket visade sig fingrarna på en mans hand, och de skrev mitt emot ljusstaken på kalkstenen på det kungliga slottets vägg. Kungen såg denna ände av handen som skrev.

5a- Eftersom miraklen från Nebukadnessars tid föraktades, syftar detta nya mirakel inte till att omvända sig, utan att förstöra de skyldigas liv, som vi kommer att se. Inför onda anklagare som ville ha en syndares död kommer Jesus Kristus också att skriva i sanden med fingret de synder de begår i hemlighet.

Dan 5:6 Då ändrade kungen sin färg, och hans tankar gjorde honom orolig; lederna på hans rygg slappnade av och hans knän slog mot varandra.

6a- Miraklet ger omedelbart sina effekter. Trots ruset reagerar hans sinne, han är livrädd.

Dan 5:7 Och kungen ropade högt efter astrologerna, kaldéerna och spåmännen; och kungen svarade och sade till de vise männen i Babylon: Den som läser detta skriftställe och ger mig en förklaring därav, han skall vara klädd i purpur och bära ett halsband av guld på sin hals och ha en tredje plats i rikets regering..

7a- Återigen ignoreras Daniel; hans vittnesmål föraktades av den kungliga tronföljden. Och återigen, i extrem ångest, lovar den unge kungen den högsta utmärkelsen till den som visar sig vara kapabel att tyda budskapet skrivet på väggen på ett övernaturligt sätt. Den som gör detta kommer att få tredje plats i kungariket eftersom Nabonidus och Belsassar upptar första och andra plats.

Dan 5:8 *Alla kungens vise män kommo in; men de kunde inte läsa skriften och ge kungen förklaringen.*

8a- Liksom under Nebukadnessar är detta omöjligt för hedniska vise män.

Dan 5:9 *Varpå kung Belsassar blev mycket rädd och ändrade färg, och hans ädlingar blev förfärade.*

Dan 5:10 *Och drottningen gick på grund av kungens och hans adelsmäns ord in i festsalen och talade så: O konung, lev för evigt. Må inte dina tankar besvära dig, och kanske inte ditt ansikte ändrar färg!*

Dan 5:11 *Det finns en man i ditt rike som har de heliga gudarnas ande i sig; och på din faders dagar fanns i honom ljus, förstånd och vishet som gudarnas vishet. Också kung Nebukadnessar, din far, konungen, din far, gjorde honom till ledare över magikerna, över astrologerna, över kaldéerna, över spåmännen,*

Dan 5:12 *för i honom fann man Daniel, namngiven av kung Beltsassar, en överlägsen ande, kunskap och förståelse, förmågan att tolka drömmar, att förklara gåtor och att lösa svåra frågor. Låt därför Daniel kallas, så ska han ge förklaringen.*

12a- Detta vittnesmål från drottningen är förvirrande och det fördömer hela kungafamiljen: vi visste det... men vi valde att inte ta hänsyn till det.

Dan 5:13 *Sedan ställdes Daniel inför kungen. Kungen svarade och sade till Daniel: Är du denna Daniel, en av Judas fångar, som min fader kungen förde ut ur Juda?*

Dan 5:14 *Jag har hört om dig att du har gudarnas ande inom dig, och att det i dig finns ljus, förstånd och enastående visdom.*

Dan 5:15 *De har just fört fram för mig de vise männen och astrologerna, så att de kan läsa denna skrift och ge mig förklaringen; men de kunde inte ge förklaringen till orden.*

Dan 5:16 *Jag har lärt mig att du kan ge förklaringar och lösa svåra frågor; nu, om du kan läsa detta skriftställe och ge mig förklaringen, kommer du att vara klädd i purpur, du kommer att bära ett halsband av guld på din hals, och du kommer att ha den tredje platsen i rikets regering.*

16a- Tredje plats efter sin far Nabonid och honom själv.

Dan 5:17 *Daniel svarade inför kungen: Bevara dina gåvor och ge dina gåvor åt en annan; likväl skall jag läsa upp skriften för kungen, och jag skall ge honom förklaringen.*

17a- Daniel är gammal och lägger inte vikt vid utmärkelser eller varor och värden av silver och guld, men möjligheten att påminna den här unge kungen om hans fel, hans synder som han kommer att få betala för sitt liv, gör det inte vägra och han är Guds tjänare för denna typ av handlingar.

Dan 5:18 *O kung, den högsta Guden gav din fader Nebukadnessar herravälde, storhet, ära och storhet;*

18a- Nebukadnessars regeringstid hade varit den sanne Gudens verk och gåva, liksom hans storhet som han felaktigt hade tillskrivit sin egen styrka, av stolthet, innan han blev dum av Gud i sju år.

Dan 5:19 *Och på grund av den storhet som han hade gett honom, fruktade och bävade alla folken, hedningarna, alla språkens män för honom. Kungen dödade*

dem han ville, och han lät dem han ville leva; han höjde dem han ville ha, och han sänkte dem han ville ha.

19a- *Kungen dödade dem han ville ha*

I synnerhet ledde denna gudgivna makt till att han straffade det upproriska judiska folket och dödade många av deras företrädare.

19b- *och han lämnade livet för dem han ville ha*

Daniel och de fångna judarna gynnades.

19c- *han uppfostrade de han ville ha*

Daniel och hans tre trogna följeslagare höjdes över kaldéerna av kung Nebukadnessar.

19d- *och han sänkte de han ville ha*

De stora i hans rike var tvungna att samtycka till att bli styrda av unga främlingar från judisk fångenskap. Genom hans mäktiga hand ödmjukades och förstördes judisk nationell stolthet.

Dan 5:20 *Men när hans hjärta höjdes och hans ande förhärdades till högmod, kastades han ned från sin kungliga tron och berövades sin härlighet;*

20a- Kung Nebukadnessars erfarenhet gör att vi kan förstå *den arrogans* som tillskrivs den påvlige kungen i Dan.7:8. Daniel visar för kungen att absolut makt ges av Gud till vem han vill, enligt hans program. Men när han påminner om kung Nebukadnessars förnedring, påminner han honom om att hur mäktig han än är, är en jordisk kung beroende av den himmelske kungens obegränsade makt.

Dan 5:21 *Han blev fördriven bland människornas barn, och hans hjärta blev som djurens hjärta, och hans boning var med vilda åsnor; de gav honom gräs att äta som oxar, och hans kropp var genomvåt av himmelens dagg, tills han insåg att den högsta Guden härskar över människornas rike och ger det till vem han tycker om honom.*

21a- Jag noterar, bara i denna vers, omnämmandet av " *vilda åsnor* ". Åsnan är en typisk symbol för envishet: "envis som en åsna", speciellt om den är "vild" och inte tam. Det är symbolen som representerar människans ande som vägrar att höra de lärdomar som Gud ger genom sina livs upplevelser och genom sina bibliska uppenbarelser.

Dan 5:22 *Och du, hans son Belsassar, har inte ödmjukat ditt hjärta, fastän du visste allt detta.*

22a- Faktum är att det var Belsassar som betedde sig som en "vild åsna" genom att inte ta hänsyn till upplevelsen som hans "far" (hans farfar) levde.

Dan 5:23 *Du har upphöjt dig mot himlens Herre; kärlen i hans hus har förts fram för dig, och du har använt dem för att dricka vin, du och dina äldste, dina hustrur och dina bihustrur; du har prisat gudarna av silver, guld, koppar, järn, trä och sten, som inte ser och inte hör och inte vet något, och som inte har prisat den Gud som har din andedräkt och alla dina vägar i sin hand.*

23a- Belsassar vanhelgade de gyllene kärnen som helgades för skaparen Gud för den religiösa tjänsten i hans tempel. Men genom att använda dem för att prisa de falska hedniska gudarna, har han uppnått höjden av *styggelse* . Denna bild förbereder den i Upp.17:4: *Denna kvinna var klädd i purpurrött och scharlakansrött och prydd med guld och ädelstenar och pärlor. Hon höll i sin*

hand en bägare av gyllene, fylld med styggelser och orenheter från hennes prostitution . Hon får namnet " *Babylon den stora* " i vers 5.

Dan 5:24 *Därför sände han denna ände av handen som spårade denna skrift.*

24a- I sin tur upptäcker Belsassar för sent existensen av den sanna levande Guden som agerar och reagerar på ett mirakulöst sätt på människors beteende.

Dan 5:25 *Detta är skriften som skrevs: elritsa, elritsa, tekel, oufarsin.*

25a- Översättning: räknat, räknat, vägt och delat

Dan 5:26 *Och detta är förklaringen till dessa ord. Numrerad: Gud har räknat ditt rike och gjort slut på det.*

26a- Den första " *räknade* " riktar sig till början av regeringstiden, och den andra " *räknade* ", slutet av denna regeringstid.

Dan 5:27 *Vägd: Du har vägts på vågen, och du har befunnits bristfällig.*

27a- Vågen är här symbolen för gudomlig dom . Män har antagit det för att utse rättvisans tjänster; en mycket ofullkomlig rättvisa. Men Guds är perfekt och baserat på bilden av en dubbelvåg väger han de handlingar av gott och ont som den domde har utfört . Om det godas platå är lättare än det onda, är gudomlig fördömelse berättigad. Och detta är fallet med kung Belsassar.

Dan 5:28 *Delad: Ditt rike kommer att delas och ges till mederna och perserna.*

28a- Medan han ägnade sig åt avskyvärda dryckeskamper i sitt kungliga palats, ledd av kung Darius, gick mederna in i Babylon vid flodbädden, avledde tillfälligt och torkade ut.

Dan 5:29 *Och Belsassar gav genast befallning, och de klädde Daniel i purpur och satte ett halsband av guld om hans hals, och det meddelades att han skulle bli tredje i rikets regering.*

Dan 5:30 *Samma natt dödades Belsassar, kaldéernas kung.*

Dan 5:31 *Och mederen Darius tog riket i besittning, eftersom han var sextiotvå år gammal.*

31a- Detta exakta ögonvittnesvittne om Daniel känns inte igen av historiker som tillskriver denna handling till den persiske kungen Cyrus 2 den store i – 539.

Daniel 6

Undervisningen i detta kapitel 6 är identisk med den i Daniel 3. Den presenterar för oss, denna gång, Daniel i ett test av mönstertrohet, att imitera och reproducera för alla de utvalda som Gud har kallat i Jesus Kristus. Kommentarer är användbara, men läs bara och lär dig läxan. Kung *Dareios* agerar som Nebukadnessar på sin tid och i sin tur, *62 år gammal*, kommer han att bekänna Daniels levande Guds härlighet; en omvändelse som uppnåddes genom Daniels vittnesbörd om trofasthet när Gud skyddade honom från *lejonen*. Från början av deras förhållande har han tillgivenhet och intresse för Daniel som tjänar honom troget och ärligt och i vilken han urskiljer *en överlägsen sinne*.

Dan 6:1 *Det var bra för Darius att sätta över riket ett hundra tjugo satraper, som skulle vara i hela riket.*

1a- Kung Darius avslöjar sin visdom genom att anförtro styret av kungariket till 120 guvernörer etablerade över 120 provinser.

Dan 6:2 *Och han satte tre hövdingar över dem, bland vilka Daniel var, för att dessa satraper skulle ge dem räkenskap och för att kungen inte skulle lida något ont.*

2a- Daniel är fortfarande bland de främsta ledarna som övervakar satraperna.

Dan 6:3 *Daniel överträffade furstarna och satraperna, eftersom det fanns en överlägsen ande i honom; och kungen tänkte bygga upp det i hela riket.*

3a- Darius lägger i sin tur märke till Daniels överlägsenhet när det gäller hans intelligenta och kloka sinne. Och hans plan att etablera honom framför allt kommer att väcka svartsjuka och hat mot Daniel.

Dan 6:4 *Då sökte härskarna och satraperna ett tillfälle att anklaga Daniel för rikets angelägenheter. Men de kunde inte finna något tillfälle eller något att tillrättavisa, eftersom han var trofast, och varken fel eller något ont sågs hos honom.*

4a- Daniel tjänar Gud där han placerar honom, så att han tjänar kungen med samma hängivenhet och trofasthet. Det framstår således *som obestridligt* ; ett kriterium som finns bland "sista dagars adventistiska" heliga enligt Upp.14:5.

Dan 6:5 *Och dessa män sade: Vi kommer inte att finna någon anledning mot denne Daniel, om vi inte finner en i hans Guds lag.*

5a- Dessa resonemang avslöjar tanken på det djävulska lägret i det sista jordiska testet av tro, där sabbatsvilan på den sjunde dagen av Guds lag kommer att tillåta dödandet av dess trogna tjänare, eftersom de inte kommer att samtycka till att hedra resten av den första dagen gjordes obligatorisk, söndag enligt romersk religiös lag.

Dan 6:6 *Då kom dessa furstar och satraper till kungen i tumult och talade så till honom: Kung Darius, lev för evigt!*

6a- Detta tumultartade inlägg syftar till att påminna kungen om siffrornas styrka, dess förmåga att skapa störningar och därför behovet av att han stärker sitt herravälde.

Dan 6:7 *Alla rikets furstar, förvaltarna, satraperna, rådgivarna och ståthållarna mena att det bör utfärdas ett kungligt påbud med ett strängt förbud att någon inom trettio dagar, som ber till någon Gud eller någon annan, utom du, o kung, kommer att kastas i lejonhålan.*

7a- Fram till dess har kung Darius inte försökt tvinga männen i sitt rike att tjäna en gud snarare än en annan. Inom polyteismen är religionsfriheten fullständig. Och för att övertyga honom smickrar komplotterna honom och hedrar honom, kung Darius, som en gud. Även här, som hos alla stora härskare, vaknar stolthet och får honom att godkänna denna ordning som dock inte kom från hans sinne.

Dan 6:8 *Nu, o kung, bekräfta förbudet och skriv påbudet, så att det kan vara oåterkalleligt, enligt medernas och persernas lag, som är oföränderlig.*

8a- Detta dekret profeterar beundransvärt den som kommer att göra den romerska söndagen obligatorisk vid dagens slut. Men låt oss notera att denna oföränderliga karaktär av lagen om mederna och perserna som fastställts av felbara och syndiga människor är totalt orättfärdig. Oföränderligheten tillhör den sanne och levande Guden, Skaparen.

Dan 6:9 *Därefter skrev kung Dareios dekretet och dekretet.*

9a- Detta steg är väsentligt, eftersom efter att ha skrivit *dekretet och försvaret* , måste medernas och persernas *oföränderliga lag* respekteras.

Dan 6:10 *När Daniel fick veta att påbudet var skrivet, drog han sig tillbaka in i sitt hus, där fönstret i övre rummet var öppna mot Jerusalem; och tre gånger om dagen knäböjde han, bad han och prisade sin Gud, som han gjorde förut.*

10a- Daniel ändrar inte sitt beteende och låter sig inte påverkas av detta mänskliga mått. Genom att öppna sitt fönster visar han att han vill att hans lojalitet mot den allsmäktige Gud ska bli känd för alla. Vid denna tidpunkt vänder sig Daniel i riktning mot Jerusalem där till och med förstört Guds tempel ligger.

För Anden uppenbarade sig Gud under lång tid i detta heliga tempel som han hade gjort till sitt hem, sin jordiska boning.

Dan 6:11 *Då gick dessa män in på ett tumultartat sätt och fann Daniel när han bad och ropade på sin Gud.*

11a- Konslotterna låg på lur och såg på honom för att fånga honom i handling av olydnad mot det kungliga dekretet ; för närvarande en "flagrant delicto".

Dan 6:12 *Och de ställde sig framför kungen och sade till honom angående det kungliga försvaret: "Har du inte skrivit ett försvar för att var och en som inom trettio dagar skulle be till någon gud eller till någon, utom du, o kung, kastas i lejonhålan? Kungen svarade: Saken är säker, enligt medernas och persernas lag, som är oföränderlig.*

12a- Kungen kan bara bekräfta det dekret som han själv skrev och undertecknade.

Dan 6:13 *Och de talade åter och sade till kungen: Daniel, en av Judas fångar, har inte lyssnat till dig, o kung, och inte heller på det försvar som du har skrivit: bön tre gånger om dagen.*

13a- Fångad på bar gärning, i handlingen av sin bön, fördöms Daniel. Kungen uppskattar Daniel för hans trogna och ärliga beteende. Han kommer omedelbart att skapa länken mellan sig själv och denna Gud som han tjänar med så mycket iver och trohet eftersom han regelbundet ber till honom *tre gånger om dagen* . Detta förklarar smärtan och lidandet som Daniels fördömande kommer att orsaka honom och början på hans kommande omvändelse.

Dan 6:14 *Kungen blev mycket bedrövad när han hörde detta; han tog det till hjärtat att befria Daniel, och fram till solnedgången strävade han efter att rädda honom.*

14a- Kungen inser då att han har blivit manipulerad och han går långt för att rädda Daniel, som han uppskattar mycket. Men hans ansträngningar kommer att vara förgäves och kungen upptäcker tyvärr innan allt detta: *bokstaven dödar, men anden ger liv* . Genom att senare ge människor detta uttryck visar Gud gränsen för respekt för lagarna. Livet kan inte regleras på lagtexter. I sin gudomliga dom tar Gud hänsyn till detaljer som den döda bokstaven i hans skrivna lag ignorerar och människor utan Gud har inte visdomen att göra detsamma.

Dan 6:15 *Men dessa män insisterade på kungen och sade till honom: "Vet, o kung, att medernas och persernas lag kräver att varje förbud eller dekret som kungen har bekräftat är oåterkalleligt."*

15a- Konslotterna påminner om den oåterkalleliga (omotiverade) karaktären av de beslut som fattades av kungen av mederna och perserna. Han är själv fångad av sin nedärvda kultur. Men han förstår att han blev offer för en komplott mot Daniel.

Dan 6:16 *Då befallde kungen att Daniel skulle föras och kastas i lejonhålan. Kungen svarade och sade till Daniel: Må din Gud, som du tjänar med tålmod, rädda dig!*

16a- Kungen tvingas låta kasta Daniel i lejonhålan, men han önskar av hela sitt hjärta att den Gud som han tjänar så troget skulle ingripa för att rädda honom.

Dan 6:17 *De förde fram en sten och satte den på gropens öppning; kungen förseglade den med sin ring och med sina adelsmäns ring, så att ingenting skulle förändras med avseende på Daniel.*

17a- Här uppvisar upplevelsen av Daniel likheter med Kristi begravning, vars runda stendörr också förseglades för att förhindra mänskligt ingripande.

Dan 6:18 *Sedan gick kungen till sitt palats; han tillbringade natten med att fasta, han kom inte med en bihustru till honom, och han kunde inte somna.*

18a- Detta beteende hos kungen vittnar om hans uppriktighet. Genom att göra dessa saker visar han att han vill behaga Daniels Gud och få hans frälsning från honom. Detta är början på hans omvändelse till den ende Guden.

Dan 6:19 *Kungen stod upp när det bröt upp och gick med hast till lejonhålan.*

19a- En förberedelse av renhet följt av en sömnlös natt på grund av hans sinne som plågas av tanken på Daniels död och denna rusning mot lejonhålan i gryningen är inte de handlingar som utövas av en hednisk kung utan av en bror som älskar sin bror i Gud.

Dan 6:20 *När han närmade sig gropen ropade han till Daniel med sorgsen röst. Kungen svarade och sade till Daniel: Kunde Daniel, den levande Gudens, din Guds, tjänare, som du tjänar med tålmod, rädda dig från lejonen?*

20a- *När han närmade sig gropen ropade han till Daniel med sorgsen röst*

Kungen hoppas men han fruktar och fruktar det värsta för Daniel. Men hans hopp visas av det faktum att han ringer henne och ställer en fråga till henne.

20b- *Kunde Daniel, den levande Gudens, din Gud, som du tjänar med tålmod, rädda dig från lejonen?*

Genom att utse honom som " levande Gud ", vittnar Darius om början av sin omvändelse. Men hans fråga " **kunde han befria dig från lejonen?** » visar oss att han inte känner honom ännu. Annars skulle han ha sagt " *ville han befria dig från lejonen?*" » .

Dan 6:21 *Och Daniel sade till kungen: "Kung, lev för evigt!"*

21a- I komplotternas mun, i vers 6, hade uttrycket liten betydelse, men i Daniels uttryck profeterade det tillgång till evigt liv reserverat för Guds utvalda.

Dan 6:22 *Min Gud sände sin ängel och stoppade lejonens mun, som inte gjorde mig något ont, eftersom jag befanns oskyldig inför honom. och inte heller inför dig, o konung, har jag gjort något ont.*

22a- I denna upplevelse inser kung Darius hur dum, orättfärdig och ogillande av den oföränderliga uppfattningen om mänskliga kungliga dekret är av den sanna Levande Gud som Daniel tjänar utan att gömma sig.

Dan 6:23 *Då blev kungen mycket glad och befallde att Daniel skulle föras upp ur gropen. Daniel togs upp ur gropen, och inget sår hittades på honom, eftersom han förtröstade på sin Gud.*

23a- *Då blev kungen mycket glad*

Denna reaktion av naturlig och spontan glädje avslöjar en framtid vald av Gud eftersom kungen nu har vissheten om sin existens och sin makt.

23b- *Daniel togs upp ur gropen, och inget sår hittades på honom*

Precis som kläderna från Daniels tre följeslagare som kastades in i den överhettade ugnen inte brändes.

23c- *därför att han hade förtröstat på sin Gud*

Denna förtroende uppenbarades i hans beslut att inte lyda det kungliga dekretet som skulle ha berövat Gud hans böner; ett omöjligt och ofattbart val för denna rent mänskliga trosmodell.

Dan 6:24 *Kungen befälde att de män som hade anklagat Daniel skulle föras och kastas i lejonhålan, de och deras barn och deras hustrur; och innan de nådde botten av gropen, grep lejonen dem och bröt alla deras ben.*

24a- Gud vände situationen mot de ogudaktiga som planerade ondska. Under de persiska kungarnas tid som kommer kommer erfarenheten att förnyas för juden Mordokai som ledaren Haman kommer att vilja döda med sitt folk på drottning Esters tid. Även där är det Haman som kommer att hamna upphängd på galgen som satts upp för Mordokai.

Dan 6:25 *Och efter detta skrev kung Darius till alla folk och till alla folk och till alla tungomål som bor på hela jorden: Frid vare med eder i överflöd.*

25a- Denna nya skrift från kungen är en man som erövrade av den levande Guden. Eftersom han nu har fullkomlig frid i sitt hjärta, använder han sin dominerande ställning för att tala till alla människor i sitt rike, det vittnesbörd om sin frid som han fick från den sanne Guden.

Dan 6:26 *Jag befäller att det ska finnas fruktan och fruktan för Daniels Gud i hela mitt rike. Ty han är den levande Guden och består i evighet; hans rike kommer aldrig att förstöras, och hans välde kommer att bestå till slutet.*

26a- *Jag befäller det genom hela mitt rikets omfattning*
Kungen beordrar men han tvingar ingen.

26b- *fruktan och fruktan för Daniels Gud*

Men berikad av denna erfarenhet påtvingar han fruktan och fruktan för Daniels Gud för att avskräcka författarna till en ny komplott mot Daniel.

26c- *Ty han är den levande Guden, och han består för evigt*

Han hoppas att detta vittnesbörd kommer att tas emot i rikets folks hjärtan, och för att göra det prisar och upphöjer han det.

26d- *hans rike kommer aldrig att förstöras, och hans välde kommer att bestå till slutet*

^{rikes} eviga karaktär proklamerar återigen.

Dan 6:27 *Det är han som räddar och frälsar, som gör tecken och under i himlen och på jorden. Det var han som räddade Daniel från lejonens makt.*

27a- *Det är han som räddar och som räddar*

Kungen vittnar om vad han har observerat men denna befrielse och denna frälsning gäller bara den fysiska kroppen, Daniels liv. Vi kommer att behöva vänta på Jesu Kristi ankomst för att förstå Guds önskan att befria och frälsa från synd. Men låt oss påpeka att kungen naturligtvis kände ett behov av att rena sig för att behaga den levande Guden.

27b- *som gör tecken och under i himlarna och på jorden*

Daniels bok vittnar om dessa tecken och under, övernaturliga handlingar som Gud utförde, men var försiktig, djävulen och hans demoner kan också förfälska vissa gudomliga mirakel. För att identifiera mellan de två möjliga ursprungena räcker det att förstå vem som drar nytta av det levererade meddelandet. Leder det till lydnad mot skaparen Gud, eller till hans olydnad?

Dan 6:28 *Daniel hade framgång under Dareios regering och under Persernas Kyros regering.*

28a- Vi förstår, Daniel kommer inte att återvända till sitt nationella hemland, men de lärdomar som Gud lärde honom i Dan.9 kommer att ha fått honom att acceptera utan att lida detta öde som hans Gud bestämt.

Daniel 7

Dan 7:1 : *Under Belsassars kung av Babylons första regeringsår drömde Daniel och såg syner medan han låg. Sedan skrev han ner drömmen och berättade det viktigaste.*

1a- *Belsassars, kung av Babylon, första året*

Det vill säga i – 605. Sedan visionen av Dan.2 har det gått 50 år. Död, den store kungen Nebukadnessar ersätts av hans barnbarn Belsassar.

Dan 7:2 : *Daniel började och sade: "Jag såg i min nattsyn, och se, himlens fyra vindar bröt upp över det stora havet.*

2a- *himplens fyra vindar bröt in*

Dessa är de universella krigen som leder till att dominanterna utökar sin makt i riktning mot de fyra kardinalpunkterna, **mot** norr, söder, öster och väster.

2b- *på det stora havet*

Bilden är inte smickrande för mänskligheten, eftersom havet, även stort, är en symbol för döden. Det är inte, i Guds projekt, den miljö som är förberedd för människan gjord till hennes avbild, enligt 1 Mos. Dess miljö är jorden. Men mänskligheten har förlorat, sedan arvsyndens, genom sin olydnad, sin gudomliga bild och den är inte längre i dess rena och heliga ögon än orena och glupska marina djur som slukar varandra under djävulens och demonernas inspiration. I denna vision symboliserar havet den anonyma massan av människor.

Dessutom berör det område som omfattas av profetian folk som är förbundna med sina kustaspekter som gränsar till Medelhavet . Havet spelar därför en stor roll i de krigiska aktionerna av dominanternas erövringar .

Dan 7:3 *Och fyra stora djur kom upp ur havet , olika från varandra.*

3a- *Och fyra stora djur kom upp ur havet*

Vi finner i en ny vision den undervisning som ges i Daniel 2, men där *ersätter djur statyns kroppsdelar .*

3b- *olika l e s från varandra*

Som materialen i *statyn* av Dan.2.

Dan 7:4 *Den första var som **ett lejon** och hade örnarnas vingar; Jag såg tills hans vingar slets av; han togs upp från jorden och fick stå på hans fötter som en man, och en mans hjärta gavs åt honom.*

4a- *Den först var som **ett lejon** och hade örnvingar*

Här blir den kaldeiske kungen av Dans gyllene huvud **ett lejon med örnvingar** ; emblem ingraverat på Babylons blå stenar, kung Nebukadnessars stolthet i Dan.4.

4b- *Jag tittade, tills hans vingar slets av*

Profetian hänvisar till de sju år eller sju gånger under vilka kung Nebukadnessar gjordes dum av Gud. Under dessa sju år (*sju gånger*) av förödmjukelse som profeterades i Dan.4:16, *togs hans mänskliga hjärta bort* och ersattes av ett vilddjurs hjärta.

4c- *han togs upp från jorden och fick stå på hans fötter som en man, och en mans hjärta gavs åt honom.*

Hans omvändelse till skaparen Gud är här bekräftad. Hans erfarenhet låter oss förstå att för Gud är människan människa endast när hennes hjärta bär bilden av Guds. Han kommer att uppenbara det i sin inkarnation i Jesus Kristus, den perfekta gudomliga modellen för kärlek och lydnad.

Dan 7:5 *Och se, ett andra vilddjur var som en **björn** och stod på ena sidan; han hade tre revben i munnen mellan tänderna, och de sade till honom: Stå upp, ät mycket kött.*

5a- *Och se, ett andra vilddjur var som en **björn** och stod på ena sidan*

Efter den kaldeiske kungen blir medernas och persernas *silverkista och armar en björn* . Precisionen " *som stod på ena sidan* " illustrerar det persiska herraväldet som dök upp näst efter det mediska herraväldet, men dess erövringar som erhöles av kung Cyrus 2 personen gav det mycket större makt än medernas.

5b- *han hade tre revben i munnen mellan tänderna, och de sade till honom: Stå upp, ät mycket kött*

Perserna kommer att dominera mederna och erövra tre länder: Lydia av den rike kungen Croesus år 546, Babylonien år 539 och Egypten år 525.

Dan 7:6 *Efter detta såg jag, och se, en annan var som **en leopard** och hade fyra vingar på ryggen som en fågel; detta djur hade fyra huvuden, och herravälde gavs åt det.*

6a- *Efter detta såg jag, och se, en annan var som **en leopard***

Idem blir de grekiska härskarnas *fräcka buk och lår en leopard med fyra fågelvingar* ; Den grekiska *leopardens fläckar* gör den till **en symbol för synd** .

6b- *och hade fyra vingar på ryggen som en fågel*

De *fyra fågelvingarna* förknippade med *leoparden* illustrerar och bekräftar den extrema hastigheten av erövringarna av dess unge kung Alexander den store (mellan -336 och -323).

6c- *detta djur hade fyra huvuden, och det gavs herravälde*

Här är " *fyra huvuden* " men i Dan.8 kommer det att vara " *fyra stora horn* " som betecknar de grekiska härskarna, efterföljare till Alexander den store: Seleukos, Ptolemaios, Lysimachus och Cassander.

Dan 7:7 *Efter detta såg jag i mina nattsyner, och se, det fanns **ett fjärde vilddjur, fruktansvärt** , fruktansvärt och mycket starkt; han hade stora järntänder, han åt,*

bröt och trampade under fötterna det som var kvar; den skilde sig från alla tidigare djur, och den hade tio horn.

7a- *Efter detta såg jag i mina nattsyner, och se, det fanns ett fjärde vilddjur, fruktansvärt, fruktansvärt och utomordentligt starkt*

Även här blir Romarrikets järnben ett monster med järntänder och tio horn. För enligt Upp.13:2 bär den ensam kriterierna för de 3 föregående imperier: Styrka av lejonet, bekräftat i denna vers där det anges: *utomordentligt stark*; björnens kraft och leopardens hastighet **med arvet av hans synd** symboliserat av hans fläckar.

7b- *han hade stora järntänder, han åt, bröt och trampade under fötterna det som var kvar;*

Dessa detaljer tillskriver honom blodbad och massakrer utförda av symbolen för romersk **järn** som kommer att fortsätta till världens ände, av hans påvliga dominans.

7c- *det skilde sig från alla tidigare djur, och det hade tio horn.*

De *tio hornen* representerar frankerna, langobarderna, alemannerna, anglosaxarna, visigoterna, burgunderna, suevierna, herulerna, vandalerna och östgoterna. Dessa är de **tio** kristna kungadömena som kommer att bildas efter det romerska imperiets sammanbrott från 395, enligt de förklaringar som ängeln gav Daniel i vers 24.

Dan 7:8 *Och jag såg på hornen, och se, ett annat litet horn kom ut ur dem, och tre av de första hornen rycktes ut framför det hornet; och se, hon hade ögon som en mans ögon och en mun som talade högmodigt.*

8a- *Jag såg på hornen, och se, ett annat litet horn kom ut bland dem*

Det *lilla hornet* kommer ur ett av de *tio hornen*, som betecknar östgoternas Italien där staden Rom ligger och den så kallade påvliga "heliga stolen", vid Lateranpalatset på berget Caelius; Latinskt namn som betyder: himlen.

8b- *och tre av de första hornen slets av framför detta horn*

De *avrivna hornen* är kronologiskt: de *tre kungarna sänkt* från vers 24, nämligen herulerna mellan 493 och 510, sedan successivt, vandalerna 533, och östgoterna 538 som jagades från Rom av general Belisarius på order av Justinianus 1:a och definitivt besegrade vid Ravenna ⁵⁴⁰. För vi måste notera konsekvensen av uttrycket *före detta horn*. Detta innebär att *Hornet* inte har någon personlig militär makt och drar nytta av den väpnade styrkan av monarker som fruktar det och dess religiösa makt och därför föredrar att stödja och lyda det. Detta resonemang kommer att bekräftas i Dan.8:24 där vi kommer att läsa: *hans makt kommer att öka, men inte av hans egen styrka* och vers 25 kommer att specificera: *på grund av hans välstånd och framgången med hans trick, kommer han att ha arrogans i hjärta*. **Det visas alltså att sanningen får bekräftelse endast genom att gruppera liknande budskap utspridda i de olika kapitlen i Daniels bok och mer allmänt i hela Bibeln.** Separerade, kapitlen i boken "förseglar" profetian och dess budskap, de mest subtila och viktigaste förblir otillgängliga.

8c- *och se, hon hade ögon som en mans ögon*

I Upp.9 föregår Anden sina beskrivningar med termen *som*. På så sätt antyder det en likhet med utseende som inte är en realitet. Här måste vi också

notera likheten med *människan* inkarnerad i hennes fullkomlighet i Jesus Kristus, men hon har bara anspråk på det. Men det finns mer, eftersom ” *ögonen* ” är symboliska för profeternas klärvoajans, som Jesus också är den perfekta förebilden för. Och Anden anspelar på påvedömetts profetiska anspråk som så småningom kommer att etablera sitt officiella högkvarter i Vatikanstaten, ett ord som betyder: att profetera, från latinets "vaticinare". Saken kommer att bekräftas i Upp.2:20, när Anden jämför denna romersk-katolska kyrka med Isebel *som* lät döda JaHWéHs profeter, den främmande kvinnan som dyrkade Baals, gift av kung Ahab. Jämförelsen är berättigad eftersom påven gör att Guds sanna profeter i Kristus dör på inkquisitionens insats.

8d- *och en mun, som talade med arrogans.*

I detta kapitel 7 presenterar den gudomliga filmskaparen och regissören i "zoom" den kristna eran som särskilt berör honom, perioden mellan slutet av det romerska imperiet och Kristi härliga återkomst i Michael, hans himmelska namn med änglar. Han tillkännager ankomsten av en *arrogant kung, förföljare av helgonen av den Högste*, som angriper gudomliga religiösa normer som försöker *förändra tider och lagen*, de tio budorden men också andra gudomliga förordningar. Anden tillkännager sitt sista straff; han kommer att ” *förtäras av eld på grund av hans arroganta ord* .” Därför presenteras scenen för den himmelska domen under det sjunde årtusendet omedelbart efter omnämmandet av *hans arroganta ord* . Före henne hade kung Nebukadnessar också visat *arrogans* men han accepterade ödmjukt den lärdom om förnedring som Gud gav honom.

Himmelsk dom

Dan 7:9 *Jag tittade medan troner sattes upp. Och Dagarnas Gamle satte sig. Hans kläder var vit som snö, och håret på hans huvud var som ren ull; hans tron var som eldslågor, och hjulen som flammande eld.*

9a- *Jag tittade, medan troner var placerade*

Denna scen representerar tiden för domen som kommer att utföras av Jesu Kristi återlösta heliga i hans närvaro, *sittande på troner, i himlen* enligt Upp.4, under de *tusen år* som citeras i Upp.20. Denna dom förbereder förutsättningarna för den **slutliga domen**, vars verkställighet illustreras i vers 11.

9b- *Och de gamla av dagar satte sig ner.*

Det är den gudomgjorda Kristus, den enda skaparguden. Verket av verbet *sitt* indikerar upphörandet av en stående aktivitet, det är bilden av vila. Himlen är i absolut frid. På jorden förstördes de ogudaktiga vid Kristi återkomst.

9c- *Hans kläder var vit som snö, och håret på hans huvud var som ren ull*

Vitt är symbolen för Guds fullkomliga renhet som berör hela hans natur i nivå med hans kläder, symboler för hans verk och håret på hans huvud som är en krona av ren och perfekt visdom fri från all *synd* .

Denna vers föreslår Jes.1:18: *Kom och låt oss vädja! säger YaHWéH. Om dina synder är som scharlakansröd, kommer de att bli vita som snö; om de är röda som lila, blir de som ull.*

9d- *hans tron var som eldslågor,*

Tronen utser platsen för den store domaren, domen över Guds sinne . Den är placerad under bilden av *eldens lågor* som kommer att vara Kristi rättvisas ögon i Upp.1:14 där vi finner beskrivningarna av denna vers. Elden förstör, vilket ger denna dom syftet att förgöra Guds fiender och hans utvalda . Eftersom de redan är döda, gäller denna dom den *andra döden* som definitivt kommer att drabba de dömda.

9:e- *och hjulen som en flammande eld.*

Tronen har *hjul* jämfört med en *flammande eld* som kommer att tändas på jorden: Upp.20:14-15: *den andra döden är eldsjön* . Hjulen föreslår därför förflyttning av domare från himlen till jorden för verkställandet av de avkunnade domarna . Den levande Guden, den store domaren, rör sig och när jorden är förnyad och renad, kommer han att flytta igen för att installera sin kungliga tron där enligt Upp.21:2-3.

Dan 7:10 *En flod av eld rann och kom ut framför honom. Tusen tusen tjänade honom, och tio tusen miljoner stod i hans närvaro. Domarna satte sig ner och böckerna öppnades.*

10a- *En flod av eld rann och kom ut framför honom*

Den renande *elden* som kommer att komma ner från himlen för att förtära de fallna dödas själar och sedan återuppstå, enligt Upp.20:9: *Och de steg upp på jordens yta och omringade de heligas läger och de heliga. älskade stad . Men eld kom ner från himlen och förtärde dem .*

10b- *Tusen tusen tjänade honom*

Det vill säga en miljon själar, av de *utvalda* som är återlösta från jorden.

10c- *och tio tusen miljoner stod i hans närvaro*

Tio miljarder jordiska själar *kallade* av Gud är uppståndna och kallade inför honom och hans domare för att lida den rättvisa gudomliga domen om den *andra döden* , något som bekräftas i Lukas 19:27: *Och resten, för hit mina fiender , som inte har velat att jag ska regera över dem och döda dem inför min närvaro .* På så sätt bekräftar Anden de ord han talade genom Jesus i Matt.22:14: **Ty många är kallade, men få är utvalda** . Detta kommer särskilt att vara fallet i de sista dagarna enligt Lukas 18:8: ... *Men när Människosonen kommer, kommer han att finna tro på jorden?*

10d- *Domarna satte sig och böckerna öppnades*

Högsta domstolen kommer att döma på grundval av de vittnesmål som möjliggjorde domen och anklagelserna anpassade individuellt för varje dömd själ. Hans *böcker* innehåller livet av en varelse, bevarad i minne av Gud, med trogna änglar som vittnen, för närvarande osynliga för jordbor.

Dan 7:11 *Då såg jag, för de övermodiga ord som hornet talade; och när jag tittade dödades djuret.*

11a- *Då tittade jag, på grund av de övermodiga orden som hornet uttalade*

Gillar orden " *på grund av arroganta ord* " indikerar, den här versen vill visa oss orsak och verkan förhållandet som definierar Guds dom. Han dömer inte utan anledning.

11b- *och medan jag tittade dödades djuret*

Om det *fjärde djuret* som representerar tronföljden, det kejsrerliga Rom - tio europeiska kungadömen - det påvliga Rom, förstörs av eld, är det **på grund** av

det påvliga Roms *arroganta muntliga aktivitet*; verksamhet som kommer att fortsätta fram till Kristi återkomst.

11c- *och hans kropp förstördes , överlämnad till elden för att brännas*

Domen slår samtidigt det *lilla hornet* och de *tio borgerliga hornen* som stödde det och deltog i dess synder enligt Upp.18:4. *Den andra dödens eldsjö kommer att förtära och förgöra dem .*

Dan 7:12 *De andra djuren berövades sin makt, men de fick förlänga livet till en viss tid.*

12a- *De andra djuren fråntogs sin makt*

Här, som i Uppenbarelseboken 19:20 och 21, avslöjar Anden att ett annat öde är tilldelat för de vanliga syndarna av hedendomen, eftersom de är arvtagare till den ursprungliga synden som gått i arv från Adam till de mänskliga massorna genom jordens historia.

12b- *men en livslängd beviljades dem till en viss tid*

Denna precision innebär fördelen med tidigare imperier i att inte ha upplevt slutet på deras dominans vid världens ände, vilket är fallet för det fjärde romerska djuret under dess sista form av kristen universell regering vid tidpunkten för Jesu Kristi återkomst. Slutet av 4:an ^{markeras} av dess fullständiga förstörelse. Efter detta kommer jorden att förbli *formlös och tom* i bilden av *avgrunden* i 1 Mos.1:2.

Jesus Kristus, människosonen

Dan 7:13 *Jag såg i nattskyerna, och se, på himlens moln kom en som liknade en människoson; han kom till den Gamle av Dagar, och de förde honom nära honom.*

13a- *Jag såg i mina nattskyer, och se, på himlens moln kom en som liknade en människoson*

Detta framträdande av människosonen kastar ljus över den innebörd som ges till den nyss nämnda domen. Domen tillhör Kristus. Men på Daniels tid hade Jesus ännu inte kommit, så Gud föreställer sig vad han kommer att åstadkomma genom sin jordiska tjänst under sin första ankomst till människornas jord.

13b- *han kom till den äldste av dagar, och de förde honom nära honom.*

Efter sin död kommer han att återuppstå, för att presentera sin fullkomliga rättfärdighet som offrades som ett offer till den kränkta Guden, för att få förlåtelse från sina trogna utvalda, sorterad och utvald av honom själv. Bilden som presenteras lär ut principen om frälsning som erhålls genom tro på Guds villiga offer i Kristus. Och det bekräftar dess giltighet hos Gud.

Dan 7:14 *Och de gav honom välde och ära och ett kungarike; och alla folk, nationer och män av alla språk tjänade honom. Hans välde är ett evigt herradöme som inte ska förgå, och hans rike skall aldrig förstöras.*

14a- *Han fick herravälde, ära och rike*

Uppgifterna i denna vers sammanfattas i dessa verser i Matt.28:18 till 20, som bekräftar att domen verkligen tillhör Jesus Kristus: *Jesus närmade sig och talade till dem så här: All myndighet har getts åt mig i himlen och på jorden . Gå därför och gör alla folk till lärjungar, döpa dem i Faderns och Sonens och den*

helige Andes namn, och lär dem att hålla allt vad jag har befallt er. Och se, jag är med er alltid, intill världens ände .

14b- *och alla folk, nationer och män av alla språk **tjänade honom***

I absoluta termer kommer det att vara på den nya jorden, den gamla förnyas och förhärligas efter det sjunde årtusendet. Men de återlösta kommer att ha blivit utvalda bland alla *folk, nationer och språk* genom den enda frälsning som Jesus Kristus erhöll eftersom de **tjänade honom** under sitt liv. I Upp.10:11 och 17:15 syftar detta uttryck på det kristnade Europa och västvärlden. I denna grupp finner vi de *en miljon* frälsta utvalda som tjänar Gud i vers 10.

14c- *och hans regeringstid kommer aldrig att förstöras*

De detaljer som citeras i Dan.2:44 om honom bekräftas här: *hans regeringstid kommer aldrig att förstöras.*

Dan 7:15 *Vad beträffar mig, Daniel, min ande var orolig inom mig, och mitt huvuds syner förskräckte mig.*

15a- *Jag, Daniel, hade en orolig ande inom mig*

Daniels problem är berättigt, visionen tillkännager en fara för Guds heliga.

15b- *och synerna i mitt huvud skrämde mig.*

Snart skulle hans syn av Mikael ha samma effekt på honom, enligt Dan.10:8: *Jag blev ensam kvar och såg denna stora syn; min styrka svikit mig, mitt ansikte ändrade färg och bröts ner, och jag tappade all kraft.* Förklaring: *Människosonen och Mikael* är en och samma gudomliga person . *Rädsla* kommer att präglade Roms regeringstid, för i dessa två på varandra följande dominanser kommer det inte att ge folket av heliga härskare som Nebukadnessar, Dareios mederen och Cyrus 2 persern.

Dan 7:16 *Och jag gick fram till en av dem som stod där och frågade honom sanningen om allt detta. Han berättade för mig och gav mig förklaringen:*

16a- **Här börjar de ytterligare förklaringarna som ängeln gav**

Dan 7:17 *Dessa fyra stora djur, dessa är fyra kungar som ska uppstå från jorden;*

17a- Observera att denna definition gäller lika mycket för de arv som avslöjas i Dan.2 av bilden av *statyn* som här i Dan.7, av *djuren* .

Dan 7:18 *Men den Högstes heliga skola ta emot riket, och de skall äga riket för evigt, från evighet till evighet.*

18a- Samma kommentar som för de fyra successionerna. Återigen handlar det femte om de utvaldas *eviga rike som Kristus bygger på sin seger över synd* och död.

Dan 7:19 *Då ville jag veta sanningen om det fjärde vilddjuret, som var olikt alla andra, ytterst fruktansvärt, med tänder av järn och spikar av brons, som åt och bröt och trampade under fötterna det som fanns kvar;*

19a- *som hade järntänder*

Vi hittar här, i *tänderna* , *järnet* redan symbol för hårdheten i det romerska imperiet som utsetts av *benen* på *statyn* av Dan.2.

19b- *och spikar av mässing* .

I denna ytterligare information specificerar ängeln: *och spikar av mässing* . **Arvet efter grekisk synd** bekräftas alltså av detta orena material, en legering som symboliserade det grekiska imperiet i **magen och låren** på statyn av Dan.2.

19c- *som åt, bröt och trampade det som var kvar*

Att äta , eller dra nytta av erövrade saker, det som får dem att växa – *bryta* , tvinga och förstöra – *trampa på* , förakta och förfölja – Detta är de handlingar som de två på varandra följande "Rom" och deras civila och religiösa anhängare kommer att utöva tills de kommer tillbaka av Kristus. I Upp.12:17: Anden betecknar de sista "adventisterna" med ordet " *rest* " .

Dan 7:20 *Och av de tio horn som var på hans huvud och av det andra som kom ut och framför vilket tre föll, på det horn som hade ögon, en mun som talade högmodigt, och ett större utseende än de andra .*

20a- Denna vers ger en motsägelsefull detalj till vers 8. Hur tar det " *lilla hornet* " här ***ett större utseende än de andra?*** Detta är hela hans skillnad från de andra kungarna av de *tio hornen* . Hon är väldigt svag och skör och ändå, genom godtrogenhet och gudsfruktan som hon säger sig representera på jorden, dominerar och manipulerar hon dem som hon vill, utom i sällsynta undantag.

Dan 7:21 *Och jag såg detta horn föra krig mot de heliga och vinna över dem,*

21a- Paradoxen fortsätter. Hon påstår sig förkroppsliga den högsta heligheten och Gud anklagar henne för att förfölja hans helgon. Bara en förklaring då: hon ljuger som hon andas. Dess framgång är en enorm bedräglig och förödande lögn, mycket destruktiv för den väg som Jesus Kristus spårade.

Dan 7:22 *tills den Gamle av dagar kom och gav rätt åt den Högstes heliga, och tiden kom då de heliga ägde riket.*

22a- Lyckligtvis bekräftas de goda nyheterna. Efter det påvliga Roms mörka handlingar och dess civila och religiösa anhängare kommer den slutliga segern till Kristus och hans utvalda.

Verserna 23 och 24 anger ordningen för succession

Dan 7:23 *Så talade han till mig: Det fjärde vilddjuret är ett fjärde rike som ska finnas på jorden, som skiljer sig från alla riken, och som ska förtära hela jorden och trampa ner den och krossa den.*

23a- Det hedniska romerska riket i dess kejsrerliga form mellan – 27 och 395.

Dan 7:24 *De tio hornen är tio kungar som ska uppstå ur detta rike. En annan kommer att uppstå efter dem, som skiljer sig från den första, och kommer att fälla tre kungar.*

24a- Det är tack vare denna precision som vi kan identifiera dessa *tio horn* med de ***tio*** kristna kungadömena som bildades på det kollapsade och sönderslagna romerska imperiets västra territorium. Detta territorium är vårt nuvarande Europa: EU (eller EU).

Dan 7:25 *Han skall tala ord mot den Högste, och han skall förtrycka den Högstes heliga, och han skall hoppas kunna förändra tiderna och lagen; och de heliga skola överlämnas i hans händer för en tid och tider och en halv tid.*

25a- *Han kommer att tala ord mot den Högste*

Gud koncentrerar i denna vers sin fördömande av de synder som han tillskriver den romerska påvliga regimen och dess föregångare biskopar i Rom, av

vilka det onda som begåtts populariserades, rättfärdigades och lärdes ut för de okunniga skaror. Anden listar anklagelserna som börjar med de allvarligaste: *ord mot den Högste själv*. Paradoxalt nog hävdar påvarna att de tjänar Gud och representerar honom på jorden. Men det är just denna anspråk som utgör felet eftersom Gud inte på något sätt godkänner denna påvliga anspråk. Och som ett resultat påverkar allt som Rom felaktigt lär om Gud honom personligen.

25b- *han kommer att förtrycka den Högstes heliga*

Den orättfärdiga förföljelsen av *de heliga* i vers 21 är här återkallad och bekräftad. Domar uttalas av religiösa domstolar som bär namnet "Helig inkquisition". Tortyr används för att tvinga oskyldiga människor att erkänna sin skuld.

25c- *och han hoppas kunna ändra tiderna och lagen*

Denna anklagelse ger läsaren möjlighet att återupprätta de grundläggande sanningarna om dyrkan som ges till den sanne, levande och ende Guden.

Den vackra ordning som skapades av Gud ändrades av de romerska munkarna. Enligt 2 Mosebok 12:2 sade Gud till hebréerna vid uttåget ur Egypten: ***Denna månad kommer att vara den första av månader för er; det kommer att vara för dig den första månaden på året***. Detta är en order, inte ett enkelt förslag. Och eftersom frälsningen kommer från judarna enligt Jesus Kristus, sedan uttåget, går varje varelse som går in i frälsningen också in i Guds familj där hans ordning måste regera och respekteras. Detta är den sanna läran om frälsning, och har varit det sedan apostlarnas tid. I Kristus antog Guds Israel en andlig aspekt, det är inte mindre hans Israel som han etablerade sin ordning och sina läror för. Enligt Rom.11:24 är den hedniska konvertiten inympad i Abrahams hebreiska rot och stam, inte tvärtom. Han varnas av Paulus för otro som har blivit ödesdigert för de upproriska judarna i det gamla förbundet och det kommer att bli lika ödesdigert för de upproriska kristna i det nya; som direkt berör den romersk-katolska tron, och studiet av Dan.8 kommer att bekräfta det, sedan 1843, protestantiska kristna.

Vi är bara i början av en lång profetisk uppenbarelse där den gudomliga anklagelsen i denna vers är allestädes närvarande eftersom konsekvenserna är fruktansvärda och dramatiska. De tider som ändrats av Rom gäller:

1 – sabbatsvilan av Guds 4:e ^{bud}. Den sjunde dagen har ersatts sedan den 7 mars 321 av den första dagen, som hålls som en sekulär dag och början på veckan av Gud. Dessutom infördes denna första dag av den romerske kejsaren Konstantin I ^{när} den ägnades åt tillbedjan av "den vördnadsvärda obesegrade solen", solen gudomliggjort av hedningarna, redan i Egypten, biblisk symbol för synd. Daniel 5 visade oss hur Gud straffar de övergrepp som gjorts mot honom, människan är alltså varnad och hon vet vad som väntar honom när Gud dömer honom när han dömde och dödade kung Belsassar. Sabbaten helgad av Gud från världens grundläggning har de dubbla egenskaperna att handla om **tid och** gudomlig lag, som vår vers nämner.

2 – Årets början, som ursprungligen ägde rum på våren, ett ord som betyder första gången, ändrades till att äga rum i början av vintern.

3 – Enligt Gud sker förändringen av dagen vid solnedgången, i ordningen nattdag, inte vid midnatt, eftersom den är rytmisk och markerad av stjärnorna som han skapade med denna avsikt.

Lagändringen går mycket djupare än ämnet sabbaten. Rom vanhelgade inte templets gyllene kärl, det bemyndigade sig att ändra originaltexten på orden som skrevs av Gud med fingret på stenborden som gavs till Moses. Saker så heliga att för att röra arken, i vilken de hittades, slogs av Gud med omedelbar död. 25c- *och de heliga kommer att överlämnas i hans händer för en tid, tider och en halv tid*

Vad betyder *en tid* ? Kung Nebukadnessars erfarenhet ger oss svaret i Dan.4:23: *De ska driva ut dig bland människorna, du ska bo hos markens djur, de ska ge dig gräs att äta som oxar; **och sju tider ska gå över dig**, tills du vet att den Högste råder över människornas rike och ger det till vem han vill.* Efter denna svåra erfarenhet sade kungen i vers 34: ***Efter den utsatta tiden lyfte jag, Nebukadnessar, upp mina ögon mot himlen, och förnuftet återvände till mig . Jag har välsignat den Högste, jag har prisat och prisat honom som lever för evigt, vars välde är ett evigt välde och vars rike består från generation till generation .*** Vi kan dra slutsatsen att dessa *sju tider* representerar sju år sedan varaktigheten börjar och slutar under hans liv. Det Gud kallar *tid* är därför den tid det tar för jorden att fullborda ett helt varv av solen. Därifrån kommer många budskap. Gud symboliseras av solen och när en varelse går upp i stolthet, för att sätta den på sin plats, säger Gud till den: "Ring runt min gudomlighet och lär mig vem jag är". För Nebukadnessar är sju vändningar nödvändiga men effektiva. En annan lektion kommer att gälla varaktigheten av det påvliga styre som också profeteras av termen " *tid* " i denna vers. I jämförelse med Nebukadnessars erfarenhet straffar Gud kristen stolthet genom att överlämna den till **dumhet under en tid, tider och en halv tid** av profetiska år. Från den 7 mars 321 fick stolthet och okunnighet i dumhet människor att gå med på att respektera den ordning som förändrade ett Guds bud; vad Kristi ödmjuka slav inte kan lyda, annars skulle han skära sig av från sin frälsare Gud.

Denna vers leder oss att söka det verkliga värdet och datumen för början och slutet av denna profeterade varaktighet. Vi kommer att upptäcka att det representerar 3 år och sex månader. Faktum är att denna formel kommer att dyka upp igen i Upp.12:14 där den är parallell med formeln *1260 dagar* från vers 6. Tillämpningen av koden i Ezé.4:5-6, *en dag för ett år*, kommer att göra det möjligt att förstå att det här verkligen är 1260 långa och fruktansvärda år, av lidande och död.

Dan 7:26 *Då skall dom komma, och hans välde skall tas ifrån honom, och det skall förgöras och förgöras för evigt.*

2a- Framhäver intresset av denna precision: domen och slutet på påvarnas herravälde inträffar samtidigt. Detta bevisar att den nämnda domen inte kommer att börja före Kristi återkomst. År 2021 är påvar fortfarande aktiva, så domen som citeras i Daniel började inte 1844, adventistbröder.

Dan 7:27 *Riket och väldet och storheten över alla riken under himlen skall ges till folket av den Högstes heliga. Hans regeringstid är ett evigt styre, och alla härskare kommer att tjäna och lyda honom.*

27a- Domen är därför väl genomförd efter Kristi återkomst i härlighet och uppräckelsen till himlen av hans utvalda.

27b- *och alla härskare kommer att tjäna honom och lyda honom*

Som exempel visar Gud oss de tre *härskarna* som presenteras i denna bok: den kaldeiske kungen Nebukadnessar, den mederska kungen Darius och den persiske kungen Cyrus 2.

Dan 7:28 *Här slutade orden. Jag, Daniel, var extremt bekymrad över mina tankar, jag bytte färg och jag behöll dessa ord i mitt hjärta.*

28a- Daniels problem är fortfarande berättigat, eftersom bevisen på det påvliga Roms identitet fortfarande saknar styrka på denna nivå; hans identitet är fortfarande en redan mycket övertygande "hypotes", men ändå en "hypotes". Men Daniel 7 utgör bara den andra av de sju profetiska plåtarna som presenteras i denna Daniels bok. Och redan har vi kunnat se att meddelandena som levereras i Dan.2 och Dan.7 är identiska och kompletterar varandra. Varje ny sida kommer att ge oss ytterligare element som kommer att läggas över de studier som redan utförts, kommer att förstärka och förstärka Guds budskap som därmed kommer att bli mer och mer tydligt.

Hypotesen att det " *lilla hornet* " i detta kapitel 7 är påvligt Rom återstår att bekräfta. Saken kommer att göras. Men låt oss redan komma ihåg denna historiska följd som rör Rom, " *det fjärde monstruösa djuret med järntänder* " . Det betecknar det romerska riket följt av de " *tio hornen* " av fria och oberoende europeiska kungadömen, som år 538 efterträddes av det " *lilla hornet* " som förmodades påve, denna " *annorlunda kung* ", före vilken " *tre horn eller tre kungar* ", Herulerna, vandalerna och östgoterna förnedras mellan 493 och 538 i verserna 8 och 24.

Daniel 8

Dan 8:1 *I det tredje året av kung Beltsassars regering såg jag, Daniel, en syn, förutom den jag tidigare hade sett.*

1a- Tiden har gått: 3 år. Daniel får en ny vision. I denna finns det bara två djur som tydligt identifieras i verserna 20 och 21 med mederna och perserna och grekerna som i de tidigare synerna var det andra^{och} tredje^{imperiet} av de profeterade successionerna. Med tiden, i visionerna, anpassar sig djuren allt tydligare till hebréernas riter. Dan.8 presenterar *en bagge och en get* ; djuren som offrades i den judiska ritens *försoningsdag* . Vi kan således lägga märke till syndens symbol i det grekiska imperiets överlagring: Dan.2:s *fräcka mage och lår, leoparden från Dan.7 och get av Dan.8.*

Dan 8:2 *När jag såg denna syn, tycktes det mig att jag befann mig i Susan, huvudstaden, i provinsen Elam; och under min syn var jag nära floden Ulai.*

2a- Daniel är i Persien nära floden Karoun som på sin tid var Ulai. Den persiska *huvudstaden* och *flodsymbolen* för ett folk indikerar en geografisk referensplats för den vision som Gud kommer att ge dem. De profetiska budskapen ger därför värdefulla geografiska data i detta kapitel som saknades i kapitel 2 och 7.

Dan 8:3 *Och jag lyfte upp mina ögon och såg, och se, en bagge stod framför floden, och den hade horn; dessa horn var höga, men det ena var högre än det andra, och det reste sig sist.*

3a- Denna vers sammanfattar Persiens historia illustrerad av denna *bagge vars horn den högsta* representerar den eftersom den till en början hade dominerats av sin allierade Meder, reste sig över den senast genom att kung Cyrus 2, persern, kom till makten 539, Daniels sista samtida enligt Dan.10:1. Men här påpekar jag ett problem av verkligt datum, eftersom historiker helt ignorerar ögonvittnesvittnesmålet från Daniel som i Dan.5:31 tillskriver erövringen av Babylon till den mediska kungen Darius som organiserade Babylon i 120 satrapier enligt Dan. 6:1. Cyrus kom till makten efter Darius död, alltså inte 539 utan lite senare, eller tvärtom, erövringen av Darius kunde ha ägt rum lite före datumet – 539.

3b- En gudomlig subtilitet förekommer i denna vers, i den form som används för att beteckna ett litet och ett stort horn. Detta bekräftar att uttrycket " *litet horn* ", som noga undviks, är specifikt och exklusivt kopplat till Roms identitet.

Dan 8:4 *Jag såg väduren slå med sina horn i väster och mot norr och mot söder; inget djur kunde motstå honom, och det fanns ingen som kunde befria hans offer; han gjorde vad han ville, och han blev mäktig.*

4a- Bilden av denna vers illustrerar de successiva faserna av de persiska erövringarna som leder dem mot imperiet, kungarnas kungars herravälde.

I *väst* : Cyrus 2 slöt en allians med kaldéerna och egyptierna mellan – 549 och – 539.

I *norr* : Lydia av kung Croesus erövrades år 546

Vid *middagstid* : Cyrus erövrar Babylonien genom att efterträda den mediska kungen Darius efter – 539 och senare kommer den persiske kungen Kambyses 2 att erövra Egypten år – 525.

4b- *och han blev mäktig*

Han uppnådde den kejsrerliga *makt* som gjorde Persien till det första imperiet som profeterades i detta kapitel 8. Det var det 2:a^{riket} i visionerna av Dan.2 och Dan.7. I denna makt utvidgades det persiska riket till Medelhavet och anföll Grekland som stoppade det vid Marathon år 490. Kringen återupptogs.

Dan 8:5 *När jag tittade noga, se, då kom en bock från väster och sprang över hela jorden på dess yta, utan att röra vid den; denna get hade ett stort horn mellan ögonen.*

5a- Vers 21 identifierar tydligt bocken: *Bocken är kungen av Javan, det stora hornet mellan hans ögon är den första kungen . Javan, är det antika namnet på Grekland. Anden ignorerar de svaga grekiska kungarna och bygger sin uppenbarelse på den store grekiske erövraren Alexander den store.*

5b- *se, en get kom från väster*

Geografiska beteckningar ges fortfarande. Geten kommer från väst i förhållande till det persiska riket taget som en geografisk referensplats.

5c- *och reste över hela jorden på dess yta, utan att röra den*

Budskapet är analogt med leopardens fyra fågelvingar i Dan.7:6. Han understryker den extrema hastigheten i erövringarna av denna unge makedonske kung som kommer att utöka sitt herravälde så långt som till Indusfloden om tio år.

5d- *denna get hade ett stort horn mellan ögonen*

Identiteten ges i vers 21: *Det stora hornet mellan hans ögon är den första kungen. Denne kung är Alexander den store (– 543 – 523). Anden ger den utseendet av Enhörningen, ett fantastiskt mytiskt djur. Han fördömer alltså den outtömliga bördiga fantasin hos ett grekiskt samhälle som uppfann fabler applicerade på religion och vars anda har korsat århundradena fram till vår tid i det bedrägligt kristna västerlandet. Det är en aspekt av *synd* som bekräftas av bilden av *geten* , djuret som spelade *syndens roll* i den heliga årliga riterna av "försoningsdagen". Korsfästelsen av Messias Jesus åstadkom i sin gudomliga perfektion, denna rit måste upphöra efter honom... med våld, genom förstörelsen av templet och den judiska nationen av romarna år 70.*

Dan 8:6 *Och han kom till baggen med horn, som jag såg stå framför floden, och han sprang på honom i all sin vrede.*

6a- Alexander den store inleder sitt anfall mot perserna vars kung är Dareios 3. Den sistnämnde besegras vid Issus, han flyr och lämnar efter sig sin båge, sin sköld och sin mantel, samt sin hustru och sin arvtagare, i – 333 Han kommer att dödas senare av två av sina stora.

6b- *och han sprang på honom i all sin vrede*

Denna *raseri* är historiskt motiverad. Det föregicks av detta utbyte mellan Darius och Alexander: "Innan Alexander träffade Darius skickade den persiske kungen honom gåvor avsedda att understryka deras respektive positioner som kung och barn - Alexander var fortfarande en ung man vid den tiden. prins novis i konsten att krig (gren I, koppel 89). Darius skickar honom en kula, en piska, en hästbroms och en silverlåda full med guld. Ett brev som medföljer skatten stävlar elementen: bollen är så att han fortsätter att leka som barnet han är, bromsen för att lära honom att kontrollera sig själv, piskan för att rätta honom och guldets representerar hyllningen som makedonierna måste betala till den persiske kejsaren.

Alexander visar inga tecken på ilska, trots budbärarnas rädsla. Tvärtom ber han dem gratulera Darius till hans finess. Darius, säger han, vet framtiden, eftersom han gav Alexander en boll som representerar hans framtida erövring av världen, betyder bromsen att alla kommer att underkasta sig honom, piskan kommer att vara att straffa dem som vågar stå upp mot honom och guld antyder den hyllning han kommer att få från alla sina undersåtar." Profetisk detalj, Alexander hade en häst som han gav namnet "Bucephalus" som betyder, med ett förstärkande prefix, "huvud". I alla sina strider kommer han att stå i spetsen för sin armé, med vapen i hand. Och han kommer under "tio år" att bli det härskande "huvudet" för den värld som omfattas av profetian. Dess ryktbarhet kommer att främja den grekiska kulturen och den *synd* som stigmatiserar den.

Dan 8:7 *Jag såg honom närma sig baggen och bli arg på honom; han slog väduren och bröt dess två horn, utan att väduren orkade stå emot honom; han kastade honom till marken och trampade på honom, och det fanns ingen som kunde rädda baggen.*

7a- Kriget som inleddes av Alexander den store: år 333, vid Issus, besegrades det persiska lägret.

Dan 8:8 *Och bocken blev mycket stark; men när han var stark, brast hans stora horn. Fyra stora horn reste sig för att ersätta den, till himlens fyra vindar.*

8a- *hans stora horn brast*

År 323 dog den unge kungen (– 356 – 323) utan arvinge vid 32 års ålder, i Babylon.

8b- *Fyra stora horn reste sig för att ersätta den, i himlens fyra vindar.*

Den döde kungens ersättare var hans generaler: diadokerna. Det var tio av dem när Alexander dog och i 20 år kämpade de sinsemellan till den grad att i slutet av 20 år bara fyra överlevande fanns kvar. Var och en av dem grundade en kunglig dynasti i det land som han dominerade över. Den störste är Seleucus känd som Nicator, han grundade den "seleucidiska" dynastin som regerade över kungariket Syrien. Den andra är Ptolemaios Lagos, han grundade "Lagid"-dynastin som regerade över Egypten. Den tredje är Cassandros som regerar över Grekland, och den fjärde är Lysimachus (latinskt namn) som regerar över Thrakien.

Det profetiska budskapet baserat på geografi fortsätter. De fyra kardinalpunkterna i himlens fyra vindar bekräftar identiteten för de berörda stridande ländernas länder.

Roms återkomst, det lilla hornet

Dan 8:9 *Ur ett av dem kom ett litet horn , som växte mycket mot söder, mot öster och mot det vackraste landet.*

9a- Aspekten av denna vers beskriver utvidgningarna av ett rike som i sin tur kommer att bli ett dominerande imperium. Men i de tidigare lektionerna och i världshistorien är Greklands efterträdare kungariket Rom. Denna identifiering motiveras ytterligare av uttrycket "litet horn" som denna gång, i motsats till vad som gjordes för det kortare medianhornet, tydligt citerats. Detta gör att vi kan säga att detta "lilla horn" symboliserar, i detta sammanhang, det växande republikanska Rom. För att den ingriper österut, som världens poliser, ofta för att

den kallas för att lösa en lokal konflikt mellan motståndare. Och detta är det exakta skälet som motiverar bilden som följer.

9b- *Från en av dem kom ett litet horn*

Den tidigare dominatorn var Grekland, och det är från Grekland som Rom kommer att dominera i denna östra zon där Israel ligger; Grekland, ett av de fyra hornen.

9c- *som utvidgar sig mycket mot söder, mot öster och mot det vackraste av länder.*

Romersk tillväxt börjar från dess geografiska läge *mot söder* först. Historien bekräftar detta , Rom gick in i de puniska krigen mot Kartago, nuvarande Tunis, omkring – 250.

Följande fas av förlängningen äger rum *mot öster* genom att ingripa i *ett av de fyra hornen* : Grekland, omkring – 200. Det kallades dit av den etoliska grekiska ligan för att stödja den mot den akaiska ligan (Aetolia mot Achaia). När den anlände till grekisk mark skulle den romerska armén aldrig lämna den och hela Grekland skulle bli en romersk koloni från – 160.

Från Grekland kommer Rom att fortsätta sin expansion genom att sätta sin fot i Palestina och Judéen som kommer att bli en provins i Rom som erövrats av general Pompejus arméer. Det är denna Judeen, som Anden betecknar med detta vackra uttryck: *Det vackraste av länderna*, uttryck som citeras i Dan.11:16 och 42, och Ez.20:6 och 15.

Hypotesen bekräftas, det " lilla hornet " är Rom

Den här gången är tvivel inte längre tillåtet, den påvliga regimen i Dan.7 avslöjas, så genom att hoppa över de onödiga århundradena leder Anden oss till den tragiska stund då Rom, övergiven av kejsarna, återupptar sitt herravälde under en religiös form av Kristet utseende som han tillskriver de handlingar som avslöjas av symbolerna i vers 10 som följer. Dessa är handlingar av den " *olika* " kungen av Dan.7.

Imperial Rom sedan påvliga Rom förföljer helgonen

Två på varandra följande läsningar för denna enda vers

Dan 8:10 *Hon reste sig till himlens här och förde ned en del av denna här och några av stjärnorna till jorden och trampade dem under fötterna.*

10a- *Hon reste sig till himlens armé*

Genom att säga " *hon* ", behåller Anden Roms identitet som mål, i den kronologiska sekvensen av dess förlängningar, efter olika regeringsformer som han anspelar på i Upp. 17:10, nådde Rom imperiet under regeringstiden av Romerske kejsaren Octavianus känd som Augustus. Och det var under hans tid som Jesus Kristus föddes av Anden, i den fortfarande jungfruliga kroppen av Maria, Josefs unga hustru; båda utvalda av den enda anledningen att de tillhörde kung Davids härstamning. Efter sin död, en gång uppväckt av sig själv som han hade förkunnat, anförtrodde Jesus sina apostlar och sina lärjungar uppdraget att förkunna de goda nyheterna om frälsning (evangeliet) för att göra utvalda människor över hela världen. Vid denna tid konfronterade Rom ödmjukhet och kristen pacifism; hon i rollen som slaktaren, Kristi lärjungar i de slaktade

lammens roll. På bekostnad av mycket martyrblod spreds den kristna tron över hela världen och särskilt i rikets huvudstad Rom. Förföljande kejserliga Rom reser sig mot kristna. I denna vers 10 överlappar Roms två handlingar. Det första gäller det kejserliga och det andra det påvliga.

I den kejserliga regimen kan vi redan tillskriva de handlingar som citeras till honom:

Hon reste sig till himlens armé : hon konfronterade de kristna. Bakom detta symboliska uttryck, *beväpnad med himlen* , finns de kristna utvalda enligt vilka Jesus redan hade utnämnt sina troende: *medborgare i himmelriket* . Vidare jämför Dan.12:3 de sanna *helgonen* med *stjärnorna* som också är Abrahams *säd från 1 Mos.15:5*. Vid första läsningen, att våga martyra Guds söner och döttrar utgör redan för det hedniska Rom en arrogant handling och en ovärdig och omotiverad upphöjelse . Vid andra behandlingen är påståendet från biskopen av Rom att regera som påven Jesu Kristi Utvalde från 538 också en arrogant handling och en ännu mer ovärdig och omotiverad upphöjelse .

Hon fick en del av denna armé och stjärnorna att falla till marken, och hon trampade på dem : Hon förföljde dem och dödade dem för att distrahera sin befolkning på hennes arenor. Förföljarna är huvudsakligen Nero, Domitianus och Diocletianus, den sista officiella förföljaren mellan 303 och 313. Vid första behandlingen behandlas denna dramatiska period i Apo.2 under de symboliska namnen "av Efesos", den tid då Johannes tar emot sin gudomliga uppenbarelse kallad "Apocalypse" och "Smyrna". Vid andra behandlingen, tillskrivna påvliga Rom, placeras dessa handlingar i Apo.2 under perioderna som heter "Pergamum", dvs bruten allians eller äktenskapsbrott och "Thyatira", dvs styggelser och dödsfall. När Anden sa, *och hon trampade på dem*, tillskriver de båda Rom samma typ av blodtörstiga handlingar. Verbet *trampad* och dess uttryck *trampad under fötterna* tillskrivs det hedniska Rom i Dan.7:19. Men handlingen att *trampa* kommer att fortsätta till slutet av *2300 kvällsmorgonen* i vers 14 i detta kapitel 8 enligt uttalandet i vers 13: *Tills när kommer heligheten och armén att trampas* ? Denna handling genomfördes under den kristna eran och vi måste därför tillskriva den påvliga Rom och dess monarkiska stöd; vilket historien bekräftar. Låt oss ändå notera en viktig skillnad. Det hedniska Rom får bara bokstavligen Jesu Kristi heliga *att falla till marken* , medan det påvliga Rom, genom sin falska religiösa undervisning, får dem *att falla till marken* andligt, innan de bokstavligen förföljer dem i sin tur.

De sporadiska förföljelserna fortsatte med fredsväxlingar fram till ankomsten av kejsar Konstantin I ^{som} satte stopp för förföljelserna mot kristna med påbudet från Milano, hans romerska huvudstad, år 313, vilket utgör termen för perioden på "tio år" förföljelser som kännetecknar "Smyrna"-eran i Upp.2:8. Genom denna fred vinner den kristna tron ingenting, och Gud kommer att förlora mycket. För utan förföljelsens barriär överflödar och förökar de oomvandlades åtaganden till denna nya tro över hela riket och särskilt i Rom där martyrernas blod flödade mest.

Det är därför till denna tid som vi kan koppla början av den andra behandlingen av denna vers. Den där Rom blir kristen genom att lyda order från

kejsar Konstantin som, år 321, just har utfärdat ett påbud som beordrar ändring av den veckovisa vilodagen: den sjunde dagen sabbat ersätts av den första dagen i veckan; på den tiden, tillägnad av hedningarna till dyrkan av guden "vördnadsvärd obese grad sol". Denna åtgärd är lika allvarlig som att dricka *i sig templets gyllene kär*l, men den här gången kommer Gud inte att reagera, timmen för den slutliga domen kommer att räcka. Med sin nya vilodag kommer Rom att utvidga sin kristna lära till hela riket, och dess lokala myndighet, biskopen av Rom kommer att vinna i prestige och stöd, tills den högsta höjden den påvliga titeln ger honom genom dekret, 533, den bysantinska kejsar Justinianus¹. Det var inte förrän de fientliga östgoterna fördrevs som den första regerande påven, Vigilius, intog sin påvliga plats i Rom, vid Lateranpalatset som byggdes på berget Caelius. Datumet 538 och ankomsten av den första påven markerar fullbordandet av de handlingar som beskrivs i vers 11 som följer. Men det är också början på påvarnas 1260 dagars regeringstid och allt som rör dem och som uppenbarades i Dan.7. En fortgående regeringstid under vilken helgonen återigen *trampas under fötterna*, men den här gången, av romersk påvlig religiös dominans och dess civila anhängare, monarker, och höjden av det... i Kristi namn.

Särskilda handlingar av påvedömet som grundades 538

Dan 8:11 *Hon reste sig till härförmannen och tog ifrån honom det eviga ~~offret och störtade platsen~~, grunden till hans helgedom.*

11a- *Hon reste sig till spetsen för armén*

Denna ledare för armén är logiskt och bibliskt Jesus Kristus, enligt Ef.5:23: *ty mannen är hustrus huvud, liksom Kristus är huvudet för kyrkan, som är hans kropp och som han är huvudet av. Räddare.* Verbet " *hon reste sig* " är väl valt, för just år 538 är Jesus i himlen medan påvedömet är på jorden. Himlen är utom hennes räckhåll men " *hon reste sig* " genom att få män att tro att hon ersätter honom på jorden. Från himlen har Jesus små chanser att undvika människor från den fälla som djävulen satt för dem. Dessutom, varför skulle han göra det, när han själv överlämnar dem till denna fälla och alla dess förbannelser? För vi har väl läst, i Dan.7:25, " *de heliga skall överlämnas i hans händer för en tid, gånger (2 gånger) och en halv tid* " ; de befrias avsiktligt av Gud Kristus, på grund av de *förändrade tiderna och lagen* . Lagen modifierad 321 av Konstantin angående sabbaten, naturligtvis, men framför allt *ändrades lagen* av det romerska påvedömet, efter 538 där det inte bara är sabbaten som påverkas och attackeras, utan hela lagen som omarbetas Rom. version.

11b- *tog bort det eviga ~~offret från honom~~*

Jag påpekar frånvaron av ordet offer i den hebreiska originaltexten. Som sagt, dess närvaro antyder sammanhanget för den gamla alliansen, men så är inte fallet som jag just har visat. Under det nya förbundet upphörde *offer och offer* , Kristi död, *mitt i veckan* som citeras i Dan.9:27, efter att ha gjort dessa riter värdelösa. Men något återstod av det gamla förbundet: översteprästens och förebedjarens tjänst för folkets synder som också profeterade den himmelska tjänst som Jesus utförde till förmån för endast hans utvalda som köpts av hans blod sedan hans uppståndelse. Kristus återvände till himlen, vad fanns kvar att ta från honom? Hans prästerliga funktion är hans exklusiva roll som förebedjare att

förlåta sina utvaldas synder. Sedan 538 har etableringen på jorden, i Rom, av en ledare för Kristi Kyrka gjort Jesu himmelska tjänst fåfång och värdelös. Böner passerar inte längre genom honom och syndare förblir bärare av sina synder och sin skuld gentemot Gud. Heb.7:23 bekräftar denna analys och säger: " *Men eftersom han förblir för evigt, har han ett prästadöme som inte kan överföras.* " Förändringen av härskare på jorden rättfärdigar de avskyvärda frukter som denna kristendom bär utan Kristus; frukter profeterade av Gud till Daniel. Varför drabbades kristna av denna fruktansvärda förbannelse? Följande vers 12 kommer att ge svaret: *på grund av synd* .

Identifieringen av evigheten som just har genomförts kommer att tjäna som underlag för beräkningarna med varaktigheterna 1290 och 1335 dag-år som kommer att föreslås i Dan.12:11 och 12; den etablerade grunden är datumet 538, då det *eviga prästadömet* stals av den jordiske påvliga ledaren.

11c- *och störtade platsen som var hans helgedom*

På grund av sammanhanget för det nya förbundet, mellan de två möjliga betydelseerna av det hebreiska ordet "mecon" översatt med "plats" behöll jag dess översättning "bas" lika legitim och bättre anpassad till sammanhanget för den kristna eran som profetian riktade mot. .

helgedomen ofta diskuteras , vilket är förvirrande. Det är dock möjligt att inte bli lurad beroende på verbet som markerar handlingen som görs i *helgedomen* .

Här i Dan.7:11: dess *grund är störtad* av påvedömet.

I Dan.11:30: han *vanhelgas* av den grekiske kungen förföljaren av judarna Antiochos 4 Epifanes i – 168.

I Dan.8:14 och Dan.9:26 är det inte en fråga om *helgedom*—utan om *helighet* . Det hebreiska ordet "qodesh" är systematiskt felöversatt i alla översättningar av de vanligaste versionerna. Men den hebreiska originaltexten förblir oförändrad för att vittna om den ursprungliga sanningen.

Du bör veta att termen " *helgedom* " uteslutande syftar på den plats där Gud står personligen. Sedan Jesus uppstod och återvände till himlen finns det inte längre någon *helgedom på jorden* . *Att störta grunden för hans helgedom* innebär därför att undergräva de doktrinära grundvalarna som rör hans himmelska tjänst som illustrerar alla villkor för frälsning. En gång döpt måste den kallade verkligen kunna dra nytta av Jesu Kristi godkännande som bedömer hans tro på hans gärningar och samtycker eller inte att förlåta sina synder i namnet av hans offer. Dopet markerar början på en upplevelse som levts under Guds rättvisa dom och inte dess slut. Vilket betyder att när det direkta förhållandet mellan den jordiska utvalda och hans himmelske förebedjare avbryts, är frälsningen inte längre möjlig, och det heliga förbundet bryts. Det är ett fruktansvärt andligt drama som ignorerats av de bedragna och förförda människomassorna sedan den 7 mars 321 och år 538, då Jesu Kristi *eviga prästadöme* togs bort av påven till hans fördel. *Att störta grunden för hans helgedom* innebär också att tillskriva de 12 apostlarna som representerar basen eller grunden för de utvalda, andliga huset, en falskt kristen lära som rättfärdigar och legaliserar synd mot gudomlig lag; vad ingen apostel skulle ha gjort.

Dan 8:12 *Och hären överlämnades med det eviga offret på grund av synden; hornet kastade sanningen till marken och lyckades med sina åtaganden.*

12a- *Armén överlämnades med det eviga offret*

I ett mer symboliskt språk har detta uttryck samma betydelse som det i Dan.7:25: *armén levererades ...* Men här lägger Anden till *med det eviga*

12b - *på grund av synd*

Antingen, enligt 1 Johannes 3:4, på grund av överträdelsen av *lagen ändrad* i Dan.7:25. Ty Johannes sade och skrev: *Den som syndar bryter mot lagen, och synd är lagöverträdelse* . Denna överträdelse går tillbaka till den 7 mars 321 och den gäller för det första övergivandet av Guds heliga sabbat; sabbaten **helgad** av honom, sedan världens skapelse, på den unika och eviga "**sjunde dagen**".

12c- *hornet kastade sanningen till marken*

Sanning är fortfarande ett andligt ord som betecknar lagen enligt Ps.119:142-151: *Din lag är sanningen ... alla dina bud är sanningen* .

12d- *och lyckas med sina ansträngningar*

Om Skaparens Guds Ande tillkännagav det i förväg, bli då inte förvånad över att ha ignorerat detta bedrägeri, det största andliga bedrägeriet i alla människors historia; men också den allvarligaste i sina konsekvenser av förlust av mänskliga själar för Gud. Vers 24 kommer att bekräfta att han säger: *Hans kraft kommer att öka, men inte av hans egen styrka; han kommer att orsaka otrolig förödelse, han kommer att lyckas med sina åtaganden, han kommer att förgöra de mäktiga och helgonens folk.*

Förberedelse för helgelse

I de lektioner som ges av det gamla förbundets religiösa riter förekommer detta ämne för förberedelse för helgelse ständigt. För det första, mellan tiden för slaveriet och inträdet i Kanaan, var påskfirandet nödvändigt för att helga det folk som Gud skulle leda till sin nationella mark, Israel, det utlovade landet. Faktum är att det tog 40 år av prövningar av rening och helgelse för att intåget i Kanaan skulle genomföras.

På samma sätt, när det gäller sabbaten som markerades på den sjunde dagen från en solnedgång till nästa, var det nödvändigt att förbereda sig i förväg. De sex dagarna av sekulära aktiviteter krävde en tvätt av kroppen och byte av kläder, dessa saker ålades också prästen så att han utan fara för sitt liv kunde gå in i templets heliga plats för att utföra sin rituella tjänst där ...

Den sju dagar långa, 24-timmarsveckan av skapelsen är utformad efter de sju tusen åren av Guds frälsningsplan. Så att de första 6 dagarna representerar de första 6 årtusenden under vilka Gud väljer ut sina utvalda. Och det 7:e^{och} sista årtusendet utgör den stora sabbaten under vilken Gud och hans utvalda församlade i himlen åtnjuter sann och fullständig vila. Syndarna är tillfälligt döda; förutom Satan, som förblir isolerad på en avfolkad jord under denna period på "tusen år" som uppenbaras i Upp.20. Innan de går in i "himlen" måste de utvalda renas och helgas. Reningen vilar på tron på Kristi frivilliga offer, men helgelsen erhålls genom hans hjälp efter dopet eftersom, rening tillräknas eller erhålls i förväg i namn av en trosprincip, men helgelse är frukten som erhålls i verkligheten i hela hans själ av de utvalda genom hans verkliga samarbete med den levande Guden

Jesus Kristus. Den erhålls genom en kamp han för mot sig själv, mot sin dåliga natur, för att stå emot synden.

Daniel 9:25 kommer att lära oss, Jesus Kristus kom för att dö på ett kors för att få sina utvalda att inte synda mer, eftersom han kom för att göra **slut på synden**. Nu har vi just sett i vers 12, att den kristna utvalda överlämnades till påvlig despotism på grund av synd. Rening är därför nödvändig för att erhålla helgelsen *utan vilken ingen kommer att se Gud* som det står skrivet i Hebr.12:14: *Sträva efter frid med alla och helgelsen, utan vilken ingen kommer att se Herren*.

Tillämpad på de 2000 åren av den kristna eran från Jesu Kristi död till hans återkomst 2030, kommer denna tid av förberedelse och helgelse att uppenbaras i verserna 13 och 14 som följer. I motsats till adventisternas ursprungliga uppfattning är denna era inte domen som Daniel 7 beskriver utan helgelsen som blev nödvändig på grund av det månghundraåriga arvet av synder som legitimeras av det påvliga Roms avskyvärda lära. Jag preciserar att reformationsarbetet som inleddes från 1200-^{talet} inte åstadkom den rening och helgelse som i all rättvisa krävdes av den tre gånger helige och fullkomligt rena frälsaren Gud.

Dan 8:13 *Jag hörde en helgon tala; och en annan helgon sade till honom som talade: Hur länge skall synen om det eviga ~~offret~~ och om den förödande synden uppfyllas? Hur länge ska helgedomen och armén trampas ner?*

13a- *Jag hörde ett helgon tala; och ett annat heligt sade till honom som talade*

Endast sanna *helgon* blir medvetna om de synder som ärvts från Rom. Vi kommer att hitta dem igen i visionsscenen som presenteras i Dan.12.

13b- *Hur länge kommer visionen att uppfyllas?*

De heliga kräver ett datum som kommer att markera slutet på de romerska styggelserna.

13c- *om det eviga ~~offret~~*

De heliga ber om ett datum som kommer att markera återupptagandet av det **eviga prästadömet** av Kristus.

13d- *och om förödande synd ?*

De heliga ber om ett datum som kommer att markera återkomsten av den sjunde dags sabbaten, vars överträdelse straffas med romersk förödelse och krig; och för dess överträdare kommer detta straff att bestå till världens ände.

13:e- *Hur länge kommer helgedomen och armén att trampas på?*

De heliga ber om ett datum som kommer att markera slutet på de **påvliga förföljelserna** mot dem, Guds utvalda *helgon*.

Dan 8:14 *Och han sade till mig: Två tusen tre hundra kvällar och morgnar; då kommer helgedomen att renas.*

14a- Sedan 1991 har Gud riktat min studie på denna dåligt översatta vers. Här är hans sanna översättning av den hebreiska texten.

Och han sade till mig: Till kvällen på morgonen kommer två tusen tre hundra och rättfärdiga att vara helighet.

Du kan se, termen för 2300 kvällsmorgonen syftar till helgelsen av de utvalda som Gud valt från det datum som kommer att fastställas för denna period. Den eviga rättvisa som fram till dess erhållits genom dopet ifrågasätts. Kravet på den tre gånger helige Guden, som Fader, Son och Helige Ande, har förändrats och

förstärkts av behovet för de utvalda att inte längre synda mot sabbaten eller mot någon annan förordning som kommer från Guds mun. Den *smala frälsningsvägen* som Jesus lärde ut är därmed återställd. Och den modell av de utvalda som presenteras i *Noa, Daniel och Job* rättfärdigar den utvalda miljonen för de fallna tio miljarderna i den sista domen i Dan.7:10.

Dan 8:15 *Medan jag, Daniel, såg denna syn och försökte förstå den, se, en i gestalten av en man stod framför mig.*

15a- Logiskt sett skulle Daniel vilja förstå innebörden av visionen och detta kommer att förtjäna honom i Dan.10:12, ett berättigat godkännande från Gud, men han kommer aldrig att bli fullt uppfylld i sin önskan som svaret från Gud i Dan. 12:9 visar det: *Han svarade: Gå, Daniel, ty dessa ord kommer att hållas hemliga och förseglade till ändens tid .*

Dan 8:16 *Och jag hörde en mans röst mitt i Ulai; ropade han och sade: Gabriel, förklara för honom visionen.*

16a- Bilden av Jesus Kristus mitt i Ulai föregriper lektionen som ges i synen av Dan.12. Ängeln Gabriel, en nära Kristi tjänare, är ansvarig för att förklara innebörden av hela visionen från dess början. Låt oss därför noggrant följa den ytterligare information som kommer att avslöjas i verserna som följer.

Dan 8:17 *Då kom han nära den plats där jag var; och när han närmade sig blev jag rädd, och jag föll på mitt ansikte. Han sade till mig: "Var uppmärksam, du människobarn, ty synen gäller en tid som skall vara slutet.*

17a- Synen av himmelska varelser kommer alltid att orsaka denna effekt på människan av kött. Men låt oss vara uppmärksamma när han uppmanar oss att göra. Den relevanta sluttiden börjar vid slutet av hela visionen.

Dan 8:18 *När han talade till mig stod jag chockad i ansiktet. Han rörde vid mig och fick mig att stå där jag var.*

18a- I denna erfarenhet understryker Gud köttets förbannelse som inte är lika med renheten hos trogna änglars himmelska kroppar.

Dan 8:19 *Då sade han till mig: Jag skall lära dig vad som skall hända vid slutet av vreden, ty det är en tid som är bestämd för slutet .*

19a- Slutet på Guds vrede kommer, men denna vrede är berättigad av kristen olydnad, arvet från den romerska påvliga läran. Upphörandet av denna profeterade gudomliga vrede kommer därför att vara partiell, eftersom den verkligen kommer att upphöra först efter hela mänsklighetens förstörelse vid Kristi återkomst i härlighet.

Dan 8:20 *Väduren som du såg, som hade horn, är kungar av mederna och perserna.*

20a- Det handlar om att Gud ger referenspunkter till sina utvalda så att de förstår principen om följderna av symboler som presenteras. Mederna och perserna markerar det historiska sammanhanget för uppenbarelseens början. I Dan.2 och 7 låg de på andra plats.

Dan 8:21 *Bocken är kungen på Javan, det stora hornet mellan hans ögon är den första kungen.*

21a- Grekland är i sin tur den andra ordningen; den tredje i Dan.2 och 7.

21b- *Det stora hornet mellan hans ögon är den första kungen*

Som vi har sett handlar det om den store grekiske erövraren Alexander den store. Det stora hornet, bilden av dess offensiva och krigförande karaktär som kung Darius 3 hade fel att förödmjuka, eftersom det kostade honom hans kungarike och hans liv. Genom att placera detta horn inte på pannan utan mellan ögonen visar Anden sin omättligen erövringslust att bara hans död kommer att stoppa. Men ögonen är också profetisk klärvoajans, och sedan hans födelse har ett exceptionellt öde tillkännagivits för honom av en klärvoajant och han tror på sitt profeterade öde under hela sitt liv.

Dan 8:22 *De fyra hornen som har uppstått för att ersätta detta brutna horn är fyra kungadömen som kommer att uppstå från detta folk, men de kommer inte att vara lika starka.*

22a- Vi finner de fyra grekiska dynastierna som grundades av de fyra generaler som efterträdde Alexander, fortfarande vid liv efter 20 år av krig mellan de tio som de var i början.

Dan 8:23 *Vid slutet av deras styre, när syndarna är förtärda, kommer det att uppstå en kung som är fräck och listig.*

23a- Hoppa över de mellanliggande tiderna frammanar ängeln den kristna eran av det påvliga Roms dominans. När han gör det, indikerar han huvudsyftet med den givna uppenbarelse. Men denna förklaring ger en annan lära som förekommer i den första meningen i denna vers: *Vid slutet av deras herravälde, när syndare kommer att förtäras.* Vilka är dessa förtärda syndare som föregår den påvliga regimens tid? Dessa är de upproriska nationella judarna som vägrade Jesus Kristus som Messias och frälsare, befriare, ja, men bara av begångna synder och endast till förmån för dem som han erkänner genom kvaliteten på deras tro. De *konsumerades* i själva verket år 70 av Roms trupper, de och deras stad Jerusalem, och detta för andra gången efter förstörelsen som utfördes under Nebukadnessar år 586. Genom denna handling gav Gud bevis på att den antika alliansen hade upphört sedan dess. Jesu Kristi död där templets separationslöja i Jerusalem slets i två delar, uppifrån och ner, vilket visar att handlingen kom från Gud själv.

23b- *det kommer att uppstå en fräck och listig kung*

Detta är Guds beskrivning av påvedömet som enligt Dan.7:8 kännetecknas av *dess arrogans* och här av *dess fräckhet*. Han tillägger *och är konstfull*. Konstverket består i att beslöja sanningen och ta sken av det vi inte är. Konstverket används för att lura sin nästa, det är vad påvar efter varandra gör.

Dan 8:24 *Hans kraft ska öka, men inte av hans egen kraft; han kommer att orsaka otrolig förödelse, han kommer att lyckas med sina åtaganden, han kommer att förgöra de mäktiga och helgonens folk.*

24a- *Hans kraft kommer att öka*

Verkligen, beskrivet i Dan.7:8 som ett " *litet horn* ", tillskriver vers 20 det " *ett större utseende än de andra* ".

24b- *men inte av egen kraft*

Även här bekräftar historien att utan monarkernas väpnade stöd hade den påvliga regimen inte kunnat existera. Det första stödet var Clovis, kungen av frankerna i den merovingerska dynastin och efter honom, det från den karolingiska dynastin och slutligen det från den capetianska dynastin, har stödet

från den franska monarkin sällan saknats. Och vi kommer att se att detta stöd har ett pris att betala. Detta kommer att ske som ett exempel genom halshuggningen av den franske kungen Ludvig 16, drottning Marie-Antoinette, de monarkistiska hovmännen och det romersk-katolska prästerskapet som huvudsakligen ansvarar, genom giljotinen installerad i Frankrike i huvudstaden och provinsstäderna, av franska revolutionärer mellan kl. 1793 och 1794; två epoker av "Terrors" inskrivna med blodbokstäver till mänsklighetens minne. I Upp.2:22 kommer detta gudomliga straff att profeteras med dessa ord: *Se, jag ska kasta henne på en säng och sända stor vedermöda har de som begår äktenskapsbrott med henne, om de inte omvänder sig från sina gärningar. Jag skall döda hennes barn; och alla församlingar skall inse att jag är den som rannsakar sinnen och hjärtan, och jag skall belöna var och en efter dina gärningar.*

24c- *han kommer att orsaka otrolig förödelse*

På jorden kan ingen räkna dem, men i himlen vet Gud det exakta antalet och i timmen för den sista domens straff kommer de alla att sonas, från de minsta till de mest fruktansvärda, av sina författare.

24d- *han kommer att lyckas med sina åtaganden*

Hur kunde han inte lyckas, när Gud gav honom denna roll att straffa synden som begåtts av hans folk som hävdar frälsning vunnit av Jesus Kristus?

24 :e- *han kommer att förgöra de mäktiga och de heligas folk*

Genom att utge sig själva som Guds representant på jorden och hota dem med bannlysning som skulle stänga deras inträde till himlen, får påvedömet underkastelse av de stora och monarker på den västra jorden, och ännu mer av de små, rika eller fattiga, men alla okunniga, på grund av sin otro och likgiltighet för gudomliga sanningar.

Från början av den era av reformationen som inleddes sedan Peter Valdo 1170, reagerade den påvliga regimen med raseri genom att hetsa mot Guds trogna tjänare, de enda sanna helgonen som alltid var fredliga och fredliga, de mordiska katolska ligorna som stöddes av domstolarna i inkvisition av hans falska helighet. De huvförklädda domarna som sålunda beordrade fruktansvärda tortyrer till helgonen och andra, alla anklagade för kätteri mot Gud och Rom, kommer alla att behöva stå till svars för sina utkrävanden inför den sanne Guden vid tiden för den just profeterade slutliga domen. 9 och Upp.20:9 till 15.

Dan 8:25 *På grund av sin framgång och sina tankars framgång kommer han att ha högmot i sitt hjärta, och han skall förgöra många som levde fridfullt, och han skall upphöja sig mot furstarnas hövdingar; men det kommer att brytas, utan ansträngning av någon hand.*

25a- *På grund av hans välstånd och framgången med hans tricks*

Detta välstånd antyder hans berikning som versen länkar till *hans tricks*. Vi måste faktiskt använda knep när vi är små och svaga för att skaffa rika människor, pengar och rikedomar av alla slag som Uppenbarelseboken 18:12 och 13 räknar upp.

25b- *han kommer att ha arrogans i sitt hjärta*

Detta trots lektionen som gavs av kung Nebukadnessars erfarenhet i Dan.4 och det, mer tragiskt, av hans barnbarn Belsassar i Dan.5.

25c- *han kommer att förgöra många män som levde fredligt*

Fridfull karaktär är en frukt av sann kristendom, men bara fram till 1843. För före detta datum, och främst, fram till slutet av den franska revolutionen, i slutet av de 1260 åren av påvlig regering som profeterades i Dan.7:25, falsk tro kännetecknas av brutalitet som angriper eller reagerar på brutalitet. Det är bara i dessa tider som mildhet och frid gör skillnaden. De regler som Jesus satte har inte förändrats sedan apostolisk tid, den utvalde är ett får som accepterar att bli offrat, aldrig en slaktare.

25d- *och han kommer att resa sig mot hövdingen*

Med denna precision är tvivel inte längre tillåtet. Ledaren , som citeras i verserna 11 och 12, är verkligen Jesus Kristus, *kungarnas Kung och herrarnas Herre* som uppenbarar sig i sin återkomst härlighet i Upp.19:16. Och det var från honom som det legitima *eviga prästerskapet* togs bort av det romerska påvedömet.

Dan 8:26 *Och den syn om kvällen och morgonen som det talas om är sann. För din del, håll denna vision hemlig, eftersom den relaterar till avlägsna tider.*

26a- *Och visionen om kvällarna och morgnarna i fråga är sann*

Ängeln vittnar om det gudomliga ursprunget till profetian om "2300 kvällsmorgonen" i vers 14. Han uppmärksammar därför slutligen denna gåta som måste belysas och förstås av Jesu Kristi utvalda helgon när tiden kommer att ha kom för att göra det.

26b- *För din del, håll denna vision hemlig, eftersom den relaterar till avlägsna tider*

Mellan Daniels tid och vår tid har det faktiskt gått ungefär 26 århundraden. Och så befinner vi oss i ***slutets tid*** där detta mysterium måste belysas; saken kommer att göras, men inte innan studien av Dan.9 som kommer att ge den väsentliga nyckeln till att utföra de föreslagna beräkningarna.

Dan 8:27 *Jag, Daniel, var många dagar försvagad och sjuk; sedan reste jag mig och skötte konungens angelägenheter. Jag blev förvånad över synen, och ingen visste om den.*

27a- Denna detalj som rör Daniels hälsa är inget personligt. Det översätter för oss den extrema vikten av att ta emot information från Gud angående de profeterade 2300 kvällarna-morgnarna; för precis som sjukdom kan leda till döden, kommer okunnighet om gåtan att döma de sista kristna som kommer att leva i ***slutets tid*** till evig andlig död .

Daniel 9

Dan 9:1 *I Dareios, Ahasveros sons, första år av mederna, som blev kung över kaldéernas rike,*

1a- Enligt ögonvittnen från Daniel, därför obestridligt, får vi veta att kung Dareios av Dan.5:30 är son till Ahasveros, av medernas ras; den persiske kungen Cyrus 2 har därför ännu inte ersatt honom. Det första året av hans regeringstid var det då han erövrade Babylon och tog det från kaldéerna.

Dan 9:2 *under det första året av hans regeringstid såg jag, Daniel, i böckerna att sjuttio år skulle gå för ruinerna av Jerusalem, i enlighet med det antal år som Herren hade talat om till profeten Jeremia.*

2a- Daniel hänvisar till profeten Jeremias profetiska skrifter. Han ger oss ett vackert exempel på tro och tillit som förenar Guds tjänare under hans blick. Han bekräftar alltså dessa ord i 1 Kor.14:32: *Profeternas andar är underordnade profeterna* . Daniel bodde i Babylon under stora delar av de 70 år som profeterades om deportationen av det hebreiska folket. Han är också intresserad av ämnet för hans återkomst till Israel som enligt honom borde vara ganska nära. För att få svar från Gud vänder han sig till en magnifik bön som vi ska studera.

Modellbönen för ett helgons tro

Den första lektionen i detta kapitel 9 av Daniel är att förstå varför Gud ville att det skulle förekomma i den här delen av Daniels bok.

I Dan.8:23 genom det profetiska tillkännagivandet av de *förtärda syndarna* , fick vi bekräftelse på att judarna i nationen Israel återigen fördömdes och förstördes av eld av romarna år 70, på grund av allt som Daniel går för att bekänna i sin bön. Vem var nu detta Israel som presenterades i den första alliansen med den levande Guden från Abraham till Jesu Kristi 12 apostlar och lärjungar, som själv var jude? Bara ett urval av hela mänskligheten, för sedan Adam har männen varit desamma förutom deras hudfärg som sträcker sig från mycket ljus till mycket mörk. Men oavsett deras ras, deras etnicitet, saker som överförs genetiskt från far och mor till söner och döttrar, är deras mentala beteende identiskt. Enligt principen om att ta av prästkragens löv, "Jag älskar dig, lite, mycket, passionerat, galet, inte alls", återger män denna omfång av känslor gentemot den levande Gudens skapare av allting när han upptäcker dess existens. Den store domaren ser också bland dem som säger sig vara från honom, trogna människor som älskar honom och lyder honom, andra som påstår sig älska honom, men inte lyda honom, andra som lever sin religion i likgiltighet, ytterligare andra som lever den med en hårt och skarpt hjärta som gör dem till fanatiker och i det yttersta kan de inte stå emot motsägelser och ännu mindre förebråelser och stödja dödandet av den outhärdliga motståndaren. Dessa beteenden hittades bland judarna, eftersom de fortfarande finns bland män över hela planeten Jorden och i alla religioner som dock inte är lika.

Daniels bön kommer att ifrågasätta dig, i vilket av dessa beteenden känner du igen dig? Om det inte är någon som älskar Gud och lyder honom som ett vittnesbörd om hans trofasthet, ifrågasätt din uppfattning om tro; omvänd er och ge Gud en uppriktig och verklig frukt av omvändelse som Daniel kommer att göra.

Det andra skälet till närvaron av denna bön i detta kapitel 9 är att orsaken till Israels sista förstörelse, år 70 av romarna, behandlas och

utvecklas där: Messias första ankomst på människornas jord . Och efter att ha förkastat denne Messias, vars enda fel var fullkomligheten av hans verk som fördömde dem, väckte de religiösa ledarna folket mot honom, med förtalande anklagelser, alla nedmonterade och motsagda av fakta. Så de baserade sin sista anklagelse på en gudomlig sanning och anklagade honom, en man, för att påstå sig vara Guds Son. Dessa religiösa ledares själar var svarta som kolet från en brinnande härd som kommer att förtära dem i rättfärdig vredes tid. Men judarnas största fel låg inte i att de dödade honom, utan att de inte kände igen honom efter hans gudomliga uppståndelse. Inför de mirakel och goda gärningar som utfördes av hans tolv apostlar, förhärdade de sig själva som Farao på sin tid och vittnade om detta genom att döda den trogna diakonen Stefanus, som de stenade sig själva utan att denna gång tillgripa romarna...

Det tredje skälet till denna bön är att den tar rollen som en sista sorglig observation i slutet av en lång erfarenhet som levt i relation med Gud ; ett vittnesbörd, ett slags testamente som den judiska alliansen lämnat till resten av mänskligheten. För det är i denna deportation till Babylon som den av Gud förberedda demonstrationen upphör. Det är sant att judarna kommer att återvända till sin nationella mark, och att Gud för en tid kommer att äras och lydas, men lojaliteten kommer snabbt att försvinna, till den grad att deras överlevnad endast kan rättfärdigas som deras sista test av tro baserat på första Messias komma, eftersom han måste vara en Israels son, en jude bland judarna.

Det fjärde skälet till denna bön är baserat på det faktum att de angivna och bekända felen alla har utförts och förnyats av kristna i deras tid, från övergivandet av sabbaten den 7 mars 321 fram till vår tid . Den sista officiella institutionen som välsignats sedan 1873 och individuellt sedan 1844 har inte undgått tidens förbannelse, sedan Jesus spydde ut den 1994. Studiet av de sista kapitlen av Daniel och boken Uppenbarelseboken kommer att förklara dessa datum och de sista mysterierna.

Låt oss nu lyssna noga på Daniel som talar till den allsmäktige Gud.

Dan 9:3 Jag riktade mitt ansikte mot Herren Gud, för att jag skulle vända mig till bön och åkallan, fasta och ta säck och aska.

3a- Daniel är nu gammal, men hans tro försvagas inte, och hans förbindelse med Gud bevaras, får näring och upprätthålls. I hans fall är hans hjärta djupt uppriktigt, fastan, säckväven och askan *bär* verklig mening. Dessa metoder visar styrkan i ens önskan att bli hörd och beviljad av Gud. Fastan visar den överlägsenhet som ges åt Guds svar jämfört med njutningen av att äta. I detta tillvägagångssätt finns tanken att säga till Gud att jag inte längre vill leva utan ditt svar, utan att gå så långt som att begå självmord.

Dan 9:4 Jag bad till HERREN, min Gud, och bekände för honom: Herre, store och fruktansvärde Gud, som håller ditt förbund och förbarmar sig över dem som älskar dig och håller dina bud.

4a- Herre, stor och fruktansvärd Gud

Israel är i exil i Babylon och har betalat för att lära sig att Gud är stor och fantastisk.

4b- *du som håller ditt förbund och förbarmar dig över dem som älskar dig och håller dina bud!*

Daniel visar att han känner Gud eftersom han hämtar sina argument från texten i det andra av Guds tio bud, som de olyckliga katolikerna inte känner till under århundradena av mörker, eftersom påvedömet suveränt tog initiativet att ta bort det från hans version av de tio budorden, eftersom ett bud fokuserat på köttet lades till för att hålla antalet vid tio; ett fint exempel på fräckhet och bedrägeri som fördömdes i föregående kapitel.

Dan 9:5 *Vi har syndat, vi har gjort orätt, vi har varit onda och upproriska, vi har vänt oss bort från dina bud och dina domar.*

5a- Vi kunde inte vara mer sanna och tydligare eftersom dessa är de fel som ledde Israel till deportation, förutom att Daniel och tre av hans följeslagare inte gjorde sig skyldiga till denna typ av fel; detta hindrar honom inte från att förespråka sitt folks sak samtidigt som han bär bördan av sin skuld.

Det är då vi år 2021 måste inse att även vi, kristna, tjänar samma Gud som inte förändras enligt hans deklaration i Mal.3:6: *Ty jag är Herren, jag förändras inte; och ni, Jakobs barn, har inte blivit förtärda*. Det skulle vara lämpligt att säga "ännu inte förbrukat". För sedan Malaki skrev dessa ord uppenbarade sig Kristus, Jakobs barn förkastade honom och dödade honom, och i enlighet med det ord som profeterades i Dan.8:23, slutade de med att de förtärdes år 70 av romarna. Och om Gud inte ändrar sig betyder det att otrogna kristna som bryter mot hans bud, inklusive först och främst den helgade sabbaten, kommer att drabbas ännu hårdare än hebréerna och de nationella judarna på sin tid.

Dan 9:6 *Vi har inte lyssnat till dina tjänare profeterna, som talade i ditt namn till våra kungar, till våra furstar, till våra fäder och till allt folket i landet.*

6a- Det är sant att hebréerna är skyldiga till dessa saker, men vad kan vi säga om de kristna som, även i den sista institution som han upprättat, är skyldiga till samma handlingar?

Dan 9:7 *Din, Herre, är rättfärdighet, och vår är skam i denna dag, för Juda män och för Jerusalems invånare och för hela Israel, både dem som äro nära och dem som äro långt borta, i alla länder där du jagade dem för den otrohet som de gjort sig skyldiga till mot dig.*

7a- Israels straff var fruktansvärt, det var många dödsfall och bara de överlevande hade chansen att deporteras till Babylon och därifrån spridda över länderna i det kaldeiska riket och imperiet Perser som efterträdde honom. Den judiska nationen har upplösts i främmande länder och ändå, enligt hans löfte, kommer Gud snart att återförena judarna på deras nationella mark, deras faders land. Vilken kraft och kraft har denna levande Gud! I sin bön uttrycker Daniel all ånger som dessa människor måste visa innan de återvänder till sitt heliga land, men bara när Gud är vid deras sida.

Daniel erkänner judisk otrohet straffad av Gud, men vilket straff för kristna som gör detsamma? utvisning eller död?

Dan 9:8 *Herre, för oss skam för ansiktet, för våra kungar, för våra furstar och våra fäder, därför att vi har syndat mot dig.*

8a- Det fruktansvärda ordet, ordet "synd" citeras. Vem kan sätta stopp för synden som orsakar så stort lidande? Detta kapitel kommer att ge svaret. En läxa

är värd att lära sig och komma ihåg: Israel drabbades av konsekvenserna av de val och beteenden som de kungar, ledare och fäder som styrde det gjorde. Så här är ett exempel där olydnad mot korrupta ledare kan uppmuntras att förbli i Guds välsignelse. Detta är valet som Daniel och hans tre följeslagare gjorde och de är välsignade för det.

Dan 9:9 *Med Herren vår Gud vare nåd och förlåtelse, ty vi har varit olydiga mot honom.*

10a- I en situation av synd finns det bara ett hopp kvar; lita på den gode, barmhärtige Guden så att han ger sin förlåtelse. Processen är evig, juden i den gamla alliansen och den nys kristna har samma behov av förlåtelse. Här förbereder Gud återigen ett svar som han kommer att få betala dyrt för.

Dan 9:10 *Vi hörde inte HERRENS, vår Guds, röst, för att följa hans lagar, som han lade fram för oss genom sina tjänare profeterna.*

10a- Detta är också fallet för kristna år 2021.

Dan 9:11 *Hela Israel har överträtt din lag och har vänt sig bort från att höra din röst. Då utgöts förbannelser och smutskastningar över oss, vilket är skrivet i Mose, Guds tjänares lag, därför att vi har syndat mot Gud.*

11a- I Mose lag varnade Gud verkligen Israel för olydnad. Men efter honom deporterades profeten Hesekiel, Daniels samtida, 13 år efter Daniel, det vill säga 5 år efter att kung Jojakim, bror till Jojakin, som han efterträdde, befann sig fången vid floden Kebar som ligger mellan Tigris och Tigris. Eufrat. Där inspirerade Gud honom och fick honom att skriva budskap som vi idag hittar i vår bibel. Och det är i Ezé.26 som vi finner en rad straff vars modell tillämpas andligt men inte bara, i Apokalypsens sju trumpeter i Uppenbarelseboken 8 och 9. Denna överraskande likhet bekräftar att Gud egentligen inte förändras. Synder straffas i det nya förbundet som de var i det gamla.

Dan 9:12 *Han har uppfyllt de ord som han talade mot oss och mot våra härskare som styrde oss, och han har fört över oss en stor olycka, som aldrig har hänt under hela himlen, den som kom till Jerusalem.*

12a- Gud har inte försvagats, han uppfyller sina tillkännagivanden om att välsigna eller förbanna med samma försiktighet, och "olyckan" som drabbade Daniels folk är avsedd att varna de nationer som lär sig dessa saker. Men vad ser vi? Trots vittnesbördet i Bibeln förblir denna lektion ignorerad även av dem som läser den. Kom ihåg detta budskap: Gud förbereder för judarna och efter dem, för de kristna, två andra stora olyckor som kommer att uppenbaras i resten av Daniels bok.

Dan 9:13 *Såsom det är skrivet i Mose lag, har all denna olycka kommit över oss; och vi hava inte bätt till HERREN, vår Gud, och inte vänt oss bort från våra missgärningar, och vi hava inte aktat din sanning.*

13a- Föraktet för det som Gud hade skrivit i Bibeln är också evigt, år 2021 gör kristna sig också skyldiga till detta fel och de tror att Gud inte kommer att motsäga dem. De vänder sig inte heller bort från sina missgärningar och är inte mer uppmärksamma på den bibliska sanningen utan så viktiga för vår ändens tid, dess profetiska sanning uppenbaras intensivt och förstäligt, eftersom nycklarna till förståelse finns i Bibeln själv.

Dan 9:14 *HERREN har vakat över denna olycka och har fört den över oss; ty HERREN, vår Gud, är rättfärdig i allt vad han har gjort, men vi har inte hört hans röst.*

14a- Vad mer kan jag säga? I sanning ! Men vet väl att en mycket större olycka har förberetts av Gud för dagens mänsklighet och för samma sak. Det kommer, mellan 2021 och 2030, i form av ett kärnvapenkrig vars gudomliga uppdrag är att döda en tredjedel av männen enligt Upp.9:15.

Dan 9:15 *Och nu, Herre, vår Gud, som förde ut ditt folk ur Egyptens land med din mäktiga hand och gjorde ditt namn som det är i dag, vi har syndat, vi har begått orättfärdighet.*

15a- Daniel påminner oss om varför otro är fördömligt av Gud. På jorden vittnar det judiska folkets existens om detta extraordinära faktum på grund av en övernaturlig kraft, det hebreiska folkets uttåg från Egypten. Hela deras historia är baserad på detta mirakulösa faktum. Vi har inte möjlighet att bevittna denna utvandring, men ingen kan förneka att ättlingarna till denna erfarenhet fortfarande finns bland oss idag. Och för att bättre utnyttja denna existens, överlämnade Gud dessa människor till nazistiskt hat under andra världskriget. Mänsklighetens uppmärksamhet riktades sålunda mot de överlevande som 1948 fick sin vidarebosättning på marken i sitt gamla hemland förlorat sedan 70. Gud lät bara falla på deras huvuden orden från deras fäder som hade sagt till den romerske guvernören Pontius Pilatus om Jesus , för att få hans död, citerar jag "må hans blod falla över oss och våra barn". Gud svarade dem till punkt och pricka. Men kristna av alla samfund har skamligt ignorerat denna gudomliga läxa, och vi kan förstå varför, eftersom de alla delar sin förbannelse. Judarna vägrade Messias, men de kristna föraktade hans lagar. Guds fördömande av båda är därför fullkomligt berättigad.

Dan 9:16 *Herre, efter din stora nåd, låt din vrede och din vrede vända bort från din stad Jerusalem, från ditt heliga berg; ty på grund av våra synder och våra fäders missgärningar är Jerusalem och ditt folk en smälek för alla omkring oss.*

16a- Daniel tar här upp ett argument som Mose hade framfört för Gud: vad kommer folket att säga som bevittnar hans folks straff? Gud är medveten om problemet eftersom han själv förkunnar om judarna, genom Paulus mun i Rom.2:24: *Ty Guds namn hädas bland hedningarna för er skull, som det står skrivet . Han anspelar på texten i Hes.16:27: Och se, jag har räckt ut min hand mot dig, jag har minskat den del som jag har utsett dig, jag har överlämnat dig till dina fienders, döttrarnas döttrars vilja. Filistéer, som skämdes för ditt brottsliga beteende .* I sin medkänsla har Daniel fortfarande mycket att lära om Guds dom över sin stad Jerusalem. Men när han säger " *Jerusalem och ditt folk är en smälek för alla omkring oss* " har han inte fel, ty om Israels straff hade framkallat hos hedningarna en välgörande fruktan och en önskan att tjäna denna sanne Gud, skulle straffet ha blivit hade ett verkligt intresse. men denna sorgliga upplevelse bar liten frukt, inte obetydlig, eftersom vi är skyldiga den omvändelsen av kung Nebukadnessar och kung Dareios mederen.

Dan 9:17 *Därför, vår Gud, lyssna nu till din tjänares bön och åkallan, och låt för Herrens skull ditt ansikte lysa över din öde helgedom.*

17a- Det Daniel ber om kommer att beviljas men inte för att Gud älskar honom, utan helt enkelt för att denna återvändande till Israel och återuppbyggnaden av templet är i hans projekt. Daniel är dock omedveten om att templet, som faktiskt kommer att återuppbyggas, kommer att förstöras igen år 70 av romarna. Det är därför informationen han kommer att få i detta kapitel 9 kommer att bota honom från den mycket judiska betydelse som han fortfarande ger till stentemplet som byggdes i Jerusalem; Kristi köttets tempel kommer snart att göra det fåfängt, och av denna anledning kommer det att förstöras igen år 70 av de romerska arméerna.

Dan 9:18 *Min Gud, lyssna och lyssna! Öppna dina ögon och titta på våra ruiner, titta på staden över vilken ditt namn åberopas! Ty det är inte på grund av vår rättfärdighet som vi framför våra bön till dig, utan på grund av din stora barmhärtighet.*

18a- Det är sant att Gud hade utvalt Jerusalem för att göra det till en plats som helgades av hans härliga närvaro. Men platsen är helig bara när Gud står där, och sedan år 586 var det inte längre fallet. Och tvärtom, ruinerna av Jerusalem och dess tempel vittnade om opartiskheten i hans rättvisa. Den här lektionen var nödvändig för människor att se på den sanne Guden som en levande varelse som ser, dömer och reagerar till skillnad från de avgudadyrkande hedniska gudarna som bara relaterar till de onda änglarna i djävulens läger. Den trogna mannen tjänar Gud men den otrogna mannen använder Gud för att ge sig själv religiös legitimitet gentemot omgivningen. Den *medkänsla* från Gud som Daniel väddar till är verklig och han kommer snart att ge det vackraste beviset på det, i Jesus Kristus.

Dan 9:19 *Herre, lyssna! Herre, förlåt! Herre, var uppmärksam! Handla och dröj inte, av kärlek till dig, o min Gud! Ty ditt namn är åkallat över din stad och ditt folk.*

19a- Daniels höga ålder motiverar hans insisterande eftersom hans käraste personliga önskan, precis som Moses, är att få uppleva denna återkomst till sitt "heliga" land. Han vill bevittna återuppbyggnaden av det heliga templet som återigen kommer att ge ära åt Gud och Israel.

Dan 9:20 *Och ändå talade jag och bad och bekände min synd och mitt folk Israels synd och framförde mina bön till HERREN, min Gud, för min Guds heliga berg.*

20a- Det är inte förvånande att Gud älskar Daniel, det är en modell av ödmjukhet som förtrollar honom och uppfyller det helighetskriterium som han kräver. Varje människa är felbar så länge han lever i en kropp av kött och Daniel är inget undantag. Han bekänner sina synder, medveten om sin extrema svaghet som vi alla måste göra. Men hans personliga andliga egenskap kan inte täcka folkets synd, eftersom han bara är en man, själv ofullkomlig. Lösningen kommer från Gud i Jesus Kristus.

Dan 9:21 *Jag talade fortfarande i bön, när mannen Gabriel, som jag tidigare hade sett i en syn, kom flygande mot mig vid kvällsoffret.*

21a- Den tid som Gud valt för Gabriels besök är den för kvällsoffret, det vill säga den för det *eviga offret* av ett *lamm* som profeterar *kväll och morgon* det framtida frivilliga offret av Jesu Kristi fullkomligt heliga och oskyldiga kropp. Han kommer att dö korsfäst för att sona sina enda utvaldas synder som utgör hans

enda sanna folk. Kopplingen till uppenbarelserna som kommer att ges nedan, till Daniel, är därför etablerad.

Slut på bön: Guds svar

Dan 9:22 *Han lärde mig och talade med mig. Han sade till mig: Daniel, jag har kommit nu för att öppna ditt förstånd.*

22a- Uttrycket "öppna din intelligens" betyder att tills dess var underrättelsetjänsten stängd. Ängeln talar om ämnet Guds frälsningsplan som hölls dold fram till tiden för hans möte med Guds utvalde profet.

Dan 9:23 *När du började be, gick ordet ut, och jag har kommit för att berätta för dig; för du är älskad. Var uppmärksam på ordet och förstå visionen!*

23a- *När du började be, kom ordet ut*

Himlens Gud hade organiserat allt, mötesögonblicket vid den eviga stunden och ängeln Gabriel betecknar Kristus med "Ordet" som Johannes kommer att göra i början av sitt evangelium: ordet blev kött . Ängeln kommer för att förkunna för honom "Ordet", vilket betyder att han kommer för att förkunna för honom Kristi ankomst som profeterats av Mose enligt 5 Mos.18:15 till 19: Herren, *din Gud, ska uppväcka dig ur din mitt ibland , 'bland dina bröder, en profet som jag: du ska lyssna på honom!* Så skall han svara på den begäran som du gjorde till HERREN, *din Gud, i Horeb på församlingens dag, när du sade: Låt mig inte längre höra HERRENS, min Guds röst, och låt mig inte längre se denna stora eld, för att inte dö. HERREN sade till mig: Det de har sagt är gott. Jag skall resa upp för dem bland deras bröder en profet som du , jag skall lägga mina ord i hans mun, och han skall tala till dem vad jag än befäller honom . Och om någon inte lyssnar på mina ord som han talar i mitt namn, så skall jag ställa honom till svars . Men den profet som har fräckheten att tala i mitt namn ett ord som jag inte har befallt honom att tala, eller som talar i andra gudars namn, den profeten kommer att straffas med döden.*

Denna text är grundläggande för att förstå judarnas skuld i deras vägran mot Messias Jesus eftersom han uppfyllde alla de kriterier som profeterats om hans ankomst. Tagen bland människor och förmedlare av det gudomliga ordet, motsvarade Jesus denna beskrivning och de mirakel han utförde vittnade om gudomlig handling.

23b- *för du är en älskad*

Varför älskar Gud Daniel? Helt enkelt för att Daniel älskar honom. Kärlek är anledningen till att Gud skapade liv för fria varelser framför honom. Det är hans behov av kärlek som har motiverat det mycket höga pris som han kommer att behöva betala för att få den från några av sina mänskliga jordiska varelser. Och till priset av hans död, som han måste betala, kommer de han väljer att bli hans eviga följeslagare.

23c- *Var uppmärksam på ordet och förstå visionen!*

Vilket ord är det, ängels ord eller det gudomliga "Ordet" gömt i Kristus? Vad som är säkert är att båda är möjliga och kompletterande eftersom visionen kommer att gälla "Ordet" som kommer att komma i köttet i Jesus Kristus. Att förstå budskapet är därför av yttersta vikt.

70 veckors profetian

Dan 9:24 Det har utsetts sjuttio veckor för ditt folk och för din heliga stad, för att stoppa överträdelser och göra slut på synder, för att sona orättfärdighet och för att åstadkomma evig rättfärdighet, för att försegla synen och profeten och att smörja det heligaste.

24a- *Sjuttio veckor har blivit avskurna från ditt folk och från din heliga stad*

Det hebreiska verbet "hatac" betyder i den första betydelsen att skära eller skiva ; och bara bildligt, "att bestämma eller fixa." Jag behåller den första innebörden, eftersom den ger mening åt denna handling av Abraham som konkretiserar sin allians med Gud genom ett offer, i 1 Mos.15:10: *Abram tog alla dessa djur, skar dem i mitten och satte varje bit en mot den andra; men han delade inte på fåglarna .* Denna rit illustrerade alliansen mellan Gud och hans tjänare. Det är därför detta verb "att skära" kommer att få sin fulla innebörd i "alliansen slöt med många under en vecka" i vers 27. Dessa "många" är de nationella judarna till vars fördel, tron på den korsfäste Kristus är till nytta. presenteras först. Det andra intresset för detta verb skära är att de 70 veckorna av år i detta kapitel 9 skärs av på "2300 kvällsmorgonen" i Dan.8:14. Och en lärdom framgår av denna kronologi som sätter den kristna tron före den judiska tron. På detta sätt lär Gud oss att han i Jesus Kristus ger sitt liv för att erbjuda det som återlösning för varje troende som är värdig hans frälsning i hela mänskligheten. Det gamla förbundet måste försvinna när Jesus utgjutit sitt blod för att bryta sitt nya förbund med de utvalda på hela jorden.

Daniels bok syftar till att lära ut denna universella frälsning genom att presentera för oss omvändelserna av Daniels samtida kungar; Nebukadnessar, mederen Darius och persern Cyrus.

Budskapet är en högtidlig varning som hotar det judiska folket och deras heliga stad Jerusalem, till vilken en tidsfrist på 70 veckor ges. Även här ger koden i Esé.4:5-6 en dag för ett år som varaktigheten representerar i alla 490 år. Daniel måste ha svårt att förstå innebörden av ett hot mot sin stad som redan ligger i ruiner.

24b- *att stoppa överträdelser och göra slut på synder*

Föreställ dig vad som gick igenom Daniels sinne när han hörde dessa saker när han just hade åkallat Gud i bön om förlåtelse för sina synder och sitt folks synder. Han kommer snabbt att förstå vad det är. Men vi själva förstår väl det uttryckta gudomliga kravet. Gud vill erhålla från sina utvalda att han frälsar, att de inte längre syndar, att de gör slut på sina överträdelser av hans lagar och på så sätt sätta stopp för synder i enlighet med det som kommer att skrivas av aposteln Johannes i 1 Joh 3: 4: *Den som syndar överträder lagen, och synd är lagöverträdelse .* Detta mål riktar sig till män som måste bekämpa sin onda natur för att inte längre synda.

24c- *att sona orättfärdighet och bringa evig rättvisa*

För juden Daniel frammanar detta budskap riten av "försoningsdagen", en årlig högtid där vi firar borttagandet av synder genom att offra en get. Denna typiska symbol för synd representerade Grekland i Dan.8 och dess närvaro placerade profetian i den andliga atmosfären av denna "försoningsdag". Men hur kan en gets död ta bort synder om döden av andra djur som offrats under hela året

inte har lyckats ta bort dem? Svaret på detta dilemma ges i Heb.10:3 till 7: *Men påminnelsen om synder förnyas varje år genom dessa offer; ty det är omöjligt för blod från tjurar och getter att ta bort synder* . Därför sade Kristus, när han gick in i världen: *Offer och offer vill du inte, utan en kropp har du format åt mig ; Du har inte tagit emot brännoffer eller offer för synd. Då sade jag: Se, jag kommer (i bokrullen talar det om mig) för att göra, O Gud, din vilja* . De förklaringar som aposteln Paulus gav är mycket tydliga och logiska. Det följer att Gud har reserverat för sig själv, i Jesus Kristus, arbetet med försoning för de synder som ängeln Gabriel tillkännagav Daniel. Men var var Jesus Kristus i denna rit av "försoningsdagen"? Hans perfekta personliga oskuld, som symboliskt gjorde honom till Guds påsklamm som tar bort världens synder, tog ansvaret för sina utvaldas synder symboliserade av försoningsritens get. Lammet gömdes av geten så att lammet dog för geten han hade tagit hand om. Genom att acceptera hans död på korset för att sona sina utvaldas synder, synder som han var ansvarig för, gav Gud dem i Kristus det vackraste beviset på sin kärlek till dem.

24d- *och bringa evig rättvisa*

Detta är den lyckliga konsekvensen av frälsarens Messias död. Denna rättfärdighet som människan, sedan Adam, inte kunde frambringa, tillräknas de utvalda, så att genom deras tro på denna demonstration av gudomlig kärlek, av ren nåd, kan Jesu Kristi fullkomliga rättfärdighet tillräknas dem, till en början... fram till striden . tro övervinner synd. Och när detta försvinner helt, sägs Kristi rättvisa tilldelas. Eleven blir som sin Mästare. Det är på dessa doktrinära grunder som Jesu apostlars tro byggdes. Innan tiden och mörka makter förvandlar dem och vidgar på så sätt den smala väg som Jesus Kristus lärde ut. Denna **rättfärdighet** kommer att vara **evig** endast för de trogna utvalda, de som hör och svarar i lydnad mot Guds rättfärdiga krav.

24 :e- *för att besegla synen och profeten*

Eller så att visionen uppfylls genom att den tillkännagivna profeten dyker upp. Verbet sigill anspelar på Guds sigill som därmed ger profetian och profeten som kommer att presentera sig själv en fullständig och obestridlig gudomlig auktoritet och legitimitet. Det arbete som är på väg att fullbordas är förseglat med sitt gudomliga kungliga sigill. Det symboliska numret för detta sigill är "sju: 7". Den betecknar också den fullhet som kännetecknar den skapande Gudens och hans Andes natur. Grunden för detta val är konstruktionen av hans projekt över sju tusen år, varför han delade upp tiden i veckor om sju dagar som de sju tusen åren. Profetian om de 70 veckorna ger alltså en roll åt siffran (7), den levande Gudens sigill i Upp.7. Verserna som följer kommer att bekräfta vikten av detta nummer "7".

24f- *och att smörja det heligaste*

Detta är den Helige Andes smörjelse som Jesus kommer att få vid tiden för sitt dop. Men låt oss inte göra några misstag, duvan som landade på honom från himlen hade bara ett mål, det att övertyga Johannes om att Jesus verkligen var den tillkännagivna Messias; himlen vittnar om honom. På jorden var Jesus alltid Kristus och i form av utvalda frågor som ställdes till prästerna är hans undervisning i synagogan vid 12 års ålder ett bevis på detta. För hans folk, bland vilka han var född och uppvuxen, var hans officiella uppdrag att börja vid hans

dop på hösten år 26 och han skulle ge upp sitt liv på våren år 30. Titeln Heliga av alla betecknar med värdighet eftersom han i form av kött förkroppsligar den levande Guden som skrämde hebréerna på Moses tid. Men det levande Heligaste hade en materiell symbol på jorden; den allra heligaste platsen eller helgedomen i Jerusalems tempel. Det var en symbol för himlen, denna dimension otillgänglig för mänskligheten där Gud och hans änglar står. Sätet för gudomlig dom och plats för hans tron, Gud som Domare väntade på Kristi blod för att bekräfta förlåtelsen för de utvaldas synder under de 6 årtusenden som satts för detta urval. Jesu död uppfyllde därmed den yttersta "försoningsfesten". Förlåtelse har erhållits och de gamla offren som godkänts av Gud har alla validerats. Smörjelsen av det Heligaste gjordes på försoningsdagen genom att stänka blodet från den dödade bocken på nådastolen, ett altare placerat ovanför arken som innehöll Guds överträdde bud. För denna aktion fick översteprästen en gång om året tillstånd att tränga in bortom separationens slöja, in i den allra heligaste plats. Efter sin uppståndelse förde Jesus alltså till himlen försoningen av sitt blod för att få herravälde, legitimiteten att rädda sina utvalda genom att tillskriva hans rättvisa och rätten att fördöma syndare som inte ångrar sig, inklusive onda änglar och deras ledare Satan, djävulen. Det Heligaste, som också betecknar himlen, det blod som Jesus utgjutit på jorden, kommer att tillåta honom, i Mikael, att driva ut djävulen och hans demoner från himlen, något som uppenbaras i Upp.12:9. Det judiska religiösa folkets fel var således att inte förstå den profetiska karaktären av den årliga "försoningsdagen". De trodde felaktigt att djurblodet som erbjöds i detta firande kunde validera ett annat djur som betyder utgjutning under året. Människan skapad till Guds avbild; djuret som produceras av marklivet, hur kan vi rättfärdiga lika värde för de två arterna? Som Gud var Jesus Kristus själv smörjelsens olja som den helige Ande och när han stiger upp till himlen tar han med sig smörjelsen av hans legitimitet som vunnits på jorden.

Nyckeln till beräkningar

Dan 9:25 *Vet därför och förstå! Från den tid då ordet förkunnade att Jerusalem skulle återuppbyggas till den Smorde, till Ledaren, för sju och sextio veckor sedan, kommer platserna och dikena att återställas, men i svåra tider.*

25a- *Vet detta då och förstå!*

Ängeln gör rätt i att inbjuda Daniel till uppmärksamhet eftersom han tar upp data som kräver stor andlig och intellektuell koncentration; eftersom beräkningar måste göras.

25b- ***Från den tid då ordet tillkännagav att Jerusalem kommer att återuppbyggas till den smorde, till ledaren***

Bara denna del av versen är av yttersta vikt eftersom den sammanfattar syftet med visionen. **Gud ger sitt folk som väntar på sin Messias möjligheten att veta vilket år han kommer att presentera sig för dem.** Och detta ögonblick då ordet tillkännagav att Jerusalem kommer att återuppbyggas måste bestämmas i enlighet med varaktigheten av de profeterade 490 åren. För detta dekret om återuppbyggnad, i Esras bok, finner vi tre möjliga dekret beordrade i följd av tre persiska kungar: Kyros, Dareios och Artaxerxes. Det visar sig att dekretet som

fastställdes av den sista i – 458, tillåter kulmen på de 490 åren i år 26 av vår tideräkning. Det kommer därför att vara detta dekret från Artaxerxes som bör behållas med hänsyn till den tid då det skrevs: våren enligt Esd.7:9: *han lämnade Babylon den första dagen i den första månaden, och han anlände till Jerusalem kl. den första dagen i den femte månaden, var hans Guds goda hand över honom* . Året för kungens dekret anges i Esra.7:7: *Många av Israels barn, präster och leviter, sångare, dörrvakter och netiniten, kom också till Jerusalem i kung Artaxerxes sjunde regeringsår* .

Dekretets avgång är en källa, Anden mål för sin profetia, vårens påsk där Jesus Kristus dog korsfäst. Beräkningarna kommer att leda oss till detta mål.

25c- *för sju veckor och sextiotvå veckor sedan kommer platserna och dikena att återställas, men i svåra tider.*

Vi har initialt 70 veckor. Ängeln frammanar 69 veckor; 7 + 62. De första 7 veckorna kulminerar i tiden för Jerusalems och templets återhämtning, i olyckliga tider eftersom judarna arbetar under den permanenta motgången från araberna som kom för att bosätta sig i området som lämnats fritt efter att de deporterats. Denna vers från Neh.4:17 beskriver situationen väl: *De som byggde muren, och de som bar eller lastade bördorna, arbetade med ena handen och höll ett vapen i den andra* . Detta är en detalj som är specificerad, men den huvudsakliga återfinns i den 70:e ^{veckan} räknat.

Den 70:e veckan

Dan 9:26 *Och efter de sextiotvå veckorna skall en Smorde utrotas, och han skall inte ha någon efterträdare, ingenting för honom. Folket av en härskare som kommer kommer att förstöra staden och den heliga helgedomen, och deras slut kommer att komma som vid en flod; Det är bestämt att förödelserna ska pågå fram till krigets slut.*

26a- *Efter de sextiotvå veckorna kommer en Smorde att bli avskuren*

Dessa 62 veckor föregås av 7 veckor , vilket betyder att det verkliga budskapet är "efter de 69 veckorna" *kommer en smord att skäras av*, men inte vilken smord som helst, den som sålunda tillkännages förkroppsligar den gudomliga smörjelsen själv. Använd formeln " *a smord* ", förbereder Gud det judiska folket för deras möte med en man som ser vanligt ut, långt ifrån gudomliga begränsningar. I enlighet med sin liknelse om vinodlarna presenterar sig Människosonen, son till vingårdens Mästare, för vinodlarna efter att ha sänt sina budbärare som föregick honom och som de misshandlade. Ur ett mänskligt perspektiv är Jesus bara *en smord* som presenterar sig efter andra smorda.

Ängeln sa " *efter* " den totala varaktigheten av 69 veckor vilket indikerar den ⁷⁰ . Alltså, steg för steg, leder ängelns data oss mot vårpåskens år 30 som kommer att förläggas i mitten av denna 70:e ^{vecka} av dag-år.

26b- *och han kommer inte att ha någon efterträdare för honom*

Denna översättning är desto mer olaglig som dess författare, L.Segond, specificerar i marginalen att den bokstavliga översättningen är: ***ingen för honom*** . Och för mig passar den bokstavliga översättningen mig perfekt eftersom den säger vad som verkligen hände vid tiden för hans korsfästelse. Bibeln vittnar om att apostlarna själva hade slutat tro att Jesus var den förväntade Messias eftersom de,

liksom resten av det judiska folket, väntade på en krigarmessias som skulle kasta ut romarna ur landet.

26c- *Folket av en ledare som kommer att förstöra staden och helgedomens helighet*

Detta utgör Guds svar på den observerade judiska nationella otron: *ingen för honom* . Upprördheten mot Gud kommer definitivt att betalas av Jerusalems förstörelse och dess falska *helighet* ; för sedan år 30 har det inte funnits mer *helighet* på judisk mark; helgedomen är inte längre en. För denna handling använde Gud romarna, de genom vilka de judiska religiösa ledarna lät korsfästa Messias, utan att våga och inte kunna göra det själva, medan de visste, utan dem, att stena diakonen Stefanus "tre år och sex månader " senare.

26d- *och dess slut kommer som en flod*

Det var därför år 70, som Jerusalem efter flera år av romersk belägring föll i deras händer, och fyllda av destruktivt hat, besjälade av gudomlig glöd, förstörde de febrilt, som tillkännagavs, staden och den helighet som inte längre fanns, *tills där fanns ingen sten kvar på en annan* som Jesus hade förkunnat före sin död i Matt.24:2: *Men han sade till dem: Ser ni allt detta? Sannerligen säger jag er, det kommer inte att finnas en sten kvar på en annan här som inte kommer att rivas ner .*

26:e - *det bestäms att förödelserna kommer att pågå till slutet av* ^{kriget}

I Matt.24:6 sa Jesus: *Ni kommer att få höra om krig och rykten om krig: akta er så att ni inte blir bekymrade, för detta måste ske. Men det kommer inte att vara slutet än.* Efter romarna fortsatte krig under de två tusen åren av den kristna eran och den långa fredstid som vi har åtnjutit sedan andra världskrigets slut är exceptionell men programmerad av Gud. Mänskligheten kan alltså producera frukterna av sin perversion till slutet av sina fantasier innan den dödligt betalar priset.

förstörarens eller ödeläggarens " verk och även där till slutet av kriget som fördes mot Kristi Guds utvalda.

Dan 9:27 *Han skall sluta ett starkt förbund med många **under en vecka** , och under **halva veckan** skall han låta slaktoffer och matoffer upphöra; Och [det kommer att finnas] på vinge av ödeläggelsens styggelser och till och med till en förintelse (eller total förintelse), och det kommer att brytas, [enligt] det som har förordnats, på den öde [jorden] .*

27a- *Han kommer att göra en stark allians med många **under en vecka***

Anden profeterar upprättandet av det nya *förbundet* ; den är *solid* eftersom den blir grunden för den frälsning som erbjuds fram till världens ände. Under termen *många*, riktar Gud sig mot judiska medborgare, hans apostlar och hans första judiska lärjungar som kommer att ingå hans *förbund* under de sista **sju åren** av den tidsfrist som gavs till den judiska nationen att officiellt acceptera eller förkasta den korsfäste Messias. Det är detta förbund som är " *klippt* " i vers 24 mellan Gud och de ångerfulla judiska syndarna. På hösten 33 kommer slutet av denna sista vecka att präglas av denna andra orättvisa och avskyvärda handling som representeras av steningen av Stephen den nye diakonen. Hans enda fel var att berätta sanningar för judarna som de inte orkade höra, medan Jesus lade sina ord i hans mun. När Jesus såg en anhängare av hans sak dödad, registrerade Jesus

den officiella nationella vägran att hans förbön. Från hösten år 33 underblåste de judiska rebellerna den romerska ilskan som tömdes från ett block på Jerusalem år 70.

27b- *och under halva veckan kommer han att låta offret och offret upphöra*

Det här ögonblicket i mitten eller *halva veckan* är våren 30 målsatt av profetian om de 70 veckorna. Detta är ögonblicket då alla de handlingar som nämns i vers 24 fullbordas: **Syndens slut, dess försoning, profetens ankomst som uppfyller visionen genom att etablera sin eviga rättvisa och smörjelsen av den uppståndne Kristus som stiger upp till himlen Segerrik och Allsmäktig**. Messias försoningsdöd nämns här under aspekten av en konsekvens som den innebär: det definitiva upphörandet av *djuroffer och offer som görs kväll och morgon i det judiska templet*, men också från morgon till kväll, för folkets synder. Jesu Kristi död gör de djursymboler som förebildade honom i det gamla förbundet föråldrade, och detta är den väsentliga förändring som åstadkoms av hans offer. Den rivning av templets slöja som Gud utför i det ögonblick då Jesus går ut bekräftar det definitiva upphörandet av jordiska religiösa riter, och förstörelsen av templet, år 70, förstärker denna bekräftelse. I sin tur måste de årliga judiska högtiderna, alla profetiska om hans ankomst, försvinna; men i inget fall, utövandet av den veckovisa sabbaten som i denna död får sin sanna innebörd: den profeterar den himmelska vilan av det sjunde årtusendet som Jesus Kristus genom sin seger erhåller för Gud och sina sanna utvalda som han tillskriver sin fullkomliga evig rättvisa som citeras i vers 24.

Början av denna " *vecka* " av dagar-år inträffar hösten 26 med dopet av Jesus som döptes av Johannes Döparen.

27c- *Och [det skall finnas] på vinge med ödeläggelsens styggelser*

Ursäkt, men den här delen av versen är dåligt översatt i L.Segond-versionen eftersom den tolkades fel. Med hänsyn till uppenbarelserna i Johannes Apokalyps presenterar jag min översättning av den hebreiska texten som andra översättningar bekräftar. Frasen " *på vingen* ", symbol för himmelsk karaktär och herravälde, antyder ett religiöst ansvar som direkt riktar sig mot det påvliga Rom, som " *uppstår* " i Dan.8:10-11, och dess religiösa allierade i de sista dagarna. *Örnvingar* symboliserar den högsta höjden av den kejsarliga titeln, till exempel *lejonet med örnvingar* som rör kung Nebukadnessar, eller om Gud själv, som bar på *örnvingar* sitt hebreiska folk som han befriade från egyptiskt slaveri. Alla imperier har antagit denna symbol för örnen, inklusive, 1806, Napoleon 1:a, ^{vilket} bekräftades av Apo.8:13, då de preussiska och tyska kejsarna, den siste var diktatorn A.Hitler. Men sedan dess har USA också haft denna imperialistiska örn på dollarn av sin nationella valuta: dollarn.

Genom att lämna det föregående ämnet återvänder Anden för att rikta sin favoritfiende: Rom. Efter Jesu Kristi jordiska uppdrag, är den avskyvärda aktören *som orsakar jordens slutgiltiga ödeläggelse* verkligen Rom vars hedniska kejsarliga fas just har förstört Jerusalem år 70 i vers 26. Och handlingen att begå " ***förödelsens styggelse*** " kommer att fortsätta i tiden fram till världens ände. Avskyvärdigheterna, i plural, är därför först och främst hänförliga till det kejsarliga Rom som kommer att förfölja de utvalda troende genom att döda dem i spektakulära "stadier" för att underhålla det blodtörstiga romerska folket, saker

som kommer att upphöra år 313. Men en annan styggelse kommer därefter och den består i att sätta stopp för utövandet av den sjundedags sabbaten, den 7 mars 321; denna handling kan fortfarande tillskrivas Romarriket och dess kejsarliga ledare Konstantin ¹. Med honom kom det romerska riket under de bysantinska kejsarnas dominans. År 538 ^{begick} i sin tur kejsar Justinianus 1:a en annan *styggelse* genom att på sitt romerska säte upprätta den påvliga regimen Vigilius 1:a, ^{och} denna förlängning av *styggelserna* till världens ände måste då tillskrivas denna fas påvliga lag som Gud har. fördömd sedan Dan.7. Vi minns att namnet " *litet horn* " betecknar de två dominerande faserna av Rom i Dan.7 och Dan.8. Gud ser i dessa två på varandra följande faser endast kontinuiteten i samma avskryvda verk.

Studiet av de föregående kapitlen har gjort det möjligt för oss att identifiera de olika typer av styggelser som denna vers tillskriver honom.

27d- *och tills en utrotning (eller fullständig förstörelse) och den kommer att brytas, [enligt] vad som har förordnats, i det öde [landet] .*

" *Hon kommer att vara trasig* [enligt] *det som har förordnats* " och uppenbarat i Dan.7:9-10 och Dan.8:25: *På grund av hans välstånd och framgången med hans list kommer han att ha arrogans i sitt hjärta, han kommer att göra många män som levde i fred kommer att gå under, och han kommer att resa sig mot hövdingens hövding; men det kommer att brytas, utan ansträngning av någon hand.*

Den hebreiska texten erbjuder denna gudomliga tanke som skiljer sig från nuvarande översättningar.

Denna nyans är baserad på Guds projekt att lägga skulden på människor på planeten Jordan där de lever; vad Upp.20 lär oss. Låt oss notera det faktum att den falska kristna tron ignorerar detta gudomliga projekt som kommer att bestå i att utrota människor från jordens yta, vid Kristi härliga återkomst. De ignorerar uppenbarelserna i Uppenbarelseboken 20 och väntar förgäves på upprättandet av Kristi rike på jorden. En fullständig förstörelse av dess yta planeras dock här och i Rev.20. Återkomsten i ära av den segrande Kristus i all hans gudomlighet kommer att återvända till jorden dess kaotiska utseende från början av dess historia som beskrivs i 1 Mosebok 1. Gigantiska jordbävningar kommer att skaka den och den kommer att återvända under namnet avgrund till sitt kaotiska tillstånd " *formlöst och tom* " , "tohu wa bohu", initial. Det kommer inte att finnas någon levande man kvar på henne, men hon kommer att vara djävulens *fängelse isolerad på henne i tusen år* fram till hans dödstrid.

I detta skede av studien måste jag ge ytterligare information om först den "70:e veckan " som just har studerats. Dess uppfyllelse under profetiska dagar-år är kopplat till en bokstavlig uppfyllelse. För tack vare vittnesbördet om en judisk kalender känner vi till konfigurationen av påskveckan år 30. Dess centrum var en onsdagskväll på en och annan sabbat som rättfärdigades av den judiska påsken som inföll det året på torsdagen. På så sätt kan vi helt rekonstruera förloppet av denna påsk där Jesus dog. arresterades på tisdag kväll, dömd under natten, Jesus korsfästes på onsdagsmorgonen vid 9-tiden. Den går ut vid 15.00. Före klockan 18.00 placerade Josef från Arimatea sin kropp i graven och rullade bort stenen som stängde den. Torsdagens påsksabbat passerar. På fredagsmorgonen köper

fromma kvinnor kryddor som de förbereder under dagen för att balsamera Jesu kropp. På fredagskvällen klockan 18.00 börjar den veckovisa sabbaten, en natt passerar en dag i vila helgad av Gud. Och på lördagskvällen klockan 18 börjar den första dagen i den sekulära veckan. Natten går och vid gryningens första ljus går kvinnorna till graven i hopp om att hitta någon som kan rulla bort stenen. De finner stenen rullad bort och graven öppen. När de går in i graven ser Maria Magdalena och Maria, Jesu mor, en ängel sitta som säger att Jesus har uppstått, ängeln säger åt dem att gå och varna sina bröder, sina apostlar. Medan Maria Magdalena dröjer kvar i trädgården ser hon en man klädd i vitt som hon tar som trädgårdsmästare; i utbytet känner hon igen Jesus. Och här, en mycket viktig detalj som förstör en mycket utbredd tro, säger Jesus till Maria: " *Jag har ännu inte återvänt till min Fader*" . Tjuven som var på korset och Jesus själv gick inte in i paradiset, Guds rike, samma dag som deras korsfästelse, eftersom 3 hela dagar senare har Jesus ännu inte återvänt till himlen. Så kan jag säga i Herrens namn, låt de som inte har något att säga från honom, vara tysta! För att inte behöva utstå hån eller skam en dag.

Den andra saken är att dra nytta av datumet – 458 som först markerar början av de 70 veckor av dag-år som fastställts för det judiska folket till vilket Gud gav två huvudsakliga tecken på identitet: sabbaten och omskärelsen av köttet.

Enligt Rom.11 ympas hedniska konvertiter som ingått det nya förbundet i den hebreiska och judiska roten och stammen. Men grunderna för den nya alliansen är rent judiska och Jesus gjorde en poäng av att påminna om detta i Johannes 4:22: *Du tillber det du inte känner; vi tillber det vi vet, eftersom frälsningen kommer från judarna*. Idag får detta budskap en levande relevans eftersom Jesus riktar det till falskt omvända hedningar i alla tider. För att bättre förstöra dem, pressade djävulen dem att hata judarna och deras allians; som vände dem bort från Guds bud och hans heliga sabbat. Vi måste därför rätta till detta misstag och **titta på det nya förbundet med en judisk identitet**. Apostlarna och de nyomvända judiska lärjungarna är dessa " *många* " som sluter *en solid allians med Jesus* , i Dan.9:27, men deras bas förblir judisk, de är också oroad över början av perioden med de " *70 veckorna* " gavs av Gud till den judiska nationen att acceptera eller förkasta standarden för det nya förbundet baserat på det mänskliga blodet som frivilligt utgjuts av Jesus Kristus. Som avledning från dessa resonemang blir datumet – 458 början på "2300 kvällsmorgonen" i Dan.8:14.

Vid slutet av denna långa profetiska varaktighet, 2300 år, måste tre saker upphöra enligt Dan.8:13.

- 1- det eviga prästadömet
- 2- den förödande synden
- 3- förföljelsen av helighet och armén.

De tre sakerna identifieras:

- 1- påvens eviga jordiska prästadöme
- 2- resten av första dagen döpt om: söndag.
- 3- Förföljelsen av kristen helighet och helgon, medborgare i himmelriket.

Dessa ändringar syftade till att:

- 1- Återställ till Jesus Kristus hans heliga eviga celestiaala prästadöme.

- 2- Återställ hela den gudomliga lagen inklusive den 7:e dagens ^{sabbatsvila}.
- 3- Se ett slut på förföljelserna av kristen helighet och helgon.

Den föreslagna beräkningen för "2300 kväll-morgon" från och med datumet – 458, slutet av denna varaktighet slutar på våren 1843: $2300 - 458 = 1842 + 1$. I denna beräkning har vi 1842 hela år som vi måste lägga till +1 för att beteckna våren i början av året 1843 där den profeterade "2300 kväll-morgon" slutar. Detta datum markerar början på en återkomst av Guds ingripande som alltså vill befria sina sanna helgon från de religiösa lögnen som ärvts från den romersk påvliga katolicismen i 1260 år. Genom att ta initiativet till att skapa ett andligt uppvaknande i USA där protestanter har funnit sin tillflykt, inspirerar Anden William Miller till ett intresse för profetian i Daniel 8:14 och två på varandra följande föreslagna datum tillkännager Jesu Kristi återkomst, den första för våren 1843, den andra för hösten 1844. För honom innebär reningen av helgedomen att Jesus återvänder för att rena jorden. Efter två besvikelser på de schemalagda datumerna ger Anden ett tecken till de mest uthålliga som deltog i de två trosproven. En himmelsk syn mottogs på morgonen den 23 oktober 1844 av ett av helgonen som korsade fälten. Himlen öppnade sig för en scen som visar Jesus Kristus som överstepräst som tjänstgör i den himmelska helgedomen. I synen gick han från den heliga platsen till den allra heligaste. Så efter 1260 år av mörker återupptog Jesus Kristus sin kontakt med sina trogna, sorterat efter de två på varandra följande provningarna.

- 1- **Återupptagandet av det eviga**. Det är därför genom denna vision som Gud officiellt tog tillbaka kontrollen över sitt eviga himmelska prästadöme den 23 oktober 1844.
- 2- **Sabbatens återkomst**. Samma månad började en annan av de heliga att hålla sjundedagssabbaten, efter ett besök av fru Rachel Oaks som gav honom en broschyr från hennes kyrka: "Sjundedagsbaptisterna." En efter en, med tiden, antog de helgon som valts ut av de två testerna också sjundedagssabbaten. Detta är hur Gud satte stopp för den förödande synd som etablerades av det hedniska Rom, men som legaliserades av det påvliga Rom under dess namn "Söndag".
- 3- **Att stoppa förföljelserna**. Det tredje ämnet gällde helighet och kristna förföljda i 1260 år. Och där återigen, 1843 och 1844, rådde religiös fred överallt i västvärlden som berördes av profetian. Detta beror på att det revolutionära Frankrike med sin giljotin tystade de ansvariga för de religiösa övergrepp som begåtts. Således efter de sista blodiga åren av bestraffningen av religiösa *äktenskapsbrytare* enligt Apo.2:22-23, i slutet av de 1260 år som började 538, datumet kopplat till avlägsnandet av det *eviga* genom inrättandet av den påvliga regimen, d.v.s. 1798 råder den religiösa freden. Och den etablerade samvetsfriheten tillåter de heliga att tjäna Gud enligt deras val och deras kunskap om att Gud kommer att öka. År 1843, *den helighet* och *de heligas armé*, dessa medborgare i himmelriket utvalda av Jesus Kristus, är inte längre förföljda, som profetian i Daniel 8:13-14 förkunnade.

Alla dessa upplevelser organiserades och vägledades av den Allsmäktige Guden som i total osynlighet vägleder människors sinnen så att de fullföljer hans planer, hela hans program, fram till världens ände då hans urval av utvalda kommer att ha upphört. Det framgår av allt detta att människan inte väljer att hedra sabbaten och dess ljus, det är Gud som ger henne dessa saker som tillhör henne som ett tecken på hans godkännande och hans verkliga kärlek till honom som Ezé lär..20:12 -20: *Jag gav dem också mina sabbater till ett tecken mellan mig och dem, för att de skulle veta att jag är HERREN som helgar dem...Helga mina sabbater, och för att de må vara ett tecken mellan mig och er genom vilket det är känt att jag är HERREN, din Gud .* Eftersom det är han som letar efter sina förlorade får, låt oss vara säkra på att ingen förtroendevärd kommer att missa kallelsen.

I Dan.8, i det unika svar som Gud ger i vers 14 på frågan i vers 13, passar ordet "*helighet*" perfekt eftersom helighet i allmänhet gäller allt som är Guds egendom och som särskilt berör honom. Detta var fallet med hans *eviga* himmelska prästadöme, hans *helgade sabbat* från världens grundläggning dagen efter Adams skapelse, och *hans heliga*, hans trogna utvalda.

Erfarenheterna som profeteras i Daniel 8:13-14 uppfylldes mellan 1843 när det gudomliga dekretet trädde i kraft och hösten 1844, båda baserade på förväntningarna om Jesu Kristi återkomst på dessa datum, så att de förlitade sig på idén om Jesu Kristi tillkomst, gav samtiden till denna erfarenhet deltagarna som var anhängare av dessa förväntningar namnet "adventist", från latinets "adventus" som exakt betyder "advent". Vi kommer att hitta denna "adventistiska" upplevelse i kapitel 12 i denna Daniels bok, där Anden kommer att understryka vikten av detta sista formaliserade "förbund".

Daniel 10

Dan 10:1 *I Cyrus, den persiske kungens tredje regeringsår, uppenbarades ett ord för Daniel, som hette Beltsassar. Detta ord, som är sant, förkunnar en stor olycka. Han lyssnade till detta ord, och han förstod visionen.*

1a- *I Cyrus, Persiens konungs tredje regeringsår, uppenbarades ett ord för Daniel, som hette Beltsassar.*

Cyrus 2 har regerat sedan – 539. Datumet för visionen är därför – 536.

1b- *Detta ord, som är sant, förkunnar en stor olycka.*

Denna term, *stor olycka*, tillkännager massakern i stor skala.

1c- *Han lyssnade till detta ord, och han förstod synen.*

Om Daniel förstod innebörden, kommer vi att förstå det också.

Dan 10:2 *Vid den tiden sörjde jag, Daniel, i tre veckor.*

Denna personliga *sorg* som drabbar Daniel, bekräftar begravningskaraktären av massakern som kommer att genomföras när den stora olyckan som meddelats äger rum.

Dan 10:3 *Jag åt ingen delikatess, varken kött eller vin kom in i min mun, och jag smorde mig inte förrän de tre veckorna var slutna.*

Denna förberedelse av Daniel som söker ökad helighet profeterar den dramatiska situationen som ängeln kommer att profetera i Dan.11:30.

Dan 10:4 *På den tjugofjärde dagen i första månaden var jag vid den stora floden Hiddekel.*

Hiddékel har namnet Tiger på franska. Detta är *floden* som vattnade Mesopotamien med Eufrat som korsade och vattnade den kaldeiska staden *Babylon* på grund av kung Nebukadnessars straffade stolthet. Daniel kunde inte förstå det, men detta förtydligande var menat för mig. För det var först 1991 som jag tillkännagav de sanna förklaringarna av Daniel 12 där floden **Tigris** kommer att spela rollen som en " **tiger** " som äter mänskliga själar. Ett trosprov illustreras av dess farliga korsning. Endast de utvalda kan korsa den och fortsätta sin resa

med Jesus Kristus. Det är återigen, en bild kopierad från hebreernas korsning av Röda havet, en omöjlig och dödlig korsning för egyptiska syndare. Men den som Daniel 12 frammanar väljer ut de sista utvalda "adventisterna" vars uppdrag kommer att fortsätta fram till Kristi återkomst. De sista av dem kommer att uppleva den sista **stora olyckan**, dess extrema form som kommer att kräva Kristi ingripande i en kraftfull och härlig frälsande och hämndlysten återkomst.

Den första olyckan som meddelades Daniel nämns i Dan.11:30. Det gäller det judiska folket i antiken, men en annan liknande *olycka* kommer att meddelas genom en analog bild i Upp.1. Detta kommer att uppnås efter det tredje världskriget där *en tredjedel av männen kommer att dödas*. Och denna konflikt presenteras i Upp.9:13 till 21 med symboler, men den utvecklas i klartext i denna Daniels bok i slutet av kapitel 11 i verserna 40 till 45. Så att vi kommer att finna successivt i detta kapitel 11, judarnas stora olycka, sedan i Dan.12:1, den stora olyckan som kommer att rikta sig mot de utvalda av kristendomen och de trogna judarna i den yttersta tiden som kommer att konvertera till Kristus. Denna olycka nämns där under termerna "tider av problem" och huvudfokus kommer att vara utövandet av den av Gud helgade sabbaten.

Jämförelse av de två visionerna av de förutspådda katastroferna

- 1- Till barnen till Daniels folk i det gamla förbundet: Dan.10:5-6.
- 2- Till barnen till Daniels folk i det nya förbundet: Upp.1:13-14.

För att fullt ut kunna uppskatta det intresse som vi måste ge dessa två olyckor, måste vi förstå att även om de följer varandra i tiden, är den första en typ som profeterar den andra, som kommer att riktas mot Jesu Kristi återkomst, den sista troende. Guds barn av typen Daniel och hans tre följeslagare. Efter decennier av fred, följt av ett fruktansvärt och fruktansvärt destruktivt atomkrig, kommer den romerska söndagens vilodag att införas av den universella regeringen som organiseras av de överlevande från katastrofen. Då återigen kommer döden att hota livet för de trogna utvalda, som på Daniels, Hananias, Misael och Azarjas dagar; och som under "Makkabernas" tid i -168, som den olycka som tillkännagavs i detta kapitel av Daniel riktar sig mot; och i slutändan förblev de sista adventisterna trogna till sjundedagssabbaten 2029.

Men före denna sista prövning kommer den långa påvliga regeringstiden på 1260 år redan att ha fått mängder av varelser att dö i Guds namn.

Sammanfattningsvis, genom att förstå budskapet som levereras av denna vision som gavs till Daniel kommer vi att kunna förstå innebörden av den som han ger till Johannes i Upp.1:13 till 16.

Dan 10:5 Och jag lyfte upp mina ögon och såg, och se, där var en man klädd i linne och hade ett bälte av guld från Ufas på sina länder.

5a- det var en man klädd i linne

Ett rättviseverk symboliserat av linne kommer att utföras av Gud genom en människa. I den beskrivna bilden ser Gud den grekiske kungen Antiochos 4 känd som Epifanes. Han kommer att vara judarnas förföljare mellan – 175 och – 164, varaktigheten av hans regeringstid.

5b- *med ett bälte av gyllene Ufas på länden*

Placerat på njurarna betecknar bältet påtvingad sanning. Dessutom kommer guldets som den är gjord av från Ufas, som i Jer.10:9 riktar sig till dess hedniska avgudadyrkan.

Dan 10:6 *Hans kropp var som krysolit, hans ansikte lyste som blixtar, hans ögon var som eldslågor, hans armar och hans fötter var som slipad mässing, och ljudet av hans röst var som ljudet av buller från en folkmassa.*

6a- *Hans kropp var som krysolit*

Gud är upphovsmannen till visionen men han tillkännager en hednisk guds ankomst, därav denna härliga övernaturliga aspekt.

6b- *hans ansikte lyste som en blix*

Den grekiska identiteten för denna Gud bekräftas. Detta är Zeus, kung Antiochos 4:s grekiska gud. Blixten är symbolen för den olympiska guden Zeus; guden för de olympiska gudarna i den grekiska mytologin

6c- *hans ögon var som eldslågor*

Han kommer att förstöra det han ser på och inte godkänner; hans ögon kommer att vara på judarna enligt Dan.11:30: ... *han ska se på dem som har övergett det heliga förbundet*. Ofärd kommer inte utan anledning, avfallet orenar folket.

6d- *hans armar och fötter såg ut som polerad mässing*

Bödeln som kommer att skickas av Gud kommer att vara lika syndig som sina offer. Hans destruktiva handlingar symboliserade av hans mässingsarmar och fötter är symbolen för grekisk synd i statyn av Dan.2.

6:e- *och ljudet av hans röst var som ljudet av en folkmassa*

Den grekiske kungen kommer inte att agera ensam. Han kommer att ha bakom och framför sig en mängd soldater lika hedniska som han själv för att lyda hans order.

Höjdpunkten och höjdpunkten för detta profetiska tillkännagivande kommer att nås vid tiden för Dans uppfyllelse 11:31: *Trupper kommer att dyka upp på hans befallning; de skola vanhelga helgedomen, fästningen, de skola göra slut på det eviga offeret och upprätta förgörarens styggelse*. För biblisk ärlighet strök jag över ordet offer som inte finns skrivet i den hebreiska texten, eftersom Gud har försett de " eviga " två olika på varandra följande rollerna i det gamla förbundet och i det nya. I forntiden går det ut på att offra ett lamm på kvällen och morgonen som brännoffer. I novellen betecknar den Jesu Kristi himmelska förbön som påminner om hans offer för att gå i förbön för de utvaldas böner. I detta sammanhang av Dan.11:31, det gamla förbundets, kommer den grekiske kungen att sätta stopp för Mose lags *eviga offer*. Det är alltså bara sammanhanget för den tid då det framkallas som avgör tolkningen av tjänsten för evig förbön för en jordisk präst eller den himmelske översteprästens: Jesus Kristus. Det *eviga* är därför kopplat till en mänsklig tjänst eller, sekundärt och definitivt, till Jesu Kristi gudomliga himmelska tjänst.

Dan 10:7 *Jag, Daniel, såg synen ensam, och männen som var med mig såg den inte, utan de blev mycket rädda och flydde och gömde sig.*

7- Denna kollektiva rädsla är bara den svaga bilden av fullbordandet av visionen. Ty på dagen för det förutsagda blodbadet skulle de rättfärdiga göra klokt i att fly och gömma sig, även om det var i jordens buk.

Dan 10:8 *Jag blev ensam kvar och såg denna stora syn; min styrka svikit mig, mitt ansikte ändrade färg och bröts ner, och jag tappade all kraft.*

8a- Genom sina känslor fortsätter Daniel att profetera konsekvenserna av den olycka som kommer.

Dan 10:9 *Jag hörde ljudet av hans ord; och när jag hörde ljudet av hans ord, föll jag förbluffad med ansiktet ner på marken.*

9a- På olyckans dag kommer den förföljande kungens röst att orsaka samma skrämmande effekter; knäna kommer att kollidera och benen kommer att böjas, oförmögna att bära de kroppar som kommer att falla till jorden.

Dan 10:10 *Och se, en hand rörde vid mig och skakade mina knän och mina händer.*

10a- Lyckligtvis för honom är Daniel bara profeten som är ansvarig för att tillkännage för sitt folk att denna **stora olycka kommer** och han är inte själv måltavla av Guds rättvisa vrede.

Dan 10:11 *Då sade han till mig: Daniel, älskade man, akta på de ord som jag vill tala till dig, och stå där du är; ty jag är nu sänd till dig. När han sålunda hade talat till mig, stod jag och darrade.*

11a- *Daniel, älskade man, ge akt på de ord som jag ska tala till dig och stå där du är*

En älskad av Gud har ingen anledning att frukta hans himmelska ingripanden. Guds vrede är mot onda och grymma aggressiva upproriska syndare. Daniel är motsatsen till dessa människor, han måste stå kvar eftersom det är själva tecknet på den ödesskillnad som i slutändan kommer att falla på de utvalda. Även om de ligger i den jordiska dödens stoft kommer de att väckas och ställas på fötter igen. De ogudaktiga kommer att lägga sig och de ogudaktiga kommer att väckas för att den slutliga domen ska tillintetgöras för alltid. Ängeln anger "på den plats där du är". Och var är han? I naturen på stranden av floden "Hiddekel", på franska, Euftrat, som kommer att utse den nya alliansens kristna Europa i Uppenbarelseboken. Den första lärdomen är att människan kan möta Gud var som helst och bli välsignad av honom där. Den här lektionen kullkastar de avgudadyrande fördomarna att för många människor kan Gud bara mötas i kyrkor, heliga byggnader, tempel, altare, men här finns inget av det. På sin tid kommer Jesus att förnya den här lektionen som säger i Johannes 4:21 till 24: *Kvinna, Jesus sa till henne, tro mig, den stund kommer då det varken blir på detta berg eller i Jerusalem som du kommer att tillbe Fadern . Du avgudar det du inte känner; vi tillber det vi vet, eftersom frälsningen kommer från judarna. Men den stund kommer, och har redan kommit, då de sanna tillbedjarna kommer att tillbe Fadern i ande och sanning; ty dessa är de tillbedjare som Fadern kräver. Gud är Ande, och de som tillber honom måste tillbe honom i ande och sanning.*

Den andra lektionen är mer subtil, den är baserad på floden Hiddekel eftersom Anden har planerat att öppna förståelsen av sin bok endast för sina sista trogna tjänare vars erfarenhet och testet genom vilket deras urval utförs illustreras

av bilden av den farliga korsningen av floden Hiddékel på franska, tigern, liksom djuret med detta namn, också i trons prov, ätare av människors själar.

11b- *för nu är jag sänd till dig. När han sålunda hade talat till mig, stod jag och darrade.*

Mötet är inte längre en vision, det förvandlas till en dialog, ett utbyte mellan två Guds varelsor, den ena kommer från himlen och den andra fortfarande från jorden.

Dan 10:12 *Han sade till mig: Daniel, var inte rädd; ty från den första dagen då du lade ditt hjärta till att förstå och ödmjuka dig inför din Gud, har dina ord hörts, och det är på grund av dina ord som jag kommer .*

Om hela den här versen har jag bara en sak att säga. Om du skulle förlora ditt minne, kom åtminstone ihåg den här versen som berättar för oss hur vi ska behaga vår skapare Gud.

Versen är ett exempel i sitt slag; en logisk sekvens baserad på det faktum att varje orsak har sin verkan hos Gud: törsten efter förståelse åtföljd av sann ödmjukhet hörs och uppfylls.

Här börjar en lång uppenbarelse som inte kommer att sluta förrän i slutet av Daniels bok, den i kapitel 12 .

Dan 10:13 *och härskaren över Persiens rike stod emot mig i tjugo dagar; men se, Mikael, en av de främsta ledarna, kom mig till hjälp, och jag stannade där hos kungarna i Persien.*

13a- *och ledaren för kungariket Persien gjorde motstånd mot mig i tjugo dagar*

Ängeln Gabriel hjälper den persiske kungen Cyrus 2 och hans uppdrag för Gud består i att påverka hans beslut, så att de vidtagna handlingarna inte motsätter sig hans stora projekt. Exemplet med detta misslyckande av ängeln bevisar att Guds varelsor verkligen lämnas fria och oberoende och därför ansvariga för alla sina val och verk.

13b- *men se, Mikael, en av de högsta ledarna, kom mig till hjälp*

Det avslöjade exemplet lär oss också att i händelse av verklig nödvändighet kan " en av huvudledarna, Michael ", ingripa för att tvinga fram beslutet. Denna överlägsna hjälp är gudomlig hjälp eftersom Michael menar: "Vem är som Gud". Det är han som kommer till jorden för att bli inkarnerad i Jesus Kristus. I himlen var han för änglarnas representationen av Guds Ande med dem. I det här fallet kan uttrycket " en av huvudledarna " med rätta överraska oss. Nåväl, detta är inte förvånande, för den ödmjukhet, mildhet, delande och kärlek som Jesus kommer att visa på jorden, har redan praktiserats i hans himmelska liv med sina trogna änglar. Himlens lagar är de som Han visade under sin jordiska verksamhet. På jorden blev han sina tjänares tjänare. Och vi får veta att han i himlen gjorde sig jämställd med andra främsta änglar.

13c- *och jag blev kvar där med kungarna i Persien*

Dominansen av dynastin av persiska kungar kommer därför att fortsätta under en tid fram till grekisk dominans.

Dan 10:14 *Nu kommer jag för att visa dig vad som kommer att hända ditt folk i framtiden; ty visionen gäller fortfarande dessa tider.*

14a- Fram till världens ände kommer Daniels folk att bry sig, i det gamla som i det nya förbundet, eftersom hans folk är Israel som Gud räddar från egyptisk synd, från Adams synd genom Jesus Kristus och från synden etablerad av Rom i kristendomen renad av Jesu blod.

Syftet med uppenbarelsen som ängeln kom med till Daniel är att varna hans folk för de kommande tragedierna. Daniel kan redan förstå att det som uppenbaras för honom inte längre berör honom personligen, men han är också säker på att dessa läror kommer att vara nyttiga i framtiden för hans folks tjänare och därför för alla dem till vilka Gud riktar dem och bestämmer dem genom honom.

Dan 10:15 *Medan han talade dessa ord till mig, såg jag mot jorden och teg.*

15a- Johannes har fortfarande i tankarna den fruktansvärda synen av olyckan och han försöker koncentrera sig på att höra vad han hör, han vågar inte längre höja huvudet för att se på den som talar till honom.

Dan 10:16 *Och se, en i människobarnens likhet rörde vid mina läppar. Jag öppnade min mun och talade och sade till honom som stod framför mig: Min herre, synen har fyllt mig med fruktan, och jag har tappat all kraft.*

1a- *Och se, en som såg ut som människosöner rörde vid mina läppar*

Medan den fruktansvärda visionen var en överklig fiktiv bild skapad i Daniels sinne, tvärtom presenterar ängeln sig själv i mänsklig form identisk med den jordiska människan. För det första skapades också han till Guds avbild, men i en himlakropp fri från jordiska lagar. Hans himmelska natur ger honom tillgång till båda dimensionerna genom att ha en aktiv kapacitet i var och en. Han rör vid Daniels läppar som känner denna beröring.

Dan 10:17 *Hur kan min herres tjänare tala till min herre? Nu sviker min styrka mig, och jag har inget andetag.*

17a- För den rent jordiska människan är situationen mycket annorlunda, jordiska lagar införs och rädsla har fått henne att tappa kraften och andan.

Dan 10:18 *Då rörde han som såg ut som en man vid mig igen och stärkte mig.*

18a- Med försiktig envishet lyckas ängeln återställa styrka till Daniel genom att lugna ner honom.

Dan 10:19 *Då sade han till mig: Frukt inte, älskade man, frid vare med dig. mod mod ! Och när han talade till mig, fick jag kraft och sade: "Låt min herre tala, ty du har styrkt mig."*

19a- Ett budskap om fred! Identisk med den som Jesus kommer att rikta till sina lärjungar! Inget som att lugna ett skrämt sinne. Orden mod, mod, hjälper honom att hämta andan och återfå krafterna.

Dan 10:20 *Han sade till mig: Vet du varför jag har kommit till dig? Nu återvänder jag för att bekämpa Persiens härskare; och när jag går bort, se, då kommer härskaren över Javan.*

20a- *Nu återvänder jag för att slåss mot Persiens ledare*

Denna ledare för Persien är Kyros 2 den store, som Gud anser vara sin smorde; vilket inte hindrar honom från att behöva kämpa mot honom för att styra sina beslut i hans riktning.

20b- *och när jag går, se, härskaren över Javan kommer*

När ängeln lämnar Cyrus 2, kommer en attack från den grekiska ledaren på den tiden att öppna den växande fientligheten mellan de två persiska och grekiska dominanserna.

Dan 10:21 *Men jag skall göra er känt vad som är skrivet i sanningens bok. Ingen hjälper mig mot dessa, förutom Michael, din ledare.*

21a- Denna uppenbarelse som Daniel kommer att få kallas sanningens bok. Idag, 2021, kan jag bekräfta uppfyllelsen av allt som uppenbaras däri, för dess förståelse har till fullo givits av den odödliga Anden från vår ledare Mikael, för Daniel i det gamla förbundet och för mig, i det nya förbundet, sedan Jesus Kristus hävdar detta namn för att döma demonerna som fortfarande är aktiva tills hans härliga återkomst.

Daniel 11

Uppmärksamhet! Trots bytet av kapitel fortsätter diskussionen mellan ängeln och Daniel i kontinuitet med den sista versen i kapitel 10 .

Dan 11:1 *Och jag, i mederen Darius' första år, var med honom för att hjälpa och stödja honom.*

1a- Skapat av Gud för att leva evigt, ängeln som talar till Daniel berättar för honom att han hjälpte och stöttade Darius, den medianiska kungen, som intog Babylon vid 62 års ålder och som fortfarande regerade i Dan.6. Den här kungen älskade Daniel och hans Gud men, instängd, satte han sitt liv i fara genom att överlämna honom till lejonerna. Så det var han som ingrep för att stänga lejonens mun och rädda hans liv. Det var därför också han som hjälpte denne kung Darius att förstå att Daniels Gud är den ende sanne Guden, skaparen av allt som är, som lever och att det inte finns någon annan som han.

Dan 11:2 *Nu ska jag låta dig veta sanningen. Se, det kommer fortfarande att finnas tre kungar i Persien. Den fjärde kommer att samla mer rikedom än alla andra; och när han är mäktig i sin rikedom, kommer han att resa alla mot riket Javan.*

2a- *Nu ska jag låta dig veta sanningen*

Sanningen är känd endast av den Sanne Guden och det är det namn som Gud ger sig själv i sitt förhållande till sina sist utvalda i Kristus enligt Upp.3:14. Sanningen är inte bara den gudomliga lagen, dess förordningar och dess bud. Den omfattar också allt som Gud noggrant planerar och låter utföra på sin tid. Vi upptäcker bara varje dag i vårt liv, en del av detta fantastiska program där vi framskrider till slutet av vårt liv och tillsammans, till slutet av det slutliga räddningsprojektet som kommer att se de utvalda få tillgång till evigheten.

2b- *Se, det kommer fortfarande att finnas tre kungar i Persien*

1:e kungen efter Cyrus 2: Kambyses 2 (- 528 - 521) slaktar sin son Bardiya med smeknamnet ^{Smerdis} av grekerna.

2 :a kungen: den falske Smerdis, magikern Gaumâta-usurperaren av namnet Smerdis regerar bara under ^{en} kort tid.

3:e kungen: Darius 1 ^{ic} persern (- 521 - 486) son till Hystape

2c- *Den fjärde kommer att samla mer rikedom än alla andra*

4 :e kungen: Xerxes 1:a ^(- 486 - 465). Strax efter honom ^{kommer} Artaxerxes I att regera och befria alla judiska fångar **under det sjunde året** av hans regeringstid, på våren - 458 enligt Esd.7:7-9.

2d- *och när han är mäktig av sina rikedomar, kommer han att resa allt mot riket Javan*

Xerxes I ^{förtryckte} och pacificerade det upproriska Egypten, sedan förde han krig mot Grekland, invaderade Attika och förstörde Aten. Men han besegrades vid Salamis år 480. Grekland kommer att behålla dominansen över sitt territorium. Och den persiske kungen stannade kvar i Asien, trots att han inledde attacker som bevisade hans önskan att erövra Grekland.

Dan 11:3 Men en mäktig konung skall uppstå, som skall regera med stor makt och göra vad han vill.

3a- Besegrad på sitt territorium ^{kommer} den jagade persiske kungen Xerxes I att dö, mördad av två av sina stora män. Han besegrades av en ung man som han bedrägligt hade hånat. Grekland valde till sin kung, Alexander den store, en ung makedonier på 20 år (född - 356, regerade - 336, - död - 323). Profetian nämner honom som grundare av det 3:e ^{imperiet} av statyn av Dan.2, tredje djuret av Dan.7 och andra djuret av Dan.8.

Dan 11:4 *Och när han är upphöjd, skall hans rike krossas i stycken och splittras mot himlens fyra vindar; det kommer inte att tillhöra hans ättlingar, och det kommer inte att vara så kraftfullt som det var, för det kommer att slitas sönder, och det kommer att gå över till andra än till dem.*

4a- Vi finner där den exakta definitionen som ges på det stora brutna hornet på den grekiska bocken i Dan.8:8 och dess förklaring av vers 22: *De fyra hornen som uppstod för att ersätta detta brutna horn, dessa är fyra kungadömen som kommer att uppstå från denna nation, men som inte kommer att ha så mycket styrka .*

Jag minns vad de " fyra stora hornen " representerar.

1 : ^{a hornet} : den grekiska Seleuciddynastin grundad i Syrien av Seleucus 1st
Nicator

2 :a hornet: den grekiska Lagiddynastin grundad i Egypten av Ptolemaios ¹
Lagos

3 :e hornet: den grekiska dynastin grundad i Trace av Lysimachus

4 :e ^{hornet} : den grekiska dynastin grundad i Makedonien av Cassandra

Dan 11:5 *Söderns kung ska bli stark. Men en av hans ledare kommer att vara starkare än honom och kommer att dominera; hans välde kommer att vara mäktigt.*

5a- *Kungen i södern kommer att bli stark*

Ptolemaios I Soter Lagos -383 -285 kung av Egypten eller " konung av söder " .

5b- *Men en av hans ledare kommer att vara starkare än han och kommer att dominera; hans välde kommer att vara mäktigt.*

Seleukos 1:e Nicator –312–281 kung av Syrien eller "kung i norr".

Dan 11:6 *Efter några år kommer de att sluta en allians, och dottern till konungen i söder kommer till kungen i norr för att återställa harmoni. Men hon kommer inte att behålla sin arms styrka, och han kommer inte att göra motstånd, varken han eller hennes arm; hon kommer att befrias med dem som förde henne, med hennes far och med den som var hennes stöd vid den tiden.*

6a- Profetian hoppar över Antiochos 1:a⁽ -281-261), den andre "kung i norr" som inledde det **första "syriska kriget" (-274-271)** mot "konungen i söder" Ptolemaios 2 Philadelphus (– 282 –286). Sedan kommer det **andra "Syriska kriget" (- 260 - 253)** som motsätter sig egyptierna, den nye "kung i norr" Antiochos 2 Theos (- 261 - 246).

6b- *Efter några år kommer de att alliera sig, och dottern till kungen i söder kommer till kungen i norr för att återställa harmonin.*

Skabbigt beteende börjar. För att gifta sig med Berenice skiljer sig Antiochos 2 från sin legitima hustru som heter Laodike. Fadern följer med sin dotter och bor hos henne i sin svärsons hus.

6c- *Men hon kommer inte att behålla sin arms styrka, och han kommer inte att göra motstånd, varken han eller hennes arm; hon kommer att befrias med dem som förde henne, med hennes far och med den som var hennes stöd vid den tiden.*

Men strax före hans död tar Antiochos 2 bort Bérénice. Laodikea hämnas och låter döda henne med sin far och sin lilla dotter (*armen* = barnet). Notera : i Upp.3:16 kommer Jesus att skilja sig från sin officiella adventisthustru som symboliskt heter Laodicea; så mycket mer som Antiochos 2 kallar sig "Theos", Gud. I England gick kung Henrik 8 bättre, han skilde sig genom att skilja sig från den religiösa auktoriteten i Rom, skapade sin anglikanska kyrka och fick hans sju fruar att dö efter varandra. Sedan kommer det ^{tredje} " **Syriska kriget" (-246-241)**.

Dan 11:7 *Ett skott från hans rötter skall uppstå i hans ställe; han ska komma till hären, han ska gå in i nordens konungs fästningar, han ska förfoga över dem som han vill, och han ska göra sig mäktig.*

7a- *Ett skott från dess rötter kommer att resa sig i dess ställe*
Ptolemaios 3 Evergetes -246-222 bror till Berenice.

7b- *han ska komma till hären, han ska gå in i nordens konungs fästningar*
Seleucus 2 Kallinicos -246-226

7c- *han kommer att förfoga över det som han vill, och han ska göra sig mäktig*

Dominans tillhör söderns kung. Denna egyptiska dominans är gynnsam för judarna till skillnad från seleukiderna. Vi måste omedelbart förstå att mellan de två motsatta härskarna finns Israels territorium som de två stridande lägren måste korsa i sina offensiver eller i sina reträtter.

Dan 11:8 *Han skall till och med ta bort och föra in deras gudar och deras gjutna bilder och deras dyrbara föremål av silver och guld. Sedan kommer han att hålla sig borta från kungen i norr i några år.*

8a- Som ett erkännande kommer egyptierna att lägga till hans namn, Ptolemaios 3, namnet "Evergetes" eller välgörare.

Dan 11:9 Och han skall gå emot konungens rike i södern och vända tillbaka till sitt eget land.

9a- Svaret från Seleukos 2 misslyckades förrän i början av det **fjärde "syriskra kriget" (-219-217)** som ställde Antiochos 3 mot Ptolemaios 4 Philopator ·

Dan 11:10 Hans söner ska gå ut och samla en stor skara trupper; en av dem kommer att träda fram, sprida sig som en ström, svämma över och sedan återvända; och de kommer att driva fiendligheter mot söderns konungs fästning.

10a- Antiochos 3 Megas (-223 -187) mot Ptolemaios 4 Philopator (-222-205). De tillagda smeknamnen avslöjar tillståndet av hån hos lagidfolket, eftersom Philopator betyder på grekiska, kärlek till fadern; en far som Ptolemaios hade dödat... Än en gång misslyckades Seleucidattackerna. Dominans kommer att förbli i det fula lägret.

Dan 11:11 Kungen i södern kommer att bli vred och gå ut och angripa kungen i norr; han skall resa upp en stor skara, och nordens konungs trupper skall överlämnas i hans händer.

11a- Detta förkrossande seleukidiska nederlag är bra för judarna som föredrar egyptierna eftersom de behandlar dem väl.

Dan 11:12 Och denna skara skall vara stolt, och kungens hjärta skall bli upplyft; han kommer att fälla tusentals, men han kommer inte att segra.

12a- Situationen kommer att förändras med det **5:e "Syriska kriget" (-202-200)** som kommer att ställa Antiochos 3 mot Ptolemaios 5 Epifanes (-205 -181) ·

Dan 11:13 Ty konungen i norr kommer tillbaka och ska samla en skara större än den första; efter ett tag, några år, kommer han att ge sig ut med en stor armé och stor rikedom.

13a- Tyvärr, för judarna, återvände seleukidgrekerna till sitt territorium för att attackera Egypten.

Dan 11:14 Vid den tiden skola många resa sig mot söderns konung, och våldsamma män bland ditt folk skola göra uppror för att uppfylla synen, och de skola falla.

14a- Den nya kungen av den egyptiska södra Ptolemaios 5 Epifanes - eller Illustrious (-205-181) på fem år försätts i svårigheter av attacken av Antiochos 3 med stöd av motståndare. Men judar stöder den egyptiske kungen genom att bekämpa seleukiderna. Dom är, inte bara besegrade och dödade, utan har precis gjort de syriskas seleukidgrekerna till dödsfiender för livet.

Det judiska upproret som avslöjas i denna vers är motiverat av en judisk preferens för det egyptiska lägret; de är därför fiendliga mot seleukidlägret som återtar dominansen av situationen. Men varnade inte Gud sitt folk för allianser med egyptierna? "Egypten, det röret som tränger igenom handen på den som stöder sig på det", enligt Jes.36:6: " Se, du har placerat det i Egypten, du har tagit denna brutna vass till stöd, som tränger igenom och genomborrar handen. av alla som stöder sig på den: detta är farao, kungen i Egypten, för alla som litar på honom. " Denna varning verkar ignoreras av det judiska folket och deras relation till Gud är som värst; straffet närmar sig och slår. Antiochos 3 får dem att betala dyrt för deras fiendlighet.

Observera : denna judiska revolt syftar till att "förverkliga visionen " i den meningen att den förbereder och bygger upp syriernas hat mot det judiska

folket. Sålunda kommer den *stora olyckan* som meddelas i Dan.10:1 att komma att drabba dem.

Dan 11:15 *Och norrlands kung skall träda fram och bygga upp terrasser och inta de starka städerna. De sydliga trupperna och kungens elit kommer inte att göra motstånd, de kommer att sakna styrka att göra motstånd.*

15a- Dominans har bytt sida permanent, det är i seleukidlägret. Framför honom är den egyptiske kungen bara fem år gammal.

Dan 11:16 *Den som går emot honom skall göra vad han vill, och ingen skall motstå honom; han kommer att stanna i det vackraste landet och utrota allt som hamnar under hans hand.*

16a- Antiochos 3 misslyckas fortfarande med att erövra Egypten och hans törst efter erövring gör honom irriterad, det judiska folket blir hans smärta. Han tömmer överskottet av sin ilska på den martyrdöda judiska nationen som hänvisas till med uttrycket " *den vackraste av länder* " som i Dan.8:9.

Dan 11:17 *Han skall föreslå att komma med alla sitt rikets styrkor och sluta fred med konungen i södern; han skall ge honom sin dotter till hustru, i avsikt att åstadkomma hans undergång; men detta kommer inte att hända och kommer inte att lyckas.*

17a- Eftersom kriget inte lyckas, försöker Antiochos 3 alliansens väg med Lagid-lägret. Denna förändring i strategi har en orsak: Rom blev Egyptens beskyddare. Så han försöker lösa meningsskiljaktigheterna genom att ge sin dotter Kleopatra, den första av namnet, i äktenskap med Ptolemaios 5. Äktenskapet äger rum, men det gifta paret vill behålla sin självständighet från seleukidlägret. Antiochos 3:s plan att ta Egypten misslyckades igen.

Dan 11:18 *Han skall rikta siktet mot öarna och inta många av dem; men en ledare kommer att sätta stopp för det anspråk han ville locka till sig, och kommer att få det att falla på honom.*

18a- Han kommer att erövra länder i Asien men hamnar på sin väg att finna den romerska armén, här betecknad som i Dan.9:26 med termen " *ledare* "; detta eftersom Rom fortfarande är en republik som skickar sina arméer i muskelpacifieringsoperationer under ledning av legaterna som representerar makten hos senatorerna och folket, plebs. Övergången till imperialistiskt styre kommer inte att förändra denna typ av militär organisation. Denna ledare heter Lucius Scipio känd som afrikan, kung Antiochos tog risken att konfrontera honom och han besegrades i slaget vid Magnesia 189 och dömdes att betala Rom som krigsersättning en enorm skuld på 15 000 talanger. Dessutom tas hans yngste son, den blivande Antiochos 4 Epifanes, förföljare av judarna som i vers 31 kommer att uppfylla " *olyckan* " som profeteras i Dan.10:1, av romarna.

Dan 11:19 *Då skall han gå till sitt lands fästen; och han skall snubbla och falla, och han kommer inte att finnas mer.*

19a- Drömmarna om erövring slutade med kungens död, ersatt av hans äldste son Seleucus 4 (-187-175).

Dan 11:20 *Den som tar hans plats kommer att föra en utmätare in i den vackraste delen av riket, men om några dagar kommer den att brytas sönder och inte genom vrede eller krig.*

20a- För att reglera skulden till romarna skickar kungen sin minister Heliodorus till Jerusalem för att beslagta templets skatter, men offer för en fruktansvärd syn i templet överger han detta skrämde projekt. Denna exaktor är Heliodorus som sedan kommer att mörda Seleucus 4 som hade anklagat honom för hans uppdrag till Jerusalem. Avsikten är värd handlingen, och Gud lät honom betala för denna vanhelgning av sitt heliga tempel genom att hans ledare dött, som, mördad, *dog varken av ilska eller av krig* .

Antiochos 4 mannen avbildad i synen av den stora olyckan

Dan 11:21 *En föraktad man kommer att ta hans plats, utan att vara klädd med kunglig värdighet; han kommer att träda fram mitt i freden och skaffa riket genom intriger.*

21a- Det här är Antiochos, den yngste sonen till Antiochos 3. Fångnen och gisslan av romarna kan vi föreställa oss effekterna av hans karaktär. Efter att ha blivit kung hade han hämnd att ta på livet. Dessutom tillät hans vistelse hos romarna en viss förståelse hos dem. Hans ankomst till tronen i Syrien är baserad på intriger, eftersom en annan son, Demetrius, äldre, hade företräde framför honom. Då han såg att Demetrius slöt en pakt med Perseus, kungen av Makedonien, romarnas fiende, gynnade de sistnämnde och placerade sin vän Antiochos på tronen.

Dan 11:22 *Och de trupper som är utgjutna som en bäck skall överväldigas inför honom och förgöras, liksom en förbundsfurste.*

22a- *De trupper som sprider sig som en bäck kommer att sänkas ner inför honom och förgöras*

Fientlighet återupptas med det **sjätte "syrisk kriget" (-170-168)** .

Den här gången lät romarna Antiochos 4 återuppta sin fars krig mot Egyptens fula läger. Hon har aldrig så förtjänat sin symbol för synd, grekiska det är sant i detta sammanhang. Bedöm snarare fakta, som Gud gjorde då. I Lagid-lägrer är Ptolemaios 6 incestuöst gift med sin syster Cleopatra 2. Deras yngre bror Ptolemaios 8 känd som Physcon är förknippad med dem. Vi kan då förstå varför Gud låter Antiochos krossa deras armé.

22b- *samt en ledare för alliansen.*

Menelaos, seleukidernas kollaboratör, eftertraktar den legitime översteprästen Onias position, han låter honom mördas av Andronicus och tar hans plats. Är detta fortfarande Guds Israel? I detta drama börjar Gud minnas handlingar som Rom kommer att utföra genom århundradena. Det kejserliga Rom kommer verkligen att döda Messias och påvliga Rom kommer att begära och ta bort hans eviga prästadöme, precis som Menelaos dödade Onias för att ersätta honom.

Dan 11:23 *Och sedan han har anslutit sig till honom, kommer han att begå svek; han kommer att ge sig av, och han kommer att ha övertaget med få människor.*

23a- Antiochos sluter allianser med alla, redo att bryta dem om det ligger i hans intresse. Bara denna karaktär är en bild av Frankrikes och Europas kungars historia; knutna allianser, brutna allianser och blodiga krig varvat med korta perioder av fred.

Men denna vers fortsätter också, i dubbelläsning, att ge oss en skiss av den påvliga regim som kommer att förfölja helgonen i 120 år. Eftersom den grekiska kungen och påvedömet är väldigt lika: *bedrägerier och tricks* i båda.

Dan 11:24 *Han skall gå in i frid till de mest bördiga platserna i provinsen; han skall göra vad hans fäder och inte heller hans fäders fäder hade gjort; han ska dela ut bytet, bytet och rikedom; han kommer att bilda projekt mot fästningarna, och detta under en viss tid.*

24a- Den enorma skulden till romarna måste betalas. För detta ändamål beskattar Antiochos 4 sina provinser och därför det judiska folket som han dominerar över. Han tar dit han inte har sått och berövar de förslavade folken som kom under hans herravälde av deras rikedom. Han övergav inte sitt mål att erövra Egypten med krok eller skurk. Och för att bli uppskattad av sina soldater och få deras stöd delar han bytet med sina trupper och han hedrar överdådigt sina grekiska gudar, varav den främsta: den olympiske Zeus, den grekiska mytologins gudar.

I dubbelläsning kommer den romerska påvliga regimen att agera på samma sätt. Eftersom han är svag av naturen måste han förföra och berika de stora rikena för att bli erkänd och stödd av dem och deras väpnade styrkor.

Dan 11:25 *I spetsen för en stor här ska han använda sin styrka och sin iver mot söderns kung. Och söderns kung kommer att gå i krig med en talrik och mycket mäktig armé; men han kommer inte att göra motstånd, eftersom onda planer kommer att planeras mot honom.*

25a- I – 170, rycker Antiochos 4 Pelusium och tar hela Egypten i besittning utom dess huvudstad Alexandria.

Dan 11:26 *De som äter av hans bord skall förgöra honom; hans trupper kommer att sprida sig som en bäck, och de döda kommer att falla i stort antal.*

26a- Ptolemaios 6 inleder sedan förhandlingar med sin farbror Antiochos 4. Han ansluter sig till seleukidernas lägre. Men ogillades av egyptierna, ersattes han, i Alexandria, av sin bror Ptolemaios 8, därför förrådd av sin familj som *åt mat från hans bord*. Kriget fortsätter och *de döda faller i stort antal*.

Dan 11:27 *Båda kungarna skola söka det onda i sina hjärtan, och vid samma bord skola de tala falskt. Men detta kommer inte att lyckas, för slutet kommer inte förrän vid utsatt tid.*

27a- Återigen misslyckas intrigerna i Antiochos 4. Hans förhållande till sin brorson Ptolemaios 6 som gick med honom är baserat på bedrägeri.

27b- *Men detta kommer inte att lyckas, eftersom slutet kommer först vid den bestämda tiden.*

Vilket syfte talar den här versen om? I sanning föreslår det flera *slut* och för det första slutet på kriget mellan Antiochos 3 och hans egyptiska brorsöner och systerdotter. Detta *slut* är nära. Andra *slut* kommer att gälla varaktigheten av de 1260 åren av påvlig regeringstid i Dan.12:6 och 7 och tiden *för slutet* av vers 40 i det aktuella kapitlet som kommer att se uppfyllelsen av det tredje världskriget som förbereder sammanhanget för senaste **stora** universella olyckan.

Men i den här versen har detta uttryck ingen direkt koppling till "*slutets tid*" som citeras i vers 40, vilket vi kommer att upptäcka och visa. Strukturen i detta kapitel är skickligt bedräglig till utseendet.

Dan 11:28 *Han skall återvända till sitt land med stora rikedomar; han kommer i sitt hjärta att vara fientlig mot den heliga alliansen, han kommer att agera mot den och sedan återvända till sitt land.*

28a- *Han kommer att återvända till sitt land med stora rikedomar*

Ansvarig för rikedomen som tagits från egyptierna, Antiochos 4 återvänder till Antiokia och lämnar efter sig Ptolemaios 6 som han har placerat som kung över hälften av det erövrade Egypten. Men denna halvseger irriterar den missnöjda kungen.

28b- Den irritation som kungen mötte gjorde judarna till målen för hans vrede. Genom att besöka deras hem kommer han också att få ut en del av denna ilska på dem, men han kommer inte att blidkas.

Dan 11:29 *Vid en bestämd tid skall han åter gå mot söder; men den här sista gången kommer saker inte att hända som förut.*

29a- Vi går in i den stora olyckans år.

År – 168 fick Antiochos veta att hans brorsöner återigen hade försonats mot honom, Ptolemaios 6 slöt fred med sin bror Ptolemaios 8. De erövrade egyptiska länderna återvände till det egyptiska lägret. Han ger sig därför iväg igen på kampanj mot sina syskonbarn, fast besluten att bryta allt motstånd, men...

Dan 11:30 *Kittims skepp skola komma emot honom; avskräckt kommer han att vända tillbaka. Då, rasande mot den heliga alliansen, kommer han inte att förbli inaktiv; när han kommer tillbaka kommer han att se på dem som har övergett det heliga förbundet.*

30a- *Ships of Chittim kommer att rycka fram mot honom*

Anden betecknar alltså den romerska flottan baserad på den nuvarande ön Cypern. Därifrån kontrollerar de folken i Medelhavet och kustfolken i Asien. Efter sin far ställs Antiochos 3 inför det romerska vetot. Han utsätts för en förnedring som kommer att göra honom rasande. Den romerske legaten Popilius Laenas ritar en cirkel på marken runt sina fötter och instruerar honom att inte lämna den om han inte bestämmer sig för att slåss mot Rom eller lyda den. Antiochos, den tidigare gisslan, har lärt sig den läxa som hans far fått och han måste avsäga sig sin erövring av Egypten, helt under det romerska protektoratet. I detta sammanhang av explosiv ilska får han veta att judarna, som tror att de är döda, gläds och firar. De kommer att lära sig fruktansvärt den hårda vägen att han fortfarande är mycket vid liv.

Dan 11:31 *Trupper skall komma på hans befallning; de kommer att vanhelga helgedomen, fästningen, de kommer att sätta stopp för det eviga offret och upprätta ödeläggarens (eller förstörarens) styggelse.*

31a- Den här versen bekräftar fakta som berättas i den apokryfiska redogörelsen i 1 Mack.1:43-44-45: *Sedan skrev kung Antiochus till hela sitt rike, så att alla skulle bli ett folk, och att var och en skulle överge sin särskilda lag. Alla nationer samtyckte till detta befallning från kung Antiochus, och många i Israel samtyckte till detta trälldom, offrade till avgudar och bröt (orenade) sabbaten.* Vi finner i denna beskrivning de prövningar som Daniel och hans tre följeslagare upplevde i Babylon. Och Gud presenterar för oss i 1 Makkabeerbrevet en beskrivning av vad som kommer att bli den sista stora olyckan som vi som lever i Kristus kommer att behöva möta precis innan Jesu Kristi återkomst i härlighet. Mellan vår tid och de

makkabiska judarnas tid fick en annan stor olycka att Jesu Kristi heliga dog i 120 år.

31b- *de ska vanhelga helgedomen, fästningen, de ska göra slut på det eviga offret och upprätta ödeläggarens (eller förstörarens) styggelse.*

Dessa handlingar kommer att bekräftas i detta historiska vittnesbörd som noterats av den judiske och romerske historikern Josefus. Sakens betydelse motiverar det, så låt oss titta på detta vittnesbörd där vi hittar detaljer som är identiska med söndagslagen i de sista dagarna som förkunnades av den universella regim som bildades av överlevarna från tredje världskriget.

Här är en tidig version av 1 Macc.1:41 till 64:

1Ma 1:41 Då gav kungen order att alla i hans rike skulle bli ett folk :

1Ma 1:42 alla skulle avsäga sig sina seder. Alla hedningar underkastade sig kungens order

1Ma 1:43 och även i Israel välkomnade många människor hans tillbedjan: de offrade åt avgudar och vanhelgade sabbaten.

1Ma 1:44 Kungen sände bud till Jerusalem och till Juda städer för att utföra hans befallningar där; från och med nu var det nödvändigt att följa seder som är främmande för landet,

1Ma 1:45 för att upphöra med templets brännoffer, offren och dryckesoffren. Sabbater och högtider skulle vanhelgas,

1Ma 1:46 orena helgedomen och allt som är heligt,

1Ma 1:47 man reser altaren och platser för tillbedjan och tempel till avgudar, slaktar svin och orena djur.

1Ma 1:48 De skulle lämna sina söner oomskurna och på så sätt göra sig avskyvärda av alla slags orenheter och vanhelgelser.

1Ma 1:49 Kort sagt, vi skulle glömma lagen och försumma alla dess efterlevnad:

1Ma 1:50 Den som inte lydde kungens order ska dödas.

1Ma 1:51 Så sändes konungens brev till hela hans rike; han satte tillsyningsmän över allt folket och befallde alla Juda städer att offra.

1Ma 1:52 Många av folket lydde, alla som övergav lagen; de gjorde ont i landet,

1Ma 1:53 tvingade Israel att söka skydd.

1Ma 1:54 På den femtonde dagen i månaden Kisleu, år 145, reste kungen ödeläggelsens styggelse på brännoffersaltaret, och de reste altare i Juda grannstäder.

1Ma 1:55 De brände rökelse i dörrarna till husen och på torgen,

1Ma 1:56 Lagböckerna revs sönder och kastades i elden när de hittades,

1Ma 1:57 Och om en förbundsbok hittades hos någon, eller om någon lydde Guds lag, skulle de döda honom enligt kungens befallning.

1Ma 1:58 De straffade israeliterna som greps i övergrepp månad efter månad i deras städer,

1Ma 1:59 och den 25:e i varje månad offrades på högaltaret i stället för brännoffersaltaret.

1Ma 1:60 Enligt denna lag dödade de kvinnor som lät omskära sina barn,

1Ma 1:61 med sina barn hängande på halsen; deras släktingar och de som hade utfört omskärelsen dödades också.

1Ma 1:62 Trots allt detta förblev många i Israel trogna och var modiga nog att inte äta oren mat.

1Ma 1:63 De skulle hellre dö än att göra sig orena med mat som stred mot det heliga förbundet, och i själva verket blev de dödade.

1Ma 1:64 Det var en stor prövning för Israel.

Låt oss i denna berättelse notera verserna 45 till 47 som bekräftar upphörandet av offren för den *eviga förbönen* och vers 54 som vittnar om vanhelgningen av helgedomen: *konungen reste ödeläggelsens styggelse på brännofferaltaret.*

Vid ursprunget till dessa ondska, detta avfall från Israel : *1Ma 1:11 Det var vid den tiden som en generation av vilseledande människor uppstod i Israel som förde många människor bakom sig: "Låt oss sluta en allians med nationerna runt omkring oss", sa de, "för sedan vi skiljde oss från dem har många olyckor hänt. till oss ."* Olyckor var redan följden av deras otrohet mot Gud och de skulle föra med sig ännu fler olyckor genom sin upproriska attityd.

I denna blodiga tragedi motiverade det grekiska herraväldet väl sin allestädes närvarande symbol för synd i *bronset av statyn* av Dan.2; *den fläckiga leoparden* av Dan.7; och *den stinkande bocken* av Dan.8. Men en detalj måste fortfarande noteras. Den person som ansvarar för bestraffningsuppdraget som Antiochos 4 skickade till Jerusalem i – 168 kallas Apollonius, och detta grekiska namn som på franska betyder ”Förstörare” kommer att väljas av Anden att fördöma i Apo.9:11, den destruktiva användningen av den heliga bibeln av falsk, nutida protestantisk kristendom; eller just de som kommer att organisera den ultimata *stora slutkatastrofen* . Apolonius kom till Jerusalem med 22 000 soldater och **på en sabbatsdag**, under ett spektakulärt offentligt uppror, massakrerade han alla judiska åskådare. De orenade sabbaten med detta profana intresse, och Gud lät döda dem. Och hans ilska avtar inte för bakom detta blodiga faktum beordras helleniseringen av judarna. **Atenaren Gerontes, den kungliga delegaten, införde för hela folket en hellenisering av dyrkan och moral i Jerusalem som i Samaria .** Jerusalems **tempel tillägnades sedan den olympiske Zeus och berget Gerizim till den gästvänliga Zeus.** Vi ser alltså att Gud drar tillbaka sitt skydd från sitt eget tempel, från Jerusalem och från hela nationen. Den heliga staden är full av övergrepp, var och en mer avskyvärd än den förra. Men det var bara Guds vilja som gällde, så stor var den moraliska och religiösa avslappningen efter varningen som representerades av deportationen till Babylon.

Dan 11:32 *Han kommer att bedra förbundets förrädare med smicker. Men de av folket som känner sin Gud kommer att handla orubbligt,*

32a- *Han kommer att förföra alliansens förrädare med smicker*

Detta förtydligande bekräftar att det gudomliga straffet var förtjänat och berättigat. På heliga platser hade vanhelgande blivit normen.

32b- *Men de av folket som känner sin Gud kommer att handla med bestämdhet,*

I denna tragedi utmärkte sig uppriktiga och värdiga troende genom sin trofasthet och föredrog att dö som martyrer snarare än att avstå från att hedra skaparen Gud och hans heliga lagar.

Återigen, vid andra behandlingen, liknar denna blodiga upplevelse av 1090 verkliga dagar villkoren för den påvliga regeringstiden på 1260 dagsår profeterade successivt i olika former i Dan.7:25, 12:7 och Upp.12:6-14; 11:2-3; 13:5.

Ser tillbaka på aktuella händelser i antikens sammanhang

För att tydligt förstå vad som händer kommer jag att ta bilden av en kameraman som filmar med sin kamera en scen som han följde noga. Vid det här laget zoomar han ut samtidigt som han får höjd och det visade fältet vidgas mer och mer. Så att när den appliceras på religionshistorien övervakar Andens blick hela kristendomens religiösa historia, från dess små början, dess lidande timmar, martyrernas tid, till dess härliga slut präglad av den förväntade Frälsarens återkomst.

Dan 11:33 *och de klokaste bland dem skall undervisa de många. Det finns några som för en tid kommer att ge efter för svärdet och lågan, för fångenskap och plundring.*

33a- *och de klokaste bland dem skola undervisa folket*

Jesu Kristi apostlar, liksom Paulus av Tarsus, som vi är skyldiga 14 brev från det nya förbundet. Denna nya religiösa instruktion har ett namn "evangeliet" eller, de goda nyheterna om frälsningen som erbjuds av gudomlig nåd till de utvalda. På så sätt för Anden oss framåt i tiden och det nya målet som granskas blir den kristna tron.

33b- *Det finns några som för en tid kommer att ge efter för svärdet och lågan, för fångenskap och plundring.*

En tid sa Anden genom ängeln och den här gången kommer det att profeteras om 1260 långa år, men under vissa romerska kejsare Caligula, Nero, Domitianus och Diocletianus innebar det att vara kristen att behöva dö som martyr. I Upp.13:10 påminner Anden om tiderna med påvliga romerska utmätningar och säger: *Om någon leder till fångenskap, kommer han att gå i fångenskap; om någon dödar med svärdet, måste han dödas med svärdet. Detta är de heligas uthållighet och tro .*

Dan 11:34 *I den tid då de misslyckas, kommer de att få lite hjälp, och många kommer att förena sig med dem i hyckleriet.*

34a- Det är verkligen i denna tid av påvedömets grymma dominans som hjälpen från hycklarna i denna vers dök upp. Deras identifiering är baserad på deras ignorering av de värderingar och befallningar som Jesus Kristus lärde ut, och i det här fallet för denna målinriktade era, förbudet mot att döda med svärd. Genom att återbesöka historien kan man då förstå att den breda protestantiska rörelsen från 1400-talet ^{fram} till vår tid bedömdes som hycklande av den rättvise domaren Jesus Kristus. Deras fullständiga övergivande sedan 1843 kommer därför att bli lättare att förstå och acceptera.

Dan 11:35 *Några av de vise männen skola falla bort, så att de kan bli renade, renade och göras vita intill ändens tid, ty den kommer inte förrän vid den bestämda tiden.*

35a- *Några av de vise männen kommer att falla, så att de kan renas, renas och göras vita intill ändens tid*

Att döma av detta uttalande är standarden för det kristna livet prövning och urval, genom förmågan att uthärda och utstå förföljelse till världens ände. På så sätt förstår den moderna människan som är van vid fred och tolerans ingenting längre. Han känner inte igen sitt liv i dessa meddelanden. Det är därför som förklaringar kommer att ges om detta ämne i Upp.7 och 9:5-10. En lång period av religiös fred på 150 verkliga år, eller "fem profetiska månader", programmerades av Gud, men sedan 1995 har denna period tagit slut och religionskrig har börjat igen. Islam dödar i Frankrike och på andra håll över hela världen; och dess verkan är avsedd att intensifieras tills den antänder hela jorden.

35b- *eftersom det kommer först vid utsatt tid*

Detta slut kommer att vara världens och ängeln säger till oss att inga tecken på fred eller krig tillåter någon att se det komma. Det beror på en enda faktor: "tiden markerade" av Gud, slutet av de 6000 år som ägnades åt hans urval av jordiska utvalda. Och det är för att vi är mindre än tio år från denna period som Gud har gett oss nåden att veta datumet: den 20 mars på våren som föregår den 3 april 2030, det vill säga 2000 år senare Kristi försoningsdöd. Han kommer att framstå som mäktig och segerrik för att rädda sina utvalda och förgöra de mordiska rebellerna som hade för avsikt att döda dem.

Den katolska påvliga regimen i "kristna" Rom: Den store förföljaren av västvärldens religionshistoria.

Det är mot honom som Antiochos 4-modellen ska leda oss. Typen har förberett sin antityp och vad kan vi säga om denna jämförelse? Förvisso i en fenomenal skala agerade den grekiska förföljaren i 1090 riktiga dagar, men påven kommer att rasa i nästan 1260 riktiga år, och därmed överträffa alla historiska modeller.

Dan 11:36 *Kungen skall göra vad han vill; han kommer att upphöja sig själv, han kommer att berömma sig över alla gudar, och han kommer att säga otroliga saker mot gudarnas Gud; det kommer att blomstra tills vreden är fullbordad, för det som är bestämt kommer att fullbordas.*

36a- Orden i denna vers förblir tvetydiga och kan fortfarande anpassas till den grekiske kungen och den romerske påvliga kungen. Den avslöjande strukturen i profetian måste noggrant döljas för ytliga läsare. En liten detalj betecknar ändå det påvliga målet; det är precision: *för **det som bestäms** kommer att genomföras.* Detta citat ekar Dan.9:26: *Efter de sextiotvå veckorna kommer en Smorde att bli avskuren, och han kommer inte att ha något för sig själv. Folket av en härskare som kommer kommer att förstöra staden och den heliga ~~helgedomen~~, och deras slut kommer att komma som vid en flod; **Det är bestämt** att ödeläggelserna (eller ödeläggelserna) ska pågå till slutet av kriget.*

Dan 11:37 *Han kommer inte att respektera sina fäders gudar, inte heller den gud som har behag i kvinnor; han kommer inte att ta hänsyn till någon gud, ty han kommer att förhärliga sig själv framför allt.*

37a- *Han kommer inte att respektera sina fäders gudar*

Här är den, den lilla detaljen som klargör vår intelligens. Vi har här det formella beviset på att kungen som måltavlan av hans ord inte kan vara Antiochos

4 som tog hänsyn till sina fäders gudar och bland dem den störste, Zeus guden för Olympus gudar som han erbjöd det judiska templet i Jerusalem. Vi får alltså obestridliga bevis för att kungen som måltavlan verkligen är den romerska påvliga regimen under den kristna eran. Från och med nu kommer alla de ord som avslöjas därför att beröra denne *kung som skiljer sig från Dan.7 och fräck och listig från Dan.8; Jag tillägger, denna förödande eller ödeläggande kung av Dan.9:27. "Raketstadierna" stödjer alla huvudet av en påvlig man , liten och arrogant* placerad i toppen av dominanser.

Respekterade påvliga Rom sina fäders gudar? Officiellt nej, eftersom hennes omvändelse till kristendomen ledde till att hon övergav namnen på hedniska romerska gudar. Men hon behöll formerna och stilen för deras tillbedjan: de snidade, skulpterade eller gjutna bilderna inför vilka hennes tillbedjare böjer sig och knäböjer för att be. För att bevara detta beteende som fördömts av Gud i alla hans lagar, gjorde hon Bibeln otillgänglig för vanliga dödliga och tog bort det andra av den levande Gudens tio bud eftersom det förbjuder detta bruk och avslöjar det straff som planerats för dess överträdare. Vem kan vilja dölja straffet om inte djävulen? Den påvliga regimen personlighet faller därför inom ramen för den definition som föreslås i denna vers.

37b- *och inte heller till gudomen som gläder kvinnor*

Det är genom att tänka på den hedniska romerska religionen som övergivits av påven som Guds Ande framkallar detta skabbiga ämne. För att hon vände ryggen åt sitt uppenbara sexuella arv för att visa värderingar av helighet. Denna föreslagna gudom är Priapus, den manliga fallosen hedrad som gudom av de hedniska kyrkofäderna i Rom. Det var fortfarande ett arv från grekisk synd. Och för att bryta med detta sexuella arv försvarar hon överdrivet köttets och andens renhet.

Dan 11:38 *Men han kommer att ära fästningarnas gud på sin piedestal; åt denna gud, som hans fäder inte kände, han skall hylla med guld och silver, med ädelstenar och dyrbara föremål.*

38a- *Men han kommer att ära fästningarnas gud på sin piedestal*

En ny hednisk gud är född: *fästningarnas gud* . Dess *piedestal* är i mänskliga sinnen och dess höjd är lika hög som intrycket.

Det hedniska Rom byggde hedniska tempel öppna för alla vindar; versaler stödda av kolumner räckte. Men genom att ansluta sig till kristendomen strävar Rom efter att ersätta den förstörda judiska modellen. Judarna hade ett stängt tempel i kraftfullt utseende som gav dem ära och prestige. Rom kommer därför att imitera honom och i sin tur bygga romanska kyrkor som liknar befästa slott, eftersom osäkerheten råder och de rikaste herrarna befäster sina hem. Rom gör detsamma. Den byggde sina kyrkor i en stram stil fram till katedralarnas tid, och där förändrades allt. De rundade taken blir pilar som pekar mot himlen, och detta, högre och högre. De yttre fasaderna ser ut som spets, de berikas av målade glasfönster i alla färger som för in ett iriserande ljus som imponerar på firare, följare och besökare.

38b- *till denna gud, som hans fäder inte kände, han kommer att hylla med guld och silver, med ädelstenar och värdefulla föremål.*

För att göra dem ännu mer attraktiva är innerväggarna *utsmyckade med guld, silver, dyrbara pärlor, dyra föremål* : den prostituerade Babylon, den stora i Uppenbarelseboken 17:5, vet hur hon ska visa upp sig själv för att locka och locka sina kunder.

Den sanne Guden låter sig inte förföras eftersom denna storhet inte gynnar honom. I sin profetia fördömer han detta påvlige Rom som han **aldrig har** haft det minsta förhållande till. För honom är hans romanska eller gotiska kyrkor bara mer hedniska gudomligheter som bara tjänar till att förföra andliga människor som det vänder bort från honom: en ny gud föds: fästningarnas gud och han förför folkmassor som tror att de har hittat Gud på väg in i dess murar under oproportionerligt högt i tak.

Dan 11:39 *Det är med den främmande guden som han kommer att agera mot de befästa platserna—Och han arbetade på fästningarnas befästningar med den främmande guden och han kommer att fylla med heder de som känner igen honom, han kommer att få dem att dominera över många, han kommer att dela ut landområden till dem för belöning.*

39a- *Och han arbetade på fästningarnas befästningar med den främmande guden*

För Gud är det bara en aktiv gud som står inför honom, det vill säga den som är *främmande för honom* : det är djävulen, Satan som Jesus Kristus varnade sina apostlar och sina lärjungar för. I den hebreiska texten handlar det inte om att "agera mot" utan om att "göra till". Samma budskap kommer att läsas i Upp.13:3, i formen: ...*draken gav honom sin makt och sin tron och stor auktoritet* . Draken som är djävulen i Upp.12:9 men samtidigt kejsrerliga Rom enligt Upp.12:3 .

Vidare, genom att konvertera till den kristna religionen, antog den romerska myndigheten den sanne Guden som var främmande för den eftersom den ursprungligen var judarnas Gud, av de hebreiska ättlingarna till Abraham.

39b- *och han kommer att fylla dem som känner igen honom med heder*

Dessa utmärkelser är religiösa. Påvedömet ger de kungar som erkänner honom som Guds representant på jorden, sigillet av gudomlig auktoritet för sin egen auktoritet. Kungar blir verkligen kungar först när kyrkan har invigt dem i en av dess gudomliga *fästningar* , i Frankrike, *Saint-Denis och Reims*.

39c- *han kommer att få dem att dominera över många*

Påvedömet tilldelar den kejsrerliga titeln som betecknar en suzerainskung som dominerar över andra vasallkungar. De mest kända: Karl den Store, Karl V, Napoleon I · Hitler.

39d- *han kommer att dela ut land till dem som belöning.*

Denna jordiska och himmelska timliga supermakt, enligt hans påstående, passade jordens kungar bra. Eftersom han löste deras meningsskiljaktigheter, särskilt när det gäller erövrade eller upptäckta länder. Så här leddes Alexander 6 Borgia, den värsta av påvar, en mördare i tjänst, år 1494 till att fastställa en meridianlinje för att dela mellan Spanien och Portugal tillskrivningen och innehavet av det Sydamerikas territorium som återupptäckts sedan antiken.

Tredje världskriget eller 6:e trumpeten i Upp.9.

Den minskar mänskligheten med en tredjedel av sin befolkning och sätter stopp för den nationella självständigheten, den förbereder den universella regimen som kommer att upprätta den ultimata stora olyckan som tillkännagavs i Apo.1. Bland de aggressiva aktörerna finns islam i muslimska länder, så jag erbjuder dig den bibliska synen på detta ämne.

Islams roll

Islam finns för att Gud behöver det. Inte för att rädda, denna roll vilar **uteslutande** på den nåd som Jesus Kristus kom med, utan att slå, döda, massakrera hans fiender. Redan i det gamla förbundet, för att straffa Israels otrohet, hade Gud tillgripit det "filistinska" folket. I berättelsen, för att straffa kristen otrohet, vädjar han till muslimer. I ursprunget till muslimer och araber är Ismael, son till Abraham och Hagar, den egyptiska tjänaren till Sara, hans hustru. Och redan vid den tiden var Ismael i tvist med Isak, den legitime sonen. Detta är så mycket att med Guds överenskommelse, på begäran av Sara, jagades Hagar och Ismael ut ur lägret av Abraham. Och Gud tog hand om det fördrivna folket vars ättlingar, halvbröder, skulle upprätthålla en fientlig inställning till Abrahams efterkommande; den första, judisk; den andra, i Jesus Kristus, kristen. Så här profeterade Gud om Ismael och hans arabiska ättlingar i 1 Mos.16:12: ” *Han kommer att bli som en vild åsna; hans hand skall vara mot alla, och allas hand skall vara mot honom; och han skall bo mitt emot alla sina bröder.* ” Gud vill göra kända sina tankar och sin bedömning av saker och ting. Kristi utvalda måste känna till och dela denna Guds plan som använder jordens folk och makter i enlighet med sin högsta vilja. Det bör noteras att profeten Muhammed, islams grundare, föddes i slutet av 600-talet ^{efter} upprättandet av det romersk-katolska påvedömet 538. Islam verkade attackera den hedniska katolicismen och de kristna i allmänhet när de drabbades av Guds förbannelse . Och detta har varit fallet sedan den 7 mars 321, sedan kejsar Konstantin I ^{gjorde} att sjundedagens sabbatsvila övergavs till förmån för hans första dag tillägnad den "oövervunna solen" (Sol Invictus), vår nuvarande söndag. Liksom många kristna idag ville Konstantin felaktigt markera ett avbrott mellan kristna och judar. Han kritiserade sin tids kristna för att juda genom att hedra Guds heliga sabbat. Denna omotiverade dom från en hednisk kung betalades för och kommer att fortsätta att betalas till slutet av straffen från de " *sju trumpeterna* " som avslöjas i Uppenbarelseboken 8 och 9, en oavbruten följd av olyckor och tragedier. Det sista straffet kommer i form av fruktansvärd besvikelse, när Jesus Kristus visar sig för att avlägsna sina utvalda från jorden. Men temat som just har behandlats, det om "tredje världskriget" är sig självt, det sjätte av dessa profeterade gudomliga straff där islam är en viktig aktör. Ty Gud profeterade också om Ismael och sade i 1 Mos.17:20: ” *Ismael, jag har hört dig. Se, jag skall välsigna honom och göra honom fruktbar och föröka honom mycket; han skall avla tolv furstar, och jag skall göra honom till ett stort folk.* ” Jag stänger den här parentes för att återuppta studien i Dan.11:40.

Dan 11:40 *I slutets tid skall konungen i södern slå mot honom. Och norrlands kung skall virvla över honom som en storm, med vagnar och med ryttare och med*

många skepp; den kommer att gå in i landet och breda ut sig som en bäck och svämma över.

40a- *Vid tiden för slutet*

Den här gången är det verkligen slutet på mänsklighetens historia; slutet av tiden för de nuvarande nationerna på jorden. Jesus tillkännagav den här gången och sa i Matt.24:24: *Dessa goda nyheter om riket kommer att predikas över hela världen som ett vittnesbörd för alla nationer. Då kommer slutet.*

40b- *söders kung ska slå till mot honom*

Här måste vi beundra den enorma gudomliga subtilitet som gör att hans tjänare kan förstå vad som förblir dolt för andra människor. Tydligen, men bara till utseendet, verkar konflikten mellan Seleuci-kungarna och Lagid-kungarna återupptas och fortsätta i denna vers, vilket inte kunde vara mer missvisande. För i verkligheten lämnade vi detta sammanhang från verserna 34 till 36 och tiden för slutet av denna nya konfrontation gäller den kristna eran av den påvliga katolska regimen och den universella protestantismen som ingick sin ekumeniska allians. Denna förändring i sammanhanget kräver att vi omfördelar roller.

I rollen som " *honom* ": det påvliga katolska Europa och dess allierade kristna religioner.

I rollen som " *söders kung* ": den erövrande islam som måste konvertera människor med våld eller sätta dem i slaveri, enligt handlingar ledda av dess grundare Mohammed.

Låt oss här notera valet av verbet: *att kollidera* ; på hebreiska, "nagah" som betyder att slå med sina horn. Som ett adjektiv betecknar det en rasande angripare som vanligtvis slår till. Detta verb passar perfekt med arabisk islam som varit aggressiv mot västvärlden utan avbrott sedan andra världskrigets slut. De möjliga verben " *att slåss, att slåss, att kollidera* " indikerar en mycket nära närhet, därav idén om nationella grannskap eller grannskap av städer och gator. Båda möjligheterna bekräftar islam, väletablerad i Europa på grund av européernas religiösa ointresse. Kampen har intensifierats sedan judarna återvände till Palestina 1948. Palestiniernas svåra situation har ställt muslimska folk mot västerländska kristna kolonialer. Och 2021 ökar islamistiska attacker och skapar otrygghet bland europeiska folk, först och främst Frankrike, den tidigare kolonisatören av nordafrikanska och afrikanska folk. Kommer en större nationell sammandrabbning att inträffa? Kanske, men inte innan den interna situationen försämras till den grad att den leder till brutala sammandrabbningar mellan grupp på själva metropolens jord. Den dagen kommer Frankrike att befinna sig i en situation av inbördeskrig; i verkligheten ett autentiskt religiöst krig: islam mot kristendomen eller otroende utan Gud.

40c- *Och nordens kung ska snurra över honom som en storm , med vagnar och ryttare och med många skepp*

kallas denna kung *i norr Magog, prins av Rosh (Ryssland) av Meshech (Moskva) och Tubal (Tobolsk)* och vi läser i vers 9: *Och du ska gå upp, du ska komma som en stormen , du ska vara som ett moln som täcker landet, du och alla dina skaror, och många folk med dig.*

Omfördelning av roller: I rollen som " *nordens kung* ", ortodoxa Ryssland och dess muslimska allierade folk . Här återigen valet av verbet " *tourera sur honom* ”

föreslår en plötslig massiv överraskningsattack från luften. Moskva, Rysslands huvudstad, ligger faktiskt en bra bit från Bryssel, den europeiska huvudstaden, och Paris, dess militära spjutspets. Europeiskt välstånd har gjort dess ledare blinda, till den grad att de underskattar det mäktiga Rysslands militära potential. Det kommer att lansera i sin aggression, flygplan och tusentals stridsvagnar på landvägar och mängder av marina och ubåtar krigsfartyg. Och för att straffet ska uttryckas kraftfullt har dessa europeiska ledare inte slutat förödmjuka Ryssland och dess ledare från den brinnande Vladimir Zhirinovsky till dess nya nuvarande "tsar", Vladimir Putin (Vladimir: världens prins på ryska).

Efter att ha identifierat aktörerna kommer de tre berörda "kungarna" att konfrontera varandra i vad som tar formen av ett 7:e "Syrienkriget" i vilket det nya nationella Israel kommer att vara inblandat; vilket följande vers kommer att bekräfta. Men för tillfället är "kungen" (*honom*) som attackerades av Ryssland Romfördragets Europa.

40d- *den kommer att avancera in i länderna, sprida sig som en ström och svämma över.* Dess överväldigande militära överlägsenhet tillåter Ryssland att invadera Europa och ockupera hela dess territoriella omfattning. Inför det är de franska trupperna ingen match; de krossas och förstörs.

Dan 11:41 *Han skall gå in i det vackraste landet, och många skola falla; men Edom, Moab och den främsta över Ammons barn skola räddas ur hans hand.*

41a- *Han kommer att gå in i det vackraste landet, och många kommer att duka under*

Den ryska expansionen äger rum mot dess söder där Israel ligger, västländernas allierade som i sin tur invaderas av ryska trupper; Judar kommer fortfarande att dö.

41b- *men Edom, Moab och hövdingen för Ammons barn skall räddas ur hans hand*

Detta är en konsekvens av de militära allianser som kommer att placera dessa namn som representerar det moderna Jordanien på den ryska sidan. 2021 är Ryssland redan Syriens officiella allierade, som landet beväpnar och skyddar.

Dan 11:42 *Och han skall utsträcka sin hand över olika länder, och Egyptens land skall inte undkomma.*

42a- Det är först sedan 1979 som denna politiska konfiguration har kommit för att bekräfta profetian. För det året, på Camp David i USA, slöt Egyptens president Anwar El Sadat officiellt en allians med Israels premiärminister Menachem Begin. Det strategiska och politiska valet som gjordes vid den tiden var att omfamna dagens starkaste sak eftersom Israel fick kraftfullt stöd av USA. Det är i denna mening som Guds Ande tillskriver honom initiativet att försöka "fly" ruin och katastrof. Men med tiden byter spelet ägare, och Israel och Egypten befinner sig, sedan 2021, nästan övergivna av USA. Ryssland inför sin lag på det syriska området.

Dan 11:43 *Han skall besitta skatterna av guld och silver och alla de dyrbara sakerna i Egypten; libyerna och etiopierna kommer att följa honom.*

43a- *Han ska bli herre över skatterna av guld och silver och över alla dyrbara ting i Egypten*

Tack vare intäkterna från vägtullar som betalades för att använda Suezkanalen, blev Egypten mycket berikat. Men denna rikedom är bara bra i tider av fred eftersom i tider av krig blir handelsvägarna öde. Egypten blev rikt genom turism. Från jordens fyra hörn kommer människor för att betrakta dess pyramider, dess museer berikade av ständiga upptäckter av egyptiska gravar gömda under jorden sedan antiken. I dessa gravar avslöjade den unge kungen Tutankhamons föremål i massivt guld av okänt värde. Ryssland kommer därför att hitta något i Egypten för att tillfredsställa sin önskan om krigsbyte.

I slutet av sabbaten den 22 januari 2022 kom Anden med mig ett argument som bekräftar **utan möjliga tvister**, tolkningen som jag ger till Daniel 11. Låt oss notera i de två verserna 42 och 43 vikten av det tydliga omnämmandet inte kodat, från namnet " *Egypten* " som i detta sammanhang är ett annat land än det som kallas " *kung i söder* ". Men i verserna 5 till 32 maskerades ptoleméernas *lagida "Egypten " men identifierades som " konungen i söder "*. **Förändringen i det historiska sammanhanget bekräftas och bevisas således obestridligt**. Berättelsen om Daniel 11 börjar med antikens sammanhang och slutar med " *tiden för världens ände*", där " *Egypten* ", en allierad till det kristna och agnostiska västerländska lägret sedan 1979, är målet för det nya. " *kung av söder* " det vill säga krigslik islam, och speciellt den av den nya " *kungen av norr* ", rysk ortodoxi.

43b- *libyerna och etiopierna kommer att följa honom*

Översättaren har korrekt översatt orden " *Puth* och *Cush* " i profetian som avser "Libyen", de muslimska länderna norr om Sahara, kustländerna vid den afrikanska kusten och för Etiopien, svarta Afrika, alla länder söder om Sahara. Sahara. Ett stort antal av dem accepterade och adopterade också islam; i fallet med Elfenbenskusten, med medverkan från Frankrikes president Nicolas Sarkozy, som vi också är skyldiga det libyska kaoset.

Sålunda, drabbat av Ryssland, blir " *Egypten* " alla rovdjurs byte, och de muslimska gamarna, dess bröder, stiger ner på det, för att rensa dess lik och ta sin del av det byte som fortfarande finns kvar, efter den ryska punkteringen.

Genom att tydligt citera " *Libyen och Etiopien* ", utpekar Anden afrikanska religiösa allierade till " *kungen i söder* " som borde identifieras med Arabien, där profeten Muhammed dök upp 632, för att sedan Mecka sprida sin nya religion som kallas islam. Det stöds av det mäktiga Turkiet, som i detta slutliga sammanhang har återgått till ett fundamentalistiskt, erövrande och hämndlystet muslimskt religiöst engagemang, efter förödmjukelsen av dess tillfälliga underkastelse till västerländska sekulära värderingar. Men andra muslimska länder, som inte är belägna i " *söder* ", som Iran, Pakistan, Indonesien, kan ansluta sig till " *kungen i söder* " för att bekämpa västerländska folk med moraliska värderingar som hatas av alla muslimska folk. Detta hat är i sanning bara det som den sanne Guden Jesus Kristus föraktar av västerländska kristna. Den straffar alltså, genom islam och ortodoxi, judisk, katolsk, ortodox, protestantisk och till och med adventistisk otrohet i västvärlden; all den monoteistiska tron som är skyldig mot honom.

Dan 11:44 *Nyheter från öster och norr skall komma och skrämma honom, och han skall gå ut i stor vrede för att förgöra och förgöra folkmassor.*

44a- *Nyheter från öst och norr kommer att skrämma honom*

Dessa två kardinalpunkter " *öst* och *norr* " berör enbart det ryska landet, beroende på om det nämns från påvliga Europa eller från Israel, eftersom profetian utpekar dem som successivt attackerade av Ryssland i verserna 40 och 41. Detta betyder att rädslan citerad kommer från ryskt territorium, men vad kan skrämma en sådan erövrare? Vad hände med hans land som skrämde honom så mycket? Svaret finns inte i Daniels bok, utan i Uppenbarelseboken 9, som avslöjar och riktar sig mot den protestantiska religionen vars globala fäste är i USA. Mysteriet kommer att bli tydligare, med hänsyn till denna existens av USA. Sedan år 1917 när det upproriska Ryssland antog sin socialistiska och kommunistiska regim, har en klyfta varaktigt skiljt det från det imperialistiska kapitalistiska USA. Individerna kan inte berika sig själv på bekostnad av sin nästa om han är kommunist; det är därför de två alternativen är oförenliga. Under fredens aska glöder hatets eldar och ber om att få uttryckas. Endast konkurrensen och kärnvapenhotet har lyckats förhindra det värsta. Det var balansen mellan nukleär terrorism. Bara utan att använda kärnvapen kommer Ryssland att ta över Europa, Israel och Egypten. Balansen rubbas kommer USA att känna sig lurade och hotade, så för att minska antalet dödsfall kommer det att gå in i kriget och slå hårt först. En kärnvapenförstörelse av Ryssland kommer att orsaka rädsla bland de ryska arméerna utspridda över de ockuperade områdena.

44b- *och han skall gå ut med stor vrede för att förgöra och utrota folkmassor.*

Fram till det ögonblicket kommer Ryssland att vara i en anda av erövring och att ta byte, men plötsligt kommer dess sinnestillstånd att förändras, den ryska armén kommer inte längre att ha ett hemland att återvända till och dess förtvivlan kommer att förändras i önskan att "förgöra och utrota skaror "; som kommer att vara den " *tredje av de dödade männen* " av den ^{sjätte} *basunen i Upp.9*. Alla nationer utrustade med kärnvapen kommer därför att tvingas av fakta att använda dem mot sina personliga potentiella fiender.

Dan 11:45 *Han skall slå upp sitt palats tält mellan haven, mot det härliga och heliga berget; då kommer han att nå slutet, utan att någon kan hjälpa honom.*

45a- *Han ska slå upp sitt palats tält mellan haven, mot det härliga och heliga berget*

Tält *mellan haven* , eftersom dess *palats* är inte längre på jorden. Den desperata situationen för de ryska trupperna beskrivs tydligt av Anden som dömde dem till detta öde. Under sina motståndares eld drivs de tillbaka till Israels land. Hatade av alla fick de inget stöd eller medlidande och utrotades på judisk mark. Ryssland kommer således att betala en tung tvist som Gud tillskriver det sedan dess stöd till Israels andliga fiender i den gamla alliansen, vid tiden för dess deportation till Babylon. Hon sålde hästar till folket i Tyrus, en stad av hednisk lust. Hesek.27:13-14 bekräftar att Gud säger till Tyrus: *Javan, Tubal (Tobolsk) och Meshech (Moskva) handlade med dig; de gav slavar och mässingsredskap i utbyte mot dina varor. De från huset Togarma (Armenien) försåg dina marknader med hästar, ryttare och mulor.* Det var också en kommersiell stötesten för judarna som också handlade med den: Hesek.27:17: *Juda och Israels land handlade med dig; de gav vetet från Minnit, bakverket, honungen, oljan och balsamen i utbyte mot dina varor.* Tyre berikade sig därför på deras bekostnad. Senare, i Hes.28:12,

under titeln " *kung av Tyrus* ", talar Gud direkt till Satan. Vi förstår att det var han som utnyttjade den lyx och rikedom som samlats i de stora hedniska städerna som tjänade honom under täckmanteln av flera hedniska gudar, ganska omedvetet, men alltid och överallt i kultformer som Gud anser vara avskyvärda. Han bär på sitt hjärta tyngden av en frustration som ackumulerats, också under längden av århundraden och årtusenden av mänsklighetens historia. Denna frustration rättfärdigar hans ilska som delvis töms i form av denna senaste fruktansvärt destruktiva internationella konflikt.

Men denna gudomliga ilska mot antikens handelstrafik uppmanar oss att förstå vad Gud kan tycka om samtida internationell trafik i ett internationellt sammanhang helt byggt på marknadsekonomin. Jag tror att förstörelsen av World Trade Center-tornen i New York den 11 september 2001 är ett svar. Desto mer som, i Uppenbarelseboken 18, understryker profetian den skadliga rollen av berikning på grund av handel och internationella utbyten, inför vilka varje regel eller gudomlig religiös rätt kollapsar så stor är gudlösheten.

I slutet av Dan.11 förstörs USA:s ärfylliga motståndare, Ryssland. Detta kommer därför att ge dem absolut makt över alla överlevande från den internationella konflikten. Ve de besegrade! Han måste böja sig och underkasta sig segrarens lag var han än befinner sig på jorden och överleva.

Daniel 12

Dan 12:1 *Vid den tiden skall Mikael uppstå, den store fursten, ditt folks barns försvarare; och det kommer att bli en tid av nöd, som inte har varit sedan nationer existerade till den tiden. Vid den tiden kommer de av ditt folk som finns skrivna i boken att bli frälsta.*

1a- *Vid den tiden kommer Mikael att uppstå,*

*Den här tiden är tiden för världens ände när Jesus Kristus har det sista ordet, återvänder i sin gudoms härlighet och kraft, länge ifrågasatt av konkurrerande religioner. Vi läser i Upp.1:7: *Se, han kommer med molnen. Och varje öga skall se det, även de som genomborrat det; och alla jordens stammar skola sörja över honom. Ja. amen!* Vi måste vänja oss vid denna idé, för för var och en av hans roller gav Gud sig själv ett annat namn, vilket är anledningen till att han i Daniel och Uppenbarelseboken 12:7 presenterar sig själv som Mikael, det högsta överhuvudet av änglalivets himmelska liv, **vilket ger** honom auktoritet över djävulen och demonerna. Hans namn, Jesus Kristus, representerar det bara för de utvalda på jorden som han kom för att frälsa under detta namn.*

1b- *den store ledaren,*

*Denna store ledare är därför YaHWéH Mikael Jesus Kristus och det är från honom som den påvliga regimen i sin karakteriserade fräckhet tog bort för dess fördel, hans uppdrag som **evig** himmelsk förebedjare fram till 1843, detta sedan år 538, härrör från början av påvliga regimen och dess installation i staden Rom, vid Lateranpalatset på berget Caelius. Detta ämne behandlades i Daniel 8.*

1c- *försvararen av ditt folks barn;*

En försvarare ingriper när det sker ett anfall. Och detta kommer att vara fallet för de sista timmarna av jordelivet för de utvalda som förblev trogna, till och med dömda till döden av de sista rebellerna. Här kan vi hitta alla modeller som

föreslås i berättelserna om Daniel eftersom de uppfylls i en slutlig tragisk situation. I denna sista **stora olycka** kommer vi att återuppleva de mirakulösa ingreppen som berättas i Dan.3, *ugnen* och dess fyra levande karaktärer, i Dan.5, fångsten av *Babylon den stora av Gud*, i Dan.6, lejonen *ofarliga* men också slutet på den **stora olyckan** som föregicks av den som drabbade judarna i – 168, på Kisleu 15, det vill säga den 18 december, på en sabbatsdag.

1d- *och det kommer att bli en tid av nöd, som inte har varit sedan nationerna existerade fram till den tiden.*

Att döma av detta uttalande kommer den sista stora olyckan att överträffa den för judarna organiserade av grekerna. Faktum är att grekerna bara slog judar som de hittade på gatorna eller i sina hem. I slutet av världen är saker och ting väldigt annorlunda, och modern teknik tillåter absolut kontroll över människorna som lever på jorden. Med hjälp av mänsklig upptäcksteknik kan vi därför hitta vem som helst var som helst, var de än gömmer sig. Listor över personer som motsätter sig de dekreterade ordena kan därför upprättas exakt. I detta slutliga sammanhang kommer utrotningen av de valda att göras mänskligt möjlig. Även om de är fulla av tro och hopp om sin befrielse, kommer de utvalda att uppleva smärtsamma timmar; för de som fortfarande kommer att vara fria, berövade allt, de andra sitter i rebellernas fångelser och väntar på att de ska avrättas. Nöd kommer att råda i hjärtan på förtroendevalda som blir illa behandlade om de inte dödas.

1e- *Vid den tiden kommer de av ditt folk som finns skrivna i boken att räddas.*

Det är livets bok, för utan dator gjorde Gud också en lista över alla varelser som Adam och Eva och deras ättlingar skapade. I slutet av varje människas liv avgjordes det slutliga ödet av Gud som behöll två listor: de utvalda och de fallnas, i enlighet med de två vägar som presenteras för mänskligheten i 5 Mos.30:19-20: *Jag kallar himmel och jord att vittna mot dig i dag: jag har framför dig liv och död, välsignelse och förbannelse. Välj livet, så att du och dina ättlingar må leva, att älska HERREN, din Gud, att lyda hans röst och att hålla fast vid honom, ty på detta beror ditt liv och dina dagars förlängning... Det är enligt hans val för ondska som ödets slutgiltiga slut på det romerska påvedömet, bränt i eld, uppenbaras för oss i Dan.7:9-10; detta på grund av hans arroganta ord mot gudarnas Gud enligt Dan.11:36.*

I Upp.20:5 åtföljs Kristi återkomst av de dödas uppståndelse i Kristus som kallas *den första uppståndelsen*: *Saliga och heliga är de som deltar i den första uppståndelsen, för den andra döden har ingen makt över dem.*

Dan 12:2 *Många av dem som sover i jordens stoft ska vakna upp, somliga till evigt liv, andra till smälek och evig skam.*

2a- *Många av dem som sover i jordens stoft kommer att vakna upp, några till evigt liv,*

Låt oss först notera att i vanlig normalitet sover de döda gott i **jordens stoft** och inte i ett fantastiskt paradiset eller ett brinnande helvete som falska kristna eller hedniska religioner lär och tror. Detta förtydligande återställer de dödas sanna status som lärs ut i Pred.9:5-6-10: *För alla som lever finns det hopp; och till och med en levande hund är bättre än ett dött lejon. De levande vet faktiskt att de kommer att dö; men de döda vet ingenting, och det finns ingen lön för dem längre,*

eftersom deras minne är glömt. Och deras kärlek och deras hat och deras avund har redan gått under; och de kommer aldrig mer att ha någon del i något som görs under solen . . . Vad din hand än finner att göra med din styrka, gör det; ty det finns inget arbete, varken tanke, eller kunskap eller vishet, i helvetet dit du går. (De dödas bostad som är jordens stoft) .

Det finns ingen tanke efter döden eftersom tanken lever i människans hjärna, bara när hon fortfarande lever och får näring av blodet som skickas av hjärtats slag. Och detta blod måste själv renas genom lungandning. Gud sa aldrig något annat, eftersom han sa till Adam som blev en syndare genom olydnad, i 1 Mos.3:19: *I ditt ansiktes svett skall du äta bröd, tills du återvänder till jorden, från vilken du blev tagen; ty du är stoft, och till stoft kommer du att återvända .* För att bekräfta detta tillstånd av intet hos de döda läser vi i Ps.30:9: *Vad vinner du på att utgjuta mitt blod, genom att få mig att gå ner i gropen? Har dammet hyllat dig? Talar det om din lojalitet?* Nej, för det kan det inte enligt Ps.115:17: *Det är inte de döda som firar Herren, det är inte någon av dem som går ner till tystnadens plats.* Men detta hindrar inte att Gud åter kan ge upphov till ett liv som tidigare funnits och det är denna skaparkraft som gör honom till Gud och inte ängel eller människa.

De två vägarna har två slutliga utfall och Upp. 20 berättar att de är åtskilda av det sjunde årtusendets *tusen år* . Medan allt mänskligt liv försvinner från jordens yta i början av dessa *tusen år* , kommer de fallna att återuppstå först efter deras dom utförd av de heliga och Jesus Kristus i hans celestia rike. Genom detta budskap bifogat den ^{7:e} *basunen* , bekräftar Upp.11:18 och säger: *Nationerna var arga; och din vrede har kommit , och tiden har kommit att döma de döda , att belöna dina tjänare profeterna, de heliga och dem som fruktar ditt namn, både små och stora, och att förgöra dem som förstör jorden* . I den här versen leder domen över de döda till att Gud, först och främst, uppväcker sina trogna döda utvalda så att de kan döma de ogudaktiga som hålls i dödstillstånd.

2b- *och de andra till smälek, till evig skam.*

Evigheten kommer bara att tillhöra de levande. Efter deras slutliga förintelse vid den sista domen , kommer de fallnas *förebråelse* och *skam endast att finnas kvar i det eviga minnet av de utvalda, änglarna och Gud.*

Dan 12:3 *De som förstår kommer att lysa som himlens ljus, och de som lär många rättfärdighet ska lysa som stjärnorna i evighet.*

3a- *De som är intelligenta kommer att lysa som himlens prakt*

Intelligens höjer människan över djur. Det avslöjas genom dess förmåga att resonera, att dra slutsatser genom att observera fakta eller genom enkel deduktion. Om människor inte var upproriska i den frihet som Gud ger dem, skulle intelligens leda hela mänskligheten mot samma erkännande av Guds existens och hans lagar. För sedan Mose har Gud fått de viktigaste händelserna i sin uppenbarelse till människor nedtecknade i skrift. Här är resonemangets väg att följa. Den monoteistiska tron dök upp i det hebreiska folkets historia. Hans vittnesbörd och hans skrifter har därför företräd framför alla andra skrifter som tillskrivs denna samma unika Gud. Att Guds folk ska bekämpas förblir en normal möjlighet, men att de heliga skrifterna ska bekämpas blir ett djävulskt verk. Den tro som etablerades av Jesus Kristus hämtar sina källor och referenser från det

gamla förbundets hebreiska skrifter, vilket ger den legitimitet. Men den romersk-katolska läran respekterar inte denna princip, varför varken den eller Islams Koran kan göra anspråk på att vara den levande Guden, skaparen av allt som lever och existerar. Jesus bekräftade principen genom att i Johannes 4:22 påminna om att *frälsning kommer från judarna : Ni tillber det ni inte känner; vi tillber det vi vet, eftersom frälsningen kommer från judarna .*

I denna första grupp av utvalda, utpekar Gud män som är frälsta utan särskild kunskap på grund av deras trohet som manifesterats med risk för deras liv sedan Adam och Eva; och detta fram till 1843. De är frälsta eftersom deras verk vittnade om deras intelligens och deras mottagande av gudomliga lagar som manifesterades genom deras lydnad. I denna grupp gynnades de mest trogna och **fridfulla** protestanterna fram till våren 1843 av Guds tålmod, som först gjorde utövandet av sin heliga sabbat obligatoriskt från det datumet. Upp.2:24-25 kommer att bekräfta detta undantag: *Till er, till alla andra i Tyatira, som inte tar emot denna lära och som inte har känt till Satans djup, som de kallar dem , säger jag er: Jag gör det . inte lägga någon annan börda på dig själv; håll bara fast vid det du har tills jag kommer.*

3b- *och de som lär folket rättfärdighet ska lysa som stjärnorna i evighet och evighet*

Denna andra grupp är avskild på grund av den höga nivå av helgelse som den representerar på jorden sedan 1843. Utvald genom ett test av tro, baserad på hoppet om Jesu Kristi återkomst, successivt under våren 1843 och hösten 1844, gjordes hans helgelse av Gud officiell genom hans återställande av sabbaten som han praktiserade igen, efter långa århundraden av mörker, glömska och förakt för honom.

I denna uppdelning i två grupper är det som gör dem olika deras situation gentemot Guds rättvisa, deras status gentemot hans tio bud och hans andra hälsa och andra förordningar. I sin ursprungliga text i 2 Mos.20:5-6, det andra budet som togs bort av Rom, avslöjar tydligt den vikt som Gud ger åt lydnad till hans bud och han minns de två vägarna och de två motsatta slutliga öden: ... Jag är en *svartsjuk Gud vem straffa fädernas missgärning mot barnen till tredje och fjärde led mot dem som hatar mig och överträder mina bud, och förbarma dig över dem som älskar mig och håller mina bud i tusen generationer .*

I den här versen avslöjar Anden orsaken till att det finns *stjärnor* i vår jordiska skapelse. De hade bara anledning att existera för att tjäna som en symbol för de jordiska utvalda av Gud; och det är 1 Mos.1:17 som uppenbarar deras budskap: *Gud placerade dem på himlens vidder för att ge ljus åt jorden.* Sedan använder Gud dem för att visa Abraham mängden av *hans ättlingar* i 1 Mos.15:5: *Räkna himlens stjärnor om du kan räkna dem; sådana kommer att vara dina ättlingar.*

Men statusen för dessa andliga *stjärnor* kan förändras beroende på de gärningar som utförs av den återlöste troende. Genom att falla andligt genom sin olydnad *faller stjärnan* , den *faller från himlen* . Bilden kommer att framkallas för att avbilda den protestantiska trons fall 1843, tillkännagav av ett verkligt himmelskt tecken 1833, ⁱ det sjätte inseglet i *Uppenbarelseboken* 6:13: *och himlens stjärnor föll till jorden, som när 'a fikonsträdet skakat av en våldsam vind*

kastar bort sina gröna fikon. Och återigen i Upp.12:4: *Hans svans släpade bort en tredjedel av himlens stjärnor och kastade dem till jorden.* Detta budskap förnyar det i Dan.8:10: *Hon reste sig till himlens armé, och hon förde ned en del av den här hären och stjärnorna till jorden, och hon trampade ner dem .* Anden tillskriver den romerska påvliga regimen det andliga fallet för en tredjedel av de återlösta troende; bedragna människor som kommer att tro förgäves på Kristi frälsning och göra anspråk på hans rättvisa.

Dan 12:4 *Du, Daniel, håll dessa ord hemliga och försegla boken till ändens tid. Många kommer då att läsa den, och kunskapen kommer att öka.*

4a- Denna **sluttid** känner till flera på varandra följande faser, men den började officiellt våren 1843 med att det gudomliga dekretet trädde i kraft i Dan.8:14: **Fram till kvällen-morgonen 2300 och heligheten kommer att vara motiverat .** 1994 präglades den andra eran av slutet av fördömandet av den universella adventistinstitutionen. Sedan 1843 har Daniels bok lästs, men den har aldrig tolkats korrekt före detta arbete som jag fortfarande förbereder 2021 och detta sedan 2020. Det är därför detta datum som markerar toppen av hans kunskap och därför **där** , sann sista **tid för slutet** som kommer att sluta med Jesu Kristi sanna återkomst, känd och förväntad, för våren 2030. Vi ser att detta år 2020 redan har varit väl märkt av Gud eftersom hela mänskligheten drabbas av dödligheten av Covid-19-viruset som dök upp i Kina 2019, men i det påvliga katolska Europa, bara sedan 2020. År 2021 muterar virus och fortsätter att drabba den skyldiga och upproriska mänskligheten.

Adventisternas trosprov illustrerad

Dan 12:5 *Och jag, Daniel, såg, och se, två andra män stodo, den ene på denna sida av floden och den andre på andra sidan av floden.*

5a- Kom ihåg! Daniel är på stranden av floden "Hiddekel", tigern, denna människoätare. Det finns dock två män på vardera sidan av floden, vilket betyder att den ene kunde ta sig över den och den andre förbereder sig för att göra det. Redan i Dan.8:13 ägde en diskussion rum mellan två helgon.

Dan 12:6 *Och en av dem sade till mannen klädd i linne, som stod ovanför flodens vatten: När skall dessa under vara slut?*

6a- I Dan.8:14 hade de heligas frågor från Gud fått svaret 2300 på kvällen-morgonen som bestämde datumet 1843. Tillvägagångssättet upprepas här och frågan denna gång gäller världens undergång; ögonblicket då profetian kommer att upphöra att vara användbar. Frågan ställs till Kristus representerad av denna *man klädd i linne* som står *ovanför floden* och observerar dess korsning av män. Gud använder bilden av korsningen av Röda havet som räddade hebréerna men dränkte deras egyptiska fiender.

Dan 12:7 *Och jag hörde mannen, klädd i linne, stå ovanför flodens vatten; han lyfte upp sin högra och sin vänstra hand till himlen, och han svor vid den som lever för evigt att det kommer att ske i en tid och tider och en halv tid, och att allt detta kommer att sluta när folkets styrka helgonet kommer att vara helt brutet.*

7a- *Och jag hörde mannen klädd i linne, som stod ovanför flodens vatten; han lyfte sin högra hand och sin vänstra hand till himlen,*

I ställningen som skiljedomare höjer Jesus Kristus sin välsignande högra hand och sin straffande vänstra hand mot himlen för att göra en högtidlig förklaring.

7b- *och han svor vid den som lever för evigt att det kommer att ske i en tid, tider och en halv tid*

Genom att citera den profetiska varaktigheten av det påvliga styret, visar och påminner Kristus om sin dom som i det förflutna dömde hans kyrka att lida av den påvliga regimens utkrävanden och förbannelserna från de barbariska invasioner som föregick den ; detta på grund av övergivandet av sabbaten sedan den 7 mars 321. Troende i tider av adventistiska prövningar varnas därför. Men ett andra skäl får Gud att framkalla detta påvliga styre; detta är datumet för dess början, 538 e.Kr. Valet är klokt eftersom detta datum 538 kommer att tjäna som grund för de beräkningar som profetian kommer att föreslå oss genom att presentera oss för nya profetiska varaktigheter i verserna 11 och 12.

7c- *och att allt detta kommer att upphöra när det heliga folkets styrka är **helt bruten***

Denna korta mening sammanfattar väl den här gången slutets sanna ögonblick: det där, vid slutet av den sista **stora olyckan** , de utvalda kommer att befinna sig på gränsen till att utrotas, utrotas från jordens yta; noterar precisionen: **helt trasig** .

Dan 12:8 *Jag hörde, men förstod inte; och jag sade: Min herre, vad blir resultatet av dessa saker?*

8a- Stackars Daniel! Om förståelsen av hans bok fortfarande är ett mysterium för dem som lever 2021, hur utom hans räckvidd och värdelös var denna förståelse för hans egen frälsning!

Dan 12:9 *Han sade: Gå, Daniel, ty dessa ord kommer att hållas hemliga och förseglade till ändens tid.*

9a- Ängelns svar kommer att göra Daniel hungrig men det bekräftar den sena uppfyllelsen av profetian reserverad för *tiden för slutet* av den kristna eran.

Dan 12:10 *Många kommer att bli renade, vitade och luttrade; de ogudaktiga kommer att göra ont, och ingen av de ogudaktiga kommer att förstå, men de som har förstånd kommer att förstå.*

10a- *Många kommer att renas, blekas och renas*

Genom att här upprepa det exakta citatet nära ordet i Dan.11:35, bekräftar ängeln den påvliga identiteten hos den arrogante och despotiske **kungen som höjer sig själv över alla gudar** och till och med den ende sanne **Guden** , i vers 36.

10b- *de ogudaktiga kommer att göra ont och ingen av de ogudaktiga kommer att förstå,*

Ängeln frammanar en princip som kommer att fortsätta till världens ände, förlängningen av ondskan avbildas i Daniels profetior genom att förlänga den grekiska syndens " *mässing* " och den romerska kraftens " *järn* " fram till Kristi återkomst . De ogudaktiga kommer dubbelt att hindras från att förstå: för det första genom sitt personliga ointresse, och för det andra genom *en vilseledande kraft* som ges av Gud som gör det möjligt för dem att *tro på en lögn* enligt 2 Tess.2:11-12: *Gud sänder dem också en kraft av förvirring, för att de skulle tro*

en lögn , så att alla som inte trodde på sanningen, utan hade nöje i orättfärdighet, skulle bli dömda .

10c- *men de som har förstånd kommer att förstå.*

Detta exempel bevisar att andlig *intelligens* är en speciell gåva som ges av Gud, men den föregås av en bra användning av den grundläggande *intelligens* som ges till alla normala människor. För även i denna standard blandar människor ihop utbildning och dess examensbevis med *intelligens* . Så jag minns den här skillnaden: instruktion tillåter att data matas in i mänskligt minne, men endast *intelligens* tillåter deras goda och kloka användning.

Dan 12:11 *Från den tid då det ständiga offeret upphör och en avskyvärd ödeläggelse upprättas, skall det gå tusen två hundra nittio dagar.*

11a- *Från den tid då eviga offer upphör*

Jag måste fortfarande påminna dig, men ordet " *offer-*" förekommer inte i den hebreiska originaltexten. Och denna precision är avgörande eftersom denna *evighet* berör Jesu Kristi celestiala prästadöme. Genom att återskapa hans förbön på jorden tar påven från Jesus Kristus hans roll som förebedjare för sina utvaldas synder.

Denna tillskansade sig parallella jordiska tjänst börjar 538; datum då Vigilius I den första påven i titeln, slog sig ner i Rom, vid Lateranpalatset, på berget Caelius (himlen).

11b- *och där en avskyvärd ödeläggelse kommer att upprättas*

, börjar det datum då den påvliga romerska regeringstid som citeras i Dan.9:27 : *och det kommer att finnas på vingen av ödeläggelsens styggelser, ja till fördärv, och det skall förgöras [enligt] det som är förordnat, på den öde [jorden] .*

I den här versen, som riktar sig till datumet 538, riktar Anden sig endast mot det påvliga Rom, vilket förklarar singulariseringen av ordet "styggel". Så var inte fallet i Dan.9:27, där båda faserna av Rom, hedniska och sedan påvliga, var inblandade.

Låt oss notera intresset och betydelsen av grupperingen i denna vers av två saker: " *uppryckandet av det eviga* " till Kristus i Dan.8:11 och *den påvliga "vingen"* som bär " *den avskyvärda ödeläggelsen* " som citeras i Dan. . 9:27. Genom att koppla dessa två handlingar till samma datum 538 och samma enhet, bekräftar och bevisar Anden att författaren till dessa missgärningar verkligen är det romerska påvedömet.

I Dan.11:31 presenterade handlingen som tillskrivs den grekiske kungen Antiochus 4 oss den typiska modellen av vad Gud kallar " *ödelsens styggelse* " . Popery reproducerar det, men i 1260 långa blodiga år.

11c- *det kommer att vara ett tusen tvåhundra nittio dagar.*

För att göra de citerade profetiska varaktigheterna som avser sluttiden ofulsifierbara, placeras enheten före numret i alla Daniels profetior: dagar 1290 ; dagar 1335 (nästa vers); Dan.8:14: ***kväll-morgon 2300*** ; och redan i Dan.9:24: veckor 70.

Vi har bara en mycket enkel beräkning att utföra: 538 + 1290 = 1828.

Intresset för detta datum 1828 är att ge adventistevenemanget en universell karaktär eftersom det är inriktat på det tredje av de fem åren av

adventistkonferenserna som hölls i Albury Park i London i närvaro av den kungliga familjen i England.

Dan 12:12 *Välsignad är den som väntar och kommer till tusen tre hundra trettiofem dagar.*

12a- Det är bara denna vers som ger oss innebörden av dessa två profetiska varaktigheter. Temat är att vänta på Kristi återkomst, men en speciell väntan baserad på numeriska satser som Bibeln ger. En ny beräkning är nödvändig: $538 + 1335 = 1873$. Ängeln presenterar för oss två datum som markerar början respektive slutet av det adventistiska trostestet som genomfördes mellan åren 1828 och 1873. På detta sätt är vår uppmärksamhet riktade på datumen 1843 och 1844, vilka var just orsakerna till två på varandra följande förväntningar på Jesu Kristi härliga återkomst till USA, alltså till protestantiska länder.

I bilden av korsningen av "Tiger"-floden, är tigern som äter mänskliga själar dessa datum 1843-1844 som gör att de förkastade protestanterna går från andligt liv till andlig död. Å andra sidan kommer den som har klarat provet levande och välsignad av Gud från denna farliga korsning. Han får från Gud en specifik saligprisning: ”*Välsignad är han som når 1873!* »

Dan 12:13 *Och du, gå mot ditt slut; du skall vila, och du skall stå för din arvedel vid tidens ände.*

13a- Daniel kommer att upptäcka efter den första uppståndelsen i vilken han kommer att återuppstå, innebörden av allt han förmedlade till oss. Men för adventisten som fortfarande lever, kommer hans undervisning fortfarande att kompletteras med uppenbarelserna i Johannes Apokalyps.

Daniels bok döljer väl sin enorma rikedom. Vi har där noterat de lärdomar av uppmuntran som Herren riktar till sina utvalda av de allra sista dagarna eftersom dessa sista dagar kommer att återgå till normen av rädsla och osäkerhet som har rådt genom hela mänsklighetens historia på jorden. Än en gång, men den sista, kommer de valda tjänstemännen att pekas ut och hållas ansvariga för de olyckor som kommer att drabba de upproriska överlevande från det tredje världskriget som tillkännagavs i Dan.11:40-45 och Upp.9:13. Hesekiel 14 presenterar standardmodellerna för tro: Noa, Daniel och Job. Liksom Noa kommer vi att behöva fly och motstå världens tankeström genom att bygga vår trofasthets ark mot Gud. Liksom Daniel måste vi vara fast beslutna att göra vår plikt som förtroendevalda genom att vägra den standard som fastställts av falsk religion. Och precis som Job måste vi acceptera lidande fysiskt och mentalt närhelst Gud tillåter det, med en fördel framför Job: genom hans erfarenhet lärde vi oss varför Gud tillåter dessa prövningar.

Daniels bok tillät oss också att bättre förstå det osynliga himmelska livet. Detta genom att upptäcka denna karaktär som heter Gabriel, ett namn som betyder "den som ser Guds ansikte". Han är närvarande i alla viktiga uppdrag i planen för gudomlig frälsning. Och vi måste inse att, i Guds himmelska rike, berövades han och alla de goda änglarna närvaron av Mikael, Guds änglalika uttryck, under tiden för hans jordiska inkarnation, nämligen 35 år. I en stor kärleksdelning delar Micaël också sin auktoritet och går med på att bara vara "*en av huvudledarna*". Men Gabriel presenterade honom också för Daniel, den utvalde bland de utvalda,

som " *ditt folks ledare*" . Och Dan.9 uppenbarar för oss mycket tydligt allt som Jesus kommer för att åstadkomma för att frälsa sina trogna utvalda. Det gudomliga frälsningsprojektet tillkännages således tydligt och fullbordas sedan den 3 april 30 genom Jesu Kristi korsfästelse.

Daniels bok visade oss att tro endast kan påvisas av en vuxen. Och att barnet enligt Gud blir vuxet när det går in i sitt trettonde år. Så vi kan bara se den bittra frukt som bärs av barndop och religiös födelsearv i alla falska religioner. Jesus sa i Markus 16:16: *Den som tror och blir döpt kommer att bli frälst; den som inte tror kommer att bli fördömd* . Det betyder därför att före dopet måste tro vara närvarande och visat. Efter dopet testade Gud henne. Också, en annan pärla som uppenbaras i Daniel, bekräftas dessa Jesu ord från Matt.7:13: *Gå in genom den trånga porten. Ty bred är porten, bred är vägen som leder till förintelse och det är många som passerar den vägen ;* och även i Matt.22:14: *Ty många är kallade, men få är utvalda ;* enligt Dan.7:9, *tio miljarder ställd till ansvar inför Gud för endast en miljon av de återlösta utvalda frälsta*, eftersom de verkligen kommer att ha *tjänat* skaparen Gud väl, i Kristus i den helige Ande.

Kapitel 12 har precis lagt grunden till strukturen för boken Apocalypse genom att påminna om datumen 538, 1798, 1828, 1843-1844 dolda och föreslagna men grundläggande för tidsfördelningen i Apocalypse, och 1873. Ett annat datum, 1994, kommer att finnas. byggas för vissas olycka och andras lycka.

Introduktion till profetisk symbolik

I alla bibliska liknelser använder Anden jordiska element vars vissa kriterier kan symbolisera anonyma enheter som presenterar gemensamma kriterier. Varje symbol som används måste därför undersökas i alla dess aspekter, för att ur den utvinna de lärdomar som Gud har gömt. Ta till exempel ordet "hav". Enligt 1 Mos.1:20 befolkade Gud det med djur av alla slag, otaliga och anonyma. Dess miljö är ödesdigert för mannen som lever av sin andning i luften. Den blir därmed en symbol för döden för människan som med rätta också kan frukta dess salthalt som gör jorden steril. Uppenbarligen är denna symbol inte gynnsam för mänskligheten och på grund av dess betydelse döden kommer Gud att ge sitt namn till den hebreiska tvätttanken som föregår dopets vatten. Nu betyder att döpa att fördjupa sig, att dö drunknad för att åter leva i Jesus Kristus. Den orättfärdiga gamla mannen reser sig igen bärande Kristi rättfärdighet. Vi ser där all rikedom hos ett enda element av gudomlig skapelse: *havet*. Under denna undervisning kommer vi bättre att förstå den innebörd som Gud ger till denna vers från Daniel 7:2-3: "... och se, himlens fyra vindar sprängs över det stora havet. Och fyra stora djur kom upp ur havet, olika varandra. Vet att "himlens fyra vindar" antyder de universella krigen som för de segrande folken till dominerande makt. Här symboliserar "det stora havet" *de mänskliga massorna av hedniska folk som, utan att hedra Gud, i hans ögon är lika med djuren i "havet"*. I uttrycket "fyra vindar av himlen" representerar "fyra" de fyra kardinalpunkterna i riktningarna nord, syd, öst och väst. "himlens vindar" medför förändringar i himlens utseende, blåser moln, orsakar stormar och ger regn; skjuter de undan molnen, främjar de solskenen. Likaså orsakar krig stora samhällspolitiska förändringar, enorma omvälvningar som ger herravälde åt det nya segerrika folket som Gud utvalt, men utan att de välsignas av honom. Eftersom han är betecknad som ett "djur", har han inte rätt till de välsignelser som är avsedda att erbjudas sanna män; hans trogna utvalda som vandrar i det gudomliga ljuset sedan Adam och Eva, och detta fram till världens ände. Och vilka är dess förtroendevalda? De i vilka han känner igen sin bild sedan människan skapades till Guds avbild enligt 1 Mos.1:26. Observera denna skillnad: människan är gjord eller skapad av Gud till sin avbild, medan djuret produceras av sin miljö, marina, terrestra eller himmelska, enligt den ordning som Gud har gett. Valet av verb markerar skillnaden i status.

Som ett andra exempel, låt oss ta ordet "jord". Enligt 1 Mos.1:9-10 ges detta namn "jord" till den torra marken som kom ur "havet"; en bild som Gud kommer att utnyttja i Upp.13, för att symbolisera den protestantiska tron som kom ur den katolska tron. Men låt oss titta på andra aspekter av "jorden". Det är gynnsamt för människan när det ger henne näring, men ogynnsamt när det tar formen av en torr öken. Det beror därför på bra vattning från himlen för att vara en välsignelse för människan. Denna vattning kan också komma från floderna som korsar den; det är därför som Guds ord i sig jämförs med "en källa med levande vatten" i Bibeln. Det är närvaron eller frånvaron av detta "vatten" som

bestämmer naturen hos " *jorden* " och andligt, kvaliteten på människans tro som består av 75% vatten.

Som ett tredje exempel, låt oss ta stjärnorna på himlen. Först, " *solen* ", på den positiva sidan, den lyser upp; enligt 1 Mos.1:16 är det " *dagens* " ljus, det värmer och främjar tillväxten av de växter som människan gör sin mat av. På den negativa sidan bränner det grödor på grund av överskottsvärme eller brist på regn. Galileo hade rätt, den är i centrum av vårt universum och alla planeter i dess system kretsar runt det. Och framför allt är han störst, Bibeln hänvisar till honom som " *den störste* " i 1 Mos.1:16, den hetaste och han är inte överkomlig. Alla dessa kriterier gör honom till den fullkomliga bilden av Gud i vilken alla dessa egenskaper finns. Ingen kan se Gud och leva, lika lite som han kan sätta sina fötter på " *solen* "; den enda maskulina stjärnan, de andra är alla planeter eller feminiserade stjärnor. Efter honom, " *månen* ", " *den minsta* ": enligt 1 Mos.1:16 är det nattens ljus, mörkret som han råder över. " *Månen* " har därför bara ett negativt budskap för sig. Även om den är närmast oss, har denna stjärna länge bevarat mysteriet med sin dolda sida. Den lyser inte av sig själv men som alla andra planeter skickar den tillbaka till oss, i en progressiv cykel, ett svagt ljus som den får från " *solen* ". Enligt alla dessa kriterier är " *månen* " den perfekta symbolen för att representera, för det första, den judiska religionen, och för det andra, den falska kristna religionen av det romersk-katolska påvedömet, från 538 till idag, och den lutherska protestantismen, kalvinistisk och anglikansk, sedan 1843. Det finns också på himlen " *stjärnorna* " som enligt 1 Mos.1:14-15-17 har två roller som de delar med " *solen och månen* " Den att " *markera epoker, dagar och år* ", och det att " *upplysa jorden* ". Majoriteten av dem lyser bara i tider av mörker, på natten. Det är den idealiska symbolen för att representera Guds tjänare, de sanna, tills profetian tillskriver dem ett fall; vilket indikerar en förändring i deras andliga status. Detta kommer att vara budskapet som Gud kommer att använda för att frammana kristendomens fall till offer för den romerska lögnen i Dan.8:10 och Upp.12:4; och den universella protestantismens fall i Upp.6:13 och 8:12. Isolerad betecknar " *stjärnan* " *det katolska påvedömet i Upp.8:10-11, den protestantiska tron i Upp.9:1*; och samlade i en krona till antalet 12, den segrande utvalda församlingen, i Upp.12:1. Dan.12:3 betecknar dem som symbolen för " *de som lär folket rättfärdighet* ", det vill säga " *de som upplyser jorden* " med det ljus som Gud ger.

Dessa fem symboler kommer att spela en viktig roll i profetian om apokalypsen. Du kan därför öva dig på att upptäcka de dolda budskapen som bärs av kriterierna för de presenterade symbolerna. Men vissa skulle vara svåra att upptäcka, så Gud anger själv nyckeln till mysteriet, i bibelverser, som orden " *huvud och svans* " som bara kan förstås av den betydelse som Gud ger dem i Jes.9: 14, där vi läser: " *domaren eller äldste är huvudet, profeten som lär ut lögn är svansen.* " Men vers 13 föreslår parallellt, och bär därför samma betydelser, " *palmgrenen och vassen* "; " *ett rör* " som kommer att representera det romerska påvedömet i Upp.11:1.

Det finns också en symbolisk betydelse av figurer och siffror. Som grundregel har vi i stigande ordning:

För siffran "1": unikheter (gudomlig eller numerisk)

För siffran "2": ofullkomlighet.

För siffran "3": perfektion.

För siffran "4": universalitet (4 kardinalpunkter)

För siffran "5": man (den maskulina eller feminina människan).

För siffran "6": den himmelska ängeln (det himmelska väsendet eller budbäraren).

För siffran "7": fyllighet. (Även: Skapargudens sigill)

Ovanför denna figur har vi kombinationer av tillägg av de första sju grundläggande siffrorna; exempel: $8 = 6+2$; $9 = 6+3$; $10 = 7+3$; $11 = 6+5$ och $7+4$; $12 = 7+5$ och $6+6$; $13 = 7+6$. Dessa val har andlig betydelse i förhållande till de teman som behandlas i dessa kapitel i Uppenbarelseboken. I Daniels bok finner vi de profetiska budskapen om den messianska kristna eran i kapitel 2, 7, 8, 9, 11 och 12.

I boken Uppenbarelse uppenbarad för aposteln Johannes är den symboliska koden för kapitelnumren extremt avslöjande. Den kristna eran är uppdelad i två historiska huvuddelar.

Den första, kopplad till siffran "2", täcker majoriteten av den doktrinära "ofullkomligheten" i den kristna tron representerad från 538 av det romersk-katolska påvedömet, arvtagare till den religiösa norm som etablerades sedan den 7 mars 321 av den hedniska romerske kejsaren Konstantin ^{1^{ag}}. Kapitel 2 omfattar hela tiden mellan 94 och 1843.

Den andra delen som representeras av siffran "3" avser, från 1843, den "adventistiska" tiden, en tid då Gud kräver apostolisk doktrinell "fullkomlighet" återställd i enlighet med det program som profeteras av det gudomliga dekretet som citeras i Dan.8:14. Denna perfektion kommer att uppnås gradvis tills Kristi återkomst väntas våren 2030.

Ovanför siffran 7, siffran 8, $2+6$, framkallar tiden för ofullkomlighet (2) för diaboliska verk (6). Siffran 9, $3+6$, indikerar tiden för perfektion (3) och lika diaboliska verk (6). Siffran 10, $3+7$, profeterar för tiden för fullkomlighet (3), fullheten (7) av det gudomliga verket.

Siffran "11" eller, huvudsakligen, $5+6$, riktar sig mot den franska ateismens tid då människan (5) förknippas med djävulen (6).

Siffran "12", det vill säga $5+7$, avslöjar människans (5) associering med skaparen Gud ($7 =$ fullhet och dess kungliga sigill).

Siffran "13" eller $7+6$, betecknar fullheten (7) av den kristna religionen förknippad med djävulen (6); påvlig först (*hav*) och protestantisk (*land*) under de sista dagarna.

Siffran "14" eller $7+7$, gäller adventistarbetet och dess universella budskap (*Evigt evangelium*).

Siffran "15", det vill säga $5+5+5$ eller 3×5 , framkallar tiden för mänsklig (3) perfektion (5). Det är den som markerar slutet på nådens tid. Det andliga "vetet" är moget för att skördas och lagras i de himmelska ladorna. Förberedelserna för de utvalda är fullbordade eftersom de har nått den nivå som Gud kräver.

Siffran "16" gäller i Uppenbarelseboken, tiden då Gud håller ut " *de sista sju flaskorna av sin vrede* " över sina religiösa fiender, otrogen kristendom i kapitel 13.

Siffran "17" får sin betydelse, liksom den föregående, från det tema som Gud ger det i sin profetia: i Uppenbarelseboken 17, symbolen för "den *stora skökans dom* " av Gud. I Bibeln gäller den första användningen av detta symboliska nummer påskveckan som börjar den 10:e ^{dagen} i årets första månad och slutar den 17:e ^{dagen}. Fullbordad till punkt och pricka på nivån av dagar för döden av "Guds lamm " Jesu Kristi, profeteras påsken i dagsår i den 70:e ^{av de} " 70 *veckorna* " av åren i Dan.9:24 till 27. Profetian för den 70:e ^{veckan} i vers 27 täcker därför tiden för de sju åren mellan datum 26 och 33. Målet som indikeras av profetian är påsken som ligger på våren, " *i mitten* " av dessa sju år av den profetiska veckan citerad i Dan.9:27.

För de sista sanna "adventisterna" kommer siffran 17 att gälla 17 århundradens utövande av den romerska söndagen, en synd etablerad den 7 mars 321. Årsdagen för slutet av dessa 17 århundraden, den 7 mars 2021 öppnade "tiden för *slutet* " profeterade i Dan.11:40. Denna " *tid* " är gynnsam för uppfyllandet av detta sista varningsstraff som, som betecknar tredje världskriget, också profeteras av Gud av den " *sjätte basunen* " som uppenbaras i Upp.9:13 till 21. Den ekonomiska ruinen orsakad av Covid -19 virus markerar året 2020 (20 mars 2020 till 20 mars 2021) som början på gudomliga straff.

Temat i kapitel "18" är straffet för " *Babylon den stora* ".

Kapitel "19" tar upp sammanhanget för Jesu Kristi återkomst i härlighet och hans konfrontation med mänskliga rebeller.

Kapitel "20" frammanar det sjunde årtusendet, på den ödsliga jorden där djävulen hålls fången och i himlen, där de utvalda fortsätter att döma livet och gärningarna för de onda döda rebellerna som förkastats av Gud.

Kapitel "21" finner symboliken 3x7, det vill säga fullkomligheten (3) av gudomlig helgelse (7) återgiven i dess utvalda återlöst från jorden.

Vi ser alltså att profetian har som tema adventismens utvalda i Upp. 3, 7, 14 =2x7 och 21 =3x7 (tillväxt mot helgelsens fullkomlighet).

Kapitel "22" inviger den tid då Gud, på den återskapade och förnyade jorden, installerar sin tron och de utvalda i sitt eviga rike.

Adventism

Vilka är då dessa Guds söner och döttrar? Vi kan lika gärna säga det direkt, eftersom detta dokument kommer att ge alla önskvärda bevis, är denna gudomliga uppenbarelse riktad av Gud till "adventistiska" kristna. För om du gillar det eller inte, är Guds vilja suverän, och sedan våren 1843, när ett dekret som profeterades i Daniel 8:14 trädde i kraft, har "Sjundedagsadventist"-standarderna varit den exklusiva kanalen som fortfarande förbinder Gud och hans mänskliga tjänare. Men se upp! Denna norm utvecklas ständigt, och vägran till denna evolution, som Gud ville, har gjort att dess officiella institutionella representation har kränkts upp av Jesus Kristus sedan 1994. Vad är adventism? Detta ord kommer från latinets "adventus" som betyder: advent. Jesu Kristi, för hans stora slutgiltiga återkomst i Faderns härlighet, förväntades våren 1843, hösten 1844 och hösten 1994. Dessa falska förväntningar i Guds projekt var ändå allvarliga konsekvenser, tragiska andliga konsekvenser för dem som föraktade dessa profetiska tillkännagivanden och deras förväntningar, eftersom de var organiserade, suveränt, av den store skaparen Gud. Sålunda kommer var och en som känner igen i detta dokument de ljus som Jesus Kristus föreslår att bli, som en direkt följd, en "adventist", "på den sjunde dagen", om inte bland människor, så kommer detta att vara fallet för Gud; detta, så snart han överger den religiösa vilan av den första dagen, för att utöva resten av den sjunde dagen, kallad sabbaten, helgad av Gud sedan världens skapelse. Att tillhöra Gud innebär kompletterande gudomliga krav; med sabbaten kommer den utvalde adventisten att behöva inse att hans fysiska kropp också är Guds egendom, och som sådan kommer han att behöva vårda och ta hand om den som en dyrbar gudomlig ägodel, en köttslig helgedom. Ty Gud har föreskrivit för människan, i 1 Mos.1:29, hans idealiska kost: ” *Och Gud sade: Se, jag ger dig all ört som bär frö, som finns på hela jorden, och alla träd som har i honom trädets frukt och fröbärande: detta ska vara din mat.* ”

Adventistiska tankar är oskiljaktiga från det kristna projektet som uppenbarats av Gud. Jesu Kristi återkomst nämns i många bibliska citat: Ps.50:3: ” **Han kommer, vår Gud** , han förblir inte i tystnad; framför honom är en förtärande eld, omkring honom en våldsamt storm ” ; Ps.96:13: “ ... inför Herren! Ty han kommer, **ty han kommer för att döma jorden** ; han skall döma världen i rättfärdighet, och folket efter sin trofasthet. » ; Jes.35:4: “ Säg till dem som är oroliga i hjärtat: Var modiga, var inte rädda; här är din Gud, hämnden kommer, Guds vedergällning; **Han kommer själv och räddar dig** ”; Hos.6:3: ” Låt oss veta, låt oss söka lära känna HERREN; **dess ankomst är lika säker som gryningens. Han kommer för oss som regn** , som vårregn som vattnar jorden ”; I det nya förbundets skrifter läser vi: Matt.21:40: ” När **nu vingårdens Herre kommer**, vad ska han göra med dessa arrendatorer? » ; 24:50: " ... **den här tjänarens herre kommer på en dag som han inte förväntar sig** och vid en timme han inte vet, " ; 25:31: ” När **Människosonen kommer i sin härlighet** , med alla änglarna, ska han sitta på sin härlighets tron. » ; Jea.7:27: ” Men vi vet varifrån den här kommer; **men Kristus, när han kommer** , kommer ingen att veta varifrån han kommer. » ; 7:31: ” Många ur skaran trodde på honom och sade: Kommer **Kristus, när han kommer** , att göra fler mäktiga gärningar än han har gjort? » ; Heb.10:37: " En liten stund till: **den som kommer kommer**, och han kommer inte att dröja ." Jesu sista vittnesbörd: Joh 14:3: " Och när jag går och bereder en

plats åt er , kommer jag tillbaka och tar er till mig, för att ni ska vara där jag är. Var också" ; Änglarnas vittnesbörd: Apg.1:11: " Och de sade: Galileiska män, varför slutar ni att titta in i himlen? Denne Jesus, som har tagits upp från er till himlen, kommer att komma på samma sätt som ni såg honom gå till himlen. ". Messias adventistiska projekt framträder i: Jes.61:1-2: " Herrens, YaHWéH, ande är över mig, ty YaHWéH har smort mig för att föra ut goda nyheter till de fattiga; Han har sänt mig för att bota de som har ett förkrossat hjärta, för att förkunna frihet åt fångarna och befrielse åt fångarna; att förkunna ett år för JaHWéH, ... " Här, när han läste denna text i synagogan i Nasaret, slutade Jesus sin läsning och stängde boken, eftersom resten, angående "dagen av hämnd " skulle fullbordas först 2003 år senare, för hans härliga gudomliga återkomst: " och en dag av hämnd från vår Gud ; att trösta alla drabbade; »

Adventismen idag har flera ansikten, och för det första den officiella institutionella aspekten som förkastade 1991, de sista ljusen som Jesus erbjöd den, genom det ödmjuka mänskliga instrument som jag är. Detaljer kommer att visas där så är lämpligt i detta dokument. Många dissidenter adventistgrupper finns utspridda över jorden. Detta ljus riktar sig till dem som en prioritet. Hon är det "stora ljuset" som vår äldre andliga syster, Ellen White, ville leda adventistfolket mot. Hon presenterade sitt arbete som det "lilla ljuset" som leder till det "stora". Och i sitt sista offentliga budskap, viftande med Bibeln i båda händer, förklarade hon: "Bröder, jag rekommenderar den här boken till er." Hans önskan är nu uppfylld; Daniel och Uppenbarelseboken är helt dechiffrerade genom strikt användning av bibliska koder. Perfekt harmoni avslöjar Guds stora visdom. Läsare, vem du än är, jag uppmanar dig att inte göra det förflutnas misstag, det är du som måste anpassa dig till den gudomliga planen, för den Allsmäktige kommer inte att anpassa sig till din synvinkel. Att vägra ljus är en dödssynd utan något botemedel; blodet som utgjutits av Jesus Kristus täcker det inte. Jag stänger den här viktiga parentes och återgår till den aviserade " katastrofen ".

Innan jag närmar mig berättelsen om apokalypsen måste jag förklara för dig varför de profetior som inspirerats av Gud i allmänhet är för oss, människor, livsviktiga i största utsträckning, eftersom deras kunskap eller förakt kommer att resultera i evigt liv eller permanent död. Anledningen är följande: människor gillar stabilitet och som sådan fruktar de förändring. Följaktligen skyddar han denna stabilitet och förvandlar sin religion till tradition och kastar bort allt som presenterar sig i en nyhet. Det var så, till deras fördärv, först judarna i den gamla gudomliga alliansen, som Jesus inte tvekar att fördöma som " en Satans synagoga " i Upp. 2:8 och 3:9. Genom att hålla fast vid fädernas tradition trodde de att de på detta sätt skulle lyckas skydda sin relation till Gud. Men vad händer i det här fallet? Människan lyssnar inte längre till Gud när hon talar till henne, utan hon ber Gud att lyssna på henne tala. I denna situation finner Gud inte längre sin redogörelse, så mycket mer som, om det är sant att han själv inte förändras i sin karaktär och sitt omdöme som förblir evigt detsamma, så är det också sant att hans projekt ständigt växer och ständigt förändras. En vers räcker för att bekräfta denna

idé: " *De rättfärdigas väg är som det strålande ljuset, vars ljusstyrka ökar till mitt på dagen.* (Pro 4:18)." Den här versens " väg " motsvarar " vägen " som är förkroppsligad i Jesus Kristus. Detta bevisar att sanningen om tron på Kristus också utvecklas med tiden, enligt Guds val, i enlighet med hans plan. Kandidater för evigheten bör ge Jesu ord den betydelse de förtjänar när han sa till dem: " *Den som bevarar mina gärningar till slutet ska jag ge...* (Upp.2:26)". Många tror att det räcker med att behålla det man lärt sig från början till slutet; och detta var redan de nationella judarnas villfarelse och Jesu lärdom i hans liknelse om talenterna. Men detta är att glömma att sann tro är ett permanent förhållande till den levande Gudens Ande som ser till att ge sina barn denna mat som kommer ut ur hans mun hela tiden och alltid. Guds ord är inte begränsat till Bibelns heliga skrifter, efter det finns det permanent kvar, de levande "Logos", Ordet som tillfälligt blivit kött, Kristus agerar i den helige Ande för att fortsätta sin dialog med dem som har honom. älska och söka honom av hela sin själ. Jag kan vittna om dessa saker eftersom jag personligen har dragit nytta av detta bidrag av nytt ljus som jag delar med dem som älskar det lika mycket som jag gör. Nyheten som tas emot från himlen förbättrar ständigt vår förståelse av dess uppenbarade projekt och vi måste veta hur vi ska besluta och överge föråldrade tolkningar när de blir föråldrade. Bibeln uppmanar oss att göra detta: " *Undersök allt; håll fast vid det som är gott;* (1Th.5:21)."

Guds dom anpassas ständigt till denna progressiva utveckling av ljuset inspirerat och uppenbart för de utvalda förvaringsinstituten för hans orakel. Följaktligen orsakar strikt respekt för tradition förlust, eftersom det hindrar människor från att anpassa sig till utvecklingen av det besparingsprogram som gradvis avslöjas fram till världens ände. Det finns ett uttryck som får sitt fulla värde inom det religiösa området, det är: sanningen om den nuvarande tiden eller den nuvarande sanningen . För att bättre förstå denna tanke måste vi se in i det förflutna, där vi på apostlarnas tid hade en fullkomlig troslära. Senare, i profeterade tider av extremt mörker, ersattes apostlarnas lära med de två "Rom"; det kejsrerliga och det påvliga, de två faserna av samma gudomliga projekt förberedda för djävulen. Därför rättfärdigar reformarbetet sitt namn, eftersom det går ut på att rycka upp falska läror och återplantera de förstörda goda fröna av den apostoliska läran. Med stort tålamod gav Gud tid, mycket tid, för att hans ljus skulle återställas till fullbordan. Till skillnad från de hedniska gudarna som inte reagerar, eftersom de inte existerar, lever skaparguden evigt, och han visar att han finns, genom sina reaktioner och sina oefterhärmliga handlingar; tyvärr för människan, under täckmantel av hårda straff. Han som befäller naturen, som riktar blixtar, åska och blixtar, som väcker vulkaner och får dem att spy eld på den skyldiga mänskligheten, som orsakar jordbävningar och orsakar destruktiva flodvågor, är också den som kommer att viska i sina folkvaldas medvetande, framstegen i hans projekt, vad han förbereder sig för att göra, som han hade meddelat i förväg, långt tidigare. " *Ty Herren, HERREN, gör ingenting förrän han har uppenbart sin hemlighet för sina tjänare profeterna*", enligt Amos 3:7.

Den första titten på Apokalypsen

I sin presentation beskriver Johannes, Herren Jesu Kristi apostel, för oss de bilder som Gud ger honom i en syn och de budskap han hör. Till utseendet, men bara till utseendet, avslöjar Uppenbarelsboken, översättning av det grekiska "apokalupsis", ingenting, eftersom den behåller sin mystiska aspekt som är obegriplig för de många troende som läser den. Mysteriet avskräcker dem, och de reduceras till att ignorera de avslöjade hemligheterna.

Gud gör inte detta utan anledning. Genom att handla på detta sätt lär han oss hur helig hans uppenbarelse är och som sådan är den endast avsedd för hans

utvalda. Och det är här det är lämpligt att vara tydlig i ämnet, hans utvalda är inte de som påstår sig vara det, utan uteslutande de som han själv känner igen som sina tjänare, eftersom de sticker ut, falska troende, genom sin trohet och lydnad .

" *Jesu Kristi uppenbarelse, som Gud gav honom för att visa sina tjänare vad som måste ske snabbt, och som han tillkännagav genom att sända sin ängel till sin tjänare Johannes, som vittnade om Guds ord och Jesu Kristi vittnesbörd. , allt han såg. (Upp.1:1-2).*"

Så han som förklarade i Joh 14:6: " *Jag är vägen och sanningen och livet; ingen kommer till Fadern utom genom mig* ", kommer, genom sin apokalyps, hans uppenbarelse, för att visa sina tjänare sanningens väg som tillåter dem att få evigt liv som erbjuds och föreslagits i hans namn. Därför kommer bara de som han bedömer värdiga att ta emot det att få det. Efter att ha visat konkret genom sin jordiska tjänst vad som utgör förebilden för sann tro, kommer Jesus att erkänna dem som är värdiga honom och hans frivilliga försoningsoffer, genom att de verkligen har förbundet sig till denna modellväg som han gick före dem. Hans fulla invigning till Guds tjänst är den föreslagna standarden. Om Mästaren sa till Pilatus: " *...Jag har kommit till världen för att vittna om sanningen...* (Joh 18:37)," i samma värld måste hans utvalda göra detsamma.

Varje mysterium har sin förklaring, men för att få det måste du använda nycklarna som öppnar och stänger åtkomsten till hemligheterna. Men tyvärr för de ytligt nyfikna är en huvudnyckel Gud själv, personligen. På sin fritid och enligt sitt ofelbara och fullkomligt rättvisa omdöme öppnar eller stänger han mänsklig intelligens. Detta första hinder gör den uppenbarade boken obegriplig och Bibeln i allmänhet blir, när den utsätts för läsning av falska troende, en samling artiklar av religiösa alibi. Och dessa falska troende är väldigt många, vilket är anledningen till att Jesus på jorden mångdubblade sina varningar om de falska Kristus som skulle träda fram till världens ände, enligt Matt.24:5-11-24 och Matt.7. :21 till 23, där han varnar för falska påståenden från dem som ropar efter honom.

Apokalypsen är därför uppenbarelsen av historien om den sanna tron som erkänns av Jesus Kristus i Fadern och i den Helige Ande som kommer från Fadern, den ende skapande Guden. Denna sanna tro kvalificerar sina utvalda som går igenom tider av extrem religiös förvirring under de mörka århundradena. Denna situation rättfärdigar symbolen för *stjärnor* som Gud tillskriver de utvalda som han känner igen, till och med tillfälligt, eftersom de liksom dem, enligt 1 Mos.1:15, lyser i mörkret, " *för att lysa upp jorden .* " »

Den andra nyckeln till Uppenbarelsesboken är gömd i profeten Daniels bok, en av det gamla förbundets böcker, som utgör det första av Guds " *två vittnen* " som citeras i Upp.11:3; den andra är Uppenbarelsesboken och det nya förbundets böcker. Under sin jordiska tjänst uppmärksammade Jesus sina lärjungar på denne profet Daniel vars vittnesbörd är klassificerat i de historiska böckerna i den heliga judiska "Torah".

Gudomlig uppenbarelse tar formen av två andliga kolumner. Det är så sant att Daniels böcker och Apokalypsen som gavs till Johannes är beroende av

varandra och kompletterar varandra för att bära, som två kolumner, huvudstaden i en gudomlig himmelsk uppenbarelse.

Uppenbarelse är därför berättelsen om sann tro som Gud definierar i denna vers: ” *Salig är den som läser och de som hör profetians ord och som bevarar det som är skrivet där! Ty tiden är nära (Upp.1:3).*”

Verbet "läsa" har en exakt betydelse för Gud som förknippar det faktum att förstå det lästa meddelandet. Denna tanke uttrycks i Jes.29:11-12: ” *All uppenbarelse är till er som orden i en förseglad bokrulle som ges till en man som kan läsa och säger: Läs detta! Och vem svarar: Jag kan inte, eftersom den är förseglad; eller som en bok som man ger till en man som inte kan läsa och säger: Läs det här! Och vem svarar: Jag vet inte hur man läser.* ” Genom dessa jämförelser bekräftar Anden omöjligheten att förstå de gudomliga budskap som kodats för dem som ” hedrar Honom med mun och läppar, men vars hjärtan är långt ifrån Honom ”, enligt Jes.29:13: ” *Herren sade: När detta folk kommer nära mig, de ärar mig med sin mun och sina läppar; men hans hjärta är långt ifrån mig, och rädslan han har för mig är bara ett bud från mänsklig tradition* ”.

En tredje nyckel ansluter till den första. Det finns också i Gud som suveränt väljer bland sina utvalda, den han kommer att göra det möjligt för att "läsa" profetian för att upplysa sina bröder och systrar i Jesus Kristus. För Paulus påminde om det i 1 Kor.12:28-29: ” *Och Gud har i församlingen utsett först apostlar, för det andra profeter, för det tredje lärare, sedan dem som har undergåvan, sedan dem som har gåvorna att bota, hjälpa till, styra, tala olika språk. Är alla apostlar? Är alla profeter? Är de alla läkare?* ”.

I den ordning som leds av Gud improviserar man inte som profet genom personliga mänskliga beslut. Allt händer som Jesus lärde ut i liknelsen, vi får inte skynda oss att ta förstaplatsen längst fram på scenen, utan tvärtom, vi måste sätta oss längst bak i rummet, och vänta, om det är nödvändigt. , att Gud inbjuder oss att gå till första raden. Jag strävade inte efter någon speciell roll i hans arbete, och jag hade bara en stor aptit på att förstå innebörden av dessa konstiga budskap som jag läste i Uppenbarelseboken. Och det var Gud som, innan jag förstod meningen, kallade mig i en vision. Så bli inte förvånad över den exceptionellt lysande karaktären hos de verk jag presenterar; det är frukten av en autentiskt apostolisk mission.

Den tillfälliga oförmågan att förstå dess hemligheter som avslöjas i kod är därför normal och förväntad i den ordning som fastställts av Gud. Okunnighet utgör inte ett fel, så länge det inte är en följd av en vägran av det givna ljuset. I fallet med vägran till vad han avslöjar genom profeterna han ger i uppdrag för denna uppgift, är den gudomliga meningen omedelbar: det är brytningen av relation, skydd och hopp. Således fick en missionärsprofet, Johannes, från Gud en kodad vision, i slutets tid presenterar en annan missionärsprofet för dig idag de avkodade visionerna av Daniel och Uppenbarelseboken, och erbjuder dig alla garantier för gudomlig välsignelse genom sin sublima klarhet. För denna avkodning, bara en källa: Bibeln, ingenting annat än Bibeln, utan hela Bibeln, under den Helige Andes belysning. Guds uppmärksamhet och hans kärlek är fokuserade på de enklaste mänskliga varelserna, som lydiga barn, som har blivit

sällsynta i ändens tid. Att förstå gudomlig tanke kan endast uppnås i ett nära och intensivt samarbete mellan Gud och hans tjänare. Sanningen kan inte stjälas; hon för tjänar det. Den tas emot av dem som älskar den som en gudomlig emanation, en frukt, en essens av den älskade och älskade Herren.

Den fullständiga konstruktionen av den stora Uppenbarelseboken som kompletteras av böckerna Daniel och Uppenbarelseboken är gigantisk och bedrägligt komplex. För i verkligheten nämner Gud ofta samma ämnen under olika och kompletterande aspekter och detaljer. På den nivå av behärskning jag har i ämnet idag, är avslöjad religionshistoria faktiskt väldigt enkel att sammanfatta.

Det finns fortfarande en fjärde nyckel kvar: det är vi själva. Vi måste bli utvalda, eftersom vår själ och hela vår personlighet måste dela alla hans föreställningar om gott och ont med Gud. Om någon inte tillhör honom, är det säkert att han kommer att utmana sin lära på en eller annan punkt. Den härliga uppenbarelsen framträder endast klar i de utvaldas helgade sinnen. Sanningen är sådan att den inte går att pruta om, den kan inte förhandlas, den måste tas som den är eller lämnas. Som Jesus lärde, avgörs allt av "ja" eller "nej". Och vad människan lägger till kommer från den Onde.

Det återstår fortfarande ett grundläggande kriterium som krävs av Gud: total ödmjukhet. Stolthet över ett verk är legitimt, men stolthet kommer aldrig att vara det. ” *Gud motstår de stolta men han ger de ödmjuka nåd* (Jak.4:6).” Eftersom stoltheten är roten till det onda som orsakade djävulens fall med dess monstruösa konsekvenser för honom själv och för alla Guds himmelska och jordiska varelser, är det omöjligt för en stolt varelse att få utval i Kristus.

Ödmjukhet, sann ödmjukhet, består i att erkänna vår mänskliga svaghet och tro på Kristi ord när han säger till oss: ” *utan mig kan ni ingenting göra* (Joh 15:5)”. I detta ” *ingenting* ” finns i första hand möjligheten att förstå innebörden av dess kodade profetiska budskap. Jag ska berätta varför och ge dig förklaringen. I sin vishet, sin gudomliga överflöd, inspirerade Herren Daniel med sina profetior i delar åtskilda av årtionden. Innan han inspirerade mig med idén att göra en jämförande syntes av alla dessa profetior uppdelade i kapitel, hade ingen gjort det före mig. För det är bara genom denna teknik som de anklagelser som Gud presenterar får precision och klarhet. Ljusets hemlighet är baserad på syntesen av alla profetiska texter, det parallella studiet av data från dess separata kapitel, och framför allt på att söka igenom Bibeln efter den andliga innebörden av symbolerna som man stöter på. Tills denna metod användes, Daniels bok, utan vilken profetian i Uppenbarelseboken förblir fullständigt obegriplig, bekymrade de nämnda gudomliga anklagelserna inte alltför mycket dem som de berörde. Det är för att förändra denna situation som Jesu Kristi Helige Ande inspirerade mig att klargöra vad som fram till dess hållits dunkelt. Identifieringen av de fyra huvudmålen för gudomlig vrede avslöjas således på ett obestridligt sätt. Gud erkänner ingen annan auktoritet än hans skrivna ord, och det är denna som fördömer och anklagar, under titeln ” *två vittnen* ” enligt Upp. 11:3, jordiska och himmelska syndare. Låt oss nu titta på denna uppenbarade profetiska berättelse i sammanfattning.

Del ett : Israels historia i deportation sedan – 605

Daniel anländer till Babylon (-605) Dan.1

Daniels visioner om successiva härskare

1-Kaldeiska riket: Dan.2:32-37-38; 7:4.

2-Mediska och persiska imperiet: Dan.2:32-39; 7:5; 8:20.

3-Det grekiska imperiet: Dan.2:32-39; 7:6; 8:21; 11:3-4-21.

4-Det romerska riket: Dan.2:33-40; 7:7; 8:9; 9:26; 11:18-30.

5-De europeiska kungadömena: Dan.2:33; 7:7-20-24.

6-Den påvliga regimen: Dan.7:8; 8:10; 9:27; 11:36.

Del två : Daniel + Uppenbarelseboken

Profetia om Messias första ankomst som förkastades av judarna: Daniel 9.

Förföljelser av judarna av den grekiske kungen Antiochos IV Epifanes (-168): tillkännagivande om en *stor olycka* : Dan.10:1. Uppfyllelsen: Dan.11:31. Romerska förföljelser (70): Dan.9:26.

Efter kaldéerna, mederna och perserna, grekerna, herraväldet över Rom, imperialistiskt, sedan påvligt, från 538. I Rom möter den kristna tron sin dödsfiende i sina två på varandra följande imperialistiska och påvliga faser: Dan.2 :40 till 43; 7:7-8-19 till 26; 8:9-12; 11:36-40; 12:7; Rev.2; 8:8-11; 11:2; 12:3 till 6-13 till 16; 13:1-10; 14:8.

Från 1170 (Pierre Valdo), reformationens arbete fram till Kristi återkomst: Apo.2:19-20-24 till 29; 3:1 till 3; 9:1-12; 13:11 till 18.

Mellan 1789 och 1798, den franska revolutionära ateismens straffåtgärder: Upp.2:22; 8:12; 11:7-13.

Imperiet av Napoleon I : Apo.8:13.

Från 1843, prövningen av den adventistiska tron och dess konsekvenser: Daniel 8:14; 12:11-12; Rev.3. Traditionell protestantisms fall: Upp.3:1 till 3; hans straff: Upp.9:1 till 12 (den ^{5:e} trumpet). Välsignade adventistpionjärer: Upp.3:4-6.

Från 1873, den officiella välsignelsen av den universella sjundedagsadventistinstitutionen: Daniel 12:12; Upp.3:7; *Guds sigill* : Upp.7; dess universella uppdrag eller budskap från de tre änglarna: Upp.14:7 till 13.

Från 1994, utsatt för ett test av profetisk tro, föll den institutionella adventisttron: Upp.3:14 till 19. Konsekvensen: den anslöt sig till det protestantiska lägret som förkastats sedan 1844: Upp.9:5-10. Hans straff: Upp.14:10 (*han kommer också att dricka ...*).

Mellan 2021 och 2029, tredje världskriget: Daniel 11:40 till 45; Upp.9:13 till 19 (den ^{6:e} trumpet).

År 2029, slutet på den kollektiva och individuella nådens tid: Apo.15.

Trons universella test: söndagens lag som infördes: Upp.12:17; 13:11-18; 17:12-14; de sju sista plågorna: Upp.16.

Våren 2030, " *Harmageddon* ": dekret om döden och Kristi härliga återkomst: Daniel 2:34-35-44-45; 12:1; Upp.13:15; 16:16. Den *sjunde basunen* : Upp.1:7; 11:15-19; 19:11 till 19. *Den sjunde sista plågan* : Upp.16:17. De utvaldas *skörd eller uppräckelse*: Uppenbarelseboken 14:14 till 16. Årgång eller

straff för falska religiösa lärare: Uppenbarelseboken 14:17 till 20; 16:19; 17; 18; 19:20-21.

Från våren 2030, det sjunde årtusendet eller stora sabbaten för Gud och hans utvalda: besegrad, Satan är kedjad på den öde jorden i tusen år : Upp.20:1 till 3. I himlen dömer de utvalda de fallna: Daniel 7 : 9; Rev.4; 11:18; 20:4-6.

Omkring 3030, den sista domen: de utvaldas ära: Apo.21. *Den andra döden* på jorden: Daniel 7:11; 20:7 till 15. På den förnyade jorden: Upp.22; Dan.2:35-44; 7:22-27.

Symbolerna för Rom i profetior

Den oklara aspekten av profetiorna bygger på användningen av olika symboler trots att de rör samma enhet. De blir därför komplementära, istället för att utesluta varandra. Detta tillåter Gud att behålla den mystiska aspekten av texterna och att i en skiss konstruera de olika aspekterna av det riktade ämnet. Så är det med dess huvudmål: Rom.

I Dan.2, i visionen av statyn, är det det fjärde imperiet med symbolen " *ben av järn* " . " *Järnet* " speglar dess hårda karaktär och dess latinska motto "DVRA LEX SED LEX", översatt som: "lagen är hård, men lagen är lagen". Dessutom påminner " *järnbenen* " om utseendet av romerska legionärer klädda i järnbröstplattor på bålen, på huvudet, på axlarna, på armarna och på benen, som avancerar till fots i långa, organiserade *och* disciplinerade kolonner. .

I Dan.7 är Rom, i sina två hedniska faser, det republikanska och det kejserliga, fortfarande det fjärde imperiet som beskrivs som " *ett fruktansvärt monster med järntänder* " . Tandjärnet *förbinder* henne med *Dans järnben*.2 . Den har också " *tio horn* " som representerar tio oberoende europeiska kungadömen som kommer att bildas efter det romerska imperiets fall. Detta är den undervisning som ges i Dan.7:24.

Dan.7:8 beskriver uppkomsten av ett elfte "horn" som i profetian kommer att bli huvudmålet för all gudomlig vrede. Den får namnet "litet horn" men paradoxalt nog tillskriver Dan.7:20 det "et större utseende än de andra". Förklaringen kommer att ges i Dan.8:23-24, "denne fräcka och listige kung... kommer att lyckas med sina åtaganden; han kommer att förgöra de mäktiga och de heligas folk." Detta är bara en del av de handlingar som Gud tillskriver denna andra romerska dominans, som genomfördes från 538, med upprättandet av den påvliga regimen som påtvingade den romersk-katolska tron genom den kejserliga auktoriteten av Justinianus¹. Vi kommer att behöva notera alla anklagelser som Gud presenterar på ett spritt sätt, genom hela profetian, mot denna autokratiska och despotiska, men religiösa, regim som det romerska påvedömet representerar. Om Dan.7:24 kallar honom "olik den första", är det just för att hans makt är religiös och att den vilar på godtrogenhet hos de mäktiga som fruktar honom och fruktar hans inflytande hos Gud; som Dan.8:25 tillskriver "framgången för hans lister". Vissa kan tycka att det är onormalt att jag länkar kungen av Daniel 7 till kungen av Daniel 8. Jag måste därför visa berättigandet av denna länk.

I Dan.8 finner vi inte längre de fyra kejserliga följderna av Dan.2 och 7, utan endast två av dessa imperier, dessutom tydligt identifierade i texten: det mediska och persiska imperiet, betecknat med en "vädur" och det grekiska imperiet avbildad av en "get" som föregår det romerska riket. År 323 dog den store grekiske erövraren Alexander den store, "getens stora horn brast". Men utan en arvinge är hans imperium delat mellan hans generaler. Efter 20 års krig mellan dem, återstår bara 4 kungadömen "fyra horn reste sig till himlens fyra vindar för att ersätta det". Dessa fyra horn är Egypten, Syrien, Grekland och Thrakien. I detta kapitel 8 presenterar Anden för oss födelsen av detta fjärde imperium som till en början bara var en västerländsk stad, först monarkist, sedan republikansk sedan - 510. Det är i sin republikanska regim som Rom gradvis fick makten genom att omvandla folken som vädjade om dess hjälp till romerska kolonier. Detta är hur, i vers 9, under namnet "litet horn" som redan betecknar den romerska påvliga regimen i Dan.7, det republikanska Roms ankomst till österlandets historia där det finns Israel, åstadkoms genom dess ingripande i Grekland, "ett av de fyra hornen". Som jag nyss sa, kallades den in - 214 för att lösa en tvist mellan två grekiska ligor, den akaiska ligan och den etoliska ligan, och resultatet blev för Grekland, förlusten av dess självständighet och det koloniala förslavandet av romarna i - 146. Vers 9 frammanar de successiva erövringarna som kommer att göra denna lilla stad i Italien till det fjärde imperiet som avbildats av "järn" i tidigare profetior. Det geografiska läget för resonemanget är Italien där Rom ligger. Vid födelsen av dess grundare Romulus och Remus finns en varg som skulle ha ammat dem. På latin är ordet Louve "lupa" vilket betyder hon-varg men också prostituerad. Alltså från dess skapelse märktes denna stad av Gud för sitt dubbla profetiska öde. Vi kommer att hitta henne som en varg i Jesu fårhage, som kommer att jämföra henne med en prostituerad i Upp.17. Sedan åstadkoms dess förlängning mot dess "söder", genom att erövra södra Italien (- 496 till - 272), för att sedan gå segrande ur de krig som fördes mot Kartago, nuvarande Tunis, från 264 f.Kr. Nästa fas mot dess "öster" är dess ingripande i Grekland som vi just har sett. Det är där som det

beskrivs som att " *uppstå från ett av de fyra hornen* " i det krossade grekiska imperiet som ärvts från Alexander den store. Allt mäktigare, i – 63, kommer Rom att påtvinga Judeen sin närvaro och sin koloniala makt som Anden kallar " *det vackraste landet* " eftersom det har varit dess verk sedan det skapades efter hans folks utträde från Egypten. Detta uttryck upprepas i Hes.20:6-15. Historisk precision: återigen kallades Rom av Hyrcanus att slåss mot sin bror Aristobulus. De tre romerska erövringarna som beskrivs, i samma geografiska form som de av den medo-persiska " *väduren* " i samma kapitel, överensstämmer med det historiska vittnesbördet. Det mål som Gud har satt upp uppnås därför: uttrycket " *lilla hornet* " i Dan.7:8 och Dan.8:9 gäller, i båda referenserna, romersk identitet. Saken är demonstrerad och obestridlig. På grund av denna säkerhet kommer den gudomliga Anden att kunna fullborda sin undervisning och sina anklagelser mot denna påvliga religiösa regim, som koncentrerar himlens alla åskslag på sig själv. Efterföljden från det påvliga Rom till det kejserliga Rom har visats i Dan.7, här, i Dan.8, hoppar Anden över de århundraden som skiljer dem åt, och från vers 10 riktar han sig återigen mot den påvliga enheten, hans favoritfiende. och inte utan anledning. Eftersom den har tillgång till den kristna religionen för medborgarna i himmelriket som samlats av Jesus Kristus: " *reste sig upp till himlens armé* " . Saken fullbordades 538 genom det kejserliga dekretet av Justinianus I ^{som} erbjöd Vigilius ^I religiös auktoritet och Vatikanens påvliga tron. Men beväpnad med denna makt agerar han mot Guds helgon, som han förföljer i den kristna religionens namn, vilket hans historiska efterträdare kommer att göra i nästan 1260 år (mellan 538 och 1789-1793). Historisk precision bekräftar riktigheten av denna varaktighet, med vetskapen om att dekretet skrevs 533. De 1260 åren slutade därför, i denna beräkning, 1793, året då i den revolutionära "Terrorn" avskaffandet av den romerska kyrkan dekretades. " *Hon fick några av stjärnorna att falla till marken och trampade på dem.* " Bilden kommer att tas upp i Upp.12:4: " *Hans svans drog bort en tredjedel av himlens stjärnor och kastade dem till jorden* " . Nycklarna finns i Bibeln. Angående *stjärnorna* står de i 1 Mos.1:15: " *Gud satte dem på himlens vidder för att ge ljus åt jorden* " ; i 1 Mos.15:5 jämförs de med Abrahams säd: " *Se upp mot himlen och räkna stjärnorna, om du kan räkna dem; sådana kommer att bli dina efterkommande* "; i Dan.12:3: " *de som lär många rättfärdighet kommer att lysa som stjärnorna för evigt och alltid* ". Ordet " *svans* " kommer att få stor betydelse i Jesu Kristi apokalyps, eftersom det symboliserar och betecknar " *profeten som lär ut lögner* ", som Jesaja 9:14 uppenbarar för oss, och därmed öppnar vår förståelse av det kodade gudomliga budskapet. Den påvliga regimen i Rom är därför, genom århundradena av sitt herravälde och sedan dess ursprung, ledd av falska profeter, enligt den heliga och rättvisa dom som uppenbarats av Gud.

I Dan.8:11 anklagar Gud påvedömet för att ha uppstått mot Jesus Kristus, den ende " *hövdingen över härskare* ", som kommer att klagöras i vers 25, även citerad som " *Kungarnas konung och herrarnas Herre* ", i Upp. 17:14; 19:16. Vi läser: " *Hon reste sig till kaptanen för armén, tog bort det eviga från honom och vält botten av hans helgedom.* " Denna översättning skiljer sig från nuvarande översättningar, men den har förtjänsten att den strikt respekterar den hebreiska originaltexten. Och i denna form antar Guds budskap konsekvens och precision.

Termen " *evig* " avser inte "offer" här, eftersom detta ord inte är skrivet i den hebreiska texten, dess närvaro är olaglig och inte berättigad; dessutom förvränger det profetians mening. Faktum är att profetian riktar sig mot den kristna eran där *offer och offer* , enligt Dan.9:26, avskaffades. Denna term " *evig* " avser Jesu Kristi exklusiva egendom som är hans prästadöme, hans makt som förebedjare till förmån för endast hans utvalda som han identifierar och väljer ut. Men genom att gripa detta påstående, välsignar den påvliga regimen de förbannade och förbannar de av Gud välsignade som den falskt anklagar för kätteri, och sätter sig upp som en förebild för gudomlig tro; ett påstående som totalt ifrågasattes av Gud i hans profetiska uppenbarelse som anklagar honom, i Dan.7:25, för att " *bildla planen att förändra tiderna och lagen* " . Kätteri finns därför i hela den påvliga regimen verk, vilket görs ovärdigt att bära eller avge någon religiös dom. Det *eviga* är därför i enlighet med läran i Heb.7:24, Jesu Kristi " *oöverlåtliga prästadöme* ". Det är därför påvedömet inte kan göra anspråk på en överföring av sin makt och auktoritet från Gud i Jesus Kristus; han kunde därför bara stjäla det olagligt från honom med alla de konsekvenser som en sådan stöld kommer att få, för honom och dem han förför. Dessa konsekvenser avslöjas i Dan.7:11. Vid den sista domen kommer han att lida den " *andra döden, levande kastad i sjön av eld och svavel* ", med vilken han länge har hotat sig själv, monarker och alla människor, så att de skulle tjäna och frukta honom." *Jag såg då på grund av de arroganta orden som hornet talade, och medan jag tittade, dödades vildjuret och dess kropp förstördes och överlämnades till elden för att brännas.* " I sin tur kommer Apokalypsens uppenbarelse att bekräfta denna mening om den upprörda och frustrerade sanne Gudens rättvisa dom, i Upp.17:16; 18:8; 19:20. Jag valde att översätta, " *och störtade basen av hans helgedom* " på grund av den andliga karaktären hos anklagelserna mot den påvliga regimen. Det hebreiska ordet "mecon" kan faktiskt översättas som: *plats* eller *bas* . Och i det fall som uppstår är det verkligen *grunden för den andliga helgedomen* som omkullkastas. Denna term " *bas* " avser, enligt Ef.2:20-21, Jesus Kristus själv, " *hornstenen* ", men också hela den apostoliska grunden jämfört med en andlig byggnad, nämligen en " *helgedom* "-egendom för Jesus Kristus, byggd av Gud på honom. Det påstådda arvet från Sankt Peter motsägs därför av Gud själv. För påven är Peters enda arv fortsättningen av hans bödlars arbete som korsfäste honom efter sin gudomlige Mästare. Hans inkvisitionsregim återgav troget den ursprungliga hedniska modellen. Efter att ha " *förändrat tiderna och lagen* " som Gud upprättade, vittnar denna intoleranta och grymma regim, vars vissa påvliga överhuvuden var lönnmördare, ökända brottslingar, som Alexander VI Borgia och hans son Caesar, bödel och kardinal, om den integrerade djävulska naturen hos den romersk-katolska påvliga institutionen. Enorma massakrer av fredliga människor släpptes lös av denna religiösa auktoritet, genom påtvingade omvändelser, under dödsstraff, och de religiösa order från korstågen som leddes mot de muslimer som ockuperade landet Israel; ett land förbannat av Gud sedan år 70, där romarna kom för att förstöra " *staden och heligheten* ", i enlighet med vad som meddelats i Dan.9:26, som ett resultat av att judarna förkastade Messias. . " *Grunden för hans helgedom* " berör alla doktrinära sanningar som mottagits av apostlarna som överförde dem till framtida generationer genom det nya förbundets skrifter; det

andra av Guds " två vittnen ", enligt Upp.11:3. Från detta tysta vittne har Popery bara behållit namnen på hjältarna i den bibliska tron som den får tillbedja och tjäna i mängder av dess mängder av anhängare. Sanningen enligt Rom finns delvis nedtecknad i dess "missal" (guiden till mässan), som ersätter Guds " två vittnen "; de gamla och nya förbundens skrifter som tillsammans utgör den heliga bibeln som hon kämpade mot genom att döda sina trogna anhängare.

Vers 12 i Dan.8 kommer att avslöja för oss varför Gud själv tvingades skapa denna avskyvärda och avskyvärda religion. " *Armén överlämnades med det eviga på grund av synden .* " Sålunda existerade denna regims fruktansvärda och avskyvärda handlingar, genom Guds önskan, för att straffa " synd " som är, enligt 1 Joh 3:4, lagöverträdelse. Och det är en handling som redan kan tillskrivas Rom men i dess hedniska imperialistiska fas, eftersom synden så allvarlig, som förtjänar ett sådant straff, berörde Gud på två ytterst känsliga punkter: hans härlighet som Guds skapare och segrare i Kristus. Vi kommer att se i Uppenbarelseboken 8:7-8 att upprättandet av den påvliga regimen år 538 utgör det andra straffet, tilldelat av Gud, och profeterat av varningssymbolen för den " *andra basunen* ". Ett annat straff föregår det, fullbordat av barbarernas invasioner av Europa som hade blivit otroget kristna. Dessa handlingar sträcker sig mellan 395 och 476, orsaken till de utdömda straffen finns fortfarande före 395. Därmed bekräftas datumet den 7 mars 321, där den hedniska romerske kejsaren, Konstantin I, av vilken fred ^{erbjöds} att imperiets kristna, beordrade genom dekret att överge sabbatens praktik som han ersatte med resten av den första dagen. Nu ägnades denna första dag åt den hedniska dyrkan av den obesegrade gudomliga solen. Gud led plötsligt en dubbel skandal: förlusten av sin sabbat, minnet av hans verk som skapare och hans slutliga seger över alla sina fiender, men också, i dess ställe, förlängningen av den hedniska ära som gavs den första dagen, i själva raden av Jesu Kristi lärjungar. Få människor kommer att förstå vikten av felet, eftersom vi måste inse att Gud inte bara är skaparen av livet, han är också skaparen och organiseraren av tiden, och det är bara för detta ändamål som han skapade himlens stjärnor. Solen dyker upp på den fjärde dagen för att markera dagarna, månen för att markera natten och solen igen och stjärnorna för att markera åren. Men veckan präglas inte av stjärnorna, den bygger enbart på ett suveränt beslut av skaparen Gud. Det kommer därför att representera tecknet på hans auktoritet och Gud kommer att se till det.

Ljus på sabbaten

Veckans inre organisation är också ett uttryck för hans gudomliga vilja och Gud kommer i sinom tid att minnas detta i texten till hans fjärde bud: ” *Tänk på vilodagen för att hålla den helig. Du har sex dagar på dig att utföra allt ditt arbete, men den sjunde är Herrens, din Guds dag; du skall inte göra något arbete på den dagen, varken du eller din hustru eller dina barn eller dina djur eller främlingen som är inom dina portar, ty HERREN gjorde himmelen och jorden och havet och allt som är i dem på sex dagar; därför välsignade han den sjunde dagen och **helgade** den* ”.

Titta noga, i det här citatet handlar det bara om siffrorna " sex och sju "; ordet sabbat nämns inte ens. Och i sin " *sjunde* " form , ett ordningsnummer, insisterar Skaparlagstiftaren på ståndpunkten att denna *sjunde* hektisk *dag* . Varför denna envishet? Jag ska ge dig en anledning att om nödvändigt ändra din syn på detta bud. Gud ville förnya den tidsordning som han etablerade från världens grundläggning. Och om han insisterar så mycket så beror det på att veckan är konstruerad i bilden av hela tiden för hans räddningsprojekt: 7000 år eller mer exakt, 6000 + 1000 år. För att ha förvrängt sin frälsningsplan, genom att slå två gånger på Horebs klippa, hindrades Mose från att komma in i det jordiska Kanaan. Detta var den lektion Gud ville ge om hans olydnad. Sedan 1843-44 har den första dagsvilan samma konsekvenser, men den här gången förhindrar den

inträde i det himmelska Kanaan, belöningen för de utvaldas tro som erbjuds av Jesu Kristi försoningsdöd. Denna gudomliga dom faller på rebellerna, eftersom, precis som Moses handling, resten av den första dagen inte är i enlighet med den plan som Gud programmerat. Namn kan ändras utan större konsekvens, men siffrornas karaktär är deras oföränderlighet. För skaparen Gud, som övervakar sin skapelse, sker den progressiva tidens utveckling genom en följd av veckor på sju dagar. Oföränderligt kommer den första dagen att förbli den första dagen och den " *sjunde* " kommer att förbli den " *sjunde* ". Varje dag kommer ständigt att behålla det värde som Gud gav den från början. Och Första Moseboken lär oss, i kapitel 2, att den sjunde dagen är föremål för ett visst öde: den är " *helgad* ", det vill säga avskild. Fram till nu har mänskligheten ignorerat den sanna orsaken till detta speciella värde, men idag ger jag i dess namn Guds förklaring. I dess ljus förtydligas och rättfärdigas Guds val: den sjunde dagen profeterar det sjunde årtusendet av det gudomliga globala projektet på 7000 solår, av vilka de sista "tusen åren" som citeras i Ap.20, kommer att se Jesu-Kristi *utvalda* . gå in i sin älskade Mästares glädje och närvaro. Och denna belöning kommer att ha erhållits tack vare Jesu seger över synd och död. Den helgade sabbaten är inte längre bara åminnelsen av Guds skapelse av vårt jordiska universum, den markerar också varje vecka framstegen mot inträdet i himmelriket där Jesus, enligt Joh.14:2-3, "bereder en *plats* " för sina älskade utvalda. Här är en mycket vacker anledning att älska honom och hedra honom på denna heliga sjunde dag, när han ser ut att markera slutet på våra veckor, vid solnedgången, i slutet av den 6:e ^{dagen} .

Från och med nu, när du läser eller hör orden i detta fjärde bud, måste du bakom textens ord höra Gud säga till människorna: "Ni har 6000 år på er att producera de utvaldas trosverk, eftersom ni har nått slutet från denna tidpunkt kommer tiden för **1000 år** av det **sjunde årtusendet** inte längre att tillhöra dig; det kommer bara att fortsätta för mina utvalda som har gått in i min himmelska evighet, med hjälp av den sanna tron som erkänns av Jesus Kristus."

Sabbaten framstår således som ett symboliskt och profetiskt tecken på evigt liv reserverat för jordens återlösta. Jesus illustrerade det också med "den *dyrbara pärlan* " i hans liknelse som citeras i Matt.13:45-46: " *Himmelriket är fortfarande som en köpman som söker vackra pärlor. Han fann en pärla av stort pris ; och han gick och sålde allt han ägde och köpte henne.* " Denna vers kan få två omvända förklaringar. Uttrycket " *himlens rike* " betecknar Guds frälsningsprojekt. Genom att föreställa sig sitt projekt jämför Jesus Kristus sig själv med en " *pärla* " " *handlare* " som letar efter *pärlan* , den vackraste, den mest perfekta och därför den som får det högsta priset. För att hitta denna *sällsynta* , och därför dyrbara, pärla lämnade Jesus himlen och dess härlighet och på jorden till priset av sin fruktansvärda död, köpte han tillbaka dessa andliga pärlor så att de skulle bli hans egendom för evigt. Men omvänt är *köpmannen* den utvalde som törstar efter det absoluta, efter den gudomliga perfektion som kommer att bli belöningen för sann tro. Även här, för att vinna detta pris av det himmelska kallet, överger han fåfänga och orättvisa jordiska värderingar för att ägna sig åt att ge skaparen Gud en tillbedjan som behagar honom. I den här versionen är det *stora prisets pärla* evigt liv som erbjuds av Jesus Kristus till sina utvalda våren 2030.

Denna *mycket prisvärda pärla* kan därför bara beröra adventismens sista era; den vars sista representanter kommer att leva tills Jesu Kristi sanna återkomst. Det är därför denna *mycket prisvärda pärla* sammanför sabbaten, Kristi återkomst och de sista utvaldas helighet. Den doktrinära perfektion som finns i denna sista era ger helgonen bilden av *pärulan*. Deras specifika erfarenhet av att komma in i evigheten levande bekräftar denna *pärlbild*. Och deras fäste vid sjundedagssabbaten, som de vet att profetera det sjunde årtusendet, ger till sabbaten och det sjunde årtusendet bilden av en unik dyrbar juvel som ingenting kan jämföras med förutom en "pärla till stor pris". Denna idé kommer att visas i Upp.21:21: "***De tolv portarna var tolv pärlor ; varje dörr var av en enda pärla . Stadstorget var rent guld, som genomskinligt glas .***" Den här versen betonar det unika med den standard för helgelse som krävs av Gud, och samtidigt den unika belöningen att få evigt liv genom att de går in i sabbaten av det sjunde årtusendet genom symboliska "portar" som skildrar adventisternas *trosprövningar*. De sist återlösta är inte bättre än de som föregick dem. Det är bara den doktrinära sanningen som Gud gjorde känd för dem som rättfärdigar deras bild av *pärla* som efterträder den av huggna *ädelstenar*. Gud gör aldrig ett undantag för människor men, beroende på vilken tid det gäller, har han förbehållit sig rätten att göra ett undantag på den standard av helighet som krävs för att få frälsning. Den undersökta kristna eran avser främst den tid som präglats av syndens återkomst, religiöst formaliserad sedan den romerska påvliga regimen grundades, det vill säga sedan 538. Också början av reformationen täcks av dess medkänsla och barmhärtighet, och överträdelsen av sabbaten inte tillräknades innan dekretet i Dan.8:14 trädde i kraft, sedan våren 1843. I subtil anspelning föreslås köpet av pärlan av Jesus i Upp.3:18: "Jag råder dig ***att köp av mig guld prövat i elden, så att du kan bli rik, och vita kläder, så att du kan bli klädd och din nakenhets skam inte framträda, och salva för att smörja dina ögon, så att du kan se.***" Dessa saker, som Jesus erbjuder dem som saknar dem, utgör de element som ger den utvalde hans symboliska aspekt av "pärla" i Herren Jesu Kristi åsyn och dom. "Pärulan" måste "köpas" från Honom, den erhålls inte gratis. Priset är självförnekelse, grunden för kampen för tron. I respektive ordning föreslår Jesus att sälja en tro prövad genom prövning som ger den utvalde hans andliga rikedom; hans rena och fläckfria rättfärdighet som täcker den benådade syndarens andliga nakenhet; hjälpen av den Helige Ande som öppnar synda människors ögon och intelligens för det projekt som Gud har uppenbarat i Bibelns heliga skrifter.

Under 6000 år av den kristna eran väntade Gud till slutet av denna jordiska cykel för att få sina sista utvalda att upptäcka storheten av hans heliga sjunde dag eller sabbat helgad för hans vila. De förtroendevalda som förstår dess innebörd har nu all anledning att älska den och hedra den som en gåva från Jesus Kristus. När det gäller de som inte gillar det och bekämpar det, de har och kommer att ha all anledning att hata det eftersom det kommer att markera slutet på deras jordiska djuriska existens.

Dekretet i Daniel 8:14

Dan.8:12 fortsätter och säger: " *hornet kastade ner sanningen och lyckades med sina åtaganden.* " " *Sanningen* " är, enligt Ps.119:142, " *lagen* ". Men det är också den absoluta motsatsen till den " *lögn* " som enligt Jes.9:14 kännetecknar den påvliga " *falske profeten* " med termen " *svans* " som direkt anklagar honom i Upp.12:4. Faktum är att hon kastar sanningen till marken för att installera sina religiösa " *lögner* " på dess plats. Hans " *åtaganden* " kunde bara " *lyckas* ", eftersom Gud själv låtit hans framträdande straffa kristen otrohet som utövats sedan den 7 mars 321.

Verserna 13 och 14 kommer att få avgörande betydelse fram till världens ände. I vers 13 undrar helgon över hur länge utpressningen av " *evig* " och " *förödande synd* " kommer att pågå; saker som vi just har identifierat. Men låt oss uppehålla oss lite vid denna " *förödande synd* ". Förödelsen i fråga är människors själar eller liv. I slutändan kommer hela den decimerade mänskligheten att lämna planeten jorden under det sjunde årtusendets " *tusen år* " i sin *ursprungliga* " *formlösa och tomma* " form, vilket kommer att resultera i, i Upp. 9:2-11, 11:7, 17:8 och 20:1-3, namnet " *djup* " i 1 Mos. 1:2.

De " *helgonen* " frågar också hur länge kommer " *kristen* " " *helighet och värd* " *att trampas?* ". I den här scenen betar sig dessa " *helgon* " som trogna Guds tjänare, besjälade som Daniel, som ges som ett exempel i Dan.10:12, på den legitima önskan " *att förstå* » det gudomliga projektet. De får för de tre nämnda ämnena ett enda svar som ges i vers 14.

Enligt de korrigeringar och förbättringar som Gud ledde mig att göra från den hebreiska originaltexten, är svaret som ges: " *Till morgonens kväll kommer två tusen trehundra och helighet att bli stadfäst.* " Den finns inte längre där, traditionens obskyra text: " *Tills tvåtusentrehundra kvällar och morgnar och helgedomen kommer att renas* ". Det är inte längre en fråga om *helgedom* utan om **helighet** ; dessutom ersätts verbet " *renad* " med " **rättfärdigad** ", och den tredje ändringen gäller uttrycket " *aftonmorgon* " som verkligen är singular i den hebreiska texten. På så sätt tar Gud bort all rättfärdiggörelse från dem som försöker ändra det totala antalet genom att dividera det med två, och påstår sig skilja kvällarna från morgnarna. Hans tillvägagångssätt består av att presentera beräkningsenheten " *kvällsmorgonen* " som definierar en 24-timmarsdygn i Gen.1. Först då avslöjar Anden numret på denna enhet: "2300". Det totala antalet profetiska dagar som nämns är därmed skyddat. Verbet " *rättfärdiggjort* " har som sin rot, på hebreiska, ordet "rättvisa" "tsedek". Den översättning som jag föreslår är därför i sig berättigad. Sedan, ett fel rörande det hebreiska ordet "qodesh" återger denna term som " *helgedom* " som på hebreiska är "miqdash". Ordet " *helgedom* " är väl översatt i vers 11 i Daniel 8, men det har ingen plats i verserna 13 och 14 där Anden använder ordet "qodesh" som måste översättas som "helighet".

När vi vet att den " *förödande synden* " specifikt riktar sig mot övergivandet av sabbaten, i sig själv föremålet för en speciell gudomlig **helgelse** , **belyser detta ord " helighet "** avsevärt innebörden av det profetiska budskapet. Gud tillkännager att i slutet av de citerade " *2300 kvällarna och morgnarna* " kommer respekt för resten av hans sanna " *sjunde dag* " att krävas av honom, från varje person som gör anspråk på helighet och " *evig rättvisa* " som erhållits av Jesus Kristus. Slutet på den " *förödande synden* " innebär att man avsäger sig den religiösa dyrkan av söndagen, den tidigare solens dag, fastställd av Konstantin I, ^{den} hedniske kejsaren. Gud återupprättar alltså i sin tur de doktrinära normer för frälsning som rådde på apostlarnas tid. Denna term " *helighet* " enbart omfattar alla doktrinära sanningar i den kristna trons grundvalar. Den kristna tron har som förebild och ursprung den lära som gavs till judarna, en nyhet, att ersätta djuroffer, med det blod som Jesus Kristus utgjutit på nådastolen gömd i en underjordisk grotta belägen under hans fötter på Golgata, som det behagade vår Frälsare att avslöja och visa för sin tjänare Ron Wyatt 1982. Upptäckten av de ämnen som berörs av ordet " *helighet* " är progressiv och sträcker sig över livets tid, men sedan 2018 är denna tid räknad och begränsad, och idag, 2020, är det bara 9 år kvar att återställa alla aspekter.

Daniel 8:14 är ett själsdödande dekret, för att ändra Guds dom resulterar i förlusten av Kristi erbjudande om frälsning för alla praktiserande romersk-katolska söndagskristna. Den nedärvda traditionens anda kommer därför att orsaka den eviga döden för mängder, som oftast är omedvetna om sin fördömmelse av Gud. Det är här som demonstrationen av kärlek till sanningen tillåter Gud att markera " *skillnaden* ", angående det öde som drabbar " *de som tjänar honom och de som inte tjänar honom* (Mal.3:18)".

Vissa upproriska andar kommer att vilja utmana själva idén om en förändring som kan tillskrivas Gud som själv förklarar: " *Jag förändras inte* ", i

Mal.3:6. Det är då vi måste inse att förändringen som genomfördes 1843-44 endast består i att återupprätta en ursprunglig norm som länge förvrängts och transformerats. Det är därför som välsignelsen av de utvalda från reformationen, tillskriven trots deras ofullkomliga gärningar, uppvisar en exceptionell karaktär, vars doktrinära aspekt inte kan presenteras som förebild för den sanna tron. Denna speciella dom för de tidiga reformatörerna är så exceptionell att Gud tar upp den och uppenbarar den i Upp.2:24 där han sa till protestanterna, före 1843, "Jag lägger ingen annan börda på er, bara vad ni har behåll det tills jag kommer."

Det "ve" som är kopplat till ikraftträdandet av detta dekret av Dan.8:14 är så "stort" att Gud signalerar det genom tillkännagivandet av tre "stora ve" i Upp.8:13. Och med så allvarliga konsekvenser är det brådskande att veta datumet för dess ikraftträdande. Det var just detta som de "heliga" i Dan.8:13 ansåg. Varaktigheten avslöjas nu som profetiska "2300 dagar", eller 2300 riktiga solår, enligt koden som gavs till Hesekiel, en samtida Daniels profet (Hesek.4:5-6). Detta kapitel 8, vars tema går ut på att sätta stopp för den romerska "synden", kommer att hitta de element det saknar i Dan.9 där det även där kommer att handla om att "sätta stopp för synden", men den här gången, till "arvsynden" som orsakade förlusten av evigt liv, sedan Adam och Eva. Operationen kommer att baseras på Messias Jesu jordiska tjänst och på frivilligt offer av hans fullkomliga liv, i befrielse för de synder som hans utvalda, och jag specificerar, endast av dem. Tiden för hans ankomst bland människorna är fastställd genom profetior i profetiska dagar. Budskapet gäller det prioriterade judiska folket eftersom de är i allians med Gud. Han ger det judiska folket, för att "sätta stopp för synden", en period på "sjuttio veckor" som representerar 490 verkliga dagar. Men det indikerar också sättet att datera utgångspunkten för beräkningen. "Sedan ordet förkunnade att Jerusalem skulle byggas, tills de smorde, finns det... (7 + 62 = 69 veckor)". Tre persiska kungar gav detta tillstånd, men bara den tredje, Artaxerxes I uppfyllde den helt enligt Esra 7:7. Hans kungliga dekret utfärdades våren 458 f.Kr. Perioden på 69 veckor placerar början på Jesu Kristi verksamhet år 26. Särskilt inriktat på de sista "sju åren" som reserverats för Jesu verk, som genom sin försoningsdöd etablerade grunderna för det nya förbundet, Anden presenterar i vers 27 i Dan.9, denna "vecka" av dagar-år "i mitten" av vilka han, genom sin frivilliga död, "låt offret och offret upphöra"; det som offrades fram till Jesus Kristus, för syndernas försoning. Men hans död kommer framför allt för att "sätta stopp för synden". Hur ska vi förstå detta budskap? Gud erbjuder en demonstration av sin kärlek som kommer att fånga hjärtan hos hans utvalda, som genom återlämnande av kärlek och erkännande kommer att kämpa med sin hjälp mot synden. 1 Joh 3:6 bekräftar och säger: "Den som förblir i honom gör inte synd; Den som syndar har inte sett honom och inte känt honom." Och han förstärker sitt budskap med många andra citat.

På ett doktrinärt plan ersätter den nya alliansen som byggdes av Jesus Kristus bara den gamla. Sålunda vilar båda förbunden på samma profetiska grund som uppenbaras i Dan.9:25. Datumet – 458 kan därför tjäna som underlag för att beräkna de 70 veckor som fastställts för det judiska folket, men också för de 2300 faktiska dagsåren i Dan.8:14 som rör den kristna tron. Tack vare denna daterade precision kan vi fastställa Messias död för år 30 och för år 1843 att dekretet i

Dan.8:14 träder i kraft. Båda budskapen kommer för att " *sätta stopp för synden* " med eviga dödliga konsekvenser för dem som envisas med att ignorera dem, den ena som den andra, tills döden drabbar dem, eller efter slutet av tiden för den kollektiva och individuella nåd som kommer att föregå Jesu Kristi härliga återkomst. Fram till denna sista punkt tillåter livet uppriktiga omvändelser som tillåter tillgång till de utvaldas status.

Förberedelse för Apocalypse

Skrivandet av boken är helt och hållet gjort av Gud. Det är han som väljer orden och i Upp.22:18-19 varnar han översättarna och de skriftlärdade som kommer att ansvara för att överföra eller transkribera den ursprungliga berättelsen, från generation till generation, att den minsta förändring i orden kommer att påverka dem ... kommer att vara värt förlusten av frälsning. Så här har vi ett mycket speciellt verk av mycket hög helighet. Jag kan jämföra det med ett gigantiskt "pussel" vars montering inte kunde slutföras om den minsta originalbit skulle modifieras. Verket är därför gudomligt kolossalt och enligt sin natur är allt som Gud säger däri sant, men sant för fullbordandet av hans frälsningsprojekt; eftersom han riktar denna profetia till sina "tjänare", närmare bestämt " *sina slavar* ", av världens ände. Profetian kommer bara att kunna tolkas när de profeterade elementen är på väg att uppfyllas eller, för det mesta, fullbordas.

Längden på den totala tiden som det gudomliga räddningsprojektet skulle pågå har alltid ignorerats av män. På detta sätt kunde Guds tjänare i alla tider hoppas att få bevittna världens undergång, och Paulus vittnar om detta med sina ord: " *Detta är vad jag säger, bröder, **att tiden är knapp** ; för att hädanefter de som har hustrur kan vara som om de inte hade några, de som gråter som att de inte gråter, de som gläds över att de inte är glada, de som köper som att de inte äger och de som använder världen som att de inte använder den, för denna världs form försvinner (1 Kor.7:29 till 31).*"

Vi har, framför Paulus, fördelen av att befinna oss i denna tid då Gud kommer att sätta stopp för hans urval av eviga utvalda. Och i dag bör hans inspirerade råd implementeras av de sanna utvalda i vår sista tidsålder. Världen kommer att förgås, och endast de utvaldas eviga liv kommer att fortsätta. Också Guds ord i Kristus, " *Jag kommer **snabbt*** ", i Upp.1:3, är sanna, fullkomligt

berättigade och anpassade för denna sista tid som är vår; nio år efter hans återkomst, vid tidpunkten för att skriva denna text.

Vi såg i Dan.7:25 att Roms syfte var att " *förändra tiderna och den gudomliga lagen.*" Förståelsen av mysterierna i Jesu Kristi apokalyps, som gavs till aposteln Johannes som fängslades på ön Patmos, är i huvudsak baserad på kunskapen om den sanna tiden som fastställts av Gud. Ämnet tid är därför grundläggande för att förstå Apokalypsen, som Gud strukturerar på denna tidsuppfattning. Han kommer därför att spela på opreaktigheten i dessa uppgifter så att boken behåller sin ofarliga mystiska karaktär som gör att den kan passera vår tids 20-århundraden utan att förstöras av de enheter som anklagas och fördöms. De förändrade tiderna, och särskilt den kalender som Rom upprättade på ett falskt datum kopplat till Jesu födelse, har inte tillåtit de utvalda att bli vilseledda när de tolkar gudomliga profetior; detta eftersom Gud presenterar i sina profetior varaktigheter vars början och slut är baserade på historiska handlingar som lätt kan identifieras och dateras av specialisthistoriker.

Men i Apokalypsen är föreställningen om tid väsentlig, eftersom hela uppbyggnaden av boken vilar på den. Därför berodde dess förståelse på den korrekta tolkningen av den sabbat som krävdes och återställdes av Gud 1844. Min verksamhet, som började 1980, syftade till att avslöja vikten av sabbatens profetiska roll, som profeterar den stora resten av det sjunde millenniet, om Gud och hans utvalda, temat i Upp.20. Enligt vers 2Pe.3:8, " *en dag är som tusen år, och tusen år är som en dag* ", länken etablerad mellan bilden av de sju skapelsedagarna som uppenbaras i 1 Mos.1 och 2 och de sju tusen år av det gudomliga projektets övergripande tid, enbart möjliggjorde min förståelse av sammansättningen av bokens struktur. Med denna kunskap blir profetian tydligare och avslöjar, pärla för pärla, alla dess hemligheter.

Profetior får alltså liv och blir effektiva endast om budskapet kan kopplas till ett datum i den kristna erans historia. Detta är vad inspirationen från Guds Helige Ande i Jesus Kristus tillät mig att inse. Får jag också förklara denna " *lilla bok, öppen* ", som bekräftar fullbordandet av den gudomliga plan som tillkännages i Upp.5:5 och 10:2.

När det gäller sin arkitektur täcker Apokalypsvisionen tiden för den kristna eran mellan slutet av den apostoliska tiden, omkring 94 och slutet av det sjunde årtusendet som kommer att efterträda Jesu Kristi slutliga återkomst 2030. Den delar därför med Daniel kapitel 2, 7, 8, 9, 11 och 12 översikt över den kristna tiden. För kristna är den huvudsakliga läran som erhållits från studiet av denna bok det centrala datumet för våren 1843 som fastställts av Dan.8:14, men också hösten 1844 då prövningen av tron tog slut. Det var återigen från hösten 1844 som Gud lade grunden till den sjundedagsadventistiska tron. Dessa två datum är så viktiga att Gud kommer att använda dem för att strukturera sin vision av Uppenbarelseboken. För att fullt ut förstå värdet av dessa två slutdatum måste vi relatera till 1843, början på ett trosprov för det profetiska ordet. De första andliga offren föll på detta datum genom deras föraktfulla avvisande av William Millers första adventistiska tillkännagivande. Men prövningens tid ger dem en andra chans med sitt andra tillkännagivande om Jesu återkomst den 22 oktober 1844.

Den 23 oktober slutar rättegången och Guds dom kan på så sätt formuleras och uppenbaras. Det kollektiva testet är över, men individuell konvertering är fortfarande möjlig. Dessutom iakttar faktiskt alla adventister den romerska söndagsvilan som ännu inte identifierats som en synd. Och sabbaten antas gradvis av adventister individuellt, utan att dess stora roll förverkligas av alla adventister. Detta resonemang leder mig till förmån för slutet av den falska protestantiska tron, datumet för våren 1843 och för början av adventismen välsignad av Gud, hösten den 23 oktober 1844. Redan bland hebréerna var våren och hösten sammanlänkade. genom att ge upphov till festivaler som firade diametralt motsatta komplementära teman; den eviga rättvisan för *det dödade "lamm"* under vårens "påsk", å ena sidan, och slutet på synden för "bocken" som dödades för "försoningsdagen" för synderna, för hösten, någon annanstans. De två religiösa högtiderna fann sin uppfyllelse i påsken år 30 då Messias Jesus gav sitt liv. Våren 1843 och den 22 oktober 1844 är också sammanlänkade i betydelse eftersom målet med trons prov är att "sätta stopp för synden" enligt Dan.7:24; det som utgör den avskyvärda utövandet av veckovila på den första dagen, medan Gud förordnade den för den sjunde som han till och med helgade för detta bruk, från slutet av den första veckan av jordisk skapelse; 2021, 5991 år före oss.

Vi kan också gynna datumet för dekretet i Daniel 8:14 som definierar datumet för våren 1843. För att motivera detta val måste vi överväga att detta ögonblick skär alla relationer som upprättats dithills mellan Gud och hans skapelser; Gud som sedan detta datum har åtagit sig ett sista urval byggt på två på varandra följande adventistiska tillkännagivanden. Från våren 1843 skulle sabbaten komma, men Gud tänkte inte ge den till vinnarna av testet förrän hösten 1844, som ett välsignat och helgat tecken på att de tillhörde honom, i enlighet med den bibliska läran om Hes.20:12-20, som vi såg tidigare.

I den här boken syftar kapitel 5 till att påminna oss om att utan den seger som Jesus Kristus betalade så dyrt, "Guds Lamm", skulle all gudomlig hjälp, allt uppenbart ljus ha varit omöjligt, och därför skulle ingen själ människa inte kunna vara sparad. Hans profetiska ljus räddar hans utvalda lika mycket som hans frivilligt accepterade korsfästelse. Tron på hans offer tillskriver oss hans "eviga rättvisa" enligt Dan.7:24, men hans uppenbarelse lyser upp vår väg och visar oss de andliga fällorna som djävulen satt, för att få oss att dela hans fruktansvärda öde. I det här fallet tar frälsningen en konkret form.

Här är ett exempel på dessa subtila fällor. Bibeln ses med rätta och anses vara Guds skrivna ord. Men dessa ord skrevs av män nedsänkta i sitt tids sammanhang. Men om Gud inte förändras, ändrar hans fiende djävulen, Satan, lämpligen sin strategi och beteende gentemot Guds utvalda över tiden. Det är därför som djävulen, som agerar som en "drake"-bild av sitt öppna förföljande krig, på sin tid, men bara för den tiden, kunde Johannes förklara i 1Joh 4:1 till 3: "Älskade, tro inte på all ande; men pröva andarna om de är av Gud, ty många falska profeter har gått ut i världen. Erkänn Guds Ande i detta: varje ande som bekänner att Jesus Kristus kommit i köttet är av Gud; och varje ande som inte bekänner Jesus är inte av Gud, det är antikrists, vars ankomst ni har hört, och som nu redan är i världen. » I sina ord specificerar Johannes "kom i köttet" endast för att identifiera Kristus från hans ögonvittnesvittnesbörd. Men hans

bekräftelse " *varje ande som bekänner att Jesus Kristus kommit i köttet är av Gud* " har förlorat sitt värde sedan den kristna religionen föll i avfall och synd från den 7 mars 321, genom att överge utövandet av den sanna sabbaten på den sanna sjunde dagen helgad. av Gud. Utövandet av synd, fram till 1843, minskade värdet av att " *bekänna att Jesus Kristus kom i köttet* " och sedan samma datum har det berövat det allt värde; Jesu Kristi sista fiender gör anspråk på att använda **hans " *namn* "** som han tillkännagav i Matt.7:21 till 23: " *Inte var och en som säger till mig: Herre, Herre, kommer in i himmelriket, utan bara den som gör min Faders vilja som är i himlen. Många kommer att säga till mig på den dagen: Herre, Herre, har vi inte profeterat i **ditt namn** ? Har vi inte drivit ut demoner **genom ditt namn** ? Och har vi inte gjort många mirakel **genom ditt namn** ? Då skall jag säga till dem öppet: **Jag har aldrig känt er , vik ifrån mig, ni som gör orättfärdighet .** " **Aldrig känt** "! Dessa " *mirakel* " utfördes därför av djävulen och hans demoner.*

Apokalypsen i sammanfattning

I prologen till kapitel 1, början av hans härliga uppenbarelse, presenterar Anden för oss den förberedda högtidens meny. Där finner vi temat för tillkännagivandet av Jesu Kristi härliga återkomst, organiserat redan 1843 och 1844, för att pröva den universella och främst amerikanska protestantiska tron; detta tema är allestädes närvarande: vers 3, *Ty tiden är nära* ; vers 7, *se han kommer med molnen...* ; vers 10, *Jag blev tagen av Anden på Herrens dag och jag hörde **bakom mig** en hög röst som ljudet av en basun* . Transporterad av Anden befinner sig Johannes på dagen för Jesu härliga återkomst, *Herrens dag* , " *stor och fruktansvärd dag* " enligt Mal.4:5, och han har **bakom sig** det historiska förflutna från den kristna eran. presenteras under symbolen för sju namn lånade från *sju städer i Asien* (dagens Turkiet). Sedan, som i Daniel, kommer de tre teman *med brev, sigill och trumpeter* att täcka hela den kristna eran parallellt, men vart och ett av dem är uppdelat i två kapitel. En detaljerad studie kommer att avslöja att denna uppdelning äger rum på det avgörande datumet 1843, fastställt i Dan.8:14. Inom varje tema markerar budskap anpassade till de andliga normer som fastställts i Daniel, för de målsatta epoker, 7 ögonblick av den tid som täcks; 7, talet på gudomlig **helgelse** som fungerar som dess " *sigill* " och som kommer att vara temat för Upp.7.

Förklaringen som kommer gjordes aldrig effektiv eftersom begreppet tid avslöjas endast av betydelsen av namnen på de "sju kyrkorna" som citeras i det första kapitlet. I brevens tema, i Upp. 2 och 3, finner vi ingen precision i formen: "den första ängeln, den andra ängeln...etc. » ; som kommer att vara fallet med " *sigillen, trumpeterna och de sju sista plågorna av Guds vrede* . " På så sätt kunde en del tro att budskapen var riktade, verkligen och bokstavligen, till kristna som bodde i dessa städer i det antika Kappadokien, i dagens Turkiet. Ordningen i vilken profetian presenterar dessa stadsnamn följer kronologiskt den ordning i vilken religiösa historiska fakta uppfylldes under hela den kristna eran. Och det är enligt de uppenbarelser som redan erhållits i Daniels bok, som Gud definierar karaktären som han ger till varje epok genom betydelsen av namnet på hans stad. Successivt översätts den avslöjade ordningen enligt följande:

1- *Efesos* : betyder: lansering (det av Guds församling eller helgedom).

2- *Smyrna* : betyder: myrra (behaglig lukt och balsamering av de döda för Gud; romerska förföljelser av de trogna utvalda mellan 303 och 313).

3- *Pergamon* : betydelse: äktenskapsbrott (sedan övergivandet av sabbaten den 7 mars 321. År 538 formaliserade den påvliga regimen religiöst resten av den första dagen och döptes om till söndag).

4- *Thyatira* : betydelse: styggelse och dödligt lidande (betecknar tiden för den protestantiska reformationen som öppet fördömde den katolska trons diaboliska natur; tid gällande 1500-talet ^{då} spridningen av Bibeln tack vare mekanisk tryckning gynnades).

5- *Sardis* : dubbla och motsatta betydelser: konvulsiv och ädelsten. (Den avslöjar domen att Gud bär på trons test 1843-1844: den krampaktiga betydelsen gäller den förkastade protestantiska tron: "Du är död", och ädelstenen utpekar de utvalda vinnarna av testet: " *de kommer att gå med mig i vita kläder för att de är värdiga.* ")

6- *Philadelphia* : betyder: Broderlig kärlek (*Sardis* ädelstenar har samlats in i Sjundedagsadventistinstitutionen sedan 1863; budskapet tilldelas för året 1873 definierat av Dan.12:12. Välsignad vid denna tidpunkt är hon varnade dock för risken att få *sin krona "tagen"*).

7- *Laodicea* : betyder: människor dömde: " *varken kallt eller varmt utan ljummen* " (det är *Philadelphia* som har tagit "*sin krona* ": " *Du är olycklig, eländig, fattig, blind och naken* ". Institutionen hade inte föreställt sig att den skulle prövas och prövas, mellan 1980 och 1994, genom ett trostest identiskt med det som gav dess pionjärer från 1844 deras gudomliga välsignelse: 1994 föll institutionen, men budskapet fortsatte av utspridda adventister som Gud identifierar och väljer ut av deras kärlek till hans uppenbarade profetiska ljus och av den ödmjuka och undergivna natur som kännetecknar Jesu Kristi sanna lärjungar i alla tider).

" *I fortsättningen* " av den jordiska tiden som slutade med Kristi Guds härliga återkomst, kommer Apo.4 att avbilda med symbolen "24 troner", en scen av himmelsk dom (i himlen) *där* Gud kommer att sammanföra sina utvalda så att 'de dömer de onda döda. Parallellt med Upp.20 täcker detta kapitel "tusen åren" av det sjunde årtusendet. Förtydligande: varför 24, och inte 12, troner? På grund av uppdelningen av den kristna eran i två delar på datumen 1843-1844 av början och slutet av tidens trosprov.

Sedan, som en viktig sida, kommer Uppenbarelse 5 att lyfta fram vikten av att förstå profetiornas bok; som kommer att bli möjlig endast genom den seger som erhållits av vår gudomlige Herre och Frälsare Jesus Kristus.

Tiden för den kristna eran kommer att överblickas igen i Upp. 6 och 7 under blick av ett nytt tema; det av de "sju sigillen". De första sex kommer att presentera huvudaktörerna på scenen och tidens tecken som kännetecknar de två delarna av uppdelningen av den kristna eran: fram till 1844, för Apo.6; och från 1844, för Apo.7.

Sedan kommer temat " *trumpeter* " som symboliserar varningsstraff för de första sex i Uppenbarelseboken 8 och 9, och definitivt straff för " *den sjunde basunen* ", alltid avskilda, i Upp 11:15 kl. 19.

Bakom Apo.9 siktar Apo.10 på tiden för världens undergång, vilket framkallar den andliga situationen för de två stora fiender till Jesus Kristus som påstår sig vara honom: den katolska tron och den protestantiska tron, förenade med den officiella adventismen som fallit sedan dess. 1994. Kapitel 10 avslutar den första delen av bokens avslöjanden. Men viktiga huvudämnen kommer att tas upp och utvecklas i de följande kapitlen.

Således kommer Apo.11 att återuppta översikten av den kristna eran och utveckla, främst, den viktiga roll som den franska revolutionen, vars etablerade nationella ateism används av Gud, under det symboliska namnet "vilddjuret som reser sig från djupet", till att förstöra den katolska regimen makt " *vilddjuret som stiger upp ur havet* ", i Upp.13:1. Universell religiös fred, som nämns i Apo.7, kommer sålunda att erhållas och noteras 1844. Då tar man denna revolutionära ^{regim} som en bild av det förestående tredje världskriget eller "6:e trumpeten" i Apo.9:13, som utgör den sanna " *andra ve* " genom tillkännagivandet av Uppenbarelseboken 8:13 presenteras det sista temat för den " *sjunde basunen* ", som åstadkoms genom Jesu Kristi återkomst i härlighet.

I Upp.12 ger Anden oss en annan översikt över den kristna eran. Han kompletterar sin information, särskilt om situationen för djävulen och hans änglasupporrar. Han lär oss att efter sin seger på korset, i *Mikaels* himmelska namn som redan citeras i Dan.10:13, 12:1, det namn han bar i himlen före sin mänskliga inkarnation i Jesus, renade vår Herre himlen från deras ond närvaro och att de för alltid har förlorat tillgången till de himmelska dimensionerna skapade av Gud. Här är några goda nyheter! Jesu seger fick lyckliga himmelska konsekvenser för våra himmelska bröder befriade från demoners frestelser och tankar. De har, sedan denna utvisning, varit begränsade till vår jordiska dimension, där de kommer att dödas tillsammans med Guds jordiska fiender, år 2030 vid Kristi Guds härliga återkomst. I denna översikt avbildar Anden följderna av " *draken* " och " *ormen* " som betecknar de två strategierna för djävulens strid: öppet krig, det fördömda kejserliga eller påvliga Rom, och den vilseledande religiösa förförelsen av romaren. Vatikanens påvedöme, omaskerad, nästan humanistisk. I subtila bilder lånade från hebréernas erfarenheter, " *öppnar jorden sin mun* " för att svälja de katolska förbundens påvliga aggression. Som vi nyss har sett kommer arbetet att utföras av de franska ateistiska revolutionärerna. Men det kommer också att startas av de protestantiska trupperna i en aggressiv, krigisk falsk kristendom. Översikten avslutas med omnämmandet av " *resten av kvinnans efterkommande* ". Anden ger sedan sin definition av den sista tidens sanna helgon: " *Detta är uthålligheten hos de heliga som håller Guds bud och behåller Jesu vittnesbörd* ". Anden betecknar i dessa termer de som, liksom jag, klamrar sig fast vid hans profetiska uppenbarelse och inte låter någon rycka bort den, samlar till slutet, pärlorna som givits av himlen.

Kapitel 13 presenterar de två aggressiva religiösa fienderna som bär på den kristna tron. Som sådan avbildar han dem av två " *djur* " av vilka det andra uppstod från det första, vilket antyds av förhållandet mellan orden " *hav och jord* " från berättelsen om Första Moseboken som definierar dem i detta kapitel 13. Den första spelade före 1844 och den andra kommer bara att dyka upp under det sista året av jordisk tid, vilket markerar slutet på den tid av nåd som erbjuds

människorna. Dessa två ”djur” är, för den första, katolska, moderkyrkan, och för den andra, de protestantiska reformerade kyrkor som kom från den, dess döttrar.

Uppenbarelseboken 14, som endast täcker den andra delen av den kristna eran sedan 1844, framkallar de tre budskapen om Sjundedagsadventisternas sanningar till eviga förhållanden: Guds härlighet som kräver återupprättandet av utövandet av hans heliga sabbat, hans fördömande av den romersk-katolicismen, och hans fördömande av protestantismen som hedrar dess söndag som han utser som ett ”märke” på den mänskliga och djävulska auktoriteten i både det kejserliga och påvliga Rom. När tiden för det förberedande uppdraget slutar, successivt, med uppräckandet av de utvalda helgonen avbildade av ”skörden”, och förstörelsen av de upproriska lärarna och alla otroende, handlingar avbildade av ”årgången”, kommer jorden igen att bli en ”avgrunden” från den första dagen av skapelsen, berövad på alla former av jordelivet. Den kommer dock att hållas vid liv i ”tusen år”, en utvald invånare, Satan, djävulen själv, som väntar på hans förintelse vid den sista domen, liksom alla andra rebeller och änglar.

Rev.15 fokuserar på tidpunkten för slutet av prövotiden.

Uppenbarelseboken 16 avslöjar ”Guds vredes sju sista plågor” som efter utgången av prövotiden drabbar de sista otroende rebellerna som blir mer och mer aggressiva, till den grad att de förordnar döden för observatörerna av rättfärdig gudomlig sabbat före den sjunde plågan.

Uppenbarelseboken 17 är helt tillägnad identifieringen av den ”stora skökan” som kallas ”Babylon den stora”. Det är i dessa termer som Anden betecknar den ”stora staden” kejserliga och påvliga, Rom. Guds dom över henne är alltså tydligt uppenbarad. Kapitlet tillkännager också hennes framtida dom och förstörelse genom eld, eftersom Lammet och hans trogna utvalda kommer att övervinna henne.

Uppenbarelseboken 18 riktar in sig på tiden för ”skörden” eller straffet för ”Babylon den stora”.

Uppenbarelseboken 19 skildrar Jesu Kristi härliga återkomst och hans konfrontation med de skräckslagna jordiska rebellstyrkorna.

Uppenbarelseboken 20 riktar sig till tiden för de tusen åren av det sjunde årtusendet som upplevdes mycket olika, i himlen av de utvalda och på den ödsliga jorden, isolerad av Satan. Vid slutet av de tusen åren kommer Gud att organisera den sista domen: förintelsen genom himmelsk och underjordisk jordisk eld av alla jordiska mänskliga och himmelska änglarebeller.

Apo.21 skildrar församlingens härlighet som bildades genom insamlingen av de utvalda som återlösts genom Jesu Kristi blod. De utvaldas fullkomlighet illustreras genom jämförelser med vad jorden erbjuder mest värdefulla för människor: guld, silver, pärlor och ädelstenar.

Apo.22 frammanar i bild återvändandet till det förlorade Eden, hittat och installerat för evigheten på syndens jord, återskapad och förvandlad till att bli den universella tronen för den ende stora Guden, skaparen, lagstiftaren och återlösaren som dominerar över alla dess universum med dess jordiska förlösta.

Här slutar denna snabba översikt av boken Uppenbarelseboken, vars detaljerade studie kommer att bekräfta och förstärka det som just har sagts.

Jag lägger till denna högst andliga förklaring som avslöjar Guds sinnes dolda resonemang. Han levererar oanade budskap genom subtila anspelningar om att Bibeln kommer att upplysa oss. Genom att följa, i konstruktionen av Apokalypsen, samma processer som han använde för konstruktionen av sina uppenbarelser som gavs till Daniel, bekräftar Gud att han "inte förändras" och att han kommer att vara "för evigt densamme". Dessutom hittade jag i Apokalypsen samma metod för att parallellkoppla tre teman som är "brevet till församlingarna", "sigillen" och "trumpeterna". Enligt Apo.5, där Apokalypsen avbildas av en bok som stängs av "sju sigill", kommer endast öppnandet av det "sjunde inseglet" att ge tillgång till bevisen som kommer att bekräfta i kapitel 8 till 22, tolkningarna och misstankarna väckt av studiet av kapitel 1 till 6. Kapitel 7 är därför nyckeln till att komma in i förståelsen av de uppenbarade mysterierna. Och bli inte förvånad, för dess tema är just sabbaten, som har gjort hela skillnaden mellan sann och falsk helighet sedan 1843. Vi finner därför i Apo.7, den stora sanning som genomsyrade den protestantiska religionen våren 1843. Apokalypsen kommer bara att bekräfta denna grundläggande lära som uppenbarats för Daniel. Men för adventismen, som framträdde på detta datum som en segrare, kommer Apokalypsen att avslöja för 1994, ett test som kommer att sälla den i sin tur. Detta nya ljus kommer återigen, "igen", göra "skillnaden mellan de som tjänar Gud och de som inte tjänar honom", eller mer.

Del två: den detaljerade studien av apokalypsen

Uppenbarelse 1: Prolog – Kristi återkomst – adventisttemat

Presentationen

Vers 1: " *Jesu Kristi uppenbarelse, som Gud gav honom för att visa sina tjänare-slavar, det som måste ske snabbt, och som han tillkännagav genom att sända sin ängel till sin tjänare Johannes...*" .

Johannes, aposteln som Jesus älskade, är depositarie för denna gudomliga uppenbarelse som han får från Fadern i Jesu Kristi namn. Johannes, på hebreiska "Johan", betyder: Gud gav; och det är också mitt förnamn. Sade inte Jesus: " *Den som har, kommer att ges* "? Detta budskap är " *givet* " av " *Gud* " Fadern, därför med obegränsat innehåll. För sedan sin uppståndelse har Jesus Kristus återupptagit sina gudomliga egenskaper, och det är som en himmelsk Fader som han från himlen kan agera till förmån för sina tjänare eller mer exakt sina "slavar " . Som ordspråket säger, "förvarnat är förarbetat." Gud är av denna åsikt och han bevisar det genom att rikta till sina tjänare uppenbarelser om framtiden. Uttrycket " *vad måste ske omgående* " kan vara förvånande när vi vet att meddelandet gavs år 94 e.Kr. och att vi nu befinner oss i 2020-2021, den tidpunkt då detta dokument skrevs. Men genom att upptäcka hans budskap kommer vi att förstå att detta " omgående » får en bokstavlig betydelse, eftersom deras mottagare kommer att vara samtida med Jesu Kristi härliga återkomst. Detta tema kommer att finnas i den allestädes närvarande Uppenbarelseboken, eftersom Uppenbarelseboken riktar sig till de sista "adventisterna" utvalda av Gud, genom tro demonstrerad i ett sista test byggt på uppgifterna i Upp.9:1-12, som handlar om temat för " *femte trumpeten* ". I det här kapitlet citerar verserna 5 och 10 en profetisk period på " *fem månader* " som misstolkats till mig. I min studie av ämnet bestämde denna varaktighet ett nytt datum som skulle tillkännage Jesu återkomst för 1994, det verkliga år 2000 av Kristi sanna födelse. Detta trosprov har för sista gången prövat den officiella adventismen, som har blivit ljummen och formalistisk, och

som förberedde sig på att ingå en pakt med dem som Gud uppenbarar vara hans fiender i sin apokalyps. Sedan 2018 har jag känt till datumet för Jesu Kristi sanna återkomst och det är inte baserat på några data från profetiorna i Daniel och Uppenbarelseboken, vars kvantifierade varaktighet alla uppnåddes genom att fullgöra sin sållningsroll vid de bestämda tiderna. Jesu sanna återkomst kan förstås utifrån berättelsen i Första Moseboken, som tror att de sju dagarna av våra veckor är byggda på bilden av de 7 000 åren av hela den plan som skapats av Gud, för att eliminera synd och syndare, och föra in i hans evighet hans älskade utvalda utvalda under de första 6000 åren. Liksom proportionerna av den hebreiska helgedomen eller tabernaklet består tiden av 6000 år av tre tredjedelar av 2000 år. Början av den sista tredjedelen markerades, den 3, 30 april, av vår Frälsares Jesu Kristi försoningsdöd. En judisk kalender bekräftar detta datum. Dess återkomst är därför satt till våren 2030, 2000 år senare. Att veta att Kristi återkomst ligger framför oss, så nära, ordet "snabbt" » av Jesu ord är fullkomligt berättigad. Således, även om den förblev känd och läst under århundradena, förblev boken Uppenbarelse stängd, frusen, förseglad, tills ändens tid, som berör vår generation.

Vers 2: "*... som vittnade om Guds ord och Jesu Kristi vittnesbörd, allt vad han såg.*"

Johannes vittnar om att han fick sin vision från Gud. En vision som utgör Jesu Kristi vittnesbörd som Upp.19:10 definierar som "*profetians ande*". Budskapet är baserat på bilder "*sett*" och ord som hörs. Johannes slets bort från jordiska händelser av Guds Ande som uppenbarade för honom i bilder de stora teman i den kristna erans religiösa historia; det kommer att sluta med hans härliga och formidabla återkomst för sina fiender.

Vers 3: "*Salig är den som läser och hör profetians ord och bevarar det som är skrivet i dem! Ty tiden är nära.*"

Jag tar för mig den del som tillkommer mig, saligheten för "*den som läser*" profetians ord, eftersom Herren ger verbet läsa en exakt logisk betydelse. Han ger förklaringen i Jes.29:11-12: "*All uppenbarelse är till dig som orden i en förseglad bok som ges till en man som kan läsa och säger: Läs detta! Och vem svarar: Jag kan inte, eftersom den är förseglad; eller som en bok som man ger till en man som inte kan läsa och säger: Läs det här! Och vem svarar: Jag vet inte hur man läser.*" Vers 13, som följer, avslöjar orsaken till denna oförmåga: "*Herren sade: När detta folk kommer nära mig, ärar de mig med sin mun och med sina läppar; men hans hjärta är långt ifrån mig, och rädslan han har för mig är bara ett bud från mänsklig tradition.*" Termen "*förseglad*" eller förseglad beskriver aspekten av Apokalypsen, oläslig eftersom den är förseglad. Det är därför för att öppna och försegla den helt och hållet som jag, en annan Johannes av den sista tiden, kallades av Gud; detta så att alla hans sanna utvalda "*hör och bevara*" de sanningar som uppenbaras i profetians ord och bilder. Dessa verb betyder "*förstå och omsätta i praktiken*". I den här versen varnar Gud sina utvalda att de kommer att ta emot, från en av sina bröder i Kristus, "*den som läser*", ljuset som förklarar profetians mysterier så att de i sin tur kan glädjas och lägga fram hans undervisning. i praktiken. Liksom på Jesu tid kommer därför tro, tillit och ödmjukhet att vara nödvändig. Med denna metod sållar och tar Gud bort människor som är för stolta för att bli undervisade. Så jag säger till de utvalda:

"Glöm mannen, denna lilla officiella översättare och sändare, och se på den sanne författaren: den allsmäktige Guden Jesus Kristus."

Vers 4: " *Johannes till de sju församlingarna som finns i Asien: Nåd vare med er och frid från honom som är och som var och som kommer, och från de sju andarna som står framför hans tron...* "

Omnämmandet av " *sju församlingar* " är misstänkt, eftersom *församlingen* med stort A är, en, evigt. " *Sju församlingar* " betecknar därför nödvändigtvis Jesu Kristi enade *församling i sju markerade och på varandra följande epoker*. Saken kommer att bekräftas och vi vet redan att Gud delar in den kristna eran i 7 speciella tider. Hänvisningen till Asien är användbar och berättigad, eftersom namnen som presenteras i vers 11 är de på städer som finns i Mindre Asien, i det antika Anatolien som ligger väster om dagens Turkiet. Anden bekräftar redan Europas gräns och början av den asiatiska kontinenten. Men ordet *Asien* döljer liksom ordet Anatolien ett andligt budskap. De menar: **soluppgång** på akkadiska och grekiska, och föreslår således Guds läger besökt av Jesus Kristus, den " *uppgående solen* ", i Lukas 1:78-79: " *Tack vare vår Guds barmhärtighet, i av genom vilken **den uppgående solen** har besökt oss från ovan, för att ge ljus åt dem som sitter i mörker och i dödsskugga, för att rikta våra steg på fridens väg.* » Han är också " *rättfärdighetens sol* " i Mal.4:2: " *Men för er som fruktar mitt namn, skall **rättfärdighetens sol** gå upp , och helande skall finnas under hans vingar; du ska gå ut och hoppa som kalvar från ett stall.* " Formeln för hälsningen överensstämmer med de brev som kristna utbytte på Johannes tid. Men Gud betecknas med ett nytt uttryck, hittills okänt: " *från honom som är, som var och som kommer* ". Detta uttryck återspeglar endast, i det ursprungliga grekiska språket och andra översättningar, betydelsen av det hebreiska Guds namn: "YaHWéH". Det är verbet "att vara" konjugerat i tredje person singular i hebreiskas imperfektum tid. Denna tid som kallas imperfekt uttrycker det fullbordade som sträcker sig i tiden, eftersom presens inte existerar i den hebreiska konjugationen. " *och vem kommer* ", bekräftar ytterligare temat för Jesu Kristi återkomst, adventism. Öppnandet av den kristna tron för hedningar bekräftas därmed; för dem anpassar Gud sitt namn. Sedan dyker det upp en annan nyhet som betecknar den Helige Ande: " *de sju andar som är inför hans tron* ". Detta citat kommer att visas i Upp.5:6. Siffran 7 betecknar helgelsen, i detta fall den av den gudomliga Anden som utgjuts i hans varelser, därför " *inför hans tron* ". I Upp.5:6 är det " *slagna lammet* " kopplat till dessa symboler, profetian bekräftar alltså Jesu Kristi gudomliga allmakt. " *Guds sju andar* " symboliseras av " *den sjugrenade ljusstaken* " i det hebreiska tabernaklet som profeterar Guds frälsningsplan. Hans program var alltså tydligt skisserat. Sedan Adam, 4000 år, och genom sin död, Jesus sonade de utvaldas synder den 3, 30 april, river han på så sätt syndens slöja och öppnar tillgång till himlen för de utvalda som är återlösta under de sista tvåtusen av de sextusen år som programmerats. för utvalda utvalda som är spridda, intill världens ände, bland folken på hela jorden.

Vers 5: " *...och från Jesus Kristus, det trogna vittnet, de dödas förstfödde och fursten över jordens kungar! Till honom som älskar oss, som har räddat oss från våra synder genom sitt blod.* "

Namnet "*Jesus Kristus*" är kopplat till den jordiska tjänst som Gud kom för att utföra på jorden. Denna vers påminner oss om hans verk som utförts för att erhålla frälsning genom nåd som han endast erbjuder sina utvalda. I sin fullkomliga trohet mot Gud och sina värderingar var Jesus "*det trogna vittnet*" som föreslagits som förebild att efterlikna, för sina apostlar och lärjungar genom alla tider, inklusive vår. Hans död profeterades genom döden av det första djuret som dödade för att ikläda sig Adam och Evas nakenhet efter deras synd. Genom honom var han därför verkliga "*de dödas förstfödde*". Men han är också, på grund av sin gudomliga betydelse, bara hans död hade effektiviteten och kraften att fördöma djävulen, synden och syndarna. Han förblir den "*förstfödde*" framför alla "*förstfödda*" i religionshistorien. Det var när han tänkte på hans död, nödvändig för att befria sina utvaldas synd, som Gud dödade alla "*förstfödda människor*" och djur i det upproriska Egypten, syndens bild, för att "*befria*" sitt hebreiska folk från slaveriet, redan en symbol och bild av "*synd*". Som den "*förstfödde*" tillhör den andliga förstfödsörätten honom. Genom att framställa sig själv som "*furste över jordens kungar*" blir Jesus en tjänare till sina förlösta. "*Jordens kungar*" är de som går in i hans rike, återlösta genom hans blod; de kommer att arva den förnyade jorden. Det är en häpnadsväckande sak att upptäcka nivån av ödmjukhet, medkänsla, vänskap, broderskap och kärlek hos himmelska varelser som har förblivit trogna de gudomliga normerna för det himmelska livet. På jorden tvättade Jesus sina apostlars fötter samtidigt som han bekräftade att han är "*Mästaren och Herren*". I himlen kommer han för evigt att vara "*prinsen*" över dess "*kungar*". Men "*kungar*" kommer också att vara sina bröders tjänare. Dessutom, genom att ge sig själv titeln "*prins*", placerar Jesus sig själv på nivån med djävulen, hans motståndare och besegrade konkurrent, som han kallar, "*den här världens furste*". Guds inkarnation i Jesus motiverades av de två "*prinsarnas*" ansikte mot ansikte; världens och dess varelsers öde beror på kraften hos den store segraren Jesus Michael YaHWÉH. Men Jesus har sin seger endast delvis att tacka för sin gudomlighet, eftersom han kämpade mot djävulen på lika villkor, i en kropp av kött som är identisk med vår, 4000 år efter kampen som den första Adam förlorade. Bara hans sinnestillstånd och hans beslutsamhet att vinna för att rädda sina utvalda gav honom hans seger. Han öppnade vägen för sina utvalda och visade att ett fogligt "*lamm*" kan besegra "*vargarna*" som slukar kött och andar, med hjälp av den trogna och sanne Guden.

Vers 6: "*Och vem har gjort oss till ett rike, präster åt Gud, hans Fader, honom vare äran och makten i evighet och evighet! amen!* »

Det är Johannes som definierar vad som utgör de utvaldas församling. I Jesus Kristus fortsätter det forntida Israel i andliga former som profeterats i det gamla förbundets riter. Genom att tjäna "*kungarnas kung och herrarnas herre*" delar de sanna utvalda i hans kungadöme, och tillsammans med honom utgör de medborgare i himmelriket. De är också andliga "*präster*", ty de tjänstgör i sin kropps tempel, i vilket de tjänar Gud, och erbjuder sig själva i helighet för hans tjänst. Och genom sina böner till Gud vidarebefordrar de parfymerna som offrades på rökelsealtaret i Jerusalems gamla tempel. Separationen mellan Jesus och Fadern är missvisande, men den motsvarar den uppfattning som många falska kristna har om ämnet. Detta är till den grad att man hävdar att man "ärar" Sonen

på Faderns bekostnad. Detta har varit den kristna trons fel, eller synd, sedan den 7 mars 321. För många är sabbatsvilan en förordning som bara gällde judar i det gamla förbundet, Faderns tidsutdelning. Eftersom Fadern och Jesus bara är en person, kommer de att lida av Jesu vrede, som de trodde att de hedrade. I sin gudomliga natur som Fader innehar Jesus, och för evigt, " *härligheten och kraften, för evigt och alltid! amen!* » " *Amen* " vilket betyder: det är sant! I sanning !

Adventisttema

Vers 7: " *Se, han kommer med molnen. Och varje öga skall se det, även de som genomborrat det; och alla jordens stammar skola sörja över honom. Ja. amen!* »

Det är just när han kommer tillbaka som Jesus kommer att visa sin härlighet och sin makt. Enligt Apostlagärningarna 1:11 kommer han att återvända " *på samma sätt som han steg upp till himlen* ", men hans återkomst kommer att vara i extrem himmelsk härlighet som kommer att skrämma hans fiender; " *de som genomborrade honom* " genom att motsätta sig hans verkliga projekt. Eftersom detta uttryck endast berör människor i samtida med hans ankomst. När hans tjänare hotas med döden eller dödas delar Jesus deras öde eftersom han identifierar sig med dem: " *Och kungen ska svara dem: Sanningen säger jag er, så ofta som ni har gjort detta mot en av dessa minsta av mina bröder, du har gjort dem åt mig.* (Matt.25:40)." Judarna och de romerska soldaterna som korsfäste honom ingår inte i detta meddelande. Guds Ande tillskriver denna handling till alla människor som hindrar hans frälsningsverk och omintetgör för sig själva och andra hans erbjudande om nåd och evig frälsning. Genom att citera " *jordens stammar* " riktar Jesus sig mot de falska kristna genom vilka Israels stammar förmodas förlängas in i det nya förbundet. När de upptäcker vid hans återkomst att de förberedde sig för att döda hans sanna utvalda, kommer de att ha skäl att beklaga sig och upptäcka att de är fiender till den Gud som skulle rädda dem. Detaljerna i programmet för de allra sista dagarna kommer att avslöjas utspridda i kapitlen i Uppenbarelseboken. Men jag kan säga att Upp.6:15-16 beskriver scenen med dessa ord: " *Kungarna på jorden, de stora, de militära befälhavarna, de rika, de mäktiga, alla slavar och fria gömde sig i grottor och i bergsklippor. Och de sade till bergen och klipporna: Fall över oss och göm oss för hans ansikte som sitter på tronen och för Lammets vrede.* ".

Vers 8: " *Jag är alfa och omega, säger Herren Gud, den som är och som var och som kommer, den Allsmäktige.* »

Den som uttrycker sig så är den ljuva Jesus som fann sin gudomliga härlighet i himlen, han är " *den Allsmäktige* ". Det räcker med att koppla denna vers med dem i Upp.22:13-16 för att få bevis: " *Jag är alfa och omega, den första och den siste, början och slutet... /...Jag, Jesus, jag har sände min ängel för att intyga dessa saker för er i kyrkorna. Jag är Davids rot och säd, den ljusa morgonstjärnan.* " Som i vers 4, presenterar Jesus sig själv under skapande Gud, Moses vän, vars hebreiska namn är "YaHWéH" enligt 2 Mos.3:14. Men jag specificerar att Guds namn ändras beroende på om det är han som namnger sig själv eller om män namnger honom: "Jag är" blir "Han är" i formen "YaHWéH".

Anmärkning tillagd 2022: Uttrycket " *alfa och omega* " sammanfattar hela den uppenbarelse som Gud erbjöd i hans bibel, från 1 Mosebok 1 till Uppenbarelseboken 22. Men sedan 2018 har den profetiska innebörden av "sex tusen" år som ges till de sex dagarna av vecka bekräftades utan att ifrågasätta dess värde som sex verkliga dagar, under vilka Gud skapade jorden och det liv den skulle försörja. Men, med bibehållande av sin profetiska betydelse, gjorde dessa sex dagar eller "6000" år det möjligt att för våren 2030 definiera Jesu Kristi slutliga segerrika återkomst och uppräckandet av hans trogna helgon. Genom uttrycket " *alfa och omega* " ger Jesus sina sista dagars heliga en nyckel som gör att de kan upptäcka den verkliga tiden för hans andra ankomst. Men vi var tvungna att vänta till våren 2018 för att förstå hur man använder dessa 6000 år, och den 28 januari 2022, för att associera dem med dessa uttryck: "alfa och omega", "början och slutet " .

Vers 9: " *Jag Johannes, din broder, som delar med dig vedermödan och riket och uthålligheten i Jesus, var på ön som heter Patmos, för Guds ords skull och Jesu vittnesbörd. »*

För en sann Jesu Kristi slav är dessa tre saker sammankopplade: delen i vedermödan, delen i riket och delen i uthålligheten i Jesus. Johannes vittnar om sammanhanget där han fick sin gudomliga vision. När romarna fann honom till synes oförstörbar, isolerade han honom till slut, i exil på ön Patmos, för att begränsa hans vittnesbörd till män. Under hela sitt liv slutade han aldrig att vittna om Guds ord för att förhärliga Jesus Kristus. Men vi kan också förstå att Johannes togs till Patmos för att i lugn och ro ta emot Jesu vittnesbörd som utgör Uppenbarelse, som han tog emot där från Gud.

Låt oss i förbigående notera att de två författarna till de två profetiorna Daniel och Uppenbarelseboken på ett mirakulöst sätt skyddades av Gud; Daniel räddas från lejonens tänder och John släpps oskadd från ett kärl fyllt med kokande olja. Deras erfarenhet lär oss en läxa: Gud gör skillnad bland sina tjänare genom att på ett kraftfullt och övernaturligt sätt skydda dem som förhärligar honom mest och presenterar aspekten av en modell som han särskilt vill uppmuntra. Den profetiska tjänsten betecknas således i 1Kor.12:31 som den " *mer utmärkta vägen* ". Men det finns profeter och profeter. Alla profeter är inte kallade att ta emot visioner eller profetior från Gud. Men alla de utvalda uppmanas att profetera, det vill säga, att vittna om Herrens sanningar för sina medmänniskor för att leda dem till frälsning.

Johannes syn på adventisttiden

Vers 10: " *Jag var i Anden på Herrens dag, och jag hörde bakom mig en hög röst, som ljudet av en basun. "*

Uttrycket " *Herrens dag* " kommer att gynna tragiska tolkningar. I sin översättning av Bibeln, JN Darby, tvekar inte att översätta den med ordet "söndag", som Gud anser vara det vissnande " *märket* " på " *vilddjuret* " som leds av djävulen i Upp.13:16; detta direkt motsatt hans kungliga " *sigill* ", hans sjunde dag av helgad vila. Etymologiskt betyder ordet "söndag" "Herrens dag", men problemet kommer från det faktum att det ägnar den första dagen i veckan åt vila,

som Gud aldrig har beordrat, eftersom han för sin del, evigt sätt, helgat för denna användning på den sjunde dagen. Så vad betyder egentligen " *Herrens dag* " som citeras i den här versen ? Men svaret har redan givits i vers 7 och säger: " *Se, han kommer med molnen.*" » Här är det " *Herrens dag* " som Gud riktar mot: " *Se, jag sänder dig profeten Elia, innan JaHWéHs dag kommer, den stora och fruktansvärda dagen . (Mal.3:5)*" ; den som skapade adventismen och dess tre "förväntningar" på Jesu återkomst, som redan uppnåtts med alla de goda och dåliga konsekvenserna av dessa tre prövningar, 1843, 1844 och 1994. När Johannes lever år 94 transporteras han av Ande i början av det sjunde årtusendet, dit Jesus återvänder i sin gudomliga härlighet. Så vad har han " *bakom* " sig? Hela den kristna tidens historiska förflutna; sedan Jesu död, 2000 år av kristen religion; 2000 år under vilka Jesus stod bland sina utvalda och hjälpte dem, i den Helige Ande, att besegra det onda som han själv hade besekrat djävulen, synden och döden. " *Den höga röst* " som hörs " *bakom* " honom är den från Jesus, som likt " *en trumpet* " ingriper för att varna sina utvalda och avslöja för dem naturen hos de djävulska religiösa fällor som de kommer att stöta på i sina liv i hela världen. "sju" epoker som följande vers kommer att namnge.

Vers 11: " *Vem sa: Vad du ser, skriv det i en bok och skicka det till de sju församlingarna, till Efesos, till Smyrna, till Pergamos, till Tyatira, till Sardes, till Filadelfia och till Laodikea.* " .

Den uppenbara formen av texten tycktes presentera som adressater, bokstavligen, de namngivna städerna i Asien på Johannes tid; var och en har sitt eget budskap. Men detta var bara ett bedrägligt utseende avsett att maskera den sanna innebörden som Jesus ger sina budskap. Genom hela Bibeln har de egennamn som tillskrivs män en dold betydelse i sin rot, från hebreiska, kaldeiska eller grekiska. Denna princip gäller även för de grekiska namnen på dessa sju städer. Varje namn avslöjar karaktären av den era det representerar. Och den ordning i vilken dessa namn presenteras motsvarar den ordning av framsteg i tiden som programmerats av Gud. Vi kommer att se i studiet av Uppenbarelsboken 2 och 3 där ordningen på dessa namn respekteras och bekräftas, betydelsen av dessa sju namn, men de av det första och det sista, "Efesus och Laodikea", uppenbarar bara för *dem* , den användning som Anden gör av dem. Med betydelsen "att lansera" respektive "dömda människor", finner vi " *alfa och omega, början och slutet* ," av den kristna nådens era. Det är inte konstigt att Jesus presenterade sig själv i vers 8, under denna definition: " *Jag är alfa och omega*" . Han registrerar alltså sin närvaro med sina trogna slavar, under hela den kristna eran.

Vers 12: " *Jag vände mig om för att veta vilken röst som talade till mig. Och när jag vände mig om såg jag sju gyllene ljusstakar ,*

Handlingen att " *vända sig om* " får Johannes att titta på hela den kristna eran sedan han själv fördes till ögonblicket för Jesu återkomst i härlighet. Efter precisionen " *bakom* " har vi här " *Jag vände mig om* " och igen " *och efter att ha vänt* "; Anden insisterar starkt på denna blick mot det förflutna, så att vi följer det i dess logik. Och vad ser Jean då? " *Sju gyllene ljusstakar* ". Även här är saken misstänkt som de " *sju församlingarna* ". För modellen hittades " *ljusstaken* " i *det hebreiska tabernaklet och den hade sju grenar som redan tillsammans symboliserade helgelsen av Guds Ande och hans ljus*. Denna observation betyder

att, liksom de " sju Församlingar ", de " sju ljusstakarna " symboliserar helgelsen av Guds ljus, men i sju ögonblick markerade under hela den kristna eran. Ljusstaken representerar de utvalda från en era, den tar emot oljan från Guds Ande som den är beroende av för att upplysa de utvalda med sitt ljus.

Besked om en stor olycka

Vers 13: " *Och mitt bland de sju ljusstakarna , en lik en människoson, klädd i en lång mantel och med ett bälte av guld på bröstet. »*

Här börjar den symboliska beskrivningen av Herren Jesus Kristus. Denna scen illustrerar Jesu löften: Lukas 17:21: " *Ingen kommer att säga: Han är här, eller: Han är där. Ty se, Guds rike är mitt ibland er . »* ; Matt.28:20: " *Och lär dem att hålla allt vad jag har befallt er. Och se, jag är med er alltid, intill världens ände. "* Denna syn är mycket lik den i Daniel 10 där vers 1 presenterar den som tillkännagivandet av en " stor olycka " för dess judiska folk. Uppenbarelseboken 1 tillkännager därför också en " stor olycka ", men denna gång för den kristna församlingen. Jämförelsen av de två visionerna är mycket utvecklande, eftersom detaljerna är anpassade till var och en av de två mycket olika historiska sammanhangen. De symboliska beskrivningarna som kommer att presenteras berör Jesus Kristus i samband med hans slutliga härliga återkomst. De två " katastroferna " har det gemensamt att de inträffar i slutet av de två allianser som upprättats successivt av Gud. Låt oss nu jämföra de två visionerna: "... en människoson " i denna vers var " en man " i Daniel, eftersom Gud ännu inte hade blivit inkarnerad i Jesus. Tvärtom, i " Människosonen " finner vi " Människosonen " som Jesus ständigt namnger när han talar om honom i evangelierna. Om Gud insisterade så mycket på detta uttryck, är det för att det legitimerar hans förmåga att rädda människor. Han är här " klädd i en lång mantel ", " klädd i linne " i Daniel. Nyckeln till innebörden av denna långa mantel ges i Upp.7:13-14. Den bärs av dem som dör som martyrer av den sanna tron: " *Och en av de äldste svarade och sade till mig: De som är klädda i vita kläder, vilka är de, och varifrån har de kommit? Jag sa till honom: Min herre, du vet det. Och han sade till mig: Dessa är de som kommer från den stora vedermodan; de har tvättat sina kläder och gjort dem vita i lammets blod. "* Jesus bär " ett bälte av guld på sitt bröst " eller, på sitt hjärta, men " om länden ", symboler för styrka, i Daniel. Och " gyllene bältet " symboliserar **sanningen** enligt Ef.6:14: " *Stå därför: håll sanningen omgjord om dina länder ; ta på dig rättfärdighetens bröstsköld ; "* . Liksom Jesus är sanningen bara hedrad av de som älskar den.

Vers 14: " *Hans huvud och hans hår var vita som vit ull, som snö; hans ögon var som en eldslåga; »*

Vit, symbol för perfekt renhet, kännetecknar Guden Jesus Kristus som följaktligen har en fasa för synd. Men tillkännagivandet av en " stor olycka " kan bara ha som syfte att straffa syndare. Denna orsak gäller båda olyckorna, så vi finner, här och i Daniel, Gud, den store domaren, vars "ögon är som eldslågor" . Hans blick förtär synden eller syndaren, men Jesu utvalde väljer att avstå från synden, till skillnad från den falska juden och den falska kristna rebellen som Jesu

Kristi dom i slutändan kommer att förtära. Och det slutliga sammanhanget för denna "katastrof" betecknar dess historiska fiender, alla identifierade i kapitlen i denna bok och i Daniels kapitel. Apo.13 presenterar dem för oss under aspekten av två "odjur" identifierade med deras namn "hav och jord" som betecknar den katolska tron och den protestantiska tron som kommer från den, som deras namn antyder enligt 1 Mos. 1:9-10. Vid hans återkomst blir de två allierade bestarna ett, förenade för att bekämpa hans sabbat och hans trogna. Hans fiender kommer att bli skräckslagna, enligt Upp.6:16, och de kommer inte att bestå.

Vers 15: "Hans fötter var som brinnande brons, som om han brände i en ugn; och hans röst var som brus av många vatten. »

Jesu fötter är lika rena som resten av hans kropp, men i den här bilden blir de orenade av att trampa på upproriska syndares blod. Som i Dan.2:32 symboliserar "mässing", en oren legeringsmetall, synd. I Upp.10:2 läser vi: "Han hade en liten öppen bok i sin hand. Han satte sin högra fot på havet och sin vänstra fot på jorden"; ". Uppenbarelseboken 14:17 till 20 ger denna handling namnet "druvskörd"; ett tema utvecklat i Jesaja 63. De "många vattnen" symboliserar, i Upp. 17:15, "folk, skaror, nationer och tungomål" som sluter en allians med "skökan Babylon den stora"; namn som betecknar den påvliga romersk-katolska kyrkan. Denna elfte timmes allians kommer att förena dem för att motsätta sig den av Gud helgade sabbaten. De kommer att gå så långt att de beslutar att döda hans trogna observatörer. Vi förstår därför symbolerna för hans rättfärdiga vrede. I visionen visar Jesus sina utvalda att hans enda personliga gudomliga "röst" är mer kraftfull än den för alla jordens folk tillsammans.

Vers 16: "Han hade sju stjärnor i sin högra hand. Ur hans mun kom ett skarpt, tveeggat svärd; och hans ansikte var som solen när den skiner i sin styrka. »

Symbolen för de "sju stjärnorna" som hålls "i hans högra hand" påminner om hans permanenta herravälde som bara kunde ge Guds välsignelse; så ofta och massivt felaktigt hävdas av sina otrogna fiender. Stjärnan är symbolen för den religiösa budbäraren eftersom, liksom stjärnan i 1 Mos.1:15, dess roll är att "upplysa jorden", i hans fall av gudomlig rättvisa. På dagen för hans återkomst kommer Jesus att återuppväcka (återuppliva, eller återuppstå efter en total tillfällig förintelse som kallas död) sina utvalda från alla epoker symboliserade med namnen på de sju församlingarna. I detta härliga sammanhang, för honom och hans trogna utvalda, framställer han sig själv som "Guds ord" vars symbol "för ett skarpt tvåeggat svärd" citeras i Heb.4:12. Detta är den timme då detta svärd kommer att ge liv och död, enligt tron som visas i detta gudomliga ord skrivet i Bibeln som Upp.11:3 symboliserar som "de två vittnen" om Gud. Hos människor är det bara ansiktets utseende som identifierar dem och gör att de kan differentieras; det är därför elementet för identifiering par excellence. I denna vision anpassar Gud också sitt ansikte till det riktade sammanhanget. I Daniel, i synen, symboliserar Gud hans ansikte med "blix", en typisk symbol för den grekiska guden Zeus, eftersom profetians fiende kommer att vara kung Antiochos IV:s grekiska seleukider, som uppfyllde profetian i – 168 I visionen av apokalypsen, Jesu ansikte ser också ut som hans fiende som denna gång är "solen när den lyser i sin styrka". Det är sant att detta sista försök, att

utrota varje iakttagare av den heliga gudomliga sabbaten från jorden, utgör höjdpunkten för rebellernas kamp till förmån för att respektera "den obesegrade solens dag" som fastställdes den 7 mars 321 av kejsaren. Constantine 1er. Detta rebellläger kommer att finna " *den gudomliga rättvisans sol* " framför sig i all sin gudomliga kraft, och detta den första dagen våren 2030.

Vers 17: " *När jag såg honom föll jag för hans fötter som om jag var död. Han lade sin högra hand på mig och sade: Var inte rädd!* »

Genom att reagera på detta sätt förutser John bara ödet för dem som kommer att konfrontera honom vid tidpunkten för hans återkomst. Daniel hade samma beteende, och i båda fallen lugnar och styrker Jesus sin trogna tjänare, sin slav. " *Hans högra hand* " bekräftar hans välsignelse och i sin trofasthet, till skillnad från rebellerna i det andra lägret, har den utvalde ingen anledning att frukta Gud som kommer för att rädda honom av kärlek. Uttrycket " *frukta inte* " bekräftar det slutliga sammanhanget som sedan 1843 kännetecknas av detta adventistiska budskap från den första ängeln i Uppenbarelseboken 14:7: " *Han sade med hög röst: **Frukta Gud och ge honom ära**, för hans stund domen har kommit; och böj dig ned för honom som skapade himmelen och jorden och havet och vattenkällorna.* » ; det vill säga skaparguden.

Vers 18: " *Jag är den förste och den siste och den levande. Jag var död; och se, jag lever för evigt och alltid. Jag har nycklarna till döden och helvetet.* »

Det är verkligen Jesus, erövraren över djävulen, synden och döden som uttrycker sig i dessa termer. Hans ord " *den första och den sista* " bekräftar budskapet om tidens början och slut som omfattas av profetian, men samtidigt bekräftar Jesus sin livgivande gudomlighet från sin första till den sista av sina vareiser. Den som " *har dödens nycklar* " har makten att bestämma vem som ska leva och vem som ska dö. Timmen för hans återkomst är när hans heliga kommer att återuppstå i den " *första uppståndelsen* " reserverad för de " *saliga döda i Kristus* " enligt Upp.20:6. Låt oss evakuera alla myter om den falska kristendomens traditioner av grekiskt och romerskt arv, och förstå att " *de dödas grav* " helt enkelt är jorden på jorden som samlade de döda förvandlade till stoft, som det står skrivet i 1 Mos. 3:19: " *I ditt ansiktes svett skall du äta bröd tills du återvänder till jorden från vilken du togs; ty du är stoft, och till stoft skall du återvända.* ". Dessa kvarlevor kommer aldrig mer att vara till någon nytta, eftersom deras Skapare kommer att återuppväcka dem med hela deras personlighet ingraverad i hans gudomliga minne, i en *oförgänglig himlakropp* (1Kor.15:42) identisk med den för änglarna som förblir i trohet mot Gud: " *Ty i uppståndelsen kommer människor varken att gifta sig eller gifta sig, utan kommer att vara som Guds änglar i himlen.* Matt.22:30".

Det profetiska budskapet om framtiden bekräftas

Vers 19: " *Skriv därför upp det som du har sett, och det som är och det som kommer att ske efter dem.* "

I denna definition bekräftar Jesus den profetiska täckningen av den globala tiden av den kristna eran som kommer att sluta med hans återkomst i härlighet. Den apostoliska tiden handlar om uttrycket " *som du har sett* " och Gud utpekar således Johannes som ett autentiskt ögonvittne till den apostoliska tjänsten. Han

bevittnade den Utvaldes " första kärlek " som citeras i Upp.2:4. "... de som är " gäller slutet av denna apostoliska tid då Johannes förblir vid liv och aktiv. "... och de som måste komma efter dem " betecknar de religiösa händelser som kommer att äga rum fram till tiden för Jesu Kristi återkomst, och därefter, fram till slutet av det sjunde årtusendet.

Vers 20: " hemligheten med de sju stjärnorna som du såg i min högra hand och de sju gyllene ljusstakarna. De sju stjärnorna är de sju kyrkornas änglar, och de sju ljusstakarna är de sju kyrkorna. "

" De sju församlingarnas änglar " är de utvalda från alla dessa sju epoker. Eftersom ordet " ängel ", från grekiskan "aggelos", betyder budbärare, och det betecknar de himmelska änglarna endast om ordet "himmelska" klargör det. På samma sätt samlas de " sju ljusstakarna " och de " sju församlingarna " som misstänks i min kommentar här. Anden bekräftar därför min tolkning: de " sju ljusstakarna " representerar helgelsen av Guds ljus i de sju epoker som anges med namnen på de " sju församlingarna ".

Uppenbarelseboken 2: Kristi församling från lanseringen till 1843

I brevtemat finner vi i Uppenbarelseboken 2, fyra meddelanden som riktar sig till tiden mellan 94 och 1843, och i Uppenbarelseboken 3, tre meddelanden som täcker tiden från 1843-44 till 2030. Låt oss med intresse notera denna avslöjande precision angående *namnen* av de första och sista *bokstäverna* : " *Efesos* och *Laodicea* " som betyder respektive: kasta och döma människor; början och slutet av den kristna nådens era. I Upp.2, i slutet av kapitlet, frammanar Anden början av "adventistiska temat om Kristi återkomst" som riktar sig till datumet 1828 som förutbestämde i Dan.12:11. Också, i följd av tid, kan början av kapitel 3 i Uppenbarelseboken legitimt kopplas till datumet 1843 som markerade början på adventisternas trosprov. Ett anpassat budskap kommer för att sanktionera den beprövade protestantiska tron: " *Du är död* " . Dessa förklaringar var nödvändiga för att bekräfta meddelandenas koppling till de datum som fastställdes i Daniel. Men visionen av Uppenbarelseboken ger uppenbarelsen om början av den kristna eran som Daniel inte utvecklade. De brev eller budskap som Jesus riktar till sina tjänare under hela vår tid skingra det religiösa missförståndet om falska och vilseledande illusioner som berör mängder av kristna troende. Där finner vi den verkliga Jesus med hans berättigade krav och hans alltid berättigade förebräelser. De fyra *bokstäverna* i Rev.2 riktar sig successivt mot fyra epoker mellan 94 och 1843.

1:a perioden : Efesos

År 94, det sista vittnet till lanseringen av Kristi församling

Vers 1: " *Skriv till ängeln för församlingen i Efesos : Så säger den som håller de sju stjärnorna i sin högra hand, som går bland de sju gyllene ljusstakarna:* "

Med namnet *Efesos* , från den första översättningen av det grekiska "Ephesus" som betyder att lansera, talar Gud till sina tjänare från tiden för lanseringen av Kristi församling, vid tiden för den romerske kejsaren Domitianus (81-96)). Anden riktar sig alltså mot den tid då Johannes tar emot den uppenbarelse från Gud som han beskriver för oss. Han är den siste aposteln som mirakulöst lever kvar och representerar ensam det sista ögonvittnet till lanseringen av Jesu Kristi församling. Gud påminner om sin gudomliga kraft; det är bara han som " *håller i sin högra hand* ", symbol för hans välsignelse, hans utvaldas liv, " *stjärnorna* ", vars gärningar han dömer, frukterna av deras tro. Beroende på fallet välsignar eller förbannar han. Gud " *vandrar* ", förstå att han går framåt i tiden för sitt projekt genom att följa, generation efter generation, sina utvaldas liv och de händelser i världen som han organiserar eller bekämpar: "och lär dem att följa allt som jag har föreskrivit till dig. Och se, jag är med er alltid, intill världens ände. Matt.28:20." Fram till världens ände måste hans utvalda utföra de gärningar som han i förväg har förberett för dem: " *Ty vi är hans verk, skapade i Kristus Jesus till goda gärningar, som Gud har förberett i förväg, för att vi ska kunna öva dem. Ef.2:10.*" Och de kommer att behöva anpassa sig till de särskilda förhållanden

som krävs i var och en av de sju epoker. För lektionen som ges i " *Efesos* " gäller för de sju epoker; de " *sju stjärnorna som hålls i hans högra hand* " kan han låta falla och falla till marken, de som berör rebelliska kristna. Kom ihåg tanken att en " *ljusstake* " bara är användbar när den lyser, och för att lysa upp måste den vara fylld med olja, en symbol för den gudomliga Anden.

Vers 2: " *Jag känner dina gärningar, ditt arbete och din uthållighet. Jag vet att du inte tål dåliga killar; att du har prövat dem som kallar sig apostlar och som inte är det, och det har du hittade lögnare; »*

Uppmärksamhet! Verbböjningstider är extremt viktiga, eftersom de bestämmer den målinriktade tiden för den apostoliska eran. I den här versen hänvisar verbet som är konjugerat i nutid till år 94, medan de i förflutna tid avser tiden för förföljelser som den romerske kejsaren Nero utövade, mellan år 65 och 68.

År 94 älskar kristna sanningen som fortfarande är intakt och oförvrängd, och de hatar de " *onda* " hedningarna och särskilt bland dem, tidens dominerande romare. Det finns en anledning till detta, och det är för att aposteln Johannes fortfarande lever, liksom många andra forntida vittnen om den sanning som Jesus Kristus lärde ut. " *Lögnare* " avslöjas således lätt. Ty i varje tidsålder försöker det oomvandlade ogräset blandas med vetet, eftersom fruktan för Gud fortfarande är stor, och frälsningsbudskapet är förföriskt och lockande. De introducerar falska idéer i läran. Men i testet av kärlek till sanningen misslyckas de och demaskeras av de verkligt upplysta utvalda. På samma sätt, när det gäller det förflutna av den apostoliska eran, " *du har prövat* ", påminner Anden om hur dödsprövningen fällde falska kristnas vilseledande masker, de sanna " *lögnare* " som riktades mot i denna vers, mellan 65 och 68, när Nero överlämnade Kristi utvalda till vilddjuren i hans Colosseum, för att erbjuda ett blodigt skådespel för invånarna i Rom. Men låt oss påpeka att Jesus framkallar denna iver från en förgången tid.

Vers 3: " *att du har tålmod, att du har lidit för mitt namns skull och inte har tröttnat.*" »

Här igen, var uppmärksam på tempusen av verbböjningar!

Om vittnesbördet om uthållighet fortfarande finns kvar, är det inte längre lidandet. Och Gud är skyldig att påminna om acceptansen av lidande som manifesterades och uppmärksammades omkring 30 år tidigare, mellan 65 och 68, när den blodtörstige romaren Nero överlämnade kristna till döden, erbjöd som ett skådespel, till sitt folk perverst och korrupt. Det var först vid denna tid som det utvalda lägret " *led* " i sitt " *namn* " och inte " *trötte* ".

Vers 4: " *Men vad jag har emot dig är att du har övergett din första kärlek.*

»

Det föreslagna hotet blir tydligare och bekräftas. Vid denna tid var de kristna trogna, men den iver som visades under Nero hade försvagats eller inte längre existerat; vad Jesus kallar " *förlora din första kärlek* ", vilket tyder på att det för epoken 94 fanns en andra kärlek, mycket underlägsen den första.

Vers 5: " *Kom därför ihåg varifrån du har fallen, och omvänd dig och gör dina tidigare gärningar; om inte, kommer jag till dig och tar bort din ljusstake från sin plats, om du inte omvänder dig.* »

Enbart respekt eller enkelt erkännande av sanningen ger inte frälsning. Gud kräver mer av dem han räddar för att göra dem till sina eviga följeslagare. Tro på evigt liv innebär att det första livet försvagas. Jesu budskap förblir ständigt detsamma enligt Matt.16:24 till 26: ” *Då sade Jesus till sina lärjungar: Om någon vill följa mig, så förneka sig själv, låt honom ta ansvar för sitt kors och låt honom Följ mig. Ty den som vill rädda sitt liv kommer att förlora det, men den som mister sitt liv för min skull ska finna det. Och vad gagnar det en människa att vinna hela världen, om hon förlorar sin själ? Eller vad skulle en man ge i utbyte mot sin själ?* » Hotet att ta bort hans Ande, symboliserat med " *ljusstaken* ", visar att för Gud är sann tro långt ifrån en enkel etikett som fastnar på en själ. Under Efesustiden fanns Guds Andes symboliska ljusstake i öster, i Jerusalem där den kristna tron föddes och i de kyrkor som Paulus skapade i Grekland och dagens Turkiet. Det religiösa centret kommer snart att flyttas till väst och främst till Rom i Italien.

Vers 6: " *Men ni har detta, att ni hatar nikolaiternas gärningar, gärningar som jag också hatar.* »

I detta brev är romarna symboliskt namngivna efter " *de ogudaktiga* ": " *nikolaiterna* ", vilket betyder segerrika människor eller segerfolk, tidens dominanser. På grekiska är termen "Nike" namnet på segern personifierad. Vad är då " *nikolaiternas gärningar* " hatade av Gud och hans utvalda? Paganism och religiös synkretism. De hedrar mängder av hedniska gudar, varav de största har en dag i veckan tillägnad dem. Vår nuvarande kalender, som tilldelar de sju dagarna i veckan namnen på de sju stjärnorna, planeterna eller stjärnan, i vårt solsystem, är ett direkt arv från den romerska religionen. Och kulten av den första dagen tillägnad den "oberoende solen" kommer med tiden, från 321, att ge en särskild anledning till skaparen Gud att hata romarnas *religiösa "verk"*.

Vers 7: " *Den som har öra, hör vad Anden säger till församlingarna: Den som segrar ska jag ge att äta av livets träd som är i Guds paradys.* »

Två budskap i denna vers frammanar den jordiska segertiden, " *den som segrar* ", och den himmelska tiden för hans belöning.

Denna formel är det sista budskapet som Jesus riktar till sina tjänare i en av de sju epoker som profetian siktar mot. Anden anpassar den till de särskilda förhållandena för varje era. Den från Efesos markerar början av den tid som omfattas av profetian, så Gud ger den evig frälsning i form av början av den jordiska historien. Bilden av Jesus framkallades där under bilden av *livets träd* i den jordiska trädgården som Gud hade skapat för att placera oskyldig och ren människa där. Apo.22 profeterar denna återupprättande av ett förnyat Eden för lyckan för de segrande utvalda på den nya jorden. Formeln som presenteras varje gång gäller en aspekt av evigt liv som endast erbjuds av Jesus Kristus till hans utvalda.

2:a ^{perioden} : Smyrna

Mellan 303 och 313, den sista romerska "kejsrerliga" förföljelsen

Vers 8: " *Skriv till ängeln i Smyrnas församling : Så här säger den förste och den siste, som var död och lever:* "

Med namnet " *Smyrna* " i den andra bokstaven, översatt från det grekiska ordet "smurna" som betyder " *myrra* ", riktar Gud sig mot tiden för fruktansvärd förföljelse ledd av den romerske kejsaren Diocletianus. " *Myrra* " är en parfym som balsamerade Jesu fötter kort före hans död och som fördes till honom som ett offer vid hans födelse av de vise männen från österlandet. Jesus finner i denna prövning den iver av verklig tro som han inte längre fann år 94. De som går med på att dö i hans namn måste veta att Jesus har besekrat döden och att han återigen levande kommer att kunna återuppväcka dem som han gjorde. "gjorde det för sig själv. Profetian riktar sig endast till kristna för vilka Jesus själv är den " *förste* " representanten. Genom att assimilera sin person med sina tjänares liv kommer han också att representeras av " *den siste*" kristne.

Vers 9: " *Jag känner din vedermöda och din fattigdom (även om du är rik), och förtal av dem som kallar sig judar och inte är det, utan är en Satans synagoga.* »

Förföljda av romarna berövades kristna sin egendom och avlivades oftast. Men denna materiella och köttsliga fattigdom gör dem andligt rika på kriterierna för tro på Guds dom. Å andra sidan döljer han inte sitt omdöme och avslöjar, i mycket tydliga ordalag, det värde han ger den judiska religionen som vägrade den gudomliga frälsningsnormen, genom att inte erkänna Jesus Kristus, som Messias som profeterades av de heliga skrifterna. Övergivna av Gud tas judarna över av djävulen och hans demoner och de blir för Gud och hans sanna utvalda, " *en Satans synagoga*" .

Vers 10: " *Frukta inte vad du ska lida. Se, djävulen kommer att kasta några av er i fångelse, så att ni kan bli prövade, och ni kommer att ha vedermöda i tio dagar. Var trogen intill döden, så ska jag ge dig livets krona.* »

I den här versen kallas djävulen för Diocletianus, denna grymme romerske kejsare och hans associerade "tetrarker" hade ett häftigt hat mot de kristna som de ville utrota. Den tillkännagivna förföljelsen eller " *vedermödan* " fortsatte i " *tio dagar* " eller "tio år" i verkligheten mellan 303 och 313. Till några av dem som var " *trogna till döden* " som mycket välsignade martyrer, kommer Jesus att ge " *livets krona* " ; evigt liv ett tecken på deras seger.

Vers 11: " *Den som har öra, låt honom höra vad Anden säger till församlingarna: Den som segrar ska inte lida den andra döden.* »

Temat för slutet av perioden är: döden. Den här gången framkallar Anden frälsning genom att påminna oss om att de som inte accepterar den första martyrdöden för Gud kommer att behöva lida, utan att kunna undkomma, "den andra döden" av den sista domens " *eldsjö* " . . En " *andra död* " som inte kommer att röra de utvalda eftersom de kommer att ha kommit in i evigt liv för alltid.

3:e ^{perioden} : Pergamum

År 538, upprättandet av den påvliga regimen i Rom

Vers 12: " *Skriv till församlingens ängel i Pergamon : Så här säger den som har det skarpa tveeggade svärdet:* "

Med namnet *Pergamos* frammanar Gud tiden för andligt äktenskapsbrott . I namnet *Pergamum* översätts två grekiska rötter, "péao och gamos", som "att bryta mot äktenskapet". Det är den ödesdigra timmen för början av de *olyckor*

som kommer att drabba kristna folk till världens ände. Genom att sikta på datumet 313, föreslog den tidigare eran tillgång till makten och den hedniska regeringstiden för kejsar Konstantin I, ^{son} till tetrarken Constantius Chlorus, och segrare mot Maxentius. Genom kejsarligt dekret av den 7 mars 321 övergav han veckovilan av den heliga sabbaten på den sjunde gudomliga dagen, vår nuvarande lördag, och föredrog den första dagen som vid den tiden tillägnades den hedniska kulten av solguden, ”Sol Invictus”, den obesegrade solen. Genom att lyda honom begick de kristna "andligt äktenskapsbrott", vilket från 538 och framåt skulle vara den officiella normen för det romerska påvedömet kopplat till *Pergamonperioden*. De otrogna kristna följer Vigilius, den nya religiösa ledaren som kejsar Justinianus I etablerat. Denna intrigör utnyttjade sitt förhållande till Theodora, den prostituerade som gifte sig av kejsaren, för att få denna påvliga ställning utökad av hans nya universella religiösa makt, det vill säga katolska. Sålunda, under namnet *Pergamum*, fördömer Gud bruket av "söndag", ett nytt namn och orsak till andligt *äktenskapsbrott*, under vilket den tidigare "solens dag" som ärvts från Konstantin fortsätter att hedras av en romersk kristen kyrka. Den gör anspråk på att vara Jesus Kristus och hävdar att den, med titeln på sitt påvliga överhuvud, "Guds Sons ställföreträdare" (ersättning för eller ersättare för Guds Son), på latin "VICARIVS FILII DEI", antalet bokstäver i vilket är " 666 "; ett antal som överensstämmer med det som Upp.13:18 tillskriver det religiösa elementet av " *vilddjuret* ". Eran som kallas *Pergamos* börjar därför med det intoleranta och tillskansande påvliga styre som tar bort från Jesus Kristus, den allsmäktige Guden inkarnerade, hans titel av församlingens chef, enligt Dan.8:11; Ef.5:23: ” *Ty mannen är hustrus huvud, liksom Kristus är huvudet för församlingen, som är hans kropp och som han är Frälsaren för.* ”Men se upp! Denna handling är inspirerad av Gud själv. I verkligheten var det han som drog sig tillbaka och överlämnade till den påvliga regimen den kristna tron som hade blivit officiellt otrogen. Denna regims fräckhet, som fördöms i Dan.8:23, går så långt att den tar initiativet till att ” *förändra tiderna och lagen* ” som fastställts av Gud, personligen, enligt Dan.7:25. Och dessutom, bortseende från hans varning att inte kalla någon människa andligt "fader", gör han sig avgudad med titeln "Den Heligaste Fadern", och höjer sig därmed över skaparguden, lagstiftaren, och han kommer en dag att finna det lönsamt: ” *Och kalla ingen människa din far på jorden; ty en är er Fader, som är i himlen.* (Matt.23:9).” Denna mänskliga kung har efterträdare genom vilka regimen och dess överdrifter kommer att fortsätta fram till domens dag programmerad av den störste, den starkaste och den mest rättvisa, den sanne "aldeles helige himmelske Fader".

Kejsar Justinianus I etablerade ^{därför} denna religiösa regim som Gud betraktade som "äktenskapsbrott" mot honom. Vikten av upprördheten måste därför markeras och graveras in i historien. Vi noterade år 535 och 536, under hans regeringstid, två gigantiska vulkanutbrott som kommer att mörka atmosfären och år 541 orsaka en dödlig pestepidemi som inte kommer att dö ut förrän år 767, med en topp av maximal attack, år 592. Den gudomliga förbannelsen kunde inte ta en mer fruktansvärd form, och detaljer om detta ämne kommer att tillhandahållas i versen som följer.

Vers 13: " Jag vet var du bor, jag vet att där finns Satans tron. Ni minns mitt namn, och ni förnekade inte min tro, inte ens under Antipas, mitt trogna vittne, som döddes bland er, där Satan har sin bostad. »

Profetian betonar " tronen " och platsen för dess plats på grund av dess berömmelse och de äror som syndare fortfarande betalar den idag. Det är återigen "Rom" som återupptar sin dominans, denna gång, under denna falskt kristna och helt hedniska religiösa aspekt. Den som säger sig vara hans "ersättare" (eller kyrkoherde), påven, får inte ens Gud att tilltala honom personligen. Mottagaren av profetian är en utvald, inte en fallen, inte heller en usurpator som glorifierar hedniska riter. Denna höga plats för den romersk-katolska tron har sin påvliga tron i Rom, i Lateranpalatset som Konstantin I generöst^{erbjöd} till biskopen av Rom. Detta Lateranpalats ligger på berget Caelius, en av de "sju kullarna i Rom" som ligger i den sydöstra delen av staden; Namnet Caelius betyder: himmel. Denna kulle är den längsta och största av de sju, i yta. Nära Laterankyrkan, som fortfarande representerar idag, för påvedömet och dess prästerskap, den viktigaste katolska kyrkan i världen, står den största obelisk som finns i Rom där det finns 13, eftersom den når en höjd av 47 meter. Upptäckt under 7 meter jord och uppdelad i tre delar, sattes den upp 1588 av påven Sixtus V som samtidigt organiserade dominansen av Vatikanstaten i följande profetiska era kallad *Thyatira* . Denna symbol för den egyptiska solkulten har en stor inskription på stelen som bär den som påminner om Konstantins erbjudande. I verkligheten var det hans son Constantius II som efter sin fars död förde den från Egypten till Rom, för att delvis uppfylla en önskan från sin far som ville föra den till Konstantinopel. Denna hängivenhet till Konstantin I:s ära^{beror} mer på Guds önskan än på Konstantins son. Eftersom hela obelisk med sin höga piedestal bekräftar den profeterade länken, vilket gör Konstantin I till^{den} civila myndigheten som installerar resten av "solens dag", och påven, vid den tiden enkla biskopen av den kristna kyrkan i Rom, den religiösa myndigheten, som religiöst kommer att införa denna hedniska dag under namnet "Söndag" eller, Herrens dag. Överst på denna obelisk finns fyra avslöjande symboler som följer varandra i denna stigande ordning: 4 lejon sitter på dess spets, orienterade mot de fyra kardinalpunkterna, ovanför vilka fyra berg överträffas av solstrålar, och ovanför detta dominerar tillsammans en kristen korsa. Riktad mot de fyra kardinalpunkterna betecknar lejonens symbol kungligheter i dess universella kraft; vilket bekräftar, dess beskrivning uppenbarad i Dan.7 och 8. Upp.17:18 kommer att bekräfta att man säger om Rom: " Och kvinnan som du såg, det är den stora staden som har kunglighet över jordens kungar. » Dessutom frammanar den egyptiska kartuschen ingraverad på obelisk "den orena önskan som en kung riktar till solguden Amon". Alla dessa saker avslöjar den verkliga naturen hos den kristna tron som har dominerat i Rom sedan Konstantin I,^{sedan} 313, datumet för hans seger. Denna obelisk, och symbolerna den bär, vittnar om " framgången " för djävulens tjänare som profeterades i Dan.8:25, som genom Konstantin I^{lyckades} ge den kristna tron sken av synkretism religiöst bestämt fördömt av Gud i Jesus Kristus. Jag sammanfattar budskapet om dessa symboler: "kors": kristen tro; "solstrålar": soldyrkan; "berg": jordisk kraft; "fyra lejon": universell kunglighet och styrka; "obelisk": Egypten vara, synd, sedan Faraos uppror under utvandringen, och för

den synd som utgör den avgudadyrkan av solguden Amon. Gud tillskriver dessa kriterier till den romersk-katolska tron som utvecklats av Konstantin ¹ Och till dessa symboler lägger han genom den egyptiska kartuschen sin bedömning av det religiösa engagemanget hos biskoparna i Rom, vilka båda han anser vara orena; de kallas redan "påvar" av stadens religiösa bröder. Föreningen av den kristna tron med solkulten som redan praktiserats och hedrats av Konstantin själv, är upphovet till en fruktansvärd förbannelse som mänskligheten kommer att betala, ständigt, fram till världens ände. Denna *Laterantron* konkurrerar inte med de romerska kejsarna, eftersom de sedan Konstantin I inte längre är bosatta i Rom utan i öster av riket, i Konstantinopel. Således, genom att ignorera den profetiska uppenbarelse som Jesus Kristus gav till Johannes, faller mängder av människor offer för det största religiösa bedrägeri genom tiderna. Men deras okunnighet är syndig eftersom de inte älskar sanningen och är därmed, av Gud själv, överlämnade åt lögnare och lögnare av alla slag. Bristen på utbildning för befolkningen under *Pergamon-perioden* förklarar framgången för den påvliga regimen som påtvingats och stöddes av den tidens på varandra följande romerska kejsare. Vilket inte hindrar vissa verkligt valda tjänstemän från att vägra och förkasta denna nya olagliga auktoritet; vilket leder till att Jesus känner igen dem som sina sanna tjänare. Den romerska lokaliseringen av de utvalda har gjorts, notera att Anden hittade där hos 538 tjänare som behöll tron på Jesu namn medan de hedrade söndagen. Men på denna plats i Rom sågs de sista martyrerna eller "trogna vittnena" bara under Neros tid, 65-68 och Diocletianus mellan 303 och 313. Med inriktning på staden Rom, påminner Anden om troheten hos "*Antipas*" hans "*trogna vittne*" om svunna tider. Detta grekiska namn betyder: mot alla. Det verkar beteckna aposteln Paulus, den första härölden av Jesu Kristi evangelium i denna stad där han dog som martyr, halshuggen, år 65, under kejsaren Nero. Gud bestrider alltså påvarnas falska och vilseledande titel "Guds Sons ställföreträdare". Den sanne kyrkoherden var den trogna Paulus och inte den otrogna Vigilius, inte heller någon av hans efterträdare.

Den allsmäktige skaparen Gud har graverat in de viktiga ögonblicken i den kristna tidens religiösa historia; stunder då förbannelsen får en intensiv karaktär med allvarliga konsekvenser för det kristna folket. Redan under sin jordiska tjänst gav Jesus Kristus sina tolv förvånade och förvånade apostlar bevis på att han behärskade en storm på Galileiska sjön; en storm som han stillade på ett ögonblick, på hans befallning. Under vår tid fick perioden mellan 533 och 538 denna särskilt förbannade karaktär, eftersom Gud genom att upprätta den påvliga regimen av kejsar Justinianus I ^{vile} straffa de kristna som lydde dekretet som utfärdades av kejsar Konstantin 1:a, vilket gjorde vila obligatorisk. på "den obesegrade solens dag" den första dagen i veckan, sedan den 7 mars 321. Under denna period som han förbannade, orsakade Gud uppvaknandet av två vulkaner som kvävde halvklotet norr om planeten och lämnade spår på Södra halvklotet även så långt som till Antarktis. Med några månaders mellanrum, belägna vid varandras antipoder i ekvatorområdet, var mörkrets spridning mycket effektiv och mycket dödlig. Miljarder ton damm spred sig ut i atmosfären och berövar människor ljuset och deras vanliga matgrödor. Solen i sin zenit erbjuder samma ljus som fullmånen som själv försvann helt. Historiker har noterat detta

vittnesbörd enligt vilket Justinianus arméer återtog Rom från östgoterna tack vare en snöstorm i mitten av juli. Den första vulkanen som heter "Krakatoa" ligger i Indonesien och vaknar i oktober 535 med en ofattbar magnitud som förvandlar ett bergsområde till ett maritimt område över 50 km. Och den andra, som heter "Ilopango" ligger i Centralamerika och bröt ut i februari 536.

Vers 14: " *Men jag har något emot dig, för du har människor där som håller fast vid Bileams lära, som lärde Balak att lägga en stötesten inför Israels barn, så att de åt avgudaroffer och begick otukt. . »*

Anden beskriver den andliga situation som etablerades i Rom. Sedan 538 har dåtidens trogna folkvalda bevittnat upprättandet av en religiös auktoritet som Gud jämför med profeten " *Bileam* ". Denne man tjänade Gud men lät sig förföras av vinningens lockelse och jordiska gods; allt som delas av den romerska påvliga regimen. Dessutom orsakade " *Bileam* " Israels undergång genom att för " *Balak* " avslöjade hur han kunde fälla det: det räckte att pressa det att acceptera äktenskap mellan judar och hedningar; saker som Gud starkt fördömde. Genom att jämföra honom med " *Bileam* " ger Gud oss en skiss över den påvliga regimen. Den utvalde förstår då innebörden av de handlingar som Gud själv låter djävulen och hans himmelska och jordiska partners utföra. Den kristna kyrkans förbannelse vilar på antagandet av den hedniska "den obesegrade solens dag", som observerats sedan 321 av otrogna kristna. Och den påvliga regimen, liksom " *Bileam* ", kommer att arbeta mot deras undergång och intensifiera sin gudomliga förbannelse. " *Kött offrat till avgudar* " är bara bilden jämfört med den hedniska "solens dag". Rom för in hedendomen i den kristna religionen. Men vad du måste förstå är att de är av samma natur och bär samma allvarliga konsekvenser under Guds dom... Speciellt eftersom förbannelserna orsakade av " *Bileam* " från den kristna eran kommer att fortsätta till världens ände, märkt av Jesu Kristi återkomst i härlighet. Kristnas otrohet jämförs också med hebréernas otrohet som gav sig över till " *otukt* " efter att Gud fått dem att förstå hans tio bud. Mellan 321 och 538 agerade otrogna kristna som dem. Och denna handling fortsätter till denna dag.

Vers 15: " *Men så har ni också människor som håller fast vid nikolaiternas lära. »*

I detta meddelande återkommer namnet på " *nikolaitanerna* " som citeras i *Efesos* i detta brev. Men " *gärningarna* " som berör dem i *Efesos* blir här " *läran* ". Vissa romare har faktiskt, sedan *Efesos* , blivit kristna, sedan otrogna kristna sedan 321, och detta, på ett officiellt religiöst sätt sedan 538, genom att hedra den romersk-katolska " *doktrinen* ".

Vers 16: " *Omvänd dig därför; Om inte, kommer jag hastigt till dig och strider mot dem med min muns svärd. »*

Genom att frammana " *striden* " ledd av hans "Ord", " *hans muns svärd* ", förbereder Anden sammanhanget för det fjärde budskapet som kommer. Det kommer att vara det på 1500-^{talet}, där Bibeln, dess heliga skrivna ord, dess " *två vittnen* " enligt Upp. 11:3, kommer att sprida gudomlig sanning och avslöja den falska romersk-katolska tron.

Vers 17: " *Den som har öra, höra vad Anden säger till församlingarna: Den som segrar skall jag ge dolt manna, och åt honom skall jag ge en vit sten;*

och på denna sten är skrivet ett nytt namn, som ingen känner utom den som får det. »

Som alltid framkallar Anden en aspekt av evigt liv. Här presenterar han det för oss i den bild som profeteras av mannat som gavs till de hungriga hebréerna i den torra, karga och torra öknen. Gud lärde då att han kunde skydda och förlänga livet för sina utvalda genom sin skapande kraft; vilket han kommer att åstadkomma genom att ge evigt liv åt sina återlösta utvalda. Detta kommer att bli kulmen på hela hans räddningsprojekt.

Tidens utvalde kommer att få evigt liv som belöning som Anden beskriver i bilder. "Manna" bild av himmelsk mat är gömd i himmelriket, Gud själv är dess producent. I forntida symbolism var manna på den allra heligaste plats som redan symboliserade himlen där Gud regerar suveränt på sin tron. I romersk praxis representerade den "vita stenen" "ja"-rösten, den svarta betecknade "nej". Den "vita stenen" betecknar också renheten i livet för den utvalde som har blivit evig. Hans eviga liv är ett gudomligt ja som återspeglar ett entusiastiskt och massivt välkomnande från Gud. Eftersom den utvalde återuppstår i en himlakropp, jämförs hans nya tillstånd med ett "nytt namn". Och denna himmelska natur är, för sina utvalda, ständigt mystisk och individuell: "ingen vet det". Vi måste därför ärva och gå in i denna natur för att upptäcka vad den är.

4:e^{eran} : Tyatira

Mellan 1500 och 1800, religionskrigen

Vers 18: "Skriv till ängeln för församlingen i Tyatira : Så säger Guds Son, vars ögon är som en eldslåga och vars fötter är som brinnande brons: "

Det fjärde brevet frammanar under namnet "Tyatira" en tid då den kristna tron i de katolska och protestantiska ligorna bjöd på ett avskyvärt spektakel genom sina blodiga sammandrabbningar. Men detta meddelande rymmer stora överraskningar. I namnet *Thyatira* översätter två grekiska rötter "thua, téiro" "avskyvärdheten och att föra döden med lidande". Den grekiska termen som motiverar denna tolkning av styggelse betecknar i Bailly Greek ordbok grisen eller vildsvinet när de är brunstiga. Och här krävs förtydliganden. 1500-talet präglades av uppvaknandet av protestanter som utmanade den romerska påvliga regimens auktoritet. För att stärka sin tidsmässiga auktoritet, etablerade påvedömet representerat av påven Sixtus V sin Vatikanstat som kommer att ge det civil legitimitet kopplat till dess religiösa auktoritet. Detta är anledningen till att den påvliga regimen sedan 1500-talet överförde sitt högkvarter, tidigare beläget vid Lateranpalatset, till sin egendom i Vatikanen, som redan utgjorde en självständig påvlig stat. Men denna överföring är bara bedrägeri, för den som säger sig vara från Vatikanstaten sitter fortfarande i Lateranpalatset; eftersom det är där, i Lateranen, som påvarna välkomnar sändebud från främmande stater som besöker den. År 1587 upptäcktes den reparerade obelisken som återuppfördes nära Lateranpalatset sedan den 3 augusti 1588 under 7 meter jord och i tre delar. Vatikanstaten ligger utanför Rom, på Vaticanus-kullen, på den västra stranden av Tibern som gränsar till staden från norr till söder. När vi tittade på planen för denna Vatikanstad blev jag förvånad över att upptäcka formen på ett grishuvud, öronen i norr och nosen i sydväst. Budskapet om det grekiska "thua" är alltså

dubbelt bekräftat och rättfärdigt av Gud, som organiserar dessa saker. Den katolska tron som ärvts från *Pergamon* når toppen av sina styggelser. Hon reagerar våldsamt med hat och grymhet mot dem som, upplysta av Bibeln, slutligen spridit tack vare tryckpressen, fördömer dess synder och dess övergrepp. Ännu bättre, fram till dess, väktare av de heliga skrifterna som hon hade reproducerat av sina munkar i kloster och kloster, förföljde hon Bibeln som fördömde hennes missgärning. Och hon dödar fördömarna genom makten av blinda och självbelåtna monarker; de fogliga testamentsexekutorerna. De uttryck under vilka Jesus presenterar sig själv och citerar, " *den som har ögon som en eldslåga och vars fötter är som brinnande mässing* ", avslöja hans straffåtgärder mot sina religiösa fiender som han kommer att förgöra när han återvänder till jorden. Det är just de två kristna ideologierna som bekämpade varandra till döds "med svärd" och skjutvapen i denna historiska kontext av *Thyatira -eran* . " *Hans fötter* " kommer då att vila på " *havet och på jorden* " symbol för den katolska tron och den protestantiska tron i Upp.10:5 och Upp.13:1-11. Katolicismen och protestantismen, båda syndiga (synd = *mässing*), oångrade, beskrivs som " *brinnande mässing* " som drar till sig vreden från Guds Jesu Kristi dom. Genom att ta upp denna bild genom vilken han tillkännager den stora " *olyckan* " i Uppenbarelseboken 1:15, uppenbarar Gud den stund då de sista förföljarna förenade mot hans trogna barn kämpade mot varandra till döds som vilda "djur" som kommer att symbolisera dem i hela profetian. Från François 1:a ^{till} Ludvig XIV har religionskrig följt på varandra. Och vi måste notera hur Gud avslöjar det franska folkets förbannelse, väpnat stöd från påvedömet sedan Clovis Frankernas första kung. För att markera höjdpunkten för denna förbannelse placerade Gud den unge Ludvig XIV, "fem" år gammal, på Frankrikes tron. Denna bibelvers från Pred.10:16 uttrycker sitt budskap: " *Ve dig, land vars kung är ett barn och vars furstar äter på morgonen!* » Ludvig XIV ruinerade Frankrike med sina överdådiga utgifter på slottet i Versailles och sina kostsamma krig. Han lämnade efter sig ett Frankrike störtat i fattigdom och hans efterträdare Ludvig XV levde bara för libertinismen som delades med hans oskiljaktiga följeslagare i utsvävningen, kardinal Dubois. En avskyvärd karaktär, Louis Genom att rikta in sig på en mild och fridfull man som måltavla för denna ilska, avslöjade Gud sin avsikt att slå till mot den ärftliga monarkiska regimen, för det blinda förtroende som den orättvist har lagt till påvliga religiösa anspråk sedan Clovis.

Vers 19: " *Jag känner dina gärningar, din kärlek, din tro, din trogna tjänst, din fasthet, och dina senare verk mer än de första.* »

Dessa ord riktar Gud till sina tjänare " *trogna intill döden* ", och erbjuder sig själva att offra till sin Mästares avbild; deras " *verk* " accepteras av Gud eftersom de vittnar om sin autentiska " *kärlek* " till sin Frälsare. Deras " *tro* " kommer att rättfärdigas eftersom den åtföljs av " *trogen tjänst* ". Ordet " *konstans* ", som citeras här, får avsevärd historisk betydelse. Det var i "The Tower of Constance" i staden Aigues-Mortes som Marie Durand levde sin fångenskap i 40 långa och svåra år, som en förebild för tro. Många andra kristna gav samma vittnesbörd och förblev ofta okända för historien. Detta beror på att antalet martyrer ökade med tiden. De senaste verken gäller tiden för kung Ludvigs regeringstid (1643 till 1715). Lägga tydligt märke till den avslöjande roll som

namnet " *drake* " som betecknar "djävulen" och det kejsarliga Roms och det påvliga Roms öppna aggressiva agerande i Upp.12:9-4-13-16. Den som kallade sig "solkungen" förde till sin höjdpunkt kampen för katolicismen, försvarare av "solens dag" som ärvts sedan Konstantin ^L. Men för att vittna mot honom sänkte Gud hela varaktigheten av hans långa regeringstid i mörker och nekade honom värmen och det fulla ljuset från den sanna solen med allvarliga konsekvenser för det franska folkets kost.

Vers 20: " *Men vad jag har emot dig är att du låter kvinnan Isebel, som kallar sig profetissa, lära och förföra mina tjänare att begå sexuell otukt och äta kött som offrats till avgudar.* »

År 1170 lät Gud översätta Bibeln till det provensalska språket av Pierre Vaudès. Han var den första kristna som återupptäckte läran om en integrerad apostolisk sanning, inklusive respekt för den sanna sabbaten och adoption av vegetarianism. Känd under namnet Pierre Valdo, han är ursprunget till "Vaudois" som bosatte sig i den italienska alpina Piemonte. Det reformationsarbete som de representerade motarbetades av påvedömet och budskapet försvann. Så mycket att Gud överlämnade hela Europa till en mordisk mongolisk invasion följt av en fruktansvärd pestepidemi orsakad av mongolerna som förstörde, från 1348, en tredjedel och nästan hälften av dess befolkning. Budskapet i denna vers, " *du lämnar kvinnan Jezebel...* ", är en förebråelse riktad till reformatörerna som inte gav Pierre Valdos verk den betydelse det förtjänade, eftersom det var perfekt. Mellan 1170 och 1517 ignorerade de den perfekta läran om sanningen om kristen frälsning och deras reform som genomfördes i slutet av denna era är delvis och mycket ofullständig.

Notera : den doktrinära perfektion som Pierre Valdo förstod och tillämpade visar att Gud i honom presenterade det fullständiga programmet för reformationen som behövde genomföras. Faktum är att saker och ting åstadkoms i två steg, kravet på sabbaten började inte förrän 1843-1844, i enlighet med den tid som markerades av dekretet i Dan.8:14.

För att skildra den påvliga romersk-katolska tron jämför Gud den med kung Ahabs utländska hustru, den fruktansvärda " *Isabel* " som dödade Guds profeter och utgjutit oskyldigt blod. Kopian överensstämmer med modellen och den har också nackdelen att den håller mycket längre i drift. Genom att namnge henne " *profetess* " riktar Gud sig mot namnet på den nya platsen för sin "tron": Vatikanen, vilket betyder på gammalfranska och latin, "vaticinare": att profetera. Historiska detaljer om platsen är extremt avslöjande. Ursprungligen präglades denna plats av närvaron av ett romerskt tempel tillägnat " *ormen* " guden Aesculapius. Denna symbol kommer att beteckna djävulen och den påvliga regimen i Upp.12:9-14-15. Kejsar Nero placerade sina racingbanor där, och "Simon the Magician" begravdes på en kyrkogård där. Det verkar vara hans kvarlevor, som skulle hedras som de av aposteln Petrus korsfäst i Rom. Även här firade en basilika som erbjöds av Konstantin kristen ära. Området var ursprungligen sumpigt. Den sålunda konstruerade lögnen kommer att rättfärdiga det nya namnet på denna Vatikanbasilikan som, förstörd och utsmyckad på 1400-talet, ^{kommer} att ta det missvisande namnet "Sankt Peters basilika av Rom". Denna ära, som faktiskt ges till en **magiker** och till " *ormen* " Aesculapius, kommer att

rättfärdiga namnet "*magi*" som Anden tillskriver romersk-katolska religiösa riter i Upp.18:23 där den bibliska Darby-versionen säger oss: "*Och ljuset av lampan kommer inte längre att lysa i dig; och brudgummens och hustruns röst kommer inte längre att höras i dig; ty dina köpmän var de stora på jorden; ty genom din magi har alla folk blivit vilseledda.*" » Precis, slutförandet av arbetet på denna basilika "Saint-Pierre de Rome", som krävde enorma summor pengar, kommer att leda till att prelaten Tetzl säljer sina "avlatsbrev". Munkläraren Martin Luther såg förlåtelse för synder sålda för pengar och upptäckte den sanna naturen hos sin romersk-katolska kyrka. Han fördömde alltså sin djävulska natur och några av sina misstag genom att visa upp sina berömda 95 teser 1517 på dörren till den tyska kyrkan i Augsburg. Han formaliserade således arbetet med reformationen som Gud föreslagit Pierre Valdo sedan 1170.

Anden talar direkt till sina reformerade tjänare på den tiden, de sanna, uppgivna fredliga offren, och förebrår dem för att de tillåtit *Isebel att undervisa och förföra sina tjänare*. Vi kan läsa i denna förebråelse all den doktrinära ofullkomligheten i denna början av reformen. Hon "*lär och förför*" sina "*tjänare*", de av Jesus, vilket gör henne till en kristen kyrka. Men hans lära är den från Pergamonperioden där anklagelsen om "*otukt*" och bilden av "*kött*" offrade till avgudar " fördömdes redan. Trots vilseledande framträdanden är den viktiga enheten i denna vers inte "*kvinnan Jezebel*" utan den protestantiska kristna själv. Från början genom att säga till honom "*du lämnar kvinnan Jezebel...*" föreslår Anden fel som delas av de första protestanterna. Han avslöjar sedan karaktären av detta fel: hednisk avgudadyrkan. Genom att göra det avslöjar han arten av den "*börda*" som han ännu inte ålade honom på den tiden, men som han skulle kräva från 1843. Och i detta budskap riktar Gud skaparen mot den romerska "söndagen" vars utövning är i hans ögon ett hedniskt avgudaverk som hedrar en falsk solgudom av den äldsta hedendomen i mänsklighetens historia. Från 1843 skulle han behöva avsäga sig "söndag" eller sitt förhållande till Jesus Kristus, den enda Frälsaren för jordiska syndare.

Vers 21: "*Jag gav henne tid för att hon skulle omvända sig, och hon ska inte omvända sig från sin otukt.*" »

Denna tid uppenbaras sedan Dan.7:25 och den bekräftas i tre former i Apokalypsen i kapitlen 11,12 och 13. Dessa är uttrycken: "*en tid av tider och en halv tid; 1260 dagar, eller 42 månader*" som alla betecknar det intoleranta påvliga styret i aktion mellan 538 och 1798. Spridningen av sanningen med hjälp av Bibeln och predikan av sanna reformatorer erbjöd den katolska tron dess sista chans att omvända sig och att överge sin synder. Hon gjorde ingenting och förföljde och torterade, i sin frågvisa krafts namn, den levande Gudens fridfulla budbärare. Sålunda återgav den det judiska folkets upproriska gärningar och gav Jesu liknelse en andra uppfyllelse: det är liknelsen om vinodlarna som dödar de första som sänts av Gud och sedan dödar, när han kommer till dem, Mästarens son av vingården för att stjäla hans arv.

Vers 22: "*Se, jag skall kasta henne på en säng och sända stor vedermöda över dem som begår äktenskapsbrott med henne, om de inte omvänder sig från sina gärningar.*" »

Gud kommer att behandla henne som en " *prostituerad* " " *gjuten på en säng* ", vilket gör att vi kan koppla ihop " *kvinnan Jezebel* " i detta tema med " *skökan Babylon den stora* " i Upp.17:1. Den förutsagda " *stora vedermödan* " kommer efter att den bibliska förkunnelsen misslyckats. Samma budskap kommer att bekräfta identifieringen av denna " *stora vedermöda* " med " *vilddjuret som stiger upp ur djupet* " i Upp.11:7. Den uppstår efter arbetet av Guds " *två vittnen* " som är skrifterna i de gamla och nya gudomliga förbunden i Bibeln. Andligt " **äktenskapsbrott** " bekräftas och namnges och " *de* " som Gud anklagar för att ha begått det med " *Jezebel* " är de franska monarker och monarkister. Tillsammans med de katolska prästerna kommer monarkisterna att bli huvudmålen för den revolutionära nationella ateismens vrede som bara var ett uttryck för den allsmäktige Guds Jesu Kristi vrede. De omvände sig inte, så den dubbla vreden drabbade dem vid den tidpunkt som Gud bestämde för slutet av den påvliga regeringstiden mellan 1793 och 1798.

Ordet " *vedermöda* " betecknar konsekvensen av den gudomliga förbannelsen enligt Rom. 2:19: " *Vedermöda och ångest över varje människas själ som gör ont, först över juden och sedan över greken!* ". Men " *vedermödan* " som straffar den katolska monarkens synder och dess allierade den romersk-katolska kyrkan symboliseras i Upp.17:5, med namnet " *Babylon den stor* ", är logiskt sett en " **stor** *vedermöda* ".

Vers 23: " *Jag skall döda hennes barn med döden; och alla församlingar skall inse att jag är den som rannsakar sinnen och hjärtan, och jag skall belöna var och en efter dina gärningar.* »

" *Att dö en död* " är uttrycket som Anden använder för att frammana de två "terrorerna" för den revolutionära regimen 1793 och 1794. Med detta uttryck avfärdar han alla idéer om en enkel andlig död som kommer att beröra protestanterna i 1843 i budskapet som levererades till dåtidens ängel " *Sardes* " i Upp.3:1. Mänskligheten har aldrig känt till ett sådant blodigt arbete utfört av mördarmaskiner, uppfunnit av doktor Louis, men uppskattat av doktor Guillotin vars namn tillskrevs själva instrumentet, kallat från då: giljotinen. Sammanfattande domar avkunnade sedan mängder av dödsorder, med tillägget av principen att slå dagens domare och anklagare med döden. Enligt denna princip verkade mänskligheten behöva försvinna och det är av denna anledning som Gud kallade denna utrotande revolutionära regim " *avgrund* ". I slutändan skulle han ha gjort jorden till " *avgrunden* " utan någon form av liv från skapelsens första dag, enligt 1 Mos.1:2. Men det är bara, i himlen, under den himmelska dom som utövas av de församlade utvalda som " *alla kyrkor (eller församlingar)* ", de utvalda från de sju epoker, kommer att upptäcka dessa historiska fakta med den innebörd som Gud gav dem. Guds rättvisa är fullkomlig; de som dömde falskt, drabbades av hans rättfärdighet, " *enligt sina* " egna " *gärningar* ". De fick människor att dö orättvist och drabbades i sin tur av döden av fullkomlig gudomlig rättvisa: " *och jag skall vedergälla var och en av er efter dina gärningar.* "

Vers 24: " *Till dig och till alla andra i Thyatira, som inte tar emot denna lära och som inte har känt till Satans djup, som de kallar dem, säger jag er: Jag kommer inte att lägga på er någon annan börda;* »

De som fördömer den katolska tron och ger dess religiösa riter namnet " *Sanans djup* " kan bara vara de reformatorer som dök upp från omkring 1200 fram till den franska revolutionen 1789. Oavsett deras beteende var deras lära mycket långt ifrån den rena sanningen som lärs ut av Anden till Jesu Kristi apostlar och lärjungar. Vi noterar till deras fördel endast tre positiva saker: tro på Jesu offer enbart, förtroende som ges bara till Bibeln och gåvan av deras person och deras liv; alla andra doktrinära punkter ärvdes från katolicismen och därför föremål för ifrågasättande. Sålunda, även om de var ofullkomliga på nivån för läran om den kristna trons sanning, visste de valda reformatorerna hur de skulle överlämna sina liv som offerades till Gud i levande offer och i väntan på 1844, datumet för ikraftträdandet av dekretet av Dan 8:14, Gud har tillfälligt godkänt deras tjänst. Detta uttrycker han mycket tydligt när han säger: " *Jag lägger ingen annan börda på dig .* " Situationen med en exceptionell gudomlig dom framträder tydligt i dessa ord.

Vers 25: " *Bara det du har, håll ut tills jag kommer.* " »

De skäl som tillåter Gud att välsigna den ofullkomliga protestantiska tron måste bevaras och praktiseras av de utvalda fram till Jesu Kristi återkomst.

Vers 26: " *Den som segrar och bevarar mina gärningar intill slutet, han ska jag ge makt över folken.* " »

Denna vers avslöjar vad som kommer att orsaka förlusten av frälsning från denna tid av reformationen fram till Kristi återkomst. De utvalda måste ständigt behålla de verk som Jesus Kristus förberett och uppenbarat till slutet till världens ände. De kallade faller genom att vägra Guds nya krav. Ändå dolde han aldrig sin avsikt att gradvis få sitt ljus att växa fram till tiden för hans ankomst i härlighet. " *De rättfärdigas väg är som det strålande ljuset, vars ljusstyrka ökar till mitt på dagen (Pro.4:18)* "; denna bibelvers bevisar det. Och det är därför inom ramen för hans projekt, som från 1844 kommer de gudomliga kraven att dyka upp på de datum som planeras och profeteras av hans unika bibliska profetord. Det är bara i egenskap av celestial domare som den utvalde kommer att få av Gud "myndighet över nationerna".

Vers 27: " *Han ska styra dem med en järnstav, som man krossar lerkärl, precis som jag själv har fått kraft från min Fader.* " »

Detta uttryck antyder rätten att döma till döden. Rätt som de utvalda kommer att dela med Jesus Kristus i deras dom över de ogudaktiga som upprättats för den sista domen, under " *tusen åren* " av den stora sabbaten i det sjunde årtusendet.

Vers 28: " *Och jag ska ge honom morgonstjärnan.* " »

Gud kommer att ge den dess fulla gudomliga ljus symboliserat på vår nuvarande jord av solens. Men Jesus sa: "Jag är ljuset." Han tillkännager alltså det himmelska livets ljus, där Gud själv är ljuskällan som inte längre är beroende av en himmelsk stjärna som vår sol.

Vers 29: " *Den som har öra, låt honom höra vad Anden säger till församlingarna!* " »

Konstruktionen av Apokalypsen är som ett torn som består av sju våningar, den sjunde kommer att vara tiden för mötet med Gud. I denna konstruktion utgör kapitel 2 och 3 den grundläggande ramen för hela den kristna eran mellan 94 och

2030. Alla de teman som nämns i Apokalypsen finner sin plats i denna grundläggande ram. Men i denna ram spelar de första våningarna bara rollen som trappor som leder till övervåningen. Vikten av uppenbarelserna visas på nivå 3 som kallas *Pergamum*. Denna betydelse förstärks ytterligare på nivå 4 som kallas *Thyatira*. Det är i denna tid som den kristna tron blir förvirrad och vilseledande. Guds dom över denna tidsålders andliga situation kommer att få konsekvenser fram till världens ände. Det är därför jag, för att stärka din förståelse av denna dom, kommer att sammanfatta detta budskap som Gud riktade till hans utvalda protestanter under Ludvig XIV:s regeringstid.

Sammanfattning: Vid tiden för reformationen var kristna beteenden flera. Vi finner sanna helgon förföljda, men alltid fredliga, och människor som blandar ihop religion och politik, som beväpnar sig och ger de kungliga katolska arméerna slag för slag. I Daniel 11:34 betecknar Anden dem som "hycklare". Få religiösa människor har förstått att att vara kristen är att imitera Jesus i allt, att lyda hans order och underkasta sig hans förbud; användningen av vapen är en av dem, och detta var hans sista lektion vid tiden för hans arrestering. Jesu förebråelse rättfärdigas av det faktum att protestanter, som fortsätter att utöva katolskt arv, själva främjar, genom sitt exempel, den undervisning och förförelse som tillhör den katolska Jezebel. Deras ofullkomliga religiösa utövning misskrediterar dem i Guds dom, som de vanära inför hans fiender. Denna fas i början av reformationen ledde till att han gjorde exceptionella bedömningar; vilket han understryker genom att säga: "*Jag lägger ingen annan börda på dig, bara behåll det du har tills jag kommer.*" Men doktrinär ofullkomlighet är legitim i denna början och Gud accepterar tjänsten för dem som accepterar förföljelse och död i hans namn. De kunde inte ge mer, ge maximalt: deras liv. Gud understryker denna offeranda som han betecknar som "*verken fler än de första (vers 19)*". Den romerska katolicismens hedendom har jämförts med *kött som offrats till idoler*. Fördömandet av romerskt bedrägeri började med de perfekt upplysta verken av Pierre Valdo (Vaudés) som från 1170 skrev en version av Bibeln på ett annat språk än latin, provensalska. Hans kunskap och förståelse av gudomliga krav var förvånansvärt fullständig och efter honom försämrades den protestantiska tron. Under inspiration av John Calvin hårdnade den protestantiska tron till och med och tog bilden av sin katolska motståndare. Och uttrycket "religionskrig" vittnar om en styggelse för Gud, eftersom Jesu Kristi utvalda, de sanna, inte ger tillbaka de slag som de utdelats. Deras hämnd kommer från Herren själv. Genom att beväpna sig visade protestanterna, vars motto var "sola scriptura", "Skriften ensam", förakt för Bibeln som förbjöd deras våld. Jesus gick väldigt långt på detta område genom att lära sina lärjungar att de skulle vända den "andra kinden" till den som slår dem.

Denna period då katolsk förföljelse fick Jesu trogna tjänare att dö är tredubbelt understruken i Apokalypsen, här i denna period *Thyatira*, men också i den ^{5:e} sigill av kapitel 6 och i ^{3:e} trumpet i kapitel 8. Här, i vers 22, uppmuntrar Jesus sina martyrdöda tjänare, och tillkännager för dem sin avsikt att hämnas deras död eller deras lidande som Rom och dess kungliga tjänare åsamkade. Nyckelordet gömt i namnet *Pergamum* framträder tydligt, den katolska religionen är skyldig till *äktenskapsbrott* mot Gud, och de som begår det med den, de

katolska monarker, deras ligor och deras falska adel kommer att betala, under de franska revolutionärernas giljotin, blod orättvist utgjutit. Upp.2:22-23: “ *Se, jag skall kasta henne på en säng och sända stor vedermöda över dem som begår äktenskapsbrott med henne* , om de inte omvänder sig från sina gärningar. Jag skall döda hennes barn ; och alla församlingar skall inse att jag är den som rannsakar sinnena och hjärtan, och jag skall belöna var och en av er efter era gärningar. ” Men se upp! För efter 1843 kommer " **de som begår äktenskapsbrott med henne** " också att vara **protestanter** , så Gud kommer att förbereda med det nukleära "tredje världskriget", ett nytt straff för katolska, ortodoxa, anglikanska, protestanter och andra äktenskapsbrott. Adventister. Parallellt säger Anden i ^{5:an} sigill : Uppenbarelseboken 6:9 till 11: ” *När han öppnade det femte inseglet, såg jag under altaret själarna hos dem som hade blivit dödade för Guds ord och för det vittnesbörd som de hade burit. De ropade med hög röst och sade: Hur länge, helige och sanne Mästare, dröjer du med att döma och hämnas vårt blod på dem som bor på jorden? En vit dräkt gavs till var och en av dem; och de blev tillsagda att förbli i vila en tid till, tills antalet av deras medtjänare och deras bröder, som skulle dödas som de, var fullständigt. ”.*

Den här scenen från det 5:e ^{inseget} kan vara förvirrande och vilseledande för ett dåligt upplyst sinne. Låt saker och ting vara klara, denna bild uppenbarar för oss Guds hemliga tanke, för enligt Pred.9:5-6-10 *sover de döda i Kristus* i ett tillstånd där deras minne är glömt, och tar inte längre någon del i allting. vad som görs under solen . Bibeln ger den första döden innebörden av en förintelse av hela varelsen; den döde är som om han aldrig hade funnits med den skillnaden att efter att ha funnits förblir hela hans existens inristad i Guds tanke. Det är därför till sina levande tjänare som Gud riktar detta tröstbudskap för att uppmuntra dem. Han påminner dem om att det, enligt hans löften, efter dödens sömn finns en tid bestämd för deras uppvaknande, då de genom honom kommer att återuppstå. De kommer då att ha möjlighet att döma, under Guds blick och dom i Jesus Kristus, sina lika uppståndna torterare, men vid slutet av de tusen åren . I budskapet om *Thyatira kommer döden som tillkännages för dem som begår äktenskapsbrott med katoliken Jezebel att få en dubbel uppfyllelse*. På jorden är revolutionärernas arbete den första fasen, men efter den kommer, i sin tid och i den andra fasen, den andra döden av den sista domen, den tid då " *alla församlingar* " kristna otrogna eller troende från alla epoker av den kristna eran kommer att se Guds rättvisa dom tillämpas mot andligt äktenskapsbrott .

I sin symboliska bild, den ^{4:e} trumpeten i kapitel 8 bekräftar verkan av den " *stora vedermödan* " som programmerats för att straffa påvens äktenskapsbrott och de monarkister som stödde det. Solen , det gudomliga ljuset, månen , den mörka katolska religionen och stjärnorna , de religiösa människorna, drabbas i tredjedelar eller delvis av förföljelsen av de franska revolutionärernas ateism 1793 och 1794.

I slutet av budskapet riktat till fredliga protestanter bekräftar Anden sitt fördömande av vapenanvändning genom att påminna om att det bara är för den sista domen som förbereddes under det sjunde årtusendets himmelska dom som den utvalde kommer att hämnas. Han är därför inte behörig att själv ta hämnd, inför denna himmelska dom där han sedan ska döma sina förföljare, med Jesus

Kristus, och delta i domen över deras dödsdom. " *Han ska styra dem med en järnstav, som man krossar lerkärl.* " Syftet med denna dom kommer att vara att fastställa tiden för lidandet för de skyldiga som dömts till den andra döden i den sista domen. Vers 29 nämner: *morgonstjärnan* . " *Och jag ska ge honom morgonstjärnan* ." Detta uttryck betecknar solen, bilden av gudomligt ljus. Vinnaren kommer att träda in i gudomligt ljus för evigheten. Men inför detta eviga sammanhang förbereder denna term det femte brevet som kommer. *Morgonstjärnan* citeras i 2 Petr 1:19-20-21: " Och vi håller **det profetiska ordet desto säkrare** , som ni gör klokt i att lyssna på, som en lampa som lyser på en mörk plats, tills dagen gryr och **morgonstjärnan** stiger upp i era hjärtan; Först av allt vet ni själva att ingen profetia i Skriften kan bli föremål för privat tolkning, för det var inte av människans vilja som en profetia någonsin fördes fram, utan den är driven av den helige Ande som människor har talat från Gud . Denna vers understryker vikten av det profetiska ordet eftersom sammanhanget för den kommande eran kommer att betingas andligt av att det gudomliga dekretet som profeteras i Dan.8:14 träder i kraft. " *Till 2300 och helighet kommer att bekräftas* ." Men på den tiden var denna vers bara känd i översättningen: " *Till 2300 kväll och morgon och helgedomen kommer att renas.* " Även i denna översättning var Guds budskap detsamma, men mindre exakt, det kunde i denna form tolkas som att det förkunnade världens undergång genom vår Herre och Frälsares Jesu Kristi återkomst i härlighet. Gud använde den amerikanske protestanten William Miller för att utföra de två adventistiska trosprövningarna våren 1843 och hösten 1844. Som Daniel 12:11-12 lär oss, mellan dessa två datum, 1843, dras gudomliga dekret sig tillbaka från fallna protestanter. den frälsande rättvisan som Jesus Kristus erbjuder; eftersom de inte längre uppfyller standarden för den nya helighet som krävs av Gud. Jesu rättvisa är evig, men den gynnar bara de sanna utvalda som Jesus själv valt ut, och detta i alla tider och fram till världens ände.

Här, mellan *Tyatira* och *Sardis* , den första dagen av våren 1843, träder dekretet i Dan.8:14 i kraft och vi kommer att upptäcka dess konsekvenser i de budskap som Anden riktade till de kristna från det datumet.

Uppenbarelseboken 3: Församlingen sedan 1843 – den apostoliska kristna tron återställd

5:e^{eran} : Sardis

Den dom som avkunnades av Jesus Kristus efter adventistprocesserna våren 1843 och 22 oktober 1844

Vers 1: " *Skriv till ängeln i Sardes församling* : Så säger han som har Guds sju andar och de sju stjärnorna: Jag känner dina gärningar. Jag vet att du tros vara vid liv och att du är död. »

" *Sardis* "-eran, temat för det femte brevet, kommer att ta fram två protestantiska kristna beteenden, motsatser tillskrivas: till de fallna, för vilka Jesus förklarar: " *Du anses vara levande, och du är död*" ; och till de utvalda, i vers 4: " *de kommer att vandra med mig i vita kläder eftersom de är värdiga.* " Precis som

innehållet i hans två meddelanden har namnet " *Sardis* " en dubbel betydelse vars betydelser är helt motsatta. Jag behåller huvudidéerna i denna grekiska rot: krampaktig och ädelsten, död och liv. Grimaserande och krampaktigt definierar sardoniska skratt; på grekiska är sardonionen det övre repet på ett jaktnät; sardinen är en fisk; och i motsatt mening är sardon och sardonyx ädelstenar; sardonyx är en variation av brun kalcedon. I början av detta brev framställer Jesus sig själv som " *han som har Guds sju andar och de sju stjärnorna* ", det vill säga Andens helgelse och domen över sina tjänare under de sju epoker. Liksom i Dan.12 står han ovanför den dödade floden, den adventistiska trons test, och avger här sin dom. Låt oss notera den förtrogenhet som indikerar att ens samtalspartner är en i kollektiv mening. Hela den protestantiska normen berörs. Jesus sätter stopp för det protestantiska undantaget som noteras i *Thyatira - budskapet* . Den nya " *bördan* " (som de upproriska troende förstår det) är nu påtvingad och krävd. Utövandets av den romerska söndagen måste överges och ersättas med lördagssabbaten. Detta dekret av Dan.8:14 vänder på situationen som etablerats sedan 7 mars 321 av kejsar Konstantin ¹ År 1833, 11 år före 1844, genom en kontinuerlig regn av stjärnfall, som varade från midnatt till 05:00, och som var synlig i hela USA, hade Gud illustrerat och profeterat protestantiska kristnas massiva fall. För att övertyga dig om denna tolkning visade Gud himlens stjärnor för Abraham och sa till honom: " *Så kommer dina avkomlingar att vara .* " Stjärnornas fall 1833 profeterade därför ett massivt fall för denna Abrahams efterkommande. Detta himmelska tecken ^{citeras} i temat för det *sjätte inseglet* i Upp.6:13. Jesus sa: " *Du sägs vara levande och du är död* ". Den han talar om har därför ryktet om att representera Gud, och denna detalj motsvarar protestantismen som, i tro på sin reformation, tror att den har försonats med Gud. Den gudomliga domen faller: " *Jag känner dina gärningar* ", " *och du är död* ". Det är från Gud själv, den store domaren, som denna dom kommer. Protestanten kan ignorera denna dom, men han kan inte undgå konsekvenserna. År 1843 trädde dekretet i Daniel 8:14 i kraft och ingen kristen förväntas vara okunnig om den levande Guds lag. Denna okunnighet beror på förakt för det bibliska profetord som aposteln Petrus uppmanar oss att ägna vår fulla uppmärksamhet åt i 2 Petr.1:19-20: " *Och vi håller det profetiska ordet desto säkrare, som ni gör väl mot. att uppmärksamma, som en lampa som lyser på en mörk plats, tills dagen gryr och morgonstjärnan går upp i era hjärtan; vet först och främst själva att ingen profetia i Skriften kan bli föremål för privat tolkning.* » Dessa verser passerar obemärkt förbi mitt i alla texter i Bibeln om det nya förbundet och gör, särskilt från 1843, skillnaden mellan liv och död.

Vers 2: " *Var vaksamma och styrk kvarlevan som håller på att dö; ty jag har inte funnit dina gärningar fullkomliga inför min Gud.* »

Om de inte uppfyller den nya standarden för helighet kommer " *resten* " av protestantismen att " *dö* ". För Gud fördömer honom av två skäl. Den första är bruket av den romerska söndagen som fördömts genom ikraftträdandet av dekretet i Dan.8:14; den andra är ointresse för det profetiska ordet, för om man inte tar hänsyn till den läxa som Gud gav genom adventisternas erfarenheter, kommer protestantiska ättlingar att bära skulden som ärvt från sina fäder. På båda punkterna sa Jesus: " *Jag har inte funnit dina gärningar fullkomliga inför min*

Gud ." Genom att säga " *inför min Gud* " påminner Jesus protestanter om normen för de tio budorden skrivna av Guds finger, Fadern som de föraktar till förmån för Sonen som är tänkt att rädda dem. Hans fullkomligt lydiga tro, som han gav som förebild, har ingenting gemensamt med den protestantiska tron, arvtagare till många katolska synder, inklusive först och främst veckovila den första dagen. Frälsningens dörr stängs för alltid för den kollektiva protestantiska religiösa normen, " *stjärnorna* " i det " *sjätte inseglet* " faller.

Vers 3: " *Kom därför ihåg hur ni tog emot och hörde, och bevaka och omvänd er. Om du inte vakar, kommer jag som en tjuv, och du kommer inte att veta vilken tid jag kommer över dig.* »

Detta verb, " *kom ihåg* ", antyder kritisk meditation över det förflutnas verk. Men bara de verkligt utvalda är ödmjuka nog att kritisera sina egna verk. Dessutom framkallar detta kommando " *kom ihåg* " " *kom ihåg* " i början av det fjärde budet som befäller den helgade vilan av den sjunde dagen. Även här, dubbelt så, uppmanas den officiella protestantismen att ompröva det mottagande den gav till de profetiska budskap som lanserades av William Miller våren 1843 och hösten 1844, men också till texten till det fjärde av de 10 Guds bud att han har överträtt till dödssynd sedan 1843. Den allvarligaste konsekvensen av hans brytning med Jesus Kristus är formulerad: " *Om du inte vakar, kommer jag som en tjuv, och du kommer inte att veta vid vilken tidpunkt jag kommer till du.* » Vi får se hur detta budskap sedan 2018 har blivit en levande verklighet. Utan vaka, utan omvändelse och frukten av omvändelse är den protestantiska tron definitivt död.

Vers 4: " *Ändå har ni några män i Sardes som inte har orenat sina kläder; de skola vandra med mig i vita kläder, ty de äro värdiga.* »

En ny helighet kommer att uppstå. I detta budskap nöjer sig Jesus med att vittna om existensen av " *några få män* ", enligt de detaljer som uppenbarats för Ellen.G.White som var bland dem, fick endast 50 män Guds godkännande. Dessa " *få män* " utser män och kvinnor som är godkända och välsignade, individuellt, för att vittna om sin tro i enlighet med Herrens förväntningar. Jesus sade: " *Men ni har några män i Sardes som inte har orenat sina kläder; och de skola vandra med mig i vita [kläder], ty de äro värdiga.* " Vem kan bestrida en värdighet som erkänns av Jesus Kristus själv? Till segrarna av trons prövningar 1843 och 1844 lovar Jesus evigt liv och fullständigt jordiskt erkännande som kommer att ta officiell form i det kommande budskapet från *Filadelfia* . Föreningen av " *kläder* " tillskrivs människors fria beteende. " *Klädseln* " är den rättfärdighet som tillskrivs av Jesus Kristus, i detta fall " *vit* ", betecknar dess förening förlusten av denna rättfärdighet för det traditionella protestantiska lägret. Här, tvärtom, betecknar frånvaron av förening fortsättningen av tillskrivningen av Jesu Kristi " *evig rättfärdighet* " enligt Dan.9:24. Snart kommer kunskapen och utövandet av sabbaten att ge dem verklig helighet, frukten och tecknet på Jesu Kristi förmedlade rättvisa. Detta förnuftiga och intelligenta val kommer snart att göra dem eviga i helgelsen och den himmelska förhärligandet som avbildas av de " *vita kläderna* " i vers 5 som kommer. Anden kommer att förklara dem " *oskyldiga* ": " *och i deras mun hittades ingen lögn, ty de är oklanderliga (Upp.14:5)*". De kommer att finna " *frid med alla och helgelse, utan vilken inget kött kan se Herren*

", enligt Paulus i Heb.12:14. Konkret kommer dessa "vita kläder" att ta formen av borttagandet av synd som utgör sedvänjan på den romerska söndagen. Eftersom de troget väntade på honom två gånger, i hans ställe, som ett tecken på hans godkännande, ges Guds sigill till dem på sabbaten som kommer för att bleka Herrens utvalda som bevarar hans rättfärdighet. På så sätt fullbordades "rengöringen av helgedomen", den form i vilken Daniel 8:14 översattes på den tiden. Under denna blick, från den 23 oktober 1844, gav Jesus i en himmelsk syn till de utvalda segrarna bilden av hans övergång från den heliga platsen till den allra heligaste platsen i den jordiska helgedomen. Han påminde sig sålunda i illustration, ögonblicket när han dog på korset, försonades hans utvaldas synd, och uppfyllde därmed "försoningsdagen", det hebreiska "Yom kippur". Efter att denna händelse redan ägt rum, var förnyelsen av handlingen i visionen endast avsedd att ifrågasätta den första bedriften av evig rättvisa som uppnåddes genom Jesu död. Vilket är bokstavligen fullbordat för det fallna folket på Sardes vars demonstrerade tro är otillfredsställande för skaparen Gud. Av två skäl kan Gud förkasta dem på grund av brist på kärlek till hans förkunnade profetiska sanning och för överträdelsen av sabbaten som har blivit skyldig sedan 1843 genom att dekretet i Daniel 8:14 trädde i kraft.

Vers 5: "Den som segrar kommer att bli klädd i vita kläder; Jag skall inte utplåna hans namn ur livets bok, utan jag skall bekänna hans namn inför min Fader och inför hans änglar. »

Den utvalda som återlöst av Jesus Kristus är en lydlig varelse, medveten om att vara skyldig sitt liv och sin evighet till skaparen, gode, vise och rättvisa Gud. Detta är hemligheten bakom hans seger. Han kan inte argumentera med honom, för han godkänner allt han säger och gör. Även han själv är sin Frälsares glädje som känner igen honom och kallar honom vid hans namn, sedan världens grundläggning där han såg honom genom sin förkunskap. Denna vers visar hur falska religiösa påståenden är fåfängliga och vilseledande även för dem som gör dem. Det sista ordet kommer att tillhöra Jesus Kristus som säger till alla: "Jag känner dina gärningar". Enligt dessa verk delar han upp sin hjord och placerar på sin högra sida *sina får* och till vänster *de upproriska getterna* och *de glupande vargarna* som är avsedda för *elden i den sista domens andra död*.

Vers 6: "Den som har öra, låt honom höra vad Anden säger till församlingarna! »

Om alla bokstavligen kan höra Andens profetiska ord, tvärtom, kan bara hans utvalda, som han inspirerar och utbildar, förstå deras innebörd. Anden hänvisar till exakta fakta, som åstadkommits under historisk tid, den utvalde måste därför vara intresserad av religiös och sekulär historia, och av hela Bibeln sammansatt av berättelser om vittnesbörd, lovprisningar och profetior.

Notera : I vers 3 sade Jesus Kristus till den fallne protestanten: "Kom därför ihåg hur du har tagit emot och hört, och akta dig och omvänd dig. Om du inte vakar, kommer jag som en tjuv, och du kommer inte att veta vilken tid jag kommer över dig." Omvänt, för segrarnas arvingar, sedan våren 2018, har detta meddelande förvandlats till: "Om du tittar på, kommer jag inte som en tjuv, och du kommer att veta vilken tid jag kommer till dig". Och Herren har hållit sina löften, sedan idag 2020, hade hans utvalda kunskap om datumet för hans sanna

återkomst avslöjat för våren 2030. Men den protestantiska tron är dömd att ignorera denna precision, reserverad, endast genom Jesus, till sina utvalda. För till skillnad från hans beteende gentemot onda tjänare, "gör Herren ingenting utan att varna sina tjänare profeterna" Amo.3:7.

6:e^{eran} : Philadelphia

Adventismen går in i ett universellt uppdrag

Mellan 1843 och 1873 återställdes den gudomliga lördagens sabbat, den sanna sjunde dagen förordnad av Gud, och antogs av pionjärerna inom sjundedagsadventismen som tog formen av en officiell amerikansk kristen religiös institution som sedan 1863 hette: "den sjunde- dag adventistkyrkan. I enlighet med den undervisning som utarbetats i Dan.12:12, riktas Jesu budskap till sina utvalda helgade genom sabbatsvilan, på datumet för år 1873. Samtidigt drar dessa utvalda nytta av saligprisningen av Dan 12. :12: " *Välsignad är den som väntar till 1335 dagar!* ".

De nya standarder som etablerats sedan 1843 blev universella 1873

Vers 7: " *Skriv till ängeln för församlingen i Filadelfia : Detta är vad den Helige säger, den Sanne, som har Davids nyckel, som öppnar och ingen kommer att stänga, som stänger och ingen stänger. öppen : »*

Med namnet " *Filadelfia* " visar Jesus sin utvalde. Han sade: " *På detta kommer alla att inse att ni är mina lärjungar, om ni har kärlek till varandra. Johannes 13:35*" Och detta är fallet med *Philadelphia* vars grekiska rötter betyder: broderlig kärlek. Han har valt ut de utvalda som komponerar den, genom att sätta deras tro på prov, och för dessa segrare flödar hans kärlek över. Han presenterar sig själv i detta budskap och säger: " *Detta är vad den Helige, den Sanne, säger. " Det Heliga* , eftersom det är en tid då helgelsen av sabbaten och de utvalda krävs av dekretet i Dan.8:14 som har trätt i kraft sedan våren 1843. Det *Sanna* , eftersom i denna profetiska stund, sanningens lag återställs; Gud återupptäcker heligheten i sitt fjärde^{bud} som trampats av kristna sedan den 7 mars 321. Han säger återigen: " *den som har Davids nyckel*" . Dessa är inte nycklar till St. Peter som hävdas som besittning av Rom. " *Davids nyckel* " tillhör " *Davids son* ", Jesus själv, personligen. Ingen annan än han kan skänka evig frälsning, eftersom han fick denna nyckel genom att bära den " *på sin axel* " i form av sitt kors, enligt Jes.22:22: " *Jag ska lägga nyckeln till huset på hans axel. av David: när det öppnas, kommer ingen att stänga; när den stänger kommer ingen att öppna ."* Denna nyckel som betecknar korset för hans plåga, i uppfyllelse av denna vers, läser vi här: " *den som öppnar, och ingen kommer att stänga, den som stänger, och ingen kommer att öppna.* " Frälsningens dörr har varit öppen för sjundedagsadventismen under uppbyggnad och stängd för religiösa anhängare av den romerska söndagen sedan våren 1843. Eftersom de har gått med på att underkasta sig de doktrinära sanningar som presenteras och med sin tro har hedrat hans ord profetiskt, Jesu Ande sa till de heliga från Filadelfiatiden : " *Jag känner dina gärningar. Se, eftersom du har liten makt och har hållit mitt ord och inte har förnekat mitt namn, har jag ställt inför dig en öppen dörr, som ingen kan stänga.* " Denna lilla religiösa grupp hade officiellt bara varit amerikansk sedan 1863. Men

1873, under en generalkonferens som hölls i Battle Creek, öppnade Anden för den en universell missionärsdörr som skulle fortsätta till Jesu sanna återkomst. Ingen kommer att förhindra det och Gud kommer att se till det. Vi måste notera det faktum att allt gott som Jesus ser bland de sanna helgonen också definierar orsakerna till vilka den protestantiska tron föll 1843. Detta budskap är precis motsatsen till det som Jesus riktar till de fallna av Sardes i vers 3 , eftersom målinriktade verk är i sig omvända.

De 12 stammarna i Rev.7 växer

Vers 8: " *Jag känner dina gärningar. Se, eftersom du har liten makt och har hållit mitt ord och inte har förnekat mitt namn, har jag ställt inför dig en öppen dörr, som ingen kan stänga. »*

Den utvalde av tiden bedöms positivt på hans gärningar som Jesus tillskriver honom som rättvisa. Hans " *lilla kraft* " bekräftar födelsen av gruppen baserat på de " *få män* " i vers 4. 1873 tillkännagav Jesus för adventisterna deras framsteg mot hans återkomst genom symbolen för den öppna himmelska dörren som kommer att öppnas under våren 2030, alltså om 157 år. I meddelandet som följer, det som riktar sig till Laodikea, kommer Jesus att stå framför denna dörr, och på så sätt indikera den nära förestående närheten av hans återkomst: " *Se, jag står vid dörren och knackar på. Om någon hör min röst och öppnar dörren, så skall jag gå in till honom och äta middag med honom, och han med mig. Upp.3:20* »

Tillgång till kristen tro tillåts för judar

Vers 9: " *Se, jag ger er av dem som tillhör Satans synagoga, som säger att de är judar och inte är det, utan ljuger; se, jag skall låta dem komma och tillbe för dina fötter och veta att jag har älskat dig. »*

Genom att citera sanna judars inträde enligt ras och kött i adventistgruppen, bekräftar denna vers återupprättandet av sabbatsvilan; Söndagen är inte längre ett hinder för deras omvändelse. För sedan 321 har dess övergivande också fått till följd att uppriktiga judar hindrats från att anamma den kristna tron. Hans bedömning av rasjudarna var inte en personlig åsikt av Paulus, det trogna vittnet; det var Jesu Kristi som bekräftar det i denna uppenbarelse, redan i Uppenbarelseboken 2:9, i budskapet riktat till sina tjänare som förtalats av judarna och förföljda av romarna från Smyrna- *eran* . Observera att rasliga judar måste erkänna kristen frälsning i adventiststandarden för att dra nytta av Guds nåd. Den universella adventismen ensam bär på det gudomliga ljus som den har blivit **den exklusiva officiella förvaringsplatsen** för sedan 1873. Men var försiktig! Detta ljus, dess lära och dess budskap är Jesu Kristi exklusiva egendom; ingen människa och ingen institution kan vägra dess utveckling utan att äventyra deras frälsning. Sist i den här versen säger Jesus " *att jag har älskat dig* ". Kan detta betyda att han efter denna välsignelse inte längre älskar henne? Ja, och detta kommer att vara innebörden av budskapet som tillskrivs " *Laodikea* " .

Guds bud och Jesu tro

Vers 10: " *Eftersom du har bevarat ordet om tålmod i mig, kommer jag också att bevara dig i prövningens stund som kommer på den kända jorden, för att pröva dem som bor på jorden. »*

Termen tålmod bekräftar sammanhanget för adventistisk väntan som nämns i Daniel 12:12: " *Välsignad är den som väntar och som kommer till tusen trehundra-trettiofyra dagar!* ". Testet gäller tron hos " *jordens invånare* ", de som bor på den " *kända jorden* ", det vill säga erkänd av Jesus Kristus, skaparen Gud. Den kommer för att pröva människans vilja och avslöja den upproriska andan i det "ekumeniska" lägret som av grekiskan betecknar "oikoméné" det " *kända landet* " i denna vers.

Detta löfte binder Jesus endast under förutsättning att institutionen bevarar kvaliteten på begynnelsens tro. Om adventistbudskapet ska fortsätta till tiden för det ultimata universella testet av tro som profeteras i denna vers, kommer det inte nödvändigtvis att vara i en institutionell form. Eftersom hotet svävar i detta budskap i vers 11 som följer, fram till dess totalt positivt och välsignat av Gud. Jesu löfte kommer att gälla hans efterkommande som förblev vid liv 2030. Vid den tiden kommer de sanna utvalda från 1873 att ha somnat in " *i Herren* " enligt Upp. 14:13: " *Och jag hörde en röst från himlen säga: Skriv : Saliga från och med nu är de döda som dör i Herren! Ja, säger Anden, så att de må vila från sitt arbete, ty deras gärningar följer dem. »* Detta är därför en andra saligprisning som tilldelas av Jesus Kristus till denna exemplariska utvalda. Men vad Jesus välsignar är beteende som demonstreras av gärningar. Arvingarna till " *Philadelphia* " kommer troget att återge, år 2030, dess verk, dess tro, dess acceptans av sanningarna som givits av himlens Gud i de senaste former som han gav dem; eftersom de kommer att genomgå stora förändringar till slutet när förståelsen av den gudomliga planen kommer att vara perfekt.

Adventistlöftet om Jesus Kristus och dess varning

Vers 11: " *Jag kommer snabbt. Håll fast vid det du har, så att ingen tar din krona. »*

Budskapet " *Jag kommer snabbt* " är av adventisttyp. Jesus bekräftar alltså att man överger varje annan religiös bekännelse. Förväntningen på hans återkomst i ära kommer att kvarstå till världens ände, ett av huvudkriterierna som identifierar hans sanna utvalda. Men resten av budskapet utgör ett tungt hot: " *Håll fast vid det du har, så att ingen tar din krona. »* Och vem kan ta hans krona utom hans fiender? Hans ättlingar måste därför först identifiera dem, och det är för att de inte har gjort så att de, offer för deras humanistiska anda, kommer att bilda en allians med dem från och med 1966.

Vers 12: " *Den som segrar, honom skall jag göra till en pelare i min Guds tempel, och han skall aldrig komma ut; Jag skall skriva på honom min Guds namn och namnet på min Guds stad, det nya Jerusalem som kommer ner från himlen från min Gud, och mitt nya namn. »*

I sina sista välsignelseord tillägnad segrarna, sammanför Jesus alla bilder av den erhållna frälsningen. " *En pelare i min Guds tempel*" betyder : ett fast stöd för att bära min sanning i min församling, de utvalda. " *...och det kommer inte ut mer* ": hans frälsning kommer att vara evig. " *...; Jag ska skriva min Guds namn*

på honom ”: Jag ska gravera in bilden av Guds karaktär som gick förlorad i Eden i honom. " ...och namnet på min Guds stad ": han kommer att ta del av förhållandet av de utvalda som beskrivs i Upp.21. "... om det nya Jerusalem som kommer ner från himlen från min Gud,": Det " nya Jerusalem " är namnet på församlingen av de förhålligade utvalda som har blivit helt himmelska som Guds himmelska änglar. Uppenbarelseboken 21 beskriver det i en symbolisk bild av ädelstenar och pärlor som vittnar om styrkan i den kärlek som Gud känner för sina återlösta från jorden. Hon stiger ner till den förnyade jorden för att leva evigt i Guds närvaro som installerar sin tron där. "... och mitt nya namn ": Jesus associerar bytet av sitt namn med sin övergång från jordisk natur till himmelsk natur. Den utvalde frälsta, förbli vid liv eller uppstånden, kommer att leva samma upplevelse och få en himmelsk kropp, förhålligad, oförgänglig och evig.

I denna vers motiveras insisterandet av jämförelsen med Gud av det faktum att Jesus själv hittas av de utvalda i sin gudomliga aspekt.

Vers 13: " Den som har öra, låt honom höra vad Anden säger till församlingarna! »

Den utvalde förstod lektionen, men han är den ende som kan förstå den. Det är sant att detta meddelande bara var förberett för honom. Detta budskap bekräftar det faktum att tolkningen och förståelsen av de uppenbarade mysterierna enbart beror på Gud som prövar och väljer sina tjänare.

Officiell sluttidsadventism har inte lärt sig läxan och blivit dömd av Jesus, den kräks ut för sin vägran till budskapet om den 3:e adventisternas förväntan

" Jag kommer **snabbt**. Håll fast vid det du har, så att ingen tar din krona. " Ack, för den tidens officiella adventism är slutet fortfarande långt borta, och med tidens trötthet, 150 år senare, kommer tron inte längre att vara densamma. Jesu varning var berättigad men den varken noterades eller förstods. Och 1994 kommer adventistinstitutionen faktiskt att förlora sin " krona ", genom att förkasta det sista "stora ljuset" som profeterats av Ellen G. White, Jesu Kristi budbärare i hennes bok "First Writings" i kapitlet "Ma first vision" , på sidorna 14 och 15: Följande text är ett utdrag från dessa sidor. Jag specificerar vidare om honom att han profeterar om det adventistiska arbetets öde **och sammanfattar i sig all undervisning som presenteras av de tre församlingarna i Uppenbarelseboken 3: 1843-44 Sardis , 1873 Philadelphia , 1994 Laodicea .**

Adventismens öde avslöjades i Ellen G. Whites första vision

”När jag bad vid familjegudstjänsten vilade den Helige Ande över mig, och jag verkade höja mig mer och mer över denna mörkervärld. Jag vände mig bort för att se mina adventistbröder som blev kvar i den här världen, men jag kunde inte hitta dem. En röst sa då till mig: "Titta igen, men lite högre." Jag tittade upp och såg en brant och smal stig, långt ovanför denna värld. Det var här

adventisterna avancerade mot den heliga staden. Bakom dem, i början av stigen, fanns det ett starkt ljus, som ängeln sa till mig var midnattsropet. Detta ljus lyste upp hela vägens längd så att deras fötter inte skulle snubbla. Jesus gick vid deras huvud för att vägleda dem; och så länge de såg på honom, var de säkra.

Men snart blev några av dem trötta och sa att staden fortfarande låg väldigt långt borta och att de hade tänkt att komma dit tidigare. Sedan uppmuntrade Jesus dem genom att höja sin härliga högra arm från vilken ett ljus utstrålade som spred sig över adventisterna. De ropade: "Halleluja!" » Men några av dem förkastade fräckt detta ljus och sade att det inte var Gud som hade lett dem. Ljuset bakom dem slocknade till slut och de befann sig i djupt mörker. De snubblade och förlorade både målet och Jesus ur sikte, föll sedan från stigen och sjönk ner i den onda världen nedanför. "

Berättelsen om denna första vision som Gud gav till unga Ellen Gould-Harmon utgör en kodad profetia som är lika värdefull som Daniels eller Uppenbarelseboken. Men för att dra nytta av det måste vi tolka det rätt. Så jag ska ge förklaringen.

Uttrycket "midnattsrop" betecknar tillkännagivandet av brudgummens ankomst i "liknelsen om de tio jungfrurna" från Matt.25:1 till 13. Testet att vänta på Kristi återkomst på våren 1843 och det av Hösten 1844 utgjorde den första och andra bedriften; tillsammans representerar dessa två förväntningar det "första ljuset" i berättelsen placerad "bakom" gruppen av "sjundedagsadventister" som gick framåt i tiden, på vägen eller vägen som välsignats av Jesus Kristus. För adventistiska pionjärer representerade 1844 datumet för världens undergång och det sista bibliska datumet som det profetiska ordet kunde föreslå för den tidens utvalda. Efter att ha passerat detta sista datum, väntade de på Jesu återkomst och trodde att det var nära förestående. Men tiden gick och Jesus kom fortfarande inte tillbaka; vad visionen frammanar genom att säga: "de fann att staden låg väldigt långt borta och att de hade tänkt att komma dit tidigare"; det vill säga 1844 eller strax efter det datumet. Dessutom vann missmodet över dem fram till omkring år 1980 när jag kom in på scenen och fick detta nya och härliga ljus som bygger **den tredje adventisternas förväntningar** . Den här gången är Jesu återkomst inställd **på hösten 1994** . Förvisso gällde tillkännagivandet av detta budskap bara ett mikrokosmos av universell adventism beläget i Frankrike i Valence-sur-Rhône. Guds val för denna lilla stad i sydöstra Frankrike har sin förklaring. Det var där som påven Pius VI dog i arresten 1799, och uppfyllde det faktum som profeterades i Upp.13:3. Dessutom var Valencia staden där Gud etablerade sin första adventistkyrka i Frankrikes land. Det är därför han förde fram sitt gudomliga härliga sista ljus och i slutet av 2020 bekräftar jag att jag ständigt och troget tagit emot från honom hans senaste och mest värdefulla uppenbarelser som jag presenterar i detta dokument. Det adventistiska Valentinian-mikrokosmos fungerade som ett universellt stadium för att fullborda delen om det sista härliga ljuset i vår syster Ellens vision. Denna vision avslöjar för oss den bedömning som Jesus gör över upplevelsen som levde i Valencia, en tredje uppfyllelse av liknelsen om de tio jungfrurna. Jesus känner igen den sanne adventisten genom hans beteende mot det ljus som presenteras. Den sanne adventisten uttrycker sin glädje med "Halleluja!" » ; välsignad av Anden fyllde han sitt kärll med olja.

Omvänt avvisar falska adventister "friskt detta ljus". Detta förkastande av det gudomliga ljuset är ödesdigert för dem, eftersom Gud varnade dem för denna negativa reaktion i inspirerade meddelanden, avsedda för dem, till sin budbärare; de kommer att bli tomma kärl som berövas oljan som producerar "ljuset" från lampan. Den oundvikliga konsekvensen meddelas: "Ljuset som var bakom dem slutar med att slockna"; de förnekar adventismens grundläggande grund. Jesus tillämpar sin princip: "Ty den som har, till den som har, kommer att ges, och han skall få överflöd, men från den som inte har, kommer även vad han har att tas bort. Matt.25:29." "...de slutade med att förlora både målet och Jesus ur sikte", de blir okänsliga för adventistiska budskap som tillkännager Kristi återkomst eller, förnekar målet för adventiströrelsen som är inskrivet i själva namnet "adventist"; "föll sedan från stigen och sjönk in i den onda världen som låg nedanför", 1995 förband de sig officiellt till den protestantiska alliansen och ekumeniken. De förlorade därmed Jesus, och ingången till himlen som var målet för den adventistiska tron. De förenade sig enligt Dan.11:29, "hycklarna", och "drinkarna", som Jesus tillkännagav i Matt.24:50; saker som visades i början av arbetet.

Idag är dessa profetiska ord uppfyllda. De åstadkoms mellan 1844, datumet för det första ljuset "beläget bakom dem", och 1994, datumet för det stora profetiska ljuset som förkastades av den första adventistkyrkan som etablerades i Frankrike, i staden Valence-sur-Rhône, som Gud användes för sin demonstration. Idag befinner sig den officiella adventismen i ekumenikens "djupa mörker" med sanningens fiender, protestanter och katoliker.

7:e^{eran} : Laodikea

Slutet på den institutionella adventismen – förkastandet av den tredje adventisternas förväntningar.

Vers 14: "Skriv till ängeln i Laodikeas församling : Så säger Amen, det trogna och sanna vittnet, början på Guds skapelse: "

Laodikea är namnet på den sjunde och sista eran; det om slutet på den institutionella adventismens välsignelse. Detta namn har två grekiska rötter "laos, dikéia" som betyder: "dömda människor". Före mig översatte adventisterna: "domens folk", men institutionen visste inte att denna dom skulle börja med det, som 1 Petr 4:17 lär: "Ty detta är ögonblicket då domen kommer att börja med huset **av Gud**. Om det nu börjar med oss, vad blir slutet för dem som inte lyder Guds evangelium? » Jesus presenterar sig själv och säger: " Detta är vad Amen säger, det trogna och sanna vittnet, början på Guds skapelse: " Ordet Amen betyder på hebreiska: i sanning. Enligt vittnesbördet från aposteln Johannes använde Jesus det ofta (25 gånger), och upprepade det två gånger, i början, före hans uttalanden. Men i traditionell religiös praktik har det blivit termen för skiljetecken i slutet av böner eller uttalanden. Det tolkas då ofta i betydelsen "så var det" som är ärvt från katolicismen. Och Anden använder detta begrepp " i sanning " för att ge ordet Amen dess fullkomligt berättigade dubbla betydelse. Laodikea är den timme då Jesus erbjuder stort ljus för att helt och hållet belysa de

profetior som förberetts för yttertiden. Verket du läser är ett bevis på detta. Det som kommer att orsaka brottet mellan Jesus och den officiella adventistinstitutionen är en vägran av hans ljus. I ett logiskt och berättigat val, utsatte Gud, mellan 1980 och 1994, adventismen för ett trosprov efter modellen som hade som ett resultat förlusten av protestanterna och välsignelsen av adventistpionjärerna. Testet var redan baserat på tron på Jesu återkomst som tillkännagavs för våren 1843, sedan för hösten 1844. I min tur, från 1983, började jag dela med mig av ett tillkännagivande om Jesu återkomst för 1994, efter att ha använt " *fem månader* " som citeras i " *femte basunen* " -budskapet i Upp.9:5-10. Genom att tillskriva detta tema till protestantismens förbannelse 1844, ledde perioden på " *fem månader* ", dvs. 150 verkliga år, till 1994. Att bara se Jesu Kristi återkomst för att markera slutet på denna period, och delvis förblindad av Gud på en detalj i texten försvarade jag vad jag ansåg vara gudomlig sanning. Efter officiella varningar meddelade institutionen min uppsägning i november 1991; detta, medan det fortfarande var tre år kvar att bevisa och förneka mina tillkännagivanden. Det var först senare, runt 1996, som den sanna innebörden av denna upplevelse blev tydlig för mig. De ord som Jesus gjorde i sitt brev till " *Laodikea* " hade just blivit uppfyllda och fick nu en exakt innebörd. År 1991 älskade ljumna adventister inte längre sanningen lika mycket som de gjorde 1873. Den moderna världen har också försvagat dem genom att förföra dem och vinna deras hjärtan. Liksom under " *Efesus* "-eran har den officiella adventismen förlorat sin " *första kärlek* ". Och Jesus " *tar bort hennes ljusstake och hennes krona* ", för inte heller hon är värdig det längre. I ljuset av dessa fakta blir budskapet lysande med klarhet. Ordet " *Amen* " bekräftar kravet på fullständig sanning och slutet på ett välsignat förhållande. " *vittnet _ trogen och sann* " förkastar den otrogna och lögnaktiga Utvalde. " *Guds skapelseprincip* ", alltså skaparen, kommer att kollektivt stänga de ovärdigas intelligens och individuellt öppna sina utvaldas intelligens för de sanningar som finns och dolda i berättelsen om Genesis. Samtidigt, genom att frammana " *principen om Guds skapelse* " som han förknippar med ordet " *Amen* ", bekräftar Anden en mycket nära slutlig återkomst av Jesus Kristus: " omgående ". Men det kommer fortfarande att gå 36 år mellan 1994 och 2030, datumet för mänsklighetens slut på jorden.

Dödlig ljumhet

Vers 15: " *Jag känner dina gärningar. Jag vet att du varken är kall eller varm. Må du vara kall eller varm!* »

Den informella adressen är adresserad till institutionen. Detta är frukten av religioner som ärvts från far till son och dotter, där tron blir traditionell, formalistisk, rutinmässig och rädd för allt nytt; tillståndet där Jesus inte längre kan välsigna henne när han har så mycket nytt ljus att dela med henne.

Vers 16: " *Så eftersom du är ljummen och varken kall eller varm, ska jag spy dig ur min mun.* »

Observationen etablerades av Jesus i november 1991, när profeten som bar hans budskap togs bort av den officiella institutionen. Våren 1994 kommer det att spys ut, som Jesus meddelade. Hon gav själv bevis på detta genom att 1995 gå med i den ekumeniska alliansen organiserad av den katolska kyrkan, där hon gick med i de upproriska protestanterna, eftersom hon nu delar deras förbannelse.

Bedrägliga illusioner baserade på andligt arv

Vers 17: " *För att du säger: Jag är rik, jag är rik och behöver ingenting, och för att du inte vet att du är eländig, eländig, fattig, blind och naken.* "

"... rik ", var Adventist Elect 1873, och de många uppenbarelser som gavs till Ellen G. White berikade henne ytterligare andligt. Men på ett profetiskt plan blev dåtidens tolkningar snabbt föråldrade, som James White, mannen till Herrens budbärare, helt riktigt trodde. Jesus Kristus, den levande Guden, utformade sina profetior för deras perfekta och felfria slutliga uppfyllelse. Det är därför som tidens gång, som medför enorma förändringar i världen, motiverar ett permanent ifrågasättande av de tolkningar som mottagits och lärs ut. Herrens välsignelse är förbehållen; Jesus sa: " *till honom som bevarar mina gärningar intill slutet.* " Men 1991, datumet då han förkastade ljuset, var slutet fortfarande långt borta. Hon var därför tvungen att vara uppmärksam på varje nytt ljus som Herren föreslog med de medel han själv valde. Vilken kontrast mellan institutionens illusioner och det tillstånd i vilket Jesus ser den och dömer den! Av alla de termer som citeras är ordet " *naken* " det allvarligaste för en institution, eftersom det betyder att Jesus drog tillbaka sin eviga rättvisa från den, det ligger i hans mun, en dödsdom och den andra döden för den sista domen; enligt vad som står i 2 Kor.5:3: " *Så suckar vi i detta tält, i lust att klä på vårt himmelska hem, om vi bara befinner klädda och inte nakna.* »

Det trogna och sanna vittnets råd

Vers 18: " *Jag råder dig att köpa av mig guld prövat i elden, så att du kan bli rik, och vita kläder, så att du kan bli klädd och din nakenhets skam inte uppenbara sig, och en salva att smörja din ögon, så att du kan se.* »

Efter rönen från 1991 hade institutionen fortfarande tre år på sig att laga sitt sätt och producera frukten av omvändelse som inte kom. Och tvärtom, hans förbindelser med fallna protestanter har stärkts till den grad att han sluter en officiell allians publicerad 1995. Jesus framställer sig själv som den exklusiva handlaren av den sanna tron, testets "guld som prövats med eld ". Bevis på hans fördömande av kyrkan visas i frånvaron av de " *vita kläderna* " som dess pionjärer var " *värdiga* " i Upp.3:4. Genom denna jämförelse illustrerar Jesus det faktum att han före 1994 underkastade adventisterna i " *Laodicea* " en adventistförväntning identisk med dem som föregick datumen 1843 och 1844; för att testa tron på de tre upplevelserna, som lärs ut i budskapet 1844 riktat till adventisterna i " *Sardis* ". I en sluten upprorisk hållning kunde institutionen inte förstå vad Jesus förebråade den med; hon var " *blind* ", som fariséerna i Jesu jordiska verksamhet. Hon kunde därför inte förstå Kristi inbjudan att köpa " *den dyrbara pärlan* " från liknelsen i Matt.13:45-46, som sätter bilden av den standard för evigt liv som Gud kräver, uppenbarad i denna vers 18 i Upp.3 .

Den barmhärtiga kallelsen

Vers 19: " *Alla jag älskar, tillrättavisar och straffar jag. Var därför nitisk och omvänd dig.* »

Straffet är för dem som Jesus *älskar* tills han spyr ut dem. Uppmaningen som gjordes, en inbjudan till omvändelse, lyssnades inte på. Och kärlek ärvs inte, den förtjänas genom värdighet. Efter att institutionen har hårdnat, lanserar Jesus en individuell vädjan och säger till kandidaterna för det himmelska kallet:

Den universella överklagandet

Vers 20: " *Se, jag står vid dörren och knackar på. Om någon hör min röst och öppnar dörren, skall jag gå in till honom och äta middag med honom, och han med mig.* "

I Uppenbarelseboken förekommer ordet " *port* " i Upp.3:8, här i Upp.3:20, i Upp.4:1 och i Upp.21:21. Upp.3:8 påminner oss om att *dörrar* öppnar och stänger åtkomst. De blir därmed symbolen för trons prövningar som öppnar eller stänger tillgången till Kristus, till hans rättvisa och till hans nåd.

får ordet " *dörr* " *tre olika men kompletterande betydelser*. Han pekar på Jesus själv: " *Jag är dörren* . Johannes 10:9"; *himlens dörr öppnades* i Upp 4:1: " *En dörr öppnades i himlen.* » ; och *dörren* till det mänskliga hjärtat mot vilken Jesus kommer för att knacka för att inbjuda den utvalde att öppna sitt hjärta för honom för att bevisa sin kärlek.

Det räcker för hans varelse att öppna sitt hjärta för hans uppenbarade sanning för att en intim gemenskap ska bli möjlig mellan honom och hans gudomliga skapare. Kvällsmaten delas på kvällen, när natten kommer för att sätta stopp för dagens arbete . Mänskligheten kommer snart att gå in i den här typen av natt " *där ingen kan arbeta längre.*" (Johannes 9:4)." Slutet på nådens tid kommer för alltid att frysa de sista religiösa valen av människor, män och kvinnor lika ansvariga och strikt kompletterande på köttets nivå.

Jämfört med budskapet från *Filadelfia* befinner sig den utvalde i den *laodikeiska eran* , nära Jesu Kristi återkomst. Den " *öppna dörren i himlen* " kommer att öppnas som en fortsättning på detta budskap i Upp.4:1.

Andens sista uppmaning

Till den individuella vinnaren förklarar Jesus:

Vers 21: " *Den som segrar, jag skall låta sitta med mig på min tron, precis som jag segrade och satte mig med min Fader på hans tron.* »

Han tillkännager således aktiviteten av den himmelska domen som följer på detta budskap och som kommer att vara temat för Upp.4. Men detta löfte förbinder honom bara till en verkligt vald vinnare.

Vers 22: " *Den som har öra, låt honom höra vad Anden säger till församlingarna!* »

Temat " *brev* " slutar med detta nya institutionella misslyckande. Den sista, för från och med nu kommer ljuset att bäras av en inspirerad man, sedan av en liten grupp. Det kommer att överföras individuellt från person till person och med hjälp av Internet som Jesus själv kommer att leda genom att leda sina utvalda mot källan till spridningen av hans senaste sanningar, lika helig som hans gudomliga person. På detta sätt, var han än är på jorden: " *Den som har öra höra vad Anden säger till församlingarna!*" »

Följande tema kommer att ha som sammanhang det himmelska årtusendet av domen över de ogudaktiga utförd av de heliga. Hela ämnet är baserat på läror utspridda i Upp. 4, 11 och 20. Men Upp.

Uppenbarelseboken 4: Himmelsk dom

Vers 1: " *Efter detta såg jag, och se, en dörr öppnades i himlen. Den första rösten som jag hörde, som ljudet av en basun, som talade till mig, sade: Kom upp hit, så ska jag visa dig vad som kommer att hända härefter .*

Genom att säga, " *Den första rösten hörde jag, som ljudet av en basun*", definierar Anden budskapet om denna " *laodikeiska* " era som det som han förde Johannes till i Upp. 1:10: " *Jag var i anden på Herrens dag, och jag hörde bakom mig en hög röst, som ljudet av en basun.*" *Laodikea* är därför den era vars slut markeras av " *Herrens dag* ", den för hans stora härliga återkomst.

Med hans ord stöder Anden starkt idén om att detta tema ska följas upp med budskapet från *Laodikea* . Detta förtydligande är viktigt, eftersom institutionen aldrig har kunnat bevisa för sina motståndare sina doktriner om himmelsk dom. Idag tillhandahåller jag bevis på detta, möjliggjort av den korrekta definitionen av datumen som bifogas meddelandena i breven i *Uppenbarelseboken 2* och *3*. Mellan *Laodikea* och *Uppenbarelseboken 4*, med den " *sjunde basunen* " i *Uppenbarelseboken 11*, Jesus tog från djävulen och de upproriska männen deras jordiska " *herravälde över världens rike*" . Med " *skörden* " i *Uppenbarelseboken 14* har han tagit upp sina utvalda till himlen och anförtror dem uppgiften att tillsammans med honom döma de onda dödas tidigare jordiska liv. Det är då som " *den som segrar kommer att styra folken med en järnstav* " som tillkännages i Upp.2:27. Om förföljarna, som jag, var säkra på det öde som var förbehållet dem, råder det ingen tvekan om att de skulle ändra sitt beteende. Men det är just deras häftiga önskan att ignorera varje varning som leder dem till de värsta handlingarna och de förbereder alltså, åt sig själva, det värsta straffet som inte kan reproduceras under nuvarande jordiska förhållanden. Låt oss sedan återgå till texten i detta kapitel 4. " *Den första rösten som jag hörde, som ljudet av en basun, och som talade till mig, sade: Kom upp hit, så ska jag visa dig vad som måste hända härefter*" . Johannes syftar på vers 10 i Upp.1: " *Jag var i Anden på Herrens dag, och jag hörde bakom mig en hög röst, som ljudet av en basun.* " Detta tema om Kristi återkomst i härlighet nämns redan i vers 7 där det står skrivet: " *Se, han kommer med molnen. Och varje öga skall se det, även de som genomborrat det; och alla jordens stammar skola sörja över honom. Ja. amen!* » Den föreslagna kopplingen mellan dessa tre texter bekräftar det slutliga härliga sammanhanget för dagen för Herren Jesu återkomst, även kallad *Mikael* av sina utvalda invigda och sina trogna änglar. Om Jesu röst jämförs med en *trumpet* , beror det på att Jesus, likt detta klangfulla arméinstrument, i spetsen för hans himmelska änglahärlar, låter sina trupper för att starta kampen. Dessutom, likt en *trumpet* , har hans röst inte upphört att varna sina utvalda att varna dem för att

förbereda dem att segra när han själv besegrade synd och död. Genom att frammana detta ord " *trumpet* " visar Jesus oss det mest mystiska och viktiga temat i hela sin uppenbarelse. Och det är sant att för hans sista tjänare gömde detta tema ett eliminerande test. Här, i Upp.4:1, är scenen som beskrivs ofullständig eftersom den bara riktar sig mot hans utvalda som han kommer för att rädda från döden. De ogudaktigas beteende i samma sammanhang kommer att beskrivas i Upp.6:16 i dessa avslöjande termer: " *Och de sade till bergen och klipporna: Fall över oss och göm oss för hans ansikte som sitter på tronen och inför lammets vrede; Ty hans vredes stora dag har kommit, och vem kan bestå?* » Till denna fråga, uppenbarligen, utan svar, kommer Gud att presentera i kapitel 7 som följer dem som kan stå emot: de förseglade utvalda symboliserade med siffran 144 000, en mängd av 12 i kvadrat, eller 144. Men han Endast de utvalda som förblev vid liv vid Kristi återkomst agera där. Nu, i detta sammanhang av Uppenbarelseboken 4, gäller upptryckandet till himlen också de utvalda som dog sedan Abel, som Jesus uppväcker för att ge även dem den utlovade belöningen för deras tro: evigt liv. Och när Jesus sa till Johannes: " *Kom upp hit!*" ", Anden förutser endast, genom denna bild, uppstigningen mot Guds celestiala rike av alla de utvalda som är återlösta genom Jesu Kristi blod. Denna uppstigning till himlen markerar slutet på människans jordiska natur, de utvalda återuppstår på samma sätt som Guds trogna änglar, i enlighet med Jesu lära av Matt.22:30. Köttet och dess förbannelse är över, de lämnar dem bakom sig utan ånger. Detta ögonblick i mänsklighetens historia är så önskvärd att Jesus ständigt minns det i sin uppenbarelse sedan Daniel. Liksom jorden, förbannad på grund av människan, längtar de sanna utvalda efter sin befrielse. Vers 2 verkar kopierad från Upp.1:10; i själva verket bekräftar Anden starkare sambandet mellan de två som refererar till samma händelse i historien om Guds projekt, hans återkomst på sin " *stora dag* " som profeterades i Upp.16:16.

Vers 2: " *Genast var jag i anden. Och se, det fanns en tron i himlen, och på tronen satt en.* "

Liksom i Johannes erfarenhet, glädjer de utvaldas uppkomst till " *himlen* " dem i *ande*, och de projiceras in i den himmelska dimensionen som förblir ständigt otillgänglig för människor, eftersom Gud regerar där och han är synlig.

Vers 3: " *Han som satt såg ut som en sten av jaspis och sardonyx; och tronen var omgiven av en regnbåge som liknar smaragd.* "

Där befinner de sig vända mot Guds tron, på vilken den ende skaparen Gud sitter härligt. Denna obeskrivliga himmelska härlighet uttrycks ändå av ädelstenar som människor är känsliga för. " *Jaspisstenarna* " antar mycket olika aspekter och färger och avbildar på så sätt mångfalden av gudomlig natur. Röd till färgen, " *sardoin* " liknar den. " *Regnbågen* " är ett naturfenomen som alltid har förvånat män, men vi måste fortfarande komma ihåg dess ursprung. Det var tecknet på förbundet genom vilket Gud lovade mänskligheten att aldrig mer förstöra den med flodens vatten, enligt 1 Mos.9:9 till 17. Varje gång regnet möter solen, en symbolisk bild av Gud, regnbågen, verkar lugna hans jordiska varelses. Men genom att frammana floden av vatten, minns Petrus att en " *flod av eld och svavel* " finns i den gudomliga planen (2 Pet.3:7). Det är just med tanke på denna utrotande " *flod av eld* ", som Gud organiserar, i sin himmel, en dom över de

ogudaktiga, vars domare kommer att vara de återlösta utvalda och Jesus, deras Återlösare.

Vers 4: " *Rundt omkring tronen såg jag tjugofyra troner , och på dessa troner satt tjugofyra äldste , klädda i vita kläder och på deras huvuden kronor av guld .* "

Här då, symboliserat av 24 gamla män , uppenbarade de återlösta av de två profetiska epoker enligt följande princip: mellan 94 och 1843, grunden för de 12 apostlarna; mellan 1843 och 2030 beseglade det andliga "adventistiska" Israel av de " 12 stammarna " med " Guds sigill " , på den 7:e dagen sabbat, ¹ Apo.7. Denna konfiguration kommer att bekräftas, i Upp.21, i beskrivningen av "det nya Jerusalem som kommer ner från himlen " för att bosätta sig på den förnyade jorden; de " 12 stammarna " representeras av " 12 dörrar " i form av 12 " pärlor ". Temat för domen definieras i Upp 20:4, där vi läser: " **Och jag såg troner; och åt dem som satt där gavs makt att döma . Och jag såg själarna hos dem som hade blivit halshuggna på grund av Jesu vittnesbörd och på grund av Guds ord, och hos dem som inte hade tillbedt vilddjuret eller dess bild och inte hade fått märket på sina pannor och på deras händer. De kom till liv och regerade med Kristus i tusen år .** " De utvaldas regeringstid är en regeringstid av domare. Men vem dömer vi? Uppenbarelseboken 11:18 ger oss svaret: " **Nationerna blev arga; och din vrede har kommit, och tiden har kommit att döma de döda , att belöna dina tjänare profeterna, de heliga och dem som fruktar ditt namn, de små och de stora, och att förgöra dem som förstör jorden .** " I den här versen påminner Anden om följden av tre teman som uppenbarades för slutets tid: "den sjätte basunen " för " de arga nationerna " , tiden för de " sju sista plågorna " för " din vrede har kommit " , och den himmelska domen på " tusen år " för " tiden har kommit att döma de döda " . Slutet av versen anger det slutliga programmet som kommer att fullbordas genom den slutliga bedömningen av *sjön av eld och svavel* som kommer att förgöra de ogudaktiga. De kommer alla att delta i den andra föreslog uppståndelse , i slutet av de " tusen åren " , enligt Uppenbarelseboken 20:5: " *Resten av de döda kom inte tillbaka till liv förrän de tusen åren hade fullbordats* " . Anden ger oss sin definition av de ogudaktiga: " *de som förstör jorden* " . Bakom denna handling ligger " *den förödande eller ödeläggande synden* " som citeras i Dan.8:13; synd som orsakar jordens död och ödeläggelse ; som ledde Gud att överlämna kristendomen till den grymma romerska påvliga regimen mellan 538 och 1798; som levererar en tredjedel av männen till kärnvapeneld efter eller 2021. Ingen skulle ha föreställt sig att överträdelserna av den heliga sabbaten på den sanna sjunde dagen sedan den 7 mars 321 skulle få så många fruktansvärda och tragiska konsekvenser. De 24 äldste skiljer sig bara åt på nivån av dekretet i Daniel 8:14, eftersom de har det gemensamt att de är frälsta genom Jesu Kristi blod. Det är därför, som de befunnits värdiga, enligt Upp.3:5, alla bär de " *vita kläderna* " , och " *livets krona* " som utlovats till segrarna i trons strid, i Upp.2:10. *Kronornas guld* " symboliserar tro renad genom prövning enligt 1 Pet.1:7.

förekommer termen " *sittande* " 3 gånger. Siffran 3, som är en symbol för perfektion, placerar Anden detta tema för domen över det sjunde årtusendet under tecknet för den fullkomliga resten av erövrarna, som det står skrivet: "Sätt dig vid min högra hand tills jag gör dina fiender till din fotpall . " Ps.110:1 och

Matt.22:44. Han och de som sitter är i **vila** och genom denna bild presenterar Anden väl det sjunde årtusendet som den stora sabbaten eller vilan som profeterats, sedan skapelsen, genom den helgade vilan på den sjunde dagen i våra veckor.

Vers 5: " **Från tronen kommer blixtar, röster och åska. Framför tronen brinner sju eldslampor, som är Guds sju andar.** "

Manifestationer som " *kommer fram från tronen* " tillskrivs direkt till skaparen Gud själv. Enligt 2 Mos.19:16 hade dessa fenomen redan, i det hebreiska folkets skräck, präglad Guds närvaro på berget Sinai. Detta förslag påminner därför om den roll som Guds tio bud kommer att spela i denna handling att döma de onda döda. Denna påminnelse framkallar också det faktum att Gud som inte har förändrat sin natur, osynlig med risk för oundviklig död för sina varelser i det förflutna, ses utan fara av sina återlösta uppståndna och förhärligade utvalda. **Uppmärksamhet! Denna korta mening, nu tolkad, kommer att bli ett landmärke i uppbyggnaden av boken Uppenbarelseboken. Varje gång den dyker upp måste läsaren förstå att profetian frammanar sammanhanget för början av domen över det sjunde årtusendet som kommer att präglas av Guds direkta och synliga ingripande i Mikael, Jesus Kristus.** På detta sätt kommer strukturen i hela boken att erbjuda oss successiva översikter av den kristna eran under olika teman åtskilda av detta nyckeluttryck: "det fanns *blixtar, röster och åsk*". Vi hittar det i Upp.8:5 där " *en jordbävning* " läggs till nyckeln. Det kommer att skilja temat för Jesu Kristi eviga himmelska förbön från temat *trumpeter* . Sedan, i Upp.11:19, kommer " *starkt hagel* " att läggas till nyckeln. Förklaringen kommer att visas i Upp.16:21 där detta " *stora hagel* " avslutar temat för den *sjunde av Guds sju sista plågor* . På samma sätt blir " *jordbävningen* " i Upp.16:18 " *en stor jordbävning* ." Denna nyckel är grundläggande för att lära sig hantera lärorna i boken Uppenbarelseboken och förstå principen för dess struktur .

För att återgå till vår vers 5, noterar vi att, denna gång " *före tronen* ", är " *sju eldslampor som brinner*" . De symboliserar " *Guds sju andar* ". Siffran " *sju* » symboliserar helgelsen, här, den av Guds Ande. Det är genom sin Ande som innehåller allt liv som Gud kontrollerar alla sina varelser; han är i dem och ställer dem " *framför sin tron* ", eftersom han skapade dem fria, mitt emot honom. Bilden av de " *sju brinnande lamporna* " symboliserar helgelsen av det gudomliga ljuset; dess perfekta och intensiva ljus eliminerar alla möjligheter till mörker. Ty det finns inget utrymme för mörker i de frälstas eviga liv.

Vers 6: " *Det finns fortfarande framför tronen ett hav av glas, som kristall. I mitten av tronen och runt tronen finns fyra levande varelser fulla av ögon framför och bakom.* "

Anden talar till oss på sitt symbolspråk. Vad är " *före tron* " betecknar sina himmelska varelser som hjälper men inte deltar i domen. I stort antal ser dessa ut som ett *hav* vars karaktärsrenhet är så ren att han jämför det med *kristall* . Detta är grundkaraktären hos himmelska och jordiska varelser som har förblivit trogna mot skaparen Gud. Sedan åkallar Anden en annan symbol som rör Gud, mitt på tronen, *och* hans himmelska varelser från andra världar och andra dimensioner, *runt tronen* ; *runt* betecknar varelser utspridda under Guds blick som sitter på *tronen* . Uttrycket " *fyra levande varelser* " hänvisar till den universella levnadsstandarden.

Mängden av *ögon* motiveras av ordet mångfald, och deras position " *fram och bak* " symboliserar flera saker. För det första ger det dessa *levande varelser* ett flerriktat, flerdimensionellt utseende. Men mer andligt hänvisar uttrycket " *före och bakom* " till den gudomliga lagen ingraverad med Guds finger på berget Sinai, på de fyra sidorna av de två stenborden. Anden jämför universellt liv med universell lag. Båda är Guds verk som inristar på sten, på kött eller i andar, standarden för perfekt liv för lyckan för hans varelser som förstår och älskar honom. Dessa mängder av ögon ser och följer med passion och medkänsla vad som händer på jorden. I 1 Kor.4:9 förklarar Paulus: " *Ty Gud, det förefaller mig, har gjort oss, apostlarna, de lägsta av människorna, dömda till döden på ett sätt, eftersom vi har varit ett skådespel för världen, att änglarna och människorna .* " Ordet " *värld* " i denna vers är det grekiska "kosmos". Det är detta kosmos som jag definierar som flerdimensionella världar. På jorden följs de utvalda och deras strider av osynliga åskådare som älskar dem med samma gudomliga kärlek som uppenbarats av Jesus Kristus. De gläds över sin glädje och gråter med dem som gråter för att kampen är så hård och plågsam. Men detta kosmos betecknar också den otroende världen som det romerska folket, åskådare av dödandet av trogna kristna på deras arenor.

Uppenbarelseboken 5 kommer att presentera för oss dessa tre grupper av himmelska åskådare: *de fyra levande varelserna, änglarna och de äldste*, alla segrande, de är förenade under den store skapare-Guds kärleksfulla blick för evigt.

Länken som förbinder " *ögonmängden* " med den gudomliga lagen är i namnet " *vittnesbörd* " som Gud ger till sin lag om de tio budorden. Vi minns att denna lag hölls på "det allra heligaste" exklusivt reserverat för Gud och förbjudet för människor förutom högtiden för "Försoningsdagen". Lagen förblev hos Gud som ett " *vittnesbörd* " och dess " *två tabeller* " kommer att ge en andra betydelse till de symboliska " *två vittnen* " som citeras i Upp. 11:3. » I den här lektionen avslöjar " *mängden av ögon* " existensen av en mängd osynliga vittnen som bevitnade jordiska händelser. I gudomlig tanke är ordet vittne oskiljaktigt från ordet trohet. Det grekiska ordet "martus" översatt som "martyr" definierar det perfekt, eftersom den trofasthet som Gud kräver har inga gränser. Och som ett minimum måste ett "vittne" om Jesus respektera den gudomliga lagen i hans tio bud som Gud jämför honom med och dömer honom.

GUMMLIG LAG profeterar

Här öppnar jag en parentes, för att frammana det gudomliga ljuset som mottogs våren 2018. Det handlar om lagen om Guds tio bud. Anden fick mig att inse vikten av följande förtydligande: " *Mose kom tillbaka och kom ner från berget med vittnesbördets två tavlor i sin hand; tabellerna var skrivna på båda sidor , de var skrivna på ena sidan och den andra sidan . Tabellerna var Guds verk, och skriften var Guds skrift, ingraverad på borden (2 Mos.32:15-16).*" Jag blev först förvånad över att ingen någonsin hade tagit hänsyn till detta förtydligande enligt vilket lagens ursprungliga tabeller var skrivna på deras fyra

ansikten, det vill säga "fram och bak" som "de fyra levande *varelsernas* ögon " av den föregående versen studerad. Detta envist citerade förtydligande hade en anledning som Anden tillät mig att upptäcka. Hela texten fördelades ursprungligen jämnt och balanserad över de fyra sidorna av de två stenborden. Framsidan av det första visade det första budet och hälften av det andra; dess baksida bar den andra delen av den andra och hela den tredje. På det andra bordet visade fronten det fjärde budet i sin helhet; dess baksida bar de sex sista buden. I denna konfiguration presenterar de två synliga sidorna för oss det första budet och det andra, i hälften, och det fjärde som gäller den helgade vilan av den sjunde dagen. En titt på dessa saker framhäver dessa tre bud som är tecken på helighet 1843, när sabbaten återställdes och krävdes av Gud. På detta datum föll protestanter offer för den ärvda romerska söndagen. Konsekvenserna av det adventistiska valet och det protestantiska valet kommer alltså att visas på baksidan av de två tabellerna. Det verkar som att, utan respekt för sabbaten, sedan 1843, har det tredje budet också överträtts: " *Guds namn tas förgäves* ", bokstavligen " *falskt* ", av dem som åberopar det utan Kristi rättfärdighet eller efter 'har tappat. De förnyar alltså det fel som begåtts av judarna vars anspråk på att tillhöra Gud uppenbaras som en lögn av Jesus Kristus i Uppenbarelseboken 3:9: " *de som tillhör Satans synagoga, som kallar sig judar och inte är det, utan som ljuger.* ." 1843 var detta fallet för protestanterna, katolikernas arvingar. Men före det tredje budet avslöjar den andra delen av det andra den dom som Gud fäller över de två huvudsakliga motsatta lägren. Till de protestantiska arvingarna till romersk-katolicismen säger Gud: " *Jag är en svartsjuk Gud, som straffar fädernas missgärning mot barnen till tredje och fjärde generationen av dem som hatar mig,* " ; olyckligtvis för honom kommer den officiella adventismen " *som kräktes* " 1994 att dela sitt öde; men han säger också, omvänt, till de heliga som kommer att hålla hans heliga sabbat och hans profetiska ljus från 1843 till 2030: " *och som förbarmar sig till tusen generationer över dem som älskar mig och som håller mina bud* " . Siffran " *tusen* " som citeras frammanar subtilt " *tusen åren* " av det sjunde årtusendet av Uppenbarelseboken 20 som kommer att bli belöningen för de utvalda segrarna som har gått in i evigheten. En annan lärdom dyker upp. Berövade hjälpen från Jesu Kristi Helige Ande, som ett resultat, släppte protestanterna och adventisterna taget av Gud successivt 1843 och 1994 kommer de inte att kunna hedra de sex sista buden skrivna på baksidan av tabell 2, inklusive framsidan är tillägnad den gudomliga vilan av den sjunde dagen. Å andra sidan kommer iakttagarna av denna vila att få hjälp av Jesus Kristus att lyda dessa bud som berör människans plikter gentemot sin mänskliga nästa. Guds verk så långt tillbaka som överlämnandet av lagens tabeller till Moses får en mening, en roll och en användning lika överraskande som de är oväntade i slutets tid, 2018. Och budskapet om sabbatens återställande stärks och bekräftas därigenom av den allsmäktige Guden Jesus Kristus.

Här är nu formen i vilken de tio budorden visas.

Tabell 1 – Framsidan: recept

Gud presenterar sig själv

Jag är *HERREN, din Gud, som förde dig ut ur Egyptens land, ur trälldomshuset.* " (Alla utvalda som räddats från synden och räddats genom det försonande blodet som utgjutits av Jesus Kristus är inkluderade; *trälldomens hus* är synd; djävulens imiterade frukt).

1:a budordet: Katolsk synd sedan 538 · protestantisk sedan 1843 och adventist sedan 1994).

" *Har inga andra gudar före mig .*"

2 :a budordet: ^{1:a delen} : Katolsk synd sedan 538.

" *Gör inte dig någon utskuren bild eller någon framställning av det som är i himlen ovan och som är på jorden under och som finns i vattnet under jorden. Böj dig inte för dem och tjäna dem inte; "*

Tabell 1 – Baksida: Konsekvenserna

2 :a budordet: ^{2: a delen} ·

"... ty jag, *JaHWéH, din Gud, är en svartsjuk Gud, som straffar fädernas missgärning mot barnen till tredje **och fjärde** generationen av dem som hatar mig, (katoliker sedan 538; protestanter sedan 1843; adventister sedan 1994)) och som visar barmhärtighet i **tusen** släktled mot dem som älskar mig och håller mina bud . (**Sjundedagsadventister, sedan 1843; den senaste, sedan 1994**).*

3:e budordet: överträd av katoliker sedan 538, protestanter sedan 1843 och adventister sedan 1994) ·

" *Tag inte på HERRENS, din Guds, namn falskt; ty HERREN skall inte lämna den ostraffad som förfalskar hans namn falskt . »*

Tabell 2 – Framsida: recept

Fjärde budordet: dess överträdelse av den kristna församlingen sedan 321 gör det till den " *förödande synden* " ¹ Dan.8:13; han har överträtts av den katolska tron sedan 538, och den protestantiska tron sedan 1843. Men han har hedrats av den sjundedagsadventistiska tron sedan 1843 och 1873.

" *Kom ihåg sabbatsdagen, att hålla den helig. Jobba sex dagar och gör allt ditt arbete. Men den sjunde dagen är HERRENS, din Guds, sabbat; gör inget arbete, varken du eller din son eller din dotter, eller din man eller din tjänarinna, eller din boskap eller främlingen som är i dina dörrar. Ty på sex dagar gjorde HERREN himlen, jorden och havet och allt som är i dem, och han vilade på den sjunde dagen; därför välsignade HERREN sabbatsdagen och helgade den . »*

Tabell 2: Omvänd: konsekvenserna : Dessa sex sista bud har överträtts av den kristna tron sedan 321; av den katolska tron sedan 538; av den protestantiska tron, sedan 1843, och av den " *uppkastade* " adventisttron 1994. Men de respekteras i den sjundedagsadventistiska tron, välsignad av Jesu Kristi Helige Ande, sedan 1843 och 1873; de "sista" från 1994 till 2030.

5: e budordet -

Hedra *din fader och din moder, så att dina dagar må bli långa i det land som HERREN, din Gud, ger dig.* »

6:e budordet -

" ~~Du ska inte döda~~. *Begå inte mord* ." (av typen skurkbrottsmord eller i falsk religions namn)

7:e budordet -

" *Begå inte äktenskapsbrott*. »

8:e budordet -

" *Stjäl inte*. »

9:e budordet -

" *Bär inte falskt vittnesbörd mot din nästa* . »

10:e budordet -

" *Begär inte din nästas hus; Begär inte din nästas hustru, inte heller hans tjänare, eller hans tjänarinna, eller hans ox eller hans åsna eller något som tillhör din nästa*. »

Jag avslutar här denna sublima och livsviktiga parentes.

Vers 7: " *Den första varelsen är som ett lejon, den andra varelsen är som en kalv, den tredje varelsen har en människas ansikte och den fjärde varelsen är som en örn som flyger*. "

Låt oss säga det direkt, det här är bara symboler. Samma budskap presenteras i Hes.1:6 med variationer i beskrivningen. Det finns fyra identiska djur, alla med fyra olika ansikten. Här har vi fortfarande fyra djur, men var och en har bara ett ansikte, olika i de fyra djuren. Dessa monster är därför inte verkliga, men deras symboliska budskap är sublimalt. Var och en av dem presenterar en standard för evigt universellt liv som berör, som vi har sett, Gud själv och hans mångdimensionella universella varelser. Den som inkarnerade i sin gudomliga fullkomlighet, dessa fyra kriterier för universellt liv, är Jesus Kristus, i vilken *lejonets kunglighet och styrka* finns enligt Dom.14:18; *kalvens* anda av uppoffring och tjänst ; människans bild av Gud; och herraväldet för den högsta himmelska höjden av *den flygande örnen* . Dessa fyra kriterier finns under hela universellt evigt celestiallyt liv. De utgör normen som förklarar framgången för det gudomliga projekt som bekämpas av upproriska andar. Och Jesus presenterade den perfekta modellen för sina apostlar och lärjungar under sin pågående jordiska tjänst; gå så långt som att tvätta sina lärjungars fötter, innan han överlämnade sin kropp till korsfästelsens tortyr, för att i deras ställe, som en " *kalv* ", sona för alla hans utvaldas synder. Låt också alla undersöka sig själva för att veta om förnekandet av denna norm för evigt liv är i enlighet med deras natur, deras strävanden och deras önskningar. Detta är standarden för erbjudandet om frälsning som ska förstås eller förkastas.

Vers 8: " *De fyra levande varelserna har var och en sex vingar, och de är fulla av ögon runt om och inuti. De slutar aldrig att säga dag och natt: Helig, helig, helig är Herren Gud, den Allsmäktige, som var och är och kommer!* »

Mot bakgrund av den himmelska domen illustrerar denna scen principer som ständigt tillämpas i himlen och på jorden av varelser som förblir trogna Gud.

Himlakropparna av varelser från andra världar har inget behov av att vingar rör sig eftersom de inte är föremål för den jordiska dimensionens lagar. Men Anden antar jordiska symboler som människan kan förstå. Genom att

tillskriva dem " *sex vingar* ", uppenbarar han för oss det symboliska värdet av siffran 6 som blir numret på den himmelska karaktären och änglarnas. Det gäller de världar som förblir utan synd och änglarna av vilka Satan, den rebelliska ängeln, var den första som skapades. Efter att Gud har tilldelat siffran "sju" till sig själv som sitt personliga kungliga "sigill", kan siffran 6 betraktas som "sigill", eller i djävulens fall, "märket", för hans personlighet, men det delar detta nummer 6 med världarna som förblir rena och alla änglar skapade av Gud, de goda och de onda. Under ängeln kommer mannen vars nummer kommer att vara "5", vilket motiveras av hans 5 sinnen, hans 5 fingrar på hans hand och 5 fingrar på hans fot. Nedan kommer siffran 4 i den universella karaktären som anges av de 4 kardinalpunkterna, norr, söder, öster och väster. Nedan kommer siffran 3 för perfektion, sedan 2:an för ofullkomlighet och 1:an för enhet, eller perfekt förening. De fyra levande varelsernas ögon är " *allt runt och inom* ", och dessutom " *före och bakom* ." Ingenting kan undgå blicken från detta himmelska mångdimensionella universella liv som den gudomliga Anden undersöker i sin helhet eftersom dess ursprung är i honom. Denna undervisning är användbar eftersom människan på dagens jord, på grund av synd och syndarnas ondska, genom att hålla dem " *inom* " sig själv, kan dölja sina hemliga tankar och ondska för andra människor, projekt riktade mot sin nästa. I det himmelska livet är sådana saker omöjliga. Det himmelska livet är genomskinligt som kristall eftersom ondskan fördrevs från den, tillsammans med djävulen och hans onda änglar, kastade ner till jorden, enligt Upp.12:9, efter Jesu seger över synd och döda. Förkunnelsen om Guds helighet fullbordas i sin fullkomlighet (3 gånger: *helig*) av invånarna i dessa rena världar. Men denna förkunnelse utförs inte med ord; det är fullkomligheten av deras individuella och kollektiva helighet som i permanenta verk förkunnar fullkomligheten av heligheten hos den Gud som skapade dem. Gud uppenbarar sin natur och namn i den form som citeras i Upp. 1:8: " *Jag är alfa och omega, säger Herren Gud, som är och som var och som kommer, den Allsmäktige.* " Uttrycket " *vem som är, vem var och vem som ska komma* " definierar perfekt skapargudens eviga natur. Genom att vägra kalla honom vid det namn han gav sig själv, "YaHWéH", kallar män honom för "Herren". Det är sant att Gud inte behövde ett namn, eftersom han är unik och utan gudomlig konkurrent behöver han inget namn för att skilja honom från andra gudar som inte finns. Gud gick ändå med på att svara på begäran från Moses, som han älskade och som älskade honom. Så han gav sig själv namnet "YaHWéH" som översätts med verbet "att vara", konjugerat i tredje person singular av det hebreiska imperfektum. Denna "ofullkomliga" tid betecknar en prestation som sträcker sig i tiden, därför en tid som är större än vår framtid, formen "som är, som var och som kommer att vara" översätter perfekt innebörden av denna hebreiska ofullkomlighet. Formeln " *han som är, som var och som kommer* " är därför Guds sätt att översätta hans hebreiska namn "YaHWéH", när han måste anpassa det till västerländska språk, eller något annat än hebreiska. . Delen "och som kommer" betecknar den sista adventistfasen av den kristna tron, fastställd i Guds plan genom dekretet i Dan.8:14 sedan 1843. Det är därför i de utvalda adventisternas kött som förkunnelsen av den trefaldiga heligheten av Gud är fullbordad. Jesu Kristi gudomlighet har ofta ifrågasatts, men den är obestridlig. Bibeln säger om

detta i Hebr.1:8: ” *Men han sade till Sonen: Din tron, o Gud, är evig; din regerings spira är en rättvis spira; ”. Och till Filippus som ber Jesus att visa honom Fadern, svarar Jesus: ” Jag har varit med dig så länge, och du har inte känt mig, Filippus! **Den som har sett mig har sett Fadern** ; hur säger man: Visa oss Fadern? (Johannes 14:9)."*

Vers 9-10-11: " *När de levande ger ära och ära och tacksägelse åt honom som sitter på tronen, till honom som lever i evighet och evighet, faller de tjugofyra äldste inför honom som sitter på tronen och de ~~tillber~~ och tillbe inför honom som lever för evigt och alltid, och de kastade sina kronor inför tronen och säger: Du är värdig, vår Herre och vår Gud, att ta emot ära och ära och makt; ty du skapade allt, och det är genom din vilja som de existerar och skapades. ”*

Kapitel 4 avslutas med en scen av förhärlikande av skaparen Gud. Denna scen visar att det gudomliga kravet, " *frukta Gud och ge honom ära ...*", uttryckt i budskapet från den första ängeln i Upp. men framför allt av de utvalda som förblev vid liv vid tiden för Jesu Kristi återkomst i härlighet; eftersom det bara är för dem som Apokalypsens uppenbarelse förbereddes och fullt ut belysts vid den tid som Gud valt, sedan våren 2018. De återlösta uttrycker således i tillbedjan och lovprisning all sin tacksamhet mot Jesus Kristus, den form i vilken den Den Allsmäktige besökte dem för att rädda dem från synd och död, hans lön. Den otroende mänskligheten tror bara vad den ser, som aposteln Thomas, och eftersom Gud är osynlig är den dömd att ignorera hans extrema svaghet som bara gör honom till en leksak som han manipulerar enligt sin gudomliga vilja. Hon har åtminstone ursäkten, som inte kommer att rättfärdiga henne, att inte ha känt Gud, en ursäkt som Satan inte har, eftersom han kände Gud valde att gå in i kamp mot honom; det är knappast trovärdigt, men sant, och det gäller också de onda änglarna som följde honom. Paradoxalt nog vittnar de många olika och till och med motstridiga frukterna av det fria valet om den autentiska och totala frihet som Gud har gett sina himmelska och jordiska varelser.

Uppenbarelseboken 5: Människosonen

När han presenterade Jesus för folket, sade Pilatus: " *Se mannen .*" Gud själv var tvungen att komma och ta formen av köttet, så att " *Människan* " kunde framträda i enlighet med hennes hjärta och hans önskingar. Döden hade drabbat det första paret av människor på grund av synden olydnad mot Gud. Som ett tecken på deras nya skamliga tillstånd, hade Gud fått dem att upptäcka deras fysiska nakenhet som bara var ett yttre tecken på deras inre andliga nakenhet. Från

denna början gjordes det första tillkännagivandet om deras inlösen genom att ge dem kläder gjorda av djurskinn. Således dödades det första djuret i mänsklighetens historia, vi kan tro att det var en ung bagge eller ett lamm på grund av symboliken. 4 000 år senare kom Guds Lamm, som tar bort världens synder, för att offra sitt lagligt perfekta liv för att återlösa de utvalda bland mänskligheten. Denna frälsning som erbjuds i ren nåd av Gud vilar därför helt på Jesu död som låter sina utvalda dra nytta av hans fullkomliga rättvisa; och samtidigt sonar hans död deras synder som han gjorde sig själv till frivillig bärare av. Sedan dess har Jesus Kristus blivit det enda namnet som kan rädda en syndare på hela vår jord, och hans frälsning gäller sedan Adam och Eva.

Av alla dessa skäl är detta kapitel 5, som är placerat under figuren " *Människa* ", tillägnat honom. Jesus räddar inte bara sina utvalda genom sin försoningsdöd, utan han räddar dem genom att skydda dem under hela deras resa i jordelivet. Och det är för detta ändamål som han varnar dem för de andliga faror som djävulen har lagt i deras väg. Hans teknik har inte förändrats: liksom på apostlarnas tid talar Jesus till dem i liknelser, så att världen hör men inte förstår; vilket inte är fallet för hans förtroendevalda som liksom apostlarna får hans förklaringar direkt från honom. Hans uppenbarelse "Apokalypsen" finns kvar under detta översatta grekiska namn, denna gigantiska liknelse som världen inte får förstå. Men för hans utvalda är denna profetia verkligen hans " **uppenbarelse** " .

Vers 1: " *Då såg jag i hans högra hand som satt på tronen en bok skriven inom och utanpå, förseglad med sju sigill.* "

På tronen står Gud och han har i sin högra hand, därför under hans välsignelse, en bok skriven " *inifrån och utan* ". Det som står skrivet " *inuti* " är det dechiffrerade budskapet reserverat för hans utvalda som förblir stängt och missförstås av världens människor, Guds fiender. Det som står " *utanför* " är den krypterade texten, synlig men obegriplig för den mänskliga mängden. Uppenbarelseboken är förseglad med " *sju sigill* ". I detta förtydligande säger Gud till oss att endast öppnandet av det " *sjunde inseglet* " kommer att tillåta dess fullständiga öppning. Så länge det finns ett sigill för att försegla den, kan boken inte öppnas. Hela öppningen av boken kommer alltså att bero på den tid som Gud har satt för temat "det *sjunde inseglet*" . Det kommer att nämnas under titeln " *den levande Gudens sigill* " i Apo.7, där återställandet av den sjunde dagen, dess heliga sabbat, kommer att fästas vid datumet 1843, vilket därför också kommer att vara tiden för öppnandet av det " *sjunde inseglet* " som för in i bokens pedagogik temat " *de sju trumpeterna* ", så viktigt för oss, dess utvalda.

Vers 2: " *Och jag såg en mäktig ängel som ropade med hög röst: Vem är värdig att öppna boken och bryta dess sigill?* »

Denna scen är en parentes i montaget av profetian. Det är inte i himlen, i samband med föregående kapitel 4, som Uppenbarelseboken bör öppnas. De utvalda behöver det innan Jesu Kristi återkomst, medan de utsätts för djävulens snaror. Kraften finns i Guds läger, och den kraftfulla ängeln är JaHWéHs ängel, Gud i sin änglaform av Mikael. Den förseglade boken är extremt viktig och helig eftersom den kräver mycket hög värdighet för att bryta sina sigill och öppna den.

Vers 3: " *Och ingen i himlen, varken på jorden eller under jorden, kunde öppna bokrullen eller se på den. »*

Boken är skriven av Gud själv och kan inte öppnas av någon av hans himmelska eller jordiska varelser.

Vers 4: " *Och jag grät mycket, därför att ingen befanns värdig att öppna boken eller titta i den. »*

John är, liksom vi, en jordisk varelse och hans tårar uttrycker mänsklighetens bestörtning inför de fällor som djävulen satt. Han verkar säga till oss, "utan uppenbarelse, vem kan bli frälst?" ". Den avslöjar alltså den höga tragiska graden av okunnighet om dess innehåll, och dess ödesdigra konsekvens: dubbeldöden.

Vers 5: " *Och en av de gamla sade till mig: Gråt inte; se, lejonet av Juda stam, Davids rot, har segrat för att öppna bokrullen och dess sju sigill. »*

De " gamla männen " som återlöstes från jorden av Jesus har goda förutsättningar att upphöja Jesu Kristi namn över alla levande varelser. De känner igen i honom det herravälde som han själv förklarade ha fått av Fadern och de himmelska varelserna i Matt.28:18: " *Jesus kom och talade till dem så: All makt i himlen är given åt mig och på jorden . Det var genom att rikta in sig på sin inkarnation i Jesus som Gud inspirerade Jakob som profeterade över sina söner och sa om Juda: " Juda är ett ungt lejon. Du har kommit tillbaka från blodbadet, min son! Han böjer sina knän, han lägger sig som ett lejon, Som en lejoninna: vem får honom att resa sig? Spiran skall inte vika från Juda, inte heller den suveräna staven mellan hans fötter, förrän Silo kommer, och folken lyda honom. Han binder sin åsna vid vinstocken, och sin åsnas föl vid den bästa vinstocken; Han tvättar sin mantel i vin och sin mantel i druvblod. Hans ögon är röda av vin, och hans tänder är vita av mjölk (1 Mos.49:8 till 12)." Druvornas blod kommer att vara temat för " skörden " som tillkännages i Upp.14:17 till 20, som också profeteras i Jesaja 63. Beträffande " Davids rot ", läser vi i Jes.11:1 till 5. : " *Då kommer en gren ur Isais stam, och ett skott kommer att födas från hans rötter. Herrens Ande ska vila över honom: vishetens och förståndets Ande, rådets och kraftens Ande, kunskapens Ande och Herrens fruktan. Han kommer att andas Herrens fruktan; Han kommer inte att döma efter utseende, Han kommer inte att besluta om hörsägen. Men han skall döma de fattiga med rättvisa, och de fattiga på jorden skall han döma med rättvisa; Han skall slå jorden med sitt ord som med en käpp, och med sina läppars andedräkt skall han döda de ogudaktiga. Rättfärdighet skall vara bältet om hans sidor, och trofasthet skall vara bältet om hans länd. "* Jesu seger över synd och död, hans lön, ger honom den lagliga och legitima rätten att öppna Uppenbarelsesboken, så att hans utvalda kan varnas och skyddas mot de dödliga religiösa fällor som han sätter, av djävulen, för att att förföra otrogna. Boken kommer därför att öppnas helt vid den tidpunkt då dekretet i Daniel 8:14 träder i kraft, nämligen den första vårdagen år 1843; även om dess ofullkomliga förståelse kommer att kräva omprövning över tid, fram till 2018.*

Vers 6: " *Och jag såg mitt på tronen och bland de fyra varelserna och mitt bland de äldste ett lamm som låg där som om det hade slaktats. Han hade sju horn och sju ögon, vilka är Guds sju andar som sänts över hela jorden. »*

Vi måste notera närvaron av *lammet " i mitten av tronen "*, eftersom han är Gud i sin mångfaldiga helgelse, som på en gång är den unika skaparen Gud, ärkeängeln Mikael, Jesus Kristus Guds Lamm och den Helige. Ande eller " *sju Guds andar utsända över hela jorden .*" Hans " *sju horn "* symboliserar helgelsen av hans makt och hans " *sju ögon "*, helgelsen av hans blick, som på djupet granskar hans varelsers tankar och handlingar.

Vers 7: " *Han kom och tog bokrullen från höger sida av honom som satt på tronen. »*

Denna scen illustrerar orden i Uppenbarelseboken 1:1: "*Jesu Kristi uppenbarelse , som Gud gav honom* för att visa sina slavar vad som måste ske *snabbt* , och som han tillkännagav genom att sända sin ängel till sin slav Johannes. " Detta meddelande syftar till att berätta för oss att innehållet i **Uppenbarelseboken** kommer att vara obegränsat eftersom det är givet av Gud, Fadern, själv; och detta genom att ha lagt på henne, all hans välsignelse indikerad av hans " *högra hand*".

Vers 8: " *När han hade tagit bokrullen, föll de fyra levande varelserna och de tjugofyra äldste ner inför Lammet, var och en med en harpa och gyllene rökelseflaskor, som är de heligas böner. »*

Låt oss från denna vers behålla denna symboliska nyckel: " *gyllene bägare fyllda med parfymer, som är de heligas böner*". Alla himmelska och jordiska varelser utvalda av sin trofasthet lutar sig framför "*lammet*" Jesus Kristus för att tillbe honom. " *Harpor "* symboliserar den universella harmonin av kollektiv lovsång och tillbedjan.

Vers 9: " *Och de sjöng en ny sång och sade: Du är värdig att ta bokrullen och öppna dens sigill; ty du blev dödad, och med ditt blod har du friköpt åt Gud män från varje stam, språk, folk och nation; »*

Den här " *nya sången "* hyllar befrielsen från synden och, tillfälligt, försvinnandet av anstiftarna till revolten. För de kommer bara att försvinna för alltid efter den sista domen. De återlösta av Jesus Kristus kommer från alla ursprung, alla färger och människoraser, " *från varje stam, språk, folk och nation*" ; vilket bevisar att räddningsprojektet endast föreslås i Jesu Kristi namn, i enlighet med vad Act.4:11-12 deklarerar: " Jesus är stenen som förkastas av er som bygger, och som har blivit den främsta i hörnet. . Det finns ingen frälsning i någon annan; ty det finns inget annat namn under himlen givet bland människor, genom vilket vi måste bli frälsta. " **Alla** andra religioner är därför olagliga och djävulska illusoriska bedrägerier. Till skillnad från falska religioner är den sanna kristna tron organiserad av Gud på ett logiskt sammanhängande sätt. Det står skrivet att Gud inte är främling för någon; hans krav är desamma för alla hans varelser, och den frälsning han erbjöd hade ett pris som han själv kom att betala. Efter att ha lidit för denna återlösning kommer han bara att rädda de människor som han anser vara värda att dra nytta av hans martyrskap.

Vers 10: " *Du har gjort dem till ett kungarrike och till präster åt vår Gud, och de ska regera på jorden. "*

Himmelriket som Jesus predikade har tagit form. Erhåller " *rätten att domare "*, de utvalda jämförs med kungar enligt Upp.20:4. I sina gamla förbundsaktiviteter erbjöd " *prästerna "* symboliska djuroffer för synd. Under den

himmelska domens "tusen år" kommer de utvalda också genom sin dom att förbereda de sista offren för ett stort universellt offer, som i ett svep kommer att förstöra alla fallna himmelska och jordiska varelser . Elden från "*den andra dödens eldsjö*" kommer att eliminera dem på domens dag. Det är först efter denna förstörelse som, återskapad av Gud, kommer den förnyade jorden att ta emot de återlösta utvalda. Det är först då som med Jesus Kristus, *kungarnas Kung och herrarnas Herre* i Uppenbarelseboken 19:16, "*skal de regera på jorden*".

Vers 11: "*Jag såg och hörde rösten från många änglar runt tronen och de levande varelserna och de äldste, och deras antal var tusentals och tusentals tusentals.*"

Denna vers presenterar för oss, förenade, de tre grupper av åskådare som bevitnar jordiska andliga strider. Anden nämner denna gång tydligt änglarna som en speciell grupp vars antal är mycket högt: "*myriader av myriader och tusentals tusentals.*" Herrens änglar är för närvarande nära stridande, placerade i tjänst för hans återlösta, hans jordiska utvalda, som de vaktar, skyddar och undervisar i hans namn. På frontlinjen registrerar dessa första vittnen för Gud den individuella och kollektiva historien om livet på jorden.

Vers 12: "*De sade med hög röst: Lammet som blev slaktat är värdigt att ta emot makt och rikedom och vishet och styrka och ära och ära och lov.*" »

Änglarna hjälpte på jorden sin ledare Michaels tjänst som tog av sig alla sina gudomliga krafter för att bli den perfekta mannen som offrade sig själv i slutet av sin tjänst, som ett frivilligt offer, för att sona synder som begåtts av dess utvalda tjänstemän. Vid slutet av sitt nåderbudande, uppstod de utvalda och gick in i den utlovade evigheten, änglarna återställer till Guds gudomliga Kristus alla egenskaper som han hade hos Mikael: "*makt, rikedom, visdom, styrka, ära, ära, och beröm.*" »

Vers 13: "*Och varje skapelse som är i himmelen och på jorden och under jorden och i havet och allt som är däri, jag hörde dem säga: Till honom som sitter på tronen och till Lammet vare lov, ära, ära och styrka, för evigt och alltid!*" »

Guds varelser är eniga. De älskade alla demonstrationen av hans kärlek som manifesterades av hans persons gåva i Jesus Kristus. Projektet designat av Gud är en strålande framgång. Hans urval av kärleksfulla varelser är fullbordat. Versen har formen av den första ängelns budskap från Uppenbarelseboken 14:7: "*Han sade med hög röst: Frukta Gud och ge honom ära, ty stunden för hans dom har kommit; och böj dig för honom som skapade himmelen och jorden och havet och vattenkällorna.*" Det senaste urvalet som gjorts sedan 1843 har baserats på förståelsen av denna vers. Och de utvalda hörde och svarade genom att i den kristna tron återupprätta den utövning av den sjunde vilodagen som praktiserats av Jesu apostlar och lärjungar till dess att den övergavs sedan den 7 mars 321. Skaparen Gud hedrades genom respekt för det fjärde budet som är nära hans hjärta. Resultatet är en scen av himmelsk härlighet där alla hans varelser, till punkt och pricka följer budskapet från den första ängeln i Uppenbarelseboken 14:7, säger: "*Till honom som sitter på tronen och till Lammet vare lov, ära, ära och styrka, för evigt och alltid!*". Observera att orden upprepar, omvänt, de ord som änglarna citerade i föregående vers 13. Sedan sin uppståndelse har Jesus återfått sitt himmelska liv: sin gudomliga "*makt, sin rikedom och sin vishet*". På

jorden vägrade hans sista fiender honom " *lovet, äran, äran och styrkan* " som tillkom honom som skapare Gud. Han kallade på " *sin styrka* ", besegrade han till slut dem alla och krossade dem under sina fötter. Också, fyllda av kärlek och tacksamhet, tillsammans, återställer hans heliga och rena varelser legitimt till honom hans undersåtar av ära.

Vers 14: " *Och de fyra varelserna sade: Amen! Och de gamla kom fram och bugade sig.* "

Invånarna i de rena världarna godkänner denna upprättelse och säger: "Sannerligen! Det är sant ! » Och de jordiska utvalda som är återlösta genom sublimerad kärlek, kastar sig ned inför sin allsmåttige skapargud som kom för att inkarnera i Jesus Kristus.

Uppenbarelseboken 6: Skådespelare, gudomliga straff och tecken på den kristna tidens tider

Jag minns lektionen i Rev.5: boken kan bara öppnas när det " *sjunde inseglet* " tas bort. För att göra denna öppning måste Kristi utvalde **absolut** godkänna utövandet av den sjunde dags sabbaten; och detta andliga val gör honom kvalificerad att från Gud som godkänner honom ta emot hans visdom och hans andliga och profetiska urskillning. Sålunda, utan att texten själv specificerar det, kommer den utvalde att identifiera " *Guds sigill* " som citeras i Upp.7:2, med det " *sjunde inseglet* ", som fortfarande stänger Uppenbarelseboken, och han kommer att associera till dessa två " *sigill* ", den sjunde dagen helgad i vila av

Gud. Tron gör skillnaden mellan ljus och mörker. Således, för alla som inte godkänner den helgade sabbaten, kommer profetian att förbli en sluten, hermetisk bok. Han kanske känner igen vissa uppenbara ämnen, men han kommer inte att förstå de vitala och skärande uppenbarelserna som gör skillnaden mellan liv och död. Vikten av det " *sjunde inseglet* " kommer att synas i Upp.8:1-2 där Anden ger det rollen att öppna temat för de " *sju trumpeterna* ". Nu är det just i budskapen från dessa " *sju trumpeter* " som Guds projekt kommer att bli tydligt. Eftersom temat för *trumpeterna* i Uppenbarelseboken 8 och 9 kommer, parallellt, för att fullborda sanningarna som profeteras i teman i "bokstäverna" i *Uppenbarelseboken* 2 och 3; och " *seglarna* ", i Upp.6 och 7. Den gudomliga strategin är identisk med den som han använde för att konstruera sin profetiska uppenbarelse som gavs till Daniel. Efter att ha blivit kvalificerad för detta ämbete genom att jag accepterade utövändet av den helgade sabbaten och genom hans suveräna val, öppnade Anden boken med sina uppenbarelser för mig genom att avslöja det " *sjunde inseglet* ". Låt oss nu upptäcka identiteten på dess " *sigill* ".

Vers 1: " *Jag såg när Lammet öppnade ett av de sju sigillen, och jag hörde en av de fyra varelserna säga som med en åskans röst: Kom. »*

Denna första " *levande varelse* " betecknar kungligheten och styrkan hos " *lejonet* " i Upp.4:7, enligt Dom.14:18. Denna *åskans röst* är gudomlig och kommer från Guds tron i Upp.4:5. Det är därför den allsmäktige Guden som talar. Öppnandet av varje " *sigill* " är en inbjudan från Gud till mig att se och förstå budskapet i visionen. Jesus hade redan sagt till Filippus: " *Kom och se* " för att uppmuntra honom att följa honom.

Vers 2: " *Jag såg och se, en vit häst visade sig. Den som red den hade en båge; en krona gavs åt honom, och han gav sig ut som segrare och för att segra. »*

Vitt indikerar dess perfekta renhet ; hästen är bilden av det utvalda folket som den leder och undervisar enligt Jakob 3:3: " *Om vi lägger bittet i munnen på hästar så att de lyder oss, styr vi också över hela deras kropp* " ; hans " *båge* " symboliserar pilarna i hans gudomliga ord; hans " *krona* " är " *livets krona* " som erhållits genom hans martyrskap frivilligt accepterat av honom ; hans seger var resolut sedan han skapade den första vis-à-vis; utan tvekan är denna beskrivning den av den allsmäktige Guden Jesus Kristus. Hans slutliga seger är säker eftersom han redan på Golgata har besekrat djävulen, synden och döden. Sakarja 10:3-4 bekräftar dessa bilder och säger: " *Min vrede är upptänd mot herdarna, och jag skall straffa getterna; Ty HERREN Sebaot besöker sin hjord, Juda hus, och han skall göra dem till sin härlighetshäst i strid; från honom kommer vinkeln, från honom spiken, från honom **krigsbågen** ; från honom kommer alla ledarna tillsammans. »* Den gudomlige Kristi seger förkunnades genom " **helgningen av den sjunde dagen** " i våra veckor, från världens skapelse; sabbaten, profeterande resten av det " *sjunde* " årtusendet, kallat " *tusen år* " i Upp.20:4-6-7, i vilket Jesus, genom sin seger, kommer att föra in sina utvalda för evigheten. Inrättandet av sabbaten från grundandet av den jordiska världen bekräftar detta uttryck: " *började som en segrare* ". Sabbaten är det profetiska förebådande tecknet på denna gudomliga och mänskliga seger mot synden och djävulen och som sådan är det på den som Gud grundar hela sitt program för "helgning", antingen av det som tillhör honom *och* att han rycker djävulen.

Vers 3: " När han öppnade det andra inseglet, hörde jag den andra levande varelsen säga: Kom. "

Den " andra levande varelsen " syftar på " kalven " av offren i Upp.4:7. Offrets ande livade Jesus Kristus och hans sanna lärjungar till vilka han förklarade: " Om någon vill följa mig, låt honom förneka sig själv och ta sitt kors och ta sitt kors. följ . "

Vers 4: " Och en annan häst kom ut, röd. Han som satt på honom fick makt att ta friden från jorden, så att människorna skulle döda varandras strupar; och ett stort svärd gavs åt honom . "

Den " röda ", eller " eldröda ", betecknar synden som uppmuntras av den främste förstöraren som är Satan, i bilden av " Abaddon Apollyon " i Upp.9:11; " eld " är medlet och symbolen för förstörelse. Han leder också sitt onda läger som består av dåliga fallna änglar och förförda och manipulerade jordiska krafter. Han är bara en varelse som " får " från Gud " kraften att ta fred från jorden, så att människor kan döda varandra. " Denna handling kommer att tillskrivas Rom, " den sköka Babylon den stora " i Uppenbarelseboken 18:24: " och därför att blodet från profeterna och de heliga och alla de som dödades på jorden hittades i henne ". " Förstöraren " av trogna kristna identifieras därför såväl som hans offer. " Svärdet " som han får betecknar det första av de fyra fruktansvärda gudomliga straffen som citeras i Hes.14:21-22: " Ja, så säger Herren, JaHWéH: Även om jag sänder mina fyra fruktansvärda straff mot Jerusalem , 'svärd, hungersnöd' , vilda djur och pest, för att förgöra människor och djur, det kommer ändå att finnas en kvarleva som kommer att fly, som kommer att komma ur det, söner och döttrar...' .

Vers 5: " När han öppnade det tredje inseglet, hörde jag den tredje levande varelsen säga: Kom! Jag såg, och se, en svart häst dök upp. Den som red den höll en våg i handen . "

Den " tredje levande varelsen " är " människan " skapad till Guds avbild enligt Upp.4:7. Denna karaktär är fiktiv, men han utgör det andra gudomliga straffet för synd enligt Hes.14:20. Agerar mot mäns diet, den här gången handlar det om svält . Under vår tid kommer det att påtvingas både bokstavligt och andligt. I båda tillämpningarna bär det dödliga konsekvenser, men i sin andliga känsla av berövande av gudomligt ljus är dess direkta konsekvens döden av den " andra döden " som är reserverad för de fallna, vid den sista domen. Budskapet från denna tredje ryttare sammanfattas på följande sätt: eftersom människan inte längre är till Guds avbild, utan i djurens avbild, berövar jag henne det som ger henne liv: hans köttsliga näring och hans andliga näring. Vågen är symbolen för rättvisa, här den för Gud som dömer kristnas trosgärningar.

Vers 6: " Och jag hörde en röst mitt bland de fyra varelserna säga: Ett mått vete för en denar och tre mått korn för en denar; men gör ingen skada på oljan och vinet . "

Denna röst är Kristi föraktad och frustrerad över falska troendes otrohet. För samma pris ser vi en mindre mängd vet än för korn . Bakom detta generösa erbjudande av korn döljer sig ett budskap på en mycket hög andlig nivå. Faktum är att i 4 Moseboken 5:15 presenterar lagen ett erbjudande om " korn " för att lösa ett problem med svartsjuka som en man känner mot sin hustru. Så läs i detalj,

fullständigt, denna procedur som beskrivs i verserna 12 till 31 om du vill förstå. I dess ljus förstod jag att Gud själv, *brudgummen* i Jesus Kristus av församlingen, hans *brud*, här lämnar in ett klagomål för "*misstanke om svartsjuka*"; vilket kommer att bekräftas av omnämmandet av de "*bittra vattnet*" som citeras i "*tredje basunen*" i Upp.8:11. I proceduren i Nummer 5 skulle kvinnan dricka dammig vatten, utan konsekvenser, om hon var oskyldig, men när hon blev bitter om hon var skyldig, kommer hon att drabbas av en förbannelse. Hustruns *äktenskapsbrott* fördömdes i Uppenbarelseboken 2:12 (maskerad med namnet *Pergamum*: överträdelse av äktenskapet) och Uppenbarelseboken 2:22, och det kommer således att bekräftas igen av en länk som upprättats mellan ^{det} *3:e inseglet* och den *3:e basunen*. - Redan i Daniel fick samma tillvägagångssätt Daniel 8 att "bekräfta" den romerska identiteten för det "*lilla hornet*" i Dan.7 som presenterades som en "hypotes". Denna parallellisering av Daniel 2, 7 och 8 var nyheten som gjorde att jag kunde bevisa den romerska identifieringen; detta för första gången sedan adventismens existens. Här i Uppenbarelseboken ser saker ut på samma sätt. Jag visar översikten över den parallella kristna eran av de tre huvudtemana, brev, sigill och trumpeter. Och i Uppenbarelseboken fyller temat "*trumpeter*" samma roll som Daniel 8 för Daniels bok. Dessa två element ger bevis utan vilka profetian bara skulle erbjuda den "*misstanke*" som jag kallade "hypotes" i studiet av Daniel. Sålunda, dessa ord, "*misstanke om svartsjuka*" uppenbarade i 4 Mos.5:14, gäller för Gud och församlingen från Upp.1 till Upp.6; sedan med öppnandet av boken möjlig genom identifieringen av det "*sjunde inseglet*" med den sjunde dagen sabbat, temat i Upp.7, kommer församlingens "*misstanke om äktenskapsbrott*" att "bekräftas" i temat "*trumpeter*" och kapitel 10 till 22 som följer den. Anden ger alltså i kapitel 7 rollen som en tullstation, där tillstånd att komma in måste erhållas. När det gäller Uppenbarelse är den auktoriteten Jesus Kristus, den allsmäktige Guden och den Helige Ande själv. Tillträdesdörren är öppen för honom, säger han, som "*hör min röst*" som öppnar för mig när jag knackar på hans dörr (hjärtats dörr), och som supar med mig och jag med honom", enligt Apo .3:20. "*Vin och olja*" är respektive symboler för blodet som utgjutits av Jesus Kristus och Guds Ande. Dessutom används de båda för att läka sår. Budet att "*göra dem ingen skada*" betyder att Gud straffar, men han gör det ändå med en blandning av sin barmhärtighet. Detta kommer inte att vara fallet för de "*sju sista plågorna*" i hans "*vrede*" under de sista jordiska dagarna enligt Uppenbarelseboken 16:1 och 14:10.

Vers 7: "*När han öppnade det fjärde inseglet, hörde jag rösten från den fjärde levande varelsen säga: Kom. »*

Den "*fjärde levande varelsen*" är "*örnen*" av den högsta himmelska höjden. Han tillkännager uppkomsten av Guds fjärde straff: dödligheten.

Vers 8: "*Jag såg och se, en blek häst visade sig. Den som red den hette Döden, och Hades följde med honom. Det gavs dem makt över en fjärdedel av jorden, att förgöra människor med svärd, genom hungersnöd, genom döden och genom jordens vilda djur. "*

Tillkännagivandet är bekräftat, det är verkligen "*döden*", men i sin känsla av dödlighet utdömd i omständighetsstraff. Döden påverkar hela mänskligheten sedan arvsynden, men här drabbas bara "*en fjärdedel av jorden*" av den, " av

svärdet, hungersnöd, dödlighet " på grund av epidemiska sjukdomar och " vilda djur " både djur och människor. Denna " fjärdedel av jorden " riktar sig mot det otrogna kristna Europa och de mäktiga nationer som kommer att växa fram ur det runt 1500-talet: ^{de} två amerikanska kontinenterna och Australien.

Vers 9: " När han öppnade det femte inseglet, såg jag under altaret själarna hos dem som hade blivit dödade för Guds ord och för det vittnesbörd som de hade burit. "

Dessa är offer för "bestiliga" handlingar begångna i den falska kristna trons namn. Det lärs ut av den romersk påvliga katolska regimen, som redan symboliseras i Upp.2:20, av kvinnan Jezebel som Anden tillskriver handlingen att undervisa sina tjänare eller bokstavligen: " hennes slavar ". De placeras " under altaret ", därför under beskydd av Kristi kors som tillåter dem att dra nytta av hans " eviga rättvisa " (se Dan.9:24). Som Upp.13:10 kommer att indikera, är de utvalda martyroffer och aldrig bödlar, inte heller mördare av människor. De utvalda i denna vers, som Jesus kände igen, efterliknade honom även i döden som martyrer: " för Guds ord och för det vittnesbörd som de hade gett " ; eftersom sann tro är aktiv, aldrig en enkel falskt lugnande etikett. Deras " vittnesbörd " bestod just i att ge upp sina liv för Guds ära.

Vers 10: " De ropade med hög röst och sade: Hur länge, helige och sanne Mästare, dröjer du med att döma och hämnas vårt blod på dem som bor på jorden? »

Låt denna bild inte bedra er, för det är bara deras blod som utgjutits på jorden som ropar hämnd i Guds öron, liksom Abels blod som dödades av hans bror Kain enligt 1 Mos.4:10: "Och Gud sade : Vad har du gjort? Rösten av din broders blod ropar från jorden till mig. ". De dödas sanna tillstånd avslöjas i Pred.9:5-6-10. Förutom Enok, Moses, Elia och de heliga som återuppstod vid tiden för Jesu Kristi död, de andra "delar inte längre i allt som sker under solen, eftersom deras tankar och minne har gått förlorade. " " Det finns varken visdom eller förstånd eller kunskap i helvetet. ty deras minne är glömt ." Dessa är de kriterier som Gud har inspirerat när det gäller döden . Falskt troende är offer för falska doktriner som ärvt från den grekiske filosofen Platons hedendom vars åsikt om döden inte har någon plats i den kristna tron trogen sanningens Gud. Låt oss ge tillbaka till Platon det som tillhör honom och till Gud det som tillhör honom: sanningen om allt, och låt oss vara logiska, för döden är livets absoluta motsats, och inte en ny form av existens.

Vers 11: " En vit mantel gavs åt var och en av dem; och de blev tillsagda att förbli i vila en tid längre, tills antalet av deras medtjänare och deras bröder som skulle dödas som de var fullständigt .

Den " vita dräkten " är symbolen för renheten hos martyrerna som Jesus först bar i Upp.1:13. Den " vita dräkten " är bilden av hans tillskrivna rättvisa i tiden för religiös förföljelse. Martyrernas tid sträcker sig från Jesu tid fram till 1798. I slutet av denna period, enligt Upp.11:7, " vildjuret som reser sig ur avgrunden ", symbol för den franska revolutionen och dess skräck ateister från 1793 och 1794, kommer att sätta stopp för förföljelserna som organiserats av monarkin och det katolska påvedömet, som själva betecknas som " vilddjur som reser sig ur havet " i Ap.13:1. Efter den revolutionära massakern kommer

religionsfred att upprättas i den kristna världen. Vi läser igen: " *Och de blev tillsagda att stå stilla ett tag till, tills antalet av deras medtjänare och deras bröder som skulle dödas som de var fullständigt.* " Resten av de döda i Kristus kommer att fortsätta tills hans sista härliga återkomst. Om man antar att budskapet om detta " *femte sigill* " riktar sig till de protestanter som förföljdes av den katolska påvliga inkquisitionen under " *Tyatira* "-eran, kommer tiden för dödandet av de utvalda att upphöra på grund av den franska revolutionära aktionen som snart, mellan 1789 och 1798 och förstörde den aggressiva makten hos koalitionen av påvedömet och den franska monarkin. Det " *sjätte inseglet* " som kommer att öppna kommer därför att gälla denna franska revolutionära regim som Uppenbarelseboken 2:22 och 7:14 kallar " *stor vedermöda* ". I den doktrinära ofullkomlighet som kännetecknar den kommer den protestantiska tron också att bli ett offer för den ateistiska revolutionära regimens intolerans. Det är genom hans agerande som antalet av dem som skulle avlivas kommer att nås.

Vers 12: " *Jag såg när han öppnade det sjätte inseglet; och det kom en stor jordbävning, solen blev svart som säckväv, hela månen blev som blod.* "

" *Jordbävningen* " som ges som ett tecken på tiden för det " *6:e inseglet* " tillåter oss att placera handlingen på lördagen den 1 november ¹⁷⁵⁵ runt kl. Dess geografiska centrum var den mycket katolska staden Lissabon där det fanns 120 katolska kyrkor. Gud angav sålunda målen för hans vrede att denna " *jordbävning* " också profeterade i andlig bild. Den profeterade handlingen kommer att fullbordas 1789 med det franska folkets uppror mot deras monarki; Efter att Gud fördömde henne och hennes allierade romersk-katolska påvedömet, slog båda till döds 1793 och 1794; datum för de "två revolutionära terrorn". I Upp.11:13 jämförs fransk revolutionär handling med en " *jordbävning* ". Genom att kunna datera de citerade handlingarna blir profetian mer exakt. "... *solen blev svart som en säck tagel* ", den 19 maj 1780, och detta fenomen som upplevdes i Nordamerika fick namnet "mörk dag". Det var en dag utan solljus som också profeterade den franska revolutionära ateismens aktion mot ljuset av Guds skrivna ord symboliserat här av "solen " ; Bibeln brändes i auto-da-fé. " *Hela månen blev som blod* ", i slutet av denna mörka dag avslöjade de tjocka molnen månen i en uttalad röd färg. Genom denna bild bekräftade Gud det öde som var reserverat för det påvliga-kungliga mörkrets läger, mellan 1793 och 1794. Deras blod skulle rikligt utgjutas av den revolutionära giljotinens vassa blad.

Notera : I Upp.8:12, genom att slå " *en tredjedel av solen, en tredjedel av månen och en tredjedel av stjärnorna*", kommer budskapet från den " *fjärde basunen* " att bekräfta det faktum att revolutionärernas offer kommer att vara sanna utvalda och fallna som förkastas av Gud i Jesus Kristus. Detta bekräftar också innebörden av det " *femte inseglet* "-meddelandet som vi just har sett. Det är genom ateismens agerande som de sista dödandet av de trogna utvalda kommer att genomföras.

Vers 13: " *Och himlens stjärnor föll till jorden, som när ett fikonsträd skakat av en stark vind kastar bort sina gröna fikon.* »

Detta tidens tredje tecken, denna gång himmelska, uppfylldes bokstavligen den 13 november 1833, synligt från hela USA mellan midnatt och 05:00. Men liksom det tidigare tecknet förebådade det en andlig händelse av ofattbar

omfattning. Vem kunde ha räknat antalet av dessa stjärnor som föll i form av ett paraply över hela himlen från midnatt till klockan fem på morgonen? Detta är bilden som Gud ger oss av de protestantiska troendes fall 1843, när de var offer för dekretet i Dan.8:14 som trädde i kraft. Mellan 1828 och 1873 bekräftas alltså verkan av floden "Tiger" (Dan.10:4), namnet på det människodödande vilddjuret, i Dan. 12:5 till 12. I denna vers avbildar "fikonsträdet " Guds folks trohet, förutom att denna trohet ifrågasätts av bilden av de " gröna fikonerna " som kastas på jorden. Likaså mottogs den protestantiska tron av Gud med reservationer och provisoriska villkor, men föraktet för William Millers profetiska budskap och förkastandet av återställandet av sabbaten ledde till dess undergång 1843. Det var genom denna vägran som "fikonet" fanns kvar . " grönt ", vägrar att mogna genom att acceptera Guds ljus, det kommer att dö. Hon kommer att förbli i denna status, fallen från Herrens nåd fram till tiden för hennes härliga återkomst, 2030. Men var försiktig, genom att den vägrar de sista ljusen, sedan 1994, har den officiella adventismen blivit "det också " , ett " grönt fikon " avsett att dö två gånger.

Vers 14: ” *Himlen vek bort som en bokrulle som är ihoprullad; och alla berg och öar flyttades från sina platser.* »

Denna jordbävning är den här gången universell. I stunden för hans härliga framträdande kommer Gud att skaka jorden och allt som den innehåller i människor och djur. Denna handling kommer att inträffa vid tiden för den " sjunde av Guds vredes sju sista plågor ", enligt Upp.16:18. Det kommer att vara för de verkligt utvalda tiden för deras uppståndelse, " den första ", den för de " välsignade ", enligt Upp.20:6.

Vers 15: " *Kungarna på jorden, de stora, de militära ledarna, de rika, de mäktiga, alla slavar och fria, gömde sig i grottorna och i bergens klippor.* »

När Skaparguden visar sig i all sin härlighet och kraft, kan ingen mänsklig kraft bestå, och inget skydd kan skydda hans fiender från hans rättfärdiga vrede. Denna vers indikerar det: Guds rättvisa terroriserar alla skyldiga kategorier av mänskligheten.

Vers 16: “ *Och de sade till bergen och till klipporna: Fall över oss och göm oss för hans ansikte som sitter på tronen och för Lammets vrede.* »

Det är lammet självt som sitter på den gudomliga tronen, men i denna stund är det inte längre det slaktade lammet som presenterar sig för dem, det är "Kungarnas Kung och Herrarnas Herre " som kommer och krossar hans sista dagars fiender.

Vers 17: " *Ty hans vredes stora dag har kommit, och vem kan bestå?* »

Utmaningen är sannerligen att " bestå ", det vill säga att överleva efter Guds rättsliga ingripande.

De som kan " överleva " i denna fruktansvärda stund är de som skulle dö, i enlighet med planen i söndagsdekretet som nämns i Upp. på jorden. Skräcken för dem som skulle döda dem, som avslöjades i föregående vers, förklaras. Så de som kommer att kunna överleva på dagen för Jesu Kristi återkomst i härlighet kommer att vara temat i Upp.7, där Gud kommer att uppenbara för oss en del av sitt projekt som berör dem.

Uppenbarelseboken 7: Sjundedagsadventismen **besegrad med Guds sigill: sabbaten**

Vers 1: “ *Efter detta såg jag fyra änglar stå i jordens fyra hörn; De höll tillbaka jordens fyra vindar, så att ingen vind blåste på jorden, inte heller mot havet eller mot något träd. »*

Dessa " fyra änglar " är Guds himmelska änglar som är engagerade i en universell handling symboliserad av " jordens fyra hörn" . De " fyra vindarna " symboliserar universella krig, konflikter; de är på så sätt " begränsade ", förhindrade, blockerade, vilket resulterar i universell religiös fred. " Havet " symbol för katolicism och " jorden " symbol för den reformerta tron är i fred med varandra. Och denna frid gäller också " trädet ", bilden av människan som individ. Historien lär oss att denna fred påtvingades av försvagningen av den påvliga makten som krossades av den franska nationella ateismen mellan 1793 och 1799, det datum då påven Pius VI dog fängslad i Citadelfängelset i Valence-sur-Rhône, där jag föddes och bor. Denna handling tillskrivs " vilddjuret som stiger upp ur djupet " i Upp.11:7. Den kallas också för " 4:e basunen " i Upp.8:12. Efter henne, i Frankrike, kommer Napoleon I:s kejsrerliga regim, ^{symboliserad} av " en örn " i Apo.8:13, att behålla sin auktoritet över den katolska religion som rehabiliteras av Concordat.

Vers 2: “ *Och jag såg en annan ängel stiga upp mot den uppgående solen och höll den levande Gudens sigill; han ropade med hög röst till de fyra änglarna till vilka det gavs att skada jorden och havet, och han sade :*

Den " *uppgående solen* " syftade på att Gud besökte sin jordiska flock i Jesus Kristus i Lukas 1:78. "Den *levande Guds sigill* " uppenbarar sig i Jesu Kristi himmelska läger. Med en " *hög röst* " som bekräftar hans auktoritet utfärdar ängeln en order till de universella demoniska änglamakterna som har fått tillstånd från Gud att " *göra skada* ", att " *jorden* " och " *havet* " vara, till protestanterna. tro och till den romersk-katolska tron. Dessa andliga tolkningar hindrar inte en bokstavlig tillämpning som kommer att beröra " *jorden, havet och träden* " i vår skapelse; vilket skulle vara svårt att undvika med användning av kärnvapen vid tiden för den " *sjätte basunen* " i Upp.9:13 till 21.

Vers 3: " *Gör ingen skada på jorden eller havet eller träden, förrän vi har förseglat pannorna på vår Guds tjänare.* »

Denna detalj gör det möjligt för oss att placera början på handlingen med beseglingen av de utvalda från våren 1843 till hösten 1844. Det var efter den 22 oktober 1844 som den förste adventisten, kapten Joseph Bates, beseglades genom att anta, individuellt, sjundedagens sabbatsvila. Han skulle snart efterliknas, gradvis, av alla sina adventistbröder och systrar för stunden. Beseglingen började efter den 22 oktober 1844 och skulle fortsätta under de " *fem månader* " som profeterades i Upp.9:5-10; " *fem månader* " eller 150 verkliga år i enlighet med dag-år-koden i Ezé.4:5-6. Dessa 150 år profeterades för religiös fred. Den etablerade freden gynnade proklamationen och den universella utvecklingen av "Sjundedagsadventisternas" budskap, representerat idag i alla västländer och där det var möjligt. Adventistuppdraget är universellt, och som sådant beror det uteslutande på Gud. Den har därför ingenting att ta emot från andra kristna bekännelser och måste, för att bli välsignad, enbart förlita sig på inspirationen som gavs av Jesus Kristus, dess himmelska överhuvuden, som ger förståelsen för läsningen av den "heliga bibeln"; Bibeln, Guds skrivna ord som representerar hans " *två vittnen* " i Upp.11:3. Inledd 1844 kommer den fredstid som garanteras av Gud att sluta hösten 1994, vilket studiet av Upp.9 kommer att visa.

Viktig anmärkning angående "Guds sigill": Sabbaten ensam är inte tillräcklig för att rättfärdiga dess roll som " *Guds sigill* ". Förseglingen innebär att den åtföljs av de gärningar som Jesus förberett för sina heliga: kärleken till sanningen **och den profetiska sanningen**, och vittnesbördet om frukten som presenteras i 1 Kor.13. Många som håller sabbaten utan att uppfylla dessa kriterier kommer att överge den när hotet om död för dess utövande dyker upp. Sabbaten är inte nedärvd, det är Gud som ger den till den utvalde, som ett tecken på **att den tillhör honom** . Enligt Hes.20:12-20: " *Också jag gav dem mina sabbater som ett tecken mellan mig och dem, för att de skulle veta att jag är Herren som helgar dem.../...Helga mina sabbater, så att de kan bli en underteckna mellan mig och dig, så att det kan bli känt att jag är HERREN, din Gud .* ". Utan att motsäga det som just har sagts, utan snarare för att bekräfta det, läser vi i 2 Tim.2:19: " *Ändå står Guds fasta grund kvar, med dessa ord som tjänar som dess sigill : Herren känner dem som tillhör. till honom ; och: Den som åkallar Herrens namn, låt honom avvika från orättfärdighet.* »

Vers 4: " *Och jag hörde antalet av dem som var beseglade, hundra fyrtiofyra tusen, av alla Israels barns stammar:* "

Aposteln Paulus visade i Rom.11, genom en bild, att omvända hedningar ympas på roten till patriarken Abraham, som judarna påstår sig vara. Frälsta av tro, liksom han, är dessa omvända hedningar en andlig förlängning av Israels 12 stammar. Det köttsliga Israel, vars tecken var omskärelse, föll, överlämnat till djävulen, för dess vägran mot Messias Jesus. Den kristna tron som föll i avfall sedan den 7 mars 321 är också ett andligt Israel som har fallit sedan det datumet. Här ger Gud oss ett autentiskt andligt Israel välsignat av honom från 1843. Det är ett som bär Sjundedagsadventismens universella uppdrag. Och redan nu förtjänar siffran, " 144 000 ", som nämns, en förklaring. Det kan inte tas bokstavligt, för att ha jämfört Abrahams efterkommande med " *himlens stjärnor* ", verkar antalet alldeles för litet. För Skaparguden talar siffror lika mycket som bokstäver. Det är då vi måste förstå att termen " *tal* " i denna vers inte ska tolkas som en numerisk storhet, utan som en andlig kod som betecknar ett religiöst beteende som Gud välsignar och skiljer åt (som han helgar). Sålunda förklaras " 144 000 " på följande sätt: $144 = 12 \times 12$, och $12 = 7$, talet på Gud + 5, antalet människor = allians mellan Gud och människa. Kuben för detta nummer är symbolen för perfektion och dess kvadrat, den för dess yta. Dessa proportioner kommer att vara de av det nya Jerusalem som beskrivs i Upp.21:16 i en andlig kod. Termen " *tusen* " som kommer härnäst symboliserar en oräknelig mängd. I själva verket betyder " 144 000 " en mängd fullkomliga återlösta män som slöt ett förbund med Gud. Denna hänvisning till Israels stammar borde inte förvåna oss eftersom Gud inte övergav sitt projekt trots de successiva misslyckandena i hans allianser med människor. Den judiska modellen som presenterades sedan uttåget från Egypten sträckte sig inte till Kristus utan anledning. Och genom sin kristna sanning och respekt för alla hans bud, inklusive sabbatens i synnerhet, och hans återställda moraliska, hälsosamma och andra förordningar, finner Gud, i de sista dagarnas trogna dissidenta adventism, att Israels modell överensstämmer med dess idealisk. Låt oss tillägga att i texten till det fjärde ^{budet} säger Gud om sabbaten till sina utvalda: " *Du har sex dagar på dig att utföra allt ditt arbete ... men den sjunde* ^{är} *JaHwÉHs, din Guds dag*". Det visar sig att 6 24-timmarsdagar summerar till 144 timmar. Vi kan alltså dra slutsatsen att de 144 000 beseglade är trogna iakttagare av denna gudomliga förordning. Deras liv präglas av denna respekt under de sex dagar som är tillåtna för deras sekulära verk. Men på den sjunde ^{dagen} hedrar de detta buds helgade viloobjekt. Den andliga karaktären hos detta "adventistiska" Israel kommer att demonstreras i verserna 5 till 8 som följer. Namnen på de hebreiska patriarkerna som citeras är inte de som komponerade det köttsliga Israel. De som Gud har valt är bara där för att bära ett dolt budskap i rättfärdiggörandet av sitt ursprung. Precis som med namnen på de " *sju församlingarna* " bär de på de " *tolv stammarna*" ett dubbelt budskap. Det enklaste avslöjas av deras översättning. Men den rikaste och mest komplexa baseras på de uttalanden som varje mor gör när hon motiverar att ge sitt barn ett namn.

Vers 5: " *av Juda stam, tolv tusen beseglade; av Rubens stam, tolv tusen; av Gads stam, tolv tusen; »*

För varje namn betyder siffran " *tolv tusen beseglade* ": en mängd män förenade med Gud som beseglades av sabbaten.

Juda : Prasad vare YaHWéH; moderns ord i 1 Mos.29:35: " *Jag vill prisa YaHWéH* " .

Ruben : Se en son; moderns ord från 1 Mos.29:32: " *YaHWéH har sett min förnedring* " .

Gad : Lycka; moderns ord från 1 Mos.30:11: " *Vilken lycka!* »

Vers 6: " *av Asers stam, tolv tusen; av Naftalis stam, tolv tusen; av Manasse stam, tolv tusen; »*

För varje namn betyder siffran " *tolv tusen beseglade* ": en mängd män förenade med Gud som beseglades av sabbaten.

Asher : Glad; moderliga ord från 1 Mos. 30:13: " *Vad glad jag är!* »

Naftali : Kämpar; moderliga ord från 1 Mos.30:8: " *Jag brottades gudomligt mot min syster och jag vann* . "

Manasse : Att glömma; faderliga ord från 1 Mos.41:51: " *Gud har fått mig att glömma alla mina sorger* " .

Vers 7: " *av Simeons stam, tolv tusen; av Levi stam, tolv tusen; av Isaskars stam, tolv tusen; »* För varje namn betyder siffran " *tolv tusen beseglade* ": en mängd män förenade med Gud som beseglades av sabbaten.

Simeon : Hör; moderns ord från 1 Mos.29:33: " *YaHWéH hörde att jag inte var älskad* " .

Levi : Bifogat; moderns ord från 1 Mos.29:34: " *För den här gången kommer min man att fästa sig vid mig* . "

Issaskar : Lön; moderns ord från 1 Mos.30:18: " *Gud har gett mig min lön* " .

Vers 8: " *av Sebulons stam, tolv tusen; av Josefs stam, tolv tusen; av Benjamins stam, tolv tusen beseglade.* »

För varje namn betyder siffran " *tolv tusen beseglade* ": en mängd män förenade med Gud som beseglades av sabbaten.

Zebulon : Bostad; moderns ord i 1 Mos.30:20: " *Den här gången ska min man bo hos mig* " .

Josef : Han tar bort (eller han lägger till); moderliga ord från 1 Mos.30:23-24: " *Gud har tagit bort min smälek... / (...må YaHWéH lägga till en annan son till mig)* " .

Benjamin : Högers son; moderliga och faderliga ord från 1 Mos.35:18: " *Och när hon höll på att ge upp andan eftersom hon var döende, gav hon honom namnet Ben-oni (min sorgs son) men pappa kallade honom Benjamin (Högers son).*

Dessa 12 namn, och moderliga och faderliga ord, uttrycker upplevelsen av den sista församlingen av adventister som Gud utvalde; " *bruden förberedde* " för hennes brudgum Kristus i Upp.19:7. Under det efternamn som presenteras, det " *Benjamin* ", profeterar Gud den slutliga situationen för sin utvalde, hotad av döden av upproriska män. Namnbytet som påtvingats av fadern, Israel, profeterar Guds ingripande till förmån för hans utvalda. Hans härliga återkomst vänder på situationen. De som skulle dö förhärligas och tas upp till himlen där de förenar sig med Jesus Kristus, den allsmäktige och härliga skaparen Gud. Uttrycket "Söner till höger" får sin fulla profetiska innebörd: rätten var de utvalda, eller det sista

andliga Israel, och dess söner, de återlösta utvalda som består av det. Dessa är också fåren som är placerade på Herrens högra sida (Matt.25:33).

Vers 9: ” *Efter detta såg jag, och se, det fanns en stor skara, som ingen kunde räkna, från varje nation och stam och folk och språk. De stod framför tronen och inför Lammet, klädda i vita dräkter och med palmkvistar i händerna. »*

Denna ” *stora skara, som ingen kunde räkna* ” bekräftar den andligt kodade symboliska karaktären hos ” *siffrorna* ” ”144 000” och ”12 000” som citerades i de föregående verserna. Vidare görs en anspelning på Abrahams efterkommande genom uttrycket: ” *ingen kunde räkna dem* ”; när det gäller ” *himlens stjärnor* ” som Gud hade visat honom genom att säga: ” *sådana kommer att bli dina avkomlingar* ”. Deras ursprung är mångfaldigt, *från varje nation, varje stam, varje folk och varje språk* och från varje epok. Emellertid är temat för detta kapitel särskilt inriktat på det senaste adventistbudskapet om gudgiven universalitet. De bär ” *vita klädnader* ” eftersom de var redo att dö som martyrer, och dömdes till döden genom ett dekret som utfärdats av de sista rebellerna enligt Upp.13:15. ” *Palmarna* ” som hålls i deras händer symboliserar deras seger mot syndarnas läger.

Vers 10: ” *Och de ropade med hög röst och sade: Frälsningen tillhör vår Gud, som sitter på tronen, och Lammet. »*

Handlingen framkallar sammanhanget av Jesu Kristi återkomst i härlighet, parallellt med beskrivningen av rebellägrets reaktioner som beskrivs i Upp.6:15-16. Här är kommentarerna från de frälsta förtroendevalda den absoluta motsatsen till rebellernas. Långt ifrån att skrämma dem, gläder Kristi återkomst dem, lugnar dem och räddar dem. Frågan som rebellerna ställde ” *Vem kan överleva?* ” » får sitt svar här: adventisterna som förblev trogna det uppdrag som Gud anförtrott dem till världens ände med risk för livet, om det behövdes. Denna trohet är baserad på deras engagemang för att respektera den heliga sabbaten som helgats av Gud från världens grundläggning, och på deras kärlek till hans profetiska ord. Detta är så mycket mer som de nu vet att sabbaten profeterar den stora återstoden av det sjunde årtusendet, i vilket de, segrande efter Jesus Kristus, kommer att kunna gå in genom att ta emot det eviga livet som utlovats i hans namn.

Vers 11: ” *Och alla änglarna stod runt tronen och de äldste och de fyra varelserna; och de böjde sig ned på sina ansikten inför tronen, inför Gud ,*

Scenen som presenteras för oss frammanar inträdet i Guds stora himmelska vila. Vi hittar bilder från kapitel 4 och 5 som handlar om detta tema.

Vers 12: ” *och säger: Amen! Pris, ära, vishet, tacksägelse, ära, makt och styrka tillhör vår Gud i evighet och evighet. amen!* »

Lyckliga med detta vackra slut på upplevelsen av jordisk frälsning uttrycker änglarna sin glädje och sin tacksamhet mot godhetens Gud som är vår Skapare, deras, vår, den som tog initiativet till återlösningen av de utvalda jordiskas synder. , som kommer att inkarnera i mänskligt kött svaghet, för att lida en fruktansvärd död som krävdes av hans rättvisa. Dessa mängder av osynliga ögon följde varje fas av denna frälsningsplan och förundrades över den sublimes demonstrationen av Guds kärlek. Det första ordet de säger är ” *Amen!* ” I sanning ! Det är sant ! Ty Gud är sanningens Gud, den Sanne. Det andra ordet är ” *den prisa* ” det var också förnamnet på de 12 stammarna: ” *Juda* ” = Beröm. Det tredje ordet

är " *den ära* " och Gud är med rätta bekymrad över sin härlighet eftersom han kommer att minnas den i Ap.14:7 för att kräva den, i titeln unik skapargud, av dem som har gjort anspråk på hans frälsning sedan 1843. Det fjärde ordet är "visdom" . . Studien av detta dokument syftar till att få det upptäckt av alla dess valda tjänstemän. Denna gudomliga visdom är bortom vår fantasi. Subtilitet, tankespel, allt finns där i gudomligt format. Femte kommer " *tacksägelse* ." Det är den religiösa formen av tacksägelse som fullbordas i *heliga ord och verk*. I sjätte kommer "*heder*". *Detta är vad rebellerna* frustrerade Gud med mest. De behandlade honom med förakt genom att utmana hans uppenbarade vilja. Tvärtom gav de förtroendevalda honom, i mån av möjlighet, den ära som lagligen tillkommer honom. I den sjunde och åttonde kommer " *kraft och styrka* ". Dessa två bindande saker var nödvändiga för att få ner jordens tyranner, för att krossa de arroganta rebellerna medan de fortfarande styrde jorden. Utan denna *kraft och styrka* skulle de sista utvalda ha dött som så många andra martyrer under den kristna eran.

Vers 13: " *Och en av de äldste svarade och sade till mig: Dessa som är klädda i vita kläder, vilka är de, och varifrån har de kommit?* »

Frågan som ställs är avsedd att avslöja för oss det speciella med symbolen för " *vita klädnader* " i förhållande till de " *vita* " kläderna i Uppenbarelseboken 3:4 och det " *finna linnet* " som i Uppenbarelseboken 19:8 betecknar " *de heligas rättfärdiga gärningar* " av den sista tidens " *förberedda brud* " vara, trofast adventism i den sista tiden redo för sin uppräckning till himlen.

Vers 14: " *Jag sade till honom: Min herre, du vet det. Och han sade till mig: Dessa är de som kommer från den stora vedermödan; de har tvättat sina kläder och gjort dem vita i lammets blod.* »

De " *vita kläderna* " som bärs av vissa gamla män, Jean kan faktiskt hoppas på ett svar från en av dem. Och det förväntade svaret kommer: " *De är de som kommer från den stora vedermödan* ", det vill säga de utvalda, offer och martyrer för religionskrig och ateism som uppenbaras för oss av " *5:e inseglet* ", i Upp.6:9 till 11: " *En vit mantel gavs till var och en av dem; och de blev tillsagda att förbli i vila en tid till, tills antalet av deras medtjänare och deras bröder, som skulle dödas som de, var fullständigt.* » I Upp.2:22 betecknar den " *stora vedermödan* " slakten av den franska ateistiska revolutionära regimen som genomfördes mellan 1793 och 1794. Som bekräftelse, i Upp.11:13, läser vi: "... *sju tusen män dödades i detta jordbävning*"; " *Sju* " för religiösa och " *tusen* " för många. Den franska revolutionen är som en jordbävning som också dödar Guds tjänare. Men denna " *stora vedermöda* " var bara en första form av denna prestation. Dess andra form kommer att åstadkommas av den " *6:e trumpeten* " i Upp.9, en subtilitet av redigeringen i Upp.11 kommer att avslöja detta faktum. Mängder av otrogna kristna kommer att dödas under tredje världskriget som den " *6:e trumpeten* " symboliserar och bekräftar. Men sedan 1843 har Gud valt ut de utvalda som han helgar och de sista som han avskiljer är för dyrbara i hans ögon för att kunna förgöras. Han förbereder dem för det sista vittnesbördet om den jordiska frälsningens historia; ett vittnesbörd om trohet som de kommer att ge honom genom att förbli trogna till hans sjundedags sabbat, även när de hotas med döden av rebellägret. Detta sista test av Guds plan uppenbaras i budskapet som

levereras till " *Filadelfia* " i Upp.3:10 och i Upp.13:15 (dödsdekret). För Gud är avsikt värd handling, och i den mån de, på prov, accepterar risken för döden, assimileras de av honom till gruppen av martyrer och tillskrivs därmed den "vita manteln" verkliga *martyrer* . De kommer att undkomma döden endast på grund av Jesu Kristi frälsande ingripande. I denna sista prövning, efter den andra " *stora vedermodan* ", genom vittnesbördet om sin trofasthet, kommer de i sin tur att " *tvätta sina kläder och bleka dem i lammets blod*" och förbli trogna till slutet. De kommer att bli hotade. Vid slutet av detta sista trosprov kommer antalet av dem som sålunda skulle dö som martyrer att vara fullständigt och den dödliga " *vilan* " för de *martyriska helgonen av " femte inseglet"* kommer att sluta med deras uppståndelse. Sedan 1843 och i synnerhet sedan 1994, gör helgelsens verk som utförts av Gud det värdelöst, döden för de sanna utvalda som förblev levande och trogna till timmen för hans återkomst och slutet av nådens tid som föregår den gör det ännu mer onyttig.

Vers 15: " *Därför står de inför Guds tron och tjänar honom dag och natt i hans tempel. Den som sitter på tronen skall slå upp sitt tält över dem; »*

Vi förstår att för Gud representerar denna typ av utvalda en särskilt hög elit. Han kommer att ge honom speciella utmärkelser. I den här versen använder Anden två tider av konjugation, nutid och framtid. Verben som är konjugerade i presens " *de är* " och " *tjäna honom* " avslöjar kontinuiteten i deras beteende i deras köttsliga kropp, som är Guds tempel som bor i dem. Och denna handling kommer att fortsätta i himlen efter deras uppryckande av Jesus Kristus. I den framtida tiden ger Gud sitt svar på deras trofasthet: " *Den som sitter på tronen kommer att slå upp sitt tält över dem*" för evigt.

Vers 16: " *De skola inte mer hungra och inte törsta mer, och solen skall inte träffa dem eller någon hetta. »*

Dessa ord betyder för slutets utvalda adventister att de var " *hungriga* " efter att ha blivit berövade mat och " *törstiga* " på grund av att de berövats vatten av sina torterare och deras fångvaktare. " *Solens eld* ", vars " *hetta* " intensifieras i den fjärde av Guds sista sju plågor, kommer att ha bränt dem och fått dem att lida. Men det var också av elden från den påvliga inkquisitionens bål, den andra typen av " *hetta* " som martyrererna för "det *femte inseglet* " förtärdes eller torterades. Ordet " *värme* " hänför sig också till elden från konventionella vapen och atomvapen som används i samband med den *sjätte trumpeten* . De överlevande från denna sista konflikt kommer att ha passerat genom elden. Dessa saker kommer aldrig att hända igen i det eviga livet, som bara de utvalda kommer att gå in i.

Vers 17: " *Ty Lammet som är mitt på tronen skall föda dem och leda dem till källorna med livets vatten, och Gud skall torka bort varje tår från deras ögon. »*

" *Lammet* " är i själva verket också den gode herden som kommer att vara herde för sina älskade får. Hans gudomlighet bekräftas här igen av hans position " *mitt på tronen* " . Hans gudomliga kraft leder hans utvalda " *till källorna till livets vatten* ", en symbolisk bild av evigt liv. Och med inriktning på det slutliga sammanhanget där, vid sin återkomst, hans sista utvalda kommer att gråta, kommer han att " *torka bort varje tår från deras ögon*" . Men tårar har också varit den

del av alla hans utvalda som har blivit illa behandlade och förföljda genom hela den kristna erans historia, ofta fram till deras sista andetag.

Obs : Trots de vilseledande framträdanden som observerades i vår tid 2020, där sann tro tycks ha försvunnit, profeterar Gud omvändelsen och frälsningen av "mängder" som kommer från jordens alla raser, etniska och språkliga ursprung. Det är ett verkligt privilegium som han ger sina valda tjänstemän att veta att, enligt Upp. 9:5-10, har tiden för förståelse och universell religiös fred bara programmerats av honom i "150" år. (eller *fem* profetiska månader) mellan 1844 och 1994. Detta särskiljande kriterium för de sanna utvalda citeras av Anden i hans budskap i Upp.17:8: ” *Vilddjuret som du såg var och finns inte mer . Hon måste stiga upp från avgrunden och gå till fördärvet. Och de som bor på jorden, vars namn inte var inskrivna i livets bok från världens grundläggning, kommer att förundras när de ser vilddjuret, för det var och finns inte mer, och att det kommer att dyka upp igen. » De verkligt utvalda kommer inte att bli förvånade* när de ser de saker som Gud har tillkännagivit dem genom sitt profetiska ord ske.

Uppenbarelseboken 8: De fyra första trumpeterna

Guds fyra första straff

Vers 1: " När han öppnade det sjunde inseglet blev det tyst i himlen i ungefär en halvtimme. »

Öppnandet av det " *sjunde inseglet* " är extremt viktigt, eftersom det tillåter fullständig öppning av boken Uppenbarelseboken " *förseglad med sju sigill* " enligt Upp.5:1. Tystnaden som markerar denna öppning ger handlingen en exceptionell högtidlighet. Det har två motiveringar. Den första är idén om brytningen av förhållandet mellan himmel och jord, orsakat av övergivandet av sabbaten den 7 mars 321. Den andra förklaras på följande sätt: genom tro identifierar jag detta "sjunde sigill" med " *den levande Gudens sigill* " i kapitel 7 som enligt min mening betecknar den heliga sabbaten som helgats av Gud från världens grundläggning. Han påminde om dess betydelse genom att göra den till föremål för det fjärde av hans tio bud. Och där upptäckte jag bevis som avslöjar dess extrema betydelse för Gud, vår sublima Skapare. Men redan i Genesisberättelsen märkte jag att den sjunde dagen presenterades separat i kapitel 2. De första sex dagarna behandlas i kapitel 1. Dessutom är den sjunde dagen inte stängd, som de föregående, av formeln " *det fanns kväll och morgon* ". Denna särart motiveras av dess profetiska roll i det sjunde årtusendet av Guds frälsningsprojekt. Placerat under tecknet på evigheten för de utvalda som återlösts genom Jesu Kristi blod, är det sjunde årtusendet självt som en dag utan slut. Som en bekräftelse på dessa saker, i sin presentation i den hebreiska bibeln, Toran, är texten i det fjärde budet skild från de andra och föregås av ett tecken som kräver en tid av respektfull tystnad. Detta tecken är bokstaven "Pé" från hebreiska och därmed isolerad markering av ett brott i texten, det tar namnet "pétuhot". Sabbatsvilan av den sjunde dagen har därför all berättigande för att vara märkt av Gud på ett speciellt sätt. Sedan våren 1843 har det orsakat förlusten av den traditionella protestantiska tron, arvtagare till den katolska "söndagen". Och sedan

samma prövning, men på hösten 1844, har det återigen blivit det tecken på att tillhöra Gud som Hes.20:12-20 ger honom: ”Jag gav dem också mina sabbater som ett tecken mellan mig och dem, att de må veta att jag är JaHWéH som helgar dem.../...Helga mina sabbater, och att de kan vara ett tecken mellan mig och dig, genom vilket det kan bli känt att jag är JaHWéH, din Gud. » Det är endast genom honom som den utvalde sedan kan gå in i Guds hemlighet och upptäcka det exakta programmet för sitt uppenbarade projekt.

Som sagt, i kapitel 8 framkallar Gud sekvenser av förbannelsebudskap. Vilket leder mig att titta på sanningen om sabbaten under aspekten av de förbannelser som övergivandet av den, av kristna sedan 7 mars 321, har skapat i bojour under den kristna eran. Detta är också vad versen som kommer kommer att bekräfta genom att koppla sabbatens tema till de " *sju trumpeterna* ", symboler för "sju gudomliga straff" som kommer att drabba den kristna otroheten den 7 mars 321.

Vers 2: " *Och jag såg de sju änglarna stå inför Gud, och sju basuner gavs åt dem. »*

Den första av de privilegier som erhålls genom helgelsen av sjundedagssabbaten, själv helgad av Gud, är att förstå den innebörd han ger till temat " *de sju trumpeterna* ". Genom formen av det tillvägagångssätt som ges till det, öppnar detta tema helt upp den utvaldes intelligens. Ty det ger bevis för anklagelsen om " *synd* " som citeras i Dan.8:12 mot den kristna församlingen, av Gud. Dessa "sju straff" skulle verkligen inte utdömas av Gud om denna synd inte fanns. Dessutom, i ljuset av 3 Mosebok 26, motiveras dessa straff av hat mot hans bud. I det gamla förbundet hade Gud redan antagit samma princip, att straffa det otrogna och korrupta köttsliga Israels ondskas. Gudens skapare och lagstiftare som inte förändras, ger oss ett vackert bevis på detta. Båda förbunden är föremål för samma krav på lydhet och trohet.

Tillgång till temat " *trumpeter* " kommer att göra det möjligt att visa de successiva fördömandena av alla kristna religioner: katolska, ortodoxa, protestanter sedan 1843, men även adventister sedan 1994. Det avslöjar också det universella straffet för den " *sjätte trumpeten* " som kommer att slå ihop dem före utgången av prövotiden. Vi kan alltså mäta dess betydelse. Den " *sjunde basunen* " kopplad till Kristi återkomst, Guds direkta verkan, kommer att behandlas separat, som sabbaten, i kapitel 11, sedan kommer den att utvecklas brett i kapitel 18 och 19.

Under de senaste 17 århundradena sedan 321, eller närmare bestämt 1709 år, har 1522 år präglats av de förbannelser som orsakats av överträdelsen av sabbaten fram till dess återställande planerat till år 1843 i dekretet av Dan.8:14. Och från det datumet för dess återställande till Jesu Kristi återkomst 2030, erbjöd sabbaten sin välsignelse i endast 187 år. Sabbaten har därför under en längre tid medfört skada för otrogna män än nytta för de trogna utvalda. Förbannelsen vinner och detta tema har därför sin plats i detta kapitel 8 som presenterar gudomliga förbannelser.

Vers 3: " *Och en annan ängel kom och ställde sig på altaret med ett rökelsekar av gyllene; och de gav honom mycket rökelse, för att han skulle offra det, med alla de heligas böner, på det gyllene altaret som står framför tronen. »*

I Daniel 8:13, efter att ha citerat " *den förödande synden* ", framkallade synens heliga det " *eviga* " som gällde Jesu Kristi " *okommunicerbara* " himmelska " *prästadöme* ", enligt Hebr.7:23. På jorden, sedan 538, har den påvliga regimen tagit bort den enligt Dan.8:11. År 1843 krävde försoning med Jesus Kristus dess återställande. Detta är syftet med det tema som vi tar upp i denna vers 3 som öppnar himlen och visar oss Jesus Kristus i sin symboliska roll som himmelsk översteprästs förebedjare för sina utvaldas synder, och bara dem. Tänk på att på jorden, mellan 538 och 1843, är denna scen och denna roll parodierad och tillskansat sig av de romersk-katolska påvarnas aktivitet som efterträder varandra över tid, och ständigt frustrerar Gud över hans legitima högsta suveräna rätt.

Eftersom det presenteras i detta kapitel 8 och eftersom det upphörde samtidigt som sabbatens övergivande, presenteras detta tema om Jesu Kristi förbön också för oss under aspekten förbannelse av upphörandet av denna förbön för den kristna mängden av medvetlösa offer för den hedniska romerska "solens dag"; detta, till och med och särskilt, efter dess bedrägliga och förföriska namnbyte: "Söndag": Herrens dag. Ja, men från vilken herre? Ack! Den nedan.

Vers 4: " *Röken av rökelse steg upp med de heligas böner från ängelns hand inför Gud.* »

De " *parfymer* " som åtföljer " *de heligas böner* " symboliserar den behagliga doften av Jesu Kristi offer. Det är hans demonstration av kärlek och trofasthet som gör Hans utvaldas böner godtagbara för hans gudomliga dom. Vi måste notera i denna vers vikten av att associera orden " *rök* " och " *de heligas böner* ". Denna detalj kommer att användas i Upp.9:2 för att beteckna falska protestantiska kristnas böner, sedan den nya situationen etablerades 1843.

Vad Gud frammanar i denna vers är situationen som rådde mellan den apostoliska tiden och det förbannade datumet den 7 mars 321. Innan sabbaten övergavs tog Jesus emot de utvaldas böner och gick i förbön i sitt namn för dem. Det är en undervisningsbild som betyder att det vertikala förhållandet mellan Gud och hans utvalda upprätthålls. Det kommer att vara så så länge de vittnar om trohet mot hans person och hans lära om sanning, fram till 321. År 1843 kommer Jesu prästadöme att återuppta all sin välsignade verksamhet till förmån för de utvalda adventisthelgonen. Emellertid, mellan 321 och 1843, gynnades reformatorer av hans benådning, som de av *Thyatira-eran* .

Vers 5: " *Och ängeln tog rökelsekaret och fyllde det med eld från altaret och kastade det på jorden. Och det kom röster och åska och blixtrar och en jordbävning.* »

Handlingen som beskrivs är påtagligt våldsam. Det är Jesu Kristi vid slutet av hans förbönstjänst när tiden kommer för slutet av nådens tid. Rollen som " *altaret* " tar slut, och " *elden* ", bilden av Jesu Kristi försoningsdöd, " *kastas ner på jorden* ", kräver straff från dem som underskattat det, och för vissa, föraktade. Världens ände märkt av Guds direkta ingripande frammanas här av nyckelformeln som uppenbaras i Upp.4:5 och 2 Mos.19:16. Översikten av den kristna eran slutar med denna "adventistiska" tillkomst av Jesus Kristus.

Liksom med sabbaten presenteras temat för Jesu Kristi himmelska förbön under aspekten av dess doms förbannelse mellan 321 och 1843. De heliga som

ifrågasätter Anden om det, i Dan.8:13, hade goda skäl för att ville veta när det ”*eviga*” prästadömet skulle övertas av Jesus Kristus.

Obs : Utan att ifrågasätta den tidigare tolkningen är en andra förklaring vettig. I denna andra tolkning kan slutet på temat för Jesu Kristi förbön kopplas till datumet den 7 mars 321, det ögonblick då kristnas övergivande av sabbaten ledde till att Gud trädde in i vrede som skulle sonas av västerländska Kristendomen, med hjälp av de ”*sju trumpeterna*” som kommer från vers 6 som följer. Denna dubbla förklaring är desto mer berättigad eftersom övergivandet av sabbaten har konsekvenser fram till världens ände, 2030, året då Jesus Kristus genom sin härliga synliga återkomst för alltid kommer att avlägsna sig från den romerska påvliga regimen och dess sista amerikanska. Protestant stöd, deras falska anspråk på att tjäna och representera honom. Jesus kommer då att återuppta sin titel som ”*överhuvud*” för kyrkan som tillskansat sig av påvedömet. Sannerligen, till skillnad från de trogna utvalda, kommer fallna otrogna kristna att ignorera dekretet i Dan.8:14 och dess konsekvenser fram till världens ände; vilket rättfärdigar deras skräck när Jesus kommer tillbaka enligt läran i Upp.6:15-16. Före 2030 kommer de första sex ”*trumpeterna*” att utföras mellan 321 och 2029. Genom den ”*sjätte trumpeten*”, det sista varningsstraffet före den slutliga utrotningen, straffar Gud de upproriska kristna mycket hårt. Efter detta sjätte straff kommer han att organisera villkoren för det sista universella testet av tro och i detta sammanhang kommer det uppenbarade ljuset att förkunnas och kännas till alla överlevande. Det är inför en påvisad sanning som de utvalda och de fallna sedan, genom sitt fria val, avancerar inför ett dödshot mot sitt slutliga öde som kommer att bli: evigt liv för de utvalda, definitiv och absolut död för de stupade..

Vers 6: “*Och de sju änglarna som hade de sju trumpeterna gjorde sig redo att blåsa.*»

sju trumpeterna” som tema, det vill säga ”sju på varandra följande straff” fördelade över hela den kristna eran sedan den 7 mars 321, året då ”*synd*” var officiellt och **civilt** etablerat. Jag minns att i prologen i Uppenbarelseboken 1 jämförs Kristi ”*röst*” redan i sig med ljudet av en ”*trumpet*”. Detta instrument som används för att varna folket i Israel bär inom sig hela innebörden av Apokalypsens uppenbarelse. Varningen varnar för fällor som fienden har satt upp.

Vers 7: “*Den första ringde. Och det kom hagel och eld blandat med blod, som kastades på jorden; och en tredjedel av jorden brändes upp, och en tredjedel av träden brändes upp, och alla gröna örter brändes upp.*»

Första straffet : det utfördes mellan 321 och 538, av olika invasioner av det romerska riket av så kallade ”barbarer” folk. Jag minns särskilt folket i ”hunerna” vars ledare Attila sa att han med rätta var ”Guds gissel”. Ett gissel som satte en del av Europa i brand; norra Gallien, norra Italien och Pannonien (Kroatien och västra Ungern). Hans motto var, O vad berömd! ”Där min häst passerar växer inte gräset tillbaka.” Hans handlingar sammanfattas perfekt i denna vers 7; ingenting saknas, allt finns där. ”*Hagel*” är symbolen för skördens förödelse och ”*eld*” är symbolen för förstörelsen av förbrukningsmaterial. Och naturligtvis är ”*blod som utgjutits på jorden*” symbolen för att människoliv dödas med våld. Verbet ”*kastat*” indikerar skaparens, lagstiftarens och frälsarens vrede, som inspirerar och styr handling efter att ha ”*kastat eld från altaret*” i vers 5.

Samtidigt läser vi i 3 Mos.26:14 till 17: ” *Men om du inte lyssnar på mig och inte gör alla dessa bud, om du föraktar mina stadgar och om din själ avskyr mina domar, så att du gör inte alla mina bud och bryter mitt förbund, då skall jag göra detta mot dig. Jag skall sända skräck, förtäring och feber över dig, vilket kommer att få dina ögon att tyna bort och din själ lida; och du skall så ditt säd förgäves; dina fiender skola förtära dem. Jag skall vända mitt ansikte mot dig, och du skall besegras inför dina fiender; de som hatar dig ska härska över dig, och du kommer att fly utan att bli förföljd. »*

Vers 8: “ *Den andra ringde. Och något som liknade ett stort **berg som brann** i eld kastades i havet; och en tredjedel av havet blev blod ,*

Andra straffet : Nyckeln till dessa bilder finns i Jer.51:24-25: “ *Jag ska vedergälla Babylon och alla Kaldeens invånare för allt ont som de har gjort mot Sion inför dina ögon, säger YaHWéH. Se, jag är emot dig, fördärvets berg, säger HERREN, du som fördärvade hela jorden! Jag ska sträcka ut min hand mot dig, jag ska rulla ner dig från klipporna **och göra dig till ett berg av eld.** »* Det är i denna vers 8 som Anden frammanar den romerska påvliga regimen under dess symboliska namn " *Babylon* " som kommer att visas i formen " *Babylon den stor* " i Upp.14:8, 17:5 och 18:2. "Elden" håller fast vid hennes personlighet och frammanar lika mycket det som kommer att förtära henne vid Kristi återkomst och den sista domen, som den som hon använder för att hetsa upp dem som godkänner och stöder henne: de europeiska monarker och deras katolska folk. ... Här, liksom i Daniel, representerar " *havet* " mänskligheten som sysslar med det profetiska täcket; mänskligheten hos anonyma folk som i huvudsak förblev hedniska trots uppenbara kristna omvändelser. Den första konsekvensen av inrättandet av den påvliga regimen 538 var att attackera människor för att omvända dem med väpnad militär makt. Ordet " *berg* " betecknar en stark geografisk svårighet. Det är den som är lämplig för att definiera den påvliga regim som, Guds fiende, ändå väcks av hans gudomliga vilja; detta för att härda det religiösa livet för otrogna kristna, vilket resulterar i förföljelse, lidande och död bland dem och utanför folk från olika religioner. Obligatorisk religion är en nyhet på grund av överträdelsen av Guds heliga sabbat. Vi är skyldiga honom de värdelösa massakrerna av tvångsomvandlingar utförda av Karl den Store och korstågens order riktade mot muslimska folk, lanserade av påven Urban II; allt profeterat i denna " *andra basun* " .

Vers 9: " *Och en tredjedel av de varelser som fanns i havet som hade liv dog, och en tredjedel av skeppen omkom . "*

Konsekvenserna är universella och kommer att pågå till världens ände. Orden " *hav* " och " *skepp* " kommer att finna sin betydelse i sammandrabbningarna med muslimerna i Medelhavet, men också med de afrikanska och sydamerikanska folken där den erövrade katolska tron som påtvingats kommer att ge upphov till fruktansvärda massakrer på ursprungsbefolkningen. .

Samtidigt läser vi i 3 Mos.26:18 till 20: ” *Om du trots detta inte lyssnar på mig, kommer jag att straffa dig sju gånger mer för dina synder. Jag ska krossa din krafts stolthet, **jag ska göra din himmel som järn** och din jord som koppar. Din*

kraft kommer att vara förgäves, ditt land kommer inte att ge sin avkastning, och jordens träd kommer inte att ge sin frukt. » I denna vers tillkännager Gud en religiös förhärdning som i den kristna eran åstadkoms genom Roms övergång från hedendom till påvedöme. Låt oss notera intresset för att i samband med denna förändring övergav romersk dominans "Capitolium" för att installera påvedömet i Lateranpalatset som ligger exakt på "Caelius", det vill säga himlen. Den hårda påvliga regimen bekräftar den profeterade religiösa förhärdningen. Frukten av den kristna tron förändras. Kristi mildhet ersätts av aggression och grymhet; och trohet för sanningen förvandlas till otrohet och iver för religiös lögn.

Vers 10: " *Den tredje ringde. Och från himlen föll en stor stjärna som brann som en fackla; och den föll på en tredjedel av floderna och på vattenkällorna.* »

Tredje straffet : Det onda som genereras intensifieras och når sin topp mot slutet av medeltiden. Framsteg inom mekanisk tryckning gynnade publiceringen av den heliga bibeln. Genom att läsa den upptäcker förtroendevalda de sanningar som den lär ut. Hon rättfärdigar således rollen som de " *två vittnen* " som Gud ger henne i Upp. 11:3: " *Jag ska ge mina två vittnen makten att profetera, iklädd säckväv, i tusen tvåhundra sextio dagar .* » Genom att gynna sina egna religiösa dogmer, litar den katolska tron bara på Bibeln för att rättfärdiga namnen på de helgon som den får sina undersåtar att älska. Eftersom innehavet av en bibel fördöms av den och det utsätter innehavaren för tortyr och död. Det är upptäckten av biblisk sanning som rättfärdigar bilden som ges i denna vers: " *Och en stor stjärna föll från himlen som brinner som en fackla.* " Elden fastnar fortfarande vid bilden av Rom som denna gång symboliseras av en " *stor eldig stjärna* " som det " *stora brinnande berget* " . Ordet " *stjärna* " avslöjar sitt anspråk på att " *lysa jorden* " religiöst enligt 1 Mos.1:15; och detta i Jesu Kristi namn, av vilken hon påstår sig vara bilden av den sanna " *facklan* ", ljusbärare som han jämförs med i Ap.21:23. Hon är fortfarande lika " *stor* " som när hon startade, men hennes förföljande eld har förstärkts och går från det " *brinnande* " tillståndet att " *bränna* ". Förklaringen är enkel, fördömd av Bibeln, hennes ilska är desto större då hon tvingas att öppet motsätta sig Guds utvalda. Vilket enligt Upp.12:15-16 tvingar den att gå från strategin för den listiga och bedrägliga " *ormen* " till den öppet förföljande " *draken* ". Dess motståndare är inte bara Guds fredliga och fogliga utvalda, det finns också och framför allt framför den en falsk protestantism, mer politisk än religiös, eftersom den ignorerar de order som Jesus Kristus gett och tar till vapen, han dödar och massakrer lika många som det katolska lägret. Den " *tredje delen av floderna* ", det vill säga en del av befolkningen i det kristna Europa, drabbades av katolsk aggression liksom " *vattenkällorna* " . Förebilden för dessa vattenkällor är Gud själv enligt Jer.2:13: " *Ty mitt folk har begått en dubbel synd: De har övergett mig, som är en källa med levande vatten, för att gräva åt sig cisterner, spruckna cisterner, som inte håller kvar vatten.* » I plural, i denna vers, betecknar Anden med " *vattenkällorna* " de utvalda som bildats till Guds avbild. Johannes 7:38 bekräftar och säger: " *Den som tror på mig, floder av levande vatten ska rinna ut ur honom, som Skriften säger.* " » Detta uttryck pekar också på bruket av dop av barn som från födseln, utan att bli tillfrågade, får en religiös märkning som kommer att göra dem till föremål för en ovald religiös sak.

När de växer upp kommer de en dag att ta till sig vapen och döda motståndare eftersom deras religiösa etikett kräver det av dem. Bibeln fördömer denna princip eftersom den säger: " *Den som tror och blir döpt kommer att bli frälst, men den som inte tror kommer att bli fördömd* (Mark 16:16)."

Vers 11: " *Namnet på denna stjärna är Malört; och tredjedelen av vattnet förvandlades till malört, och många män dog vid vattnet, därför att de hade blivit bittra.* »

I motsats till det rena och förstsläckande vattnet som betecknar Bibeln, Guds skrivna ord, jämförs katolsk lära med " *malört* ", en bitter, giftig och till och med dödlig dryck; detta är berättigat eftersom det slutliga resultatet av denna undervisning kommer att bli elden av " *den andra döden av den sista domen* ". En del, " *en tredjedel* " av männen, förvandlas av den katolska eller falskt protestantiska undervisningen. " *Vattnen* " är både män och biblisk undervisning. På 1500-^{talet} missbrukade väpnade protestantiska grupper Bibeln och dess lära, och i bilden av denna vers dödades män av män och av falsk religiös lära. Detta beror på att män och religionsundervisning har blivit bittra. Genom att förklara att " *vattnet hade blivit bittert* ", ger Gud ett svar på en anklagelse om " *misstanke om svartsjuka* " som har förblivit olöst sedan Upp.6:6 i det 3:e insegmentet . Han bekräftar, vid den tidpunkt då hans skrivna ord kommer för att göra det, anklagelsen om äktenskapsbrott som han framför mot församlingen sedan den 7 mars 321 som föregick tiden för det officiella äktenskapsbrottet som religiöst heter Pergamum i Apo 2:12 för 538.

Samtidigt läser vi i 3 Mos.26:21-22: " *Om du står mig emot och inte lyssnar på mig, kommer jag att slå dig sju gånger mer efter dina synder. Jag skall sända markens djur mot dig, som skall beröva dig dina barn, som skall förgöra din boskap och som skall göra dig till ett fåtal; och dina stigar kommer att vara öde.* » Det parallella studiet av 3 Mos.26 och Uppenbarelsebokens 3:e basun avslöjar den dom som Gud bär på början av reformationens tid. Dess sanna utvalda förblir fredliga och resignerade och accepterar döden eller fångenskapen som sanna martyrer. Men bortsett från deras sublimesa exempel, ser han bara grymma " *bestar* " som konfronterar varandra, oftast av personlig stolthet, och som dödar människor med köttätande vilda djurs våldsamt. Denna idé kommer att ta form i Uppenbarelseboken 13:1 och 11. Det är klimax för den tid då, i normen för **lidande**, den Utvalde leds " *till öknen* " (= prövning) i Upp.12:6 - 14 med de skrivna bibliska " *två vittnen* " om Gud från Upp.11:3. Påvedömets intoleranta regeringstid som profeterats i 1260 år kommer att ta slut.

Vers 12: " *Den fjärde ringde. Och en tredjedel av solen slogs, och en tredjedel av månen och en tredjedel av stjärnorna, så att en tredjedel förmörkades, och dagen förlorade en tredjedel av sitt ljus, och natten likaså.* »

Fjärde straffet : Anden föreställer här den " *stora vedermodan* " som tillkännages i Upp.2:22. I symboler avslöjar den dess effekter för oss: delvis slås " *solen* ", symbol för Guds ljus. Även delvis " *månen* ", symbol för mörkrets religiösa läger som 1793 berörde hycklande katoliker och protestanter, drabbades också. Under symbolen " *stjärnor* " drabbas också en del av de kristna som är kallade att *upplysa jorden individuellt*. Vem kan då slå det sanna och det falska kristna religiösa ljuset? Svar: ateismens ideologi anses vara tidens stora ljus. Dess

ljus förmörkar alla andra. Författare som skriver böcker om detta ämne är högt ansedda och själva kallas "upplysningar", som Voltaire och Montesquieu. Men detta ljus förstör först människoliv i en kedja och utgjuter strömmar av blod. Efter chefen för kung Ludvig XVI och hans hustru Marie-Antoinettes, föll de av katolska och protestantiska utövare i sin tur under revolutionärernas giljotiner. Denna handling av gudomlig rättvisa rättfärdigar inte ateism; men målet rättfärdigar medlen, och Gud kan bara störta tyranner genom att motarbeta dem med ett överlägset, mäktigare och starkare tyranni. " *Kraft och makt* " är Herrens i Upp.7:12.

Samtidigt läser vi i 3 Mos.26:23 till 25: " *Om dessa straff inte korrigerar dig och om du står emot mig, kommer jag också att stå emot dig och jag ska slå dig sju gånger mer för dina synder. Jag skall föra svärdet mot dig, som skall hämnas mitt förbund ; När ni samlas i era städer, skall jag sända en plåga bland er, och ni skall överlämnas i fiendens händer. "* " *Svärdet som kommer att hämnas min allians* " är verkligen den roll som Gud gav den franska nationella ateistregimen genom att till den överlämna huvuden som gjort sig skyldiga till andligt äktenskapsbrott som begåtts mot den. Liksom versens pest initierade denna ateistiska regim en princip om massavrättning så att gårdagens bödlar blev morgondagens offer. Enligt denna princip verkade denna infernaliska regim sannolikt att uppsluka hela mänskligheten i döden. Det är därför Gud kommer att ge honom namnet " *avgrunden* ", " *vilddjuret som reser sig ur avgrunden* ", i Upp. 11:7 där han utvecklar sitt tema. Detta eftersom detta namn i 1 Mos.1:2 betecknar jorden utan liv, utan form, kaotisk och som på lång sikt den systematiska förstörelsen som den ateistiska regimen genomförde skulle reproducera. Som ett exempel finner vi ödet för den katolska och monarkistiska Vendée omdöpt till "Hämnd" av revolutionärerna vars projekt var att göra det till ett öde och obebodt land.

Vers 13: " *Och jag såg och hörde en örn flyga mitt i himlen och säga med hög röst: Ve, ve, ve dem som bor på jorden för de tre änglarnas trumpeters andra ljud. som kommer att ringa! »*

Den franska revolutionen gav sina mordiska effekter men den uppnådde det mål som Gud önskade. Det satte stopp för religiöst tyranni, och efter det rådde toleransen. Detta är den tid då, enligt Upp.13:3, *det katolska "havets vilddjur "* " *sårades till döds men helades* " på grund av den mäktiga auktoriteten hos *den napoleonska "örnen "*, som presenteras i denna vers, som rehabiliterade honom genom sitt konkordat. "... *en örn som flyger mitt på himlen* " symboliserar höjdpunkten för kejsar Napoleon ^{1:s dominans.} Han utvidgade sitt herravälde över alla europeiska folk och misslyckades mot Ryssland. Detta val ger oss stor precision i dateringen av händelser, perioden 1800 till 1814 föreslås alltså. De enorma konsekvenserna av denna regeringstid utgör ett solidt riktmärke som därmed motiverar ankomsten på det avgörande datumet för Daniel 8:14, 1843. Denna viktiga regim i Frankrikes historia blir, för Gud, bärare av ett fruktansvärt tillkännagivande, eftersom efter honom kommer den universella kristna tron att gå in i den tid då den kommer att träffas av Gud av tre stora " *olyckor* ". Upprepad tre gånger handlar det om " *olyckans* " perfektion ; detta eftersom Gud, som uppenbarelsboken 3:2 lär, kräver att de kristna, som gör anspråk på Jesu Kristi

frälsning, slutligen ska fullborda reformationen som inleddes sedan 1170, det datum då Pierre Valdo till fullo återställde den bibliska sanningen, och de producerade ” *perfekt fungerar* ”; denna perfektion krävs i Uppenbarelseboken 3:2 och genom dekretet i Daniel 8:14. Konsekvenserna av dess tillämpning visar sig här i form av tre stora ” *olyckor* ” som vi nu ska studera separat. Jag skulle återigen vilja påpeka att det som gör denna period av religiös fred, paradoxalt nog, till en stor ” *olycka* ”, är arvet från den franska nationella ateismen som genomsyrar och kommer, tills världens ände, genomsyrar västerländska människors sinnen. Detta kommer inte att hjälpa dem att genomföra de reformer som Gud krävde från 1843. Men redan hade det ” *sjätte inseglet* ” i Upp.6:13 illustrerat den första av dessa ” *olyckor* ” med bilden av en ” *fallande stjärnor* ” jämfört med ” *gröna fikon* ”, och därför inte ha accepterat den fullständiga andliga mognad som Gud krävde från 1843. Och det himmelska tecknet på Guds varning gavs den 13 november 1833 tillsammans med den föreslagna tidpunkten för tillkännagivandet av de tre stora ” *olyckor* ” i den studerade versen.

I sin uppenbarelse frammanar Anden uttrycket ” *jordens invånare* ” för att beteckna de människor som de tre stora är måltavla. *profeterade* ” *olyckor* ”. Eftersom Anden är avskuren från Gud och åtskild av sin otro och synd, kopplar Anden dem till ” *jorden* ”. Däremot betecknar Jesus sina sanna trogna utvalda med uttrycket ” *himmelrikes medborgare* ” ; deras hemland är inte ” *jord* ” utan ” *himlen* ” där Jesus ” *beredde en plats* ” åt dem enligt Joh 14:2-3. Så varje gång detta uttryck ” *jordens invånare* ” citeras i Apokalypsen, är det för att beteckna den upproriska mänskligheten skild från Gud i Jesus Kristus.

Uppenbarelseboken 9: den 5:e och 6:e trumpeten

Den " första " och " andra stora olyckan "

Den 5 :e trumpeten : Den " första stora ve " för protestanter (1843) och adventister (1994)

Notera : Vid första läsningen presenterar detta tema av den " 5:e basunen " i symboliska bilder domen att Gud bär på de protestantiska religionerna som har fallit i vanära sedan våren 1843. Men det ger ytterligare läror som bekräftar de profetiska tillkännagivanden som ges till ^{vår} sjundedagsadventistsyster, fru Ellen Gould White, som Jesus hade utvalt till sin budbärare. Hans profetiska verk upplyste särskilt tiden för det sista sista testet av tro; hans förutsägelser kommer att bekräftas i detta meddelande. Men vad vår syster inte visste var att en tredje adventistförväntning planerades av Gud för att testa Sjundedagsadventistkyrkan själv. Förvisso har denna tredje förväntning inte tagit på sig den offentliga utvecklingen av de tidigare två, men omfattningen av de nya uppenbarade sanningarna som är knutna till den kompenserar för denna uppenbara svaghet. Det är därför som, efter att ha testats av Jesus Kristus mellan 1983 och 1991 i Valence-sur-Rhône, Frankrike och på Mauritius, efter att han förkastade hans sista profetiska ljus, " *kräktes* " officiella institutionella adventismundervisning av själarnas Frälsare i 1994, ett datum konstruerat med hjälp av de profetiska " *fem månaderna* " i verserna 5 och 10 i detta kapitel 9. Det är därför, i andra läsning, denna bildmässiga dom som bärs av Herren mot de olika aspekterna av den protestantiska tron gäller för institutionell sjundedagsadventism föll i avfall, i sin tur, genom en vägran av gudomligt profetiskt ljus; detta trots varningarna från Ellen G. White i kapitlet "förneka ljuset" i hennes bok riktad till adventistlärarna "The Evangelical Ministry". 1995 bekräftade den officiella alliansen mellan adventismen och protestantismen den rättfärdiga dom som profeterats av Gud. Lägg märke till det faktum att de två fallen har samma orsak: förkastandet och föraktet för det profetiska ordet som Gud föreslagit, av en tjänare som han valde för denna uppgift.

" *Olycka* " är ondskans stund vars anstiftare och inspiration är Satan, Jesu fiende och hans utvalda helgon. Anden kommer att uppenbara för oss i bilder vad en Jesu Kristi lärjunge blir när han avvisas av honom för att bli överlämnad till djävulen; vilket då utgör en riktigt stor " *olycka* ".

Vers 1: " *Den femte ringde. Och jag såg en stjärna som hade fallit från himlen till jorden. Nyckeln till avgrundsgropen gavs till honom ,*

En " *femte* ", men stor varning riktas till Kristi utvalda som avskilts sedan 1844. " *Stjärnan som hade fallit från himlen* " är inte " *stjärnan* " *Absint* " från föregående kapitel som inte " *föll* ", " *på där jorden* ", men " *på DE floder Och DE källor av vatten* ". Det är den från " *Sardis* "-eran där Jesus minns att han " *håller de sju stjärnorna i sina händer* ". För sina " *verk* " som förklarats "

ofullkomliga ", kastade Jesus *den protestantiska budbärarens "stjärna "* till marken.

Adventisternas prövningar markerades våren 1843 i slutet av en första förväntan på Jesu Kristi återkomst. En andra väntan på denna återkomst slutade den 22 oktober 1844. Det var först i slutet av detta andra test som Gud gav segrarna kunskapen om och utövandet av sin heliga lördagssabbat. Denna sabbat tog sedan på sig rollen som "*Guds sigill*" som citeras i vers 4 i detta kapitel 9. Förseglingen av dess tjänare började därför efter slutet av det andra testet, hösten 1844. Tanken är att följer: uttrycket "*som hade fallit*" syftar på datumet våren 1843, giltighetstiden för dekretet i Dan.8:14 och slutet av den första adventisträttegången, i motsats till den hösten 1844 som markerar början på förseglingen av utvalda segrare och temat för denna "*5:e trumpeten*", vars mål för Gud är att uppenbara den protestantiska trons fall och adventismens fall som kommer att sluta en allians med honom efter 1994, slutet av de "*fem månader*" som profeterades i verserna 5 och 10. Sålunda, medan de "fem månaderna" av detta tema börjar på hösten 1844, hade sammanhanget med början av beseglingen, i huvudämnet, den protestantiska tron "fallit" före detta datum, *från* den våren 1843. Vi ser då hur gudomlig uppenbarelse just respekterar fullbordade historiska fakta. De två datumen 1843 och 1844 har varsin specifik roll knuten till dem.

Övergiven av Jesus som överlämnade den till djävulen föll den protestantiska tron i den katolska "*brunnen*" eller "*Sanans djup*" som reformatörerna själva fördömde vid tiden för reformationen i Upp 2:24. Genom att subtilt säga att den faller "*på jorden*", bekräftar Anden identiteten hos den protestantiska tron som symboliseras av ordet "*jord*" som påminner om dess utträde ur katolicismen som kallas "*hav*" i Upp.13 och 10:2. I budskapet "*Filadelfia*" presenterar Jesus "*dörrar*" som är öppna eller stängda. Här öppnar en nyckel en helt annan väg för dem eftersom den ger dem tillgång till "*avgrunden*"-symbolen för livets försvinnande. Detta är den timme då, för dem, "*ljus blir mörker*" och "*mörker blir ljus*". Genom att anta principerna för republikanska filosofiska tankar som sitt arv, förlorar de ur sikte den verkliga heligheten i tron som renats av Jesu Kristi blod. Låt oss notera precisionen "*som gavs till honom*". Han som sålunda ger åt var och en enligt hans gärningar är Jesus Kristus, den gudomlige domaren. Ty han är också nycklarnas väktare; "*Davids nyckel*" för de välsignade utvalda 1873 och 1994, enligt Upp.3:7, och "*nyckeln till den bottenlösa avgrunden*" för de fallna 1843 och 1994.

Vers 2: "*Och hon öppnade djupets brunn. Och rök kom upp från brunnen, som röken från en stor ugn; och solen och luften förmörkades av röken från brunnen.* »

Den protestantiska tron förändrar herre och öde, och dess verk förändras också. Hon får alltså tillgång till det föga avundsvärda ödet att behöva lida förstörelsen av den sista domen genom "*elden*" från den "*andra döden*" som kommer att nämnas i Upp. 19:20 och 20:10. Genom att ta bilden av "*en sjö av eld och svavel*" kommer denna "*eld*" från den sista domen att bli en "*stor ugn*" som hotar överträdare av Guds bud sedan deras förkunnelse på berget Sinai enligt 2 Mos.19:18: *Sinai berg var helt i rök, eftersom Herren hade stigit ner dit mitt i elden. denna rök steg upp som rök från en ugn , och hela berget skakade häftigt.*

» Anden använder sedan den filmteknik som kallas "flashback", flashbacken, som avslöjar verken skapade medan de fortfarande levde, de fallna tjänade djävulen. Ordet " rök " har här en dubbel betydelse: den av elden i " *den stora ugnen* " som vi läser om i Upp 14:11: " *Och röken från deras plåga stiger upp för evigt och alltid; och de har ingen vila dag eller natt, de som tillber vilddjuret och dess bild, och var och en som tar emot märket av hans namn* ", utan också det av " *de heligas böner* " enligt Upp.5:8, här, de falska helgon. Eftersom en riklig religiös aktivitet som manifesteras av böner rättfärdigar dessa ord som Jesus riktade till honom i *Sardes* , 1843: " *Du anses vara vid liv; och du är död* ." Död och två gånger döda, eftersom den föreslagna döden är " *den andra döden* " av den " *sista domen* " . Denna religiösa verksamhet bedrar alla utom Gud och hans utvalda som den upplyser. Detta utbredda bedrägeri är "bluff" som den moderna världen säger. Och det är verkligen tanken på berusning som Anden antyder genom bilden av " rök " som sprider sig i " *luften* " till den grad att den skymmer " *solen* ". Om det sistnämnda är symbolen för det sanna gudomliga ljuset, betecknar " *luften* " djävulens reserverade domän, kallad " *fursten över luftens makt* " i Ef.2:2, och som Jesus kallar " *fursten* " . *av denna världen* " i Johannes 12:31 och 16:11. I världen är syftet med desinformation att dölja sanningar som måste förbli hemliga. På ett religiöst plan är det samma sak: sanningen är bara för den utvalde. Förökningen av protestantiska grupper har faktiskt haft effektiviteten att maskera existensen av den sjundedagsadventistiska tron; detta fram till 1995 då de välkomnade henne i sina led för hennes " *stora olycka* ". I denna nya andliga situation kommer de att bli offer för den *andra döden* som kommer att förvandla jordens yta till en eldig *ugn* . Budskapet är skrämmande och vi kan förstå varför Gud inte erbjöd det tydligt. Den är förbehållen de utvalda så att de förstår vilket öde de har undkommit.

Vers 3: " *Grähoppor kom ut med rök och spreds över jorden; och makt gavs till dem som jordens skorpioners makt.* »

Bönerna symboliserade med " rök " kommer från fallna protestanters munnar och sinnen, därför symboliseras män och kvinnor med " *grähoppor* " på grund av deras stora antal. Det är faktiskt mängder av mänskliga varelser som föll 1843 och jag påminner er om att 1833, tio år tidigare, hade Herren gett en uppfattning om denna skara genom "stjärnornas fall" som genomfördes natten till den 13 november , 1833 mellan midnatt och 05.00, enligt historiskt ögonvittnesvittnesmål. Återigen bär uttrycket " *på jorden* " *den dubbla betydelsen av jordisk förlängning och protestantisk identitet. Vem gillar härjande och förödande " grähoppor "*? Inte bönderna, och Gud är inte längre förtjust i troende som förråder Honom och arbetar med motståndaren för att förstöra Hans skörd av de utvalda, så denna symbol appliceras på dem. Sedan, i Hesekiel 2, detta korta kapitel med 10 verser, citeras ordet " *rebell* " 6 gånger för att beteckna de judiska " *rebellerna* " som Gud behandlar som " *törnen, törnen och törnen och skorpioner* " . Här berör denna term " *skorpion* " protestantiska rebeller. I vers 3 förbereder anspelningen på hans makt användningen av en mycket viktig subtil symbol. Kraften hos " *skorpioner* " är att dödligt sticka sina offer med stickan i deras " *svans* " . Och detta ord " *svans* " får en grundläggande betydelse i gudomlig tanke som uppenbaras i Jesaja 9:14: " *Profeten som lär ut lögner är svansen* " .

Djur använder sina " svansar " för att jaga iväg och piska flugor och andra parasitära insekter som irriterar dem. Här hittar vi bilden av den falska " profetinnan Jezebel " som ägnar sin tid åt att förkasta och orsaka lidande för Gud och sina lurade otrogna tjänare. Utövandet av frivillig flagellation för att sona synd är också en del av den katolska trons lära. I Upp.11:1 bekräftar Anden denna jämförelse genom att använda ordet " rör " som nyckeln Jesaja 9:14 ger samma betydelse som ordet " svans ". Denna bild av den påvliga kyrkan gäller också, sedan 1844, för fallna protestantiska troende som blivit profeter åt Gud som lär ut lögn, eller falska profeter. Det föreslagna ordet " svans " kommer tydligt att citeras i vers 10.

Konstruktionen av den 3:e adventistförväntningen (denna gång, från den sjunde dagen)

Vers 4: " *De blev tillsagda att inte skada jordens gräs, inte heller något grönt eller något träd, utan bara de som inte hade **Guds sigill på sina pannor** . »*

Dessa " gräshoppor " slukar inte grönska, men de är skadliga för män som inte skyddas av " *Guds sigill* ". Detta omnämnande av " *Guds sigill* " bekräftar sammanhanget för de tider som redan behandlas i Upp.7. Budskapen är därför parallella, kapitel 7 om de utvalda beseglade och kapitel 9, de fallna övergivna. Jag påminner dig om att det enligt Matt.24:24 är omöjligt att förföra en autentisk utvald. Falska profeter bedrar därför varandra.

Precisionen, " ***Guds sigill på pannan*** ", indikerar början av beseglingen av Guds utvalda adventisttjänare, den 23 oktober 1844. Detaljen nämns strax före citatet av den profetiska "femmånadersperioden" av den följande versen ; en varaktighet på 150 verkliga år som kommer att baseras på detta datum.

Vers 5: " *Det gavs dem inte för att döda dem, utan för att plåga dem i **fem månader** ; och plågan de orsakade var som den plåga som orsakades av skorpionen när den sticker en man. »*

Guds budskap sammanför i sin bild handlingar som utförts i olika tider; som förvirrar och försvårar bildtolkning. Men när denna teknik förstås och tas emot blir budskapet mycket tydligt. Denna vers 5 var grunden för mitt tillkännagivande om Jesu Kristi återkomst 1994. Där finner vi de dyrbara profetiska " *fem månader* " som, med början 1844, gör det möjligt att fastställa datumet 1994. Men att genomföra projektet av Gud, jag var absolut tvungen att koppla Jesu Kristi härliga återkomst till detta datum. Så här, delvis förblindad av en precision i texten som skulle ha gjort detta hopp omöjligt, höll jag ut i den riktning som min Skapare önskade. Faktum är att texten specificerar: " *det gavs till dem, inte för att döda dem, utan för att plåga dem i fem månader* " . Förtydligandet " *nej att döda dem* " tillät inte temat " ^{6:e} trumpeter ", ett monstruöst dödande krig, under den tid som omfattas av den " ^{5:e} trumpeter "; tiden för 150 verkliga år. Men på sin tid var William Miller redan delvis förblindad för att utföra en handling som Gud önskade; upptäck ett misstag som tillåter oss att

återuppliva hoppet om Kristi återkomst till hösten 1844; ett falskt fel, eftersom de första beräkningarna som fastställde våren 1843 bekräftas idag i våra senaste beräkningar. Guds vilja och kraft är suverän och lyckligtvis för hans utvalda, ingenting och ingen kan hindra hans projekt. Faktum är att detta misstag i tillkännagivandet ledde till att den officiella adventismen 1991 visade en föraktfull attityd mot ett hopp om Jesu Kristi återkomst som tillkännagavs för 1994. Och det värsta för adventisterna är att ha blivit berövad det sista profetiska ljuset som belyser i sin helhet de 34 kapitlen i böckerna Daniel och Uppenbarelseboken, vilket alla kan få bevis på idag genom att läsa detta dokument. Därmed berövas de också de andra nya ljus som Gud har gett mig sedan våren 2018 om sin lag och om Kristi återkomst som kommer att återkomma, vet vi nu, våren 2030; och detta på nya grunder skild från den profetiska konstruktionen av Daniel och Uppenbarelseboken. Mellan 1982 och 1991, för mig, var de *fem månaderna* kopplade till de falska profeternas verksamhet som skulle fortsätta fram till Jesu Kristi återkomst. Övertygad av detta resonemang, dessutom motiverat, såg jag inte tidsbegränsningen som infördes genom förbudet mot att " döda ". Och på den tiden representerade datumet 1994 år 2000 för Jesu Kristi sanna födelse. Jag tillägger att ingen före mig identifierade orsaken till mitt fel; som bekräftar en prestation i enlighet med Guds vilja. Låt oss nu rikta vår uppmärksamhet mot förtydligandet " *men att plåga dem i fem månader* ". Formeln är extremt missvisande eftersom " *plågan* " i fråga inte lider av offren under de profeterade " *fem månaderna* ". Den " *plåga* " som Anden hänvisar till kommer att tillfogas de fallna vid den sista domen, där den kommer att orsakas av bränningen av " *eldsjön* ", straffet för den " *andra döden* ". Denna " *plåga* " tillkännages i budskapet från den tredje ängeln i Upp.14:10-11 som den föregående versen framkallade genom att citera " *röken* " " *av deras plåga* " ; ett budskap som adventister känner väl till eftersom det utgör en del av deras universella uppdrag. Eftersom Anden i förväg känner till denna officiella adventisms fall, säger han subtilt i detta budskap " **Också han kommer att dricka av Guds vredes vin, hållt oblandat i hans vredes bågare, och han kommer att plågas i eld och svavel inför heliga änglar och inför Lammet .** " Detta förtydligande " *han också* " riktar sig successivt mot den protestantiska tron, sedan den officiella otrogna adventismen som förkastades 1994 av Jesus Kristus själv. Sedan detta datum, som en bekräftelse på sin förbannelse, har denna nya " *rebell* " anslutit sig till den ekumeniska alliansen som sammanför katoliker och protestanter som redan är avskurna från Gud. Men före den officiella adventismens fall gällde formeln " *även han* " *för fallna protestanter, för efter att ha fallit 1844 skulle de nu dela katolikers, ortodoxa och falska judars öde.* Faktum är att " *även han* " berör alla icke-katoliker som hedrar den katolska kyrkan i Rom, genom att ingå dess ekumeniska allians och genom att hedra Konstantin I:s förordningar: ^{hans} söndag och födelse "solens dag", (julen den December 25). Genom att välja formen av singularisen " *han också* ", snarare än dess plural " *de också* ", påminner Anden oss om att det religiösa valet är ett individuellt val som gör en ansvarig, rättfärdig eller får en att känna skuld gentemot Gud, individen, och inte samhället; som " *Noa, Daniel och Job som inte ville rädda söner eller döttrar* " enligt Hes.14:18.

Plågorna i den sista domens andra död

Vers 6: " *I de dagar kommer människorna att söka döden, och de kommer inte att finna den; de kommer att vilja dö, och döden kommer att fly från dem.* »

Idéerna flödar väldigt logiskt. Efter att precis ha framkallat " *den andra dödens plågor* ", profeterar Anden i denna vers 6, om dagarna för dess tillämpning, som kommer att komma i slutet av det 7:e ^{årtusendet}, målsatt av uttrycket " *i dessa dagar* ". Han avslöjar sedan för oss de speciella egenskaperna hos detta extremt formidabla slutstraff. " *Människor kommer att söka döden, men de kommer inte att finna den; de kommer att vilja dö, och döden kommer att fly från dem.* " Vad människor inte vet är att de ondas uppståndelsekropp kommer att ha egenskaper som skiljer sig mycket från dagens köttsliga kroppar. För deras slutgiltiga straff kommer skaparen Gud att återskapa deras liv genom att göra det kapabelt att fortsätta i ett medvetet tillstånd fram till förstörelsen av deras sista atom. Vidare kommer lidandetidens längd att anpassas individuellt för varje individ, beroende på vilken dom som meddelas om dennes individuella skuld. Markus 9:47-48 bekräftar med dessa ord: "... *för att kastas i helvetet, där deras mask inte dör och elden inte släcks.* » Det bör också noteras att den protestantiska tron delar med den katolska kyrkan många falska religiösa dogmer, förutom söndagen, den första dagen som ägnas åt vila, finns det tron på själens odödlighet, vilket får protestanter att tro på existensen av helvete som katoliker lärt ut. Alltså hade det katolska helveteshotet, där de fördömda för evigt plågas i eld, ett hot som utsatte alla monarker i kristna länder för det, lite sanning, men framför allt mycket lögn. För det första kommer det helvete som Gud har förberett först att ta form vid slutet av de " *tusen år* " av de heligas himmelska dom över de ogudaktiga. Och för det andra kommer lidandet inte att vara evigt, även om det förlängs, jämfört med nuvarande jordiska förhållanden. Bland dem som kommer att se döden fly från dem, kommer att finnas anhängare och ivriga försvarare av den hedniska grekiska dogmen om själens odödlighet. Gud kommer därför att erbjuda dem upplevelsen av att föreställa sig vad deras öde skulle bli om deras själ hade varit verkligt odödlig. Men framför allt är det tillbedjarna av "den obesegrade solens dag" som kommer att möta sin gudomlighet; jorden själv som bar dem, efter att ha blivit en "sol" genom sammansmältningen av magma av eld och svavel.

Det dödligt bedrägliga utseendet

Vers 7: " *Dessa gräshoppor var som hästar förberedda för strid; På deras huvuden fanns kronor som guld, och deras ansikten var som människors ansikten.* »

Med dess symboler illustrerar vers 7 handlingsplanen för det fallna protestantiska lägret. De religiösa grupperna (*hästarna*) samlas för en andlig " *strid* " som bara kommer att genomföras vid slutet av nådens tid, men det slutliga målet är där. Denna strid får namnet " *Harmageddon* " i Upp 16:16 . Då är det lämpligt att notera Andens insisterande på dess jämförelse med tingens verklighet; vilket han gör genom att multiplicera användningen av termen " *gilla* ". Detta är hans sätt att förneka de berörda religiösa människornas falska påståenden. Allt är bara ett bedrägligt utseende: " *kronan* " som utlovats till trons erövrare, och själva

tron (*guldet*) som bara har en " likhet " med den sanna tron. Dessa falska troendes " ansikten " är själva vilseledande eftersom allt de har kvar är ett mänskligt utseende. Den som uttrycker denna dom genomsöker tyglarna och hjärtan. Han känner till människors hemliga tankar och delar sin vision av verkligheten med sina utvalda.

Vers 8: " *De hade hår som kvinnors hår, och deras tänder var som lejonens tänder.* »

Enligt 1Kor.11:15, kvinnors hår fungerar som en slöja. Och en slöjas roll är att dölja ansiktet, identiteten för det beslöjade subjektet. Denna vers 8 fördömer genom sina symboler kristna religiösa grupper missvisande utseende. De har därför det yttre utseendet (*hår*) som kyrkor (*kvinnor* , i Ef.5:23-32), men deras andar besjålas av " *lejonens* " *grymhet* (*tänder*) . Vi förstår bättre varför deras ansikten bara har ett mänskligt utseende. Det är inte utan anledning som Jesus jämför dem med lejon. Det påminner alltså om sinnesstämningen hos det romerska folket som fick de första kristna uppslukade av lejon på sina arenor. Och denna jämförelse är berättigad eftersom de vid världens ände återigen kommer att vilja döda Jesu Kristi sista sanna utvalda.

Vers 9: " *De hade pansar som pansar av järn, och ljudet av deras vingar var som ljudet av vagnar med många hästar som sprang till strid.* »

Den här versen riktar sig mot förfalskning av samlingen av Jesu Kristi sanna soldat som bär rättvisans " *bröstsöld* " (Ef.6:14), men här är denna rättvisa hård som " *järn* " som redan är en symbol för det romerska imperiet i Daniel. " *Gräshoppor* " låter med " *sina vingar* " när de är aktiva. Jämförelsen som kommer gäller alltså handling. Följande förtydligande bekräftar kopplingen till Rom vars vagnkapplöpningar med " *flera hästar* " gladda romarna på deras banor. I denna bild betyder " *många hästar* ": flera religiösa grupper samlades för att dra den romerska " *vagnen* ", för att förhärliga Roms auktoritet; Rom som visste hur man manipulerade andra religiösa ledare för att underkuva dem genom sina förförelser. Så här sammanfattar Anden rebellägrats agerande. Och denna sammankomst till förmån för Rom förbereder dem för det sista " *slaget vid Harmagedon* " riktat mot söndagens motståndare, trogna iakttagare av sabbaten helgad av Gud, och omedvetet mot Kristus, deras försvarare.

Vers 10: " *De hade svansar som skorpioner och stick, och i deras svansar fanns kraften att skada människor i fem månader.* »

Denna vers lyfter slöjan i vers 3, där ordet " *svans* " föreslogs under titeln "skorpionernas makt " . Den citeras tydligt även om dess innebörd inte är tydlig för den som inte letar efter den i Jesaja 9:14. Detta är inte mitt fall, så jag minns denna viktiga nyckel: " *profeten som lär ut lögner är svansen* " . Jag förtydligar det kodade budskapet i dessa termer: dessa grupper hade lögnaktiga (*svansar*) och upproriska (*skorpioner*) profeter och lögnaktiga tungor (stick), och det var i dessa falska profeter (*svansar*) som makten att skada människor heller, att förföra dem och övertyga dem att hedra den romerska söndagen under 150 år (*fem månader*) av religiös fred garanterad av Gud; som oåterkalleligt utsätter dem för " *den andra dödens plågor* " i den sista domen i slutet av det sjunde ^{årtusendet} . När jag tror att massorna inte ser vikten av vilodagen! Om de trodde på detta avkodade uppenbarade budskap skulle de ändra uppfattning.

Vers 11: " *De hade till kung den bottenlösa avgrundens ängel, som heter på hebreiska Abaddon och på grekiska Apollyon.* »

Mer och mer exakt når den gudomliga anklagelsen sin höjd: dessa religiösa grupper har som kung, Satan, " *avgrundens ängel* " som kommer att vara bunden i ödemarken i " *tusen år* " enligt Upp.20:3. Ordet " *djup* " i 1 Mos.1:2 syftar på jorden innan den bär det minsta tecken på liv. Denna term betecknar således jorden som har gjorts öde, alla former av liv utplånas av Kristi härliga återkomst. Hon kommer att vara i detta tillstånd i " *tusen år* ", och den enda invånaren är ängeln Satan som höll fången på henne. Den Gud kallar i Uppenbarelseboken 12, " *draken* ", och *ormen* , *djävulen och Satan* ", får här namnet Destroyer, som betyder orden " *hebreiska och grekiska* , ***Abaddon och Apollyon*** ". På ett subtilt sätt berättar Anden för oss hur denna ängel går tillväga för att förstöra Guds verk som han bekämpar. " *Hebreiska och grekiska* " är språken i den ursprungliga bibliska skriften. Alltså, sedan den protestantiska tron föll, 1844, början på temat för denna " *5:e trumpet* ," fick djävulen henne tillbaka med sitt välkända intresse för Bibeln. Men i motsats till reformationens härliga början, används den nu för att förstöra Guds plan. Satan tillämpar med den fallna reformerta tron, denna gång framgångsrikt, vad han förgäves försökt få Kristus själv att falla, vid tiden för hans motståndsprov.

Vers 12: " *Det första ve är förbi. Här kommer ytterligare två olyckor efter detta.* »

Här slutar, i vers 12, detta mycket speciella tema i den " *5:e trumpet* ." Detta ögonblick indikerar att mänskligheten har gått in i år 1994 i sin vanliga kalender. Fram till dess har religiös fred bestått mellan alla monoteistiska religioner. Ingen dödades för ett andligt motiv av religiöst engagemang. Förbudet mot att döda i vers 5 respekterades därför och uppfylldes som Gud hade förkunnat.

Men den 3 augusti 1994 dödade den allra första muslimska religiösa attacken från GIA fem franska tjänstemän nära den franska ambassaden i Alger, följt på tröskeln till den kristna julen den 24 december 1994 av en attack mot ett franskt plan, som dödade tre personer i Alger, däribland en fransman. Följande sommar inledde de väpnade islamistiska grupperna i den algeriska GIA dödliga attacker mot RER i Paris, den franska huvudstaden. Och 1996 halshöggs 7 franska katolska präster i Tibhirine i Algeriet. Dessa vittnesbörd ger således bevis på att de profeterade " *fem månaderna* " har överskridits. Religiösa krig kan därför återupptas och fortsätta fram till världens ände präglad av den förhärligade Kristi återkomst.

Den 6:e trumpet : Den andra stora " olycka " **Sjätte straffet för all falsk kristen helighet**

Tredje världskriget

Vers 13: “ *Den sjätte ringde. Och jag hörde en röst från de fyra hornen på det gyllene altaret som står inför Gud ,*

Detta sjätte varningsstraff utgör det "andra" stora " *ve* " som tillkännages i Upp. 8:13. Den föregår slutet av den kollektiva och individuella nådens tid och kommer således att fullbordas mellan 2021 och 2029. Med denna vers 13, inträdet i temat " 6: ^e *trumpet* " kommer att bekräfta krigets återkomst och tillståndet ” *att döda* ”. Detta nya tema berör samma religiösa grupper som de i " 5th *trumpet* » föregående. Symbolerna som används är identiska. Också saker kan förklaras så här: folken i " 5th *trumpet* " har blivit vana vid att " *inte döda* ", gå så långt som att förbjuda dödsstraff, i Europa och i vissa stater i USA. De hittade ett sätt att få internationell handel att fungera fördelaktigt, vilket berikade dem. De är därför inte längre anhängare av krig, utan försvarare av fred till varje pris. Krig mellan kristna folk verkar därför uteslutet, men tyvärr är en tredje monoteistisk religion mycket mindre fredlig, det är islam som går på två ben: terroristernas som agerar och de andra anhängarnas som applåderar deras mordiska handlingar. Denna samtalspartner omöjliggör därför utsikterna till varaktig fred, och det kommer att räcka för den skapande Guden att " *ljuda* " sin auktorisation för att konflikten mellan civilisationer och religioner ska inträffa med avsevärda dödliga effekter. På resten av jorden kommer varje folk också att ha sin traditionella fiende, de splittringar som djävulen och hans demoner förberett om hela planeten.

Men här riktar sig profetian mot ett visst territorium, det otrogna kristna västern.

Det sista straffet, före de " *sju sista plågorna* " som föregår Kristi återkomst, kommer i namnet " 6: ^e *trumpet* ." Redan innan vi går in på detaljerna i temat vet vi att detta tema verkligen är det andra av de " *stora olyckorna* " som tillkännagavs av " *örnen* " i det Napoleonska imperiet i Apo.8:13. Men i ett montage anpassat med denna avsikt, tillskriver profetian i Apo.11 detta namn " *andra ve* " till den franska revolutionen som kallas " *odjuret som reser sig ur avgrunden* ". Det är också temat för den "fjärde ^{trumpeten} " i Upp.8. Anden antyder därför för oss att det finns ett nära samband mellan händelserna som berörs av " 4: ^e och 6: ^e *trumpet* ." Vi kommer att ta reda på vilka dessa relationer är.

När den " 6: ^e *trumpet* ” ljuder, Kristi röst , *förebedjare inför rökelsens altare uttrycker en order.* (Enligt bilden av det jordiska tabernaklet som profeterade dess framtida himmelska roll som förebedjare för de utvaldas böner).

Västeuropas mål för Jesu Kristi vrede

Vers 14: “ *Och han sade till den sjätte ängeln som hade basunen: Lös de fyra änglarna som är bundna i den stora floden Euftrat. »*

Jesus Kristus förklarar: " *Lös de fyra änglarna som är bundna vid den stora floden Euftrat* ”: släpper de universella demoniska krafterna centrerade i Europa symboliserade med namnet Euftrat; Västeuropa och dess amerikanska och australiska förlängningar där de har bevarats sedan 1844, enligt Upp.7:2; Dessa är de *fyra änglarna till vilka det gavs att skada jorden och havet* . Tolkningsnycklarna är enkla och logiska. "Eufraten" är floden som bevattnade Daniels forntida Babylon. I Upp.17 sitter "skökan" som kallas "den stora Babylon" " *på många vatten*", symboler " *för folk, nationer och språk* ." " *Babylon*

" som betecknar Rom, de berörda folken är de europeiska folken. Genom att utse Europa som huvudmålet för hans mordiska ilska, avser Kristus Gud att straffa dem som förråder honom och ägna så lite uppmärksamhet åt det lidande han utstod på sitt smärtsamma kors, som den föregående versen just har erinrat om, genom att citera ordet "altare" . ", som profeterade det i det gamla förbundets symboliska riter.

Genom att rikta in sig på Europa riktar Anden sin hämnd mot två länder som koncentrerar sin skuld mot honom. Den handlar om den katolska tron, moderkyrkan och den äldsta dottern, som hon kallar Frankrike som har stöttat den så mycket genom århundradena, sedan dess början, av Clovis, frankernas 1:a^{kung} .

Den första länken med " 4:e trumpet " dyker upp, det är Frankrike, ett revolutionärt folk som sådde sitt frö av otro bland alla jordens kristna nationer, genom att sprida sina filosofers skrifter, ateistiska fria tänkare. Men det är också påvliga Rom som den franska revolutionen skulle förstöra och tysta. En jämförande studie av trumpeterna med de varningsstraff som presenterades för hebréerna i Tredje Mosebok 26 ger den fjärde rollen av ett gudomligt " svärd " som " hämnar hans förbund" . Den här gången, senast den 6:e trumpet ", kommer Jesus att hämnas sin allians själv genom att slå de två skyldiga folken och deras europeiska allierade. För enligt Apo.11 hade den franska ateismen " glats " och störtat de omgivande människorna i " glädje ": " de kommer att skicka gåvor till varandra" läser vi i Apo.11:10. I sin tur kommer den gudomlige Kristus att ge dem sina gåvor: konventionella bomber och atombomber; allt föregåtts av ett dödligt smittsamt virus som dök upp i slutet av 2019 i Europa. Bland de viktiga gåvorna är Frankrikes erbjudande av Frihetsgudinnan till staden New York i USA. Modellen var så underbar att efter Frankrike blev andra europeiska länder republiker. 1917 kommer Ryssland att upprepa modellen med samma slakt.

Globalt kärnvapenkrig

Vers 15: " Och de fyra änglarna, som var redo för timmen och dagen, månaden och året, blev lösa, för att de skulle döda en tredjedel av människorna. »

Förberedda att " skada jorden och havet " enligt Upp.7:2, " löses de fyra änglarna så att de kan döda en tredjedel av människorna " och handlingen är planerad och efterlängtd, eftersom den indikerar denna detalj: " vem var redo för timmen, dagen, månaden och året ". Nu, sedan när blev detta straff nödvändigt? Sedan den 7 mars 321, det datum då antagandet av solens dag som påtvingats av Konstantin I^{fullbordades} . Enligt Upp.17, vars tema är " skökans dom Babylon den stora ", siffran 17 symboliserar gudomlig dom. Tillämpad i antal århundraden från 7 mars 321, resulterar detta nummer 17 i 7 mars 2021; från detta datum kommer de sista 9 åren av den gudomliga förbannelsen att tillåta fullbordandet av den " 6:e trumpet " i Upp.9:13.

Låt oss notera omnämmandet av " **den tredje av männen** " som påminner oss om att hur hemskt det än är, så behåller denna destruktiva tredje världens konflikt en partiell (**tredje**) varningskaraktär; den är därför användbar för att få till stånd religiösa omvändelser och leda valda tjänstemän att engagera sig fullt ut i det adventistiska arbetet som vägleds av Jesus Kristus. Denna förstörelse kommer för att straffa och inbjuda till omvändelse, mänskligheten som har

gynnats av "150 verkliga år" av religiös fred, profeterat av " *fem månader*" av den " *femte basunen* ".

För att fullt ut förstå innebörden av detta straff, det tredje i världskrigen sedan 1914, måste vi parallella det och jämföra det med den tredje deportationen av judarna till Babylon. I detta sista krigiska ingripande, år 586, förstörde kung Nebukadnessar kungariket Juda, den sista kvarlevan av nationen Israel; Jerusalem och dess heliga tempel har blivit ruiner. Ruinerna efter tredje världskriget kommer att ge bevis på att den kristna alliansen har avfallit lika mycket som den judiska alliansen av det hebreiska folket. Sålunda, efter denna demonstration, kommer de icke-troende eller religiösa överlevande att utsättas för det sista universella testet av tro som ger en sista chans till frälsning för troende från alla monoteistiska religioner; men Skaparen Gud lär bara ut en sanning som rör Jesus Kristus och hans heliga lördagssabbat, den enda sanna sjunde dagen.

Den slakt som aviserats för detta universella krig utgör en annan aspekt av den " *andra olyckan* " som förbinder den med den franska revolutionära ateismen av den " *fjärde trumpet* ". Frankrike och särskilt dess huvudstad, Paris, är i den allsmäktige gudens hårkors. I Upp.11:8 tillskriver han honom namnen " *Sodom och Egypten* ", namn på forntida fiender som till exempel förstördes på ett oförglömligt sätt av Gud, den ena av eld från himlen, den andra av sin förblindande kraft. Detta gör att vi kan förstå att han kommer att agera mot henne på samma fruktansvärda och definitiva sätt. Vi måste inse vårt enorma ansvar i att den sanna tron försvinner. Efter att ha hatat religion föll den republikanska regimen i Napoleon I:s despotiska händer, ^{för} vilken religionen bara var en användbar folie för hans personliga ära. Det är till hans stolthet och opportunist som den katolska tron har att tacka sin överlevnad genom dess upprättande av Concordat som var förgöraren av principen om gudomlig sanning.

Demografisk precision: tvåhundra miljoner fighters

Vers 16: " *Siffran på arméns ryttare var två myriader av myriader: jag hörde antalet av dem.* »

Vers 16 ger oss ett viktigt förtydligande om antalet kombattanter som deltar i konflikten: " *två myriader av myriader* " eller tvåhundra miljoner soldater. Fram till 2021 när jag skriver det här dokumentet har inget krig nått detta antal i sina konfrontationer. Men idag, med en global befolkning på sju och en halv miljard människor, kan profetian uppfyllas. **Den precision som denna vers ger fördömer alla tolkningar som har tillskrivit denna konflikt till tidigare handlingar**.

Ett ideologiskt krig

Vers 17: " *Och så såg jag hästarna i synen och de som satt på dem, som hade pansar i färgen av eld, hyacint och svavel. Hästarnas huvuden var som lejonhuvuden; och ur deras mun kom eld och rök och svavel.* »

I denna vers 17, antalet gudomliga domar, finner vi symbolerna för den "5:e ^{basunen} " : grupperna (*hästarna*) och de som befaller dem (*ryttarna*). Deras enda rättvisa (*bröstskydd*) är åtgärden att brinna med eld, och vilken eld! Kärnvapenbrand jämförbar med elden från jordbunden underjordisk magma.

Anden tillskriver dem egenskaperna hos *Hyacinten* som motsvarar i upprepningen av uttrycket i slutet av versen att *röka*. Detta symboliserar redan helgonens böner i det föregående temat, det är karaktären av dess parfym som vi måste komma ihåg, och där förstår vi vad dess omnämnande betyder. Denna växt är giftig, irriterande för huden, och dess lukt ger huvudvärk. Denna uppsättning kriterier definierar bönerna för de inblandade kombattanerna. Ingen av dessa böner tas emot av skaparen Gud; de gör honom illamående och inspirerar honom med djup avsky. Det måste förstås att i denna väsentligen religiösa och ideologiska konflikt är endast religioner inblandade, totalt avskurna från den, men inte desto mindre huvudsakligen monoteistiska: judendom, katolicism, protestantism, ortodoxi, islam. En ny nyckelsymbol från Jesaja 9:14 citeras här: " *huvudet är domaren eller äldste* ." Det finns därför i spetsen för de grupper som konfronterar varandra magistrater som idag kallas "presidenter" i republikerna. Och dessa presidenter är utrustade med styrkan hos " *lejonet* ", djurens kung och djungelns kung. Innebörden av styrka ges till det i Domarboken 14:18. I sitt budskap profeterar Anden ett krigiskt engagemang som styrs på distans av mycket mäktiga, auktoritära och religiöst engagerade statsöverhuvuden, eftersom det kommer från deras " *mun* " släppte ut sina böner illustrerade med ordet " *rök* ". Från deras samma " *mun* " kommer order om förstörelse genom " *eld* ", böner av " *rök* " och förintelse av mängder, beordrar användning av kärnvapenbomber avbildade av " *svavel* ". Uppenbarligen vill Anden lyfta fram vikten av denna kärnkraft som står till en enda mans förfogande. Aldrig i jordens historia har en sådan destruktiv kraft varit beroende av en enda persons beslut. Saken är verkligen anmärkningsvärd och värd att betona. Men för oss som lever i den här typen av politiska organisationer chockerar dessa enormiteter oss inte längre. Vi är alla offer för en sorts kollektiv galenskap.

Vers 18: " *En tredjedel av människorna dödades av dessa tre plågor, av eld, av rök och av svavel, som kom ut ur deras mun.* »

Vers 18 betonar detta faktum från den föregående versen som specificerar att " *eld* , *rök* och *svavel* " utgör plågor som Gud vill; vilket versen bekräftade genom att tillskriva den hämnde Kristus orden att döda en tredjedel av människorna.

Nationernas överhuvudens kärnkraft

Vers 19: " *Ty hästarnas kraft fanns i deras mun och svans; deras svansar var som ormar med huvuden, och med dem gjorde de ont.* »

Vers 19 bekräftar konfliktens religiösa ideologiska karaktär genom att säga: Ty kraften hos de stridande grupperna (hästarna) fanns i deras ord (deras *mun*) och i deras falska profeter (*svansarna*) som till utseendet var bedragare (*ormar*) inflytelserik . på statscheferna, domarna (cheferna) genom vilka de (kombattanerna) gjorde skada. Den sålunda definierade principen motsvarar exakt den organisation av folken som råder idag i ändens tid.

Detta tredje världskriget vem kommer att avsluta temat " *trumpeter* " eller varnande straff är så viktigt att Gud tillkännagav det först för judarna i det gamla förbundet, successivt i Dan.11:40-45 och Hesekiel 38 och 39, och sedan för de kristna i det nya. förbundet, i denna bok Uppenbarelseboken som den " *sjätte*

basunen ", som den sista gudomliga varningen före slutet av nådens tid. Så låt oss hitta dessa rika kompletterande lektioner här.

Daniel 11:40-45

Uttrycket "*slutets tid*" leder oss att studera denna sista konflikt mellan nationerna, uppenbarad och utvecklad i profetian i Dan.11:40 till 45. Vi upptäcker där huvudfaserna i dess organisation. Ursprungligen, till stor del installerad på Västeuropas territorium, kolliderade aggressiv islam kallad "*konungen av söder*" med det till stor del katolska europeiska folket; den romersk påvliga katolska tron är ämnet som profetian riktar sig till sedan Dan.11:36. Den romerska påvliga ledaren som hittills hänvisats till presenteras under termen "*honom*"; i titeln "*kung*", attackeras han av "*kungen i söder*", islam som kommer att "*krocka mot honom*". Valet av verbet "*att kollidera*" är exakt och klokt, eftersom bara de som är på samma territorium "*krockar*" mot varandra. Det är då som genom att dra nytta av den välsignelse som erbjöds, eftersom situationen har störtat Västeuropa i fullständig oordning och panik, kommer "*kungen av norr*" (*eller norr*) att "*virra som en storm*" över detta byte i svårigheter, för att gripa det och ockupera den. Den använder "*många fartyg*", "*stridsvagnar*" och jaktplan som inte är något annat än "*ryttare*" och bor i norr, och inte i norra Västeuropa, utan i norra delen av den euroasiatiska kontinenten. Och närmare bestämt norr om Israel, vilket vers 41 föreslår genom att kalla det "*det vackraste av länderna*". Det berörda Ryssland är ett folk av "*ryttare*" (kosackerna), uppfödare och leverantörer av hästar till Israels historiska fiender. Den här gången, baserat på alla dessa uppgifter, blir det lätt att identifiera denna "*nordens kung*" med mäktiga ortodoxa Ryssland, den östliga religiösa motståndaren till den västerländska påvliga romanismen sedan den officiella kristna religiösa schismen 1054.

Vi har precis hittat några av de krigförande skådespelarna från tredje världskriget. Men Europa har mäktiga allierade som något har försummat det på grund av ekonomisk konkurrens som har blivit katastrofal sedan ett virus, covid-19 coronaviruset, kom. Blodlösa ekonomier kämpar för sin överlevnad, varje folk vänder sig mer och mer inåt. Men när konflikten börjar i Europa kommer den amerikanska allierade att ta sin tid att agera.

I Europa möter ryska trupper lite motstånd. En efter en ockuperades de europeiska folken i norr. Enbart Frankrike gjorde svagt militärt motstånd och de ryska arméerna hölls tillbaka i den norra delen av landet. Den södra delen upplever allvarliga problem med islam som redan är etablerad i stort antal i detta område. Ett slags avtal av gemensamt intresse förbinder de muslimska kämparna och ryssarna. Båda är giriga på byte och Frankrike är ett rikt land, även ekonomiskt ruinerat. Araberna är plundrare genom traditionellt arv.

På den israeliska sidan är situationen katastrofal, landet är ockuperat. De muslimska arabiska folken som omger det är skonade: Edom, Moab, Ammons barn: dagens Jordan.

Något som inte kunde ha uppnåtts före 1979 när Egypten lämnade det arabiska lägret för att bilda en allians med Israel, valet som gjordes då, med starkt stöd från USA, vände till sin nackdel; det är ockuperat av ryssarna. Och genom att specificera "*hon kommer inte att undkomma*", avslöjar Anden den

opportunistiska karaktären av valet som gjordes 1979. Genom att ställa sig på den starkaste av tiden trodde hon att hon skulle slippa olyckan som överföll henne. Och olyckan är stor, hon blir fråntagen sin rikedom av de ockuperande ryssarna. Och som om det inte vore nog så plundrar libyerna och etiopierna den också efter ryssarna.

Kärnkraftsfasen i världskonflikten

Vers 44 markerar en stor förändring i tingens situation. Medan de ockuperar Västeuropa, Israel och Egypten blir ryska trupper skrämde av "nyheter" som rör deras eget ryska territorium. Anden citerar "öst" med hänvisning till ockupationen av Västeuropa men också "norr" med hänvisning till ockupationen av Israel; Ryssland ligger "öster" om den första och "norr" om den andra. Nyheten är så allvarlig att den utlöser en mordisk galenskap. Det är här som USA går in i striden och väljer att förintä ryskt territorium med kärnvapeneld. Då började konfliktens kärnvapenfas. Dödliga svampar uppstår på många ställen, för att förintä och "utrota mängder" av människors och djurs liv. Det är i denna handling som "en tredjedel av männen dödas" i enlighet med tillkännagivandet av den "6:e basunen". Knuffade tillbaka till Israels "berg" förintades de ryska trupperna från "kungen av norr" utan att få den minsta hjälp: "utan att någon kom till hans hjälp".

Hesekiel 38 och 39

Hesekiel 38 och 39 frammanar också denna sista konflikt i historien på sitt eget sätt. Det finns intressanta detaljer som denna precision som avslöjar Guds avsikt att "sätta ett spänne i käken" på den ryske kungen för att dra in honom och engagera honom i konflikten. Den här bilden illustrerar en frestande möjlighet att bli rik med sitt folk, som han inte kommer att kunna motstå.

I denna långa profetia ger Anden oss namn som referenspunkter: *Gog, Magog, Rosch* (ryska), *Meshech* (Moskva), *Tubal* (Tobolsk). De sista dagarnas sammanhang bekräftas av en detalj om de attackerade folken: "Du ska säga: Jag ska dra upp mot ett öppet land, **jag kommer** över män som är tysta och trygga i sina boningar, alla i bostäder utan väggar och som varken har bultar eller dörrar (Hesek.38:11)." Moderna städer är verkligen helt öppna. Och de motsatta krafterna är tragiskt ojämlika. Anden lägger här i munnen på Daniels "kung i norr", denna gång verbet "Jag kommer" som antyder en massiv, snabb och luftig aggression enligt verbet och bilden "kommer att virvla som en storm" av Dan.11:40, från en ganska avlägsen plats. I denna Hesekiels profetia finns det inget mysterium om de inblandade länderna; Ryssland och Israel är tydligt identifierade. Mysteriet fanns bara i Dan.11:36 till 45 där det gällde det romerska påvedömet och dess europeiska territorium. Och genom att ge namnet "nordens kung" till Ryssland som angriper det påvliga katolska Europa hänvisar Gud till hans uppenbarelse som gavs till Hesekiel. Eftersom jag påminner er, är det främst i förhållande till Israels geografiska läge som Ryssland ligger i "norr". I själva verket är det öster om ställningen för det romersk-katolska påvliga Västeuropa. Det är därför för att bekräfta de ryska truppernas ställning i detta påvliga Europa som de ockuperar och dominerar, som Anden lokaliserar ankomsten av dåliga

nyheter från "öst" . " Jag ska regna eld och svavel över honom och hans trupper (Hesek.38:22)"; " Jag skall sända eld till Magog ", läser vi i Hes.39:6. Här är då orsaken till de dåliga nyheterna som gör " konungen i norr " rasande i Dan.11:44. Som i Daniel kommer den ryske angriparen att hamna i hörn och förgöras på Israels berg: " Du och alla dina trupper kommer att falla på Israels berg (Hesek.39:4)". Men mysteriet täcker USA:s identitet vid ursprunget till denna handling. Jag finner i Hes.39:9 en mycket intressant detalj. Texten frammanar möjligheten att göra eld i " sju år " genom att bränna de vapen som används i denna fruktansvärda globala konflikt. Trä är inte längre råvaran för moderna vapen, men de " sju åren " som nämns återspeglar intensiteten i detta krig och mängden vapen. Från och med den 7 mars 2021 är det bara nio år kvar till Kristi återkomst; de sista 9 åren av Guds förbannelse under vilka den sista internationella konflikten kommer att äga rum; ett krig som är fruktansvärt destruktivt för liv och egendom. Enligt vers 12 kommer de ryska liken att begravas i " sju månader ".

Fruktansvärd och oförsonlig gudomlig rättvisa

Det kommer att finnas många lik och Gud ger oss i Hesekiel 9 en idé om det massakrerande vildskapet som han kommer att organisera. Eftersom det tredje världskriget som förväntas för perioden mellan 2021 och 2029 är motbilden till det tredje ^{kriget} som leddes av Nebukadnessar mot det forntida Israel i – 586. Här är vad den store skaparen Gud beordrade, frustrerad och föraktad av sitt folk i Hes.9: 1 till 11:

”Eze.9:1 Då ropade han med hög röst i mina öron: Kom nära, du som måste straffa staden, var och en med sitt fördärvsredskap i sin hand!

Hes.9:2 Och se, sex män kom genom den övre porten på norra sidan, var och en med sitt fördärvsredskap i sin hand. Bland dem fanns en man klädd i linne och bar en skrivväska i bältet. De kom och ställde sig nära kopparaltaret.

Hesek.9:3 Israels Guds härlighet reste sig från keruben som den låg på och gick till husets tröskel; och han kallade till sig mannen som var klädd i linne och bar en skrivväska i bältet.

Hes.9:4 Herren sade till honom: Gå genom staden, mitt i Jerusalem, och gör ett märke på pannan på de män som suckar och stönar över alla de styggelser som begås där.

Hesek.9:5 Och i mina hörn sade han till de övriga: Gå efter honom in i staden och slå; låt ditt öga vara utan medlidande och förbarma dig inte!

Hesek.9:6 Döda och förgöra de gamla, de unga männen, jungfrurna, barnen och kvinnorna; men gå inte fram till någon som har märket på honom; och börja med min fristad! De började med de äldste som var framför huset.

Hes.9:7 Och han sade till dem: "Orensen huset och fyll förgårdarna med dödade; Kom ut!... De gick ut och slog till i staden.

Hes.9:8 När de slog till och jag fortfarande var kvar, föll jag på mitt ansikte och ropade: "Ack! Herre GUD, kommer du att förgöra allt som finns kvar av Israel genom att utgjuta din vrede över Jerusalem?"

Hes.9:9 *Och han sade till mig: Israels hus och Judas missgärning är stor, mycket stor; landet är fullt av mord, staden är full av orättvisa, ty man säger: Herren har övergivit landet, Herren ser ingenting.*

Hes.9:10 *Inte heller jag ska förbarma mig och inte förbarma mig; Jag skall föra deras gärningar över deras huvuden.*

Hes.9:11 *Och se, mannen klädd i linne och med en skrivväska i bältet svarade: Jag har gjort som du har befallt mig. »*

Alla som dödas av religiösa skäl är inte martyrer för tron. Det finns i denna kategori många fanatiker som är redo att ge sina liv, möjligen för sin religion, men också för någon politisk eller annan ideologi. Trons sanna martyr är först och främst i Jesus Kristus. Då är det med nödvändighet en utvald vars liv som offrats endast är till behag för skaparen Gud, om hans död föregicks av ett liv som överensstämde med hans uppenbarade krav för hans tid.

Låt oss nu finna, i temat för den " ^{6c} trumpeta " frammanandet av det moraliska sammanhanget i tiden efter kriget.

Överlevandes ånger

I motsats till vad de flesta människor tror och fruktar, så destruktiva som de är, kommer kärnvapen inte att förrinta mänskligheten; eftersom " överlevande " kommer att finnas kvar efter konfliktens slut. Om krig sa Jesus i Matt.24:6: " *Ni skall höra om krig och rykten om krig: akta er så att ni inte blir oroliga, ty detta måste ske. Men det kommer inte att vara slutet än.* » Mänsklighetens förintelse kommer att bero på skaparens Gud efter hans härliga återkomst i Jesu Kristi person. Eftersom de överlevande måste utsättas för ett sista trosprov. Sedan 1945, datumet för den första användningen av atomvapen, har mer än två tusen explosioner utförts för tester av de jordiska makterna som besitter dem; det är sant, successivt, under en tidsperiod av 75 år och jorden är enorm, även om den är begränsad, den uthärdar och stöder de slag som mänskligheten utsätter den för. I det kommande kärnvapenkriget, tvärtom, kommer mängder av explosioner att äga rum under en kort period och spridningen av radioaktivitet kommer att omöjliggöra fortsättningen av livet på jorden. Genom sin återkomst kommer den gudomlige Kristus att sätta stopp för lidandet för den döende upproriska mänskligheten.

Vers 20: " *Resten av männen som inte dödades av dessa plågor ångrade sig inte från sina händers verk, för att inte tillbe demoner och avgudar av guld, silver, brons, sten och trä, som inte kan se, inte heller hör och gå inte; »*

I vers 20 profeterar Anden om förhärdning av de överlevande folken. " *Andra män som inte dödades av dessa plågor omvände sig inte från sina händers verk.* " Det " *andra ve* " som tillkännagavs vid tiden för imperiet utgör verkligen en gudomlig " *plåga* ", *men det föregår de " sju sista "* som kommer att falla på skyldiga syndare, efter slutet av nådperioden i Upp. 15. Det är fortfarande nödvändigt att påminna oss här om att dessa " *plågor* " alla straffade den romerska aggressionen mot den tidsordning som skapades av den allsmäktige Skaparguden.

"... *de slutade inte att tillbe demoner och avgudar av guld, silver, brons, sten och trä, som inte kan se, inte höra eller gå.* "

I denna uppräknings riktning Anden sig mot de kultiska bilderna av den katolska tron som är föremål för tillbedjan från anhängarna av denna avgudadyrkan. Dessa bilder representerar först "Jungfru Maria", och bakom henne, i stort antal, mer eller mindre anonyma helgon, eftersom det ger alla stor frihet att välja sitt favorithelgon. Den stora marknaden är öppen 24 timmar om dygnet. Vi erbjuder dynor för alla armhålor, i alla stilar och storlekar. Och denna typ av övning irriterar särskilt den som led på Golgatas kors; dessutom kommer hans hämnd att vara fruktansvärd. Och redan, efter att 2018 ha gjort känd för sina folkvalda sin kraftfulla och härliga återkomst för år 2030, från 2019, slog han jordens syndare med ett dödligt smittsamt virus. Detta är bara ett mycket litet tecken på hans ilska som kommer, men han har redan effektiviteten på sin sida, eftersom vi redan är skyldiga honom en ekonomisk ruin utan motstycke i det ursprungliga västerlandets historia. Och när de är ruinerade, bråkar nationer, sedan slåss och slåss.

Den förebråelse som Gud riktar är desto mer berättigad för att i Jesu Kristi framträdande kom den sanne Guden i köttet, bland människorna och där som en av dem "såg, hörde och marknadsför", till skillnad från snidade eller *gjutna* avgudar som inte kan göra det.

Vers 21: " *Och de ångrade sig inte från sina mord, inte heller sin trolldom eller sin otukt eller sina stölder.* »

Med vers 21 avslutas temat. Genom att frammana " *deras mord* ", skildrar Anden den dödliga söndagslagen som i slutändan kommer att kräva döden av trogna iakttagare av den heliga sabbaten helgad av Gud. Genom att citera " *deras förtrollningar* " riktar han sig mot de katolska massorna som hedras av dem som rättfärdigar hans "söndag", denna falska Herrens dag och autentiska hedniska "solens dag". Genom att påminna om " *deras oförskämdhet* " *pekar Anden ut den protestantiska tron som arvtagare till den falska " profetinnan Isebel "s katolska " otukt "* i Upp 2:20. Och genom att tillskriva dem " *deras stölder* ", föreslår han de andliga stölder som åstadkoms, först, mot Jesus Kristus, själv, från vilken den påvliga kungen, enligt Dan.8:11, "tog bort det *eviga* " prästadömet och dess legitima titel. motiverad från " *församlingens chef* ", från Ef.5:23; men också dess ordning på " *tiden och dess lag* ", enligt Dan.7:25. Dessa högst andliga tolkningar utesluter inte vanliga bokstavliga tillämpningar, men de går långt bortom dem i Guds dom och dess konsekvenser för de skyldiga författarna.

Uppenbarelseboken 10: den lilla öppna boken

Kristi återkomst och rebellernas straff

Den lilla öppna boken och dess konsekvenser

Kristi återkomst i slutet av den fjärde adventistiska väntan

Vers 1: ” Jag såg en annan mäktig ängel komma ner från himlen, insvept i ett moln; över hans huvud var regnbågen, och hans ansikte var som solen, och hans fötter som eldpelare. »

Kapitel 10 bekräftar helt enkelt den andliga situation som har etablerats hittills. Kristus visar sig under den heliga gudomliga alliansens Gud, under bilden av "regnbågen" som gavs efter syndafloden till Noa och hans ättlingar. Det var ett tecken på Guds löfte att aldrig mer förstöra livet på jorden med strömmande vatten. Gud kommer att hålla sitt löfte, men genom Petrus mun tillkännagav han att jorden nu är "bevarad för eld"; en flod av eld. Saken kommer bara att fullbordas för det sjunde millenniets sista dom. Eld har dock inte slutat förstöra liv, eftersom det är ett vapen som Gud redan har använt mot städerna i dalen Sodom och Gomorra. I det här aktuella kapitlet illustrerar Anden kort händelserna efter den "6:e trumpet". Kapitlet inleds med bilden av den hämnande Kristi härliga återkomst.

Profetian helt oförseglad

Vers 2: ” Han hade *en liten öppen bok* i sin hand . Han satte sin högra fot på havet och sin vänstra fot på jorden; »

Från början av boken, enligt Upp. 1:16, kommer Jesus för att bekämpa tillbedjarna av den gudomliga "solen". Symbolernas roll blir tydligare: "hans ansikte var som solen" och vad kommer att bli av hans fiender, tillbedjarna av "solen"? Svar: hans steg, och ve dem! För "hans fötter är som eldpelare". Denna vers i Bibeln kommer då att uppfyllas: "Sätt dig vid min högra sida tills jag gör dina fiender till din fotpall (Ps.110:1; Matt.22:44)". Deras skuld ökade av det faktum att Jesus före sin återkomst "öppnade den lilla boken" i Uppenbarelseboken genom att sedan 1844 öppna det "sjunde inseglet" som fortfarande höll det stängt i Upp.5:1 till 7. Mellan 1844 och 2030, året för

sammanhanget som diskuteras i detta kapitel 10, har förståelsen och innebörden av sabbaten utvecklats till fullt ljus. Dessutom är männen i denna era utan ursäkt när de väljer att inte hedra honom. Den " *lilla boken* " " *öppnades* " sedan av Kristi Helige Ande och soldyrkarna *hade* ingenting med den att göra. I vers 2 illustreras deras öde. För att förstå innebörden av symbolerna för " *hav och land* " som finns i denna vers, måste vi studera *Upp* . Det första " *odjuret, som stiger upp ur havet* " , symboliserar den omänskliga, därför bestialiska, regimen för koalitionen av civila och religiösa makter, i deras första historiska form av monarkier och romersk-katolska påvedömet. Dessa monarkier symboliseras av de " *tio horn* " som är förknippade med symbolen som betecknar Rom i Dan.7 av " *det lilla hornet* " och Uppenbarelseboken 12, 13 och 17 av " *de sju huvuden* ". Detta " *vilddjur* " , enligt bedömningen av gudomliga värderingar, visar symbolerna som citeras i Daniel 7: det romerska imperiets föregångare, i omvänd ordning från Dan.7: leopard, björn, *lejon* . " *Odjuret* " är därför självt det romerska monstret i Dan.7:7. Men här, i Uppenbarelseboken 13, ersätts symbolen för det påvliga " *lilla hornet* " , som efterträder de " *tio hornen* " , med symbolen för den romerska identitetens " *sju huvuden* ". Och Anden tillskriver honom " *hädning* " , *det vill säga religiösa lögner*. Närvaron av " *kronor* " på de " *tio hornen* " indikerar tiden då de " *tio hornen* " i Dan.7:24 kom till regeringstiden. Det är därför också den tid då " *lilla hornet* " eller " *andra kungen* " själv är aktiv. " *Odjuret* " identifieras, uppföljaren tillkännager sin framtid. Hon kommer att agera fritt under " *en tid, gånger (2 gånger) och en halv tid* ". Detta uttryck betecknar 3 och ett halvt profetiskt år, eller 1260 verkliga år, i Dan.7:25 och Upp.12:14; vi finner det i form av " *1260 dagar* "-år eller profetiska " *42 månader* " i Upp.11:2-3, 12:6 och Upp.13:5. Men i vers 3 i detta kapitel 13 tillkännager Anden att hon kommer att bli slagen och " *som om hon sårad till döds* " , just av fransk ^{ateism} mellan 1789 och 1798. Och tack vare Napoleon I:s konkordat *kommer hennes dödliga sår att bli läkt* . Således kommer de som inte älskar gudomlig sanning att kunna fortsätta att hedra lögnerna som dödar själen och kroppen.

I slutet av dagarna kommer en bild av det första " *odjuret som kom upp från havet* " att dyka upp. Det här nya odjuret kännetecknas av det faktum att det denna gång kommer att " *uppstå från jorden* ". Anden förlitar sig på bilden av Första Moseboken, där " *jorden* " kommer ut ur " *havet* " , subtilt, och Anden berättar för oss att detta andra " *vilddjur* " kom ut ur det första, vilket betecknar den så kallade katolska kyrkan reformerad; exakt definition av den protestantiska reformerade tron. År 2021 representerar den redan den största militärmakten på planeten jorden och har varit en auktoritet sedan dess seger mot Japan och Nazityskland 1944-45. Detta är naturligtvis USA, ursprungligen huvudsakligen protestantiskt, men till stor del katolskt idag, på grund av den starka latinamerikanska emigrationen som välkomnas. Genom att anklaga honom för att göra " *det första vildjuret i hans närvaro*" fördömer Anden hans arv från den romerska söndagen. Detta visar att religiösa beteckningar är vilseledande. Den moderna protestantiska tron är så fäst vid detta romerska arv att det kommer att gå så långt som att utfärda en bindande lag som gör söndagsvilan obligatorisk på grund av sanktioner: en kommersiell bojkott till en början och en dödsdom, i slutändan. . . Söndagen betecknas som " *märket* " för auktoriteten hos *det*

romerska "odjuret", det första " odjuret ". Och siffran " 666 " är summan som erhålls med bokstäverna i titeln "VICARIVS FILII DEI", vad Anden kallar " vilddjurets nummer" . Gör uträkningen, numret finns där:

VICIVILIIDI

$5 + 1 + 100 + 1 + 5 = 112 + 1 + 50 + 1 + 1 = 53 + 500 + 1 = 501$

$112 + 53 + 501 = 666$

Ett viktigt förtydligande : Märket tas bara emot " på handen " eller " på pannan " i den utsträckning som " handen " symboliserar arbetet, handlingen och " pannan " betecknar varje varelse fri från dess personliga vilja. val som Esé.3:8 säger till oss: " Jag ska förhärda din panna så att du ställer den mot deras panna" .

Jesu Kristi framtida " fotpallar ", den rättvisa gudomlige domaren. Och subtilt, genom att ange prioritet " höger fot " eller " vänster fot ", indikerar Anden vem han anser vara mer skyldig. Den brinnande " högra foten " är för den romersk påvliga katolska tron som Gud tillskriver utgjutelsen av blodet från " alla som har slagits ihjäl på jorden", enligt Upp.18:24. Hans prioritet för ilska är därför förtjänt. Sedan, lika skyldig, för att ha i sin tur imiterat det, genom att skapa "bilden " av det första katolska " vilddjuret ", tar den protestantiska tron, kallad " jorden ", emot elden från Jesu Kristi " vänstra fot " som hämnar därmed blodet från de sista utvalda helgonen som skulle utgjutas utan hans frälsande ingripande.

Vers 3: " Och han ropade med hög röst, som ett lejon ryter. När han ropade ut, hörde de sju åskorna sina röster. »

Hemligheten gömd eller förseglad i verserna 4 till 7, förkunnad av " de sju åskornas röst" är nu uppenbarad. " Guds röst " jämförs således med ljudet av " åska " förknippad med siffran " sju " som symboliserar hans helgelse. Den här rösten förkunnar ett meddelande som länge varit dolt och ignorerat av män. Detta är året för vår gudomliga och upphöjda Herre Jesu Kristi återkomst i härlighet. Datumet avslöjades för dess valda tjänstemän 2018; Detta är våren 2030, då, sedan Jesu försoningsdöd den 3, 30 april, den tredje tredjedelen av 2000 år av de 6000 år som Gud programmerat för att välja ut utvalda kommer att sluta.

Vers 4: " Och när de sju åsknånarna hörde sina röster, gick jag för att skriva; och jag hörde en röst från himlen säga: Försegla vad de sju åskorna har sagt, och skriv det inte. »

I den här scenen har Gud två mål. Den första är att hans utvalda måste veta att Gud verkligen har bestämt en tid för världens ände; det är inte riktigt dolt, eftersom det beror på vår tro på programmet för de 6000 år som profeterats av våra sex profana dagar i våra veckor. Det andra målet är att avskräcka sökandet efter detta datum fram till den tidpunkt då det självt öppnar vägen till förståelse. Detta åstadkoms för vart och ett av de tre adventisttesterna som är användbara för att screena och välja ut de utvalda som befunnits värda att dra nytta av den eviga rättvisa som Jesus Kristus erbjöd, 1843, 1844 och 1994.

Vers 5: " Och ängeln, som jag såg stå på havet och på jorden, lyfte upp sin högra hand mot himlen. "

I denna inställning hos den store segerrike domaren, med fötterna placerade på sina fiender, kommer Jesus Kristus att formulera en högtidlig ed som binder honom gudomligt.

Vers 6: " *Och svor vid honom som lever för evigt och alltid, som skapade himlen och det som är i den, jorden och det som är i den, och havet och det som finns i den, att han 'det skulle finnas mer tid , '*

Jesu Kristi ed görs i skaparens Gud och den riktar sig till hans utvalda som ärar den första ängelns ordning i Upp.14:7; detta genom att genom sin lydnad demonstrera sin " *fruktan* " för Gud, genom att följa hans fjärde bud som ger ära åt hans skapande handling. Uttalandet " *att det inte skulle finnas mer tid* " bekräftar att Gud i sitt program hade planerat de tre fåfänga adventisternas förväntningar 1843, 1844 och 1994. Som jag redan har uttryckt var dessa fåfänga förväntningar användbara för att sälla kristna troende. För samtidigt som de var fåfängliga var konsekvenserna för dem de upplevde, dramatiska och andligt dödliga eller, för de utvalda, orsakerna till deras välsignelse och helgelse av Gud.

Tillkännagivandet av den tredje ^{stora} olyckan som profeterades i Upp.8:13.

Vers 7: " *Men under den sjunde ängelns röst, när han blåser (basunen), skulle Guds hemlighet fullbordas, eftersom han förkunnade för sina tjänare profeterna. »*

Tiden för att konstruera profetiska datum är förbi. De som fastställdes av de profeterade uppgifterna har fullgjort sin roll, att successivt testa protestanternas tro 1843-44 och adventisternas tro 1994. Det kommer därför hädanefter inte att finnas fler falska datum, inga fler falska förväntningar ; nyheterna, som initierats sedan 2018, kommer att vara goda, och de utvalda kommer, för sin frälsning, att höra ljudet av den " *sjunde basunen* " som kommer att markera ingripandet av den gudomliga rättvisans Kristus; tiden då enligt Upp.11:15: " *världens rike överlämnas åt vår Herre och hans Kristus* ", och därför tas från djävulen.

Konsekvenserna och tiderna för den profetiska tjänsten

Vers 8: " *Och rösten som jag hörde från himlen talade åter till mig och sade: Gå och ta den öppnade lilla boken i ängelns hand som står på havet och på jorden. »*

Verserna 8 till 11 illustrerar upplevelsen av missionen för tjänaren som har till uppgift att presentera den kodade profetian i klartext.

Vers 9: " *Och jag gick till ängeln och bad honom att ge mig den lilla boken. Och han sade till mig: Tag den och svälj den; det kommer att vara bittert i ditt inre, men i din mun blir det sött som honung. "*

Först skildrar " *magsmärtor* " mycket väl lidandet och lidandet som orsakats av förkastandet av det föreslagna ljuset från de upproriska kristnas sida. Dessa lidanden kommer att nå sin höjd för det sista trons prov, vid tidpunkten för söndagslagen, där de utvaldas liv kommer att hotas av döden. För till slutet kommer ljuset och dess förvaringsinstitut att bekämpas av djävulen och hans himmelska och jordiska demoner, medvetna eller omedvetna allierade till denna

"Förstörare", "Abaddon eller Apollyon" i Upp.9:11. "Sötman av honung" avbildar också perfekt lyckan av att förstå Guds mysterier som han delar med sina sanna utvalda som är törstiga efter sanning. Ingen annan produkt på jorden koncentrerar sin naturligt söta sötma som den. Normalt sett uppskattar och söker människor denna söta smak som är behaglig för dem. Kristi utvalde söker också i Gud sötman i en kärleksfull och fridfull relation såväl som hans instruktioner.

Genom att ge sin uppenbarelse "Apokalypsen" (= Uppenbarelsboken) "honungens sötma", jämför Guds Ande den med "det himmelska mannat" som hade "smak av honung" och som gav näring åt hebréerna, i öknen, under 40 år före deras inträde i det utlovade landet som togs från kanaanéerna. Precis som en hebré inte kunde ha överlevt utan att konsumera detta "manna", sedan 1994, slutet av de "fem månader" som profeterades i Upp.9:5-10, överlever den adventistiska tron endast genom att ge näring från denna sista profetiska andliga "mat" (Matt.24:45) "beredd för den rätta tiden för Jesu Kristi härliga ankomst. Denna lära som sanningens Gud ger mig att inse endast på denna sabbatsmorgon den 4:e timmen den 16 januari 2021 (men 2026 för Gud) skulle ha varit användbar för att svara den som frågade mig en dag om studiet av profetior "Vad får jag ut av det?" » Jesu svar är kort och enkelt: andligt liv för att undkomma andlig död. Om Anden inte tar upp bilden av en "kaka", utan bara "honungens sötma", beror det på att hebreernas fysiska liv handlade om denna "manna"-mat. När det gäller Uppenbarelse, är mat endast till för de utvaldas ande. Men i denna jämförelse framstår det som nödvändigt, oumbärligt och efterfrågat av den levande Guden som ett villkor för att upprätthålla andligt liv. Och detta krav är vettigt, eftersom Gud inte förberedde denna mat för att ignoreras och föraktas av sina tjänare i de sista dagarna. Det utgör det mest helgade elementet sedan Jesu Kristi offer och den sista formen och slutliga uppfyllelsen av den heliga nattvarden"; Jesus ger sina utvalda till mat, sin kropp och sin profetiska undervisning.

Vers 10: "Jag tog den lilla bokrullen ur ängelns hand och svalde den; det var i min mun söt som honung, men när jag hade svält det fylldes mitt inre av bitterhet. »

I den levda upplevelsen upptäckte tjänaren i ensamhet det bländande ljuset som Jesus profeterade och han fann faktiskt för det första "honungens sötma", en behaglig njutning jämförbar med honungens söta sötma. Men kylan som visades av adventistmedlemmarna och lärarna som jag ville presentera det för framkallade i min kropp autentiska buksmärter som kallas kolit. Så jag vittnar om den andliga och bokstavliga uppfyllelsen av dessa saker.

En annan förklaring gäller dock den sista epok i vilken det profetiska ljuset belyses. Det börjar i en tid av fred, men kommer att sluta i en tid av krig och mördande terror. Dan.12:1 profeterade det som "en tid av nöd, sådan som inte har varit sedan nationerna började till denna tid"; detta är tillräckligt för att orsaka "smärta i tarmarna". Speciellt eftersom vi läser i Klag.1:20: "Herre, se på min nöd! **Mitt inre** kokar, mitt hjärta är upprört inom mig, för jag har varit upprorisk. Utanför har svärdet orsakat sin förödelse, inom döden. » Även i Jer.4:19: "Mina inälvor! **Mitt inre**: Jag lider inuti mitt hjärta, mitt hjärta slår, jag kan inte vara tyst; ty du hör, min själ, basunens ljud, krigsropet. » Bitterheten

i " *inälvorna* " gör en jämförelse mellan det slutliga adventistuppdraget och det som anförtrotts åt profeten Jeremia. I båda erfarenheterna arbetar de folkvalda i den omgivande fientligheten hos de upproriska härskarna i sin tid. Jeremia och de sista sanna adventisterna fördömer de synder som begåtts av deras tids civila och religiösa ledare och genom att göra det vänds de skyldigas vrede mot dem, tills världens ände präglas av Jesu Kristi återkomst i härlighet, " *Kungarnas konung och herrarnas Herre* " i Upp.19:16.

Slutet på en första del av Uppenbarelse

I denna första del fann vi prologen och de tre parallella teman, breven riktade till de sju kyrkornas änglar, de sju sigillen eller tidens tecken och de sex trumpeterna eller varningsstraffen som väckts av Guds indignation.

Vers 11: " *Och de sade till mig: Du måste åter profetera om många folk och folk, och tungomål och kungar.* »

Vers 11 bekräftar hela täckningen av de senaste 2000 av de 6000 åren av Guds förberedda program. När man anländer till tiden för Jesu Kristi härliga återkomst, kommer frammanandets av profetian att återuppta översikten av den kristna eran i kapitel 11 under ett annat tema: "Du måste åter profetera **om** *många folk, nationer, tungomål och kungar* ."

Öppning av den andra delen av uppenbarelsen

I denna andra del, en parallell översikt över den kristna eran, kommer Anden att rikta in sig på viktiga händelser som redan nämnts i den första delen av boken, men här, i den andra delen, kommer han att avslöja för oss sin bedömning på ett mer utvecklat sätt om vart och ett av dessa teman. Även här kommer varje kapitel att använda olika men alltid kompletterande symboler och bilder. Det är genom grupperingen av alla dessa läror som profetian identifierar de målsatta ämnena. Sedan Daniels bok har denna princip att parallellkoppla kapitlen i profetiorna tillämpats av den Uppenbarande Anden, som du kan se.

Uppenbarelsboken 11, 12 och 13

Dessa tre kapitel täcker den kristna tidens tid parallellt och belyser olika händelser, men som alltid förblir mycket kompletterande. Jag kommer att sammanfatta och sedan detaljera teman.

Uppenbarelsboken 11

Påvlig regeringstid – Nationell ateism – Den sjunde trumpeten

Vers 1 till 2: Den katolska påvens falska profets 1260-åriga regeringstid: Förföljaren.

Verserna 3 till 6: under denna intoleranta och förföljande regeringstid kommer " *de två vittnen* " om Gud, de heliga skrifterna i de två förbunden, att drabbas och förföljas av " *vilddjuret* ", den romerska religiösa koalitionen som är allierad med monarkierna i Europas västra västra .

Verserna 7 till 13 har som ämne " *vilddjuret som reser sig ur avgrunden* " eller "franska revolutionen" och dess nationella ateism som dyker upp för första gången i mänsklighetens historia.

Verserna 15 till 19 kommer att ha som tema en partiell utveckling av den " *sjunde basunen* ".

Rollen som påvlig regering

Vers 1: " *Och de gav mig ett rör som en käpp och sade: Stå upp och mät Guds tempel, altaret och dem som tillber där.* »

Den riktade tiden är en tid av straff som avslöjas av ordet " *stav* ". Straffet är berättigat " *på grund av synd* " som har återställts civilt sedan 321 och religiöst sedan 538. Sedan detta andra datum har synden utdömts av den påvliga regimen

symboliserad här av "röret" som betecknar "den falske profeten som lär ut lögner" i Jes. 9:13-14. Detta budskap avbildar det i Dan.8:12: "hären gavs över med den eviga på grund av synden", där "hären" betecknar den kristna församlingen, "den eviga", Jesu prästadöme som tagits bort av påvlig regim, och "synd", övergivandet av sabbaten sedan 321. Detta är bara en upprepning av ett budskap som upprepas många gånger i olika aspekter och symboler. Det bekräftar den straffande roll som Gud gav till upprättandet av den romerska påvliga regimen. Verbet "mäta" betyder "döma". Straffet är därför resultatet av Guds dom över "templet". Guds, Kristi kollektiva församling, "altare"-symbolen för hans offerkors, och "de som tillber där" nämligen de kristna som gör anspråk på hans frälsning.

Vers 2: "Men templets yttre förgård, lämna den utanför, och mät det inte; ty det har givits åt folken, och de skola trampa den heliga staden under sina fötter i fyrtyrtvå månader. »

Det viktiga ordet i denna vers är "utanför." Det enbart betecknar den berörda romersk-katolicismens ytliga tro i bilden av dess regeringstid på 1260 dagsår som här presenteras som "42 månader". "Den heliga staden" bilden av de sanna utvalda "kommer att trampas under fötterna av nationerna" allierade med den påvliga despotregimen eller kungarna i europeiska kungariket "som begår äktenskapsbrott med" den katolska "Jezebel" under hennes långa intoleranta regeringstid 1260 verkliga år mellan 538 och 1798. I den här versen markerar Gud skillnaden mellan sann och falsk tro genom att förlita sig på symboliken för den hebreiska helgedomen: Moses tabernakel och templet byggt av Salomo. Vi finner i båda fallen, på "gården, utanför templet", köttliga religiösa riter: offeraltaret och tvättstället. Sann andlig helighet finns inne i templet: på den heliga plats där det finns: ljusstaken med sju lampor, bordet med de 12 visningsbröden och rökelsealtaret placerat framför förhänget som döljer det allra heligaste, en bild av himlen där Gud sitter på sin kungliga tron. Uppriktigheten hos kandidater för kristen frälsning är känd endast av Gud, och på jorden blir mänskligheten vilseledd av den "extrema" fasadreligion som den romersk-katolska tron representerar först i vår tids kristna religions historia.

Den heliga bibeln, Guds ord, förföljs

Vers 3: "Jag skall ge mina två vittnen makt att profetera, iklädda säckkläder, tusen tvåhundra sextio dagar. »

Under denna långa regeringstid bekräftad här i formen "1260 dagar", kommer Bibeln symboliserad av de "två vittnena" delvis att ignoreras fram till tiden för reformationen då den till och med förföljs av de katolska ligorna som är gynnsamma för påvarna som de stöder med svärd. Bilden "klädd i säckväv" betecknar ett tillstånd av lidande som Bibeln kommer att bestå fram till 1798. För i slutet av denna period kommer den franska revolutionära ateismen att bränna den på offentliga platser och även försöka förstöra den, få den att försvinna helt.

Vers 4: "Detta är de två olivträden och de två ljusstakarna som står inför jordens Herre. »

Dessa "två olivträd och två ljusstakar" är symbolerna för de två på varandra följande allianser som Gud har organiserat i sin frälsningsplan. Två på

varandra följande religiösa utdelningar som bär hans Ande vars arv är Bibeln och dess texter från de två allianserna. Projektet med de två allianserna profeterades i Sec.4:11 till 14, av " *två olivträd placerade till höger och vänster om ljusstaken* ". Och redan, före " *de två vittnena* " i vers 3, sade Gud om dem i Sakarias vittnesbörd: " *Dessa är de två oljesönerna som står inför hela jordens Herre. »* I denna symbolik betecknar " *olja* " den gudomliga Anden. " *Ljusstaken* " profeterar Jesus Kristus som i en mänsklig kropp kommer att föra Andens ljus i sin helgelse (= 7) och sprida kunskapen om det bland människor, precis som den symboliska ljusstaken sprider ljus genom att bränna oljan som finns i dess " *sju* "vaser.

Obs : " *Ljusstaken* " med " *sju* " lampor är centrerad på den mellersta vasen; detta, liksom mitten av veckan som gör, den 4:e ^{dagen} i påskveckan, den dag då Jesus Kristus genom sin försoningsdöd upphörde med " *offret och offret* ", den religiösa riten hebreiska, i enlighet med gudomlig plan profeterad i Dan.9:27. " *Ljusstaken* " med sju lampor bar därför också ett profetiskt budskap.

Vers 5: " *Om någon vill skada dem, kommer eld ur deras mun och förtär deras fiender; och om någon vill göra dem illa, så måste han dödas på detta sätt.* »

Här, som i Uppenbarelseboken 13:10, bekräftar Gud för sina sanna utvalda sitt förbud mot att straffa sig själva för skada som gjorts mot Bibeln och dess sak. Det är en handling som han reserverar uteslutande för sig själv. Det onda kommer att komma ut ur den skapande Gudens mun. Gud identifierar sig med Bibeln som vi kallar " *Guds ord* ", så att den som skadar honom angriper honom direkt.

Vers 6: " *De har makt att stänga till himlen, så att inget regn faller under deras profetians dagar; och de har makt att förvandla vattnet till blod och att slå jorden med all slags plåga, när de vill.* »

Anden citerar fakta som rapporteras i Bibeln. På sin tid fick profeten Elia av Gud att inget regn skulle falla utom på hans ord; inför honom fick Mose av Gud makten att förvandla vattnet till blod och att slå jorden med 10 plågor. Dessa bibliska vittnesmål är desto viktigare eftersom i de sista dagarna kommer föraktet för Guds skrivna och inspirerade ord att straffas med plågor av samma typ, enligt Upp.16.

Franska revolutionens nationella ateism

De mörka ljusen

Vers 7: " *När de har avslutat sitt vittnesbörd, kommer vilddjuret som kommer upp ur djupet att föra krig mot dem och övervinna dem och döda dem.* »

Anden uppenbarar för oss här, en viktig sak att notera; datumet 1793 markerar slutet på det bibliska vittnesbördet, men för vem? För hans fiender på den tiden som hade förföljt Bibeln och förkastade dess gudomliga auktoritet i frågor om stöd för tron; det vill säga monarkerna, de monarkistiska aristokraterna, den romersk-katolska påvliga regimen och hela dess prästerskap. På detta datum fördömer Gud också de falska protestantiska troende som i praktiken redan inte tar hänsyn till hans lära. I Dan.11:34, i sin dom, tillskriver Gud dem " *hyckleri* ": " *När de faller, kommer de att få hjälp lite, och många kommer att förena sig med dem i hyckleriet* . » Det är bara den första delen av Bibelns vittnesbörd som fullbordas, för 1843 kommer dess roll att återuppta en avgörande betydelse genom

att bjuda in de utvalda att upptäcka adventistprofetierna. Etableringen av nationell ateism i Frankrike kommer att rikta in sig på Bibeln och försöka få den att försvinna. Den rikliga blodiga användningen av "hans giljotin" gör den till ett nytt " *odjur* " som den här gången skulle " *resa sig ur avgrunden* ". Med denna term som är lånad från skapelseberättelsen i 1 Mosebok 1:2, påminner Anden oss om att om Gud, dess Skapare, inte hade funnits, skulle inget liv ha utvecklats på jorden. " *Avgrunden* " är symbolen för jorden berövad på invånare, när den är " *formlös och tom* ". Det var så " *i begynnelsen* ", enligt 1 Mos.1:2, och det kommer att bli så igen i " *tusen år* ", vid världens ände, efter Jesu Kristi härliga återkomst, vilket är temat som följer detta i detta kapitel 11. Denna jämförelse med det ursprungliga kaoset är välförtjänt för en republikansk regim som är född i politiskt kaos och den största oordning. Eftersom rebellmän vet hur man förenar sig för att förstöra, men de är väldigt splittrade i formerna som bör ges till återuppbyggnad. Detta vittnesbörd visar sedan den frukt som mänskligheten kan bära när den är helt avskuren från Gud; berövas sin välgörande handling.

Men genom att döpa den till " *avgrund* " föreslår Gud skaparens Ande också sammanhanget och tillståndet för vår jords ursprungliga skapelse. Sålunda, med inriktning på den första dagen av denna skapelse, visar han oss en jord som störts ned i absolut " *mörker* " eftersom Gud vid det ögonblicket ännu inte hade gett jorden ljuset av någon stjärna. Och denna idé kopplar andligt detta " *vilddjur som reser sig från avgrunden* " till det " *fjärde inseglet* " i Upp.6:12 beskrivet som en " *solsvart som säckväv* ". Sambandet görs också med den " *4:e basunen* " i Uppenbarelseboken 8:12 som beskrivs av " *slag av den tredje, solen, den tredje av månen och den tredje av stjärnorna* ". Genom dessa bilder tillskriver Anden den en särskilt " **mörk** " karaktär. Men det är i denna aspekt och detta " **mörka** " tillstånd som Frankrike kommer att glorifiera sina fria tänkare genom att ge dem titeln " **upplysning** ". Vi minns då Jesu Kristi ord som citeras i Matt.6:23: " *men om ditt öga är dåligt, kommer hela din kropp att vara i mörker. Om då ljuset som finns i dig är mörker, hur stort ska inte det mörkret vara!* » Sålunda går den mörka fria tanken i krig mot den religiösa anden och denna nya **frihetliga ande** kommer att sträcka sig över tiden och sträcka sig över västvärlden... kallad kristen och den kommer att behålla sitt onda inflytande till världens ände. Med den franska revolutionen lade sig "mörkret" för evigt med synden. För med den dyker böckerna skrivna av filosoferna av det fria tänkandet upp; vilket kopplar det till den "synd" som kännetecknar Grekland i profetierna i Daniel 2-7-8. Dessa nya böcker kommer att konkurrera med Bibeln och lyckas kväva den, i enorm utsträckning. Det " *krig* " som fördöms är därför framför allt ideologiskt. Efter revolutionen och efter andra världskriget kommer detta mörker att ta aspekten av den högsta humanismen i kontrast och därmed bryta med den ursprungliga intoleransen, men det ideologiska " *kriget* " fortsätter. Västerländska människor kommer att vara redo att offra allt för denna "frihet". Faktum är att de kommer att offra sina nationer, sin säkerhet och kommer inte att undkomma den död som Gud har planerat.

Vers 8: " *Och deras döda kroppar skall vara på torget i den stora staden, som i andlig mening kallas Sodom och Egypten, även där deras Herre korsfästes.*

»

De "lik" som citeras är de av de "två vittnen" vars första angripare också avrättades på "torget" i samma "stad". Denna "stad" är Paris, och den "plats" som citerades kallades successivt "place de la Concorde", "place Louis XV", "place de la Révolution". Ateism gör inte någon religiös form någon tjänst. De giljotinerade offren misshandlas just för sin religiösa tillhörighet. Och som budskapet "4:e trumpeten" lär, är målen det sanna ljuset (solen), det falska kollektivet (månen) och varje enskild religiös budbärare (stjärna). Vidare accepteras vissa korrupta religiösa former under förutsättning att de följer normerna för dominerande ateism. En del präster får alltså namnet "defrocked" i hån. Anden jämför Paris, den franska huvudstaden, med "Sodom" och "Egypten". De första frukterna av frihet var sexuella överdrifter åtföljda av nedbrytningen av traditionella sociala och familjekonventioner. Denna jämförelse kommer att få tragiska konsekvenser över tid. Anden säger till oss att denna stad kommer att drabbas av "Sodoms" och "Egyptens" öde, som för Gud har blivit standardsymbolen för synd och uppror mot honom. Kopplingen som etablerats ovan med den "grekiska" filosofiska "synden" som fördöms i Daniel 2-7-8 bekräftas här. För att till fullo förstå denna gudomliga stigmatisering av grekisk synd, låt oss ta hänsyn till det faktum att aposteln Paulus misslyckades och blev jagad från platsen, när han försökte använda filosofiska ord för att presentera evangeliet för invånarna i Aten. Det är därför den filosofiska tanken ständigt kommer att förbli fienden till skaparen Gud. Med tiden och fram till dess slut kommer denna stad som kallas "Paris" att bevara och vittna genom dessa handlingar om riktigheten i dess jämförelse med dessa två namn, symboler för sexuell och religiös synd. Bakom dess namn "Paris", ligger arvet från "Parisii", ett ord vars keltiska ursprung betyder "de i kitteln", ett dramatiskt profetiskt namn. Under romartiden var platsen ett fäste för hedniska dyrkare av Isis, egyptiernas gudinna, men också scenen och den cyniska bilden av Paris, son till kungen av Troja, gamle Priamos. Författare till äktenskapsbrott med den vackra Helena, hustru till den grekiske kungen Menelaos, han kommer att vara ansvarig för ett krig med Grekland. Efter en misslyckad belägring drog sig grekerna tillbaka och lämnade en enorm trähäst kvar på stranden. Trojanerna trodde att det var en grekisk gud och tog med sig hästen till staden. Och mitt i natten, när vinet och festen var över, kom grekiska soldater ut från hästarna och öppnade portarna för de tyst återvändande grekiska trupperna; och alla stadens invånare blev dödade, från kungen till den lägsta undersåten. Denna trojanska aktion kommer att orsaka förlusten av Paris under de sista dagarna eftersom den, ignorerar lektionen, kommer att upprepa sina misstag genom att installera sina fiender som den hade koloniserat på sitt territorium. Innan man tog namnet Paris kallades staden "Lutèce" vilket betyder "stinkande träsk"; hela programmet för hans sorgliga öde. Jämförelsen med "Egypten" är motiverad eftersom Frankrike genom att anta den republikanska regimen officiellt blir den första syndiga regimen i västvärlden. Denna tolkning kommer att bekräftas i Uppenbarelseboken 17:3 av den "scharlakansröda" färgen på "odjuret", bilden av de monarkiska och republikanska koalitioner under de sista dagarna, byggda efter Frankrikes modell. Genom att säga: "även där deras Herre korsfästes", gör Anden jämförelsen mellan förkastandet av den franska ateismens kristna tro och det

judiska nationella förkastandet av Messias Jesus Kristus; eftersom de två situationerna är identiska och de kommer att bära samma konsekvenser och samma frukter av ogudaktighet och orättfärdighet. Denna jämförelse kommer att fortsätta i verserna som följer.

Genom att kalla sin huvudstad " *Egypten* ", jämför Gud Frankrike med Faraon, en typisk modell för mänskligt motstånd i motsats till hans vilja. Den kommer att bibehålla denna upproriska position tills dess förstörelse. Det kommer aldrig att bli någon ånger från hans sida. När hon kallar " *ondt gott och gott ont* ", kommer hon att begå de värsta synder som Gud har utrotat; detta genom att kalla "ljus", de "mörka" tänkare som grundade "hans mänskliga rättigheter", som är emot Guds rättigheter. Och av många folk kommer dess modell att imiteras, till och med 1917, av det mäktiga Ryssland som kommer att förstöra det med en atomstöt vid tiden för den " *sjätte trumpet* ", vilket är vad dess namn "Parisii" profeterade i det keltiska språk, som betyder "de i kitteln". Hon kommer därför att förbli till sitt slut oförmögen att se Gud i de provningar som kommer att förstöra henne till den grad att hon förstörs. För han har riktat in sig på henne och han kommer inte att släppa henne förrän hon inte finns längre.

Vers 9: " *Tre och en halv dag kommer män bland folken, stammar, tungomål och nationer att se sina döda kroppar, och de kommer inte att låta sina döda kroppar läggas i en grav.* »

I Frankrike gick folket in i revolutionen 1789 och 1793 avrättade de sin kung då deras drottning, båda offentligt halshuggna på det stora centrala torget i staden som successivt kallas "Place Louis XV", "Place de la Révolution" och för närvarande "place de la Concorde". Genom att tillskriva " *tre och en halv dag* " till tiden för den destruktiva handlingen, verkar Anden innefatta slaget vid Valmy där revolutionärerna 1792 mötte och besegrade de rojalistiska arméerna i de europeiska kungadömena som attackerade det republikanska Frankrike inklusive Österrike, hem. av drottning Marie Antoinettes ursprungsfamilj. För att förstå ursprunget till detta hat måste vi komma ihåg att 1260 år av övergrepp av alla slag från den påvliga-kungliga koalitionen slutade med att irritera det franska folket som utnyttjades, misshandlades, förföljdes och helt ruinerade. De två sista regeringarna av Louis Uppmärksamhet! Republiken är inte och kommer inte att vara en välsignelse för Frankrike. Hon kommer till sitt slut, i sin femte form, att bära Guds förbannelser och själv begå de misstag som kommer att orsaka hennes undergång. Denna blodtörstiga regim kommer från sitt ursprung att bli landet för "mänskliga rättigheter" och humanism som kommer att sluta försvara de skyldiga och genom sin orättvisa frustrera offret. Han kommer till och med att välkomna sina fiender och installera dem på sitt territorium, och imitera, till det värsta, det berömda exemplet på den trojanska staden som är känd för införandet av den trähäst som grekerna lämnat kvar, som tidigare sett.

Vers 10: " *Och över dem ska jordens invånare jubla och glädja sig, och de kommer att skicka gåvor till varandra, eftersom dessa två profeter plågade jordens invånare.* »

I den här versen riktar Anden sig mot den tid då, likt kallbrand eller cancer, den franska filosofiska ondskan kommer att fortplanta sig och spridas som en pest i andra västerländska nationer. ^{Det} markerar "tidens tecken" med det " *6:e inseglet*

"; den där " *solen blir svart som en säck tagel* ": Bibelns ljus försvinner, kvävt av fria tänkares filosofiska böcker.

I andlig läsning, till skillnad från " *himlens rikes medborgare* " som definierar Jesu utvalda, betecknar " *jordens invånare* " amerikanska protestanter och mer allmänt människor som är upproriska mot Gud och hans sanning. Folket i europeiska och ännu mer amerikanska kungadömen ser mot Frankrike. Där krossar ett folk sin monarki och den katolska kristna religionen som hotar människorna som läser Bibeln, de " *två vittnena* ", med sitt "helvetes" " *plågor* "; *verkliga* " *plågor* " som dock endast är reserverade för den sista domen, för att förinta de falska religiösa människorna som själva bedrägligt använder denna typ av hot, enligt Upp 14:10-11. Även utläningar, offer för samma övergrepp utanför Frankrike, hoppas kunna dra nytta av detta initiativ. Detta, desto mer, eftersom med det franska stödet som beviljats av Ludvig XVI, i världen, några år tidigare, fann Nordamerikas nya Förenta stater sin självständighet och befriade sig från Englands dominans. Friheten är i rörelse och kommer snart att vinna över många människor. Som ett tecken på denna vänskap, " *kommer de att skicka gåvor till varandra* ". En av dessa gåvor var den franska gåvan till amerikanerna av "Frihetsgudinnan" som restes 1886 på en ö mitt emot New York. Amerikanerna returnerade gesten genom att erbjuda honom en kopia som, uppförd 1889, ligger i Paris på en ö mitt på Seine nära Eiffeltornet. Gud riktar in sig på denna typ av gåva som avslöjar delningen och utbytet som utgör förbannelsen av **överdriven frihet** som syftar till att ignorera dess andliga lagar.

Vers 11: " *Och efter de tre och en halv dagarna kom livets ande från Gud in i dem, och de stod på sina fötter; och stor fruktan kom över dem som såg dem.* »

Den 20 april 1792 hotades Frankrike av Österrike och Preussen och störtade dess kung, Ludvig XVI, den 10 augusti 1792. Revolutionärerna vann i Valmy den 20 september 1792. Kung Ludvig XVI giljotinerades den 21 januari 1793. Diktatorn Robespierre och hans vänner giljotinerades i tur och ordning den 28 juli 1794. "Konventionen" ersattes av "Directory" den 25 oktober 1795. De två "Terrorerna" 1793 och 1794 varade tillsammans bara ett enda år. Mellan den 20 april 1792 och den 25 oktober 1795 finner jag ganska exakt denna period av " *tre och en halv dag* " profeterad eller "tre och ett halvt" verkliga år. Men jag tror att varaktigheten också bär på ett andligt budskap. Denna period representerar en halv vecka, vilket kan framkalla en anspelning på Jesu Kristi jordiska tjänst som varade exakt "tre och en halv profetisk dag" och slutade med Messias Jesu Kristi död. Anden jämför sin handling med Bibeln, dess " *två vittnen* ", som också agerade och undervisade innan de brändes på Place de la Révolution i Paris. Genom denna jämförelse är Bibeln, denna tro, identifierad med Jesus Kristus, som i den är korsfäst igen och " *genomborrad* " som anges i Uppenbarelseboken 1:7. Floden av blodsutgjutelse slutade med att det franska folket skrämdes. Efter att ha avrättat sin ledare för den blodtörstiga konventet, Maximilien Robespierre, och hans vänner Couthon och Saint-Just, upphörde de sammanfattade och systematiska avrättningarna. Guds Ande väckte människors andliga törst och religionsutövningen blev återigen laglig, och framför allt gratis. Den välgörande "gudsfruktan" har dykt upp igen och intresset för Bibeln har visat sig igen, men

fram till världens ände kommer det att bekämpas och tävlas av filosofiska böcker skrivna av fria tänkare vars grekiska modell står i främsta rummet. dess olika former.

Vers 12: " Och de hörde en röst från himlen säga till dem: Kom upp hit; Och de steg upp till himlen i molnet; och deras fiender såg dem. »

Detta gudomliga uttalande gäller de bibliska " två vittnen " efter 1798.

Jämförelsen med Jesus fortsätter, eftersom det var han som hans utvalda såg (efter profeten Elia) stiga upp till himlen inför deras blickar. Men i sin tur kommer hans utvalda från den sista tiden att agera på samma sätt. Deras fiender kommer också att se dem stiga upp till himlen i molnet där Jesus kommer att dra dem till sig. Det stöd som Gud ger till sin sak är detsamma, för Jesus Kristus, hans utvalda, och i detta sammanhang av den franska revolutionen, Bibeln efter 1798. För att bekräfta slutet på den profeterade varaktigheten av "1260 dagar" -år , i 1799 dog påven Pius VI fängslad i Valence-sur-Rhône, vilket möjliggjorde, mellan 1843-44 och 1994, en lång fredsperiod på 150 år som profeterades i form av "fem månader" i Apo.9 : 5 -10 . Ludvig XVI:s död, monarkins upphörande och en fångepåves död ger ett dödligt slag mot den religiösa intoleransen mot " vildjuret som reser sig ur havet " i Upp.13:1-3. The Concordat of the Directory läker hennes sår men hon gynnas inte längre av det förstörda kungliga stödet, hon kommer inte längre att förfölja förrän tiden för slutet då protestantisk intolerans kommer att dyka upp under namnet "odjuret som reser sig från jorden" i Apo 13:11.

Vers 13: " I den stunden kom en stor jordbävning, och den tionde delen av staden föll; sju tusen män dödades i denna jordbävning, och de andra blev rädda och gav ära åt himlens Gud. »

Under denna epok (denna timme) fullbordades, i andlig form, den " jordbävning " som redan profeterades genom fullbordandet av den i Lissabon 1755, rörande temat för det " sjätte inseglet " i Ap 6:12. Enligt Guds Ande förlorade staden Paris " en tiondel " av sin befolkning. Men en annan betydelse kan gälla enligt Dan.7:24 och Upp.13:1, den tionde delen av de " tio hornen " eller västerländska kristna kungadömen som lyder under den romersk påvliga katolicismen. Frankrike, som av Rom betraktades som "den äldsta dottern" till den romersk-katolska kyrkan, föll i ateism, berövade den dess stöd och gick så långt som att förstöra dess auktoritet. Den fjärde ^{basunen} avslöjade det, " den tredje delen av solen är slagen " ; budskapet " sju tusen män dödades i denna jordbävning " bekräftar saken genom att säga: en mängd (tusen) religiösa " män " (sju: tidens religiösa helgelse), dödades i denna samhälleliga politiska jordbävning.

Vers 14: " Det andra ve är förbi. Se, det tredje ve kommer **snabbt** " .

Sålunda återupplivade det intensiva blodutgjutelsen fruktan för Gud, och "terror" upphörde, ersatt av Napoleon I:s imperium, " örnen " som förebådade de tre sista " trumpeterna ", tre " stora olyckor" för invånarna.» av jorden. Med tanke på att tillkännagivandet följer den franska revolutionen från 1789 till 1798, kan " den andra olyckan " som tillskrivs den i vers 14 inte beröra den direkt. Men för Anden är det sättet att berätta för oss att en ny form av den franska revolutionen kommer att dyka upp precis innan Jesu Kristi återkomst i härlighet. Men enligt Upp.8:13 gäller det " andra ve " helt klart temat för den ^{6:e} trumpet i Upp.9:13

som exakt kommer att " döda en tredjedel av människorna " innan Jesus Kristus återvänder för att hämnas den orättfärdiga fördömsen av sina heliga trogna tjänare genom att utrota deras dödliga fiender, de sista rebellerna. Vi kan förstå att i likhet med slakten orsakad av de franska revolutionärerna, organiserar Gud slakten av tredje världskriget, denna gång kärnkraft, vilket kommer att avsevärt minska antalet invånare på jorden, innan det elimineras, vilket kommer att återställa det till dess ursprungligt " *avgrunds* " utseende, efter Jesu Kristi sista destruktiva ingripande.

Den dubbla betydelsen av " *andra ve* " kopplar den *fjärde basunen* till den *sjätte* av andliga skäl. Uppenbarelsebokens struktur delar upp tiden för den kristna eran i två delar. I den första straffar " *olycka* " de skyldiga som straffats före 1844 och i den andra, de som straffas efter 1844, strax före världens undergång. Nu delar de två straffhandlingarna den innebörd som Gud ger till sitt fjärde straff i Tredje Mosebok 26:25: " *Jag ska sända svärdet som ska hämnas mitt förbund .* " Det första straffet föll på människor **som inte tog emot** reformationens budskap, det verk som Jesus förberett för sina utvalda, och det andra på dem som inte svarade på Guds krav **att fullborda** denna reformation från 1843. Det uppenbarade ljuset av som Gud konstruerar denna permanenta reformation kommer att presenteras fram till den timme då nådens tid tar slut.

Genom att ta upp de saker och handlingar som Gud tillskrev männen från den franska revolutionen från 1789 till 1795, finner vi de som han kan tillskriva västerländska män från de sista dagarna. Vi finner samma förakt, samma gudlöshet och hat mot religiösa förordningar och mot dem som undervisar dem; beteende som denna gång är resultatet av den extraordinära utvecklingen av vetenskap och teknik. Under fredsåren tog ateism och falsk religion över västvärlden. Gud har därför en god anledning att erbjuda oss, för detta tema, en dubbelläsning; beteendet hos de " *överlevande* " som gör den största skillnaden mellan den revolutionära eran och den vetenskapliga tiden under mänsklighetens sista dagar. För att vara tydligare, enligt Uppenbarelseboken 11:11 till 13, " *överlevande* " från den första behandlingen som rör den " *fjärde basunen* " " *ångrade sig* ", medan " *de överlevande* " från den andra, som rör den " *sjätte basunen* " " *ångrade sig . inte* ", enligt Upp.9:20-21.

Den tredje " *stora ve* " (för syndare): Kristi, den rättvisares härliga återkomst

Vers 15: " *Den sjunde ängeln blåste. Och det hördes höga röster i himlen, som sade: 'Världens riken är överlämnade åt vår Herre och åt hans Kristus; och han ska regera i evighet och evighet. »*

Det sista temat i kapitlet är det för den " *sjunde basunen* " som betecknar, jag påminner dig, det ögonblick då den osynlige skaparen Gud gör sig synlig för sina fienders ögon, vilket bekräftar Apo.1:7: " *Se, han kommer med molnen och varje öga kommer att se det; även de som genomborrade den .* " " *De som genomborrade honom* ", som genomborrade Jesus, är hans fiender från alla perioder av den kristna eran, inklusive de från den sista. De genomborrade honom och förföljde hans trogna lärjungar, om vilka han förkunnade: " *I den mån du har gjort detta mot en av de minsta av dessa mina bröder, det har du gjort mot mig (*

Matt.25:40)." Från himlen höjs höga röster för att fira händelsen. Dessa är de av himlens invånare som redan har uttryckt sig för att fira utdrivningen från himlen av djävulen och hans demoner av den segerrike Kristus, kallad " Mikael " i Upp. 12:7 till 12. De deltar i glädjen av utvald, i sin tur befriad och segerrik av Jesus Kristus. Den jordiska syndens historia kommer att upphöra i brist på syndare som förstörts av den gudomlige Kristi mun. Djävulen, " *den här världens furste* " enligt Jesus, förlorar sin besittning av den syndiga värld som förstörts av Gud. Han kommer att stanna kvar i ytterligare tusen år på den ödsliga jorden utan att skada någon, medan han väntar på hans totala eliminering vid den sista domen med alla andra syndare som Gud kommer att återuppstå för detta ändamål.

Den stora himmelska lyckan för de utvalda som återlösts genom Jesu Kristi blod

Vers 16: " *Och de tjugofyra äldste, som satt inför Gud på sina troner, föll ner på sina ansikten och tillbad Gud.* "

De utvalda har gått in i Guds celestiaa rike, sittande på troner i Guds närvaro, de kommer att regera eller döma de ogudaktiga enligt Upp.20:4. Denna vers frammanar sammanhanget av den himmelska början av de återlösta i Upp.4. Denna vers presenterar den form som sann tillbedjan av Gud bör ta. Utmattnings, knästående, med ansiktet nedåt, är den form som är legitimerad av Gud.

Vers 17: " *Vi säger: Vi tackar dig, Herre Gud, Allsmäktige, som är och som var, att du har tagit din stora makt i besittning och tagit ditt rike.* »

De återlösta förnyar sitt tack och böjer sig inför Jesus Kristus, " den Allsmäktige Gud som är och som var " " och som har kommit", som Upp.1:4 meddelade. " *Du har fattat din stora makt* " som du hade av sagt dig för att frälsa dina utvalda och genom din död sonade priset för deras synder i din " *lamm* "-tjänst; " *Guds lamm som tar bort världens synder* ." Du har " *tagit ditt rike i besittning* "; det föreslagna sammanhanget är verkligen det där Anden förde bort Johannes i Upp.1:10; historien om Kristi församling på jorden är i det förflutna. I detta skede står de " *sju församlingarna* " bakom de valda tjänstemännen. Jesu rike, föremålet för hoppet om de utvaldas tro, har blivit verklighet.

Vers 18: " *Nationerna blev vrede; och din vrede har kommit, och tiden har kommit att döma de döda, att belöna dina tjänare profeterna, de heliga och dem som fruktat ditt namn, de små och de stora, och att förgöra dem som förgör jorden.* »

Vi finner i denna vers 18 mycket användbar information om sekvensen av profeterade händelser. Den ^{6:e} trumpeten dödad _ en tredjedel av männen är, " *Nationerna var irriterade* ", och framför våra ögon, 2020-2021, bevittnar vi orsakerna till denna irritation: Covid-19 och den ekonomiska ruin som orsakades, islamisk aggression och omedelbart den ryska offensiven med sina allierade. Efter denna fruktansvärda och destruktiva konflikt, efter tillkännagivandet av söndagslagen av " *jordens vild* ", det vill säga den protestantiska och katolska koalitionen av amerikanska och europeiska överlevande, hällde Gud ut över dem " *de sju sista plågorna av hans vrede* ". beskrivs i Upp.16. Vid tiden för den sjunde visade sig Jesus för att rädda sina utvalda och förgöra de fallna. Sedan kommer programmet förberett för " *tusen åren* " av det sjunde årtusendet. I himlen, enligt

Upp.4:1, kommer domen över de ogudaktiga att äga rum: " *och tiden har kommit att döma de döda* ". De heliga får sin belöning: det eviga livet som Jesus Kristus lovat sina utvalda. De får till slut morgonstjärnan och kronan som utlovats till de utvalda som befunnits segrande i trons strid: " *att belöna dina tjänare profeterna* ". Gud påminner här om vikten av profetior för alla åldrar (enligt 2 Pet.1:19) och mer speciellt i de sista dagarna. " *De heliga och de som fruktar ditt namn* " är de som reagerade positivt på budskapen från de tre änglarna i Upp.14:7 till 13; den första påminner om den visdom som består i att frukta honom, lyda honom och inte ifrågasätta hans bud och säga: " *Frukta Gud och ge honom ära* ", i hans aspekt av Gud skaparen, " *ty stunden för hans dom har kommit, och tillbe honom som skapade himmelen och havet och jorden och vattenkällorna* . "

Vers 19: " *Och Guds tempel i himlen öppnades, och hans förbundsark visade sig i hans tempel. Och det kom blixtar och röster och åska och jordbävning och stort hagel.* »

Alla teman som framkallas i denna Uppenbarelsebok konvergerar mot detta historiska ögonblick av vår gudomlige Herre Jesu Kristi stora härliga återkomst. Denna vers riktar sig mot sammanhanget där följande teman uppfylls och avslutas:

Rev.1: Adventism:

Vers 4: " *Johannes till de sju församlingarna som finns i Asien: Nåd vare med er och frid från honom som är och som var och som kommer, och från de sju andarna som står framför hans tron.* "

Vers 7: " *Se, han kommer med molnen* . Och varje öga skall se det, även de som genomborrat det; och alla jordens stammar skola sörja över honom. Ja. amen! »

Vers 8: " *Jag är alfa och omega, säger Herren Gud, den som är och som var och som kommer* , den Allsmäktige. »

Vers 10: " *Jag var i Anden på Herrens dag* , och jag hörde bakom mig en hög röst, som ljudet av en basun. "

Apo.3: Den sjunde församlingen: slutet av den " laodikeiska " eran (= dömda människor).

Uppenbarelseboken 6:17: Guds vredes stora dag mot upproriska människor " *ty hans vredes stora dag har kommit* , och vem kan bestå? »

Apo.13: " *vildjuret som reser sig från jorden* " (protestantisk och katolsk koalition) och dess söndagslag; vers 15: " *Och det gavs åt honom att göra vildjurets bild levande, för att vildjurets bild skulle kunna tala, och för att alla som inte ville tillbe vildjurets bild skulle dödas.* »

Apo.14: De två teman " *skörden* " (världens ände och de utvaldas uppryckande) och " *årgången* " (massakrer på de falska herdarna av deras förförda och vilseledda anhängare).

Upp.16: Vers 16: " *den stora dagen i striden Harmageddon* "

I denna vers 19 finner vi nyckelformeln för Guds direkta och synliga ingripande, " *och det kom blixtar, röster, åska, en jordbävning* ", som redan

citeras i Upp.4:5 och 8:5. Men här lägger Anden till " *och kraftigt hagel* "; ett " *hagel* " med vilket temat för den **sjunde** av de " *sju sista plågorna* " i Upp.16:21 slutar.

Kontexten för Jesu Kristi återkomst präglas därför av det sista adventisttemat som denna gång, våren 2030, ger den sanna frälsning som erbjuds de utvalda, erhållen genom blodet som utgjutits av Jesus Kristus. Det är stunden för hans konfrontation med rebellerna som förbereder sig för att döda hans utvalda som vägrar den romerska söndagen och håller sin trohet för den sabbat som helgats av Gud från den första veckan av hans skapelse av världen. Det " *sjätte inseglet* " i Uppenbarelseboken 6 illustrerar beteendet och bestörtningen hos dessa rebeller som fångats av Herren i handling av avsiktligt folkmord på hans välsignade och älskade utvalda. Ämnet för oenighet tas upp i denna vers 19. Det handlar om den gudomliga lagen som finns bevarad i " *vittnesbördets ark* " i tabernaklets allra heligaste plats och det hebreiska " *templet* ". Arken är skyldig sin prestige och sin mycket höga helighet endast för att den innehåller lagens tabeller graverade av Guds finger, personligen, i närvaro av Moses, hans trogna tjänare. Bibeln låter oss förstå vad som orsakar rebellernas terror vid tiden för Jesu Kristi återkomst. För detta är vad verserna 1 till 6 i Psalm 50 förklarar:

" *Asafs psalm. Gud, Gud, YaHWéH, talar och kallar jorden, från solens uppgång till solens nedgång. Från Sion, perfekt skönhet, lyser Gud. Han kommer, vår Gud, han förblir inte i tysthet; framför honom är en förtärande eld, omkring honom en våldsamt storm* . Han ropar till himlen där uppe och till jorden **för att döma sitt folk** : Samla till mig mina trogna, som har slutit ett förbund med mig genom offer! -Och **himlen kommer att förkunna hans rättfärdighet** , för det är Gud som är domare. »

I ett sammanhang av terror kommer rebellerna att se texten till det fjärde av Guds tio bud visas på himlen i eldbokstäver. Och genom denna gudomliga handling kommer de att veta att Gud dömer dem till den första och " *andra döden* " .

Denna sista vers av temat " *sjunde basunen* " avslöjar och bekräftar den vikt som Gud ger till sin lag som utmanas av den upproriska falska kristendomen. Gudomlig lag har förringats under förevändning av en påstådd motsättning av lag och nåd. Detta misstag beror på en felaktig läsning av de ord som aposteln Paulus gjorde i sina brev. Så här ska jag skingra tvivel genom att ge tydliga och enkla förklaringar. I Rom.6 kontrasterar Paulus de " *under lag* " med de " *under nåd* " endast på grund av sammanhanget för hans tid när det nya förbundet börjar. Med formeln " *under lagen* " betecknar han judarna i det gamla förbundet som vägrar det nya förbundet baserat på Jesu Kristi fullkomliga rättvisa. Och han utser de förtroendevalda som går in i denna nya allians med formeln " *med lagen* ". Ty detta är den nytta som nåd ger, i vars namn Jesus Kristus, i den helige Ande, hjälper sin utvalde och lär honom att älska och lyda den heliga gudomliga lagen. Genom att lyda honom är han sedan " *med lagen* " och är " *under nåden* ", *är han inte heller " under lagen* " . Jag minns återigen att Paulus säger om den gudomliga lagen att den är " *helig och att budet är rättvist och gott* " ; vad jag delar med honom i Jesus Kristus. Medan Paulus straffar synden och försöker övertyga sina läsare om att de inte längre får synda medan de är i Kristus, använder moderna

rebeller hans texter för att motsäga honom genom att göra Jesus Kristus, som de säger sig vara, till en etablerad "syndens tjänare" . 7 mars 321. Medan Paulus förklarade i Gal.2:17: " *Men medan vi försöker bli rättfärdiga genom Kristus, om vi också själva befanns syndare , skulle Kristus då vara en syndens tjänare? Långt därifrån!* » Låt oss notera vikten av precision, " långt därifrån ", som fördömer den religiösa uppfattningen om den falska moderna kristna rebelliska tron, och detta sedan den 7 mars 321, det datum då romersk " synd " kom in i den västerländska och östliga kristna tron av en hednisk romersk kejsare, Konstantin ¹

I detta sammanhang av den " *sjunde basunen* " upphör de första sextusen åren som avsatts av Gud för hans urval av jordiska utvalda, i hans övergripande sjutusenåriga projekt. Det sjunde årtusendet, eller " *tusen år* " av Uppenbarelseboken 20, inleds sedan, tillägnad den himmelska domen över rebellerna av de utvalda som återlösts av Jesus Kristus, temat för Upp.

Uppenbarelseboken 12: Den stora centrala planen

**Kvinnan – Den romerska angriparen – Kvinnan i öknen – Parentes: en kamp i himlen – Kvinnan i öknen – Reformationen – Ateism-
Den adventistiska kvarlevan**

Den segerrika kvinnan, Kristi brud, Guds lamm

Vers 1: " *Ett stort tecken visade sig i himlen: en kvinna insvept i solen, med månen under sina fötter och en krona med tolv stjärnor på hennes huvud.* »

Även här följer flera teman efter varandra i flera målningar eller scener. Den första tabellen illustrerar den utvalda församlingen som kommer att dra nytta av Jesu Kristi seger, dess enda Huvud, enligt Ef.5:23. Under symbolen för en "kvinna" är Kristi "brud" insvept i "rättfärdighetens sol" som profeteras i Mal.4:2. I dubbelapplikation är "månen" symbolen för mörker "under hans fötter". Dessa fiender är historiskt och i kronologisk ordning, det gamla förbundets judar och de fallna kristna, katoliker, ortodoxa, protestanter och adventister från det nya. På hans huvud symboliserar "en krona av tolv stjärnor" hans seger i alliansen med Gud, 7:an, med människan, 5:an, vilket betyder talet 12.

Den förföljda kvinnan före slutsegern

Vers 2: "*Hon var med barn, och hon skrek, då hon hade förlossning och hade förlossningsvärk.* »

I vers 2 framkallar "födelsevärk" den jordiska förföljelsen som föregick tiden för himmelsk härlighet. Denna bild användes av Jesus i Johannesevangeliet 16:21-22: "*En kvinna som föder sörjer, ty hennes stund har kommit; men när hon födde barnet, minns hon inte längre lidandet, på grund av den glädje hon har över att en man har fötts till världen. Därför är du nu också i sorg; men jag skall se dig igen, och ditt hjärta skall fröjdas, och ingen skall ta din glädje ifrån dig.* »

Den hedniska kvinnoförföljaren: Rom, den stora kejsarliga staden

Vers 3: "*Och ännu ett tecken visade sig i himlen; och se, det var en stor röd drake, med sju huvuden och tio horn och på sina huvuden sju diadem.* »

Vers 3 identifierar hans förföljare: djävulen, naturligtvis, men han handlar genom köttsliga jordiska makter som förföljer de utvalda, enligt hans vilja. I sin handling använder han två på varandra följande strategier; det för "draken" och det för "ormen". Den första, "drakens", är den öppna attacken som användes av det hedniska kejsarliga Rom. Vi finner alltså symbolerna som redan ses i Dan.7:7 där Rom uppträdde i utseendet av ett fjärde monstros djur med "tio horn". Det hedniska sammanhanget bekräftas av närvaron av "diademen" som här är placerade på de "sju huvuden", symbolen för den romerska staden enligt Apo.17. Denna precision förtjänar vår fulla uppmärksamhet, eftersom den indikerar för oss, varje gång denna bild presenteras, genom platsen för "tiarorna", det profeterade historiska sammanhanget.

Den religiösa kvinnoförföljaren: påvliga katolska Rom

Vers 4: "*Hans svans släpade bort en tredjedel av himlens stjärnor och kastade dem till jorden. Draken stod framför kvinnan som skulle föda, för att sluka sitt barn när hon födde.* »

Denna vers tar upp, under nya symboler, budskapet i Uppenbarelseboken 11:1 till 3, där påvliga Rom är bemyndigat av Gud, under titeln "stav", att "trampa den heliga staden under fötterna i 42 månader".

I Daniel skulle det romerska imperiets "tio horn" efterträdas av det påvliga "lilla hornet" (från 538 till 1798). Denna succession bekräftas här i Upp.12, i vers 4.

Termen " svans " som riktar sig till det falska " *sierska Jezebel* " i Upp.2:20 illustrerar denna följd av falskt kristna påvliga religiösa Rom. Den anklagelse som citeras i Dan.8:10 förnyas här. Offren för hans trick och förförelser, värdiga " *ormen* " i Första Moseboken, trampas under fötterna under symbolen för " *himlens stjärnor* " eller, under titeln " *himmelrikets medborgare* " som Jesus tillskriver sina lärjungar. . " *Den tredje parten dras in i sitt fall* ." Den tredje nämns inte för sin bokstavliga betydelse utan, som överallt i profetior, som en viktig del av det totala antalet testade kristna. Offren kan till och med överstiga denna andel med en bokstavlig tredjedel.

Vers 5: " *Hon födde en son, som skulle styra alla folk med en järnstav. Och hennes barn togs upp till Gud och till hans tron.* »

I en dubbel tillämpning påminner profetian om hur djävulen kämpade för Messias sak från hans födelse till hans segerrika död. Men denna seger är den förstföddes efter vilken alla hans utvalda kommer att lyckas, att fortsätta samma kamp tills den slutliga segern uppnås. I det ögonblicket, när de tar emot en himmelsk kropp, kommer de att dela med den, dess dom över de ogudaktiga, och det är där, som de tillsammans "kommer att *herda nationerna med en järnstav* " som kommer att avgöra domen över " *plågan av den andra döden* " av den sista domen. Upplevelsen av Kristus och hans utvalda smälter samman till en enda gemensam erfarenhet, och bilden av " *barnet som tagits upp till Gud och till hans tron* ", alltså till himlen, är bilden av de utvaldas jordiska "befrielse". kommer att genomföras 2030, vid den hämnande Kristi återkomst. De kommer att befrias från " *smärtor av förlossning* ." Barnet är symbolen för en framgångsrik och segerrik autentisk kristen omvändelse .

Vers 6: " *Och kvinnan flydde ut i öknen, där hon hade en plats som Gud hade beredd, för att hon skulle få näring där i tusen tvåhundra sextio dagar.* »

Den förföljda församlingen är fredlig och avväpnad, dess enda vapen är Bibeln, Guds ord, Andens svärd, den kan bara fly inför sina angripare. Vers 6 påminner om tiden för den förföljande påvens regering under profetiska " *1260 dagar* ", eller 1260 verkliga år enligt koden i Esé.4:5-6. Denna tid är för den kristna tron en tid av smärtsamma prövningar som föreslås av omnämmandet av ordet " *öken* " där det "leds av Gud". Hon delar således lidandet av de " *två vittnen* " i Uppenbarelseboken 11:3. I Dan.8:12 formulerades denna gudomliga mening så här: " *hären överlämnades till det eviga på grund av synden* " ; synden som åstadkommit genom övergivandet av respekten för sabbatsvilodagen sedan den 7 mars 321.

Öppnande av parentes: en kamp i himlen

Vers 7: " *Och det blev krig i himlen. Michael och hans änglar kämpade mot draken. Och draken och hans änglar slogs ,*

Den aviserade uppräckelsen av helgonen förtjänar en förklaring som Anden presenterar för oss inom en sorts parentes. Detta kommer att bli möjligt på grund av Jesu Kristi seger över synd och död. Denna seger bekräftades efter hans uppståndelse, men Anden uppenbarar här för oss vilka konsekvenser den fick för himlens invånare som gnuggade axlar med demoner och Satan själv fram till detta ögonblick.

Mycket viktigt : denna himmelska konflikt som förblev osynlig för mänskliga ögon kastar ljus över innebörden av de gåtfulla ord som Jesus talade när han var på jorden. I Johannesevangeliet 14:1-3 sa Jesus: " *Låt inte ditt hjärta oroas. Tro på Gud och tro på mig. Det finns många herrgårdar i min fars hus. Om det inte var det, skulle jag ha berättat för dig. Jag ska förbereda en plats åt dig. Och när jag går och bereder plats åt dig, kommer jag tillbaka och tar dig till mig, för att du också ska vara där jag är.* » Innebörden som ges till " förberedelsen " av denna " plats " kommer att visas i versen som följer.

Vers 8: " *Men de var inte starka, och deras plats fanns inte längre i himlen.* »

Detta himmelska krig har ingenting gemensamt med våra jordiska krig; det orsakar inte omedelbart dödsfall, och de två motsatta lägren är inte lika. Den store skaparguden som presenterar sig själv i den ödmjuka och broderliga aspekten av ärkeängeln " *Mikael* " är ändå den allsmåttige Guden inför vilken alla hans varelsor borde lägga sig och lyda. Satan och hans demoner är dessa upproriska varelsor, som endast lyder under tvång, och slutligen kan de inte motstå och tvingas att lyda, när den store Gud driver dem ut från himlen genom sin allmakt. Under sin jordiska tjänst fruktades Jesus av de onda änglarna som lydde honom och vittnade om att han verkligen var " *Guds Son* " till det gudomliga projektet, vilket utsåg honom.

I den här versen specificerar Anden: " *Deras plats fanns inte längre i himlen* ". Denna " *plats* " som ockuperades av de himmelska rebellerna i Guds rike måste befrias så att detta himmelska rike kunde "renas" och "beredas" att ta emot Kristi utvalda på dagen för hans sista strid mot de jordiska rebellerna under hans ankomst. i ära. Det är då som, när han tar sina utvalda med sig, " de kommer alltid att vara med honom, var han än är " eller, på den renade himlen sålunda " beredda " att ta emot dem. Den del av jorden kommer då att bli ödeläggelse av den typ som profeterats av ordet " *djup* " sedan 1 Mos.1:2. I ljuset av denna kamp belyses det gudomliga räddningsprojektet och varje nyckelord i dess plan avslöjar dess innebörd. Detta är fallet med dessa verser som citeras i Heb.9:23: " *Det var därför nödvändigt, eftersom bilderna ting som är i himlen skulle renas på detta sätt, vare sig de himmelska tingen själva var genom uppoffringar som var bättre än dessa*. » Sålunda, det " mer utmärkta offer " som var nödvändigt var det av Messias vid namn Jesus frivilliga död, som erbjöds för att sona sina utvaldas synder, men framför allt för att erhålla för sina varelsor och för sig själv den legitima lagliga rätten att fördöma till döds de himmelska och jordiska rebellerna. Det är på detta sätt som " *Guds himmelska helgedom* " *renades* ", först och sedan, vid den segrande Kristi återkomst, kommer det att vara jordens tur som han betecknar som sin " *fotpall* " men inte som sin " *helgedom* " i Jes.66:1-2: " *Så säger HERREN: Himlen är min tron, och jorden är min fotpall. Vilket hus skulle du kunna bygga åt mig och vilken plats skulle du ge mig att bo i? Allt detta har min hand gjort, och allt har blivit till, säger HERREN. Det är den som jag ska se på: den som lider och är svag i andan, på den som fruktar mitt ord.* » ; eller, enligt Hes.9:4, på " *de som suckar och stönar på grund av de styggelser*" som begåtts.

Vers 9: " *Och den stora draken kastades ut, den forna tidens orm, kallad djävulen och Satan, som bedrar hela jorden; han blev nedkastad till jorden, och hans änglar kastades ut med honom. »*

De himmelska varelserna var de första att dra nytta av den andliga reningen som den segrande Kristus genomförde. Han drev ut från himlen djävulen och hans änglademoner som var " *kastade* " i två tusen år på jorden. Djävulen känner alltså " *tiden* " som återstår för honom personligen och för hans demoner att agera mot de utvalda helgonen och den gudomliga sanningen.

Notera : Jesus uppenbarade inte bara Guds karaktär för mänskligheten, han presenterade också denna formidabla karaktär som är djävulen om vilken det gamla förbundet inte sa mycket, vilket lämnade honom nästan ignorerad. Sedan Jesu seger mot djävulen har kampen mellan de två lägren intensifierats på grund av instängningen av de demoner som nu lever på ett osynligt sätt bland människorna på jorden och i hela vår jordiska dimension som inkluderar himlens planeter och stjärnor. Dessa är de enda utomjordiska i vår jordiska dimension.

Jag måste här påminna er om att den rätta förståelsen av det övergripande räddningsprojektet i programmet designat av Gud är ett exklusivt privilegium reserverat för hans utvalda. Eftersom falsk tro erkänns genom att den alltid har fel i sina tolkningar av sitt projekt. Detta har visats sedan judarna som gav Messias profeterade i de heliga skrifterna rollen att bringa köttslig befrielse, medan Gud bara hade planerat en andlig befrielse; det av synd. Likaså i dag väntar den falska kristna tron med Jesu Kristi återkomst, upprättandet av hans rike och hans makt på jorden; saker som Gud inte har lagt in i sitt program som hans profetiska uppenbarelse lär oss. Tvärtom, hans härliga ankomst kommer att markera slutet på deras liv, som förblir bäraren av deras synder och all deras skuld gentemot honom.

Kristi utvalde vet att det fria livet började i himlen och att efter den jordiska parentesens nödvändig för den perfekta demonstrationen av hans kärlek och hans rättvisa, kommer skaparen Gud att förlänga livet för sina varelser som förblir trogna i himlen och på jorden, evigt i sin himmelska form. De himmelska och jordiska rebellerna kommer då att ha dömts, förstörts och förintats.

Himmelriket är befriat

Vers 10: " *Och jag hörde en hög röst i himlen säga: Nu har frälsningen kommit och vår Guds makt och vår Guds rike och hans Kristi makt; Ty våra bröders anklagare är nedkastad, han som anklagade dem inför vår Gud dag och natt. »*

Detta " *Nu* " riktar sig till datumet den 7, 30 april, första dagen i veckan efter onsdagen den 3 april, då Jesus tog emot korset och besegrade djävulen, synden och döden. Den första dagen i veckan förklarade han för Maria: " *Rör mig inte; Jag har ännu inte stigit upp till min Fader .*" Hans seger måste fortfarande göras officiell i himlen och från och med då, i all sin gudomliga kraft, under sitt änglanamn " *Mikael* " återupptäckt, jagade han djävulen och hans demoner från himlen. Vi måste notera citatet " *våra bröders anklagare, han som anklagade dem inför vår Gud dag och natt*" . Den uppenbarar för oss det enorma universella brödraskapet i Guds läger som delar sitt förkastande av rebellägret med jordens

utvalda. Vilka är dessa " bröder "? De i himlen och de på jorden, som Job som delvis överlämnas till djävulen för att bevisa för honom att hans " anklagelser " är ogrundade.

Vers 11: " *De övervann honom för Lammets blod och för deras vittnesbörds ord, och de älskade inte sina liv så mycket att de fruktade döden.* »

Mönstret som diskuteras i den här versen finns i budskapet om " Smyrna "-eran, och detta budskap indikerar den trosstandard som Jesus Kristus kräver för alla profeterade tidsåldrar fram till hans härliga återkomst.

Segern för " Mikael ", vår Frälsare Jesu Kristi himmelska gudomliga namn, rättfärdigar hans högtidliga förklaringar i Matt.28:18 till 20: " *Jesu kom och talade till dem så här: All myndighet har getts åt mig i himlen och på jorden . Gå därför och gör alla folk till lärjungar, döpa dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn, och lär dem att hålla allt vad jag har befallt er. Och se, jag är med er alltid, intill världens ände.* »

Sålunda, vid grunden av sitt första förbund, uppenbarade Gud för Moses historien om ursprunget till vår jordiska dimension, men det är bara för oss som lever mänsklighetens sista dagar som han avslöjar förståelsen för dess övergripande frälsningsprojekt, genom att stänga parentesen av erfarenheten av jordisk synd som kommer att ha varat i sex tusen år. Vi delar därför med Gud förväntan på en evig återförening av alla hans trogna himmelska och jordiska utvalda. Det är därför ett utvalt privilegium att i sin tur fokusera vår uppmärksamhet på himlen och dess invånare. För sin del har de inte upphört att intressera sig för de utvaldas öde och vår jordiska historia, från skapelsen till världens ände, som det står skrivet i 1Kor.4:9: " *För Gud, tycks det mig , har gjort oss, apostlarna, de sista av människorna, dömda till döden på ett sätt, eftersom vi har varit ett skådespel för världen, för änglar och för människor.* »

Jordens situation förvärras

Vers 12: " *Gläd dig därför, ni himlar och ni som bor i himlen. Ve jorden och havet! Ty djävulen har kommit ner till er i stor vrede, eftersom han vet att han har kort tid.* »

"De som bor i himlen " var de första som " glädde sig " över Kristi seger. Men motsvarigheten till denna glädje är intensifieringen av " olycka " för " jordens invånare" . Eftersom djävulen vet att han är dömd till döden på villkorlig frigivning och att han har " liten tid " att agera mot sin frälsningsplan. De handlingar som utförts i 2000 år av det demoniska lägret som är instängt på jorden uppenbaras alla av Jesus Kristus i hans uppenbarelse eller apokalyps. Detta är ämnet för detta arbete som jag skriver för dig. Och sedan 2018 har Jesu Kristi utvalda delat med sig av denna kunskap om slutet av den tid som reserverats för djävulen för hans förförelsearbete; det kommer att sluta våren 2030 med att deras gudomliga Mästare återvänder ärofullt. Parentesen för detta tema avslutas med vers 12.

Stänger parentesen av kampen i himlen

Återupptagande av temat kvinnan som kör i öknen

Vers 13: “ *När draken såg att han hade kastats till jorden, förföljde han kvinnan som hade fött pojken.* »

Denna parentes tillåter Anden att ta upp temat påvlig regering från vers 6. Termen " *drake* " i denna vers betecknar fortfarande djävulen, Satan, själv. Men hans kamp mot " *kvinnan* " sker genom romersk handling, successivt, imperialistisk, sedan påvlig.

Vers 14: " *Och den stora örnens två vingar gavs åt kvinnan, för att hon skulle flyga ut i öknen, till sin plats, där hon får näring för en tid och tider och en halv tid, långt borta från ormens ansikte.* »

I denna vers 14 återupptar han budskapet genom att ange varaktigheten av den påvliga regeringstiden i form av "tre och ett halvt år", " *en tid, gånger och en halv tid* ", som redan används i Dan.7:25. I detta återupptagande kommer nya detaljer att avslöjas i en kronologisk händelseförlopp. En detalj måste noteras: " *draken* " i vers 4 ersätts av " *ormen* " på samma sätt som " *draken* " i vers 3 ersätts med "svansen ". Termerna " *orm och svans* " avslöjar för oss en förändring i aktiv taktik som Gud, den " *stora örnen* ", inspirerar i djävulen och hans demoner. Efter " *drakens* " öppna aggression följer " *ormens* " list och religiösa lögn som uppfylls av den påvliga regeringstiden av 1260 profeterade år. Omnämmandet av " *ormen* " tillåter Gud att föreslå oss en jämförelse med omständigheterna kring arvsynden. Precis som Eva blev förförd av " *ormen* " genom vilken djävulen talade; " *kvinnan* ", " *Kristi brud* ", utsätts för testet av de lögnaktiga ord som djävulen presenterar för henne genom " *munnen* " av hans påvliga romersk-katolicisms agenter.

Vers 15: “ *Och ormen sände vatten ur sin mun som en flod efter kvinnan för att dra bort henne vid floden.* »

Vers 15 illustrerar den katolska förföljelse som den otrogna kristna tron utsätts för; som " *vatten i en flod* " som " *för bort* " allt inom dess räckhåll. Den romersk-katolska påvens " *mun* " lanserade sina fanatiska och grymma katolska ligor mot sina religiösa motståndare. Det perfekta utförandet av denna åtgärd är skapandet av kåren av "drakar" av Ludvig XIV med råd av biskop Le Tellier. Denna militära kropp, skapad för att driva fredligt protestantiskt motstånd, hade som mål att " *träna* " alla Kristi svaga och ödmjuka utvalda till hans dogmer, genom att tvinga dem att välja mellan att konvertera till katolicismen eller att ledas i fångenskap eller till döden efter fruktansvärda övergrepp. och tortyr.

Vers 16: " *Och jorden hjälpte kvinnan, och jorden öppnade sin mun och slukade floden som draken hade kastat ut ur sin mun.* »

Anden erbjuder oss två överlagrade tolkningar för denna enda vers. Observera att " *kvinnan* " och " *jorden* " här är två distinkta enheter, och att " *jorden* " kan symbolisera den protestantiska tron eller den bokstavliga jorden, jorden på vår planet. Detta kommer att ge denna vers två tolkningar som följer varandra kronologiskt i den gudomliga uppenbarelse.

Första meddelandet: falsk bestialisk protestantism : I ^{kronologisk} ordning, för det första, motsvarar " *kvinnan* " den bildliga beskrivningen av reformationens fredliga protestanter vars officiella " *mun* " (den av Martin Luther 1517) fördömde synderna katolikerna; som rättfärdigade deras namn: "Protestanter" är de som protesterar mot katolsk religiös orättvisa som syndar mot Gud och dödar hans sanna tjänare. En annan hycklande del av protestantismen som symboliseras av

ordet "jord" öppnade också sin "mun" för att fördöma den katolska tron, men den tog till vapen och dess våldsamma slag "svalde" en betydande del av de katolska ligornas kämpar. Ordet "land" symboliserar här de berömda "hugenotterna", protestantiska kämpar från Cévennerna och de från militära fästen som La Rochelle under "religionskrigen" där Gud varken tjänades eller hedrades av de två grupperna av människor. kombattanter.

2: ^a *meddelandet* : **den franska nationella ateismens hämnande svärd** . Vid andra behandlingen, och i kronologisk ordning, avslöjar denna vers 16 hur den franska revolutionen helt kommer att svälja de katolska monarkiernas påvliga aggression. Detta är huvudbudskapet i denna vers. Och det är den som Gud ger rollen som den "4:e trumpet" i Upp.8:12, och "odjur som reser sig ur avgrunden" i Upp.11:7, i analogi med 3 Mos. 26:25, kommer det, säger Gud, som "ett svärd, för att hämnas min allians" förrådd av upproriska katolska syndare. Denna bild är baserad på rebellens "Korahs" straff i 4 Mos.16:32: "**Jorden öppnade sin mun och slukade dem och deras hus, med hela Koras folk och allt deras gods.**" I perfekt harmoni med gudomlig uppenbarelse och historiska prestationer, påminner denna jämförande bild om rebellernas förkastande av gudomlig lag i båda situationerna.

Dragon 's Last Enemy : Adventistresten av kvinnor

Vers 17: "Och draken blev vred på kvinnan och gick för att föra krig mot kvarlevan av hennes ättlingar, som håller Guds bud och som har Jesu vittnesbörd.

»

När han i tysthet passerar de 150 åren av protestanternas aktivitet som drabbats av den gudomliga förbannelsen, temat för den "5:e basunen", framkallar Anden djävulens och hans himmelska och jordiska hantlangares sista jordiska kamp, och han visar oss målen för deras gemensamma hat. Dessa sista mål kommer att vara de utvalda, sista ättlingar och arvtagare till adventistpionjärerna från 1873 till vilka detta sista test tillkännagavs enligt Upp.3:10. Pionjärer vars uppdrag de kommer att slutföra med samma gudomliga välsignelse. De måste bestämt och troget stödja det arbete som Jesus anförtrott dem: att vägra att på något sätt hedra "vilddjurets märke" på den romerska söndagen, genom att troget upprätthålla, oavsett vad det kostar, bruket av sabbatsvilan under lördagen, den sanna sjunde dagen i veckan, tid organiserad och fastställd av den store och allsmäktige skaparen Gud. Det är denna sanning som framträder i denna beskrivning av "resten av kvinnans säd" i denna vers: "de som håller Guds bud", de tio och inte de nio; "och som behåller Jesu vittnesbörd", eftersom de inte låter någon ta det ifrån dem; varken "drakarna" eller "ormarna". Och detta "vittnesbörd om Jesus" är det mest värdefulla, eftersom "Jesu vittnesbörd är profetians ande", enligt Upp. 19:10 . Det är detta profetiska vittnesbörd som gör det "omöjligt för djävulen att vilseleda de sanna utvalda" av Kristus, sanningens Gud, som Matt.24:24 lär: "Ty falska Kristus kommer att uppstå och falska profeter; de kommer att utföra stora under och mirakel, till den grad att de förför, om det var möjligt, även de utvalda .".

En nästan...fullständig seger för Satan

Vers 18: " *Och han stod på havets sand.* "

Denna sista vers visar oss en triumferande djävul som har lyckats föra med sig i sitt fall och sin dödliga fördömelse, **alla de kristna religiösa institutioner** som han dominerar och håller under sin auktoritet. I Jes.10:22 förklarar Gud: " *Fastän ditt folk, Israel, är som havets sand, kommer bara en kvarleva att återvända; förstörelsen är löst, kommer det att få rättvisan att svämma över. »* Enligt denna profetia, vid världens ände, är det således endast dissidenter adventister, som utgör " *resten av kvinnan* ", " *den utvalda, Kristi brud* ", och Guds *andliga "Israel"* , som flyr till detta sataniska dominans. Jag minns att under namnet "Adventist" definierar Anden trons standard för frälsningen av de sista utvalda som valts ut sedan 1843; 2020 är det religiöst beteende, men inte längre en institution som Gud dömde, fördömde och förkastade (" *kräktes* ") 1994.

Uppenbarelseboken 13: Den kristna religionens falska bröder

Havets odjur – Jordens odjur

Siffran 13 representerar för vidskepliga avgudadyrkare en tur eller en otur beroende på varje persons åsikter och länder. Här, i sin härliga uppenbarelse, uppenbarar Gud för oss sin egen sifferkod, baserad på siffrorna 1 till 7 och deras olika kombinationer. Siffran 13 erhålls genom tillägg av siffran "6", numret på ängeln Satan och siffran "7", numret på Gud och därför av den legitima religionen som ges till skaparen Gud i Jesus Kristus. Vi kommer alltså i detta kapitel att finna "den kristna religionens falska bröder" men verkliga dödsfiender till de verkligt utvalda. Detta " *trösk* " gömmer sig mitt i " *goda säden* " under vilseledande religiösa framträdanden som detta kapitel avslöjar.

Det första odjuret : som stiger upp ur havet
Ormdrakens första strid

Vers 1: " *Då såg jag ett vilddjur komma upp ur havet, med tio horn och sju huvuden och på sina horn tio diadem och på sina huvuden hädiska namn.* "

Som vi såg i studiet av Uppenbarelseboken 10, finner vi i detta kapitel de två så kallade kristna " vilddjuret " från vår tid. Den första, " *som stiger upp ur havet* ", som i Dan.7:2, gäller den katolska tron och dess förföljande regeringstid av profetiska " *42 månader* ", eller 1260 verkliga år. Genom att ta upp symbolerna för de imperier som föregår det i Dan.7, finner vi regeringstiden för det " *lilla hornet* " som skulle uppträda efter att de " *tio hornen* " hade fått sina kungadömen enligt Dan.7:24. " *Tiarorna* " placerade på de " *tio hornen* " visar att det är detta historiska sammanhang som är målet. Här symboliseras det påvliga Rom av " *sju huvuden* " som särskilt karakteriserar det i dubbel bemärkelse. Den mest bokstavliga är den av " *sju kullar* " som Rom är byggt på enligt Upp.17:9. Den andra, mer andliga, har prioritet; uttrycket " *sju huvuden* " betecknar helgelsen av magistraten: " *sju* " är talet på helgelsen, och " *huvuden* " som betecknar magistraten eller äldste i Jes.9:14. Detta överlägsna magistrat kan tillskrivas påvliga Rom eftersom det tar formen av en oberoende stat, både civil och religiös, vars huvud är påven. Anden specificerar: " *och på hans huvuden namn av hädelse* ". Ordet " *hädning* " är i singularis och vi måste översätta som: " *namn på lögn* ", enligt betydelsen av ordet " *hädning* ". Jesus Kristus tillskriver " *lögnen* " den romerska påvliga regimen. Han tillskriver honom därför titeln " *lögnens fader* " som han betecknade djävulen, Satan själv, i Joh 8:44: " *Du tillhör din fader djävulen och du vill göra din faders önskingar. Han var en mördare från början, och han står inte i sanningen, för det finns ingen sanning i honom. När han uttalar en lögn, talar han från sitt eget hjärta; eftersom han är en lögnare och lögnernas fader.* "

Vers 2: " *Vilddjuret som jag såg var som en leopard ; hans fötter var som en björns och hans mun som ett lejons mun . Draken gav honom sin makt och sin tron och stor auktoritet.* »

Det " *fjärde vilddjuret* " i Dan.7:7 sa " *hemskt, fruktansvärt och utomordentligt starkt* " får en mer exakt beskrivning här. Faktum är att den ensam presenterar kriterierna för de tre imperier som föregick det sedan det kaldeiska imperiet. Han besitter " *leopardens* " smidighet , " *björnens* " överväldigande kraft och " *lejonets* " grymma köttätande styrka . I Upp.12:3 representerade " *draken* " i vers 3, där " *diademen* " var på de " *sju huvuden* " Rom i dess hedniska imperialistiska fas som förföljde de tidiga kristna. Sålunda, precis som det " *lilla hornet* " i Dan.7:8-24 efterträder det i Dan.8:9, får här påvedömet sin makt från det romerska riket; vilket historien bekräftar genom det kejsrerliga dekretet på grund av Justinianus I ⁵³³ (skrift) och 538 (ansökan). Men se upp! " *Draken* " syftar också på " *djävulen* " i Uppenbarelseboken 12:9, vilket betyder att påvedömet får sin makt, " *sin makt, sin tron och sin stora auktoritet* " från djävulen själv. Vi förstår varför Gud gör de två varelserna till " *lögnens fäder* " i föregående vers.

Notera : På den militära nivån behåller det påvliga Rom styrkan och makten i sin kejsrerliga form, eftersom de europeiska kungliga arméerna tjänar det och uppfyller dess beslut. Som Dan.8:23 till 25 lär, vilar dess styrka på "

framgången för dess knep " som består i att göra anspråk på att representera Gud på jorden, och som sådan, att kunna öppna eller stänga tillgången till det föreslagna eviga livet. Kristi evangelium: " I slutet av deras välde, när syndare förtäras, kommer en fräck och listig kung att uppstå . Hans makt kommer att öka, men inte av hans egen styrka ; han kommer att orsaka otrolig förödelse, han kommer att lyckas med sina åtaganden, han kommer att förgöra de mäktiga och helgonens folk. På grund av sitt välstånd och sina tricks framgång kommer han att ha arrogans i sitt hjärta, han kommer att förgöra många män som levde fredligt, och han kommer att resa sig mot den högsta härskaren; men det kommer att brytas, utan ansträngning av någon hand. »

I slutet av 1260-talet satte den franska revolutionens ateism ett slut på dess despotiska makt som etablerats sedan 538 .

Vers 3: ” Och jag såg ett av hans huvuden som om han hade skadats till döds; men hans dödliga sår var läkt. Och hela jorden var i vördnad bakom vilddjuret. »

Aldrig ångerfull i hela sin historia, det är genom tvång som den påvliga magistraten måste avsäga sig sin förföljande makt. Detta kommer att åstadkommas från 1792 när monarkin, dess väpnade stöd, störtas och halshuggas av fransk ateism. Som tillkännagavs i Upp.2:22 vill denna ateistiska ” stora vedermöda ” förstöra den romerska religiösa makten hos ” kvinnan Jezebel ” och dess mål är ” de som begår äktenskapsbrott med henne ”; monarker, monarkister och katolska präster. Så här måste hon ha varit ” som om hon skadats till döds ”. Men av opportunistiska skäl återupprättade kejsar Napoleon I den 1801 i sitt konkordats namn. Hon kommer aldrig direkt att förfölja igen. Men dess förföriska kraft kommer att fortsätta för mängder av katolska troende som alla kommer att tro på dess lögn och dess anspråk fram till Jesu Kristi återkomst i härlighet: "Och hela jorden var i beundran bakom vilddjuret" . " Hela jorden följde vilddjuret ", och detta ord *jord* , i dubbel bemärkelse, berör planeten, men också den reformerade protestantiska tron som kom från den. Den ekumeniska alliansen (=jordisk, på grekiska) som gjorts sedan dess bekräftar detta tillkännagivande. Om Anden hade velat uttrycka detta budskap i ett tydligt språk, skulle vi läsa: " hela den protestantiska religionen följde efter intolerant katolsk religion . Detta uttalande kommer att bekräftas av studiet av det andra " vilddjuret " som denna gång " kommer upp från jorden " i vers 11 i detta kapitel 13.

Vers 4: “ Och de tillbad draken, eftersom han hade gett vilddjuret makt; de tillbad vilddjuret och sade: Vem är som vilddjuret, och vem kan kämpa mot det? »

Genom att beteckna både det kejsarliga Rom men också Satan, enligt Upp. 12:9, *dyrkas draken*, alltså *djävulen själv*, av dem som ärar den påvliga regimen; detta som ett resultat och i fullständig okunnighet, eftersom det är han som " gav sin makt till vilddjuret ". Således bekräftas den påvliga " framgången för företaget " som profeteras i Dan.8:24 av historien. Hon regerar över kungarna genom sin religiösa makt, på ett absolut sätt, länge obestridd. Hon tilldelar mark och hedrar med titlar de som tjänar henne för att belöna dem, som vi kan läsa i Dan.11:39: ”Det är med den främmande guden som han kommer att agera mot de befästa platserna; och han skall fylla med ära dem som känner igen honom, han skall

göra dem till härskare över många, han skall dela ut land till dem som belöning ." Saken åstadkoms bokstavligen på ett välkänt sätt när påven Alexander VI Borgia (ökända lönnmördare) delade upp landet 1494 och tilldelades Portugal, den östra framskjutna punkten i Brasilien och Indien, och till Spanien, resten av de nyupptäckta landar. Anden insisterar. Jesu Kristi utvalde måste vara helt övertygad om att den katolska tron är djävulsk och att alla dess aggressiva eller humanistiska handlingar styrs av Satan, Guds motståndare och de utvalda. Denna betoning är berättigad eftersom han profeterar i Dan.8:25, " framgången för hans företag och framgången för hans lister" . Dess religiösa auktoritet erkänd av kungarna, de mäktiga och de kristna folken i Europa ger den en prestige baserad på förtroende, därför i verkligheten extremt bräcklig. Men när Gud och djävulen går samman för straffåtgärder, följer folkmassorna, de mänskliga massorna av människor lydigt den falska väg som spåras och framför allt påtvingas. På jorden kräver makt makt, eftersom människor tycker om att känna sig mäktiga, och inom detta område är den påvliga regimen, som säger sig representera Gud, en mästare i genren. Som i Upp.6 ställer temat en fråga: " Vem är som vildjuret och vem kan kämpa mot honom?" ". Kapitel 11 och 12 gav svaret: Gud i Kristus som 1793 kommer att ge upphov till fransk revolutionär ateism som kommer att uppsluka den i ett blodbad. Men fram till uppkomsten av detta " hämnande svärd " (rollen som tillskrivs det fjärde ^{straffet} i 3 Mos.26:25), kämpade redan beväpnade protestanter mot det, utan att dock kunna besegra det. Män, protestanter, fransmän och tyskar och anglikaner, alla lika tuffa som hon, kommer att bekämpa henne från 1500-talet och ^{se} tillbaka hennes dödsdrag, eftersom deras tro framför allt är politisk.

Vers 5: " Och en mun gavs åt honom som talade högmodiga ord och hädelser; och han fick makt att agera i fyrtiotvå månader. »

Dessa ord är identiska med dem vi läser i Dan.7:8 som rör det romerska påvliga " lilla hornet " som reser sig efter de europeiska kungadömens " tio horn ". Här finner vi hans " arrogans " men här lägger Anden till " hädelser " eller falska anspråk och religiösa lögner som " hans framgång " byggdes på. Gud bekräftar sin regeringstid på " 1260 " verkliga år presenterade i den bibliska profetiska formen " fyrtiotvå månader ", enligt koden " en dag i ett år " i Hes.4:5-6.

Vers 6: " Och hon öppnade sin mun för att uttala hädelser mot Gud , för att häda hans namn och hans tabernakel och dem som bor i himlen. »

Jag måste här uppmärksamma den vanliga innebörden som mänskligheten ger åt ordet " hädning " eller förolämpning. Denna uppfattning är missvisande eftersom betecknande av lögner, " hädningar " inte alls tar på sig aspekten av förolämpning, och vad gäller de som Gud tillskriver det påvliga Rom, de har tvärtom sken av en falsk och bedräglig helighet.

Den påvliga munnen " utsäger hädelser mot Gud "; vilket bekräftar hans identitet i Dan.11:36 där vi läser: " Kungen kommer att göra vad han vill; han kommer att upphöja sig själv, han kommer att berömma sig över alla gudar, och han kommer att säga otroliga ting mot gudarnas Gud ; det kommer att blomstra tills vreden är fullbordad, för det som är bestämt kommer att fullbordas. » Anden tillskriver den påvliga regimen lögner, eller " hädningar ", som kännetecknar alla

dess religiösa doktriner; " *mot Gud, att häda hans namn* ," hon tar Guds namn förgäves, förvränger hans karaktär och tillskriver honom hans mordiska djävulska handlingar; " *hans tabernakel* ", det vill säga hans andliga helgedom som är hans församling, hans utvalda; " *och de som bor i himlen* ", eftersom den presenterar himlen och dess invånare på sitt bedrägliga sätt, och framkallar i sina dogmer, de himmelska helveten, ett arv från grekerna som placerade dem under jorden, paradiset och skärselden. " *Himlens invånare* ", rena och heliga, lider och är indignerade över det faktum att den modell av ondska och grymhet som inspirerats av människorna av det jordiska demoniska lägret orättvist tillskrivs dem.

Vers 7: " *Och det gavs åt honom att föra krig mot de heliga och att besegra dem. Och han fick makt över varje stam, folk, språk och nation.* »

Denna vers bekräftar budskapet i Dan.7:21: " *Jag såg detta horn föra krig mot de heliga och vinna över dem.* " Europeisk och global kristendom är verkligen målet, eftersom den romersk-katolska tron påtvingades alla europeiska folk som i själva verket består av " *stammar, folk, språk och nationer*" som var civilt oberoende. Hennes " *myndighet över varje stam, folk, tungomål och nation* " bekräftar hennes bild som " *den stora skökan Babylon* ", från Uppenbarelseboken 17:1 som presenterar henne " *sittande på många vatten* "; " *vatten* " som symboliserar " *folk, skaror, nationer och tungomål* " enligt Upp.17:15. Vi kan med intresse notera frånvaron av ordet " *stam* " i detta kapitel 17. Anledningen är den slutliga kontexten av den riktade eran som rör Europa och västerländsk kristendom där stamformen ersattes av de olika nationella formerna.

Å andra sidan, i samband med början av etableringen av den påvliga regimen, organiserades europeiska befolkningar i huvudsak i " *stammar* " som romerska Gallien, splittrade och delade av olika " *språk* " och dialekter. Kronologiskt befolkades Europa av " *stammar* ", sedan av " *folk* " som var underställda kungar, och slutligen, med 1700-talet, ^{av} republikanska " *nationer* ", såsom Nordamerikas Förenta Stater, som utgör dess viktiga utväxt. Konstitutionen för "folket" beror på underkastelse till den romerska påvliga regimen, eftersom det är han som erkänner och etablerar auktoriteten för kungarna i det kristna Europa, sedan Clovis 1:e kung av ^{frankerna}.

Vers 8: " *Och alla som bor på jorden skall tillbe honom, vars namn inte var skrivet från världens grundläggning i livets bok av Lammets som blev slaktat.*"
»

I den yttersta tiden, där symbolen " *jorden* " betecknar den protestantiska tron, får detta budskap en exakt innebörd: alla protestanter kommer att dyrka den katolska tron; alla, utom de utvalda till vilka Anden subtilt ger denna definition: " *de vars namn inte var skrivet från världens grundläggning i livets bok av Lammets som slaktades.* » Och jag påminner er här om att dess valda representanter är " *himmelrikets medborgare* " i motsats till rebellerna som är " *jordens invånare* ". Fakta vittnar om sanningen i detta profetiska tillkännagivande som formulerats av Guds Ande. För sedan reformationens början, förutom fallet Pierre Valdo 1170, har protestanter dyrkat den katolska tron genom att hedra dess "söndag" som ärvt från den hedniske kejsaren Konstantin 1 sedan den 7 mars

321. Denna anklagelse förbereder ^{temat} för andra " *vilddjuret* " som presenteras i vers 11.

Vers 9: " *Om någon har öron, låt honom höra!*" »

Den som har " *öra* " av urskillning öppnat av Gud kommer att förstå det budskap som Anden föreslår.

Tillkännagivande om straffet som verkstälts av den franska nationella ateismens hämnande svärd

Vers 10: " *Om någon leder i fångenskap, han skall gå i fångenskap; om någon dödar med svärdet, måste han dödas med svärdet. Detta är de heligas uthållighet och tro.* »

Jesus Kristus påminner om den fridfulla foglighet som han kräver av sina utvalda hela tiden. Liksom de första martyrerna måste de valda tjänstemännen under den grymma påvliga regeringstiden acceptera det öde som Gud har förberett för dem. Men han tillkännager vad som kommer att bli hans rättvisa som kommer att straffa i sinom tid, de religiösa utmätningarna av kungar och påvar såväl som deras prästerskap. Efter att ha " *fört* " de folkvalda i fångenskap, kommer de själva att gå till franska revolutionärens fängelser. Och efter att ha " *dödat med svärdet* " de utvalda som Jesus älskade, kommer de själva att dödas av Guds *hämnande* "svärd", vars roll kommer att fullgöras av samma franska revolutionärens giljotin. Det är genom den franska revolutionen som Gud kommer att svara på den önskan om *hämnad* som uttrycks av martyrernas blod i Upp . *att döma och ta hämnad för vårt blod på dem som bor på jorden?* ". Och den revolutionära giljotinen kommer att " *slå med döden de katolska barnen*" i monarkin och det påvliga romerska prästerskapet som tillkännagavs i Upp.2:22. Men bland dess offer hittar vi också hycklande protestanter som förväxlade tron med civila politiska åsikter och försvarade, " *svärd* " i hand, sina personliga åsikter och sitt religiösa och materiella arv. Detta beteende var John Calvins och hans olycksbådande och blodiga medarbetare i Genève. Genom att framkalla de handlingar som utfördes 1793 och 1794, tar profetian oss in i sammanhanget av den långa religiösa fred som etablerats för de "150" åren som profeterats av de profetiska "fem månaderna" i Upp.9: 5-10 . Men efter 1994, slutet av denna period, från 1995, återupprättades rätten *att "döda"* av *religiösa skäl*. Den potentiella fienden blir sedan tydligt den islamiska religionen fram till dess krigiska förlängning som kommer att leda till "tredje världskriget" mellan 2021 och 2029. Strax före Kristi återkomst, som förväntas under våren 2030, kommer det andra "odjuret" att dyka upp . i detta kapitel 13.

Det andra odjuret: som stiger upp från jorden

Draklammets sista ställning

Vers 11: " *Då såg jag ett annat vilddjur komma upp ur jorden, som hade två horn som ett lamms, och som talade som en drake.* »

Nyckeln till att identifiera ordet " *jord* " finns i 1 Mos.1:9-10: " *Gud sa: "Låt vattnet som är under himlen samlas på ett ställe, och låt torrt land visa sig. Och så var det. Gud kallade det torra landet jord, och vattenmassan kallade han hav. Gud såg att det var bra.* »

Så precis som *den torra "jorden"* kom ur *"havet"* på den andra dagen av den jordiska skapelsen, kom detta andra *"vilddjur"* ut ur den första. Detta första *"vilddjur"* som betecknar den katolska religionen, det andra, som kommer ur den, gäller den protestantiska religionen, det vill säga den reformerade kyrkan. Denna överraskande uppenbarelse borde emellertid inte längre förvåna oss, eftersom studierna i de föregående kapitlen har avslöjat för oss, på ett kompletterande sätt, den andliga status som Gud ger i sin gudomliga dom åt denna protestantiska religion som, efter den period som kallas *"Thyatira"*, gick inte med på att slutföra den genomförda reformen. Ändå krävdes denna fullbordan av dekretet i Dan.8:14, som hon är skyldig Guds budskap i Upp.3:1: *"Du sägs vara vid liv; och du är död."* Denna andliga död kastar henne i händerna på djävulen som förbereder henne genom sin inspiration för hans *"krig vid Harmagedon"*, i Uppenbarelseboken 16:16, i den sista timmen av jordisk synd. Det är i tiden för detta sista trosprov, profeterat i budskapet riktat till hennes adventisttjänare vid den tiden i *Philadelphia*, som hon kommer att ta intoleranta initiativ som kommer att göra henne till *"vildjuret som reser sig från jorden"*. Hon har *"två horn"* som följande vers 12 kommer att rättfärdiga och identifiera. För förenade i den ekumeniska alliansen är de protestantiska och katolska religionerna förenade i sin kamp mot vilodagen helgad av Gud på den autentiska sjunde dagen i veckan; judarnas lördag eller sabbat, men också av Adam, Noa, Moses och Jesus Kristus som inte ifrågasatte det under sin tjänst och hans undervisning på jorden eftersom anklagelserna om överträdelse av sabbaten som de upproriska judarna riktade mot Jesus var ogrundade och obefogat. Genom att avsiktligt utföra mirakel på sabbaten var hans motivation att omdefiniera Guds sanna begrepp om sabbatsvila. Dessa två religioner, som gör anspråk på frälsning erhållen genom *"lammet som tar bort världens synder"*, förtjänar väl, för sina beskrivande kriterier, bilden av ett *"lamm som talar som draken"*. Eftersom att förespråka intolerans mot sabbatsobservatörer som de kommer att gå så långt som att döma till döden, är det verkligen öppet krig, *"drakens"* strategi, som dyker upp igen.

Vers 12: *"Hon utövade hela det första vildjurets myndighet i hennes närvaro, och hon fick jorden och dess invånare att tillbe det första vildjuret, vars dödliga sår hade läkts. »*

Vi bevittnar ett slags relä, den katolska tron dominerar inte längre, men dess tidigare auktoritet ges till den protestantiska religionen. Detta eftersom denna protestantiska religion officiellt är den i det mäktigaste landet på jorden: Nordamerikas Förenta stater eller USA. Sammanslagningen av europeiska och amerikanska protestantiska religioner har redan uppnåtts, även inklusive den adventistiska institutionen på den sjunde dagen, sedan 1995. Jordens nya *"Babel"* tvingas till religiös blandning eftersom de byggs genom att välkomna invandrare med olika religiösa bekännelser. Om människor tycker att dessa saker är normala, på grund av deras ytliga sinnen och deras religiösa ointresse, å sin sida, ändrar inte heller skaparen Gud som inte förändras, och han straffar denna olydnad som ignorerar hans historiska lärdomar som vittnas i Bibeln. . Genom att i sin tur försvara den romerska söndagen den första dagen, vilodagen som fastställdes av Konstantin I, ^{gjorde} det andra protestantiska *"odjuret"* *"det första katolska vildjuret"*, som erkände det som en officiell religiös status och gav det dess namn

"Söndag" missvisande. Anden påminner oss om att denna senaste allians mellan protestanter och katoliker möjliggjordes eftersom " *det dödliga såret* " som tillfogats av " *vilddjuret som stiger upp från avgrunden*" var " *läkt* ". Han kallar tillbaka honom eftersom det andra odjuret inte kommer att ha denna chans att bli helad. Den kommer att förstöras av Jesu Kristi härliga ankomst.

Vers 13: " *Hon gjorde stora under och lät eld komma ner från himlen till jorden inför människors ögon.* »

Sedan dess seger mot Japan 1945 har protestantiska Amerika blivit den första kärnkraften på jorden. Dess mycket höga teknologi imiteras ständigt men aldrig motsvaras; det är alltid ett steg före sina konkurrenter eller motståndare. Denna företrädare kommer att bekräftas i sammanhanget av "tredje världskriget" där det enligt Dan.11:44 kommer att förstöra sin fiende, Ryssland, landet för "nordens kung" i denna profetia. Hans prestige kommer då att bli enorm, och de överlevande från konflikten, häpna och beundrande, kommer att anförtro sina liv åt honom och erkänna hans auktoritet över allt mänskligt liv. " *Elden från himlen* " tillhörde bara Gud, men sedan 1945 har Amerika ägt och kontrollerat den. Hon är skyldig honom sin seger och all sin nuvarande prestige som kommer att växa ytterligare med hennes seger i det kommande kärnvapenkriget.

Vers 14: " *Och hon bedrog dem som bodde på jorden genom de tecken som hon fick att göra inför vilddjuret, och sade åt dem som bor på jorden att göra en bild åt vilddjuret som hade svärdets sår. och vem som levde.* »

De tekniska " *underbarnen* " som utförs är otaliga. " *Jordens invånare* " har blivit beroende av alla dess uppfinningar som absorberar deras liv och tankar. Så länge som Amerika inte ber dem att beröva sig själva dessa prylar som upptar deras själar, som drogmissbrukare, är " *jordens folk* " redo att legitimera religiös intolerans mot en "mycket liten grupp", " *resten av kvinnan* " " i Upp.12:17. "... att göra en bild av vilddjuret " innebär att kopiera den katolska religionens handlingar och reproducera dem under protestantisk myndighet. Denna återgång till hårdhet i sinnet kommer att baseras på två handlingar. De " *överlevande* " kommer att ha överlevt fruktansvärda krigshandlingar, och Gud kommer ständigt och gradvis att slå dem med " *hans vredes sju sista plågor*", som beskrivs i Upp.16.

Söndagens dödsdekret

Vers 15: " *Och det gavs åt honom att göra vildjurets bild levande, så att vildjurets bild skulle tala, och att alla som inte ville tillbe vildjurets bild skulle dödas ...* »

Djävulens plan, inspirerad av Gud, kommer att ta form och genomföras. Anden uppenbarar formen av den extrema åtgärd som kommer att vidtas i den sjätte av de "sju sista plågorna". Genom officiellt dekret som accepteras av alla överlevande rebeller på jorden kommer det att beslutas att på ett datum mellan tidig vår och den 3 april 2030 kommer de sista kvarvarande adventisterna som håller sjundedagens sabbat att dödas. Logiskt sett markerar detta datum året för Jesu Kristi återkomst i härlighet. Våren i år 2030 är nödvändigtvis ögonblicket då han ingriper för att förhindra att rebellernas katastrofala plan genomförs mot hans

utvalda som han kommer för att rädda genom att "förkorta dagarna" av deras "stora nöd" (Matt.24) . :22).

Vers 16: " Och hon lät alla, både små och stora, rika och fattiga, fria och slavar, få ett märke på sin högra hand eller på sin panna. "

Den antagna åtgärden delar eran överlevande i två läger. Rebellernas identitet identifieras av " ett märke " av mänsklig auktoritet som betecknar katolsk "söndag", den uråldriga "dagen för den obesegrade solen" som infördes av en av dess tillbedjare, den romerske kejsaren Konstantin I, sedan den 7 mars 321. " Märket " tas emot " på handen ", eftersom det utgör ett mänskligt "verk" som Jesus dömer och fördömer. Den tas också emot " på pannan " som symboliserar den personliga viljan hos varje mänsklig varelse vars ansvar alltså är helt och hållet engagerat under skaparens guds rättvisa dom. För att äkta från Bibeln denna tolkning av symboliken för " handen " och " pannan ", finns den här versen från 5 Mos.6:8, där Gud säger om sina bud: " Du skall binda dem som ett tecken **på dina händer.** , och de kommer att vara **som frontletter** mellan dina ögon. »

Tidigare repressalier

Vers 17: " och att ingen kunde köpa eller sälja utan att ha märket, vilddjurets namn eller numret på dess namn. »

Bakom detta ord " person " ligger lägret av adventisthelgon som har förblivit trogna den sabbat som helgats av Gud. Eftersom de vägrar att hedra " märket ", på söndagen, resten av den första hedniska dagen, läggs de åt sidan. Till en början var de offer för en "bojkott" välkänd i amerikanska åtgärder mot motståndare som gjorde motstånd mot dem. För att ha rätt att handla måste man hedra " märket ", på söndagen, som gäller protestanter, " vilddjurets namn ", "Guds Sons ställföreträdare", som gäller katoliker, eller " numret på hans namn ", eller numret 666.

Vers 18: " Detta är visdom. Låt den som har förstånd beräkna vilddjurets antal. Ty det är en mans tal, och hans antal är sex hundra sextiosex. »

Mänsklig visdom är inte tillräckligt för att förstå budskapet om Guds Ande. Det måste ärvas från honom, som fallet med Salomo vars visdom överträffade alla människors och gjorde hans rykte över hela den kända jorden. Före antagandet av arabiska siffror, bland hebréerna, grekerna och romarna, hade bokstäverna i deras alfabet också värdet av chiffer, så att tillägget av värdena för bokstäverna som utgör ett ord bestämmer dess nummer. Vi får det genom en "beräkning" som versen anger. "... numret på hans namn " är " 666 ", det vill säga numret som erhålls genom att lägga till det numeriska värdet av de romerska bokstäverna i hans latinska namn "VICARIVS FILII DEI"; något som påvisades i studien av kapitel 10. Detta namn utgör i sig den största " hädningen " eller " lögnen " av hans påståenden, eftersom Jesus inte på något sätt gav sig själv en "ersättare", som betyder ordet "kyrkoherde".

Uppenbarelseboken 14: Sjundedagsadventismens tid

De tre änglarnas budskap – skörden – årgången

Detta är ett kapitel som fokuserar på tiden mellan 1843 och 2030.

År 1843 ledde den speciella användningen av profetian i Dan.8:14 till att "adventisterna" väntade på Jesu Kristi återkomst, fastställd till våren detta datum. Detta är början på en rad trosprov där intresse för profetians ande, nämligen "*Jesu vittnesbörd*" enligt Upp. 19:10, kommer att visas individuellt av kristna som påstår sig vara av Jesu frälsning Kristus under flera religiösa etiketter. Enbart de "**verk**" som visas tillåter valet eller inte. Dessa verk kan sammanfattas i två möjliga val: acceptans eller vägran av det mottagna ljuset och dess gudomliga krav.

År 1844, efter en ny förväntning inför hösten 1844, kommer Jesus att leda sina utvalda till ett uppdrag att fullborda reformationens arbete som börjar med återupprättandet av praktiken av den sabbat som helgats av Gud sedan världens skapelse. Detta är det viktigaste ämnet "*helighet*" som är "*berättigat*" från 1844, då denna överträdelse uppmärksammades av hans tjänare. Denna översättning av Dan.8:14, översatt fram till min tjänst som: "*två tusen trehundra kvällsmorgonen och helgedomen ska renas*", är autentiskt, i enlighet med den hebreiska originaltexten: "*två tusentrehundra kvällsmorgonen och helighet kommer att rättfärdigas*". Alla kan upptäcka att överträdelsen av den gudomliga sabbaten sedan 321 åtföljs av många andra övergivanden av doktrinära sanningar etablerade av Gud på apostlarnas tid. Efter 1260 år av lögnregering, destruktiva efterföljare till tron, lämnade påven i protestantisk doktrin många lögner

outhärdliga för sanningens Gud. Det är därför, i detta kapitel 14, Anden presenterar tre huvudteman som successivt är: Adventistuppdraget eller budskapet om de " *tre änglarna* "; " *skörden* " av världens ände, sorteringen och uppryckandet av de utvalda; " *Druvskörden* " av vredens druvor, det slutliga straffet för de falska herdarna, falska religiösa lärare i kristendomen.

Undervisat sedan 1844 för att skydda de utvalda från gudomlig vrede, det sista testet är reserverat för det yttersta slutet av den tid som ges till mänskligheten för att positionera sig mellan den uppenbarade gudomliga viljan och det upproriska mänskliga kravet som fallit i avfall det mest fullständiga. Men det val som görs har konsekvenser för alla dem som har dött sedan 1844. Endast de upplysta och trogna utvalda " *dör i Herren* " enligt läran i vers 13 där de förklaras " *välsignade* " det vill säga mottagare av nåden av Kristus, med all hans välsignelse redan bekräftad i budskapet riktat till ängeln i " *Filadelfia* " som berör dem, eftersom det inte räcker med att bli döpt till "adventist" för att av Gud betraktas som en utvald.

Om detaljerna i övergivarna återstår att upptäcka, å andra sidan, är de väsentliga punkterna understruken och sammanfattade av Anden i form av "de tre änglarnas budskap" i verserna 7 till 11. Dessa budskap följer varandra i följd av konsekvenser.

Jag minns det här, efter anteckningen på omslaget på sidan 2 av detta verk, dessa tre budskap framhäver tre budskap som redan har uppenbarats i symboliska bilder i Daniels bok i Dan.7 och 8. Deras påminnelse, i detta kapitel 14 i Uppenbarelseboken. , understryker och bekräftar den extrema vikt som Gud ger dem.

De återlösta adventisterna segrade

Vers 1: " *Jag såg, och se, Lammet stod på Sions berg och tillsammans med honom ett hundra fyrtiofyra tusen [människor], som hade sitt namn och sin Faders namn skrivet på sina pannor.* »

" *Sions berg* " syftar på den plats i Israel där Jerusalem byggdes. Det symboliserar hoppet om frälsning och den form som denna frälsning kommer att ta i slutet av prövningarna av jordisk och himmelsk tro. Detta projekt kommer att fullbordas till fullo vid förnyelsen av allt, angående *jorden och himlen* enligt Upp.21:1. De " *144 000 [människorna]* " symboliserar Kristi utvalda utvalda mellan 1843 och 2030, nämligen adventistkristna testade, bevisade och godkända av Jesus Kristus, vars bedömning gäller kollektivt och individuellt. Den kollektiva bedömningen dömer institutionen och den individuella bedömningen berör varje varelse. De " *144 000 [människorna]* " representerar de utvalda som Jesus Kristus valt ut bland anhängarna av den adventistiska tron. Detta nummer är strikt symboliskt och det faktiska antalet utvalda är en hemlighet känd och bevakad av Gud. Vi kan förstå orsaken till deras val från definitionen av den föreslagna bilden. " *På deras pannor* ", en symbol för deras vilja och deras tankar, är " *lammets namn* ", Jesus och " *hans Faders* ", den Gud som uppenbarades i den gamla alliansen, inskrivna. Det betyder att de hittade och återgav den gudsbild som Gud skaparen hade gett den första människan före synden, när han formade henne och gav henne liv; och denna bild är hans karaktär. De utgör frukten som Gud ville erhålla genom att i Jesus Kristus återlösa sina enda trogna utvaldas

synder. Det verkar som om på pannan på de utvalda utvalda, antingen, i deras ande, finns deras tanke och deras vilja, Guds sigill i Upp.7:3 eller sabbaten för det fjärde budet i dekalogen och den oskiljaktiga karaktären. om lammet Jesus Kristus och hans uppenbarelse i det gamla förbundet som Fader, Guds skapare. Den sanna kristna tron motsätter sig alltså inte de religiösa normer som är knutna till Sonen och Fadern som anhängarna av den romerska söndagen hävdar, om inte i ord, åtminstone i handling.

Vers 2: " *Och jag hörde en röst från himlen, som brusat av många vatten, som ljudet av stort åska; och rösten som jag hörde var som den av harpister som spelade på sina harpor.* »

De motsägelsefulla karaktärerna som nämns i denna vers är i själva verket komplementära. De " *stora vattnet* " symboliserar mängder av levande varelser som, när de uttrycker sig, ser ut som en " *stor åska* ". Tvärtom, genom bilden av " *harpan* ", uppenbarar Gud den perfekta harmonin som förenar hans segerrika varelser.

Vers 3: " *Och de sjöng en ny sång inför tronen och inför de fyra varelserna och de äldste. Och ingen kunde lära sig sången, utom de hundrafyrtiofyra tusen, som förlöstes från jorden.* »

Gud bekräftar och understryker här den mycket höga helgelsen av den "adventistiska" tro som etablerats sedan 1843-44. Dess valda representanter särskiljs från andra symboliserade grupper; " *tronen, de fyra levande varelserna och de äldste* " ; den senare betecknar alla de frälsta från erfarenheten som levt på jorden. Men den gudomliga uppenbarelsen kallad Uppenbarelse riktar sig bara till de två tusen år av kristen tro som dekretet i Dan.8:14 delar upp i två på varandra följande faser. Fram till 1843-44 symboliserades de utvalda av 12 " *äldste* " av de " *24* " som citeras i Upp.4:4. De andra 12 " *äldste* " är de " *förseglade* " adventisternas " *12 stammar* " i Upp.7:3-8 från 1843-44.

Vers 4: " *Detta är de som inte har orenat sig med kvinnor, ty de är jungfrur; de följer lammet vart han än går. De blev återlösta ur människorna, som förstagling åt Gud och för Lammet;* »

Orden i denna vers gäller endast i andlig mening; ordet " *kvinnor* " betecknar kristna kyrkor som har fallit i avfall sedan deras ursprung, såsom den romersk-katolska tron, eller sedan 1843-44, för den protestantiska tron, och sedan 1994, för den adventistiska institutionella tron. Den nämnda " *besmutningen* " riktar sig mot synden som följer av överträdelsen av gudomlig lag och vars " *lön är döden* ", enligt Rom.6:23. Det är för att rädda dem från utövandet av synd som Jesus Kristus helgade, förutom de symboliska " *144 000 [människor]* ". Deras " *jungfrulighet* " är också andlig och den betecknar dem som "rena" varelser vars rättvisa har blekts av blodet som Jesus Kristus utgjutit för deras räkning. Syndens arvtagare och dess förorening, liksom alla ättlingar till Adam och Eva, deras tro erkänd av Jesus Kristus "renade" dem perfekt. Men för att denna tro effektivt ska kunna erkännas av Jesus Kristus, måste denna rening vara verklig och konkretiserad i deras " verk ". Detta innebär därför att man överger synder som ärvts från falska kristna eller judiska eller, mer allmänt, monoteistiska religioner. Och i sin profetiska uppenbarelse riktar Gud sig särskilt mot misslyckandet att

respektera den tidsordning som han fastställde från den första veckan av hans skapelse av jorden och dess himmelska system.

Bakom bilden av att " *sjunga en ny sång* " finns en specifik upplevelse som endast upplevs av de " *144 000 [människor]* " som är beseglade. Efter " *Moses sång* " som firade den härliga utresan från Egypten, symbol för synd, firar " *sången* " av de " *144 000* " utvalda sin befrielse från synden eftersom de lydde dekretet i Dan.8:14 och har samarbetat i sina helgelse önskad, och till och med krävd, av Gud sedan 1843-44. På detta datum påminde en himmelsk syn om reningen av synder som utförts på Golgatas kors genom Jesu Kristi död. Detta budskap utgjorde både en förebråelse och en lära som Gud presenterade för en typ av protestantisk troende som var arvtagare till den romerska söndagen och några av hans andra lögnaktiga synder. Enligt typologin för hebreiska riter var denna " *syndernas rening* " en religiös högtid på hösten under vilken blodet från den dödade bocken fördes till den allra heligaste platsen på nådastolen placerad på denna otillgängliga plats och förbjuden för resten av år. tid på året. Blodet från denna bock, en symbolisk bild av synd, profeterade Jesu Kristi blod som själv hade blivit bärare av sina utvaldas synder för att i deras ställe sona det straff de förtjänar; Jesus själv gjordes till synd. I denna ceremoni representerar bocken synden och inte Kristus som bär den. Det är denna fysiska förflyttning av översteprästen från den auktoriserade heliga platsen till den förbjudna allra heligaste platsen för resten av året som denna vers anspelar på när det står: "de följer lammet vart han än går . " Genom att påminna om denna scen i synen den 23 oktober 1844 påminde Kristi Ande sina utvalda omedvetna arvtagare om doktrinära lögner, förbudet att synda. Alltså, från 1844, gör synden av frivilligt ursprung som praktiseras, vilket är fallet med den romerska söndagen, förhållandet med Gud omöjligt, och den övergivna synden tillåter en förlängning av detta förhållande, vilket leder den berörda utvalde till fullheten av dess helgelse genom mottagande, förståelse och omsättning av uppenbarad gudomlig sanning.

Eftersom de anses vara " *förstfrukter för Gud och för Lammet* ", utgör de det bästa som Gud har funnit i sitt urval av jordiska utvalda. I hebreiska riter förklarades " *förstfrukten* " som " *helig* ". Offer av dessa animaliska eller vegetabiliska första frukter reserverades för Gud för att hedra honom och för att markera mänsklig tacksamhet mot hans godhet och storhet. Ett annat skäl, i själva verket för den " *heliga förstafrukten* ", är deras mottagande av det gudomliga ljuset som uppenbarats för dem i dess helhet eftersom de lever i slutets tid där det uppenbarade ljuset når sin apogee, sin andliga zenit.

Vers 5: " *och ingen lögn hittades i deras mun, ty de äro ostraffade.* »

Den verkligt utvalde, den som föddes av sanningen genom den nya födelsen, kan bara hata " *lögnen* " i vilken han inte finner något nöje. Att ljuga är avskryvärt eftersom det bara medför skadliga konsekvenser och får bra människor att lida. Den som tror på " *lögnen* " upplever då smärtan av besvikelse, bitterheten av att bli lurad. Ingen utvald av Kristus kan glädjas åt att förföra och bedra sina medmänniskor. Å andra sidan, försäkrar sanningen, den bygger positivt relationer med sanna bröder, men framför allt först, med Guds skapare och återlösare av vår frälsning som hävdar och upphöjer hans namn som "sanningens Gud " . Genom

att inte längre utöva doktrinär synd, genom att lyda den uppenbarade sanningen, döms de utvalda som " oförkastliga " av sanningens Gud själv.

Meddelande från den första ängeln

Vers 6: " *Jag såg en annan ängel flyga genom himlens mitt med ett evigt evangelium för att predika det för dem som bor på jorden, för varje folk, för varje stam, för varje tungomål och för alla folk.* »

" *En annan ängel* " eller en annan budbärare förkunnar ett fullständigt gudomligt ljus symboliserat av " *himlens mitt*" eller solens zenit. Detta ljus är relaterat till " *evangeliet* " eller " *de goda nyheterna* " om frälsning som kom med Jesus Kristus. Det kallas " *evigt* " eftersom dess budskap är autentiskt och inte varierar över tiden. På detta sätt bekräftar Gud att det överensstämmer med det som lärdes ut för Jesu Kristi apostlar. Denna återgång till sanningen kom från 1843 efter de många förvrängningar som ärvts från den romersk-katolska tron. Tillkännagivandet är universellt i analogi med budskapet som presenteras i Daniel 12:12 som avslöjar den gudomliga välsignelsen av adventistiskt arbete. " *Det eviga evangeliet* " nämns här under aspekten av trons sanna frukt, efter det gudomliga kravet som uppenbaras av dekretet i Daniel 8:14. Intresset för det profetiska ordet är en legitim frukt av normen " *det eviga evangeliet* ".

Vers 7: " *Han sade med hög röst: Frukta Gud och ge honom ära, ty stunden för hans dom har kommit; och tillbe honom som skapade himmelen och jorden och havet och vattenkällorna.* »

I vers 7 fördömer den första ängeln överträdelsen av sabbaten som i den gudomliga dekalogen förhärskar skaparens Gud. Han krävde sålunda dess återställande från oktober 1844, men skyllde sedan våren 1843 på protestanterna för sin överträdelse.

Budskap från den andra ängeln

Vers 8: " *Och en annan, en andra ängel, följde efter och sade: Det stora Babylon har fallit, hon har låtit alla folk dricka av vinet från hennes otukts vrede.* »

I vers 8 avslöjar den andra ängeln den enorma skulden hos den romersk påvliga katolska kyrkan som har förfört och bedragit män genom att döpa om den hedniska "solens dag" av Konstantin I efter "Herrens dag" översättningen av det latinska ^{montaget} som är ursprunget till dess "söndag": dies dominica. Upprepad två gånger bekräftar uttrycket " *Babylon den stora har fallit, fallit* ", att för henne och de som ärver henne, har tiden för gudomligt tålmod definitivt slutat. Individuellt förblir omvändelse möjlig, men endast till priset av att frambringa frukter, eller " **gärningar** " av omvändelse.

Påminnelse: " *det har fallit* " betyder: det tas och besegras av **sanningens Gud** när en stad faller i sin fiendes händer. Han väcker och belyser efter 1843, mellan 1844 och 1873, för sina trogna sjundedagsadventisttjänare, det " *mysterium* " som kännetecknar det i Upp.17:5. Förförelsen av hans **lögner** förlorar sin effektivitet.

I vers 8 bekräftas bedömningen i de föregående meddelandena, med en allvarlig varning. Det medvetna och **frivilliga valet** av vilodagen som fastställts

av Konstantin I år 321, sedan 1844, gör de rebeller som rättfärdigar den, passiva av den gudomliga fördömmelsen av plågorna i den sista domens *andra död* . För att dölja sin anklagelse mot söndagen döljer Gud den under namnet på ett ökänt " *märke* " som motsätter sig hans eget gudomliga " *sigill* ". Detta tecken på mänsklig auktoritet, som ifrågasätter dess tidsordning, utgör en enorm upprördhet värdig att straffas av Honom. Och det aviserade straffet kommer faktiskt att vara fruktansvärt: " *han kommer att plågas med eld och svavel* " som kommer att förstöra rebellerna, men bara i ögonblicket för den sista domen.

Budskap från den tredje ängeln

Vers 9: " *Och en annan, en tredje ängel följde efter dem och sade med hög röst: Om någon tillber (böjer sig för) vilddjuret och dess bild och får ett märke på sin panna eller på sin hand, »*

Den kompletterande och successiva karaktären av detta tredje meddelande med de två föregående specificeras av formeln " *dem följde* " . Den " *höga rösten* " bekräftar den mycket höga gudomliga auktoriteten hos den som förkunnar den.

Hotet riktar sig till mänskliga rebeller som stöder och godkänner styret av " *vilddjuret som reser sig från jorden* " och som antar och hedrar, genom sin lydnad, på söndagen, "märket" för dess auktoritet, som citeras i Upp. 13. : 16 vilket för närvarande är hela den kristna befolkningen.

Det direkta motståndet av detta " *märke* " mot " *Guds sigill* ", det vill säga från söndagen den första dagen till sabbaten den sjunde dagen, bekräftas av det faktum att båda tas emot " *på framsidan* ", sätte för kommer, enligt Upp.7:3 och 13:16. Observera att " *Guds sigill* " i Upp.7:3 blir i Upp.14:1: " *Lammets och hans Faders namn* " . Mottagandet " *på handen* " förtydligas av dessa verser från 5 Mos.6:4 till 9:

" *Hör du, Israel! YaHWéH, vår Gud, är den ende YaHWéH . Du skall älska HERREN din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av all din kraft . Och dessa bud, som jag ger dig i dag, kommer att finnas i ditt hjärta . Du ska ingjuta dem i dina barn, och du ska tala om dem när du är i ditt hus, när du går på resa, när du lägger dig och när du står upp. Du skall binda dem som ett tecken på dina händer, och de skall vara som frontlinser mellan dina ögon . Du ska skriva dem på stolparna i ditt hus och på dina dörrar. »* Handen betecknar handling, övning och " *fronten* " , tankens vilja. I denna vers säger Anden: " *Du skall älska Yahweh, din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av all din kraft* " ; det som Jesus citerar i Matt.22:37 och som han framställer som det " *första och största budet* ". De valda tjänstemännen som bär " *Guds sigill* " måste därför uppfylla dessa tre kriterier: " *Älska Gud av hela sitt hjärta* "; att hedra genom att utöva den sabbatsvilan av dess helgade sjunde dag; och med " *Lammets namn* " Jesu Kristi " *och hans Faders* " JaHWéH i sitt sinne. Genom att specificera " *och hans Faders namn* " bekräftar Anden behovet av att lyda Guds tio bud och de föreskrifter och förordningar som främjar de utvaldas helighet i det gamla förbundet. Även på sin tid bekräftade aposteln Johannes dessa saker genom att säga i 1 Joh 5:3-4:

" Ty detta är kärleken till Gud, att hålla hans bud. Och hans bud är inte svåra, eftersom allt som är fött av Gud övervinner världen. och segern som segrar över världen är vår tro. »

Vers 10: *" Också han skall dricka av Guds vredes vin, som utan blandning hålls ut i sin vredes bågare, och han skall plågas med eld och svavel inför de heliga änglarna och inför Lammet. »*

Guds vrede kommer att rättfärdigas rikligt eftersom de som tar emot " vilddjurets märke " hedrar mänsklig synd samtidigt som de hävdar Jesu Kristi rättfärdighet. I Upp.6:15-17 föreställde Anden konsekvenserna av deras slutliga konfrontation med Jesu Kristi destruktiva rättfärdiga vrede.

Extremt viktig anmärkning : För att bättre förstå denna gudomliga vrede måste vi inse varför ignorering av den heliga sabbaten väcker Guds vrede så mycket. Det finns avskyvärda synder, men Bibeln varnar oss för synd som begås mot den Helige Ande och säger att det inte längre finns något offer för att få gudomlig förlåtelse. På apostlarnas tid var det enda exemplet som gavs oss på denna typ av synd att en omvänd kristen förkastade Kristus. Men detta är bara ett exempel, för i verkligheten består hädelse mot den Helige Ande i att förneka och vägra ett vittnesbörd som Guds Ande ger. För att övertyga och undervisa människor inspirerade Anden Bibelns heliga skrifter. Därför begår den som ifrågasätter det vittnesbörd som Anden ger i Bibeln redan hädelse mot Guds Ande. Kan Gud göra bättre för att göra sin vilja känd än att leda dem som kallas till Bibeln och dess skrifter? Kan han uttrycka sin vilja, sina tankar och sitt suveräna omdöme tydligare? På 1500-^{talet} markerade detta förakt för Bibeln som den förde krig mot det definitiva slutet på Guds tålmod med den romersk-katolska religionen; slutet på hans tålmod för en lära han aldrig kände igen. Sedan, 1843, markerade föraktet för det profetiska ordet slutet på att ta emot den protestantiska tron i alla dess många former, arvtagare till den romerska söndagen, det vill säga "vilddjurets märke " . Och slutligen, i sin tur, begick adventismen hädelse mot den Helige Ande genom att förkasta den ultimata profetiska uppenbarelsen som Jesus presenterade för den genom sin ödmjuka tjänare som jag inkarnerar; hädelse som har bekräftats och förstärkts av deras allians med söndagsobservatörer sedan 1995. Hädning mot Anden får varje gång från Gud den rättvisa respons den förtjänar; en rättvis dom av fördömande till den första och " andra döden " som bekräftas i denna vers 10.

Vers 11: *" Och röken av deras plåga stiger upp i evighet och evighet; och de hava ingen vila dag eller natt, som tillber vilddjuret och dess bild, och var och en som tar emot hans namns märke. »*

" Röken " kommer bara att vara vid tiden för den sista domen, den timme då de upproriska fallna kommer att " plågas i elden och svaveln " i "eldsjön " i Uppenbarelseboken 19:20 och 20:14; detta, i slutet av det sjunde årtusendet. Men redan före detta fruktansvärda ögonblick kommer timmen för Jesu Kristi härliga återkomst att bekräfta deras slutliga öde. Budskapet i denna vers berör ämnet " vila ". De utvalda är å sin sida uppmärksamma på den av Gud helgade vilotiden, men de fallna har å andra sidan inte samma oro, eftersom de inte ger gudomliga förklaringar den vikt och allvar som de förtjänar. Därför, som svar på deras förakt,

i tiden för deras sista straff, kommer Gud inte att ge dem någon vila för att lindra deras lidande.

Vers 12: " *Detta är de heligas uthållighet, som håller Guds bud och Jesu tro.* »

Orden " *uthållighet eller tålmod* " kännetecknar den gudomlige Messias Jesu sanna helgon från 1843-44 fram till hans återkomst i härlighet. I den här versen blir " *Faderns namn* " från vers 1 " *Guds bud* ", och " *Lammets namn* " ersätts med " *Jesu tro* ". Prioriteringsordningen ändras också. I denna vers citerar Anden först " *Guds bud* ", och för det andra " *Jesu tro* "; vilket är historiskt och på värdenivå den ordning som godkänts av Gud i hans frälsningsprojekt. Vers 1 prioriterade " *namnet på lammet* " för att koppla de " *144 000* " utvalda till den kristna tron.

Vers 13: " *Och jag hörde en röst från himlen säga: Skriv: Saliga från och med nu är de döda som dör i Herren! Ja, säger Anden, så att de må vila från sitt arbete, ty deras gärningar följer dem.* »

Uttrycket " *från och med nu* " förtjänar en detaljerad förklaring eftersom det är så viktigt. För den riktar sig till datumet för våren 1843 och hösten 1844, då dekretet i Daniel 8:14 träder i kraft, och de två adventisträttegångar som William Miller organiserade tar slut.

Med tiden har den officiella institutionella adventismen tappat ur sikte implikationerna av denna fras " *nu* ". Endast de grundande pionjäreorna inom den adventistiska tron förstod konsekvenserna av Guds krav på sabbaten från 1843. För att anta denna sjundedagspraxis leddes de att inse att söndagen som praktiserades fram till dess var förbannad av Gud. Efter dem blev den nedärvda adventismen traditionell och formalistisk, och för den överväldigande majoriteten av anhängare och lärare placerades söndagen och sabbaten orättvist på en jämställdhetsnivå. Denna förlust av känslan av det heliga och sann helighet resulterade i ointresse för det profetiska ordet och det tredje adventistiska budskapet som jag förmedlade mellan 1983 och 1994. Eftersom detta förakt manifesterades i adventismen i Frankrike, ingick institutionen adventistvärlden en allians med den ekumeniska klanen 1995, för dess största förbannelse. Hotet om " *plågor* " i vers 10 berör henne i sin tur, genom förslaget om uttrycket " han kommer också att dricka "; sedan 1994 har institutionell adventism, efter den protestantiska tron, dömt och fördömt sedan 1843.

Som denna vers antyder, orsakar dekretet i Daniel 8:14 att de protestantiska kristna 1843 delas upp i två läger inklusive adventistgruppen, mottagare av saligprisningen uttalade: " *Välsignade från och med nu är de döda som dör i Herren!* ". Det säger sig självt att Jesus tillkännagav i " *Laodikea* " att han skulle " *kräkas* " det, adventistinstitutionen, Kristi officiella budbärare 1991, datumet för det officiella förkastandet av ljuset, kallat " *naken* " kan inte längre gynnas från denna lycka.

Skördetid

Vers 14: " *Jag såg, och se, det fanns ett vitt moln, och på molnet satt en som liknade en människoson, med en krona av guld på sitt huvud och i sin hand en skarp skära.* »

Denna beskrivning frammanar Jesus Kristus i ögonblicket för hans härliga återkomst. Det " *vita molnet* " påminner om förhållandena för dess avgång och dess uppgång till himlen som upplevdes två tusen år tidigare. Det " *vita molnet* " betecknar hans renhet, hans " *gyllene krona* " symboliserar hans segerrika tro, och " *den skarpa skäran* " avbildar Guds " *skärande ord* " från Heb.4:12, implementerat av " *hans hand* ".

Vers 15: " *Och en annan ängel kom ut ur templet och ropade med hög röst till honom som satt på molnet: Sväng ut din skära och skörd; ty skördestunden har kommit, ty jordens skörd är mogen.* »

Under aspekten " *skörden* ", som i sin liknelse, påminner Jesus om att i detta skulle tiden komma att definitivt skilja " *vetet från agnarna* ". Genom sin uppenbarelse får han oss att upptäcka detta ämne som skiljer de två lägren åt: de utvaldas sabbat och de fallnas söndag, för bakom detta religiösa namn döljer sig tillbedjan och auktoriteten hos en hednisk solgudom. Och trots utvecklingen av mänsklig tid fortsätter Gud att se på honom för vad han verkligen är för honom. Människors olika åsikter påverkar inte hans omdöme; i sin tidsordning är den första dagen profan, den kan inte på något sätt ta på sig gudomlig helighet. Detta är uteslutande kopplat till den helgade sjunde dagen i dess tidsordning ingraverad från början av evig jordisk tid; detta under en varaktighet av 6000 solår.

Vers 16: " *Och han som satt på molnet kastade ner sin skära på jorden. Och marken skördades.* »

Anden bekräftar den framtida uppfyllelsen av " *jordens skörd* ". Kristus, Frälsaren och Hämnaren kommer att vaka över det och utföra det i enlighet med hans tillkännagivande i liknelsen till sina apostlar i Matt.13:30 till 43. "Skörden" avser främst uppryckandet till himlen av de utvalda helgonen som blev kvar. trogen Gud Skapare.

Skördetid (och hämnd)

Vers 17: " *Och en annan ängel kom ut ur templet i himlen, och han hade också en skarp skära.* »

Om *den tidigare "ängeln"* hade ett uppdrag som var gynnsamt för de utvalda, tvärtom, har denna " *andra ängel* " ett straffuppdrag riktat mot de fallna rebellerna. Denna andra " *skäran* " symboliserar också " *Guds skärande ord* " som genomförs av hans vilja, men inte av hans hand, eftersom, till skillnad från skörden, för druvskörden, uttrycket " *i hans hand* " saknas. . Straffåtgärder kommer därför att anförtros till agenter som utför den gudomliga viljan; i själva verket offren för hans förförelser.

Vers 18: " *Och en annan ängel, som hade makt över elden, gick ut från altaret och talade med hög röst till den som hade den vassa skäran och sade: "Skåk ut din skarpa skära och plocka vindruvorna." jordens vinstock; ty jordens druvor äro mogna.* »

Sedan kommer, efter de utvaldas uppryckande till himlen, ögonblicket för " *druvskörden* ". I Jes.63:1 till 6 utvecklar Anden handlingen som denna symboliska term riktar mot. I Bibeln jämförs röd druvjuice med människoblod. Dess användning av Jesus i den heliga nattvarden bekräftar denna idé. Men " *årgången* " är kopplad till " *Guds vrede* " och det kommer att beröra dem som arbetade

ovärdigt i skepnad av hans tjänare, eftersom blodet som frivilligt utgjutits av Kristus inte förtjänade deras många svek. Eftersom Jesus kan känna sig förrådd av dem som förvränger hans frälsningsprojekt till den grad att han rättfärdigar synden för vilken han gav sitt liv och bar lidande så att dess utövande skulle upphöra. Uppsåtliga överträdare av hans lag måste därför stå honom till svars. I sitt blinda vansinne kommer de att gå så långt att de vill döda sina sanna utvalda, för att utrota från jorden, sedvänjan på den sjunde dagen sabbat helgad och krävd av Gud sedan 1843-44. De utvalda hade inte Guds bemyndigande att använda våld mot sina religiösa fiender; Gud hade reserverat denna handling uteslutande för sig själv. " *Hämnd är min, vedergällning är min,* " förklarade han för sina utvalda, och det är dags att avrätta denna hämnd.

I detta kapitel 14 frammanar verserna 17 till 20 detta tema om " *skörden* ". De syndiga druvorna förklaras mogna eftersom de till fullo genom sina verk har visat sin sanna natur. Deras blod kommer att rinna som saften av druvor i ett kar när de trampas av druvplockarnas fötter.

Vers 19: " *Och ängeln kastade ner sin skära på jorden. Och han samlade jordens vinstock och kastade årgången i Guds vredes stora vinpress.* »

Handlingen bekräftas av detta tillkännagivande som avslöjas av denna scen. Gud profeterar med säkerhet om straffet för katolsk och protestantisk arrogans. De kommer att drabbas av konsekvenserna av Guds vrede, vilket illustreras av karet där de skördade druvorna krossas av krossarnas fötter.

Vers 20: " *Och vinpressen trampades ut ur staden; Och blod kom ut ur karet, till hästarnas betsel, en sträcka av ett tusen sex hundra stadier.* »

Jes.63:3 specificerar: " *Jag var ensam om att trampa vinpressen; ingen man var med mig...* ". Årgången uppfyller straffet från Babylon den stora staden i Upp.16:19. Hon har fyllt bägaren med gudomlig vrede som hon nu måste dricka till skräpet. " *Vinpressen trampades utanför staden* ", det vill säga utan att de utvalda redan hade tagits upp till himlen. I Jerusalem utfördes avrättningarna av de dödsdömda utanför den heliga stadens murar för att inte orena den. Detta var fallet med Jesu Kristi korsfästelse som genom detta budskap påminner om priset att betala för dem som underskattade hans egen död. Tiden har kommit för hans fiender att i sin tur utgjuta sitt blod för att sona sina många synder. " *Och blod kom ut ur karet till hästarnas bitt.* " Målen för ilska är kristna religiösa lärare, och Gud hänvisar till dem med bilden av " *biten* " som ryttare lägger " *i hästarnas mun*" för att styra dem. Denna bild föreslås i Jakob 3:3, vars tema är just: religiösa lärare. Jakob preciserar i början av kapitel 3: " *Mina bröder, låt inte många bland er börja undervisa, för ni vet att vi kommer att dömas hårdare.* " Handlingen av " *skörden* " motiverar denna kloka varning. Genom att specificera " *tills hästarnas bitt* " antyder Anden att karet för det första gäller det romersk-katolska prästerskapet i " *Babylon den stora* ", men att det sträcker sig *till de* protestantiska lärare som sedan 1843 använder "destruktivt" Bibeln enligt Andens anklagelse i Upp.9:11. Här finner vi tillämpningen av varningen som ges i Upp. 14:10: " **Också** *han ska dricka av Guds vredes vin, som utan blandning hålls i sin vredes bägare...* " .

För budskapet " *över en omfattning av tusen sexhundra stadier* ", i kontinuitet med det föregående budskapet, sträcker sig straffet till den reformerta

tron sedan 1500-talet ^{som} siffran 1600 anspelar på. Detta är den tid då Martin Luther formaliserade anklagelsen mot den katolska tron 1517. Men det var också på detta 1500-tal ^{som de protestantiska doktrinerna om} " *falska Kristus* " och *falska kristna* bildades som legitimerade våldet och svärdet som Jesus Kristus förbjöd. . Apokalypsen erbjuder sina egna nycklar till tolkning och detta 1500-^{tal} benämns i Upp. 2:18 till 29 under det symboliska namnet för eran " *Tyatira* ". Ordet " *stadion* " avslöjar deras religiösa aktivitet, deras deltagande i loppet vars pris som står på spel är segerkronan som utlovats till vinnaren. Detta är Paulus lära i 1 Kor.9:24: " *Vet ni inte att de som springer på stadion springer alla, men en får priset? Spring så att du vinner den .* " Den himmelska kallelstens pris vinnas därför inte på något sätt; trofasthet och uthållighet i lydnad är det enda sättet att vinna i trons kamp. Han bekräftar i Phi.3:14 och säger: " *Jag strävar mot målet för att få priset av Guds kallelse uppåt i Kristus Jesus.* " Vid tiden för " *skörden* " kommer dessa Jesu ord att bekräftas: " *Ty många är kallade, men få utvalda* (Matt.22:14)".

Uppenbarelseboken 15: Slutet på prøvotiden

Innan " skörden och årgången " är fullbordad kommer det fruktade ögonblicket, slutet på nådens tid. En där mänskliga val är ingraverade i tidens sten, utan möjlighet att vända på dessa val. Vid den punkten upphör erbjudandet om frälsning i Kristus. Detta är temat för detta mycket korta kapitel 15 i Jesu Kristi apokalyps. Slutet på nådens tid inträffar efter de första sex " trumpeterna " i kapitel 8 och 9, och före " Guds sju sista plågor " i kapitel 16. Det är självklart att det följer det sista valet av den väg som Gud ger människan att göra. Under auktoritativ ledning av " vilddjuret som stiger upp från jorden " i Uppenbarelseboken 13:11 till 18, leder de två sista vägarna, den ena till Guds helgade lördag eller sabbat, den andra till söndagen med romersk påvlig auktoritet. . Aldrig har valen mellan liv och gott, död och ondska varit så tydliga. Vem fruktar människan mest? Gud eller människa? Detta är givet i situationen. Men jag kan också säga: Vem älskar människan mest? Gud eller människa? De utvalda kommer att svara i båda fallen: Gud, som genom sin profetiska uppenbarelse känner till detaljerna i slutet av sitt projekt. Det eviga livet kommer då att vara mycket nära, inom deras räckhåll.

Vers 1: " *Då såg jag ett annat tecken i himlen, stort och underbart: sju änglar som bär de sju sista plågorna, ty på dem uppfylldes Guds vrede. »*

Denna vers presenterar de " sju sista plågorna " som kommer att drabba falska troende för deras val av den romerska söndagsdagen. Temat för detta kapitel, slutet på prøvotiden, inleder tiden för " Guds vredes sju sista plågor " .

Vers 2: "*Och jag såg som ett hav av glas, blandat med eld, och dem som hade besegrat vilddjuret, och dess bild och numret på hans namn, stående på glashavet, med Guds harpor. »*

För att uppmuntra sina tjänare, hans utvalda, presenterar Herren sedan en scen som frammanar deras förestående seger genom olika bilder tagna från andra avsnitt i profetian. " *På havet av glas, blandat med eld, står de* ", eftersom de gick igenom en trosprövning där de blev förföljda (*blandade med eld*) och gick segrande. " *Glashavet* " syftar på renheten hos det utvalda folket, som i Upp.4:1.

Vers 3: "*Och de sjöng Mose, Guds tjänares sång, och Lammets sång och sade: Stora och förunderliga är dina gärningar, Herre Gud, Allsmäktige; Rättfärdiga och sanna är dina vägar, nationernas konung! »*

" *Moses sång* " firade Israels härliga utträde från Egypten, landet och den typiska symbolen för synd. Inträdet i det jordiska Kanaan som följde 40 år senare förebådade de sista utvaldas inträde i det himmelska Kanaan. I sin tur, efter att ha gett sitt liv för att sona de utvaldas synder, steg Jesus, " *lammet* ", *upp till himlen, i sin härlighet och sin himmelska gudomliga kraft*. Jesu sista troigna vittnen, alla adventister genom tro och arbete, upplever i sin tur uppstigningen till himlen när Jesus kommer tillbaka för att rädda dem. Genom att upphöja hans " *stora och beundransvärda gärningar* " ger de utvalda ära till skaparen Gud som inkarnerade hans värderingar i Jesus Kristus: hans perfekta " *rättvisa* " och hans " *sanning* ".

Frammaningen av ordet " sann " kopplar handlingens sammanhang till slutet av den " laodikeiska " eran där han presenterade sig själv som " amen och sann ". Det är då " befrielsens " timme som markerar slutet på tiden för " kvinnan som föder " i Upp.12:2. " Barnet " förs till världen i form av renheten i den himmelska karaktären som uppenbaras i och genom Jesus Kristus. De utvalda kan prisa Gud för hans " allsmäktige " tillstånd eftersom det är denna gudomliga kraft som de är skyldiga sin frälsning och befrielse. Efter att ha samlat och valt ut sina återlösta bland alla jordiska nationer, är Jesus Kristus verkligen "kungen av nationer" . De som motsatte sig honom och hans folkvalda finns inte längre.

Vers 4: " Vem fruktar inte, Herre, och prisar ditt namn? Ty bara du är helig. Och alla folk ska komma och tillbe dig, eftersom dina domar har blivit uppenbarade. »

Enkelt uttryckt betyder detta: Vem skulle vägra att frukta dig, Skapare Gud, och våga lura dig på din rättmätiga härlighet genom att vägra att hedra din heliga sjundedagssabbat? Ty ensam är du helig och ensam har du helgat din sjunde dag och dem som du gav den, som ett tecken på deras bifall och tillhörighet till din helighet. Sannerligen, genom att framkalla " sin fruktan ", anspelar Anden på budskapet från den första " ängeln " i Uppenbarelseboken 14:7: " Frukta Gud och ge honom ära, ty stunden för hans dom har kommit; och dyrka (böj dig för) honom som skapade himmel och jord och havet och vattenkällorna. " I Guds plan kommer de förstörda upproriska nationerna att återuppstå i ett dubbelt syfte: det att ödmjuka sig inför Gud och ge honom ära, och det att lida hans rättvisa sista straff som kommer att förinta dem definitivt, i "den eldsjön" . *svavel* " i den sista domen, tillkännagav i budskapet om den " tredje ängeln " i Upp.14:10. Innan dessa saker fullbordas måste de utvalda gå igenom tiden för gudomliga domar som kommer att manifesteras av de " sju plågorna " som tillkännagavs i den första versen.

Vers 5: " Efter detta såg jag, och templet för vittnesbördets tabernakel öppnades i himlen. »

Denna öppning av det himmelska " templet " signalerar att Jesu Kristi förbön upphör, för tiden för kallelsen till frälsning är över. " Vittnesbördet " syftar på de tio Guds bud som placerades i den heliga arken. Från och med detta ögonblick är alltså separationen mellan de utvalda och de förlorade slutgiltiga. På jorden har rebellerna just beslutat, genom ett lagdekret, skyldigheten att respektera veckovila den första dagen som fastställts civilt och religiöst bekräftat, successivt, av de romerska kejsarna, Konstantin I och Justinianus I som gjorde Vigilius I till förste påve, temporärt överhuvud för den universella kristna tron, nämligen katolsk, år 538. Det sista dödsdekretet profeterades i Uppenbarelseboken 13:15 till 17 och ställdes under den dominerande handlingen av den amerikanska protestantiska tron som stöddes av den europeiska katolska tron .

Vers 6: "Och de sju änglarna som hade de sju plågorna gick ut från templet, klädda i rent, blankt linne och med bälten av guld runt sina bröst. »

I profetians symbolik representerar de " sju änglarna " Jesus Kristus ensam eller " sju änglar " som är trogna hans läger liknande honom. " Det fina, rena, ljusa linnet " föreställer " de heligas rättfärdiga gärningar " i Upp.19:8. Det " gyllene bältet runt bröstet ", därför på höjden av hjärtat, framkallar den kärlek

till sanningen som redan citeras i bilden av Kristus som presenteras i Upp.1:13. Sanningens Gud förbereder sig för att straffa lögnens läger. Genom denna påminnelse föreslår Anden " *den stora olyckan* " vars form avslöjades av dess ansikte jämfört med " *solen när den skiner i sin styrka* ". Timmen för den sista konfrontationen mellan Jesus Kristus och de hedniska soldyrkande rebellerna har kommit.

Vers 7: " *Och en av de fyra varelserna gav åt de sju änglarna sju gyllene skålar, fulla av Guds vrede som lever i evighet och evighet.* »

Jesus var själv den förebild som avbildades av de " *fyra levande varelserna* " i Upp.4. Han är också " *den Gud som lever för evigt och alltid* " förargad . Hans gudomlighet tillskriver honom alltså alla rollerna: Skapare, Återlösare, Förbedjare och permanent, Domare, och sedan sätter han stopp för sin förbön, blir han den rättvisande Gud som slår och straffar med döden sina upproriska motståndare, eftersom de har uppfyllt " *bägaren av hans rättfärdiga vrede* ". " *Bägaren* " är nu full, och denna ilska kommer att ta formen av de " *sju sista* " straffen där gudomlig barmhärtighet inte längre kommer att ha sin plats.

Vers 8: " *Och templet fylldes med rök på grund av Guds härlighet och hans kraft; och ingen kunde komma in i templet förrän de sju änglarnas sju plågor var uppfyllda.* »

För att illustrera detta tema om nådens upphörande presenterar Anden i denna vers bilden av ett " *tempel fyllt med rök på grund av*" närvaron " *Guds* " och han specificerar: " *och ingen kunde komma in i templet, förrän de sju änglarnas sju plågor var uppfyllda*" . Gud varnar därför sina utvalda att de kommer att stanna kvar på jorden under tiden för hans vredes " *sju sista plågor*" . De sista utvalda kommer att återuppleva hebréernas erfarenhet vid tiden för de " *tio plågorna* " som drabbade det upproriska Egypten. Plågorna är inte för dem, utan för rebellerna, mål för gudomlig vrede . Men det nära förestående inträdet i " *templet* " är alltså bekräftat, möjligheten kommer att ges, från slutet av de " *sju sista plågorna* " .

Uppenbarelseboken 16: De sju sista plågorna av Guds vrede

Kapitel 16 presenterar utgjutningen av dessa " *sju sista plågor* " genom vilka " *Guds vrede* " uttrycks.

Studiet av hela kapitlet kommer att bekräfta detta, men det måste noteras att målen för " *Guds vrede* " kommer att vara identiska med dem som drabbades av straffen från de första sex " *trumpeterna* ". Anden uppenbarar sålunda att straffen för de " *sju sista plågorna* " och de " *sju trumpeternas* " straffar samma synd: överträdelsen av sabbatsvilan på den " *sjunde dagen* " *helgad* " av Gud från världens grundläggning.

Jag öppnar en parentes här, sent. Lägg märke till skillnaden som kännetecknar de gudomliga " *trumpeterna* " och " *plågorna eller plågorna* ". " *Trompeterna* " är alla människomord utförda av människor men beordrade av Gud, den femte är av andlig natur. " *Ploor* " är obehagliga handlingar som påtvingas direkt av Gud genom hans levande skapelse naturliga medel. Uppenbarelseboken 16 presenterar för oss de " *sju sista plågorna* " som på ett subtilt sätt antyder att de föregicks av andra " *plågor* " som människor lidit före slutet av nådens tid, som andligt delar upp i två delar, " *tiden av slutet* " citerad i Dan.11:40. I det första är detta syftet med nationernas tid, och i det andra det för den universella världsregeringens tid organiserad under USA:s övervakning och initiativ. I denna uppdatering, genomförd på sabbaten den 18 december 2021, kan jag bekräfta denna förklaring, eftersom hela mänskligheten sedan början av 2020 har drabbats av ekonomisk ruin på grund av ett smittsamt virus, Covid-Coronaviruset. 19, dök upp för första gången i Kina. I ett sammanhang av globalistiskt utbyte och kunskap, som mentalt förstärker dess verkliga effekter, i panik, har folkets ledare stoppat utvecklingen och den fortsatta tillväxten av hela den västeuropeiska och amerikanska ekonomin. Betraktad, orättvist, som en pandemi, är västvärlden, som trodde att det en dag skulle erövra döden, bestört och upprörd. I panik har de gudlösa överlämnat kropp och själ till den nya religionen som ersätter den: den allsmåktiga medicinska vetenskapen. Och skurkarnas land, de rikaste på jorden, utnyttjade möjligheten att göra män till fångar och slavar av sina diagnoser, sina vacciner, sina botemedel och sina företagsbeslut. Samtidigt får vi höra direktiv i Frankrike, minst sagt paradoxala, som jag sammanfattar så här: "det är tillrådligt att ventilera lägenheterna och att bära skyddsmasken i timmar, bakom vilken bäraren kvävs." Framhäv det "sunda förnuftet" hos de unga ledarna i Frankrike och andra imiterande länder. Vi noterar med intresse att det land som ledde detta destruktiva beteende först var Israel; det första landet som Gud förbannade i religionshistorien. Att bära en mask, först förbjuden när den inte var tillgänglig, gjordes sedan obligatorisk, för att skydda mot en sjukdom som påverkar andningsorganen. Guds förbannelse bär oväntade, men destruktivt mycket effektiva frukter. Jag är övertygad om att mellan 2021 och

starten av den " *sjätte basunen* ", tredje världskriget, kommer andra " *Guds plågor* " att drabba den skyldiga mänskligheten på olika platser på jorden, och särskilt i västvärlden. "plågor" som " *svält* " och andra verkliga universella pandemier, redan kända som pesten och kolera. Gud hävdar denna typ av straff i Hes.14:21: " *Ja, så säger Herren, JaHWéH: Fast jag sänder mot Jerusalem mina fyra fruktansvärda straff, svärdet, hungersnöden, vilddjuret och pesten, för att utrota människor och bestar* . Observera att den här listan inte är uttömmande, eftersom gudomliga bestraffningar i modern tid tar flera former: Cancer, AIDS, Chikungunya, Alzheimers... etc... Jag noterar också utseendet av rädsla på grund av global uppvärmning. Massor av mänskligheten är rädda och panikslagna vid tanken på den smältande isen och de översvämningar som kan bli resultatet. Återigen, en frukt av den gudomliga förbannelsen som drabbar mänskliga sinnen och bygger murar av separation och hat. Jag stänger denna parentes för att återuppta studien i detta sammanhang av nådens eftergång som kännetecknar de " *sju sista plågorna för Guds vrede* " .

Ett annat skäl motiverar valet av mål. De " *sju sista plågorna* " åstadkommer skapelsens förstörelse vid världens ände. För Gud, Skaparen, har tiden kommit för att förstöra hans verk. Så han följer skapelseprocessen, men istället för att skapa förstör han. Med " *den sjunde sista plågan* ", på jorden, kommer det mänskliga livet att släckas, lämnar det bakom sig, jorden blir återigen en " *avgrund* " i ett kaotiskt tillstånd, med den enda invånaren, Satan, syndens upphovsman; det öde landet kommer att vara hans fängelse i " *tusen år* " tills den sista domen där han och alla andra rebeller kommer att förstöras enligt Upp.20.

Vers 1: " *Och jag hörde en hög röst komma från templet, som sade till de sju änglarna: Gå och håll ut Guds vredes sju skålar över jorden.* »

Denna " *höga röst som kom från templet* " är den av skaparen Gud frustrerad i sin mest legitima rätt. Som skapande Gud har hans auktoritet en högsta karaktär och det är varken rättvist eller klokt att bestrida hans önskan att bli tillbedd och förhärligad genom iakttagandet av vilodagen som han har " *helgat* " för detta ändamål. I sin stora och gudomliga visdom har Gud sett till att alla som utmanar hans rättigheter och auktoritet kommer att ignorera hans viktigaste hemligheter innan han i den " *andra döden* " försonar priset för hans upprördhet mot den allsmäktige Gud.

Vers 2: " *Den förste gick och höll ut sin skål på jorden. Och ett elakartat och smärtsamt sår drabbade de män som hade vilddjurets märke och som tillbad hans bild.* »

Eftersom det är det senaste upprorets dominerande makt och ledande auktoritet, är det prioriterade målet i detta sammanhang " *jorden* " symbol för den fallna protestantiska tron.

Det första gisselet är " *ett elakartat sår* " som orsakar fysiskt lidande för rebellernas kroppar som har valt att lyda den vilodag som män har infört. Målen är katolikerna och protestanternas överlevande från kärnvapenkonflikten som har, med detta val av den första dagen, den romerska söndagen, " *vilddjurets märke* ."

Vers 3: " *Den andre höll ut sin skål i havet, och det blev blod, likt en död mans; och allt levande dog, allt som fanns i havet.* "

Den " *andra* " träffar " *havet* " som den förvandlar till " *blod* ", som den gjorde för den egyptiska Nilen på Moses tid; " *havet* ", symbol för romersk katolicism, som riktar sig mot Medelhavet. I det ögonblicket utplånar Gud allt djurliv i " *havet* ". Den involverar skapelseprocessen i omvänd riktning, i slutändan kommer " *jorden* " återigen att bli " *formlös och tom* " ; den kommer att återgå till sitt ursprungliga " *avgrundsdjup* " tillstånd.

Vers 4: " *Den tredje hällde ut sin skål i floder och vattenkällor. Och de blev blod.* »

Den " *tredje* " träffar det färska " *vattnet* " i " *floderna och källorna* " som plötsligt i sin tur blir " *blod* ". Mer vatten för att släcka törsten. Straffet är hårt och förtjänat eftersom de förberedde sig på att utgjuta de utvaldas "blod". Detta straff var det första som Gud tilldelade egyptierna genom Mose stav, "blodsdrinkare " av hebréerna som behandlades som djur i det hårda slaveriet där många dog.

Vers 5: " *Och jag hörde vattnets ängel säga: Rättfärdiga är du, du som är och som var; du är helig, därför att du har utövat denna dom.* »

Notera redan i denna vers termerna " *rättfärdig* " och " *helig* " som bekräftar min korrekta översättning av texten till dekretet i Dan.8:14: " *2300 kvällsmorgonen och heligheten kommer att rättfärdigas* " ; " *helighet* " omfattar allt som Gud håller heligt. I detta sista sammanhang förtjänar attacken på hans " *helgade* " sabbat med rätta Guds dom som förvandlar " *vattnet* " som ska drickas till " *blod* ". Ordet " *vatten* " betecknar symboliskt och dubbelt mänskliga massor och religiös undervisning. Förvrängt av påvliga Rom, i Upp.8:11 ändrades båda till " *malört* ". Genom att säga " *du är rättfärdig ... därför att du har utövat denna dom* " rättfärdigar ängeln det mått som krävs av den sanna perfekta rättvisan som bara Gud kan åstadkomma. Subtilt, och mycket exakt, låter Anden formen " *och vem kommer* " försvinna från Guds namn , eftersom han har kommit; och hans framträdande öppnar en permanent gåva för honom och hans återlösta, utan att glömma, världarna som förblev rena och de heliga änglarna som förblev honom trogna.

Vers 6: " *Ty de har utgjutit de heligas och profeternas blod, och du har gett dem blod att dricka: de är värdiga.* »

När rebellerna är redo att döda de utvalda som endast är skyldiga sin frälsning på Jesu ingripande, tillskriver Gud dem också de brott de skulle begå. Av samma orsaker behandlas de därför som uttågets egyptier. Detta är andra gången Gud säger: " *De är värdiga .* " I denna slutfas finner vi som de utvalda adventisternas angräpar budbäraren från Sardes till vilken Jesus hade sagt: " *Du tros vara levande och du är död* " . Men samtidigt sa han om de förtroendevalda 1843-1844: " *de kommer att gå med mig, i vita kläder, eftersom de är värdiga* " . Således har varje person den värdighet som kommer till dem i enlighet med deras tros gärningar: " *vita kläder* " för de trogna utvalda, " *blod* " att dricka för de fallna, otrogna rebellerna.

Vers 7: " *Och jag hörde från altaret en annan ängel säga: Ja, Herre Gud, Allsmäktige, sanna och rättfärdiga är dina domar.* »

Denna röst som kommer från "altaret", symbol för korset, är den för den korsfäste Kristus som har särskilda skäl att godkänna denna dom. Ty de, som han straffar i detta ögonblick, vågade göra anspråk på hans frälsning, medan de rättfärdigade en avskyvärd synd, genom att föredra att lyda en mans befallning; detta trots de heliga skrifternas varningar: i Jes.29:13 " *Herren sade: När detta folk kommer nära mig, ärar de mig med sin mun och med sina läppar; men hans hjärta är långt ifrån mig, och rädslan han har för mig är bara ett bud från mänsklig tradition* ". Mat.15:19: " *Förgäves hedrar de mig genom att lära ut bud som är människors bud.* »

Vers 8: " *Den fjärde hällde ut sin skål över solen. Och det gavs åt honom att bränna människor med eld;* »

Den fjärde verkar " *på solen* " och gör att den värms upp mer än vanligt. Rebellernas kött " *bränns* " av denna intensiva hetta. Efter att ha straffat överträdelser av " *helighet* ", kommer Gud nu att straffa avgudadyrkan på " *solens dag* " som ärvt från Konstantin ^{1:a}. " *Solen* " som många hedrar utan att veta om det börjar just nu " *bränna* " huden på rebellerna. Gud vänder avguden mot avgudadyrkarna. Detta är kulmen på den " *stora olyckan* " som tillkännagavs i Upp.1. Det ögonblick då den som befäller " *solen* " använder den för att straffa sina tillbedjare.

Vers 9: " *Och männen brändes upp i stor hetta, och de hädade Guds namn som har makt över dessa plågor, och de omvände sig för att inte ge honom ära.* »

I den hårdhetsgrad som de har nått, ångrar inte rebellerna sitt fel och de förödmjukar sig inte inför Gud, utan de förolämpar honom genom att " *häda* " hans " *namn* ". Det var redan i deras natur ett vanemässigt beteende, som finns bland ytliga troende; de söker inte veta hans sanning och tolkar hans föraktfulla tystnad till deras fördel. Och när svårigheter uppstår, förbannar de hans " *namn* ". Oförmågan att " *omvända sig* " *bekräftar* " *överlevande* " -kontexten för den " *sjätte basunen* " i Upp.9:20-21. Rebelliska otroende är människor, religiösa eller inte, som inte tror på den allsmäktige skaparguden. Deras ögon var en dödsfälla för dem.

Vers 10: " *Den femte hällde ut sin skål på vilddjurets tron. Och hans rike var täckt av mörker; och män bet sina tungor av smärta,* »

Den " *femte* " tar som sitt specifika mål, " *vilddjurets tron* " det vill säga regionen i Rom där Vatikanen ligger, en liten religiös påvestat där Peterskyrkan ligger. Men, som vi har sett, är påvens sanna " *tron* " *belägen i det antika Rom, på berget Caelius i moderkyrkan för alla kyrkor i världen, Johannes Lateranbasilikan*. Gud sänker honom i ett bläckigt " *mörker* " som placerar varje seende i en blind mans situation. Effekten är fruktansvärt smärtsam, men för den här utgångspunkten för den religiösa lögn som presenteras under titeln *Ljus av den ende Guden* och i Jesu Kristi namn, är den helt förtjänt och berättigad. " *Omvändelse* " är inte längre möjlig, men Gud betonar förhärdningen av sina levande måls sinnen.

Vers 11: " *Och de hädade himmelens Gud för sina smärtor och sina bölder, och de omvände sig inte från sina gärningar.* »

Denna vers låter oss förstå att plågorna läggs till och inte slutar. Men genom att insistera på frånvaron av ” *omvändelse* ” och på kontinuiteten av ” *hädningar* ”, ger Anden oss att förstå att rebellernas ilska och ondska bara ökar. Det är det mål som eftersträvas av Gud som driver dem till gränsen, så att de beslutar om de utvaldas död.

Vers 12: “ *Den sjätte hällde ut sin skål över den stora floden Eufkrat. Och dess vatten torkade ut, så att vägen för kungar som kommer från östern kunde beredas.* »

Den ” *sjätte* ” riktar sig mot Europa, betecknad med det symboliska namnet ” *Eufkratfloden* ” som alltså, i ljuset av bilden av Uppenbarelseboken 17:1-15, betecknar folken som dyrkar ” *den prostituerade Babylon den stora* ”, katolsk påve. Rom. Att *dess vatten torkar ut* skulle kunna tyda på att dess befolkning förintas, vilket verkligen är nära förestående, men det är fortfarande för tidigt för att det ska vara fallet. Faktum är att saken är en historisk påminnelse, eftersom det var genom att floden *Eufkrat delvis torkade ut* som den mediske kungen Darius intog det kaldeiska ” *Babylon* ”. Andens budskap är därför tillkännagivandet av det nära förestående fullständiga nederlaget för det romersk-katolska ” *Babylon* ” som fortfarande har stöd och försvarare, men för en kort tid. ” *Babylon den stora* ” kommer denna gång verkligen att ” *falla* ”, besegrad av den allsmäktige Gud Jesus Kristus.

Samråd med de tre orena andarna

Vers 13: ” *Och jag såg tre orena andar komma ut ur drakens mun och ur vilddjurets mun och ur munnen på den falske profeten.* »

Verserna 13 till 16 illustrerar förberedelserna för ” *slaget vid Harmagedon* ” som symboliserar beslutet att döda motsträviga sabbatshållare som är kompromisslöst trogna Gud som skapar. Ursprungligen, genom spiritualismen, verkade djävulen, som simulerade Jesu Kristi person, för att övertyga rebellerna om att deras val av söndag var berättigat. Han uppmuntrar dem därför att ta livet av trogna motståndsmän som hedrar sabbaten. Den djävulska trion sammanför därför i samma kamp, djävulen, den katolska tron och den protestantiska tron, nämligen ” *draken, vilddjuret och den falske profeten* ”. Här fullbordas ” *striden* ” som nämns i *Upp.9:7-9*. Omnämmandet av ” *munnar* ” bekräftar de verbala utbytena av de konsultationer som leder till att de verkligt utvalda ska dödas; vad de ignorerar eller helt bestrider. ” *Grodor* ” är utan tvekan, för Gud, djur som klassificeras som orena, men i detta budskap anspelar Anden på de stora språng som detta djur kan göra. Mellan *det europeiska "odjuret* ” och *den amerikanska "falske profeten* ” finns det vida Atlanten och mötet mellan de två innebär stora språng. Bland engelsmännen och amerikanerna karikeras fransmännen som ” *grodor* ” och ” *grodätare* ”. Det orena är en specialitet i Frankrike, vars moraliska värderingar har kollapsat över tiden, sedan dess revolution 1789 där den satte friheten över allt annat. Den orena ande som besjälår trion är den av frihet som vill ” *varken Gud eller Mästare* ”. De har alla stått emot Guds vilja och auktoritet och är därför eniga i denna fråga. De möts för att de ser likadana ut.

Vers 14: " *Ty de är andar av demoner, som gör under och som kommer till kungarna på hela jorden för att samla dem till striden på den Allsmäktige Guds stora dag.* »

Sedan förbannelsen av dekretet i Dan.8:14 har demonernas andar visat sig med stor framgång i England och USA. Spiritualism var på modet på den tiden, och män blev vana vid denna typ av relation med osynliga, men aktiva, andar. I den protestantiska tron upprätthåller många religiösa grupper relationer med demoner och tror att de har en relation med Jesus och hans änglar. Demoner har mycket lätt att lura kristna som förkastats av Gud, och de kommer fortfarande att lätt kunna övertyga dem att samlas för att döda, ända till den sista, fromma kristna och judar som håller sabbaten. Denna extrema åtgärd som hotar döden för båda grupperna kommer att förena dem i Jesu Kristi välsignelse. För Gud är denna sammankomst avsedd att *föra samman* rebellerna " *för striden på den Allsmäktige Guds stora dag* ." Denna sammankomst är avsedd att ge rebellerna en avsikt att döda som kommer att göra dem själva värda att lida döden i händerna på dem som har förförts och bedragits av sina religiösa lögnare. Den främsta anledningen till striden var just valet av vilodag, och subtilt påpekar Anden att de föreslagna dagarna inte är lika. Ty det som gäller den heliga sabbaten är inget mindre enligt dess natur än " *den Allsmäktige Guds stora dag* ". Dagarna är inte lika och inte de motsatta krafterna heller. När han drev ut djävulen och hans demoner från himlen, kommer Jesus Kristus, i kraftfulla " *Mikael* ", att påtvinga sina fiender sin seger.

Vers 15: " *Se, jag kommer som en tjuv. Salig är den som vakar och bevarar sina kläder, så att han inte går naken och hans skam synas!* »

Lägret som kämpar mot iakttagarna av den gudomliga sabbaten är det för otrogna falska kristna, inklusive de från protestantismen, till vilka Jesus sade i Upp. 3:3: "Kom därför ihåg hur ni tog emot och hörde, *och bevaka och omvänd er* . *Om du inte vakar, kommer jag som en tjuv, och du kommer inte att veta när jag kommer över dig.* " Däremot förklarar Anden för de utvalda adventisterna som drar nytta av dess fulla profetiska ljus i den sista epoken av " *Laodicea* ": " *Välsignad är den som vakar och bevarar sina kläder* ", och anspelade på den adventistinstitution som kränkts sedan 1994, han säger också: " *så att han inte går naken och så att vi inte ser hans skam!*" ". Förklarad och lämnad "naken", vid Kristi återkomst, kommer hon att befinna sig i skammens och förkastelsens läger, i enlighet med 2 Kor.5:2-3: "Så vi suckar i *detta tält och önskar att klä på oss vårt himmelska hem, om vi åtminstone hittas klädda och inte nakna.*" "

Vers 16: " *De samlade dem till den plats som heter Harmagedon på hebreiska.* »

Den aktuella "sammankomsten" avser inte en geografisk plats, eftersom den är en andlig "sammankomst" som i sitt jordiska projekt sammanför Guds fienders läger. Dessutom betyder ordet "har" berg och det visar sig att det verkligen finns en Megiddo-dal i Israel men inget berg med det namnet.

Namnet " *Harmageddon* " betyder: "det dyrbara berget", ett namn som betecknar, för Jesus Kristus, hans församling, hans utvalda som samlar alla sina utvalda. Och vers 14 har nästan tydligt uppenbarat för oss vad slaget " *Harmageddon* " handlar om; för rebellerna är målet den gudomliga sabbaten och dess iakttagare; men för Gud är målet hans trogna utvaldas fiender.

Detta "dyrbara berg" betecknar samtidigt "Sinaiberget" från vilket Gud förkunnade sin lag för Israel för första gången efter uttåget ur Egypten. Eftersom målet för rebellerna är både sjundedagssabbaten helgad av dess fjärde bud och dess trogna iakttagare. För Gud är den "dyrbara" karaktären hos detta "berg" obestriddig, eftersom den inte har någon motsvarighet i hela mänsklighetens historia. För att skydda den mot mänsklig avgudadyrkan tillät Gud människor att ignorera dess verkliga plats. Falskt beläget i södra delen av den egyptiska halvön enligt tradition, är det i sanning nordost om "Midian", där "Jethro" fadern till "Zephorah", Moses hustru, bodde, sägs det i norra delen av dagens Saudiarabien. Dess invånare ger det verkliga berget Sinai namnet "al Lawz" vilket betyder "lagen"; ett berättigat namn som vittnar till förmån för den bibliska berättelsen skriven av Moses. Men det är inte på denna geografiska "plats" som rebellerna kommer att konfrontera den härliga och gudomlige Kristus vinnaren. Eftersom detta ord "plats" är missvisande och i verkligheten antar det en universell aspekt, eftersom de utvalda, vid denna tidpunkt, fortfarande är utspridda över hela jorden. De levande utvalda och de som återuppstår kommer att "samlas" av Jesu Kristi goda änglar för att ansluta sig till Jesus på himlens moln.

Vers 17: " *Den sjunde hällde ut sin ampull i luften. Och en hög röst kom ut från templet, från tronen, som sade: Det är fullbordat!* »

Under tecknet på den "sjunde plågan utgjuten i luften", innan rebellerna verkställer sin kriminella plan, framstår Jesus Kristus, den sanne, allsmäktig och härlig, i oefterhärmlig himmelsk härlighet, åtföljd av myriader av änglar. **Vi finner ögonblicket för den "sjunde basunen"** där Jesus Kristus, den allsmäktige Guden, enligt Upp.11:15, tar bort världens rike från djävulen. I Ef.2:2 hänvisar Paulus till Satan som "furstens över luftens makt." "Luft" är det delande elementet för all jordisk mänsklighet som den dominerar över fram till Jesu Kristi återkomst i härlighet. Ögonblicket för hans härliga ankomst är när hans gudomliga makt vrider detta herravälde och makt över människor från djävulen och sätter stopp för det.

Inse Guds tålmod som har väntat i 6000 år på det ögonblick då han ska säga: " *Det är gjort!*" » och sedan förstå värdet han ger åt den "helgade sjunde dagen" som profeterar att detta ögonblick kommer när friheten som lämnas åt hans otrogna varelser kommer att upphöra. De upproriska varelsena kommer att sluta frustrera honom, irritera honom, förakta honom och vanära honom eftersom de kommer att förgöras. I Dan.12:1 profeterade Anden denna härliga ankomst som han tillskriver "Mikael", Jesu Kristi himmelska änglanamn: " *Vid den tiden skall Mikael uppstå, den store ledaren, försvararen av ditt folks barn; och det kommer att bli en tid av nöd, som inte har varit sedan nationer existerade till den tiden. Vid den tiden kommer de av ditt folk som finns skrivna i boken att bli frälsta.* " Gud underlättar inte förståelsen av sitt frälsningsprojekt eftersom Bibeln inte nämner namnet "Jesus" för att beteckna Messias och den ger honom symboliska namn som avslöjar hans dolda gudomlighet: "Emmanuel" (Gud med oss) Jes.7 : 14 : " *Därför skall Herren själv ge dig ett tecken, se, flickan skall bli havande och föda en son, och hon skall ge honom namnet Emmanuel* " ; " **Evig Fader** " i Jes.9:5: " *Ty ett barn är oss fött, en son är oss given, och makten skall*

ligga på hans skuldra; han kommer att kallas Underbar, Rådgivare, Mäktig Gud, **Evig Fader**, Fridsfurste .”

Vers 18: " Och det kom blixtar och röster och åskan och en stor jordbävning som aldrig har varit sedan människan var på jorden, en så stor skakning. »

Här hittar vi frasen från nyckelreferensversen i Upp.4:5 förnyad i Upp.8:5. Gud har kommit ut ur sin osynlighet, otrogna troende och otrogna, men också, utvalda trogna adventister, kan se skaparen Gud Jesus Kristus i glansen av hans återkomst. Upp. 6 och 7 avslöjade för oss de två lägrens motsatta beteenden i detta fruktansvärda och härliga sammanhang.

Och när de upplever en kraftig jordbävning, bevittnar de i skräck den första uppståndelsen reserverad för Kristi utvalda, enligt Upp 20:5, och deras upprykkande till himlen där de förenar sig med Jesus. Saker och ting händer som de förutspåddes i 1 Tess.4:15-17: " Detta är vad vi förkunnar för er **enligt Herrens ord**: Vi som lever och är kvar till Herrens ankomst, vi kommer inte att gå före de som är döda. Ty Herren själv kommer att stiga ner från himlen med en befallning, med ärkeängelns röst och med Guds basun, och de döda i Kristus ska uppstå först. Då kommer vi som lever och är kvar **att ryckas upp tillsammans med dem i molnen för att möta Herren i luften**, och så kommer vi alltid att vara med Herren .” Jag drar nytta av den här versen för att belysa den apostoliska uppfattningen om de " dödas " tillstånd : " vi levande, som är kvar för Herrens ankomst, **vi kommer inte att gå vidare de som dog** ." Paulus och hans samtida trodde inte som falska kristna idag att de " döda " utvalda var i Kristi närvaro, eftersom hans reflektion visar att alla tvärtom trodde att de " levande " utvalda skulle komma in i himlen före de " döda " .

Vers 19: " Och den stora staden delades i tre delar, och folkens städer föll, och Gud kom ihåg det stora Babylon, för att ge henne bågaren med hans grymma vredes vin. »

De " tre delarna " berör " draken, vilddjuret och den falske profeten " samlade i vers 13 i detta kapitel. En andra tolkning är baserad på denna text från Zac.11:8: " Jag ska förgöra de tre pastorerna på en månad; min själ var otålig mot dem, och deras själar var också avsky för mig. ” I det här fallet representerar de " tre pastorerna " de tre komponenterna i Israels folk: kungen, prästerskapet och profeterna. Med hänsyn till det slutliga sammanhanget, där den protestantiska tron och den katolska tron är allierade och förenade, identifieras " de tre delarna " av: " draken " = djävulen; " odjuret " = de förförda katolska och protestantiska folken; " den falske profeten " = det katolska och protestantiska prästerskapet.

I det besegrade lägret upphör den goda förståelsen, " den stora staden delades i tre delar" ; bland de bedragna och förförda offren, vilddjurets och den falske profetens läger, inspirerar hat och förbittring till hämnd mot de vilseledande förförarna som är ansvariga för deras förlust av frälsning. Det är då som temat " skörden " uppfylls av en blodig uppgörelse av tjog vars huvudmål är, i all logik och rättvisa, de religiösa lärarna. Denna varning från Jakob 3:1 får sedan sin fulla innebörd: " Mina bröder, låt inte många bland er börja undervisa, för **ni vet att vi kommer att dömas hårdare**" . I denna tid av " plågor " framkallas denna handling av detta citat: " Och Gud kom ihåg Babylon den store för att ge henne bågaren

med vinet från hans grymma vrede" . Apo.18 kommer helt att ägnas åt frammanandet av detta straff för ogudaktiga religiösa människor.

Vers 20: " Och alla öarna flydde, och bergen hittades inte. »

Denna vers sammanfattar jordens förändring som, utsatt för enorma skakningar, får en aspekt av universellt kaos, redan " formlöst " och snart " tomt " eller " ödsligt ". Det är resultatet, konsekvensen av " synd" . ödeläggare " som fördöms i Daniel 8:13 och vars slutliga straff profeteras i Dan.9:27.

Vers 21: " Och stort hagel, vars hagel vägde **en talent** , föll från himlen över människorna; och människorna hädade Gud för haglets **gissel** , eftersom **gisselet** var mycket stort. »

Deras olycksbådande uppgift utförd, kommer jordens invånare i sin tur att utplånas av ett gissel som det kommer att vara omöjligt för dem att fly: stenar av "hagel" kommer att falla över dem. Anden tillskriver dem vikten av " en talang " , det vill säga 44,8 kg. Men det här ordet " talang " är mer ett andligt svar baserat på "liknelsen om talangerna " . På detta sätt tillskriver han de fallna rollen som dem som inte förverkligade "talangen", det vill säga gåvorna, som Gud gav dem i liknelsen. Och detta dåliga beteende slutar med att kosta dem livet, det första och det andra som bara var tillgängligt för de verkligt utvalda. Fram till deras sista andetag av livet fortsätter de att " häda " (förolämpa) himlens " Gud " som straffar dem.

"Liknelsen om talangerna " kommer då att ha blivit bokstavligen uppfylld. Gud kommer att ge till var och en, enligt vittnesbördet om hans tros gärningar; åt otrogna kristna kommer han att ge döden och visa sig så hård och grym som de trodde och dömde honom. Och åt de trofasta utvalda skall han ge evigt liv i enlighet med den tro de hade lagt i hans fullkomliga kärlek och trofasthet förhöjd i Jesus Kristus för dem; allt detta enligt den princip som Jesus citerade i Mat.8:13: " Ske det dig enligt din tro" .

Efter detta sista gissel blir jorden ödslig, berövad på alla former av mänskligt liv. Den finner således " avgrunden " som är karakteristisk för 1 Mos.1:2.

Kapitel 17: Den prostituerade avslöjas och identifieras

Vers 1: " Då kom en av de sju änglarna som höll i de sju skålarna och talade till mig och sade: Kom, jag ska visa dig den stora skökans dom som sitter på många vatten. »

Från denna första vers indikerar Anden målet med detta kapitel 17: " **domen** " över den " stora prostituerade " som är " **sittande på stora vatten** " eller, som dominerar, enligt vers 15, " folk, folkmassor, nationer och språk " som, under symbolen " Eufkrat " , redan betecknade Europa och dess planetära förlängningar

av den kristna religionen i " *sjätte trumpeten* " i Upp.9:14: USA, Sydamerika, Afrika och Australien. Domens arbete är kopplat till sammanhanget för de " *sju sista plågorna* ", eller " *sju flaskor* " som hälldes ut av de " *sju änglarna* " i föregående kapitel 16.

Den " *dom* " som det handlar om är den som den allsmäktige Gud förde fram till vilken varje varelse i himlen och på jorden har och kommer att stå till svars; Detta visar om det här kapitlet är viktigt. Vi såg i budskapet från den tredje ängeln i kapitel 14 att denna identifiering resulterar i evigt liv eller död. Kontexten för denna " *dom* " är därför den för " *vilddjuret som stiger upp från jorden* " i kapitel 13.

Trots historiska och profetiska varningar föll i sin tur den protestantiska tron 1843, och den officiella adventisttron 1994, dömda av Gud ovärdiga den frälsning som Jesus Kristus erbjöd. Som bekräftelse av denna dom ingick de båda den ekumeniska allians som den romersk-katolska tron föreslagit, medan pionjären från båda grupperna hade fördömt dess djävulska karaktär. För att undvika att göra detta misstag måste den utvalde absolut vara övertygad om identiteten hos Jesu Kristi huvudfiende: Rom, i hela dess hedniska och påvliga historia. De protestantiska och adventistiska religionernas skuld är desto större eftersom pionjären i både fördömde och lärde ut den romersk-katolicismens diaboliska natur. Bådas förändring i hjärtat utgör en handling av förräderi mot Jesus Kristus, den ende Frälsaren och store domaren. Hur blev detta möjligt? Båda religionerna gav bara vikt åt jordisk fred och god förståelse mellan människor; också när den katolska tron inte längre förföljer, blir den för dem, frekventerad eller ännu bättre, associerad till den grad att man sluter en pakt och sluter en allians med den. Guds uppenbarade åsikt och rättfärdiga dom är sålunda föraktade och trampade under fötterna. Felet var att tro att Gud i grund och botten söker fred bland människor, eftersom han i sanning fördömer de oförrätter som görs mot hans person, hans lag och hans principer om det goda som uppenbaras i hans förordningar. Faktum är desto allvarligare eftersom Jesus uttryckte sig mycket tydligt i ämnet genom att säga i Mat.10:34 till 36: "Tro inte att jag har kommit för att bringa fred på jorden; Jag kom inte för att bringa fred, utan svärdet. Ty jag har kommit för att göra skiljelinje mellan en man och hans far, mellan en dotter och hennes moder, och mellan en svärdotter och hennes svärmor; och en mans fiender kommer att vara hans eget hushåll ." För sin del hörde den officiella adventismen inte Guds Ande som genom sin återställande av sjundedagssabbaten mellan 1843 och 1873 visade den den romerska söndagen som den har kallat "vilddjurets märke" sedan dess upprättande i *mars* . 7, 321. Den institutionella adventismens uppdrag misslyckades eftersom dess dom över den romerska söndagen blev vänlig och broderlig, till skillnad från Guds som alltid förblir densamma, utgör den kristna söndagen som ärvt från sol-hedendomen huvudorsaken till hans ilska . Den enda dom som spelar roll är Guds och hans profetiska uppenbarelse syftar till att associera oss med hans dom. Som ett resultat får freden inte maskera den levande Gudens legitima irritation. Och vi måste döma när han dömer och identifiera civila eller religiösa regimer enligt hans gudomliga blick. Som ett resultat av detta tillvägagångssätt ser vi " *vilddjuret* " och dess handlingar, även i tider av bedräglig fred.

Vers 2: " Med henne har jordens kungar begått otukt, och av hennes otukts vin har jordens invånare blivit fulla. »

I denna vers upprättas en koppling till handlingar av " kvinnan Isebel " som anklagas av Jesus Kristus för att ha fått sina tjänare att dricka ett andligt " otuktsvin (eller utsvävningar)" i Upp.2:20; saker som bekräftas i Upp.18:3. Dessa handlingar kopplar också " skökan " till " Malörtsstjärnan " i Upp.8:10-11; malört är hans giftiga vin som Anden jämför hans romersk-katolska religiösa lära.

I denna vers är den förebråelse som Gud riktar mot den katolska religionen berättigad även i vår fredstid eftersom det förebrådda felet angriper hans gudomliga auktoritet. Bibelns skrifter som utgör dess " två vittnen ", vittnar mot denna romerska religions falska religiösa lära. Men det är sant att hans falska lära kommer att få de värsta konsekvenserna för hans förförda offer: evig död; vilket kommer att rättfärdiga deras hämndlystna agerande av " skörden " i Upp.14:18 till 20.

Vers 3: " Han förde mig bort i anden ut i öknen. Och jag såg en kvinna sitta på ett scharlakansrött vilddjur, full av hädelsenamn, med sju huvuden och tio horn. »

" ... i en öken ", symbol för trons prov men också för det "torra" andliga klimatet i sammanhanget för vår " ändetid (Dan.11:40)", denna gång, det jordiskas sista trosprov historien avbildar Anden den andliga situation som råder i detta slutliga sammanhang. " Kvinnan dominerar ett scharlakansrött odjur ". I den här bilden dominerar Rom " odjuret som reser sig från jorden " som betecknar det protestantiska USA i det ögonblick då de får katolikerna att " dyrka vilddjurets märke " genom att införa dess vilodag som är ärvt från kejsar Konstantin ¹ I detta slutliga sammanhang finns det inga fler diadem, varken på de " sju huvuden " i det religiösa Rom, eller på de " tio horn "-symbolerna, i det här fallet, för de civila dominanterna av de europeiska och världskristna folken som hon manipulerar. Men hela denna association är till syndens färg: " scharlakansröd ".

I Upp.13:3 läser vi: " Och jag såg ett av hans huvuden som om de hade skadats till döds; men hans dödliga sår var läkt. Och hela jorden var i vördnad bakom vilddjuret ." Vi vet att denna healing beror på Napoleon ¹:s konkordat. Från och med detta ögonblick förföljer det romersk-katolska påvedömet inte längre, men låt oss notera i betydelse, Gud fortsätter att kalla det " vilddjuret ": " Och hela jorden var i beundran bakom vilddjuret ". Detta bekräftar förklaringen ovan. Guds fiende förblir hans fiende eftersom hennes synder mot hans lag inte upphör, i tider av fred som i tider av krig. Och Guds fiende är därför också hans trogna utvalda i tider av fred eller krig.

Vers 4: " Kvinnan var klädd i purpurrött och scharlakansrött och prydd med guld och ädelstenar och pärlor. Hon höll i sin hand en bägare av gyllene, fylld med styggelser och orenheter från hennes prostitution. »

Även här är den presenterade beskrivningen inriktad på andliga doktrinära fel. Gud fördömer hans religiösa riter; hennes massor och hennes avskyvärda nattvard och först och främst hennes smak för lyx och rikedom som leder henne till de kompromisser som kungar, adelsmän och alla jordens rika önskade. Den " prostituerade " måste tillfredsställa sina "kunder" eller sina älskare.

scharlakansröda " färg har sitt ursprung i den " prostituerade " själv: " lila och scharlakansröd" . Termen " kvinna " betecknar en " kyrka ", en religiös församling, enligt Ef.5:23 men också " den stora staden som har kunglighet över jordens kungar ", som vers 18 i detta kapitel lär ut 17. I Sammanfattningsvis kan vi känna igen färgerna på uniformerna för "kardinalerna och biskoparna" i den romerska Vatikanen. Gud avbildar katolska mässor, med användningen av den " gyllene " kalken där alkoholhaltigt vin är tänkt att representera Jesu Kristi blod. Men vad tycker Herren om det? Han säger till oss: istället för sitt förlösande blod ser han bara " styggelserna och orenheterna i sin prostitution" . I Dan.11:38 nämndes " guld " som utsmyckningen av hans kyrkor som Anden tillskriver " fästningarnas gud " .

Vers 5: " *På hennes panna var skrivet ett namn, ett mysterium : Babylon den stora, moder till otuktiga och jordens styggelser. »*

" *Mysteriet " som citeras i denna vers är ett " mysterium " endast för dem som Jesu Kristi Ande inte upplyser; de är också, tyvärr, de mest talrika. Ty " framgången och framgången för listerna " från den påvliga regimen som har meddelats sedan Dan.8:24-25 kommer att bekräftas fram till tiden för hans dom, vid världens ände. För Gud är det " ofärdighetens mysterium " som tillkännagavs och redan implementerades av djävulen på apostlarnas tid, enligt 2 Tess.2:7: " Ty orättfärdighetens mysterium verkar redan; det är bara nödvändigt att den som fortfarande håller honom tillbaka måste ha försvunnit. " " Mysteriet " är kopplat till själva namnet " Babylon ", vilket är vettigt, eftersom den antika staden med det namnet inte finns längre. Men Peter gav redan andligt detta namn till Rom, i 1 Petrus 5:13 och tyvärr för de vilseledda folkmassan är det bara de utvalda som är uppmärksamma på denna precision som Bibeln erbjuder. Var försiktig med den dubbla betydelsen av ordet " land " som också här betecknar den protestantiska lydningen, för så mycket som den katolska tron är förenad, är den protestantiska tron flerfaldig, för att betecknas som "prostituerade", *döttrar* till deras katolska " *mamma* " . Flickorna delar sin " *mammas* " *avskyvärdheter* . Och den främsta av dessa " *styggelser* " är söndagen, " *märket* " på dess religiösa auktoritet som är knuten till den.*

Den bokstavliga innebörden av ordet " *land* " är också motiverad eftersom katolsk religiös intolerans är anstiftan till stora internationella religiösa aggressioner. Den har orenat och gjort den kristna tron hatad genom att hetsa upp kungar att omvända jordens folk till dess lydning. Men efter att ha förlorat sin makt , fortsatte hans " *avskyvärdigheter* " *genom att välsigna dem som Gud förbannar och förbanna dem som han välsignar*. Hennes hedniska natur avslöjas när hon kallar muslimer "bror" vars religion presenterar Jesus Kristus som en av de minsta profeterna.

Vers 6: " *Och jag såg kvinnan full av de heligas blod och av Jesu vittnenas blod. Och när jag såg henne greps jag av stor förvåning. »*

Denna vers tar upp ett citat från Dan.7:21, som här specificerar att " *de heliga* " som hon bekämpar och dominerar, verkligen är " *Jesu vittnen* ". Detta kastar mycket ljus över mysteriet med " *Babylon den stora* ". Den romerska religionen dricker " *blodet* " från de utvalda till berusningsgraden. Vem skulle misstänka en kristen kyrka, som dagens påvliga Rom, för att vara denna "

prostituerade " som gjordes " berusad av blodet som utgjutits av Jesu vittnen" ? De förtroendevalda, men bara dem. Ty genom profetior gjorde Anden känt för dem deras fiendes mordplaner. Denna återgång till sin onda och grymma natur kommer att bli den synliga konsekvensen av slutet på nådens tid. Men denna ondskan kommer framför allt, på ett ännu mer häpnadsväckande sätt, att vara karaktären hos den dominerande protestantiska tron i denna tid av världens undergång. Anden citerar "de heliga " och " Jesu vittnen " var för sig. De första " helgonen " led av hedniska romerska republikanska och imperialistiska förföljelser; " Jesu vittnen " slås av det kejserliga och påvliga hedniska Rom. Ty skökan är en stad: Rom; " den stora staden som har kunglighet över jordens kungar " sedan dess ankomst till Israel, i Judéen år – 63, enligt Dan.8:9: " den vackraste av länderna ". Frälsningens historia kommer att avslutas med ett trosprov där " Jesu vittnen " kommer att framträda och agera för att rättfärdiga detta uttryck; de kommer alltså att ge Gud en god anledning att ingripa för att rädda dem från planerad död. På sin tid hade Johannes goda skäl att bli förvånad över " mysteriet " som rörde staden Rom. Han kände henne bara i hennes hårda och skoningslösa hedniska imperialistiska aspekt som hade skickat honom till internering på ön Patmos. Religiösa symboler som "den gyllene bägaren " som " prostituerad " innehade kunde därför med rätta förvåna honom.

Vers 7: " Och ängeln sade till mig: Varför är du förvånad? Jag ska berätta för dig mysteriet med kvinnan och vildjuret som bär henne, som har sju huvuden och tio horn. »

" Mysteriet " är inte avsett att vara för evigt, och från vers 7 kommer Anden att ge detaljer som gör att Johannes och oss själva kan lyfta "mysteriet" och tydligt identifiera staden Rom och dess roll i bilden av vers 3 vars symboler återigen citeras.

" Kvinnan " betecknar det påvliga Roms religiösa natur, dess anspråk på att vara " Lammets hustru ", Jesus Kristus. Men Gud förnekar detta påstående genom att kalla henne en " prostituerad ".

" Odjuret som bär det " representerar de regimer och folk som erkänner och legitimerar dess religiösa anspråk. De har sitt historiska ursprung i de " tio hornen " av de riken som bildades i Europa efter att de befriats från det kejserliga Roms herravälde enligt bilden i Dan.7:24. De efterträder det " fjärde djurets " kejserliga Rom. Och dessa berörda territorier förblir desamma till slutet. Gränser flyttas, regimer förändras, från monarki till republiker, men normen för falsk romersk påvlig kristendom förenar dem till det sämre. Under 1900-^{talet} konkretiserades denna union under romersk regi av Europeiska unionen som upprättades i "Romfördragen" den 25 mars 1957 och 2004.

Vers 8: " Odjuret som du såg var och finns inte mer." **Hon måste stiga upp från avgrunden** och gå till fördärvet. Och de som bor på jorden, vars namn inte var inskrivna i livets bok från världens grundläggning, kommer att förundras när de ser vildjuret, ty det var och finns inte mer. , och att det kommer att dyka upp igen. »

" Odjuret som du såg var och finns inte längre ." Översättning: Kristen religiös intolerans var sedan 538, och den är inte längre, sedan 1798. Anden föreslår varaktigheten som profeterats i olika former för den intoleranta påvliga

regeln sedan Dan.7:25: "en tid, tider och ett halvt slag; 42 månader; 1260 dagar". Även om dess intolerans upphörde av " *vilddjuret som reser sig från djupet* ", som hänvisar till den franska revolutionen och dess nationella ateism i *Uppenbarelseboken 11:7*, presenteras här termen " *djup* " som en aktivitet kopplad till djävulen, " *Förstöraren* ", som förstör liv och avhumaniserar planeten jorden, och som Upp.9:11 kallar " *avgrundens ängel* ". Upp.20:1 kommer att ge förklaringen: " *djävulen* " kommer att vara bunden i " *tusen år* " på den avhumaniserade jorden som kallas " *avgrunden* ". Genom att tillskriva den sitt ursprung i " *avgrunden* " avslöjar Gud att denna stad **aldrig** hade en relation med honom; huruvida, under hans hedniska herravälde, vilket är mycket logiskt, men också, under hela hans påvliga religiösa verksamhet, i motsats till vad mängder av vilseledda människor tror för sin undergång, eftersom de kommer att dela med den, hans **slutliga** " *fördärv* " avslöjas här. Efter att ha föraktat det profetiska ordet, kommer offren för Roms förförelser att bli förvånade eftersom religiös intolerans kommer att " *uppstå igen* " i detta slutliga sammanhang som tillkännages och avslöjas. Gud påminner oss alltså om att han har känt till de utvalda namnen sedan " *världens grundläggning* ". Deras " *namn* " var skrivna i " *Lammens bok om livet*" Jesus Kristus. Och för att rädda dem öppnade han deras sinnen för mysterierna i sina bibliska profetior.

Jag föreslår här en andra analys av denna vers angående ordet " *avgrund* ". I denna reflektion tar jag hänsyn till det slutliga sammanhanget som Anden riktar in sig på enligt hans beskrivning av det " *skarlakansröda vilddjuret* " i vers 3. Vi har sett det, från varon av " *diademen* " på de " *tio hornen* " och " *sju huvuden* " placerar den i " *slutets tid* "; vår tids. Jag har länge ansett att begreppet " *dum* " endast kunde gälla en intolerant och despotisk handling, och som följaktligen endast kunde tillskrivas den intoleranta regimen under de allra sista dagarna som präglades av den universella trons sista test. Men faktiskt, i slutet av vintern 2020 i gudomlig tid, är en annan idé inspirerad av mig. " *Odjuret* " dödar i själva verket ständigt mänskliga själar, och offren för dess överdrivna och upprörande humanistiska läror är mycket fler än offren för dess intolerans. Var kommer detta nya förförelse och bedrägliga humanistiska beteende ifrån? Det är frukten av arvet av fria tankar som kommer från de revolutionära filosofer som Gud riktar sig till i Upp. 11:7 under namnet " *vilddjuret som reser sig ur avgrunden* ". Den " *skarlaröda* " färgen som är fäst vid vår tids " *vilddjur* ", från vers 3 i detta kapitel, fördömer synden som genereras av överskottet av frihet som människan har gett sig själv. Vem representerar hon? De västerländska dominanterna av kristet ursprung vars religiösa baser ärvs från den europeiska katolicismen: USA och Europa helt förförda av den katolska religionen. " *Odjuret* " som Gud visar oss är slutresultatet av de handlingar som profeteras i " *femte basunens* " budskap. Den protestantiska tron, förförd av den katolska tron som gjorts fredlig, sammanför protestantism och katolicism förbannad av Gud, förenad med officiell institutionell adventism 1994, för " *förberedelsen för strid* " i Upp.9:7-9, " *av Harmageddon* ", enligt Upp.16:16, som de går tillsammans, efter den " *sjätte basunen* ", för att leda mot de sista trogna Guds tjänare, som håller och praktiserar hans sabbat; den sjunde dagsvilan enligt det fjärde av hans tio bud. I tider av fred upphöjer deras tal broderlig kärlek och samvetsfrihet. Men denna upprörande och

falska frihet som gjorts libertariansk leder till den " *andra döden* " för de skaror som befolkar västvärlden; som delvis kännetecknas av ateism, delvis av likgiltighet, och i en mindre del av religiösa åtaganden som gjorts värdelösa, eftersom de är fördömda av Gud, på grund av deras falska religiösa läror. På så sätt har detta humanistiska " *odjur* " sitt ursprung i "*avgrunden* " som Anden uppenbarar i denna vers, i den meningen att den kristna religionen har blivit bilden och tillämpningen av humanistiskt tänkande. filosofer, greker, franska eller utländska revolutionärer . **Som Judas kyss för Jesus, den förföriska falska humanistiska kärleken till fredstid dödar mer än svärdet** . Vår fredstids " *odjur* " ärver också karaktären " *mörker* " som ordet " *djup* " ger det i 1 Mos. 1:2 : " *Jorden var formlös och tom : det var **mörker på djupet** , och Anden Guds rörde sig över vattnet* . Och denna " *mörker* "-karaktär hos samhällen av kristet ursprung är i sig paradoxalt nog från " **upplysningen** " , namnet på franska revolutionära fria tänkare.

Genom att föreslå denna syntes uppnår Anden sitt mål som består i att avslöja för sina trogna tjänare sin bedömning av vår västvärld och de förebråelser den riktar mot den. Han fördömer således sina många synder och sina svек mot Jesus Kristus, den ende Frälsaren som deras handlingar vanära.

Vers 9: "*Detta är förstånd som har visdom: de sju huvudena är sju berg, på vilka kvinnan sitter.* »

Denna vers bekräftar uttrycket som Rom länge betecknades med: " Rom, staden med de sju kullarna ". Jag hittade detta namn citerat i en gammal skolatlas från 1958. Men saken är inte diskutabel; de " *sju berg* " kallade "kullar" finns fortfarande kvar idag som bär namnen: Capitoline, Palatine, Caelius, Aventine, Viminal, Esquiline och Quirinal. Under sin hedniska fas stödde dessa kullar "höga platser" alla tempel tillägnade gudomgjorda avgudar som fördömts av Gud. Och för att hedra " *fästningarnas gud* " höjde den katolska tron i sin tur sin basilika, på Caelius som betecknade "himlen" enligt Rom. På Capitolium, "huvudet", reser sig rådhusets palats, den civila aspekten av rättsväsendet. Låt oss påpeka att de sista dagarnas bundsförvant, Amerika, också dominerar från en "Capitol" belägen i Washington. Även här är "huvud"-symbolen berättigad av denna höga magistrat som kommer att ersätta Rom och i sin tur dominera jordens invånare, " *i dess närvaro* " enligt Upp.13:12.

Vers 10: " *Det finns också sju kungar: fem har fallit, en är, den andre har ännu inte kommit, och när han kommer kommer han att stanna kvar en kort tid.* »

I denna vers, med uttrycket " *sju kungar* " , tillskriver Anden Rom " *sju* " regeringsregimer som är successivt, för de första sex: monarkin från – 753 till – 510; republiken, konsulatet, diktaturen, triumviratet, imperiet sedan Octavianus, Caesar Augustus under vilken Jesus föddes, och Tetrarkien (4 associerade kejsare) på sjunde plats mellan 284 och 324, vilket bekräftar precisionen "han måste bestå *en kort tid* "; faktiskt 30 år. Den nye kejsaren Konstantin ¹ kommer snabbt att lämna Rom och bosätta sig i öst i Bysans (Konstantinopel omdöpt till Istanbul av turkarna). Men från 476 bröts Roms västra rike upp och Daniels och Apokalypsens " *tio horn* " fick sitt oberoende genom att bilda kungadömena i Västeuropa. Sedan 476 förblev Rom under ockupationen av de östgotiska

barbarerna, från vilka det befriades 538, av general Belisarius skickad med sina arméer av kejsaren Justinianus som bodde i öst i Konstantinopel.

Vers 11: " *Och vilddjuret som var och inte finns mer är själv en åttonde kung och tillhör de sjus antal och kommer att gå till fördärv.* »

etablerades 538 genom det gynnsamma kejsarliga dekretet av kejsar Justinianus ^I Han svarade alltså på en begäran från sin fru Théodora, en före detta "prostituerad", som ingrep på uppdrag av Vigile, en av hennes vänner. Som vers 11 specificerar, uppträder den påvliga regimen vid tiden för de "sju" styrelserna som citeras samtidigt som den utgör en ny, aldrig tidigare skådad form som Daniel angav som en " *annorlunda* " kung. Det som går före de "sju" tidigare kungarnas tid är titeln på den romerske religiösa ledaren som redan tillskrivits dess kejsare och sedan dess ursprung: "Pontifex Maximus", ett latinskt uttryck översatt som "Suverän påve", som också har varit, sedan dess. 538, den romersk-katolske påvens officiella titel. Den romerska regim som existerar vid den tidpunkt då Johannes tar emot visionen är imperiet, det sjätte romerska styre; och på hans tid bar titeln "suverän påve" av kejsaren själv.

Roms återkomst till den historiska scenen beror på att den frankiske kungen, Clovis I, "konverterade" till dåtidens falska kristna tro, år 496; det vill säga till den romerska katolicismen som hade lydt Konstantin I ^{och} som redan drabbats av Guds förbannelse sedan den 7 mars 321. Efter imperialistisk dominans invaderades Rom och dominerades av främmande folk som anlände i massiv migration. Missförståndet av olika språk och kulturer är grunden för de oroligheter och interna strider som förstörde romersk enhet och styrka. Denna handling tillämpas av Gud idag i Europa för att försvaga den och överlämna den till dess fiender. Förbannelsen av upplevelsen av "Babels torn" behåller således genom århundraden och årtusenden alla dess effekter och dess effektivitet när det gäller att leda mänskligheten in i olyckor. När det gäller Rom, slutligen, kom det under dominans av de arianska östgoterna, doktrinärt motsatta den romersk-katolska tron som stöddes av de bysantinska kejsarna. Den måste därför befrias från detta herravälde så att etableringen av den romerska påvliga regimen möjliggjordes på dess mark 538. För att åstadkomma detta enligt Dan.7:8-20, " *tre horn fördes lågt före påvedömet (det lilla hornet) ; är bekymrade folk som är fientliga mot romersk-katolicismen av biskoparna i Rom, successivt, 476, herulerna, 534, vandalerna, och den 10 juli 538, "av en snöstorm", befriade från ockupationen av östgoterna av generalen Belisarius skickad av Justinianus I* Rom kunde gå in i sin exklusiva, dominerande och intoleranta påvliga regim, instiftad av denna kejsare, på begäran av intrigören Vigilius, den första påven i titeln. Från detta ögonblick har Rom **blivit** " *den stora staden som har kunglighet över jordens kungar* ", från vers 18, **som går till " fördärv "**, som Anden anger, här, en andra gång, efter vers 8.

Påvedömet går därför inte tillbaka till Sankt Peter som han hävdar utan till dekretet av Justinianus I, ^{den} bysantinske kejsaren som gav honom sin titel och sin religiösa auktoritet. Sålunda beordrades söndagen av den romerske kejsaren Konstantin I ^{den} 7 mars 321 och påven som motiverar den installerades av den bysantinske kejsaren Justinianus ^I år 538; två dejter med de mest fruktansvärda

konsekvenser för hela mänskligheten. Det var också år 538 som biskopen av Rom tog titeln påve för första gången.

Vers 12: " *De tio horn som du såg är tio kungar, som ännu inte har fått ett kungadöme, men som får makt som kungar för en timme tillsammans med vilddjuret.* »

Här, till skillnad från Dan.7:24, riktar meddelandet sig mot en mycket kort tid som ligger i slutet av "sluttiden" .

Liksom på Daniels tid, på Johannes tid, hade romarikets " *tio horn* " ännu inte vunnit eller återfått sin självständighet. Men eftersom sammanhanget i detta kapitel 17 är världens ände, är det den roll som de " *tio hornen* " spelar i detta exakta sammanhang som framkallas av Anden, vilket verserna som följer kommer att bekräfta. Den profeterade " *timmen* " hänvisar till tiden för det sista provet av tro som tillkännagavs, i Upp. 3:10, för de trogna pionjärerna inom sjundedagsadventismen 1873. Budskapet var till oss, deras arvingar, adventisternas trogna ljus som gavs av Jesus Kristus till sina utvalda 2020.

Enligt den profetiska kod som gavs till profeten Hesekiel (Hesek.4:5-6), är en profetisk " *dag* " värd ett riktigt " *år* ", och därför är en profetisk " *timme* " värd 15 riktiga dagar. Den stora enträget i Andens budskap, som tre gånger kommer att citera uttrycket " *på en enda timme* " i kapitel 18, får mig att dra slutsatsen att denna " *timme* " är inriktad på tiden mellan början av den 6:e^{av} de " *sju sista plågorna* " och vår gudomliga Herre Jesu återkomst i härlighet som återvänder i ärkeängeln Mikael's härlighet för att rädda sina utvalda från den programmerade döden. Denna " *timme* " är därför den under vilken " *Armageddon-striden* " pågår.

Vers 13: " *De har ett syfte, och de ger sin makt och sin makt åt vilddjuret.*

»

Med sikte på tiden för denna sista prövning säger Anden om de " *tio hornen* ": " *De har ett syfte, och de ger sin makt och sin auktoritet till vilddjuret.* " Detta mål som de delar består i att se till att söndagsvilan respekteras av alla överlevande från det tredje kärnvapenvärldskriget. Ruin minskade kraftigt den militära makten hos forntida europeiska nationer. Men, konfliktens segrare, de amerikanska protestanterna fick från de överlevande, ett totalt övergivande av sin suveränitet. Motivet är djävulskt, men de fallna är omedvetna om det, och deras andar som överlämnats till Satan kan bara utföra hans vilja.

Det är bara från koalitionen av " *draken* ", " *odjuret* " och den " *falske profeten* " som de " *tio hornen* " överlämnar sin auktoritet till " *odjuret* ". Och detta försakelse orsakas av intensiteten i det lidande som Guds gissel tillfogar dem. Mellan tillkännagivandet av dödsdekretet och dess tillämpning ges en period på 15 dagar för sabbatsobservatörer att anta " *vilddjurets märke* ", dess romerska "söndag" som är orenad av hednisk soldyrkan. Jesu Kristi återkomst planeras till våren före den 3 april 2030, om det inte finns ett fel i tolkningen av termen " *timme* ", bör dödsdekretet meddelas för detta datum eller ett datum som ligger mellan det och dagen våren 2030 i vår nuvarande vanliga kalender.

För att till fullo förstå vad den slutliga tidssituationen kommer att bli, överväg följande fakta. Slutet på nådens tid kan bara identifieras av de valda tjänstemännen som kopplar det till förkunnandet av söndagslagen; närmare bestämt efter henne. För insamlingen av ännu levande otroende och upproriska

folk framstår söndagslagens kungörande endast som ett mått av allmänt intresse utan konsekvenser för dem. Och det är först efter att ha lidit av de första fem plågorna som deras hämndlystna ilska leder till att de fullt ut godkänner beslutet att " döda " de som presenteras för dem som ansvariga för deras himmelska straff.

Vers 14: " *De kommer att strida mot Lammet, och Lammet kommer att övervinna dem, eftersom det är herrarnas Herre och konungarnas Konung, och de som är kallade och utvalda och trogna som är med honom kommer också att övervinna dem.* »

" *De kommer att kämpa mot Lammet, och Lammet kommer att övervinna dem ...*", eftersom han är den allsmäktige Gud som ingen makt kan stå emot. " *Kungarnas kung och herrarnas herre* " kommer att påtvinga jordens mäktigaste kungar och herrar sin gudomliga kraft. Och de utvalda som förstår detta kommer att övervinna med honom. Anden påminner här om de tre kriterier som Gud kräver av dem som han räddar och som har förbundit sig till frälsningens väg som börjar för dem med den andliga statusen "kallad" och som sedan förvandlas, när så är fallet, i " *utvald* " status, genom " *trohet* " manifesterad mot skaparen Gud och hela hans bibliska ljus. Slaget som avses är slaget vid " *Harmageddon* ", i Upp.16:16; " *timmen* " då " *trohet* " hos de " *utvalda* " " *kallade* " sätts på prov. I Upp.9:7-9 uppenbarade Anden förberedelsen av den protestantiska tron för denna andliga " *krigföring* ". Dömda att dö, på grund av sin trohet mot sabbaten, vittnar de utvalda om förtroendet för de löften som profeterats av Gud och detta vittnesbörd som ger honom, ger honom den "härlighet" som han kräver i den första ängelns budskap. av Upp.14:7. De försvarare och anhängare av söndagen som gjorts obligatoriska kommer i denna upplevelse att finna döden som de kommer att förbereda sig för att ge till Jesu Kristi utvalda. Jag påminner här, till dem som är skeptiska och tvivlar på att Gud lägger så stor vikt vid vilodagar, att vår mänsklighet har förlorat sin evighet på grund av den betydelse han hade gett åt "två träd" i den jordiska trädgården. " *Harmageddon* " är baserad på samma princip som ersättning för de "två träden" idag har vi "dagen för kunskapen om gott och ont", söndag och "dagen för helgat liv", sabbaten eller lördagen.

Vers 15: " *Och han sade till mig: Vattnen som du har sett, på vilka skökan sitter, är folk och skaror och folk och tungomål.* »

Vers 15 ger oss nyckeln som gör det möjligt för oss att tillskriva " *vattnen* " där " *skökan sitter* ", identiteten för de europeiska folken som kallas "kristna", men framför allt, falskt och bedrägligt "kristna". Europa har karaktären av att sammanföra folk som talar olika " *språk* "; vilket försvagar de fackföreningar och allianser som gjorts. Men på senare tid fungerar det engelska språket som en bro och främjar internationella utbyten; den utbredda utbildningen av människor minskar effektiviteten hos den gudomliga förbannelsens vapen och motverkar dess Skapares utformning. Hans svar kommer därför att bli mer fruktansvärt: död genom krig och i slutändan genom glansen av hans härliga tillkomst.

Vers 16: " *De tio hornen som du såg och vildjuret kommer att hata skökan och ska klä henne och klä henne naken och äta hennes kött och förtära henne med eld.* »

Vers 16 tillkännager programmet för det kommande kapitel 18. Han bekräftar omkastningen av de " *tio hornen och odjuret* " som, efter att ha stöttat

och godkänt henne, slutar med att förstöra ” *den prostituerade* ”. Jag minns här att ” *odjuret* ” är regimen för sammanslutningen av civila och religiösa makter och att den i detta sammanhang betecknar makten hos det officiellt protestantiska amerikanska folket och de katolska och protestantiska europeiska folken, medan ” *den prostituerade* ” betecknar prästerskapet, det vill säga den katolska religiösa maktens lärarmyndigheter: munkar, präster, biskopar, kardinaler och påven. Sålunda, i vändningen, står de katolska europeiska folken och det protestantiska amerikanska folket, de två offren för den romerska lögnen, mot den romersk påvliga katolicismens prästerskap. Och de kommer att ” *förtära henne med eld* ” när Jesus genom sitt härliga ingripande kommer att riva ner sin djävulskt bedrägliga förföriska mask. De ” *tio hornen* ” kommer att ” *klä av henne och blotta henne* ” eftersom hon levde i lyx, hon kommer att bli avklädd, och eftersom hon klädde sig med ett utseende av helighet, kommer hon att visa sig ” *naken* ” antingen, i andlig skam, utan någon himmelsk rättfärdighet att klä den. Precisionen, ” *de kommer att äta hans kött* ”, uttrycker den blodiga grymheten i hans straff. Den här versen bekräftar temat ” *årgång* ” i Uppenbarelseboken 14:18 till 20: Ve vredens druvor!

Vers 17: ” *Ty Gud har lagt det i deras hjärtan att genomföra sin avsikt och att genomföra ett enda syfte och att ge sitt rike åt vilddjuret, tills Guds ord har gått i uppfyllelse.* »

Vers 17, under numret på domen, uppenbarar för oss en viktig tanke om den himmelske Guden att människor är fel att förakta eller behandla med likgiltighet. Gud insisterar här, så att hans utvalda är övertygade om att han är den ende Mästaren i det ” *fruktansvärda spelet* ” som kommer att sättas på plats vid den förväntade tiden. Programmet designades inte av djävulen, utan av Gud själv. Allt som han tillkännagav i sin stora och sublimes Uppenbarelse som berör Daniel och Uppenbarelse har antingen redan fullbordats eller återstår att fullborda. Och eftersom ” *slutet av en sak är bättre än dess början* ” enligt Pred.7:8, riktar Gud sig mot oss, detta sista test av trohet som kommer att skilja oss från falska kristna och göra oss värdiga att gå in i hans himmelska evighet efter kärnvapenförstörelsen under tredje världskriget. Vi behöver därför bara vänta med tillförsikt eftersom allt som kommer att organiseras på jorden är en ” *design* ” designad av Gud själv. Och om Gud är för oss, vem kommer att vara emot oss, om inte de vars mordiska ” *planer* ” kommer att vända sig mot dem?

betyder ” *tills Guds ord uppfylls* ” ? Anden hänvisar till det slutliga ödet som är förbehållet det påvliga ” *lilla hornet* ”, som redan profeterats i Dan.7:11: ” *Då såg jag, på grund av de arroganta ord som hornet talade; och medan jag tittade, dödades djuret, och dess kropp förstördes, överlämnades till elden för att brännas* ”; i Dan.7:26: ” *Då skall domen komma, och hans valde skall tas ifrån honom, och det skall förgöras och förgöras för evigt* ”; och Dan.8:25: ” *På grund av hans framgång och hans lists framgång kommer han att ha högmod i sitt hjärta, och han kommer att förgöra många som levde fridfullt, och han kommer att resa sig mot hövdingens hövding; men det kommer att gå sönder, utan ansträngning av någon hand.* ” Resten av ” *Guds ord* ” om slutet av Rom kommer att presenteras i Uppenbarelseboken 18, 19 och 20.

Vers 18: " Och kvinnan som du såg, hon är den stora staden som härskar över jordens kungar. »

Vers 18 ger oss det mest övertygande beviset på att " den stora staden " verkligen är Rom. Låt oss inse det, ängeln talar till Johannes personligen. Dessutom, genom att säga till honom: " Och kvinnan som **du** såg är den stora staden som har kunglighet över jordens kungar ", förleds Johannes att förstå att ängeln talar om Rom, "staden med de sju kullarna", som på sin tid imperialiskt dominerade de olika kungadömena i hela dess ofantliga koloniala imperium. I sin imperialistiska aspekt har den redan " kunglighet över jordens kungar " och kommer att behålla den under sin påvliga dominans.

I detta kapitel 17, kan du se, har Gud koncentrerat sina uppenbarelser så att vi med säkerhet kan identifiera " prostituerade ", hans fiende till den kristna "århundradenas tragedi". Han ger alltså siffran 17 en autentisk känsla av sitt omdöme. Det är denna observation som fick mig att uppskatta årsdagen av 1600-talet^{talet} av syndens etablering, vilket utgör antagandet av solens dag den 7 mars 321 (officiellt datum men 320 för Gud) som vi upplevde i år 2020 som nu har passerat. Vi kan se att Gud verkligen har markerat det med en aldrig tidigare skådad förbannelse i historien om den kristna eran (Covid-19) som har orsakat en global ekonomisk kollaps som är mer katastrofal än andra världskriget. De andra förbannelserna av gudomlig rättfärdig dom kommer härnäst, vi kommer att upptäcka dem, dag för dag.

Uppenbarelseboken 18: skökan får sitt straff

Efter att ha avslöjat detaljerna som gör det möjligt att identifiera den prostituerade, kommer kapitel 18 att ta oss in i det mycket speciella sammanhanget för slutet av " *slaget vid Harmageddon*" . Ord avslöjar dess innehåll: " *stunden för den stora Babylons straff, moder till jordens skökor*" ; tiden för den blodiga " *skörden* ".

Vers 1: " *Efter detta såg jag en annan ängel komma ner från himlen, med stor makt; och jorden upplystes av hans härlighet. »*

Ängeln som bär stor auktoritet är på Guds sida, i själva verket Gud själv. Mikael, änglarnas hövding, är ett annat namn som Jesus Kristus bar i himlen före sin jordiska tjänst. Det var under detta namn och av den auktoritet som erkändes för honom av de heliga änglarna, som han drev ut djävulen och hans demoner från himlen, efter sin seger på korset. Det är därför under dessa två namn som han återvänder till jorden, i Faderns härlighet, för att dra tillbaka sina dyrbara utvalda

från den; värdefulla eftersom de är trogna och denna beprövade trohet har visats. Det är i detta sammanhang som han med sin trofasthet kommer att hedra dem som klokt har lydt genom att ge honom den ”*härlighet*” som han krävt sedan 1844 enligt Upp.14:7. Genom att hålla sabbaten förhärligade hans utvalda honom som den skapande Gud som han ensam legitimt äger sedan han skapade himmelska och jordiska liv.

Vers 2: “*Han ropade med hög röst och sade: Den stora Babylon är fallen, hon är fallen! Det har blivit en boning för demoner, en håla för varje oren ande, en håla för varje oren och hatisk fågel.*”

”*Hon har fallit, det har fallit, Babylon den stora!*”. Vi finner citatet från Uppenbarelseboken 14:8 i denna vers 2, men den här gången talas det inte profetiskt, det beror på att bevisen på hans fall ges till de överlevande människorna i detta sista ögonblick av hennes bedrägliga förföriska aktivitet. Det romerska påvliga Babylons helighetsmask faller också. Det är i själva verket ”*en boning för demoner, en håla för varje oren ande, en håla för alla orena och avskryvda fåglar.*” Omnämmandet av ”*fågeln*” påminner oss om att bakom jordiska handlingar ligger de himmelska inspirationerna från de onda änglarna från Satans läger, deras ledare och första rebell i den gudomliga skapelsen.

Vers 3: ”*för att alla folk har druckit vinet från hennes otukts vrede, och jordens kungar har begått otukt med henne, och jordens köpmän har blivit berikade av dess lyx.*»

”*... för att alla nationer har druckit vinet från hans otukts raseri,...*” Religiös aggression uppstod på anstiftan av den romersk-katolska påvliga makten som, som påstod sig vara i Jesu Kristi tjänst, visade totalt förakt för de beteendeläxor han hade. undervisade sina lärjungar och apostlar på jorden. Jesus full av mildhet, påvarna fulla av raseri; Jesus, ödmjukhetens förebild, påvarna, förebilder av fåfänga och stolthet, Jesus som lever i materiell fattigdom, påvarna lever i lyx och rikedom. Jesus räddade liv, påvarna dödade orättvist och i onödan otaliga mängder människoliv. Denna romersk påvliga katolska kristendom hade därför ingen likhet med den tro som Jesus gav som förebild. I Daniel profeterade Gud ”*framgången för hans list*”, men varför uppnåddes denna framgång? Svaret är enkelt: för att Gud gav det till honom. För vi måste komma ihåg att det är under rubriken straff ”*den andra basunen*” i Uppenbarelseboken 8:8, som han väckte denna grymma och hårda regim för att straffa överträdelsen av sabbaten som övergivits sedan den 7 mars 321. I en jämförelse studera med plågorna som skulle drabba Israel för deras otrohet mot Guds bud, i 3 Mos.26:19, sa Gud: ”*Jag ska bryta din styrka, jag ska återställa din himmel. som järn och ditt land som mässing.*” I det nya förbundet höjdes den påvliga regimen för att uppfylla samma förbannelser. I sitt projekt är Gud samtidigt offer, domare och bödel för att tillfredsställa kraven i hans kärlekslag och hans fullkomliga rättvisa. Sedan 321 har överträdelsen av sabbaten kostat mänskligheten dyrt, vilket har betalat sitt pris i onödiga krig och massakrer, och i förödande dödliga epidemier skapade av Gud som skapat. I den här versen är ”*otukt*” (eller ”*utsvävningar*”) andligt, och det beskriver ovärdigt religiöst beteende. ”*Vinet*” symboliserar hennes lära som i Kristi namn destillerar ”*raseri*” och djävulskt hat bland alla människor som på grund av henne blivit offer för attacker eller angripare.

Den katolska lärans skuld bör inte dölja hela mänsklighetens skuld, som nästan alla inte delar de värderingar som Jesus Kristus upphöjde. Om jordens kungar drack " *otuktets vin* " (*utsvävningar*) från " *Babylon* ", är det för att hon som " *prostituerad* " var att behaga klienterna; det är regeln, kunden måste vara nöjd annars kommer de inte tillbaka. Och katolicismen upphöjde girighet till högsta nivå, till brottslighet och kärleken till rikedomar och lyxigt liv. Som Jesus lärde, som flockar tillsammans. Onda och stolta män skulle ha gått vilse i alla fall med henne eller utan henne. Påminnelse: ondska kom in i mänskligt liv genom Kain, mördaren av sin bror Abel från början av jordens historia. " *Jordens köpmän har berikats av kraften i dess lyx* ." Detta förklarar framgången för den romersk-katolska påvliga regimen. Jordens köpmän tror bara på pengar, de är inte religiösa fanatiker men om religion berikar dem blir det en acceptabel, och till och med märkbar, partner. Det slutliga sammanhanget för temat leder till att jag främst identifierar amerikanska protestantiska köpmän eftersom landet andligt betecknar den protestantiska tron. Sedan 1500-^{talet} har Nordamerika, huvudsakligen protestantiskt till sitt ursprung, välkomnat latinamerikanska katoliker och sedan dess har den katolska tron varit lika representerad som den protestantiska tron. För detta land, där bara "affärer" räknas, spelar inte längre religiösa skillnader någon roll. Vann av nöjet att bli rik som Genève-reformatorn John Calvin uppmuntrade, fann protestantiska köpmän i den katolska tron ett sätt att bli rik som den ursprungliga protestantiska normen inte erbjöd. Protestantiska tempel är tomma med kala väggar, medan katolska kyrkor är överbelastade med relikier gjorda av dyrbart material, guld, silver, elfenben, allt material som detta tema listar i vers 12. Rikedomarna i den katolska dyrkan är därför, för Herren Gud, den förklaring till försvagningen av den amerikanska protestantiska tron. Dollarn, den nya Mammon, har kommit att ersätta Gud i hjärtan, och ämnet doktriner har tappat allt intresse. Oppositionen finns men bara i politisk form.

Vers 4: " *Och jag hörde en annan röst från himlen säga: Gå ut ur henne, mitt folk, så att ni inte får del i hennes synder och inte heller får del i hennes plågor.* »

Vers 4 frammanar ögonblicket för den ultimata separationen: " *Kom ut från henne, mitt folk* " ; det är den stund då de utvalda kommer att ryckas upp till himlen för att möta Jesus. Vad denna vers illustrerar är tiden för " *skörden* ", temat i Uppenbarelseboken 14:14 till 16. De tas upp, för som versen anger, de ska inte "dela" i "skörden". " som kommer att drabba påvliga Rom och dess prästerskap. Men texten specificerar att för att vara bland de utvalda som tas bort, får man inte ha " *deltagit i hans synder* ". Och eftersom den primära synden är söndagsvilan, " *vilddjurets märke* " som hedras av katoliker och protestanter i det sista testet av tro, kan inte troende i dessa två stora religiösa grupper delta i uppryckandet av de utvalda. **Behovet av att "komma ut ur Babylon" är konstant**, men i denna vers riktar Anden sig mot det ögonblick då den sista möjligheten uppstår att lyda detta Guds bud eftersom förkunnelsen av söndagslagen markerar slutet på nådens tid. Detta tillkännagivande främjar medvetenhet bland alla överlevande från den " *sjätte trumpeten* " (Tredje världskriget), vilket ger deras val under uppsyn av den skapande Guden.

Vers 5: " *Ty hennes synder har samlats till himlen, och Gud har kommit ihåg hennes missgärningar.* »

Med hans ord föreslår Anden bilden av "Babels torn" vars namn är rotat i "Babylon". Sedan 321 och 538 har Rom, " *den stora staden* " där den " *prostituerade* " har sin " *tron* ", hennes "heliga" påvliga säte sedan 538, mångdubblat sina synder mot Gud. Från himlen höll han räkning och registrerade sina samlade synder i 1709 år (sedan 321). Genom sin härliga återkomst avslöjade Jesus den påvliga regimen och för Rom och dess falska helighet är det dags att betala för deras brott.

Vers 6: " *Belöna henne som hon har betalat, och betala henne dubbelt efter hennes gärningar. I koppen där hon höll, höll hennes dubbel.* »

Efter utvecklingen av teman i Upp.14, kommer *årgången efter skörden* . Och det är till de mest ogudaktiga av de katolska och protestantiska offren för katolicismens lögn som Gud riktar sina ord: " *Betala henne som hon har betalat, och ge henne tillbaka dubbelt efter hennes gärningar*" . Vi minns från historien att hans verk var insatsen och tortyren av hans inkvisitoriska domstolar. Det är därför denna typ av öde som katolska religionslärare kommer att drabbas av dubbelt så mycket, om det är möjligt. Samma budskap upprepas i formen: " *I koppen där hon har höllt, höll hennes dubbel* ." Bilden av dryckesbägaren använde Jesus för att beteckna den tortyr som hans kropp skulle genomgå, fram till den sista plågan på ett kors, som redan restes av Rom, vid foten av berget Golgata. På detta sätt minns Jesus att den katolska tron visade ett avskyvärt förakt för de lidanden som han gick med på att utstå, så det är hans tur att uppleva dem. Ett gammalt ordspråk kommer att få sitt fulla värde vid denna tidpunkt: gör aldrig mot andra vad du inte vill att andra ska göra mot dig. I denna handling uppfyller Gud lagen om vedergällning: öga för öga, tand för tand; en helt rättvis lag som han förbehöll individuell användning. Men på den kollektiva nivån var dess tillämpning auktoriserad för människor, som ändå fördömde den och trodde att de kunde vara mer rättvisa och goda än Gud. Konsekvensen är katastrofal, ondskan och dess rebelliska anda har förvärrat och dominerat västerländska folk med kristet ursprung.

I Uppenbarelseboken 17:5, " *den stora Babylon* ", " *skökan* ", " *höll en gyllene bägare full av hennes styggelser* ." Detta förtydligande riktar sig till hans religiösa aktivitet och hans speciella användning av nattvardebägaren. Hans bristande respekt för denna heliga rit som Jesus Kristus lärde ut och helgade gav honom ett lika speciellt straff. Kärlekens Gud ger vika för rättvisans Gud och tanken på hans dom är tydligt uppenbar för människorna.

Vers 7: " *Så mycket som hon har förhärligat sig själv och fördjupat sig i lyx, så plåga och sörja henne. För hon säger i sitt hjärta: Jag sitter som en drottning, jag är ingen änka, och jag kommer inte att se någon sorg!* »

I vers 7 lyfter Anden fram motsättningen mellan liv och död. Livet oberört av dödens olycka är glatt, sorglöst, lättsinnigt, i sökandet efter nya nöjen. Påvliga romerska "Babylon" sökte den rikedom som köper lyxliv. Och för att få det från de mäktiga och kungarna använde och använder hon fortfarande Jesu Kristi namn för att sälja syndernas förlåtelse som "avlat". Detta är en detalj som väger mycket tungt på vågen av Guds dom som hon nu måste sona psykologiskt och fysiskt för.

Förnedringen för denna rikedom och lyx vilar på det faktum att Jesus och hans apostlar levde dåligt och var nöjda med det som var nödvändigt. " *Plåga* " och " *sorg* " ersätter därför " *rikedomen och lyxen* " för det romersk påvliga katolska prästerskapet.

Under sin bedrägliga verksamhet sa Babylon i sitt hjärta: " *Jag sitter som en drottning* "; som bekräftar " *hans kungadöme över jordens kungar* " i Upp.17:18. Och enligt Upp.2:7 och 20, är hans " *tron* " i Vatikanen (vaticinate = profetera), i Rom. " *Jag är inte änka* "; hennes man, Kristus, vars hustru hon påstår sig vara, lever. " *Och jag kommer inte att se någon sorg* ." Det finns ingen frälsning utanför kyrkan, sa hon till alla sina motståndare. Hon upprepade det så mycket att det slutade med att hon trodde på det. Och hon är verkligen övertygad om att hennes regeringstid kommer att vara för evigt. Sedan hon bodde där, har inte Rom fått namnet "den eviga staden"? Dessutom, med stöd av jordens västmakter, hade hon goda skäl att tro att hon var mänskligt oberörbar och osårbar. Hon fruktade inte heller Guds kraft eftersom hon gjorde anspråk på att tjäna honom och representera honom på jorden.

Vers 8: " *På grund av detta kommer hennes plågor på en dag, död, sorg och hungersnöd, och hon kommer att förtäras av eld. Ty mäktig är Herren Gud som dömde henne.* »

Denna vers sätter stopp för alla hans illusioner: " *på grund av detta, på en dag* " ; den dit Jesus kommer tillbaka i härlighet, " *hans plågor kommer att komma* " eller, Guds straff kommer; " *död, sorg och svält* " i själva verket är det i motsatt ordning som saker och ting åstadkoms. Vi dör inte av hunger på en enda dag, så för det första är andlig " *svält* " förlusten av livets bröd som är grunden för den kristna religiösa tron. Sedan bärs " *sörjande* " för att markera döden av människor nära oss, som vi delar familjekänslor med. Och slutligen, " *döden* " slår den skyldige syndaren, eftersom " *syndens lön är döden* ", enligt Rom.6:23. " *Och det kommer att förtäras av eld* , " i enlighet med de profetiska tillkännagivandena som upprepas i Daniel och Uppenbarelseboken. **Hon har själv låtit så många varelser brännas på hennes bål, orättvist, att det är i fullkomlig gudomlig rättvisa som hon själv skulle förgås i elden.** " *Ty mäktig är Herren som dömde henne* "; under sin förföriska verksamhet dyrkade den katolska tron Maria, Jesu moder som endast dök upp i form av det lilla barn hon höll i famnen. Denna aspekt tilltalade mänskliga sinnen benägna till sentimentalitet. En kvinna, ännu hellre, en mor, hur betryggande religion blev! Men det är sanningens stund, och Kristus som dömde den har just visat sig i den allsmäktige Guds härlighet; och denna Jesu Kristi gudomliga kraft, som avslöjade den, förstör den och överlämnar den till dess vilseledda offers hämndlystna vrede.

Vers 9: " *Och alla jordens kungar, som har begått otukt och lyx med henne, kommer att gråta och jämra sig över henne, när de ser röken från hennes brinnande.* »

Denna vers avslöjar beteendet hos " *jordens kungar som övergav sig till otukt och lyx* . " Inkluderade är kungar, presidenter, diktatorer, alla ledare för nationer som har främjat framgången och aktiviteten för den katolska tron, och som i den sista prövningen godkände beslutet att döda sabbatshållare... De " *kommer att gråta och jämra sig över henne, när de ser röken från hennes*

brinnande. " Uppenbarligen ser jordens kungar situationen glida ifrån dem. De leder inte längre någon och noterar bara Roms eld som tänds av de bedragna offren, den gudomliga hämndens avrättningsinstrument. Deras tårar och klagomål motiveras av det faktum att världens värderingar, som ledde dem till den högsta makten, plötsligt kollapsar.

Vers 10: " *När de står borta, av rädsla för hans plåga, kommer de att säga: Ve! Olycka! Den stora staden, Babylon, den mäktiga staden! På en enda timme har din dom kommit!* »

Den "eviga staden" dör, den brinner och *jordens kungar* håller sig borta från Rom. De fruktar nu att behöva dela hans öde. Det som händer utgör **för dem** en enorm *olycka* : " *Otur! Olycka! Den stora staden Babylon ,* ” ve upprepas två gånger som, " *hon är fallen, hon är fallen, Babylon den stora .* " " *Den mäktiga staden!* " » ; så mäktig att hon styrde världen genom sitt inflytande över ledare för kristna nationer; det är just på grund av denna av Gud fördömda länk som kung Ludvig XVI och hans österrikiska hustru Marie-Antoinette satte upp giljotinens ställning, såväl som deras anhängare, offer för den "stora vedermodan", som Anden hade meddelat *det .* , i Upp.2:22-23. " *Om en timme har din dom kommit!* " » ; Jesu återkomst markerar tiden för världens undergång. Det sista testet markerade en symbolisk "timme " som profeterades i Upp.3:10, men det kommer att räcka för Jesus Kristus att dyka upp för att hela den nuvarande situationen ska vändas, och den här gången kommer " *en timme* " i bokstavlig mening att vara tillräckligt för att uppnå denna häpnadsväckande förändring.

Vers 11: " *Och jordens köpmän gråter och sörjer över henne, eftersom ingen längre köper deras last.* "

Anden riktar sig denna gång till " *jordens köpmän* " och riktar sig särskilt mot den amerikanska handelsandan som antagits av överlevande över hela jorden, vilket nämndes i studien av föregående kapitel 17. Även de " *gråter och sörjer över henne, eftersom ingen längre köper deras last ; ...* ". Denna vers understryker skulden hos protestanternas tillgivenhet för den katolska tron som han sörjer över, och vittnar således om deras personliga koppling till *den* av ekonomiskt intresse. Sedan, i absoluta motsatsen, upphöjdes reformationsarbetet av Gud för att fördöma romersk påvlig katolsk skuld och återställa förstådda sanningar; vad sanna reformatorer gjorde på sin tid som Pierre Valdo, John Wicleff och Martin Luther. Köpmännen ser också med sorg de värderingar som de älskar faller sönder framför deras ögon, eftersom de bara lever för nöjet att berika sig själva genom sin kommersiella verksamhet; att göra affärer sammanfattar glädjen med deras existens.

Vers 12: " *last av guld, av silver, av ädelstenar, av pärlor, av fint linne, av lila, av siden, av scharlakansröd, av alla slags söta träslag, av alla slags föremål av föremål av elfenben, alla typer av föremål gjorda av mycket dyrbart trä, mässing, järn och marmor ,*

Innan jag räknar upp de olika material som är grunden för den romersk-katolska avgudadyrkansreligionen, minns jag här denna speciella punkt av den sanna tron som Jesus Kristus lärde ut. Han hade sagt till den samaritanska kvinnan: " *Kvinna* ", *sade Jesus till henne, "tro mig, den stund kommer då det varken blir på detta berg eller i Jerusalem som du kommer att tillbe Fadern. Du*

avgudar det du inte känner; vi tillber det vi vet, **eftersom frälsningen kommer från judarna** . Men den stund kommer, och har redan kommit, då de sanna tillbedjarna kommer att tillbe Fadern i ande och sanning; ty dessa är de tillbedjare som Fadern kräver. Gud är Ande, och de som tillber honom **måste tillbe honom i ande och sanning** . (Johannes 4:21-23).” Så sann tro behöver inte något material eller material, eftersom den bara är baserad på ett sinnestillstånd. Och följaktligen är denna sanna tro av ringa intresse för den giriga och tjuvaktiga världen, eftersom den inte berikar någon utom, andligt, de utvalda. De utvalda tillber Gud i ande, därför i sina tankar, men också i sanning, vilket betyder att deras tankar måste byggas på den standard som Gud har angett. Allt utanför denna standard är en form av avgudadyrkand hedendom där den sanne Guden tjänas som en avgud. Under sina erövringar antog det republikanska Rom de besegrade ländernas religioner. Och mycket av dess religiösa dogmer var av grekiskt ursprung, antikens första stora civilisation. I vår tid, i påvlig form, finner vi allt detta arv förenat med de nya "kristna" "helgonen", som börjar med Herrens 12 apostlar. Men efter att ha gått så långt som att undertrycka Guds andra bud som fördömer denna avgudadyrkan, vidmakthåller den katolska tron tillbedjan av snidade, målade bilder eller framträdande i demoniska syner. Det är därför i dess kulter som vi finner dessa snidade idoler som kräver material för att ta form; material som Gud själv presenterar listan över: "...; ... last av guld, silver, ädelstenar, pärlor, fint linne, lila, siden, scharlakansröd, alla slags sötträ, alla slags elfenben, alla slags föremål gjorda av mycket dyrbart trä, mässing, järn och marmor,..." . " Guld, silver, ädelstenar och kostsamma föremål " " hyllar fästningarnas gud " av den påvlige kungen i Dan.11:38. Därefter klär " lila och scharlakansröd " skökan Babylon den stora i Upp.17:4; " guld, ädelstenar och pärlor " är hennes utsmyckningar ; " fint linne " betecknar hans anspråk på helighet, enligt Upp. 19:8: " Ty fint linne är de heligas rättfärdiga gärningar ." De andra materialen som nämns är de som hon gjorde sina snidade idoler av. Dessa lyxiga material uttrycker den höga nivån av hängivenhet hos den katolska avgudadyrkan.

Vers 13: “ kanel, kryddor, parfym, myrra, rökelse, vin, olja, fint mjöl, vete, oxar, får, hästar, vagnar, kroppar och mäns själar. »

" parfymerna, av myrra, rökelse, vin och olja ", citerade antyder dess religiösa riter. De andra sakerna är näringsämnen och varor som anspelar på Salomos, Davids sons regeringstid, byggaren av det första tempel som byggdes för Gud, enligt 1 Kungaboken 4:20 till 28. På detta sätt fördömer Anden hans försök att vara olagligt. reproducera konstruktionen av " Guds tempel " som det " hädar ", i Upp.13:6, och som det " omstörtar ", i Dan.8:11. Den slutliga precisionen i versen, angående " människors kroppar och själar ", fördömer hennes samarbete med de monarker som hon olagligt delar timlig makt med. I Kristi namn motiverade hon religiöst avskyvärda handlingar, såsom slaveri, tortyr och dödandet av Guds varelser; något som Gud reserverar för sig själv inom det religiösa området; detta till den grad att han sammanfattar sina handlingar i dessa termer: " blodet från alla som dödades på jorden hittades i henne ", i vers 18 i detta kapitel 18. Med hänvisning till " människors själar ", tillskriver Gud honom

förlusten av " själar " som överlämnats till djävulen genom hans aktivitet och hans falska religiösa anspråk.

Påminnelse : I Bibeln och gudomlig tanke betecknar ordet " själ " en person i alla dess aspekter, hans fysiska kropp och hans mentala eller psykiska tanke, hans intellekt och hans känslor. Teorin som presenterar "själen " som ett element i livet, som lösgör sig från kroppen vid döden och överlever den, är rent grekiskt hedniskt ursprung. I det gamla förbundet identifierar Gud "själen med blodet" från sina mänskliga eller djuriska varelser: 3 Mos.17:14: " **Ty allt kötts själ är dess blod som är i den. Därför sade jag till Israels barn: I skolen icke äta blod av något kött; ty allt kötts själ är dess blod ; den som äter det skall utrotas.** ". Han har alltså motsatt syn på framtida grekiska teorier och förbereder en biblisk parad mot de filosofiska tankar som kommer att födas bland hedniska folk. Människo- och djurliv är beroende av blodets funktion. Utspillt, eller nedsmutsat av kvävning, tillför blodet inte längre syre till elementen i den fysiska kroppen inklusive hjärnan, tankens stöd. Och om den senare inte syresätts, stannar tankens princip och ingenting förblir levande efter detta slutskede; om inte minnet av sammansättningen av den döda "själen " i Guds eviga tanke med sikte på hans framtida "uppståndelse", när han ska "återuppliva" den eller, när han ska "uppväcka den igen", enl. fallet, för evigt liv eller för den definitiva förstörelsen av "den andra döden ".

Vers 14: " *De frukter som din själ önskade har gått långt ifrån dig; och allt ömtåligt och vackert är förlorat för dig, och du kommer aldrig att hitta det igen.* »

Som en bekräftelse på vad som förklarades i föregående vers, tillskriver Anden det påvliga Roms " önsknings " till dess " själ ", dess förföriska och bedrägliga personlighet. Den katolska tron, arvtagare till grekiska filosofier, var den första som ställde frågan om själens tillskrivning till djur och människor som upptäckts på nya länder. Faktum är att frågan har sitt svar; det bygger på valet av rätt hjälpverb: människan har ingen själ, eftersom hon är en själ.

Anden sammanfattar konsekvenserna av sann död som Han fastställde och uppenbarade i Pred.9:5-6-10. Dessa detaljer kommer inte att förnyas i den nya alliansens skrifter. Vi ser därför vikten av att studera hela Bibeln. Förstört kommer " Babylon " för alltid att ha " förlorat " "de frukter som hennes själ önskade " och " alla de ömtåliga och storslagna saker " som hon uppskattade och sökte. Men Anden specificerar också: " för dig "; eftersom de utvalda, till skillnad från henne, kommer att kunna förlänga, för evigt, uppskattningen av de under som Gud kommer att dela med dem.

Vers 15: " *Köpmännen i dessa ting, som är berikade av det, kommer att hålla sig långt borta av fruktan för dess plåga; de kommer att gråta och sörja.* "

I verserna 15 till 19 riktar Anden sig mot " de köpmän som blev berikade av den ." Upprepningar avslöjar en betoning på uttrycket " på en enda timme ", som upprepas tre gånger i detta kapitel, liksom ropet " *Ve! Olycka!* ". Siffran 3 symboliserar perfektion. Gud insisterar därför på att bekräfta den oåterkalleliga karaktären hos det profetiska tillkännagivandet; detta straff kommer att fullbordas i all sin gudomliga perfektion. Ropet: " *Ve! Olycka!* ", utlöst av köpmännen, ekar varningsropet från dess utvalda i Uppenbarelseboken 14:8: " *Hon har fallit! Hon ramlade ! Babylon den stora .* " Dessa köpmän tittar på dess förstörelse på långt

håll, " *i rädsla för dess plåga* ". Och de gör rätt i att frukta denna frukt av den levande Gudens rättfärdiga vrede, eftersom de genom att ångra dess förstörelse placerar sig i hans läger och kommer i sin tur att förstöras av de otröstliga offren för religiöst bedrägeri. Denna vers gör oss medvetna om det enorma ansvar som kommersiella intressen har för den romersk-katolska kyrkans framgång. " *Köpmännen* " stödde den prostituerade och hennes värsta grymma och despotiska beslut, rent av en aptit på ekonomisk och materiell berikning. De blundade för alla hans mycket avskyvärda övergrepp och förtjänar att dela hans slutliga öde. Ett historiskt exempel rör parisarna som tog den katolska trons sida mot den reformerta tron från reformationens början på kung Frans I:s tid^{och} efter honom.

Vers 16: " *Och jag säger: Ve! Olycka! Den stora staden, som var klädd i fint linne, purpur och scharlakansrött och prydd med guld och ädla stenar och pärlor! På en enda timme förstördes så mycket rikedom!* »

Denna vers bekräftar målet; " *Babylon den stora, klädd i fint linne, purpurrött och scharlakansrött* "; färgerna på kungars kappor, eftersom det är av denna anledning som de hånfulla romerska soldaterna täckte Jesu axlar med en kappa av " *lila* ". De kunde inte föreställa sig innebörden som Gud gav till deras handlingar: som ett försonande offer blev Jesus bärare av sina utvaldas synder, utpekade av dessa färger, röd *eller lila* , enligt Jes.1:18. " *En enda timme* " kommer att räcka för att förstöra Rom, dess påve och dess prästerskap, efter Jesu Kristi återkomst i härlighet, som kommer för att förhindra hans utvaldas död. I detta sista test kommer deras trohet att göra hela skillnaden, så vi kan förstå varför Gud särskilt insisterar på att stärka deras tro och den absoluta tillit som de måste vänja sig vid att sätta på honom. Under lång tid kunde människan bara vara övertygad om att sådan förstörelse " *på en enda timme* " var ett mirakel och därför ett direkt ingripande från Gud, som med Sodom och Gomorra. I vår tid när människan har bemästrat kärnvapeneld är detta mindre överraskande.

Vers 17: " *Och alla lotsarna, alla de som seglar till denna plats, sjömännen och alla de som arbetar på havet, stod långt borta.* "

Denna vers riktar sig särskilt till " *de som utnyttjar havet, piloterna, sjömännen som seglar till denna plats, alla hålls långt borta* ". Det var genom att utnyttja kungars önskan att berika sig själva som den påvliga kyrkan själv berikades. Hon stödde och rättfärdigade erövringen av länder som var okända för män fram till tiden för deras upptäckt när hennes katolska tjänare utförde fruktansvärda massakrer på befolkningar i Jesu Kristi namn. Detta var främst fallet med Sydamerika och de blodiga expeditionerna ledda av general Cortés. Guldet som utvanns från dessa territorier återvände till Europa för att berika de katolska kungarna och det medskyldiga påvedömet. Vidare påminner insisterandet på den marina aspekten oss om att det är som en regim av " *odjuret som reser sig ur havet* " som hans förbindelse med " *sjömännen* " stärktes för deras gemensamma berikning.

Vers 18: " *Och de ropade när de såg röken från dess brinnande: Vilken stad var som den stora staden?* »

" *Vilken stad var som den stora staden?* » ropar sjömännen när de ser " *röken av dess eldsvåda* ". Svaret är snabbt och enkelt: inga. Eftersom ingen stad har koncentrerat så mycket makt, civil som en kejsarlig stad, sedan religiös sedan

538. Katolicismen har exporterats till alla länder på planeten förutom i Ryssland där den östortodoxa tron avvisade den. Efter att ha välkomnat honom slogs och förföljde Kina honom också. Men idag dominerar den fortfarande hela västerlandet och dess utkanter av Amerika, Afrika och Australien. Det är den första religiösa turistplatsen i världen som lockar besökare från hela världen. Vissa kommer för att se "urgamla ruiner", andra åker dit för att se platsen där påven och hans kardinaler bor.

Vers 19: " *Och de kastade stoft på sina huvuden och grät och sörjde och ropade och sade: Ve! Olycka! Den stora staden, där alla de som hade skepp på havet berikades av dess överflöd, förstördes på en enda timme!* »

Detta är den tredje upprepningen där alla tidigare uttryck sammanförs, såväl som förtydligandet " *på en enda timme förstördes det* ". " *Den stora staden där alla som har skepp på havet har blivit rika genom dess överflöd.* " Anklagelsen blir mycket tydlig, det var genom den påvliga regimens överflöd som sjöfartsägarna blev rika genom att föra världens rikedomar till Rom. Rom får sin berikning från att de delar egendomen till sina motståndare som dödats av dess eviga allierade, den civila monarkiska makten, dess väpnade flygel. Som ett historiskt exempel har vi döden av "templarerna", vars egendom delades mellan Philippe Le Bels krona och det romersk-katolska prästerskapet. Senare skulle detta vara fallet för "protestanterna".

Vers 20: " *Himmel, gläd dig över henne! Och ni heliga, apostlar och profeter, gläd er! Ty Gud har gjort dig rätt genom att döma henne.* »

Anden inbjuder himlens invånare och de sanna helgonen, apostlarna och profeterna på jorden, att glädja sig över det romerska Babylons förstörelse. Glädjen kommer därför att stå i proportion till de smärtor och lidanden som hon gjorde eller ville få sanningens Guds tjänare att bestå, med hänsyn till de sista utvalda trogna den helgade sabbaten.

Vers 21: " *Då tog en mäktig ängel en sten som en stor kvarnsten och kastade den i havet och sade: Så skall den stora staden Babylon med våld störtas och inte mer hittas.* »

Jämförelsen av Rom med en " *sten* " antyder tre idéer. För det första konkurrerar påvedömet med Jesus Kristus som själv symboliseras av en " *sten* " i Dan.2:34: " *Du tittade när en sten löstes utan hjälp av någon hand och träffade fötterna av järn och lera på bild och bröt dem i bitar.* » Andra verser i Bibeln tillskriver honom också denna symbol för " *sten* " i Zac.4:7; " *huvudhorn* " i Ps.118:22; Mat.21:42; och Apg.4:11: " **Jesus är stenen som förkastades av er som bygger, och som har blivit hornets hövding** ". Den andra tanken är anspelningen på det påvliga anspråket att efterträda aposteln " *Peter* "; huvudorsaken till " *framgången för hans företag och framgången för hans list* ", saker som Gud fördömer i Dan.8:25. Detta är desto mer fallet eftersom aposteln Petrus aldrig var den kristna kyrkans överhuvud eftersom denna titel går till Jesus Kristus själv. Den påvliga " *föreställningen* " är därför också en " *lögn* ". Det tredje förslaget gäller namnet på det påvliga religiösa fästet, dess prestigefyllda basilika med namnet "Sankt Peter av Rom", vars mycket dyra konstruktion ledde till försäljningen av "avlatsbrev" som avslöjade det i den reformerande munken Martin Luthers ögon. Denna förklaring förblir nära relaterad till den andra idén.

Vatikanens plats fungerade som en kyrkogård, men den förmodade graven av Herrens apostel Peter var i verkligheten "Simon Peter trollkarlen", en dyrkare och präst av ormguden Aesculapius.

När vi kommer tillbaka till vår tid profeterar Anden mot det romerska " *Babylon* ". Han jämför dess framtida förstörelse med bilden av en " *stor kvarnsten* " av " *sten* " som en " *ängel kastar i havet* ." Genom denna illustration för han en anklagelse mot Rom som identifieras i Matt.18:6: " *Men om någon skandaliserar en av dessa små som tror på mig, skulle det vara bättre för honom om **en kvarnsten hängdes runt hans hals** , kvarn, och kasta den till havets botten* . Och i hans fall skandaliserade hon inte bara en av dessa små som tror på honom, utan mängder. En sak är fortfarande säker, det är att när den en gång " *förstörts kommer den aldrig att hittas igen*" . Hon kommer aldrig att skada någon igen.

Vers 22: " *Och ljudet av harpar, musiker, flöjtspelare och trumpetare skall inte längre höras bland er, och ingen hantverkare av något hantverk skall finnas bland er, 'skulle inte längre höra ljudet av kvarnstenen i din hem, '*

Anden framkallar sedan de musikaliska ljuden som uttryckte bekymmerslösheten och glädjen hos invånarna i Rom. När de väl förstörts kommer de inte längre att höras där. I andlig mening anspelar den på Guds budbärare vars ord hördes med samma effekt som " *flöjt- eller trumpetspelarnas*" *musikaliska ljud* ; en bild som ges i liknelsen i Matt.11:17. Han nämner också " *ljudet* " som gjordes av hantverkare överbelastade med arbetsorder, för från en gammal stad kom bara " *ljud* " från professionella aktiviteter ut, inklusive " *bruset från kvarnstenen* " som vände sig till att mala spannmålskorn eller för att skärpa skärinstrument som skära och lie, knivar och svärd; detta, redan i det gamla kaldeiska Babylon, enligt Jer.25:10.

Vers 23: " *lampans ljus skall inte längre lysa bland er, och brudgummens och hustruns röst skall inte längre höras bland er, eftersom era köpmän var de stora på jorden, eftersom alla folken var förförd av dina förtrollningar ,*

" *Lampans ljus kommer inte längre att lysa i ditt hem. »* På andligt språk varnar Anden Rom för att Bibelns ljus inte längre kommer att erbjuda den chansen att bli upplyst för att få veta sanningen enligt Gud. Bilderna från Jer.25:10 upprepas men " *brudgummens och brudens sånger* " blir här " *brudgummens och brudens röst som inte längre kommer att höras i ditt hus* " . Andligt sett är de rösterna för de uppmaningar som Kristus och hans utvalda församling gjorde till förlorade själar för att bli omvända och frälsta. Denna möjlighet kommer att vara borta för alltid, efter dess förstörelse. " *Ty dina köpmän var de stora på jorden* ." Det var genom sin förförelse av de stora människorna på jorden som Rom kunde utvidga sin katolska religion till många folk på jorden. Hon använde dem som representanter för sin religiösa verksamhet. Och resultatet är att " *alla nationer har blivit vilseledda av dina förtrollningar* ." Här beskriver Gud katolska mässor som " *förtrollningar* " som kännetecknar de hedniska kulterna av onda trollkarlar och häxor. Det är sant att genom att använda repetitiva formalistiska formler, fåfänga upprepningar, lämnar den katolska religionen lite utrymme för skaparen Gud att uttrycka sig. Han försöker inte ens göra det, eftersom han tillskriver henne en " *främmande gud* " i Dan.11:39 och aldrig

erkände henne som en tjänare; "Guds Sons kyrkoherde", påvens titel, är därför inte hans kyrkoherde. Följande vers kommer att ge anledningen.

Vers 24: " och därför att blodet från profeterna och de heliga och från alla de som dödades på jorden fanns i henne. »

"... och därför att blodet från profeterna, från de heliga fanns i det ": Hårt, oflexibelt, okänsligt och grymt genom hela sin historia, har Rom tagit sig igenom blodet från sina offer. Detta gällde för det hedniska Rom men också för det påvliga Rom som lät kungarna döda sina motståndare, tjänarna upplysta av Gud som vågade fördöma dess diaboliska natur. Vissa var skyddade av Gud som Valdo, Wyclif och Luther, andra var det inte och de slutade sina liv som trons martyrer, på pålar, block, pillar eller galgar. Den profetiska utsikten att se dess verkan definitivt upphöra kan bara glädja himlens invånare och jordens sanna helgon. "... och av alla som har dödats på jorden ": Den som fäller denna dom vet vad han talar om, eftersom han har följt Roms agerande sedan dess grundande 747 fvt. De sista dagarnas världssituation är den sista frukten som bärs av de erövrade och dominerade västerna av de andra folken på jorden. Det monarkiska dåvarande republikanska Rom slukade jordens folk som det lade under sig. Modellen för detta samhälle har förblivit samma som 2000 år av sann och falsk kristendom. Efteråt förstörde det hedniska Rom, det påvliga Rom bilden av Kristi frid och tog från mänskligheten den förebild som skulle ha fört folken till lycka. Genom att rättfärdiga slakten av Jesu Kristi sanna lammlärjungar har det öppnat vägen för de religiösa sammandrabbningar som leder mänskligheten till ett skrämmande folkmordskrig i tredje världskrig. Det är inte utan anledning som normen för halsklippning offentligt visas av islamiska väpnade grupper. Detta hat mot islam är ett sent svar på korstågens krig som inleddes av Urban II från Clermont-Ferrand den 27 november 1095.

Uppenbarelseboken 19: Slaget Jesu Kristi Harmageddon

Vers 1: ” *Efter detta hörde jag som en hög röst från en stor skara i himlen, som sade: Halleluja! Frälsning, ära och makt tillhör vår Gud.* ”

För att fortsätta från föregående kapitel 18, befinner sig de återlösta och frälsta utvalda i himlen, bärare av det " nya namnet " som betecknar deras nya himmelska natur. Glädje och glädje råder och de trogna himmelska änglarna upphöjer frälsaren Gud. Denna " publik "många " skiljer sig från " skaran som ingen kunde räkna " som citeras i Upp.7:9. Det representerar en samling av Guds heliga himmelska änglar som upphöjer hans " härlighet " eftersom i vers 4 kommer de jordiska utvalda symboliserade av de " 24 äldste " att svara och bekräfta att de håller fast vid de anmärkningar som gjorts genom att säga: " Amen! » Vilket betyder: Verkligen!

Ordningen för termerna " frälsning, ära, makt " har sin logik. " Frälsning " gavs till de jordiska utvalda och heliga änglar som gav " ära " till skaparen Gud som, för att rädda dem, åkallade sin gudomliga " makt " att förgöra gemensamma fiender.

Vers 2: " *eftersom hans domar är sanna och rättfärdiga; ty han har dömt den stora skökan som fördärvade jorden genom sin otukt, och han har hämnats hennes tjänares blod genom att kräva det av sin egen hand.* »

De förtroendevalda som hade gemensamt törsten efter sanning och sann rättvisa är nu helt tillfredsställda och uppfyllda. I sin blinda galenskap trodde mänskligheten avskuren från Gud att den kunde ge lycka till de sista folken genom att mildra normen för dess rättvisa; bara ondskan utnyttjade detta val och som kallbrand invaderade den hela mänsklighetens kropp. Den gode och barmhärtige Guden visar i sin dom över " Babylon den stora " att den som ger döden måste lida döden. Detta är inte en handling av illvilja, utan en handling av rättvisa. Således, när den inte längre vet hur den ska straffa de skyldiga, blir rättvisa orättvisa.

Vers 3: “ *Och de sade för andra gången: Halleluja! ...och dess rök stiger för evigt och alltid.* »

Bilden är missvisande, eftersom " röken " från elden som förstörde Rom kommer att försvinna efter dess förstörelse. " Eoner av tider " betecknar principen om evighet som endast berör segrarna av de universella himmelska och jordiska prövningarna. I detta uttryck antyder ordet " rök " förstörelse och uttrycket " århundraden av århundraden " ger det en evig effekt, det vill säga definitiv förstörelse; hon kommer aldrig upp igen. Faktum är att i värsta fall kan " rök " stiga upp i de levandes sinnen som ett minne av en härlig gudomlig handling utförd av Gud mot Rom, den blodiga fienden.

Vers 4: “ *Och de tjugofyra äldste och de fyra varelserna föll ner och tillbad Gud som satt på tronen och sade: Amen! halleluja!* »

I sanning ! Beröm till YaHWéH! ...säg tillsammans de återlösta från jorden och de världar som har förblivit rena. Tillbedjan av Gud präglas av utmattning; en legitim form som endast är reserverad för den.

Vers 5: " *Och en röst kom från tronen som sade: Prisa vår Gud, alla ni hans tjänare, som fruktar honom, både små och stora!* »

Denna röst är " *Mikael* ", Jesus Kristus, de två himmelska och jordiska uttryck under vilka Gud uppenbarar sig för sina varelser. Jesus säger: " *ni som fruktade honom* ", han påminner således om den " *fruktan* " för Gud som krävdes i budskapet från den första ängeln i Upp.14:7. " *Guds fruktan* " sammanfattar bara den intelligenta attityden hos en varelse gentemot sin Skapare som har makt över liv och död. Som Bibeln lär i 1 Joh 4:17-18: " *Den fullkomliga kärleken driver ut rädslan* ": " *Som han är, så är vi också i den här världen: här är kärleken fullkomlig i oss, så att vi kan lita på dagen. av dom. Rädsla är inte i kärlek, men fullkomlig kärlek driver ut rädsla; ty fruktan innebär straff, och den som fruktar är inte fullkomlig i kärlek.* " Således, ju mer den utvalde älskar Gud, desto mer lyder han honom, och desto mindre anledning har han att frukta honom. De utvalda väljs ut av Gud bland de små, som apostlarna och ödmjuka lärjungar, men också bland de stora som den store kungen Nebukadnessar. Denna kung av kungar på sin tid är ett perfekt exempel på att hur stor han än är bland människorna, så är en kung bara en svag varelse inför den allsmäktige skaparen Gud.

Vers 6: " *Och jag hörde som en röst av en stor folkmassa, som bruset av många vatten och som ljudet av starkt åska, säga: Halleluja! Ty Herren, vår Gud, den Allsmäktige, har gått in i sitt rike.* »

Denna vers samlar uttryck som redan setts. Den " *många skaran* " jämfört med " *ljudet av många vatten* " representeras av dess Skapare i Upp.1:15. De " *röster* " som uttrycker sig är så " *talrika* " att de bara kan jämföras med mullret, " *bruset från åska* ." " *Halleluja!*" Ty Herren, vår Gud, den Allsmäktige, har gått in i sitt rike. » Detta budskap markerade verkan av den " *sjunde basunen* " i Uppenbarelseboken 11:17: " *Vi tackar dig, Herre Gud, Allsmäktige, som är och som var, för du har fattat din stora makt och tagit ditt rike i besittning.* "

Vers 7: " *Låt oss fröjda oss och vara glada och ge honom ära; ty Lammets bröllop har kommit, och hans brud har gjort sig redo,*

" *Glädjen* " och " *glädjen* " är fullt berättigad, eftersom tiden för " *strid* " har passerat. I den himmelska " *härligheten* ", " *bruden* ", har församlingen av jordens återlösta utvalda förenat sig med sin " *Brudgum* ", Kristus, den levande Guden " *Mikael* ", YaHWéH. I närvaro av alla sina himmelska vänner kommer de återlösta och Jesus Kristus att fira "bröllopfesten" som förenar dem. " *Bruden förberedde sig* " genom att återställa alla de gudomliga sanningar som den katolska tron fick försvinna i sin version av den kristna tron. " *Förberedelserna* " har varit långa, byggda under 17 århundradens religiös historia, men särskilt sedan 1843, datumet för början av det gudomliga kravet på de olika restaureringarna som har blivit väsentliga, d.v.s. alla sanningar som inte återställts av de förföljda protestantiska reformatörerna. Fullbordandet av denna förberedelse uppnåddes av de sista dissident Sjundedagsadventisterna som förblev i Guds godkännande och

ljuset som Jesus gav honom till slutet och redan till början av 2021 när jag skriver denna version av dess ljus.

Vers 8: " *Och det blev honom givet att klä sig i fint linne, ljusst och rent. Ty fint linne är de heligas rättfärdiga gärningar. »*

" *Fint linne* " betecknar " de "sanna sista" heligas rättfärdiga *gärningar* ." Dessa " *verk* " som Gud kallar " *rättvisa* " är frukten av gudomliga uppenbarelser som kommit successivt sedan 1843 och 1994. Detta verk är den senaste frukten som avslöjar de gudomliga inspirationer som getts sedan 2018 till dem han älskar och välsignar och " *förbereder* " för " *bröllop* " som nämns i denna vers. Om Gud välsignar sina sanna " *heligas* " " *rättfärdiga* *gärningar* ", tvärtom, förbannade och kämpade han, tills han förstörde det, lägret av falska helgon vars " *gärningar* " var "orättvisa".

Vers 9: " *Och ängeln sade till mig: Skriv: Saliga är de som är kallade till Lammets bröllopsmåltid! Och han sade till mig: Dessa ord är Guds sanna ord. "*

Denna saligprisning tilldelas de heliga som är återlösta genom Jesu Kristi blod vars pionjärer var berörda av det i Dan.12:12 (*Saliga är de som väntar till 1335 dagar*) av pionjärerna som just kommer att symboliseras av de " *144 000* " eller $12 \times 12 \times 1000$ av Apo.7. Att komma in i himlen för evigheten är verkligen en anledning till stor lycka som kommer att göra dem som har denna chans gudomligt " *glada* ". Tur är inte den enda faktorn för att dra nytta av detta privilegium, men erbjudandet om frälsning erbjuds oss av Gud som en "andra chans" efter arvet och fördömandet av arvsynden. Löftet om frälsning och framtida himmelska glädjeämnen bekräftas som löftet om Guds muntliga åtagande som är värdigt vår tro eftersom han permanent håller sina åtaganden. De sista dagarnas prövningar kommer att kräva visshet där tvivel inte längre kommer att ha en plats. De utvalda kommer att behöva förlita sig på tro byggd på Guds uppenbarade löften, eftersom det som är skrivet är tidigare sagt. Det är därför Bibeln, den Heliga Skrift, kallas: Guds Ord .

Vers 10: " *Och jag föll för hans fötter för att tillbe honom; men han sa till mig: Var försiktig så att du inte gör det! Jag är din medtjänare och dina bröders som har Jesu vittnesbörd. Dyrka Gud. Ty Jesu vittnesbörd är profetians ande. »*

Gud utnyttjar Johannes misstag för att avslöja för oss hans fördömande av den katolska tron som lär dess medlemmar denna typ av tillbedjan av varelsen. Men den riktar sig också mot den protestantiska tron som också begår detta fel genom att hedra den hedniska "solens dag" som ärvt från Rom. Ängeln som talar till honom är utan tvekan "Gabriel" den gudomliga missionsledaren nära Gud som redan visade sig för Daniel och Maria, Jesu "surrogat" mor. Så högt uppsatt som han är, visar "Gabriel" samma ödmjukhet som Jesus. Han gör bara anspråk på titeln " *följeslagare i tjänst* " av Johannes tills de sista utvalda avvikande adventisterna i yttertiden. Sedan 1843 har de utvalda med sig " *Jesu vittnesbörd* " som enligt denna vers betecknar "profetians ande". Adventister har, till sin egen förlust, begränsat denna " *spådomsanda* " till det arbete som utförts av Ellen G. White, Herrens budbärare mellan 1843 och 1915. De har alltså själva satt en gräns för ljuset som gavs av Jesus. Men " *spådomens ande* " är en permanent gåva som är resultatet av ett autentiskt förhållande mellan Jesus och hans lärjungar och som framför allt bygger på hans beslut att anförtro en mission till en tjänare som han

väljer med all sin gudomlighets auktoritet. Detta arbete vittnar om detta: "*profetians ande*" är fortfarande mycket aktiv och kan fortsätta till världens ände.

Vers 11: "*Då såg jag himlen öppnad, och se, en vit häst visade sig. Han som red på honom kallas Trofast och Sann, och han dömer och kämpar i rättfärdighet.*" »

I den här scenen tar Anden oss tillbaka till jorden före den slutliga segern och förstörelsen av "*Babylon den stora*." Anden illustrerar det ögonblick då den härliga Kristus vid sin återkomst konfronterar de jordiska rebellerna. I förhärlligade Jesus Kristus kommer Gud ur sin osynlighet: "*himlen är öppen*". Han framträder i bilden av det "*första sigillet*" i Uppenbarelseboken 6:2, som en ryttare, ledare, som ger sig ut "*som en segrare och för att erövra*" monterad på en "*vit häst*" bild av sitt läger präglad av renhet och helighet. Namnet "*trogen och sann*" som han ger sig själv i denna scen placerar handlingen i förlängningen av den sista tiden som profeterades av namnet "*Laodikea*" i Upp.3:14. Detta namn betyder "dömda människor" vilket här bekräftas av precisionen: "*Han dömer*". Genom att specificera att han "*kämpar med rättvisa*", framkallar Anden ögonblicket för "*slaget vid Harmagedon*" i Uppenbarelseboken 16:16, där han kämpar mot orättvisans läger som leds av djävulen och förenas av den ära som ges till "*solens dag*" ärvt från Konstantin I^{och} de romersk-katolska påvarna.

Vers 12: "*Hans ögon var som en eldslåga; på hennes huvud fanns flera diadem; han hade ett skrivet namn, som ingen känner utom han själv;*" »

Genom att känna till sammanhanget för scenen kan vi förstå att "*hans ögon*" jämfört med en "*eldslåga*" tittar på målen för hans ilska, de enade rebellerna "*förberedda för strid*" sedan Upp.9:7-9, dvs. 1843. Betydelsen av "*flera diadem*" som bärs på "*hans huvud*" kommer att ges i vers 16 i detta kapitel: han är "*kungarnas kung och herrarnas herre*". Hans "*skrivna namn som ingen känner utom han själv*" betecknar hans eviga gudomliga natur.

Vers 13: "*Och han var klädd i en klädnad som var färgad med blod. Hans namn är Guds ord.*" »

Detta "*blodfläckade plagg*" betecknar två saker. Den första är hans rättvisa som han uppnådde genom att utgjuta sitt eget "*blod*" för att återlösa sina utvalda. Men detta offer frivilligt gjort av honom för att rädda sina utvalda kräver att deras angripare och förföljare dör. Hans "*plagg*" kommer återigen att täckas med "*blod*", men den här gången kommer det att vara hans fiender "*trampade i vinpressen av Guds vredes druvor*" enligt Jesaja 63 och Uppenbarelseboken 14:17 till 20. Detta namn "*Guds ord*" avslöjar den avgörande betydelsen av Jesu jordiska tjänst och av hans uppenbarelser som successivt ges på jorden och från himlen efter hans uppståndelse. Vår Frälsare var Gud själv gömd i ett jordiskt utseende. Hans permanenta undervisning som hans valda tjänstemän mottar kommer att göra hela skillnaden mellan det frälsta lägret och det förlorade lägret.

Vers 14: "*Härarna i himlen följde honom på vita hästar, klädda i fint linne, vita, rena.*" »

Bilden är härlig, renhetens "*vita*" kännetecknar heligheten i Guds läger och dess mängder av änglar som har förblivit trogna. Det "*fina linnet*" avslöjar deras "*rättfärdiga*" och rena *gärningar*.

Vers 15: " *Ur hans mun kom ett skarpt svärd för att slå folken; han skall vara herde för dem med en järnstav; och han skall trampa den allsmäktige Guds häftiga vredes vinpress. "*

" *Guds ord* " betecknade Bibeln, dess heliga " *ord* " som sammanförde dess lära som vägledde den utvalde i dess gudomliga sanning. På dagen för hans återkomst kommer " *Guds ord* " som ett " *vasst svärd* " för att döda hans upproriska, protesterande, käbblande fiender, redo att utgjuta blodet från sina sista utvalda. Förstörelsen av hans fiender belyser uttrycket " *han ska styra dem med en järnstav* " som också betecknar det domsverk som utförs av de utvalda som kommer att segra enligt Upp.2:27. Planen för gudomlig hämnd som kallas " *vinstage* " i Upp. 14:17 till 20 bekräftas här igen. Detta tema utvecklas i Jes.63 där Anden specificerar att Gud handlar ensam utan någon man med honom. Anledningen är att de folkvalda som redan tagits till himlen inte bevittnar dramat som drabbar rebellerna.

Vers 16: " *Han hade på sin klädnad och på sitt lår ett namn skrivet: Kungarnas konung och herrarnas Herre. »*

" *Klädseln* " betecknar en levande varelse verk och " *hans lår* " antyder hans styrka och hans kraft, eftersom en viktig detalj, han framstår som en ryttare, och att stå på en häst, musklerna i "låren " , de flesta människor sätts på prov och gör handling möjlig eller inte. Hans image som ryttare var betydelsefull förr eftersom detta var det utseende som krigare kämpar tog. Idag står vi kvar med symboliken i denna bild som berättar att ryttaren är en lärare som dominerar en grupp människor som symboliseras av den beridna " *hästen* ". Den som Jesus stiger upp gäller hans utvalda som för närvarande är utspridda över hela jorden. Hans namn " *Kungarnas kung och herrarnas herre* " utgör ämnet för sann tröst för hans älskade utvalda underkastade jordens kungars och herrars orättvisa diktat. Detta ämne förtjänar ett förtydligande. Modellen för jordisk kungadöme utformades inte på principer som godkänts av Gud. Sannerligen gav Gud Israel, **enligt hans begäran** , att styras på jorden av en kung, jag citerar, "liksom de andra hedniska nationerna" som fanns vid den tiden. Gud svarade bara på begäran från deras onda hjärtan. För på jorden är den bästa av kungar bara en "avskryvård" varelse som " *skördar där han inte sådde* " och den som känner Gud väntar inte på att bli störtad av sitt folk innan han reformerar sig själv. Den modell som Jesus presenterade fördömer den modell som överförts på jorden från generation till generation av dumma, okunniga och onda människor. I Guds himmelska värld är ledaren sitt folks tjänare, och han får all sin härlighet från dem. Nyckeln till perfekt lycka finns där, eftersom ingen levande varelse lider på grund av sin medmänniska. I sin härliga återkomst kommer Jesus för att förgöra onda kungar och herrar, och deras ondskas, som de tillskriver honom genom att hävda att deras regeringstid är en gudomlig rättighet. Jesus kommer att lära dem att så inte är fallet; till dem, men också till de mänskliga massorna som rättfärdigar sin orättvisa. Detta är förklaringen till "liknelsen om talangerna" som sedan uppfylls och tillämpas.

Efter konfrontationen

Vers 17: " Och jag såg en ängel stå i solen. Och han ropade med hög röst och sade till alla fåglarna som flög mitt på himlen: Kom och samlas till Guds stora måltid .

Jesus Kristus " Mikael " kommer i bilden av solsymbolen för gudomligt ljus för att bekämpa de falska kristna som dyrkar solguden som rättfärdigar förändringen av vilodagen som gjordes av kejsaren Konstantin 1: ^a . I sin konfrontation med Kristus Gud kommer de att upptäcka att den levande Guden är mer formidabel än deras solgud. Med hög röst kallar Jesus Kristus till en samling rovfåglar.

Notera : Jag måste återigen specificera här att rebellerna inte vill dyrka solgudligheten på ett medvetet och frivilligt sätt, men de underskattar det faktum att för Gud behåller den första dagen som de ärar för sin veckovila sin hedninges förorening. användning av preteritum. Likaså avslöjar deras val ett stort förakt för den tidsordning som han etablerade från början av sin skapelse av jorden. Gud räknar de dagar som markerades av jordens rotation på sin axel. Under sina ingripanden för sitt folk Israel påminde han sig veckans ordning genom att ange, genom att namnge den, den sjunde dagen som kallas "sabbat". Många tror att de kan rättfärdigas av Gud på grund av sin uppriktighet. Varken uppriktighet eller övertygelse är av värde för dem som ifrågasätter den sanning som tydligt uttrycks av Gud. Dess sanning är den enda standard som tillåter försoning genom tro på Jesu Kristi frivilliga offer. Personliga åsikter hörs inte eller erkänns inte av skaparen Gud, Bibeln bekräftar denna princip med denna vers från Jesaja 8:20: " Till lagen och till vittnesbördet! Om vi inte talar så här kommer det inte att finnas någon gryning för folket. "

Två " högtider " förbereds av Gud: " Lammets bröllopsmåltid " vars gäster är de utvalda själva, eftersom de tillsammans representerar " Bruden ". Den andra " festen " är av den makabra typen och mottagaren av den är endast " rovfåglar ", gamar, kondorer, drakar och andra arter av genren.

Vers 18: " Att äta kött av kungar, kött av militära befälhavare, kött av mäktiga män, kött av hästar och dem som rider på dem, kött av alla, fria och trälar, små och stora." »

Efter hela mänsklighetens förstörelse kommer det inte att finnas någon kvar att lägga kropparna under jorden och enligt Jer.16:4 " kommer de att spridas som dynga på jorden ." Låt oss hitta hela versen som lär oss det öde som Gud reserverar för dem han förbannar: " De kommer att dö förtärda av sjukdom; de kommer inte att få tårar eller begravas; de kommer att bli som dynga på jorden; de skola förgås genom svärd och hungersnöd; och deras kadaver skall bli mat åt himlens fåglar och jordens vilddjur. " Enligt den uppräknade som Anden presenterar i denna vers 18, undkommer ingen människa döden. Jag minns att " hästarna " symboliserar folket som leds av deras civila och religiösa ledare enligt Jakob 3:3: " Om vi lägger bittet i munnen på hästar så att de lyder oss, styr vi också hela deras kropp. »

Vers 19: " Och jag såg vilddjuret och jordens kungar och deras härar samlades för att föra krig mot honom som satt på hästen och mot hans här. »

Vi har sett att " slaget vid Harmagedon " var andligt och att på jorden bestod dess aspekt av att dekretera döden för alla Jesu Kristi sista sanna slavar.

Detta beslut fattades före Jesu Kristi återkomst och rebellerna var säkra på sitt val. Men vid tidpunkten för dess tillämpning öppnades himlen och avslöjade den gudomliga hämnande Kristus och hans änglahärlar. Det är därför inte längre någon kamp möjlig. Ingen kan kämpa mot Gud när han uppenbarar sig och resultatet är vad Upp.6:15-17 uppenbarade för oss: ” *Kungarna på jorden, de stora, militärbefälhavarna, de rika, de mäktiga, alla slavar och de fria männen gömde sig i grottorna och i bergens klippor. Och de sade till bergen och klipporna: Fall över oss och göm oss för hans ansikte som sitter på tronen och för Lammets vrede. Ty hans vredes stora dag har kommit, och vem kan bestå?* » På den sista frågan är svaret: de folkvalda som skulle dödas av rebellerna; utvalda helgade genom sin trohet mot den heliga sabbaten som profeterade Jesu seger över alla hans fiender och de av hans återlösta.

Vers 20: ” *Och vilddjuret blev gripet, och med honom den falske profeten, som hade gjort tecken inför det, genom vilka han hade förvillat dem som tog vilddjurets märke och tillbad hans bild. De kastades båda levande i sjön som brann av eld och svavel.* »

Uppmärksamhet! Anden uppenbarar för oss det slutliga ödet för den sista domen när Gud förbereder den för ” *vilddjuret och den falske profeten* ”, dvs. den katolska tron och den protestantiska tron som de falska adventisterna har förenats sedan 1994. För ” *sjön som brinner av eld och svavel* ” kommer att täcka jorden först i slutet av det sjunde årtusendet för att förgöra och förinta syndare, definitivt, efter den sista domen. Denna vers uppenbarar för oss den underbara känslan av vår skapar-Guds fullkomliga rättvisa. Den fastställer skillnaden mellan de verkliga förövarna och offren som är lurade men skyldiga eftersom de är ansvariga för sitt val. Religiösa härskare ” *kastas levande i eldsjön* ” eftersom de enligt Upp. 14:9 hetsade män och kvinnor på jorden att hedra ” *vilddjurets märke* ” vars straff tillkännagavs.

Vers 21: “ *Och de andra dödades av svärdet som kom ut ur munnen på honom som satt på hästen; och alla fåglarna blev nöjda med sitt kött.* ”

Dessa ” *andra* ” gäller icke-kristna eller icke-troende människor som följde den internationella rörelsen och lydde den allmänna ordern utan personlig inblandning i de kristna religiösa rebellernas agerande. Eftersom de inte är täckta av rättfärdigheten av det blod som utgjutits av Jesus Kristus, överlever de inte Kristi återkomst men dödas ändå av hans ord symboliserat av ” *svärdet som utgick ur hans mun* ”. Dessa fallna varelser som är ögonvittnen till den sanne Gudens framträdande kommer att komma till den sista domen men de kommer inte att lida lidandet av den långvariga döden av ” *eldsjön* ” som är reserverad för de stora religiösa gärningsmännen som var aktiva i upproret. Efter att ha konfronterats med den store skapargudens ära, den store domaren, kommer de plötsligt att förintas.

Uppenbarelsboken 20: det sjunde årtusendets tusen år och den sista domen

Djävulens straff

Vers 1: " *Då såg jag en ängel komma ner från himlen med nyckeln till avgrunden och en stor kedja i sin hand.* »

" *En ängel* " eller Guds budbärare " *stiger ner från himlen* " till jorden som, berövad på alla former av jord-, människo- och djurliv, här tar upp sitt namn " *avgrund* " som betecknar den i 1 Mos.1:2. " *Nyckeln* " öppnar eller stänger åtkomsten till detta ödsliga land. Och " *den stora kedjan* " som hålls i " *hans hand* " låter oss förstå att en levande varelse kommer att kedjas fast på den ödsliga jorden som kommer att bli hans fångelse.

Vers 2: " *Han tog tag i draken, den urgamla ormen, som är djävulen och Satan, och band honom i tusen år.* »

Uttrycken som betecknar " *Satan* ", den upproriska ängeln, i Upp. 12:9 citeras här igen. De påminner oss om hans mycket höga ansvar för lidandet som orsakats av hans upproriska karaktär; fysiskt och moraliskt lidande och smärta som påtvingats människor av dominanterna som var föremål för hans inspirationer och influenser eftersom de var lika dåliga som han var. Som en " *drake* " ledde han det hedniska kejsrerliga Rom, och som en " *orm* ", påvligt kristet Rom men avslöjad vid tiden för reformationen, uppträdde han igen som en " *drake* " som betjänades av de väpnade katolska och protestantiska ligorna och " *dragonnaderna* ". " av Ludvig XIV. Från de demoniska änglarnas läger är " *Satan* " den enda överlevande, medan han väntar på hans försoningsdöd vid den sista domen, kommer han att förbli vid liv i ytterligare " *tusen år* " isolerad, utan kontakt med någon varelse, på jorden som har bli ett formlöst och ökenfångelse, tomt, befolkat endast av sönderfallande lik och ben av människor och djur.

Avgrundens ängel på den öde jorden: Förstöraren av Upp.9:11 .

Vers 3: " *Han kastade honom i avgrunden och stängde och förseglade ingången ovanför honom, så att han inte längre skulle vilseleda folken förrän de tusen åren hade gått. Efter det måste han lossas en liten stund.* »

Bilden som ges är exakt, Satan placeras på den ödsliga jorden under ett skydd som hindrar honom från att komma åt himlen; så att han befinner sig underkastad begränsningarna av den mänskliga norm vars förlust han orsakade eller uppmuntrade. De andra levande varelsena, himmelska änglar och människor som i sin tur har blivit änglar är över honom, i himlen som han inte längre har tillgång till sedan Jesu Kristi seger över synd och död. Men hans situation har blivit värre eftersom han inte längre har något sällskap, ingen ängel, ingen människa. I himlen finns " *nationerna* " som denna vers citerar utan att nämna "om jorden". Detta beror på att de återlösta av dessa nationer alla är i himlen i Guds rike. Rollen för " *kedjan* " avslöjas därmed; det tvingar honom att förbli ensam och isolerad på jorden. I det gudomliga programmet kommer djävulen att förbli en fånge i " *tusen år* " i slutet av vilka han kommer att släppas, ha tillgång till och kontakt med de onda döda som återuppstår i en andra uppståndelse, för den " *andra döden* " av den sista dom, på jorden som sedan, för ett ögonblick, kommer att befolkas igen. Han kommer återigen att underkiva de fördömda

upproriska nationerna i fåfänga försök att kämpa mot de återlösta heliga änglarna och Jesus Kristus, den store domaren.

De återlösta dömer de ogudaktiga

Vers 4: ” *Och jag såg troner; och åt dem som satt där gavs makt att döma. Och jag såg själarna hos dem som hade blivit halshuggna på grund av Jesu vittnesbörd och på grund av Guds ord, och hos dem som inte hade tillbedt vilddjuret eller dess bild och inte hade fått märket på sina pannor och på deras händer. De kom till liv och regerade med Kristus i tusen år .* ”

” *De som sitter på troner* ” har kunglig ” *makt* ” att döma . Detta är en viktig nyckel för att förstå betydelsen som Gud ger ordet ” *kung* ”. Nu, i sitt rike, i Jesus Kristus ” *Mikael* ”, delar Gud sin dom med alla sina mänskliga varelser som är återlösta från jorden. Domen över de jordiska och himmelska ogudaktiga kommer att vara kollektiv och delas med Gud. Detta är den enda aspekten av de återlösta utvaldas kungadöme. Dominans är inte reserverat för en kategori av utvalda, utan för alla, och Anden påminner oss om att under den tid som har gått på jorden, fanns det först fruktansvärda mordiska förföljelser som han framkallar med citat: ”*själarna hos dem som hade blivit halshuggna pga . om Jesu vittnesbörd och på grund av Guds ord* ” ; Paul var en av dem. Anden frammanar alltså de kristna offren för den romerska hedendomen och den intoleranta romerska påvliga tron som var verksam mellan år 30 och 1843. Sedan riktar den sig mot de sista utvalda som hotats av döden av ”*vilddjuret som reser sig från jorden*” i Apo .13 : 11 -15, i den sista timmen av jordtiden; under år 2029 fram till den första vårdagen före påsken år 2030.

I enlighet med tillkännagivandet av den ” *sjunde basunen* ” i Uppenbarelseboken 11:18, ” *tiden har kommit att döma de döda* ” och detta är nyttan av tiden för de ” *tusen år* ” som citeras i denna vers 4. Detta kommer vara ockupationen av de återlösta som har gått in i Guds himmelska evighet. De kommer att behöva ” *döma* ” onda män och fallna himmelska änglar. Paulus säger i 1 Kor.6:3: ” *Vet ni inte att vi ska döma änglarna? Och hur mycket mer bör vi inte bedöma det här livet?* »

Den andra uppståndelsen för de fallna rebellerna

Vers 5: “ *Resten av de döda levde inte igen förrän de tusen åren var fullbordade. Detta är den första uppståndelsen.* »

Se upp för fällan! Frasen ” *De andra döda kom inte tillbaka till livet förrän de tusen åren var fullbordade* ” utgör en parentes och uttrycket som följer efter det ” *Det är den första uppståndelsen* ”, avser de första döda i Kristus uppstånden. i början av ”*det är den första uppståndelsen. tusen år* ” citerade. Parentesen framkallar utan att nämna det tillkännagivandet av en andra ” *uppståndelse* ” reserverad för de onda döda som kommer att återuppstå vid slutet av de ” *tusen åren* ” för den sista domen och dödsstraffet för ” *sjön av eld och svavel*” ; som fullbordar den ” *andra döden* ”.

Vers 6: “ *Saliga och heliga är de som är delaktiga i den första uppståndelsen! Den andra döden har ingen makt över dem; men de skola vara Guds och Kristi präster och skola regera med honom i tusen år.* »

Denna vers sammanfattar väldigt enkelt Guds uppenbarade rättfärdiga dom. Saligprisningen riktar sig till de sanna utvalda som deltar i början av de " tusen åren " i " *de dödas uppståndelse i Kristus* ". De kommer inte att komma till dom utan själva vara domare i den dom som Gud organiserar i himlen i " *tusen år* ". Den tillkännagivna " *regeringen* " av " *tusen år* " är endast en " *regeringstid* " av domarverksamhet och är begränsad till dessa " *tusen år* ". Efter att ha gått in i evigheten behöver de utvalda inte frukta eller lida " *den andra döden* ", för tvärtom är det de som kommer att få de onda döda som döms att lida den. Och vi vet att dessa är de största och mest ogudaktiga, grymma och mordiska religiösa gärningsmännen. De valda domarna måste bestämma längden på lidandetiden som var och en av de dömda varelserna individuellt måste uppleva, i processen för sin förstörelse av " *den andra döden* ", som inte har något gemensamt med den nuvarande första jordiska döden . För det är skaparen Gud som ger elden formen av dess destruktiva verkan. Eld har ingen effekt mot himlakroppar och jordiska kroppar skyddade av Gud, vilket erfarenheten av Daniels tre följeslagare visar i Daniel 3. För den sista domen kommer uppståndelsens kropp att reagera annorlunda än den nuvarande jordiska kroppen. I Markus 9:48 avslöjar Jesus sin egenhet för oss genom att säga: " *där deras mask inte dör och där elden inte släcks* ". Precis som ringarna på en daggmasks kropp förblir individuellt animerade, kommer den fördömdas kropp att ha liv ända till sin sista atom. Hastigheten på deras konsumtion kommer därför att bero på längden på lidandetiden som beslutats av de heliga domarna och Jesus Kristus.

Den sista konfrontationen

Vers 7: " *När de tusen åren är fullbordade kommer Satan att släppas ur sitt fängelse.* »

I slutet av de "tusen åren", för en kort tid, kommer han att hitta sällskap igen. Detta är ögonblicket för den andra " *uppståndelsen* " reserverad för jordiska rebeller.

Vers 8: " *Och han skall gå ut för att bedra folken som finns i jordens **fyra hörn** , **Gog och Magog**, för att samla dem till krig; deras antal är som havets sand.* ”

Detta sällskap är det av " *nationerna* " som har återuppstått över hela jorden, vilket indikeras av formeln för de " *fyra hörnen* ". av jorden ” eller fyra kardinalpunkter som ger handlingen en universell karaktär. En sådan sammankomst har ingenting att jämföra, förutom på krigsstrateginivån en likhet med konflikten från tredje världskriget med den " *sjätte basunen* " i Upp.9:13. Det är denna jämförelse som får Gud att ge dem som samlats vid den slutliga domen namnen "Gog och Magog" som ursprungligen citerades i Hes.38:2, och dessförinnan i 1 Mos.10:2 där "Magog" är Jafets andra son. ; men en liten detalj avslöjar bara den jämförande aspekten av denna frammaning, för i Hesekiel är Magog Gogs land, och det betecknar Ryssland som kommer att sätta i verket, under tredje världskriget, det största antalet soldater genom tiderna. krigshistoria; vilket motiverar dess enorma expansion och snabba erövring av länderna på den västeuropeiska kontinenten.

Anden jämför dem med " *havets sand* " och betonar därmed vikten av antalet offer för den sista domen. Det är också en anspelning på deras underkastelse till djävulen och hans mänskliga agenter som uppenbaras i Uppenbarelseboken 12:18 eller 13:1 (beroende på den bibliska versionen): när vi talar om " *draken* " läser vi: " *Och han stod på sanden av havet.* "

En oförbätterlig rebell, Satan börjar hoppas igen att han ska kunna besegra Guds armé och han förför de andra dömda människorna genom att övertyga dem att engagera sig i strid mot Gud och hans utvalda.

Vers 9: " *Och de drog upp på jordens yta och omringade de heligas läger och den älskade staden. Men en eld kom ner från himlen och förtärde dem.* » Men en erövring av mark betyder inte längre någonting när vi inte kan gripa motståndaren eftersom han har blivit oberörbar; som Daniels följeslagare kan varken eld eller något annat skada dem. Och tvärtom, " *elden från himlen* " slår dem även i " *de heligas läger* " som den inte har någon effekt på. Men denna eld " *förtär* " Guds fiender och hans utvalda. I Sakarja 14 profeterar Anden om de två krigerna som är åtskilda av de " *tusen åren* ". Det som föregår och åstadkoms av den "sjätte basunen" presenteras i verserna 1 till 3, resten avser det andra kriget som fördes i tiden för den sista domen, och efter det, den universella ordningen som etablerades på den nya jorden. I vers 4 frammanar profetian Kristi och hans utvaldas nedstigning till jorden i dessa termer: " *Hans fötter kommer den dagen att stå på olivberget, som ligger mittemot Jerusalem, på sidan av öster; berget av oliv kommer att delas på mitten, i öster och väster, och en mycket stor dal kommer att bildas: hälften av berget kommer att dra sig tillbaka mot norr och hälften mot söder.* » Lägret för den sista domens helgon är alltså identifierat och lokaliserat. Låt oss notera att det är först i slutet av de himmelska " *tusen åren* " som Jesu " *fötter* " kommer att " *ställas* " på jorden, " *på olivberget mitt emot Jerusalem, på östsidan* " . . Feltolkad gav denna vers upphov till den felaktiga tron på Jesu Kristi jordiska styre under "millenniet".

Vers 10: " *Och djävulen, som bedrog dem, kastades i sjön av eld och svavel, där vilddjuret och den falske profeten finns. Och de kommer att plågas dag och natt i evighet och evighet.* »

Det är dags att genomföra domen över religiösa rebeller som avslöjas i Upp.19:20. I enlighet med tillkännagivandet av denna vers, " *djävulen, vilddjuret och den falske profeten* " är tillsammans " *kastade levande i sjön av eld och svavel*" som är ett resultat av verkan av " *elden från himlen* " som lagts till. till detta är den smälta underjordiska magma som frigörs av sprickor i jordskorpans jordskorpa över hela planetens yta. Jorden ser sedan ut som "solen" vars "eld" förtär upprornas kött, som själva är tillbedjare (omedvetna men skyldiga) av solen skapad av Gud. Det är i denna handling som de jordiska och himmelska gärningsmännen lider av " *plågan* " av den " *andra döden* " som profeterats sedan Upp.9:5-6. Det orättvisa stödet till den falska vilodagen orsakade detta fruktansvärda slut. För lyckligtvis för de dömda, hur lång tid det än må vara, har den " *andra döden* " också ett slut. Och uttrycket " *för evigt och alltid* " gäller inte själva " *plågorna* " utan de destruktiva konsekvenserna av " *elden* " som orsakar dem, eftersom dessa är konsekvenserna som kommer att vara definitiva och eviga.

Principerna för den sista domen

Vers 11: " *Då såg jag en stor vit tron och honom som satt på den. Jorden och himlen flydde från hans ansikte, och det fanns ingen plats för dem.* "

" Vit " av perfekt renhet, dess " stora tron " är bilden av den fullkomligt rena och heliga karaktären av Gudens skapare av alla liv och ting. Dess perfektion kan inte tolerera närvaron av " jorden " i dess förstörda och förbrukade aspekt som den sista domen gav den. Dessutom har skurkarna av alla ursprung förstörts, symbolernas tid är förbi och det himmelska universum och dess miljarder stjärnor har inte längre någon anledning att existera; " himlen " av vår jordiska dimension och allt den innehåller elimineras därför, försvinner i intet. Det är dags för evigt liv i en evig dag.

Vers 12: " *Och jag såg de döda, både stora och små, stå framför tronen. Böcker öppnades. Och en annan bok öppnades, som är livets bok. Och de döda dömdes efter sina gärningar, enligt vad som stod skrivet i dessa böcker.* »

Dessa " döda " som befunnits skyldiga återuppstod för den slutliga domen. Gud gör inget undantag för någon, hans rättvisa dom påverkar de " stora " och " små ", de rika och de fattiga och ålägger dem samma öde, döden, för första gången i deras liv, jämlikt.

Dessa verser som följer ger detaljer om verkan av den sista domen. Redan profeterat i Dan.7:10, " böckerna " av änglarnas vittnesbörd är " öppna " och dessa osynliga vittnen noterade de fel och brott som begicks av de dömda och efter domen i varje fall av de utvalda och Jesus Kristus, en slutgiltig oåterkallelig slutlig dom antogs enhälligt. Vid tidpunkten för den slutliga domen kommer den avkunnade domen att verkställas.

Vers 13: " *Havet gav upp de döda som fanns i det, döden och helvetet gav upp de döda som fanns i dem; och var och en dömdes efter sina gärningar.* »

Principen som definieras i denna vers gäller båda uppståndelserna. De " döda " försvinner i " havet " eller på "landet"; Det är dessa två möjligheter som anges i denna vers. Låt oss notera formen " hade " genom vilken entiteten "jord" framkallas. För verkligheten är detta namn berättigat, eftersom Gud har förklarat för den syndiga människan: " *Du är stoft och till stoft skall du återvända*" i 1 Mos.3:19. Det " hade " är därför " jordens stoft ". Döden har ibland förtärt människor genom eld som därför inte " återförs till stoft " enligt den normala begravningsriten. Det är därför, utan att utesluta detta fall, Anden specificerar att " döden ", i sig själv, kommer att återvända dem som den har slagit i vilken form som helst; genom att förstå sönderfallet orsakat av kärnvapenbrand som inte lämnar några spår av en helt sönderfallen människokropp.

Vers 14: " *Och döden och helvetet kastades i eldsjön. Detta är den andra döden, eldsjön.* »

" Döden " var en princip som absolut motsatte sig livets och dess syfte var att eliminera varelser vars livserfarenhet bedömdes och fördömdes av Gud. Det enda syftet med livet är att presentera för Gud en ny kandidat för hans urval av eviga vänner. Efter att detta urval ägt rum och de ogudaktiga hade förintats, hade " döden " och "jorden" " de döda" inte längre någon anledning att existera. De destruktiva principerna för dessa två saker förstörs i sig av Gud. Efter "eldsjön " skapas rum för livet och det gudomliga ljuset som lyser upp dess varelser.

Vers 15: " *Den som inte fanns skriven i livets bok kastades i eldsjön.*" »

Den här versen bekräftar det, Gud har verkligen bara lagt två vägar, två val, två öden, två öden inför människan (5 Mos.30:19). Namnen på de utvalda har varit kända av Gud från världens grundläggning eller ännu längre, från programmeringen av hans projekt som syftar till att tillhandahålla fria och oberoende varelser för sällskap. Detta val skulle kosta honom fruktansvärt lidande i en kropp av kött, men hans önskan om kärlek var större än hans rädsla, han startade sitt projekt och visste i förväg den detaljerade uppfyllelsen av vår berättelse om himmelskt liv och jordeliv. Han visste att hans första varelse en dag skulle bli hans dödsfiende. Men han gav honom, trots denna kunskap, alla möjligheter att överge sitt projekt. Han visste att det var omöjligt men han lät det hända. Han kände alltså till namnen på de utvalda, deras handlingar, hela deras livs vittnesbörd och vägledde och ledde dem till honom var och en i sin tid och epok. Bara en sak är omöjlig för Gud: överraskning.

Han kände också till namnen på de mängder av likgiltiga, upproriska, avgudadyrande mänskliga varelser som den mänskliga reproduktionsprocessen har skapat. Skillnaden i Guds dom som uppenbaras i Upp.19:19-20 gäller alla hans skapelser. En del av dem som är mindre skyldiga kommer att dödas av " *Guds ord* " utan att uppleva " *plågan av den andra dödens eld* " som uteslutande är avsedda för kristna och judiska religiösa skyldiga. Men den andra " *uppståndelsen* " gäller alla hans mänskliga varelser födda på jorden och änglar skapade i himlen, ty Gud förkunnade i Rom.14:11: "Ty *det är skrivet: Så sant jag lever, säger Herren, alla knän skall böja sig inför mig. , och varje tunga skall ge ära åt Gud.*"

Uppenbarelseboken 21: det förhärligade Nya Jerusalem **symboliserat**

Vers 1: " *Då såg jag en ny himmel och en ny jord; ty den första himlen och den första jorden hade försvunnit, och havet fanns inte mer.* »

Anden delar med oss av de känslor som inspirerats av etableringen av den nya flerdimensionella ordningen efter slutet av det 7:e ^{årtusendet}. Från detta ögonblick kommer tiden inte längre att räknas, allt som lever går in i oändlig

evighet. Allt är nytt eller mer exakt förnyat. " *Himmel och jord* " från syndens era har försvunnit, och symbolen för " *döden* ", " *havet* " finns inte längre. Som Skapare förändrade Gud planeten Jordens utseende och fick allt som representerade en risk eller fara att försvinna för dess invånare; så inga fler hav, inga fler berg med branta klipptoppar. Det har blivit en stor trädgård som den första " *Eden* " där allt är ära och frid; vilket kommer att bekräftas i Rev.22.

Vers 2: " *Och jag såg den heliga staden, det nya Jerusalem, komma ner från himlen från Gud, förberedd som en brud som smyckades åt sin man.* »

Denna nya rekreation kommer att välkomna församlingen av de utvalda förlösta helgonen från landet som heter i denna vers " *helig stad* ", som i Uppenbarelseboken 11:2, " *Nya Jerusalem* ", " *bruden* " till Jesus Kristus, hennes " *man* ". Hon " *kommer ner från himlen* ", från Guds rike där hon gick in vid återkomsten i sin Frälsares härlighet. Hon steg sedan ner till jorden för första gången i slutet av " *tusen åren* " av den himmelska domen för den sista domen. Därefter, när hon gick tillbaka till himlen, väntade hon tills den " *nya himlen och den nya jorden* " var redo att ta emot henne. Observera att ordet " *himmel* " är i singular, eftersom det framkallar perfekt enhet, i motsats till plural, " *himlar* ", som föreslog i 1 Mos.1:1, uppdelningen av himmelska varelser i två motsatta läger.

Vers 3: " *Och jag hörde en hög röst från tronen säga: Se, Guds tabernakel med människor! Han skall bo hos dem, och de skall vara hans folk, och Gud själv skall vara med dem.* »

Den " *nya jorden* " välkomnar en framstående gäst, eftersom " *Gud själv* ", som överger sin gamla himmelska tron, kommer för att installera sin nya tron på jorden där han har besekrat djävulen, synden och döden. " *Guds tabernakel* " betecknar Guds Jesu Kristi himmelska kropp " *Mikael* " (= som är lik Gud). Men det är också symbolen för de utvaldas församling över vilken Jesu Kristi Ande regerar. " *Tabernakel, tempel, synagoga, kyrka* ", alla dessa termer är symboler för de återlösta helgonens folk innan de är byggnader byggda av människor; var och en av dem markerar ett steg i det gudomliga projektets framsteg. Och först, " *tabernaklet* " betecknar hebréernas utgång från Egypten, guidade och ledda till öknen av Gud, synligt manifesterad av molnet som sänkte sig som en pelare över det heliga tältet. Han var då redan " *med män* "; vilket motiverar användningen av denna term i denna vers. Sedan markerar " *templet* " den solida konstruktionen av " *tabernaklet* "; arbete beställt och utfört under kung Salomo. Endast på hebreiska betyder ordet " *synagoga* ": *församling*. I Upp.2:9 och 3:9 hänvisar Kristi Ande till den upproriska judiska nationen som " *Satans synagoga* ". Det sista ordet " *kyrka* " betecknar församlingen på grekiska (ecclesia); språket för spridningen av den kristna bibelläran. Jesus jämförde " *hans kropp* " i " *templet* " i " *Jerusalem* ", och enligt Ef.5:23, är församlingen, hans " *kyrka* ", " *hans kropp* ": " *ty mannen är hustrus huvud, liksom Kristus är huvudet för kyrkan, som är hans kropp och som han är Frälsaren för* ". Vi minns den sorg som Jesu apostlar upplevde när han lämnade dem för att stiga upp till himlen. Den här gången kan " *min man bo med mig* " säga den Utvalde i sin installation på den " *nya jorden* ". Det är i detta sammanhang som budskapen från de tolv namnen på de " *tolv stammarna* " i Upp. 7 kan uttrycka den oförfälskade glädjen och lyckan över deras seger.

Vers 4: " *Han skall torka bort varje tår från deras ögon, och döden skall inte finnas mer, och det skall inte finnas mer sorg, inte heller gråt eller smärta, ty det förra har försvunnit.* " »

Kopplingen till Upp.7:17 bekräftas genom att man här finner det gudomliga löfte som Upp.7 slutar med: " *Han kommer att torka bort varje tår från deras ögon* " . Botemedlet mot gråt är glädje och glädje. Vi talar om den stund då Guds löften kommer att hållas och uppfyllas. Se noga på denna underbara framtid, för framför oss ligger tiden för " *död, sorg, gråt, smärta* " som inte längre kommer att vara, bara förnyelsen av allting av vår sublimes och underbara skapare Gud. Jag specificerar att dessa fruktansvärda saker kommer att försvinna först efter den sista domen som kommer att fullbordas i slutet av de "tusen åren". För de utvalda, men bara dem, kommer ondskans verkningar att upphöra vid återkomsten i ära av Herren Gud, den Allsmäktige.

Vers 5: " *Och han som satt på tronen sade: Se, jag gör allting nytt. Och han sade: Skriv; för dessa ord är säkra och sanna.* »

Skaparen Gud, personligen, förbinder sig med löfte, och han vittnar om detta profetiska ord: " *Se, jag gör allting nytt* " . Det är ingen idé att leta efter en bild i våra jordiska nyheter för att försöka få en uppfattning om vad Gud förbereder, för det som är nytt kan inte beskrivas. Och fram till dess har Gud bara påmint oss om vår tids smärtsamma saker genom att tala om för oss att de inte längre kommer att vara i den " *nya jorden och den nya himlen* " som därmed behåller allt sitt mysterium och överraskningar. Ängeln tillägger till detta uttalande: " *för dessa ord är säkra och sanna.* " Guds kallelse av nåd i Jesus Kristus kräver orubblig tro för att erhålla belöningen av Guds löften. Det är en svår väg som går emot världens normer. Det kräver en stor anda av uppoffring, av självförnekelse, i ödmjukheten hos en slav underkastad sin Mästare. Guds ansträngningar att stärka vårt förtroende är därför väl motiverade: "visshet i sanningen uppenbarad och uttryckt" är standarden för sann tro.

Vers 6: " *Och han sade till mig: Det är gjort! Jag är alfa och omega, början och slutet. Till den som är törstig ska jag ge gratis från källan med livets vatten.* " »

Skaparen Gud Jesus Kristus skapar " *allt nytt* " . " *Det är gjort!* " » ; Ps.33:9: " *Ty han sade, och det skedde; han beordrar, och det finns.* " Hans kreativa ord fullbordas så snart orden kommer ut ur hans mun. Sedan år 30, bakom oss, har programmet för den kristna eran som uppenbaras i Daniel och Uppenbarelseboken uppfyllts in i minsta detalj. Gud uppmanar oss att åter se in i den framtid som han har förberett för sina utvalda; de saker som aviserats kommer att utföras på samma sätt, med fullständig säkerhet. Jesus säger till oss som i Upp.1:8: " *Jag är alfa och omega, början och slutet* " . Idén om " *början och slutet* " är bara meningsfull i vår erfarenhet av jordisk synd som kommer att sluta helt i " *slutet* " av det sjunde årtusendet efter förintelsen av syndare och död. Till Guds söner som är utspridda över ett handelsland erbjuder Jesus " *fritt* " , " *från källan med livets vatten.* " Han är själv, " *källan* " till detta " *livets vatten* " som symboliserar evigt liv. Guds gåva är gratis, detta förtydligande fördömer försäljningen av romersk-katolska "avlatsbrev" som betecknade en benådning som erhöles till ett pris från påvedömet.

Vers 7: " *Den som segrar kommer att ärva detta; Jag ska vara hans Gud, och han ska vara min son .* "

Guds utvalda är medarvingar med Jesus Kristus. För det första, genom sin egen " *seger* " , " *ärvde* " Jesus en kunglig härlighet som erkändes av alla hans himmelska varelser. Efter honom kommer hans utvalda också " *segrare* " , men genom hans " *seger* " , " *ärva dessa nya ting* " speciellt skapade av Gud för dem. Jesus bekräftade sin gudomlighet för aposteln Filippus i Johannes 14:9: " *Jesus sade till honom: Jag har varit med dig så länge, och du har inte känt mig, Filippus! Den som har sett mig har sett Fadern; hur säger man: Visa oss Fadern?* » Mannen messias presenterade sig själv som den " *Evige Fadern* " , och bekräftade därmed tillkännagivandet som profeterades i Jes.9:6 (eller 5) som berörde honom. Jesus Kristus är därför för sina utvalda, både deras broder och deras Fader. Och de äro själva hans bröder och hans söner. Men kallelsen är individuell, så säger Anden, som i slutet av de sju epokerna med temat "Brev": " *till den som segrar* " , " *han kommer att vara min son* " . Seger över synd krävs för att dra nytta av statusen som " *son* " till den levande Guden.

Vers 8: " *Men de fega, de otroende, de avskyvärda, mördarna, de omoraliska, magikerna, avgudadyrkarna och alla lögnare, deras del ska vara i sjön som brinner i eld och svavel, vilket är den andra döden .* »

Dessa kriterier för mänskliga karaktärer finns i hela den hedniska mänskligheten, men Anden riktar sig här mot frukterna av den falska kristna religionen; fördömandet av den judiska religionen tydligt uttryckt och uppenbarat av Jesus i Upp.2:9 och 3:9.

Enligt Upp.19:20 kommer "... *sjön som brinner av eld och svavel* " vid den sista domen att vara den del som är reserverad för " *odjuret och den falske profeten* " : den katolska tron och den protestantiska tron. Den falska kristna religionen skiljer sig inte från den falska judiska religionen. Hans prioriterade värderingar är motsatsen till Guds. Så medan de judiska fariséerna förebrådde Jesu lärjungar för att de inte tvättade händerna innan de åt (Matt.15:2), hade Jesus aldrig riktat denna förebråelse mot dem och han sa sedan, i Mat.15:17 till 20: " *Gör Du förstår inte att allt som kommer in i munnen går in i magen och sedan kastas in i de hemliga platserna? Men det som kommer ut ur munnen kommer från hjärtat, och det är detta som orenar en människa. Ty ur hjärtat kommer onda tankar, mord, äktenskapsbrott, otukt, stöld, falskt vittnesbörd, förtal . Detta är de saker som orenar människan; **men att äta utan att tvätta händerna orenar inte en människa** " . Likaså maskerar den falska kristna religionen sina synder mot Anden genom att i första hand döma köttets synder. Jesus gav sin åsikt genom att säga till judarna i Mat.21:3: " *tullindrivarna och de prostituerade ska gå före er till himmelriket* " ; uppenbarligen, på villkor att alla omvänder sig och omvänder sig till Gud och hans renhet. Det är falsk religion som Jesus behandlar " *blinda vägvisare* " som han förebrår i Matt.23:24, för att de " *filtrerade bort myggen och slukade kamelen* " , eller för att de " *ser halmen i grannens öga utan att se stråle som är i hans egen* " enligt Lukas 6:42 och Mat.7:3 till 5.*

Det finns lite hopp för någon som identifierar sig med alla dessa personlighetskriterier som Jesus räknar upp. Om bara en matchar din natur, måste

du kämpa mot den och övervinna din brist. Trons första strid är mot en själv; och det är den svåraste motgången att övervinna.

I denna uppräknig, som gynnar deras andliga innebörd, citerar Jesus Kristus, den store gudomlige domaren, de fel som anklagas för den falska kristna tron av typen påvlig romersk katolicism. Genom att rikta in sig på "de feiga" utpekar han dem som vägrar att vinna i sin troskamp, eftersom alla hans löften är reserverade " *till honom som segrar* ." Det är dock ingen seger möjlig för dem som vägrar slåss. Det " *trogna vittnet* " måste vara modigt; lämna feigisen. " *Utan tro är det omöjligt att behaga Gud* " (Hebr.11:6); utgång, " *den otroende* ". Och tro som inte överensstämmer med Jesu tro som ges som förebild att efterlikna, är bara otro. " *Avskyvärdigheter* " är avskyvärda för Gud och de förblir hedningarnas frukter ; utgång, " *den avskyvärda* ". Det är en läcka som tillskrivs " *Babylon den stora, moder till skökorna och jordens styggelser* " enligt Upp.17:4-5. " *Mördare* " överträder det sjätte budet; utgång, " *mördaren* ". Mordet tillskrivs den katolska tron och " *hycklarnas* " protestantiska tro enligt Dan.11:34. De " *omodiga* " kan ändra sitt beteende och övervinna sin ondska, annars; gå ur " *den skamlösa* ". Men *den andliga "orenhet* " som tillskrivs den katolska tron jämfört med en " *prostituerad* " stänger helt dörren till himlen för det. Dessutom fördömer Gud i hennes " *okyskhet* " som leder till andligt " *äktenskapsbrott* ": handel med djävulen. " *Trollkarlar* " är katolska präster och protestantiska anhängare av demonisk spiritualism; avsluta, " *magikern* "; denna handling tillskrivs " *Babylon den stora* " i Upp.18:23. " *Avgudadyrkarna* " betecknar också den katolska tron, dess snidade idoler är föremål för tillbedjan och bön; utgång, " *avgudadyrkaren* ". Och slutligen citerar Jesus " *lögnarna* " som har som sin andliga fader " *djävulen, en lögnare och mördare från början och lögnens fader*" enligt Joh 8:44; gå ur " *lögnaren* ".

Vers 9: " *Då kom en av de sju änglarna som höll de sju skålarna med de sju sista plågorna och talade till mig och sade: Kom, jag ska visa dig bruden, Lammets hustru.* »

I den här versen sänder Anden ett uppmuntrande budskap till de utvalda som segrare kommer att gå igenom den tragiska och fruktansvärda tiden av de gudomliga " *sju sista plågorna* ". Deras belöning kommer att vara att se (" *Jag ska visa dig* ") äran som är reserverad för de segrande utvalda som utgör och representerar, i denna sista historiska fas av syndens land, " *bruden, Lammets hustru* ", Jesus Kristus ...

De " *sju änglarna som höll de sju ampullerna fyllda med de sju sista plågorna*" riktade sig mot människor som uppfyllde kriterierna för den falska kristna religionen som citerades i föregående vers. Dessa " *sju sista plågor* " var den del som Gud snart skulle ge till det fallna lägret. Han kommer nu att visa oss, i symboliska bilder, den del som kommer att gå till de segrande återlösta utvalda. I en symbolik som avslöjar de känslor som Gud har för dem, kommer ängeln att visa de utvalda vars församling tillsammans utgör " *lammets brud*" . Genom att specificera " *Lammets hustru* " bekräftar Anden läran som ges i Efesierbrevet 5:22 till 32. Aposteln Paulus beskriver en idealisk man och hustru relation som tyvärr bara kommer att finna sin uppfyllelse i förhållandet mellan de utvalda och Kristus . Och vi måste lära oss att läsa om berättelsen om Första Moseboken, i ljuset av

denna lektion som ges av den levande Gudens Ande, skapare av allt liv och briljant uppfinnare av dess perfekta värden. Ordet " *kvinn*a " förbinder " *bruden* ", " *Kristi utvalde* " till bilden av " *kvinnan* " som presenteras i Uppenbarelseboken 12.

Allmän beskrivning av de Glorified Chosen

Vers 10: " *Och han förde mig bort i anden till ett stort och högt berg. Och han visade mig den heliga staden Jerusalem, som kom ned från himlen från Gud, med Guds härlighet.* »

I ande förflyttas Johannes till det ögonblick då Jesus Kristus och hans utvalda stiger ned från himlen efter den himmelska domen under det sjunde årtusendets " *tusen år* ". I Upp.14:1 visades de " *förseglade* " adventisterna " 144 000 " av de kristna andliga " *tolv stammarna* " på " *berget Sion* ". Efter de " *tusen åren* " uppfylls det som profeterats i den " *nya jordens* " verklighet. Sedan Jesu Kristi återkomst har de utvalda från Gud fått en förhärligad himmelsk kropp som gjorts evig. De återspeglar alltså " *Guds härlighet* ". Denna förvandling tillkännages av aposteln Paulus i 1 Kor.15:40 till 44: " *Det finns också himmelska kroppar och jordiska kroppar; men himlakropparnas ljusstyrka är annorlunda, den hos jordkroppar är annorlunda. En är solens ljusstyrka, en annan månens ljusstyrka och en annan stjärnornas ljusstyrka; även en stjärna skiljer sig i ljusstyrka från en annan stjärna. Så är det med de dödas uppståndelse. Kroppen är sådd förgänglig; han reser sig oförgänglig; det sås föraktligt, det reser sig härligt; han sås svag, han reser sig full av kraft; han är sådd som en djurkropp, han återuppstår som en andlig kropp. Om det finns en djurkropp, så finns det också en andlig kropp.* "

Vers 11: " *Dess ljusstyrka var som en mycket dyrbar sten, en jaspissten genomskinlig som kristall.* »

Citerat i föregående vers, " *Guds härlighet* " som kännetecknar den bekräftas eftersom " *jaspisstenen* " också betecknar aspekten av " *Han som sitter på tronen* " i Upp.4:3. Mellan de två verserna noterar vi en skillnad eftersom i Uppenbarelseboken 4, för domsamanhanget, har denna " *jaspissten* " som symboliserar Gud också utseendet av en " *sardonyx* ". Här, när problemet med synd har lösts, presenterar den Utvalde sig själv i en aspekt av perfekt renhet " *genomskinlig som kristall* ".

Vers 12: " *Den hade en stor och hög mur. Den hade tolv dörrar, och på dörrarna tolv änglar och namn skrivna, de som tillhörde Israels barns tolv stammar:* "

Den bild som Jesu Kristi Ande föreslår är baserad på symboliken i " **templet** ". **helig** " andlig som nämns i Ef.2:20 till 22.: " *Ni har byggts på apostlarnas och profeternas grund, där Jesus Kristus själv är hörnstenen. I honom reser sig hela byggnaden, väl koordinerad, för att bli ett heligt tempel i Herren. I honom byggs du också in i en Guds boning i Anden.* ". Men denna definition gällde bara de utvalda från den apostoliska tiden. Den " *höga muren* " avbildar utvecklingen av den kristna tron från år 30 till år 1843; låt oss notera att fram till detta datum förblir sanningens standard som apostlarna har förstått och lärt ut oförändrad. Detta är anledningen till att förändringen av vilodagen som fastställdes år 321 **bryter** det heliga förbund som ingåtts med Gud genom Jesu

Kristi blod. När det gäller de sanna mottagarna av uppenbarelsen av denna profetia, är symbolerna som avbildar adventisttron, avskild av Gud sedan 1843, avbildade av "tolv dörrar", "öppna" inför de valda tjänstemännen i "Philadelphia" (Upp.3: 7) och "stängd" inför de fallna "levande döda" av "Sardis" (Upp.3:1). De "bär namnen på de 12 stammarna som är beseglade med Guds sigill" i Upp.7.

Vers 13: "I öster tre portar, i norr tre portar, i söder tre portar och i väster tre portar. »

Denna orientering av "dörrarna" till de fyra kardinalpunkterna illustrerar dess universella karaktär; som fördömer och gör den religion som gör anspråk på universalism översatt med den grekiska roten "katholikos" eller "katolsk" olaglig. Sedan 1843 är adventismen för Gud den enda kristna religionen till vilken han har anförtrott sitt "eviga evangelium" (Upp. 14:6) för ett universellt uppdrag att undervisa jordens befolkning. Förutom den sanning som han uppenbarar för sina andliga utvalda fram till världens ände, finns det ingen frälsning. Adventismen föddes i form av en religiös väckelserörelse motiverad av tillkännagivandet av Jesu Kristi återkomst som förväntades, första gången, under våren 1843; och den måste bibehålla denna karaktär tills Jesu Kristi sanna slutliga återkomst planerad till våren 2030. Eftersom en "rörelse" är en aktivitet i ständig utveckling, annars är den inte längre en "rörelse", utan en "blockerad" och död institution, som gynnar tradition och religiös formalism; eller allt som Gud hatar och fördömer; och har redan bland de upproriska judarna fördömt de första otrogna.

Detaljerad beskrivning i kronologisk ordning

Den kristna trons grunder

Vers 14: "Stadens mur hade tolv grundvalar och på dem de tolv namnen på Lammets tolv apostlar. »

Denna vers föreställer den apostoliska kristna tron som täcker, som vi har sett, tidsperioden mellan 30 och 1843, och vars lära förvrängdes av Rom 321 och 538. Den "höga muren" bildas av den *månghundraåriga* församlingen av "levande stenar" enligt 1 Pie.2:4-5: "Kom dig nära honom, **en levande sten**, förkastad av människor, men utvald och dyrbar inför Gud; och ni själva, **som levande stenar**, bygger upp er själva för att bilda ett andligt hus, ett heligt prästerskap, för att erbjuda andliga offer, som är behagliga för Gud genom Jesus Kristus.

Vers 15: "Han som talade till mig hade ett gyllene rör som ett mått, för att mäta staden, dess portar och dess mur. »

Här, liksom i Uppenbarelseboken 11:1, är det en fråga om att "mäta" eller fälla dom över de förhärligade utvaldas värde, om adventisttiden (*de 12 portarna*) och om den apostoliska tron (*grunden och muren*). Om "röret" i Uppenbarelseboken 11:1 var "som en käpp", ett instrument för straff, den absoluta motsatsen, att denna vers är ett "rör av guld"; "guld" är symbolen för "tro renad genom prövning", enligt 1 Pet.1:7: "så att prövningen av din tro, dyrare än förgängligt guld (som dock prövas med eld), resulterar i lovprisning, ära och ära, när Jesus Kristus visar sig. Tro är därför standarden för Guds dom.

Vers 16: " *Staden var i form av en kvadrat, och dess längd var lika med dess bredd. Han mätte staden med vassen och fann tolv tusen stadier; längden, bredden och höjden var lika. »*

" *Fyrkanten* " är i ytan den perfekta idealformen. Det finns ursprungligen i den "heligaste" eller "alldeles heliga" aspekten av tabernaklet som byggdes på Moses tid. Formen på " *torget* " är ett bevis på intelligent engagemang, naturen presenterar ingen perfekt " *kvadrat* ". Guds intelligens uppträder i dimensionerna av den hebreiska helgedomen som bildades genom en anpassning av tre " *rutor* ". Två användes för den " *heliga platsen* " och den tredje, för " *det heligaste* " eller " *alldeles heligast* ", som uteslutande var reserverat för Guds närvaro och därför, åtskild av " *en slöja* ", bild av synd som Jesus kommer att sona i sin stund. Dessa proportioner på tre tredjedelar var bilden av de 6000 eller tre gånger 2000 år som ägnats åt valet av de utvalda i det frälsningsprojekt som Gud designat. I slutet av detta urval avbildas de utvalda utvalda sålunda av " *fyrkanten* " på "den *allra heligaste* " som profeterade resultatet av frälsningsprojektet; denna andliga plats blir tillgänglig på grund av den försoning som åstadkoms av förbundet i Kristus. Och det andliga " *torget* " i det beskrivna templet fick alltså sin grund den 3 april, 30, när frälsningen började med vår Återlösare Jesu Kristi frivilliga försoningsdöd. Bilden av " *fyrkanten* " räcker inte för att fullända denna definition av sann perfektion, vars symboliska nummer är "tre". Det är också en "kub" som presenteras för oss. Med samma mått, i " *längd, bredd och höjd* ", har vi den här gången, symbolen "tre" för den perfekta "kubiska" fullkomligheten, för församlingen av de utvalda som återlösts av Jesus Kristus. År 2030 kommer byggandet av " *den fyrkantiga staden* (och till och med kubisk: " *dess höjd* "), *dess grund och dess tolv portar* att vara klar. Genom att ge den en kubisk form förbjuder Anden den bokstavliga tolkningen av "stad" som mängder ger den.

Antalet uppmätta, " *12 000 stadia* ", har samma betydelse som de " *12 000 sigillen* " i Upp.7. Som en påminnelse: 5 + 7 x 1000, det vill säga människan (5) + Gud (7) x i mängd (1000). Ordet " *stadioner* " antyder att de deltar i loppet vars mål är att " *vinna priset för den himmelska kallelsen* " enligt Paulus lära i Phi.3:14: " *Jag springer mot målet, för att vinna priset av Guds himmelska kallelse i Jesus Kristus. »* ; och i 1 Kor.9:24: " *Vet ni inte att de som springer på stadion alla springer, men bara en får priset? Spring för att vinna den. »* De segrande utvalda sprang och vann det pris som Gud delade ut i Jesus Kristus.

Vers 17: " *Och han mätte muren och fann etthundrafyrtiofyra alnar, en mans mått, som var ängelns. »*

Bakom " *alnar* ", missvisande mått, uppenbarar Gud sin dom för oss och han uppenbarar för oss att endast män symboliserade med siffran "5" ingår i sammansättningen av den Utvalde, som har slutit en allians med Gud vars nummer är "7". Summan av dessa två siffror ger "12" som, när "kvadrat" ger talet "144". Det precisa " *måttet på människan* " bekräftar domen över utvalda "män" som är återlösta genom blodet som utgjutits av Jesus Kristus. Siffran "12" är alltså närvarande i alla faser av projektet för den heliga alliansen som slutits med Gud: 12 hebreiska patriarker, 12 apostlar av Jesus Kristus och 12 stammar för att avbilda den adventistiska tro som etablerats sedan 1843-1844.

Vers 18: " *Väggen var gjord av jaspis, och staden var rent guld, som rent glas.* »

Genom dessa symboler avslöjar Gud sin uppskattning av den tro som visades av hans utvalda fram till 1843. De hade ofta lite ljus, men deras vittnesbörd om Gud kompenserade och fyllde honom med kärlek. Det " *rena guldets och det rena glasets* " i denna vers illustrerar deras själar renhet. De har ofta gett upp sina liv för att lita på Guds löften som uppenbaras genom Jesus Kristus. Den tillit som ges till honom kommer inte att bli besviken, han kommer själv att välkomna dem till " *den första uppståndelsen* ", den av de sanna " *döda i Kristus* ", våren 2030.

Den apostoliska grunden

Vers 19: " *Grunden till stadsmuren var prydda med ädelstenar av alla slag: den första grunden var av jaspis, den andra av safir, den tredje av kalcedon, den fjärde av smaragd.* "

Vers 20: " *den femte av sardonyx, den sjätte av sardonyx, den sjunde av krysolit, den åttonde av beryl, den nionde av topas, den tionde av krysolit, den elfte av hyacint, den tolfte av ametist.* »

Gud känner människors tankar och vad de känner när de beundrar skönheten i ädelstenar när de skärs eller poleras. För att förvärva dessa saker spenderar vissa förmögenheter till den grad att de förstör sig själva, sådan är deras tillgivenhet för dem. I samma process kommer Gud att använda denna mänskliga känsla för att uttrycka de känslor han känner för sina älskade och välsignade utvalda.

Dessa olika " *ädelstenar* " lär oss att de utvalda inte är identiska kloner, eftersom varje person har sin egen personlighet, på den fysiska nivån, uppenbarligen, men särskilt på den andliga nivån, på nivån av deras karaktär. Exemplet som ges av Jesu " *tolv apostlar* " bekräftar denna tanke. Mellan Jean och Pierre, vilken skillnad! Men Jesus älskade dem både med och för deras olikheter. Den sanna rikedom i livet skapat av Gud ligger i dessa mångfald av personligheter som alla har kunnat ge honom första platsen i sina hjärtan och hela sin själ.

Adventism

Vers 21: " *De tolv portarna var tolv pärlor; varje dörr var av en enda pärla. Stadens torg var av rent guld, som genomskinligt glas.* »

Sedan 1843 har de utvalda utvalda inte visat en större tro än de som föregick dem i Frälsarens domares dom. Symbolen " *en pärla* " beror på den välsignade adventismens tillgång till den fulla förståelsen av Guds frälsningsplan. För Gud, sedan 1843, har de utvalda adventisternas utvalda visat sig värdiga att ta emot allt hans ljus. Men eftersom detta levereras i konstant tillväxt, får endast de sista dissidenterna adventisterna den sista perfekta formen av profetiska förklaringar. Vad jag menar är att den sista utvalda adventisten inte kommer att vara av större värde än de andra som återlösts från apostolisk tid. " *Pärulan* " signalerar kulmen på det räddningsprojekt som Gud satte igång. Den avslöjar en specifik upplevelse

som bestod i att återställa **alla** doktrinära sanningar förvrängda och attackerade av den romersk påvliga katolska tron och den protestantiska tron som hade fallit i avfall. Och slutligen avslöjar den för oss den enorma betydelse som Gud ger till tillämpningen av dekretet i Daniel 8:14 våren 1843: "Tills två tusen tre hundra på kvällen och helighet kommer att rättfärdigas" . " Pärlan " är bilden av denna " berättigade helighet " som, till skillnad från andra ädelstenar, inte får skäras för att avslöja dess skönhet. I detta slutliga sammanhang framstår församlingen av de helgade utvalda som harmonisk, " oförkastlig " enligt Upp. 14:5, och ger Gud all den ära han förtjänar. Den profetiska sabbaten och det sjunde årtusendet som profeterats av den förenas och fullbordas i fullkomligheten av det frälsningsprojekt som skapats av den store skaparen Gud. Hans " prisade pärla " i Matt.13:45-46 uttrycker all den prakt han ville ge den.

De stora förändringarna i det nya Jerusalem

Anden specificerar: " *torget i staden var gjord av rent guld, som genomskinligt glas.* » Genom att citera denna " *plats för rent guld* " eller ren tro, föreslår han en jämförelse med Paris som bär syndens bild genom att ta emot namnen " *Sodom och Egypten* " i Upp.11:8.

Vers 22: " *Jag såg inget tempel i staden; ty Herren Gud, den Allsmäktige, är hans tempel, liksom Lammet.* »

Tiden för symboler har passerat, de utvalda har gått in i det sanna fullbordandet av det gudomliga räddningsprojektet. Som vi förstår det idag på jorden, kommer " insamlingens *tempel* " inte längre att ha någon användning. Inträde i evigheten och verkligheten kommer att göra " *skuggorna* " värdelösa som profeterade enligt Kol.2:16-17: " *Låt därför ingen döma er om att äta eller dricka, eller om en högtid, en nymåne eller om sabbater. : det var skuggan av det som skulle komma, men kroppen är i Kristus .* " Uppmärksamhet! I den här versen avser formeln " *av sabbaterna* " " *sabbaterna* " som orsakas av religiösa högtider och inte " *veckansabbaten* " som fastställts och helgats av Gud på den sjunde dagen sedan världens skapelse. Precis som Kristi första ankomst gjorde de festliga riterna som profeterade honom i det gamla förbundet värdelösa, kommer inträdet i evigheten att göra jordiska symboler föråldrade och det kommer att tillåta de utvalda att se, höra och följa "Lammet vare, Jesus Kristus, sant heligt gudomligt " *tempel* " som för evigt kommer att vara det synliga uttrycket för den skapande Anden.

Vers 23: " *Staden behöver varken solen eller månen för att tända den; ty Guds härlighet upplyser honom, och Lammet är hans fackla.* »

I den gudomliga evigheten lever de utvalda i ett permanent ljus utan en ljuskälla som vår nuvarande sol vars existens endast motiveras av växlingen mellan " *dag och natt* " ; " *natt eller mörker* " rättfärdigad på grund av synd. Med synden löst och borta, återstår bara utrymme för " *ljuset* " som Gud hade förklarat " *gott* " i 1 Mos.1:4.

Guds Ande förblir osynlig och Jesus Kristus är den aspekt i vilken hans varelses kan se honom. Det är av denna anledning som han framställs som den osynlige Gudens " *fackla* " .

Men andlig tolkning avslöjar en stor förändring. När de kommer in i himlen kommer de utvalda att bli direkt undervisade av Jesus, de kommer då inte längre att behöva " *solen* ", symbol för den nya alliansen, eller " *månen* ", symbol för den gamla judiska alliansen; båda är, enligt Uppenbarelseboken 11:3, i Skriften, de bibliska " *två vittnen* " om Gud, användbara för att upplysa människor i deras upptäckt och förståelse av hans frälsningsprojekt. Sammanfattningsvis kommer de utvalda inte längre att behöva Bibeln.

Vers 24: " *Hedningarna skall vandra i dess ljus, och jordens kungar skall föra in sin härlighet i den.* »

" *Nationerna* " i fråga är de " *nationer* " som är himmelska eller har blivit himmelska. Eftersom den " *nya jorden* " också har blivit Guds nya rike, är det där som varje levande varelse kan hitta skaparen Gud. " *Jordens kungar* " som utgör de utvalda kommer att " *bringa äran* " av sin själs renhet i detta eviga liv installerat på den " *nya jorden* ". Detta uttryck " *jordens kungar* ", som oftast, nedsättande, riktar sig mot de upproriska jordiska myndigheterna, betecknar på ett subtilt sätt de utvalda i Upp. 4:4 och 20:4 där de presenteras "sittande" på " *troner* " . . . Likaså läser vi i Upp.5:10: " *Du har gjort dem till ett kungarrike och till präster åt vår Gud, och de ska regera på jorden.* "

Vers 25: " *Hennes portar skall inte stängas om dagen, ty det skall inte finnas någon natt där.* »

Meddelandet belyser försvinnandet av den nuvarande osäkerheten. Fred och säkerhet kommer att vara perfekt i ljuset av en evig dag utan slut. I livets historia skapades bilden av mörker bara på jorden på grund av striden mellan det gudomliga " *ljuset* " och " *mörkret* " i djävulens läger.

Vers 26: " *Nationernas härlighet och ära kommer att föras dit.* »

I 6000 år har människor organiserat sig i stammar, folk och nationer. Under den kristna eran, i väst, förändrade människor sina kungadömen till nationer och de kristna utvalda valdes ut bland dem på grund av den " *härlighet och ära*" de gav Gud i Jesus Kristus.

Vers 27: " *Inget orent får komma in i henne, inte heller någon som bedriver styggelse eller lögn; endast de som är skrivna i Lammets livets bok kommer att komma in.* "

Gud bekräftar det, frälsning är föremål för ett stort krav från hans sida. Endast fullkomligt rena själar, som visar kärlek till gudomlig sanning, kan väljas ut för evigt liv. Återigen förnyar Anden sitt förkastande av den " *besmutsade* " som betecknar den fallna protestantiska tron i budskapet om " *Sardes* " i Upp.3:4, och den katolska tron vars anhängare " *överlämnar sig själv till styggelse och till religiösa och civila lögn*". . För de som inte tillhör Gud låter sig manipuleras av djävulen och hans demoner.

Återigen, påminner Anden oss, är överraskningar reserverade för män eftersom Gud sedan världens grund har känt till namnen på sina utvalda eftersom de "är skrivna i hans livsbok " . Och genom att specificera " i *lammets livsbok* ", utesluter Gud varje icke-kristen religion från sin frälsningsplan . Efter att ha avslöjat i sin Uppenbarelse uteslutningen av falska kristna religioner, framstår vägen till frälsning som " *smal och smal* " som Jesus förklarade det i Mat.7:13-14: " *Gå in genom den trånga porten. Ty vid är porten, och bred är den väg som leder*

till fördärv, och det är många som går in genom den. Men *smal* är porten och *smal* är vägen som leder till livet, och det är få som finner den. ”

Uppenbarelseboken 22: Evighetens ändlösa dag

Perfektionen av den jordiska tiden för det gudomliga urvalet slutade med Apo.21: 7 x 3. Siffran 22 markerar paradoxalt nog historiens början även om det i denna bok utgör dess epilog. Denna förnyelse, som gäller " *allt* " enligt Gud, är kopplad till den " *nya jorden och den nya himlen* ", som båda är eviga.

Vers 1: " *Och han visade mig en flod av livets vatten, klar som kristall, som strömmade ut från Guds och Lammets tron.* »

I denna sublima, uppiggande bild av friskhet påminner Anden oss om att församlingen av de utvalda som har blivit evig, avbildad av " *livets vattenflod* ", är en skapelse, ett Guds verk andligt återskapat i Kristus vars närvaro är synlig. föreslås av hans " *tron* "; och detta, med hjälp av offret av " *lammet* ", Jesus Kristus; evigheten är frukten av den nya födelse som detta offer frambringade hos de utvalda.

" *The river* " är ett högvolymlöflöde av sötvatten. Han avbildar livet som, liksom han, är i ständig aktivitet. Färskvatten utgör 75 % av vår mänskliga markkropp; detta betyder att sötvatten är väsentligt för honom, och detta är anledningen till att Gud jämför sitt ord, lika viktigt för att få evigt liv, med " *en källa till livets vatten* " enligt Ap.7:17, eftersom han själv är denna " *källa till*

levande vatten " enligt Jer.2:13. I hans uppenbarelse såg vi i Upp.17:15 att "vattnen " symboliserar " folk "; här är " *floden* " en symbol för att de återlösta utvalda blir eviga.

Vers 2: " *Mitt på stadens torg och vid flodens två stränder fanns ett livsträd, som bar frukt tolv gånger, gav sin frukt varje månad, och vars löv var till för att läka folken.* »

I denna andra bild, Jesus Kristus, återfinns "*livets träd* " " i mitten " av hans församling av utvalda samlad runt honom på " *torget* " i församlingen. Han är " i mitten " av dem men också på deras sidor, representerad av " *flodens två stränder*" . Ty Jesu Kristi gudomliga Ande är allestädes närvarande; närvarande överallt och i alla. Frukten av detta " *träd* " är " *liv* " som förnyas ständigt, eftersom " *dess frukt* " erhålls under var och en av de " *12 månaderna* " av vårt jordiska år. Detta är ännu en vacker bild av evigt liv och en påminnelse om att det hålls evigt genom Guds vilja.

Jesus jämförde ofta människan med " *fruktträd* " som " *vi dömer efter deras frukt* ." Han tillskrev sig själv, från början i 1 Mos.2:9, den symboliska bilden av ett " *livets träd*" . Men träd har som " *kläder* " utsmyckningen av deras " *löv* ". För Jesus symboliserar hans " *klädsel* " hans rättfärdiga gärningar och därför hans återlösning från de synder som hans utvalda som är skyldiga honom sin frälsning. Så precis som " *löven* " av " *träd* " *botar sjukdomar*, " *botar* " de rättfärdiga gärningarna som utförts av Jesus Kristus den dödliga sjukdomen av arvsynd som ärvt av de utvalda sedan Adam och Eva som hade använt " *löv* " av träd för att täcka sina fysiska och andlig nakenhet som upptäckts av syndens erfarenhet.

Vers 3: " *Det kommer ingen mer förbannelse. Guds och Lammets tron skall vara i staden; hans tjänare kommer att tjäna honom och se hans ansikte.* "

Från den här versen uttrycker sig Anden i framtida tid, vilket ger sitt budskap innebörden av uppmuntran för de utvalda som fortfarande kommer att behöva bekämpa det onda och dess konsekvenser fram till Kristi återkomst och deras avlägsnande från jorden.

Det är " *anathema* ", förbannelsen av synden som Eva och Adam begick, som hade gjort Gud osynlig för mänskliga ögon. Skapandet av det gamla förbundets Israel hade ingenting förändrats, eftersom synden fortfarande gjorde Gud osynlig. Han var fortfarande tvungen att gömma sig under utseendet av ett moln på dagen som blev flamboyant på natten. Helgedomens allra heligaste plats var exklusivt reserverad för honom, under dödsstraff för en föröware. Men dessa jordiska förhållanden finns inte längre. På den nya jorden är Gud synlig för alla sina tjänare, vad deras tjänst kommer att vara förblir fortfarande ett mysterium, men de kommer att ha kontakt med honom när apostlarna gnuggade sig med Jesus Kristus och samtalande med honom; ansikte mot ansikte.

Vers 4: " *Och hans namn skall vara på deras pannor.* »

Guds namn utgör det sanna " *den levande Guds sigill*" . Sabbatsvilan är bara det yttre "tecknet" på detta. Eftersom Guds " *namn* " betecknar hans karaktär som han symboliserar med ansiktena på de " *fyra djuren* ": " *lejonet, kalven, mannen och örnen* " som perfekt illustrerar de harmoniska kontrasterna i Guds karaktär : kunglig och stark, men redo för offer, mänskligt utseende, men

himmelsk natur. Jesu ord har uppfyllts; de som är lika flockas tillsammans. De som delar gudomliga värderingar har också blivit utvalda av Gud för evigt liv och är samlade till honom. " *Pannan* " hyser mannens hjärna, det motoriska centrumet för hans tanke och hans personlighet. Och denna animerade hjärna studerar, reflekterar och godkänner eller förkastar den sanningsstandard som Gud presenterar för den för att rädda den. De utvaldas hjärnor älskade den kärleksdemonstration som Gud organiserade i Jesus Kristus och de kämpade, enligt de etablerade reglerna, för att övervinna det onda med hans hjälp, för att få rätten att leva med honom.

I slutändan befinner sig alla de som delar Guds karaktär som uppenbarats av Jesus Kristus med honom för att tjäna honom för evigt. Närvaron av Guds " *namn* " " *skrivet på deras pannor*" förklarar deras seger; och detta, särskilt i det sista testet av adventistisk tro, där människor hade valet att skriva in på " *sin panna* ", " *Guds namn* " eller det upproriska " *vilddjurets* ".

Vers 5: " *Det kommer ingen natt mer; och de behöver varken lampa eller ljus, ty Herren Gud kommer att ge dem ljus. Och de kommer att regera för evigt och alltid.* »

Enligt 1 Mos.1:5, bakom ordet " *natt* " står ordet " *mörker* ", en symbol för synd och ondska. " *Lampan* " betecknar Bibeln, Guds heliga skrivna ord som uppenbarar normen för " *hans ljus* ", det goda och goda. Den kommer inte längre att vara användbar, de utvalda kommer att ha direkt tillgång till dess gudomliga inspiration, men den behåller för närvarande, på syndens jord, sin väsentliga " *upplysande* " roll som ensam leder till evigt liv.

Vers 6: " *Och han sade till mig: Dessa ord är säkra och sanna; och Herren, profeternas andars Gud, har sänt sin ängel för att visa sina tjänare vad som snart måste hända* ".

För andra gången finner vi denna gudomliga bekräftelse: " *Dessa ord är säkra och sanna* ." Gud strävar efter att övertyga läsaren om profetian, eftersom hans eviga liv står på spel i hans val. Inför sina gudomliga affirmationer är människan betingad av de fem sinnen som hans Skapare gav honom. Frestelserna är många och effektiva för att vända honom bort från andlighet. Guds insisterande är därför fullt berättigad. Faran för själar är verklig och alltid närvarande.

Det är lämpligt att uppdatera vår läsning av denna vers som presenterar en sällsynt bokstavlig karaktär i denna profetia. Det finns ingen symbol i denna vers, men bekräftelsen att Gud är inspirationen till profeterna som skrev Bibelns böcker och att han som en sista uppenbarelse skickade "Gabriel" till Johannes, så att han uppenbarar för honom i bilder vad 2020, kommer att ske " prompt ", eller har redan genomförts, i stor utsträckning. Men mellan 2020 och 2030 kommer den mest fruktansvärda eran att behöva passeras; fruktansvärda tider präglade av död, kärnvapenförstörelse och de fruktansvärda " *sju sista plågorna av Guds vrede* " ; människan och naturen kommer att lida fruktansvärt tills de försvinner.

Vers 7: " *Och se, jag kommer hastigt. Lycklig är den som håller orden i profetian i denna bok!* »

Jesu återkomst tillkännages under våren 2030. Saligprisning är för oss, i den mån vi " *behåller* " till slutet , " *orden i profetian i denna bok*" Uppenbarelseboken.

Adverbet " *prompt* " definierar Kristi plötsliga framträdande vid tidpunkten för hans återkomst, eftersom tiden går regelbundet utan acceleration eller avmattning. Sedan Daniel 8:19 påminner Gud oss: " *det finns en tid bestämd för änden* ": " *Då sade han till mig: Jag ska lära dig vad som ska hända vid vredens ände, ty det finns en tid markerad för slutet.* ." Den kan bara ingripa i slutet av de 6000 år som Gud programmerat för hans urval av utvalda, det vill säga på vårens första dag som föregår den 3 april 2030.

Vers 8: " *Jag är Johannes, som har hört och sett detta. Och när jag hade hört och sett, föll jag för ängelns fötter, som visade dem för mig, för att ~~tillbe honom~~ och böja mig inför honom.* »

För andra gången kommer Anden för att skicka sin varning till oss. I de ursprungliga grekiska texterna översätts verbet "proskuneo" som "att prostrera före". Verbet "att älska" är ett arv från den latinska versionen som kallas "Vulgate". Tydligt banade denna dåliga översättning vägen för övergivandet av fysisk utmattning i den religiösa utövningen av avfällig kristendom till den grad att man bad "stående", på grund av en annan falsk översättning av det grekiska verbet "istemi", i Mark 11:25. I texten har dess form "stékété" betydelsen av "förbli fast eller hålla ut", men Oltramare-översättningen som används i L.Segond-versionen översatte den till "stasis" vilket betyder "stå" i bokstavlig mening. En falsk bibelöversättning legitimerar alltså, bedrägligt, en ovärdig, arrogant och upprörande inställning till den store skaparguden, den Allsmäktige, hos människor som tappar känslan av det verkligt heliga. Och det här är inte den enda... Det är därför vår inställning till bibliska översättningar måste vara misstänksam och försiktig, särskilt eftersom Gud i Upp.9:11 uppenbarar den "förstörande" användningen (Abaddon- *Apollyon*), av Bibeln skriven " *på hebreiska och grekiska* ". Sanningen finns bara i originaltexterna, bevarade på hebreiska men försvunna och ersatta av det nya förbundets grekiska skrifter. Och där, måste det erkännas, dök "stående" bön upp bland protestantiska troende, målsatt av de gudomliga orden från " *5:e trumpeten* ." För paradoxalt nog har knäbönen pågått längre bland katoliker, men vi bör inte bli förvånade, eftersom det är i denna katolska religion som djävulen leder sina anhängare och sina offer till att prostrera sig inför gravade bilder som är förbjudna enligt det andra av Guds tio bud; bud som katoliker ignorerar, eftersom det i den romerska versionen raderas och ersätts.

Vers 9: " *Men han sade till mig: Var försiktig så att du inte gör detta! Jag är din medtjänare och dina bröders profeternas och dem som håller orden i denna bok. ~~Tillbedja~~ inför Gud, lägg dig ned.* »

Det fel som Johannes begått föreslås av Gud som en varning riktad till hans utvalda: "var noga med att inte falla i avgudadyrkan!" som utgör huvudfelet hos de kristna religioner som förkastats av Gud i Jesus Kristus. Han organiserar denna scen på samma sätt som han organiserade sin sista lektion genom att beordra sina apostlar att ta upp deras vapen under timmen han arresterades. När det var dags förbjöd han dem att använda den. Lektionen gavs och hon sa: " *Var försiktig så att du inte gör det.* " I den här versen får Johannes förklaringen: " *Jag är din medtjänare.* " " *Änglarna* ", inklusive " *Gabriel* ", är, liksom människorna, varelser av den skapande Guden, som i det andra av sina tio bud har förbjudit att

böja sig inför sina varelser, inför snidade bilder eller målade bilder; alla former som idolen kan ta. Vi kan alltså lära av denna vers genom att notera änglarnas motsatta beteende. Här förbjuder Gabriel, den mest värdiga himmelska varelsen efter Michael, att prostration inför honom. Å andra sidan ber Satan, i sina förföriska framträdanden, i skepnad av "Jungfrun", att monument och platser för tillbedjan ska resas för att dyrka och tjäna henne... mörkrets lysande mask faller.

Ängeln specificerar vidare " *och dina bröders, profeternas och dem som håller orden i denna bok*". Mellan denna mening och den i Upp. 1:3 noterar vi skillnaden på grund av den tid som förflutit mellan början av dekrypteringstiden, 1980, och den för den nuvarande versionen av 2020. Mellan dessa två datum, "den som läser » fick andra Guds barn att dela det dechiffrerade ljuset och de gick i sin tur in i " *profeternas* " verk . Denna multiplikation tillåter till och med ett större antal andra kallade personer att komma åt valet genom att höra den uppenbarade sanningen och genom att omsätta den i konkret praktik.

Vers 10: " *Och han sade till mig: Försegla inte orden i profetian i denna bok. För tiden är nära. »*

Budskapet är missvisande eftersom det är riktat till Johannes, som Gud har transporterat till vår sista tidsålder från bokens början, enligt Upp.1:10. Vi måste också förstå att ordern att inte försegla bokens ord riktas direkt till mig vid den tidpunkt då boken är helt oförseglad; den blir sedan den " *lilla öppna boken* " i Upp.10:5. Och när den " *öppnas* " med Guds hjälp och bemyndigande, är det inte längre fråga om att stänga den med "sigill". Och detta, " *ty tiden är nära* "; våren 2021 är det 9 år kvar, innan Herren Gud Jesu Kristi härliga återkomst.

Den första öppningen av den " *lilla boken* " började dock efter dekretet i Dan.8:14, d.v.s. efter 1843 och 1844; för den viktiga förståelsen av ämnet för det senaste adventistiska trostestet beror på uppenbarelserna som gavs direkt av Jesus Kristus själv, eller av hans ängel, till vår syster Ellen.G.White, under hennes tjänst.

Vers 11: " *Måt den som är orättfärdig bli orättfärdig igen, den som är oren ska åter bli oren; och låt den rättfärdige fortfarande utöva rättfärdighet, och den som är helig fortfarande helga sig själv. »*

Vid första behandlingen bekräftar denna vers att dekretet i Dan.8:14 träder i kraft. Separationen av adventister som utvaldes av Gud mellan 1843 och 1844 bekräftar budskapet om " *Sardis* " där vi finner protestanterna " *levande* " men " *döda* " och " *besmutsade* " andligt, och adventistpionjärerna " *värdiga vithet* " kallas i denna vers " *rättfärdighet och helgelse* ". Men öppningen av den " *lilla boken* " är progressiv som " *de rättfärdigas väg som fortsätter att växa som dagens ljus, från gryning till dess zenit* ". Och pionjäradventisterna var omedvetna om att ^{ett} trosprov skulle sälla dem mellan 1991 och 1994 som studiet av den " *5:e trumpeten* " uppenbarade för oss. Som ett resultat blir andra läsningar av denna vers möjlig.

Beseglingstiden är på väg att sluta som vi läser i Upp.7:3: " *Gör ingen skada på jorden, inte heller havet eller träden, förrän vi har förseglat pannorna på vår Guds tjänare. »* Var ska vi placera tillståndet att skada marken, havet och träden? Två möjligheter finns. Före " *sjätte basunen* " eller före de " *sju sista plågorna* "? Den " *sjätte basunen* " som utgör ett sjätte varningsstraff som Gud

gav till jordiska syndare, det förefaller mig logiskt i detta fall att behålla den andra möjligheten. Eftersom de " *sju sista plågorna av Guds vrede* " har som mål den protestantiska " *jorden* " och det katolska " *havet* ". Låt oss tänka på att förstörelserna som åstadkoms av den " *sjätte basunen* " inte förhindrar, utan främjar omvändelsen av de kallade utvalda som är återlösta genom Jesu Kristi blod.

Det är därför, efter den " *sjätte basunen* " och strax före de " *sju sista plågorna* ", och vid tiden för beseglingens upphörande som markerar slutet på den kollektiva och individuella nådens tid som vi fortfarande kan placera orden från denna vers: " *Den som är orättfärdig ska åter bli orättfärdig, den som är orenad ska bli oren igen; och låt den rättfärdige fortfarande utöva rättfärdighet, och den som är helig fortfarande helga sig själv.* » Alla kommer här att kunna se det sätt på vilket Anden i denna vers bekräftar den goda översättning som jag presenterade för den grundläggande "adventist"-versen som är Daniel 8:14: "...helighet kommer att rättfärdigas ". Orden " *rättfärdighet* och *helig* " stöds starkt och bekräftas därför av Gud. Detta meddelande förutser därför tiden för slutet av anståndsperioden, men en annan förklaring är följande. När Anden når slutet av boken, siktar Anden på den tid då den helt dechiffrerade boken blir den " *lilla öppna boken* " och från och med detta ögonblick kommer dess acceptans eller vägran att göra skillnaden mellan " *den som är rättvis och den som orenar sig själv*". " och vår Herre uppmanar " *helgonet att helga sig ytterligare* ". Jag minns återigen att " *besmutsningen* " tillskrevs protestantismen i " *Sardes* " -budskapet . Anden riktar sig med sina ord mot denna protestantism och institutionella adventism som har delat sin förbannelse sedan 1994, då den anslöt sig till den genom att gå in i den ekumeniska alliansen. Godtagandet av det dechiffrerade budskapet i denna bok kommer därför att " *igen* ", men den sista, *göra skillnaden mellan den som tjänar Gud och den som inte tjänar honom*" enligt Mal.3:18.

Så jag sammanfattar lärdomarna av denna vers. För det första bekräftar det den adventistiska separationen från protestantismen mellan 1843 och 1844. I andra behandlingen gäller den mot den officiella adventismen som återvände till den protestantiska och ekumeniska alliansen efter 1994. Och jag föreslår en tredje behandling som kommer att gälla i slutet av tiden för nåd 2029 före Jesu Kristi återkomst fastställd för början av våren som kommer före den 3 april påsk 2030.

Det återstår för oss efter dessa förklaringar att förstå att orsaken till den institutionella adventismens fall, som ledde till att den " *kräktes* " av Jesus Kristus i hans budskap riktat till Laodikea, är mindre vägran att tro på hans återkomst för 1994, att vägran att ta hänsyn till ljusets bidrag som har kommit att belysa den sanna översättningen av Daniel 8:14; ett ljus som på ett obestridligt sätt demonstreras av den ursprungliga hebreiska bibeltexten själv. Denna synd kunde bara fördömas av rättvisans Gud som inte anser att de skyldiga är oskyldiga.

Vers 12: " *Se, jag kommer hastigt, och min belöning är med mig, för att betala var och en efter hans gärning.* "

Om 9 år kommer Jesus tillbaka i obeskrivlig gudomlig härlighet. I Uppenbarelseboken 16 till 20 uppenbarade Gud för oss arten av den del av hans vedergällning som är reserverad för orättvisa och intoleranta upproriska katolska, protestantiska och adventistiska syndare. Han presenterade också för oss den del

som reserverats för hans utvalda adventister som *förblev trofasta och som hedrar hans profetiska ord och hans heliga sjundedagssabbat*, i Upp. 7, 14, 21 och 22. *vad "är hans verk"*, som lämnar lite utrymme för de skyldiga att rättfärdiga sig själva i Kristi ögon. Självberättigande ord blir värdelösa eftersom det då blir för sent att omvandla felen i tidigare val.

Vers 13: " *Jag är alfa och omega, den förste och den siste, början och slutet.* »

Det som har en början har också ett slut. Denna princip gäller för längden på jordisk tid som Gud tillhandahåller för hans urval av utvalda. Mellan alfa och omega kommer 6000 år att ha gått. År 30 den 3 april kommer Jesu Kristi frivilliga försoningsdöd också att ha markerat alfatiden för den kristna alliansen på 2000 år; våren 2030 kommer att markera sin omega-tid med full kraft.

Men alfa är också 1844 med sin omega 1994. Och slutligen är alfa för mig och de sista folkvalda, 1995 med sin omega, 2030.

Vers 14: " *Saliga är de som håller hans bud* (och inte ~~*tvätta sina dräkter*~~), *för att få rätt till livets träd och gå in genom portarna in i staden!* »

Den andra formen av den " *stora vedermödan* " ligger framför oss med dess följd av mängder av dödsfall. Därför blir det angeläget att få skydd och hjälp från Gud genom Jesus Kristus. Som bilden antyder måste syndaren " *hålla sina bud*". » ; **de av Gud och de av Jesus, " Guds Lamm " vilket betyder att han måste avsäga sig alla former som synden kan ta.** Den beslöjade översättningen av denna vers som finns bevarad i våra nuvarande biblar beror på romersk katolicism ledd från Vatikanen. De andra manuskripten, de äldsta, och därför mer trogna, föreslår: " *Saliga är de som håller hans bud*" . Och eftersom synd är överträdelse av lagen, förvrängs budskapet och ersätter den nödvändiga och livsviktiga lydningen med det enkla anspråket på kristen tillhörighet. Vem tjänar på brottet? Till dem som kommer att bekämpa sabbaten tills Jesu Kristi härliga återkomst. Det sanna budskapet sammanfattas så här: "Välsignad är den som lyder sin Skapare". Detta budskap upprepar bara det som citeras i Uppenbarelseboken 12:17 och 14:12, nämligen: " *de som håller Guds bud och Jesu tro*" . Dessa är mottagarna av det sista budskapet som Jesus sände. Den som bedömer det erhållna resultatet är Jesus Kristus själv, och hans krav är lika med det lidande som utstod i hans martyrskap. Belöningen för de utvalda kommer att bli mycket stor; de kommer att erhålla odödlighet och komma in i evigt liv genom adventistvägen som symboliseras av de " *tolv portarna* " till det symboliska " *nya Jerusalem* ".

Vers 15: " *Ut med hundar, magiker, horare, mördare, avgudadyrkare och alla som älskar och praktiserar lögner!* »

Vilka är de som Jesus namnger så? Denna dolda anklagelse gäller hela den kristna tron som har avfallit; den katolska tron, den mångfaldiga protestantiska tron inklusive den adventistiska tron som har ingått sin allians sedan 1994; den adventistiska tron som var så rikt välsignad av honom i början av hans existens, och ännu mer när det gäller hans sista representanter som tvingades till dissidens. " *Hundarna* " är hedningarna men också, och framför allt, de som påstår sig vara hans bröder **och förråder honom** . Denna term " *hundar* " är paradoxalt nog för nutida västerländska människor den av djuret som anses vara en symbol för

trohet, men för österlänningar själva bilden av exekration. Och här utmanar Jesus till och med deras mänskliga natur och anser dem vara opålitliga djur. De övriga villkoren bekräftar denna dom. Jesus bekräftar orden i Upp.21:8 och här uttrycker tillägget av termen " *hundar* " hans personliga omdöme. Efter den sublimes kärleksdemonstrationen som han gav till män, är ingenting mer fruktansvärt än att bli förrådd av dem som påstår sig tillhöra honom och hans offer.

Sedan kallar Jesus dem " *magiker* " på grund av deras handel med dåliga änglar, spiritualism, som först förförde den katolska tron med uppenbarelserna av "Jungfru Maria", något bibliskt omöjligt. Men de underverk som demonerna utförde liknar vad Faraos " *magiker* " utförde inför Mose och Aron.

Genom att kalla dem " *okuka* " fördömer Jesus befrielsen av moral men framför allt de onaturliga religiösa allianser som de protestantiska kyrkorna gör med den katolska tron som av Guds profeter fördömts som djävulens tjänare. De reproducerar, "som döttrar", " *otukt* " av sin " *prostituerade moder Babylon den stora* ", som fördöms i Uppenbarelseboken 17:5.

Avfallingar är också " *mördare* " som kommer att förbereda sig på att döda Jesu utvalda om han inte ingriper för att förhindra dem genom hans härliga tillkomst.

De är " *avgudadyrkare* " eftersom han intresserar mer materiellt liv än andligt liv. De förblir likgiltiga när Gud erbjuder dem sitt ljus som de fräckt förkastar genom att demonisera hans sanna budbärare.

Och för att avsluta denna vers, specificerar han: " *och den som älskar och utövar ljuger!* » Genom att göra det fördömer han dem vars natur är knuten till lögnen, till den grad att de är totalt okänsliga för sanningen. Det har sagts om smaker och färger att de inte går att diskutera; det är samma sak med kärleken till sanningen eller lögnen. Men för sin evighet väljer Gud, uteslutande, bland sina varelser som mänsklig fortplantning ger upphov till, de som har denna kärlek till sanningen.

Det slutliga resultatet av Guds frälsningsplan är fruktansvärt. I tur och ordning kastas ut de antediluvianska förhärdade icke ångerfulla syndarna, den uråldriga otroende judiska alliansen, den avskyvärda romersk-påvliga katolska tron, den avgudadyrka ortodoxa tron, den kalvinistiska protestantiska tron och slutligen den institutionella adventistiska tron, det sista offret för andan i tradition som de tidigare alla lika gynnat.

Det "adventistiska" budskapet fick ödesdigra konsekvenser, för det första, för judarna, som föll genom sin vägran att tro på Messias **första ankomst som tillkännagavs i Dan.9:24 till 27. För det andra, de kristna som kastades ut av Jesus som alla delar** skulden för att visa ett ointresse för det senaste "adventist"-budskapet som tillkännager **hans andra ankomst** . Deras brist på kärlek till dess sanning är ödesdigert för dem. År 2020 delar alla dessa stora officiella religioner detta fruktansvärda budskap som Jesus 1843 riktade till protestantismen under " *Sardis* "-eran i Uppenbarelseboken 3:1: " *Du sägs vara levande, och du är död* " .

Vers 16: " *Jag, Jesus, har sänt min ängel för att vittna för er om detta i församlingarna. Jag är Davids rot och säd, den ljusa morgonstjärnan.* »

Jesus sände sin ängel Gabriel till Johannes och genom Johannes till oss, hans trogna tjänare i de sista dagarna. För det är först idag som detta helt

dechiffrerade budskap tillåter oss att förstå de budskap han riktar till sina tjänare och lärjungar från de sju epoker eller sju församlingar. Jesus tar bort tvivel om sin symboliska frammaning av Apo.5: " *Davids rot och efterkommande* " . Han tillägger: " *den ljusa morgonstjärnan* ". Denna stjärna är solen men han identifierar sig bara med den som en symbol. Därför att, omedvetet, uppriktiga varelser som älskar Jesus Kristus för hans offer hedrar vår sol, denna stjärna gudomliggjord av hedningarna. Om många inte är medvetna om det, är mängder, till och med upplysta i ämnet, inte redo, och inte heller kapabla att förstå allvaret i denna hedniska avgudadyrkan. Människan måste glömma sig själv, för att sätta sig själv i Guds ställe som känner saker väldigt annorlunda på grund av det faktum att hennes sinne redan har följt människors handlingar i nästan 6000 år. Den identifierar varje handling för vad den verkligen representerar; vilket inte är fallet för män vars korta liv i första hand handlar om att tillfredsställa sina begär, främst köttsliga och jordiska, utan det är också fallet för dem som är andliga och mycket religiösa och som förblir blockerade av respekt för fädernas traditioner.

I slutet av Thyatirabudskapet sa Anden till " *den som segrar* ": " *Och jag ska ge honom morgonstjärnan .* " Här presenterar Jesus sig själv som " *morgonstjärnan* ". Vinnaren kommer därför att få Jesus och med honom allt livets ljus som har sin källa i honom. Påminnelsen om denna term antyder de sanna sista " *adventisternas* " fulla uppmärksamhet på dessa verser i 1 Pt.2:19-20-21: " *Och vi håller det profetiska ordet desto säkrare, som du gör klokt i att betala för uppmärksamma, som på en lampa som lyser på en mörk plats, tills dagen gryr och morgonstjärnan går upp i era hjärtan; Först av allt vet ni själva att ingen profetia i Skriften kan bli föremål för privat tolkning, för det var inte av människans vilja som en profetia någonsin fördes fram, utan den drivs av den helige Ande som människor har talat från Gud. »* Vi kunde inte säga det bättre. Efter att ha hört dessa ord förvandlar den utvalde dem till gärningar som Jesus Kristus tar hänsyn till.

Vers 17: " *Och Anden och bruden sade: Kom. Och låt den som hör säga: Kom. Och låt den som törstar komma; Den som vill får ta livets vatten fritt .* "

Från början av sin jordiska verksamhet har Jesus lanserat denna uppmaning: " *Kom* ". Men genom att ta bilden av " *törst* " vet han att den som inte är " *törstig* " inte kommer att dricka. Hans kallelse kommer endast att höras av dem som " *törstar* " efter detta eviga liv som hans fullkomliga rättvisa erbjuder oss bara av hans nåd, som en andra chans. Jesus ensam betalade priset; han erbjuder det därför " *gratis* ". Ingen katolsk eller gudomlig "överseende" tillåter att den erhålls för pengar. Denna universella uppmaning förbereder en sammankomst av valda tjänstemän från alla nationer och alla ursprung. Uppmaningen " *Kom* " blir nyckeln till denna gruppering av utvalda som de sista dagarnas trosprov kommer att skapa. Men de kommer att uppleva provet som är utspridda på jorden och kommer bara att återförenas när Jesus Kristus återvänder i sin härlighet för att avlägsna dem från syndens land.

Vers 18: " *Jag förkunnar för var och en som hör orden i profetian i denna bok: Om någon lägger till något därtill, så skall Gud slå honom med de plågor som beskrivs i denna bok; »* "

Uppenbarelsesboken är ingen vanlig biblisk bok. Det är ett litteraturverk som är gudomligt kodat i bibliskt språk som kan kännas igen av dem som söker igenom hela Bibeln från början till slut. Uttryck blir bekanta genom upprepad läsning. Och de "bibliska överensstämmelserna" gör det möjligt att hitta liknande uttryck. Men just för att dess kod är mycket exakt, varnas översättare och transkriberare: " *Om någon lägger till något till den, kommer Gud att slå honom med de plågor som beskrivs i denna bok* " .

Vers 19: " *Och om någon tar bort något från orden i denna profetias bok, så skall Gud ta bort hans del från livets träd och från den heliga staden, som beskrivs i denna bok.* »

Av samma skäl hotar Gud alla som " *tar bort något från orden i denna profetias bok* ." Den som tar denna risk varnas också: " *Gud kommer att skära av hans del från livets träd och från den heliga staden, som beskrivs i denna bok.* " De noterade förändringarna kommer därför att få fruktansvärda konsekvenser för dem som begått dem.

Jag uppmärksammar dig på denna lektion. Om modifieringen av denna oförståeliga kodade bok straffas av Jesus Kristus på dessa två rigorösa sätt, vad blir det för dem som förkastar dess fullt förståeliga avkodade budskap ?

Gud har goda skäl att tydligt presentera denna varning, eftersom denna uppenbarelse, vars ord är utvalda av honom, är av samma värde som texten i hans "tio bud" "ingraverad med fingret på stentavlor" . Nu, i Dan.7:25, profeterade han att hans kungliga " *lag* " skulle " *förändras* " såväl som " *tiderna* " . Handlingen genomfördes, som vi har sett, av romersk auktoritet, successivt kejsarlig år 321, sedan påvlig, år 538. Denna handling som han bedömde vara " *arrogant* " kommer att straffas med döden, och Gud uppmanar oss att inte reproducera, mot profetior, denna typ av fel som han bestämt fördömer.

Guds verk förblir hans verk oberoende av den tid då det utförs. Att tyda hans profetia är omöjligt utan hans vägledning. Det betyder att det dekrypterade verket har samma värde som det som är krypterat. Inse därför att detta verk där Guds tanke uppenbaras tydligt är av mycket hög " *helighet* " . Det utgör det yttersta " *vittnesbördet om Jesus* " som Gud riktar till sina sista dissident Sjundedagsadventisttjänare; och samtidigt, med utövandet av den sanna lördagssabbaten, är det 2021, den sista " *berättigade heligheten* " som planerats sedan dekretet i Dan.8:14 trädde i kraft 1843.

Vers 20: " *Den som vittnar om detta säger: Ja, jag kommer snabbt . amen! Kom, Herre Jesus!* »

Eftersom den innehåller de sista orden som Jesus Kristus riktade till sina lärjungar, är denna Uppenbarelsesbok av mycket hög helighet. I honom finner vi motsvarigheten till lagens tabeller, graverade med Guds finger och givna till Mose. Jesus vittnar; vem kommer att våga bestrida detta gudomliga intyg? Allt är sagt, allt avslöjas, han har inget mer att säga förutom: " *Ja, jag kommer snabbt .* " Ett enkelt " *Ja* " som involverar hela hans gudomliga person, betyder att hans nära ankomst är säker eftersom han förnyar sitt löfte: " *Jag kommer snabbt " ; a " omgående » daterad som får sin fulla innebörd: våren 2030. Och han bekräftar sin deklARATION genom att säga " *Amen* " ; vilket betyder: "I sanning".*

Vem säger då: " *Kom, Herre Jesus* "? Enligt vers 17 i detta kapitel är de " *Anden och bruden* ."

Vers 21: " *Herren Jesu nåd vare med alla de heliga!* »

Denna sista vers i Uppenbarelseboken avslutar boken med att frammana " *Herrens Jesu nåd*" . Detta är ett tema som ofta stod emot lagen i början av den kristna församlingen. På den tiden var nåden verkställbar mot lagen av dem som vägrade Kristi erbjudande. Judarnas arv av lagen gjorde att de såg gudomlig rättvisa endast genom den. Jesus ville inte ta bort dem från laglydnaden, men han kom för att " *uppfylla* " det som djuroffren hade profeterat för honom. Det är därför han sa i Mat.5:17: " *Tro inte att jag har kommit för att upphäva lagen eller profeterna; Jag har inte kommit för att avskaffa, utan för att uppfylla* ."

Det mest häpnadsväckande är att höra kristna motsätta sig lag och nåd. För, som aposteln Paulus förklarar, är nåden avsedd att hjälpa människan att uppfylla lagen till den grad att Jesus förklarar i Joh 15:5: "Jag är *vinstocken, ni är grenarna. Den som förblir i mig och i vilken jag förblir bär mycket frukt, ty utan mig kan ni ingenting göra.* " Vilka saker att " *göra* " pratar han om och vilken " *frukt* " är det? Av respekt för lagen som hans nåd möjliggör tack vare hans hjälp i den Helige Ande.

Det skulle ha varit önskvärt och välgörande om " *Herren Jesu nåd hade varit* " och kunde ha agerat " *i alla* "; men denna förvrängda vers uttrycker bara en oförverklig önskan. Låt oss alla redan hoppas att det kommer att bli väldigt många av dem; så många som möjligt; vår beundransvärda Gud, Skapare och Frälsare förtjänar det; han är ytterst värd det. Genom att specificera " *med alla helgon* " tar originaltexten bort all tvetydighet; att Herrens nåd uteslutande kan komma dem till gagn, de " *som han helgar genom sin sanning* " (Joh 17:17). Och till dem som tänker på att uppnå evigt liv genom att ta den väg som Jesus Kristus hävdade, jag påminner er om att mellan " *väg* " och " *liv* " finns den väsentliga " *sanningen* ", enligt Johannes 14:6. Ingen anstöt mot rebellerna som gör anspråk på välsignelsen av denna vers, sedan 1843 har Herrens nåd bara gynnat dem som han helgar genom återställandet av hans heliga sabbatsvila på lördag. Det är denna handling som förknippas med vittnesbördet om kärlek till dess " *sanning* " gör de utvalda till de heliga värdiga nåden i fråga. Därför kan nåd inte tillägnas "alla". Så akta dig för dåliga, vilseledande översättningar av Bibeln, som leder till fruktansvärd slutlig desillusion för dem som förlitar sig på dem för sin olycka!

Den gudomliga uppenbarelse som presenteras i detta verk har bekräftat de lärdomar som profeterats i berättelsen om Första Moseboken, vars avgörande betydelse vi har kunnat notera. I slutet av detta arbete verkar det vara användbart att påminna om dessa huvudlärdomar. Detta är befogat och jag vill också påpeka att i vår samtida värld presenteras den kristna tron massivt i en förvrängd form på grund av den romersk-katolicismens kulturarv. Sanningen som Gud krävde förblev i det enkla och logiska tillstånd som Jesu Kristi första apostlar förstod, men denna ofta ignorerade enkelhet blir, genom sin minoritetskaraktär, komplex för den oinvigde. För att identifiera Jesu Kristi senare sista dagars heliga och Uppenbarelsebokens andliga struktur är dekretet i Daniel 8:14 oumbärligt. Men för att identifiera detta dekret är det också viktigt att studera hela Daniels bok och dechiffrera dess profetior. Dessa saker förstås, Apokalypsen avslöjar sina

hemligheter för oss. Dessa nödvändiga studier förklarar svårigheten när vi försöker övertyga den icke troende mannen om vår tid i väst, och särskilt i Frankrike.

Jesus sa att ingen kan komma till honom utom Fadern som leder honom och han sa också om hans utvalda att de måste födas av vatten och Ande. Dessa två läror innebär komplementärt att Gud känner till den andliga naturen hos sina utvalda bland alla sina varelser. Följaktligen kommer var och en av dem att reagera enligt sin egen natur; även de som har gynnsamma fördomar om sabbaten som redan praktiserats av judarna kommer utan alltför stora svårigheter att acceptera de profetiska uppenbarelser som visar att den har krävts av Gud sedan 1843. Omvänt kommer de som har ogynnsamma fördomar om den att förkasta alla bibliska argument och han kommer att finna goda skäl att motivera sitt avslag. Att förstå denna princip skyddar oss från att bli desillusionerade av dem som vi presenterar Kristi sanning för. Genom att avslöja sanningen i det gudomliga tänkandet ger profetian all sin kraft åt *det "eviga evangelium"* som Jesu lärjungar måste "*undervisa nationerna till världens ände*".

Apokalypsens "djur"

Kronologiskt och successivt uppträdde Guds fiender och hans utvalda i bilden av "*vilddjur*".

Den första betecknar kejserliga Rom avbildad av "*draken med tio horn och sju huvuden bärande diadem*", i Upp. 12:3; "*Nikoitanerna*" i Upp.2:6; "*djävulen*" i Upp.2:10.

Den andra gäller påvliga katolska Rom avbildad av "*vildjuret som stiger upp ur havet, med tio horn bärande diadem och sju huvuden*" i Uppenbarelseboken 13:1; "*Satans tron*" i Upp.2:13; "*kvinnan Isebel*" i Upp.2:20; "*månen färgad med blod*" i Upp.6:12; "*den månslagna tredje*" av den "*fjärde basunen*" i Upp.8:12; "*havet*" i Upp.10:2; "*röret som en käpp*" i Upp.11:1; "*svansen*" på "*draken*" i Upp.12:4; "*ormen*" i Upp.12:14; och "*drake*" i verserna 13, 16 och 17; "*Babylon den stora*" i Upp.14:8 och 17:5.

Den tredje riktar sig mot fransk revolutionär ateism, avbildad av "*vildjuret som reser sig ur avgrunden*" i Upp.11:7; den "*stora vedermödan*" i Upp.2:22; den "*fjärde basunen*" i Upp.8:12; "*munnen som sväljer upp floden*" som symboliserar det katolska folket, i Upp.12:16. Detta gäller den första formen av det "*andra ve*" som citeras i Upp.11:14. Dess andra form kommer att åstadkommas av den "*sjätte trumpeten*" i Apo.9:13, enligt Apo.8:13 under titeln "*andra ve*", mellan 7 mars 2021 och 2029, under den verkliga aspekten av en värld Kriget III slutar i kärnvapenkrig. Det mänskliga folkmordet som avfolkar jorden (*avgrunden*) är länken mellan "*den fjärde och den sjätte basunen*". Detaljer om utvecklingen av detta krig avslöjas i Dan.11:40 till 45.

Det fjärde "*vildjuret*" betecknar den protestantiska tron och den katolska tron, dess bundsförvant, i det sista trons test i jordens historia. Hon "*stiger upp från jorden*", i Upp.13:11; vilket betyder att hon är sig själv och kommer ur den katolska tron som symboliseras av "*havet*". En överväldigande del etablerade reformationens era en protestantisk religion, med flera aspekter, präglade av avfall, som vittnade i Johannes Calvins verk om en krigisk, hård, grym och

förföljande karaktär. Ikraftträdandet av dekretet av Dan.8:14 fördömde det globalt från våren 1843.

Den institutionella adventistiska tron, som växer fram levande från det protestantiska trostestet 1843-1844, har fallit tillbaka och återgått till status som den protestantiska tron och dess gudomliga förbannelse sedan hösten 1994; detta på grund av det officiella förkastandet av det gudomliga profetiska ljuset som uppenbarades i detta verk från 1991. Denna andliga död av den institutionella formen profeteras i Upp.3:16: "Jag ska spy dig ur *min mun*".

De sista uppfyllelserna av profetiorna ligger framför oss, och allas tro kommer att prövas. Herren Jesus Kristus kommer att känna igen, bland alla människor, de som tillhör honom, de som välkomnar hans vitala uppenbarelser, frukten av gudomlig kärlek, med glädje och tacksam trohet.

Vid tiden för det sista valet kommer de utvalda att utmärkas av det faktum att de kommer att veta varför de fallna fallen, gudomlig uppenbarelse kommer alltså att göra skillnaden mellan de frälsta och de förlorade till vilka från den apostoliska eran "Ephesus", i Apo 2:5, sade Gud, " *Kom därför ihåg varifrån du har fallit* "; och 1843, under " *Sardis* "-eran, sade han också till protestanterna i Upp.3:3: " *Kom ihåg hur ni tog emot och hörde; och bevara och omvänd dig* "; detta sträcker sig till de fallna adventisterna sedan 1994, som trots att de är sabbatsobservatörer tar emot detta budskap från Jesus i Uppenbarelseboken 3:19: " *Jag tillrättavisar och straffar alla dem jag älskar; var därför nitisk och omvänd er* ."

När han förberedde denna profetiska uppenbarelse, satte skaparen Gud, som möttes i Jesu Kristi person, sig som mål att tillåta sina utvalda att tydligt identifiera sina fiender; saken är gjord och Guds syfte är uppnått. På så sätt andligt berikad blir hennes utvalda " *bruden förberedd för Lammets bröllopsmåltid* ". Han " *klädde henne i fint vitt linne, som är de heligas rättfärdiga gärningar* " i Upp.19:7. Du som har läst innehållet i detta verk, om du har chansen och välsignelsen att vara bland dem, " *förbered dig på att möta din Gud* " (Amos 4:12), i hans sanning!

Medan dechifreringen av Daniels och Uppenbarelsebokens mystiska profetior är fullständigt fullbordad och tidpunkten för Kristi sanna återkomst nu är känd för oss, lämnar denna fråga från Jesus Kristus som citeras i Lukas 18:8 ett något plågsamt tvivel: "Jag säger er, *han kommer att ge dem rättvisa snabbt. Men när Människosonen kommer, kommer han att finna tro på jorden?*". För överflöd av intellektuell kunskap om sanningen kan inte kompensera för svagheten i kvaliteten hos denna tro. Människligheten som kommer att konfronteras med Jesu Kristi återkomst har utvecklats i ett klimat som är gynnsamt för alla former av starkt uppmuntrad själviskhet. Individuell framgång har blivit målet som ska uppnås till varje pris, även genom att krossa sin nästa, och detta under en lång period av världsfred över mer än 70 år. När vi vet att himlens värden föreslagna av Jesus Kristus står i absolut motsättning till denna norm i vår tid, verkar hans fråga tragiskt motiverad, eftersom den kan röra människor som trodde sig vara "utvalda", men bara kommer att finnas kvar för deras olycka av de "kallade"; eftersom Jesus inte kommer att ha funnit i dem den egenskap av tro som krävs för att vara värdig hans nåd.

Bokstaven dödar men Anden ger liv

Detta sista kapitel fullbordar dechiffringen av Apokalypsens uppenbarelse. Jag har faktiskt precis presenterat de bibliska koderna som gör det möjligt att identifiera de symboler som Gud använder i sina profetior, men även om deras syfte är att avslöja hans krav på återkomsten av sabbaten sedan 1843-1844, förekommer inte ordet sabbat endast en gång i dessa profetiska texter av Daniel eller Uppenbarelseboken. Det föreslås alltid men citeras inte tydligt. Anledningen till att man inte nämner det tydligt är att utövandet av sabbaten är en grundläggande normalitet i den apostoliska kristna tron, för alla kan se att ämnet sabbaten aldrig var en fråga om kontrovers mellan judarna och de första apostlarna, lärjungar till Jesus Kristus. Djävulen har dock inte slutat att attackera honom, först uppvigla judarna att "smutsa ner" honom, sedan för det andra de kristna, genom att få honom att fullständigt "ignorera". För att uppnå detta resultat inspirerade han till falska översättningar av originaltexterna som nämnde honom. Dessutom skulle denna presentation av gudomlig sanning inte vara komplett utan fördömandet av dessa avskyvärda illdåd, vars offer först är Gud i Jesus Kristus, sedan de som hans försonande död kunde ha erbjudit evigt liv.

Jag bekräftar inför Gud att det finns i skrifterna i de gamla och nya förbunden, det vill säga hela Bibeln, ingen vers som lär ut en förändring av sabbatens status från det fjärde av dess tio bud; dessutom, helgad av Gud, från början av hans skapelse av vår jordiska värld.

Sedan det protestantiska avfallet på grund av ikraftträdandet av dekretet i Daniel 8:14, våren 1843 fram till idag, dödar läsning av Bibeln. Jag skulle vilja påpeka att det inte är Bibeln som medvetet dödar, det är användningen som görs av den baserat på översättningsfel som förekommer i de översatta versionerna av de ursprungliga " hebreiska och grekiska " texterna; men framför allt är det också ett problem på grund av dåliga tolkningar. Gud själv bekräftar saken, i bilder, i Upp.9:11: ” De hade över sig som kung avgrundens ängel, som på hebreiska heter Abaddon och på grekiska

Apollyon ". Jag minns här det dolda budskapet i den här versen: " *Abbadon och Apollyon* " betyder " *på hebreiska och grekiska* ": Förstörare. " *Avgrundens ängel* " förstör tron genom att använda de bibliska " *två vittnen* " i Upp.11:3.

Sedan 1843 har falska troende också gjort två fel i sin läsning av Bibelns historiska vittnesbörd. Den första är att ha lagt större vikt vid Jesu Kristi födelse än till hans död och den andra förstärker detta misstag, genom att lägga större vikt vid hans uppståndelse än till hans död. Detta dubbla misstag vittnar mot dem, eftersom demonstrationen av Guds kärlek till sina varelser i huvudsak vilar på hans frivilliga beslut att i Kristus ge sitt liv för att återlösa sina utvalda. Att prioritera Jesu uppståndelse består i att förvränga Guds frälsningsprojekt, och detta medför för de skyldiga konsekvensen att de skär sig av från honom och bryter hans heliga, rättvisa och goda allians. Kristi seger vilar på hans accepterande av döden, hans uppståndelse är bara den lyckliga och rättvisa konsekvensen av hans gudomliga fullkomlighet.

Kolosserbrevet 2:16-17: " *Låt därför ingen döma er om att äta eller dricka, eller om en högtid eller en nymånad eller sabbater: dessa var skuggan av det kommande, men kroppen är i Kristus.* »

Den här versen används ofta för att rättfärdiga att man stoppar utövandet av den veckovisa " *sabbaten* ". Två skäl fördömer detta val. Den första är att uttrycket " *sabbater* " betecknar " *sabbater* " som orsakas av de årliga religiösa " *högtiderna* " förordnade av Gud i Tredje Mosebok 23. Dessa är rörliga " *sabbater* " som placeras i början och ibland i slutet under religiösa " *högtider* ". De framkallas av uttrycket " *du skall inte utföra något tjänande på den dagen* ". De har ingen relation till *den veckovisa "sabbaten"* annat än deras namn " *Sabbat* " som betyder "upphöra, vila" och som förekommer för första gången i 1 Mos.2:2: " *Gud vilade* ". Det bör också noteras att ordet " *sabbat* " som citeras i den hebreiska texten i det fjärde budet inte förekommer i L.Segond-översättningen som endast betecknar det under namnet " *vilodag* " eller " *sjunde dagen* ". Men det tar sin rot från verbet som citeras i 1 Mos.2:2: " *vila* " eller " *sabbaten* " som tydligt heter i JNDarby-versionen av Bibeln.

Det andra skälet är detta: Paulus sa om " *högtider och sabbater* " att de är " *skuggor av det som ska komma* ", det vill säga saker som profeterar en verklighet som var eller kommer att vara. Om man antar att " *sjundedagssabbaten* " berörs i denna vers, kvarstår en " *kommande skugga* " fram till ankomsten av det sjunde årtusendet som den profeterar. Jesu Kristi död avslöjade innebörden av " *sjundedagssabbaten* " som profeterar, på grund av hans seger över synd och död, de himmelska " *tusen åren* " under vilka hans utvalda kommer att döma de fallna jordiska och himmelska döda.

I denna vers var " *högtiderna, nymånaderna* " och deras " *sabbater* " kopplade till existensen av den nationella formen av det gamla förbundet Israel. Genom att upprätta, genom sin död, det nya förbundet gjorde Jesus Kristus dessa profetiska ting värdelösa; de måste upphöra och försvinna som en " *skugga* " som bleknar före verkligheten av hans fullbordade jordiska tjänst. Medan den veckovisa "sabbaten" väntar på det sjunde årtusendets ankomst för att möta sin profeterade verklighet och förlora sin användbarhet.

Paulus nämner också att " äta och dricka ". Som en trogen tjänare vet han att Gud har talat om dessa saker i Tredje Mosebok 11 och 5 Mosebok 14 där han föreskriver den rena maten som är tillåten och den orena maten som är förbjuden. Paulus kommentarer är inte avsedda att utmana dessa gudomliga förordningar utan endast mänskliga åsikter (som ingen...) uttryckte om detta ämne som han kommer att utveckla i Romarbrevet 14 och 1 Kor.8 där hans tankar framträder tydligare. Ämnet handlar om mat som offrats till idoler och falska gudar. Han påminner de utvalda som bildar Guds andliga Israel om deras plikter mot honom, och säger i 1 Kor.10:31: " *Oavsett om du äter eller dricker eller gör något annat, gör allt till Guds ära.* " Är Gud förhålligad av dem som ignorerar och föraktar hans uppenbarade förordningar i dessa frågor?

Det är Jakob, Jesu bror som talar på apostlarnas vägnar **om ämnet omskärelse**, i Apg 15:19-20-21: " *Därför anser jag att vi inte bör oroas av folken som vänder sig till Gud, utan att skriva till dem att de avhåller sig från smutsiga avgudar och från otukt och från strypta saker och från blod; ty Mose, från forna släktled, har i varje stad dem som predikar honom, som läses i synagogorna varje sabbat .* "

Dessa verser, som ofta används för att rättfärdiga hedniska konvertiters frihet mot sabbaten, utgör tvärtom det bästa beviset på dess utövning som uppmuntras och undervisas av apostlarna. Jacques anser faktiskt att det inte är användbart att påtvinga dem omskärelse och han sammanfattar de väsentliga principerna eftersom djupgående religiös undervisning kommer att presenteras för dem när de går "varje sabbat" till de judiska synagogorna i deras **lokaler** .

En annan förevändning som används för att rättfärdiga upphörandet av den rena och orena klassificeringen av livsmedel: synen som ges till Petrus i Apg 10. Hans förklaring utvecklas i Apg 11 där han identifierar synens "orena djur" med de hedniska "männen" som kom för att be honom att gå till den romerske centurionen "Cornelius". I denna vision föreställer Gud den orena naturen hos hedningar som inte tjänar honom och tjänar falska gudar. Men Jesu Kristi död och uppståndelse medför en stor förändring för dem, för nådens dörr öppnas för dem genom tro på Jesu Kristi försoningsoffer. Det är genom denna vision som Gud lär Petrus detta nya. Följaktligen förblir klassificeringen av ren och oren som fastställdes av Gud i Tredje Mosebok 11 och fortsätter till världens ände. Förutom att sedan 1843, med dekretet i Dan.8:14, har människornas diet tagit upp normen för den ursprungliga " *helgelse* " som fastställdes och beordrades i 1 Mos. 1:29: " *Och Gud sade: Se, jag Jag har givit varje fröbärande växt som finns på hela jordens yta, och varje träd på vilket det finns frukt av ett träd, som bär frö; det här blir mat för dig .* "

Jesus gav sitt liv i fysisk och mental tortyr för att rädda sina utvalda. Tvivla inte på den mycket höga nivå av helighet som denna passionerade död kräver i gengäld från den han räddar. I sanning !

Jesu Kristi jordiska tid

Sabbatens pärla den 20 mars 2021

Från början av min tjänst var jag övertygad om, och jag sjöng det, att "Jesus föddes på våren." Den här sabbaten den 20 mars 2021 var vårdagjämningen lokaliserad klockan 10:37 i början av ett andligt möte. Anden ledde mig sedan att söka bevis på vad som fram till dess bara var en enkel trosövertygelse. En judisk kalender gjorde det möjligt för oss att placera tiden för årets vårdagjämning – 6 före vår officiella kristna datering av vår Frälsares födelse, på "sabbaten" den 21 mars.

Varför år - 6?

Eftersom vår officiella datering av Jesu Kristi födelse byggdes på två misstag. Det var först på 600-^{talet} e.Kr. som den katolske munken Dionysius den Lille gav sig i kast med att upprätta en kalender. I avsaknad av bibliska eller historiska detaljer placerade han denna födelse på dödsdatumet för kung Herodes, vilket han placerade 753 efter grundandet av Rom. Sedan dess har historiker bekräftat ett fel på 4 år i hans beräkning; som placerar Herodes död år 749 från grundandet av Rom. Men Jesus föddes före Herodes död och Matt.2:16 ger oss en precision som sätter Jesu ålder till " *två år* " vid tiden för "massakern på de oskyldiga" beordrad av den arge kung Herodes, eftersom han led och kände döden komma som skulle slita honom från maktens njutningar. Detaljen är viktig, eftersom texten specificerar, " *två år, enligt vilket datum han noggrant hade frågat de vise männen.* " Till de fyra åren av det föregående felet, år 6, eller 747 av grundandet av Rom, fastställs bibliskt.

Årets vårdagjämning – 6

På en sabbat, i år – 6, berättar Bibeln för oss att en ängel presenterade sig för "herdar som vakade över sina hjordar". Sabbaten förbjuder handel men inte skötsel och skötsel av djur; Jesus bekräftade detta genom att säga: " *Vem av er har ett får som faller i en grop och inte kommer och räddar det ens på sabbatsdagen? ?* ". Således tillkännagav en ängel födelsen av den " *gode herden* ", *frälsaren och vägledaren för mänskliga får, först för mänskliga herdar, väktare och beskyddare av djurfår.* Ängeln klargjorde: " *...ty i dag har en Frälsare fötts åt dig i Davids stad, som är Kristus, Herren.* " Denna " *idag* " var därför sabbatsdagen och tillkännagivandet som gjordes på natten, Jesu födelse ägde rum

mellan klockan 18.00, sabbatens början och den nattliga timmen för tillkännagivandet av ängeln till herdarna. Vi måste nu fastställa den exakta tidpunkten när, i Israels tidsurtavla, vårdagjämningen för året – 6 uppfylldes. Men detta är ännu inte möjligt eftersom vi inte har någon information om denna period.

Jesu födelse på sabbaten gör Guds frälsningsplan ljus och fullkomligt logisk. Jesus förklarade sig vara " *Människosonen* ", " *sabbatens mästar* ". För sabbaten är tillfällig och dess användbarhet fortsätter till dagen för dess andra ankomst, denna gång kraftfull och härlig. Jesus ger sabbaten dess fulla mening eftersom han profeterar att resten av det sjunde årtusendet vunnits enbart för sina utvalda genom sin seger över synd och död.

För att markera sin inträde i vuxen ålder, "tolv år", ingriper Jesus andligt med de religiösa människor som han ifrågasätter om Messias som förkunnas i de heliga skrifterna. Separerad från sina föräldrar som sökte efter honom i tre dagar, vittnade han om sitt gudomliga oberoende och sin medvetenhet om sitt uppdrag till förmån för jordiska människor.

Sedan är det dags för hans aktiva och officiella jordiska tjänst. Läran i Daniel 9:27 presenterar det i form av ett " *förbund* " av " *a vecka* " som symboliserar sju år mellan hösten 26 och hösten 33. Mellan dessa två höstar är, i ett centralt läge, våren och högtiden för påsk år 30 där, kl. 15.00, "vid mitten av påskveckan, onsdag 3, 30 april Jesus Kristus fick *djurets offer och offer* " i den hebreiska riterna att upphöra, genom att offra sitt liv för att sona endast sina utvaldas synder. På sin dödsdag var Jesus 35 år och 13 dagar gammal. När Jesus dog segrande över synd och död kunde han överlämna sin ande till Gud och säga: " *Det är fullbordat* ." Hans seger över döden bekräftades senare av hans uppståndelse. Han följde sålunda och undervisade sina apostlar och lärjungar tills han, medan de såg på, steg upp till himlen före pingstfesten, enligt vittnesbördet i Apg 1:1 till 11. Men änglarna förberedde vid detta tillfälle tillkännagivandet av hans en härlig återkomst och sade: " *Galileiska män, varför står ni här och blickar mot himlen? Denne Jesus , som togs upp från dig till himlen, kommer att komma på samma sätt som du såg honom gå till himlen.* ". På pingstdagen började han sin himmelska tjänst av "Helig Ande" som gör det möjligt för honom att handla fram till världens ände, samtidigt, i andan hos var och en av hans utvalda som är utspridda på jorden. Det är då som hans namn profeterade i Jes.7:14, 8:8 och Matt.1:23, " *Emanuel* " som betyder "Gud med oss", får, ännu mer, sin sanna betydelse.

Detaljerna i detta dokument utgör belöningar som Jesus ger till sina utvalda som ett tecken på uppskattning för deras demonstration av tro. Detta är hur datumet för hans död tillåter oss att veta och dela med honom det för hans sista härliga återkomst som han planerade till den första vårdagen år 2030; det vill säga 2000 år efter våren då han korsfästes den 3, 30 april.

Helighet och helgelse

Helighet och helgelse är oskiljaktiga och villkor för frälsning erbjuds av Gud i Jesus Kristus. Paulus påminner om detta i Hebr.12:14: "*Jag efter frid med alla och helighet, utan vilken ingen ska se Herren.*"

Detta gudomliga begrepp om "**helgelse**" måste förstås perfekt eftersom det rör "allt som tillhör Gud" och som alla ägare kan det inte fördrivas utan konsekvenser för dem som vågar göra det. Nu finns det inget behov av att identifiera och upprätta en lista över de saker som tillhör honom; Skaparen av livet och allt i det, allt tillhör honom. Han har därför rätt till liv och död över alla sina levande varelser. Men lämnar alla rätten att leva med honom eller dö utan honom, och hans utvalda ansluter sig till honom genom ett fritt och frivilligt val att tillhöra honom för evigt. Denna försoning med honom gör hans utvalda till hans egendom. De som han välkomnar och erkänner går in i hans helgelsebegrepp **som** redan gällde alla de lagar som livet på jorden är föremål för. Helgning består därför av att gå med på att underkasta sig de fysiska och moraliska lagar som fastställts och därför godkänts av Gud. Det är av denna dubbla anledning som sabbaten och de tio budorden konkret uttrycker denna gudomliga helgelse, vars överträdelse kommer att kräva Messias Jesu död.

Detta begrepp av helgelse är så grundläggande att Gud såg det lämpligt att definiera det i början av Bibeln i 1 Mos.2:3, genom att helga den sjunde dagen. Det är därför inte förvånande att denna siffra sju blir dess "kungliga sigill" genom hela Bibeln och i synnerhet i Upp.7:2: "*Och jag såg en annan ängel som gick upp mot den **uppgående solen** och som höll **sigillen av den levande Gud** ; han ropade med hög röst till de fyra änglarna till vilka det gavs att skada jorden och havet, och han sade : De som har öron att höra förslaget från Guds subtila Ande kommer att ha noterat att detta "**den levande Gudens sigill**" citeras i detta kapitel "7" i Uppenbarelseboken.*

På denna påsk- och sabbatsdag den 3 april 2021, årsdagen av vår Frälsare Jesu Kristi död, riktade Guds Ande mina tankar till Moses hebreiska helgedom och templet byggt av kung Salomo i Jerusalem. Jag noterade där en detalj som starkt bekräftar den tolkning jag gav av denna helgedom; nämligen en profetisk roll i det stora frälsningsprojekt som förberetts för de utvalda som är återlösta av Gud.

Sedan 1948, som fortfarande bär på den gudomliga förbannelsen på grund av deras vägran att erkänna Jesus Kristus som "Messias" som sänts av Gud, har judarna återtagit sitt nationella land. Sedan dess har en idé, en enda tanke besatt

dem: att återuppbygga templet i Jerusalem. Ack för dem, detta kommer aldrig att hända, för Gud har en god anledning att förhindra det; hans roll slutade med Jesu Kristi död och uppståndelse. Tempelns helighet fann hela sin uppfyllelse i "Messias" själ, i hans kött och hans ande, perfekt och utan fläckar. Jesus uppenbarade denna läxa när han i Johannes 2:14 sade om sin kropp, "*förstör detta tempel, och om tre dagar skall jag resa det.*"

Slutet på tempelns användbarhet bekräftades av Gud på flera sätt. Först lät han förstöra det år 70 e.Kr. av Titus romerska trupper, som profeterades i Daniel 9:26. Sedan, efter att ha fördrivit judarna, överlämnade han platsen för templet till religionen islam, som byggde två moskéer där; den äldsta "Al-Aqsa" och Klippdomen. Israel har därför, från Gud, varken möjlighet eller bemyndigande att återuppbygga sitt tempel. Eftersom denna rekonstruktion skulle förvränga hans profeterade frälsningsprojekt.

Jerusalemtempelns giltighetstid ingraverades i form av dess konstruktion. Men för att se tydligare måste vi redan undersöka de uppenbarade detaljerna i denna religiösa byggnad som bär på helighet. Låt oss notera att templet skulle byggas av kung David som uttryckte önskan och hade valt Jerusalem att välkomna det; Gud gick med på det. För att göra detta hade han utsmyckat och befäst denna gamla stad som kallas "Jebus" från Abrahams tid. Således gick det mellan David och "Davids son", "Messias", "tusen år". Men Gud tillät honom inte att göra det, och han gav honom anledningen till känna; han hade blivit en blodsman genom att döda sin trogna tjänare "Hetiten Urija" för att ta hans hustru "Batseba", som senare blev mor till kung Salomo. Sålunda bar David priset för sitt fel, straffad med döden av sin första son, född av Batseba, sedan, efter att ha räknat sitt folk utan Guds order, straffades han och Gud erbjöd honom att välja sitt straff mellan tre val. Enligt 2 Sam.24:15 valde han dödligheten av den epidemiska pesten som dödade 70 000 offer på tre dagar.

I 1 Kungaboken 6 finner vi beskrivningen av templet byggt av Salomo. Han ger det namnet "YAHWÉHs hus". Denna term "hus" antyder en plats för familjeåterförening. Det byggda huset profeterar familjen till den återlösande skaparen Gud. Den består av två sammanhängande element: helgedomen och templet.

På jorden utförs religiösa riter som utövas i den zon som är godkänd för människan. Salomo kallar det: tempel. Som en förlängning av den allra heligaste plats, som han kallar helgedom, och från vilken den är skild endast av en slöja, är tempelns rum fyrtio alnar långt, eller dubbelt så stort som helgedomen. Templet täcker alltså 2/3 av hela huset.

Även om det konstruerades senare på Moses tid, är det judiska förbundet helt och hållet under paraplyet av det förbund som slöts mellan Gud och Abraham i början av det tredje årtusendet sedan Adam. Messias kommer att presentera sig för det judiska folket i början av det femte årtusendet, 2000 år senare. Men den tid som Gud tilldelat jorden för dess urval av utvalda är 6000 år. Vi finner alltså för tiden, andelen $\frac{2}{3} + \frac{1}{3}$ av YAHWÉHs hus. Och i denna jämförelse motsvarar $\frac{2}{3}$ av Abrahams förbund $\frac{2}{3}$ av YAHWÉHs hus som slutar på den avskiljande förhänget. Denna slöja spelar en huvudroll eftersom den markerar övergången från det jordiska till det himmelska; denna vetskap om att denna förändring

markerar fullbordandet av det jordiska templets profetiska roll. Dessa föreställningar ger den separerande slöjan innebörden av synd som skiljer den perfekta himmelska Guden från den ofullkomliga och syndiga jordiska människan sedan Adam och Eva. Den separerande slöjan har en dubbel karaktär, eftersom den måste överensstämma med den himmelska fullkomligheten och den jordiska ofullkomligheten hos de två sammankopplade delarna. Det är då som Messias roll uppträder eftersom han perfekt förkroppsligar denna egenskap. I sin gudomliga fullkomlighet blev Jesus Kristus synd genom att bära de av sina utvalda i deras ställe för att sona för dem och betala det dödliga priset.

Denna analys leder oss till att i helgedomen se bilden av en profetisk följd av de stora andliga faserna som markeras vart 2000:e år: Första ^{offret} av Adam – Offer som frambar av Abraham vid berget Moria, framtida Golgata – Kristi offer vid foten av berget Golgata – Offer av de sista utvalda förhindrat av den härliga återkomsten av frälsaren Jesus Kristus i Mikael.

För Gud, för vilken enligt 2 Petr 3:8, " *en dag är som tusen år och tusen år som en dag* ", (se även Psalm 90:4), är det jordiska programmet byggt på bilden av vecka i en följd av: 2 dagar + 2 dagar + 2 dagar. Och bakom denna följd öppnar sig en evig " *sjunde dag* ".

Innehållet i de två rummen i det heliga huset är extremt avslöjande.

Helgedomen eller det allra heligaste

De två keruberna med utsträckta vingar

Helgedomen som kallas den allra heligaste är 20 alnar lång och 20 alnar bred. Det är ett perfekt torg. Och dess höjd var 20 alnar; vilket gör det till en kub; den tredubbla bilden av perfektion ($= 3 : L = l = H$); detta som beskrivningen av "det nya Jerusalem som kommer ner från himlen från Gud" i Upp.20. Denna allra heligaste plats är förbjuden av Gud för människor under dödsstraff. Anledningen är enkel och logisk; denna plats kan bara välkomna Gud eftersom den symboliserar himlen och avbildar Guds himmelska karaktär. I hans tankar finns hans frälsningsplan där alla symboliska element som finns installerade i denna helgedom spelar sin roll. Verkligheten finns i Gud i den himmelska dimensionen, och på jorden ger han illustrationen av denna verklighet genom symboler. Jag kommer sålunda fram till ämnet för denna specifika upptäckt av denna påsk 2021. Vi läser i 1 Kungaboken 6:23 till 27: " *Han gjorde två keruber i helgedomen av vild olivträ, tio alnar höga. Var och en av de två vingarna på en av keruberna hade fem alnar, vilket var tio alnar från spetsen av den ena vingen till spetsen av den andra. Den andra keruben hade också tio alnar. Måtten och formen var densamma för båda keruberna. Höjden på var och en av de två keruberna var tio alnar. Salomo satte keruberna i mitten av huset, inuti. Deras vingar var utbredda: den förstas vinge rörde vid en av väggarna, och den andras vinge vidrörde den andra väggen; och deras andra vingar möttes i slutet i mitten av huset.* "

Dessa keruber fanns inte i Moses tabernakel, men genom att placera dem i Salomos tempel belyser Gud innebörden av denna allra heligaste plats. I riktning mot dess bredd korsas stycket av de två vingparen av de två keruberna, vilket ger det en himmelsk standard, i praktiken otillgänglig för människan som bara lever

på jorden. Jag tar tillfället i akt här för att fördöma och återupprätta en sanning om dessa keruber som, i ett hedniskt mystiskt delirium, målare så kända som "Michelangelo" har gett utseendet av bevingade spädbarn som spelar instrument eller skjuter pilar med händerna. Det finns inga bebisar i himlen. Och för Gud, enligt Ps.51:5 eller 7: " *Se, jag föddes i orättfärdighet, och min moder födde mig i synd* ", och Rom.3:23: " *Ty alla har syndat och är berövade äran. av Gud* ", det finns inget sådant som ett oskyldigt eller rent barn, för sedan Adam har människan fötts till syndare genom arv. De himmelska änglarna skapades alla som unga män, precis som Adam var på jorden. De åldras inte och förblir ständigt desamma. Ålderdom är en unik jordisk egenskap, konsekvensen av synd och död, dess slutlön, enligt Rom.6:23.

Den heliga alliansens ark

I Kungaboken 8:9: " *I arken fanns bara de två stentavlor som Mose ställde där vid Horeb, när HERREN slöt ett förbund med Israels barn, när de drog ut ur Egyptens land.* "

I helgedomen eller det allra heligaste finns därför två enorma keruber med utsträckta vingar, symboler för den aktiva himmelska karaktären, men också och framför allt, **förbundsarken** som är placerad **i mitten** av rummet mellan de två stora keruberna. För det är för att skydda det som huset byggs. I den ordning i vilken Gud presenterar för Mose de religiösa saker som han kommer att behöva utföra, hittas först, förbundsarken. Men denna behållare är mindre värdefull än dess innehåll: de två stenborden på vilka Gud med sitt finger har graverat in sin ultraheliga lag med de tio budorden. Det är återspeglingen av hans tänkande, hans norm, hans oföränderliga karaktär. I en separat studie (2018-2030, den ultimata adventistförväntningen), har jag redan visat dess profetiska karaktär för den kristna eran. I helgedomen läser vi Guds hemliga tankar. Där finner vi de element som gynnar och gör gemenskap med honom möjlig. Det räcker med att säga att syndaren som förblir en medveten överträdare av sina tio bud bedrar sig själv om han tror att han kan göra anspråk på sin frälsning. Relationen vilar enbart på tro placerad på de symboliserade verkligheterna som finns på denna allra heligaste plats. I tio budord sammanfattar Gud sin livsstandard som föreskrivs för människor formade till hans avbild; vilket innebär att Gud själv hedrar och utför sina bud. Det liv som ges till människan bygger på respekt för dessa bud. Och deras överträdelse ger upphov till synd som straffas med den skyldiges död. Och sedan Adam och Eva har olydnad försatt hela mänskligheten under detta dödliga tillstånd. Döden föll därför över människor som en sjukdom utan botemedel.

Nådastolen

I helgedomen, ovanför nådastolen, den symboliska bilden av altaret på vilket Guds Lamm måste brännas, tittar två andra mindre änglar på altaret och deras vingar möts i mitten. I denna bild visar Gud det intresse som trogna änglar ger åt frälsningsplanen som vilar på Jesu Kristi försoningsdöd. För Jesus kom ner från himlen för att se ut som ett människobarn. Den som gav sitt liv på korset på Golgata var först deras himmelska vän "Michael", änglarnas chef och det synliga

himmelska uttrycket av skaparen Gud Ande och änglarna betraktar sig med rätta som "medtjänare" till hans *utvalda* .

På det allra heligaste placeras arken som täcks av nådastolen under de två stora och de minsta kerubernas vingar. I den här bilden finner vi illustrationen av denna vers från Mal.4:2: " Men för er som fruktar mitt namn ska ***rättfärdighetens sol*** gå upp och ***helande ska finnas under hans vingar*** ; du ska gå ut och hoppa som kalvar i ett stall ." Nådastolen, en symbol som föregår korset på vilket Jesus korsfästes, kommer verkligen att ge helande mot syndens dödliga sjukdom. Jesus dog för att befria från synd och uppstod igen för att befria sina utvalda från de ogudaktiga händerna på icke ångerfulla och upproriska syndare. Överträdelsen av lagen som fanns i arken ledde till döden för alla mänskliga varelser på jorden. Och för de utvalda som Gud har utvalt i Kristus, bara för dem, har nådastolen placerad ovanför arken som innehåller den överträdde lagen åstadkommit det eviga livets triumf som de kommer att gå in i vid den första uppståndelsens stund; det av de heliga som är återlösta genom det blod som Jesus Kristus utgjutit på denna nådastol. Deras helande från döden kommer då att vara fullständig. Enligt Mal.4:2 är keruberna bilden av den himmelske Anden Gud, som *Upp* . Eftersom helandet som är fäst vid nådastolen är väl placerat under de två centrala vingarna på de två stora keruberna.

Precis som i den årliga hebreiska riten av "försoningsdagen", stänktes bockens djurblod på framsidan och på nådastolen, mot öster, var det nödvändigt för Jesu Kristi blod att faktiskt flöda även han på samma nådastol. För detta ändamål kallade Gud inte på en mänsklig prästs tjänst. Han hade planerat och organiserat allt i förväg, genom att låta transportera arken och de heliga sakerna från den allra heligaste och den heliga platsen på profeten Jeremias tid till en grotta belägen i källaren vid foten av berget Golgata, under klippor. mark, sex meter djup, strax under den 50 cm kubiska håligheten, grävd på ytan i berget, där de romerska soldaterna reste korset på vilket Jesus korsfästes. Genom en lång och djup förkastning skapad av jordbävningen som nämns i Bibeln, flödade hans blod bokstavligen på vänstra sidan av nådastolen, det vill säga på höger sida av den korsfäste Kristus. Det är alltså inte utan anledning som Matt.27:51 vittnar om dessa saker: " Och se, templets förhängning slets i två delar, från topp till botten, jorden skakade, ***klipporna revs sönder*** ...". 1982 avslöjade en vetenskaplig undersökning att det torkade blodet som samlats in av Ron Wyatt onormalt bestod av 23 X-kromosomer och en enda Y-kromosom. Den gudomliga skaparen ville lämna bakom sig ett bevis på hans gudomliga natur som läggs till hans heliga hölje på som bilden av hans ansikte och hans kropp visas i negativ. Således fick den överträdde lagen som fanns i arken sin fullständiga gottgörelse genom att på sitt altare ta emot blodet som verkligen var rent från vår Frälsare Jesu Kristi synd. För när Gud avslöjade dessa saker för Ron Wyatt, försökte Gud inte tillfredsställa mänsklig nyfikenhet, utan ville stärka läran om helgelsen av hans gudomlighet i Jesus Kristus. Eftersom han har ett blod som skiljer sig från andra människor, ger han en anledning att tro på sin perfekta och rena natur, fri från alla former av synd. Han bekräftar alltså att han kom för att inkarnera en ny eller " *siste Adam* " som Paulus säger i 1 Kor.15:45, för även om han sågs, hördes och dödades i en kropp av kött som liknade vår, var han utan någon genetisk koppling med den

mänskliga arten. En sådan uppmärksamhet på detaljer i genomförandet av hans frälsningsprojekt avslöjar den vikt som Gud ger symbolerna för hans undervisning. Och vi förstår bättre varför Moses straffades för att ha förvrängt detta gudomliga räddningsprojekt genom att ha slagit Horebs klippa två gånger. Den andra gången, enligt Guds order, behövde han bara prata med honom för att få vattnet.

Mose stav, manna, Mose bokrulle

4 Mos.17:10: " *Jehova sade till Mose: För tillbaka Arons stav **framför vittnesbördet**, för att den ska förvaras som ett tecken för de upproriska barnen, så att du gör slut på deras knorrande inför mig och att de inte dö period ."*

2 Mos.16:33-34: " *Och Mose sade till Aron: Ta ett kärl och lägg i det en omer full av manna och lägg det **inför JaHWéH**, så att det kan bevaras för dina avkomlingar. Enligt den befallning som YaHWéH gav Mose, ställde Aron det **framför vittnesbördet**, för att det skulle bevaras ."*

5 Mos.31:26: " *Ta denna lagbok och ställ den **bredvid förbundsarken** med HERREN, din Guds, så skall den stå där som ett vittne mot dig ."*

Baserat på dessa verser, låt oss förlåta aposteln Paulus hans misstag som fick honom att placera dessa element i arken och inte bredvid eller framför den, i Hebr.9:3-4: "Bakom den andra förhänget fanns *delen av tabernaklet som kallas det allra heligaste , innehållande det gyllene rökelsealtaret och förbundsarken, helt täckt med guld. ~~Framför arken~~ fanns ett gyllene kärl innehållande manna, Arons stav som hade knoppat och förbundstabellerna .* Likaså fanns inte rökelsealtaret i helgedomen utan på tempelsidan framför förhänget. Men elementen som placerades bredvid arken var där för att vittna om de mirakel som Gud utförde för hans hebreiska folk som hade blivit Israel, en fri och ansvarsfull nation.

Bredvid arken, Mose och Arons stav, kräver tillit till Guds sanna profeter. Enligt 5 Mos.8:3 påminner mannat de utvalda inför Jesus att " *människan inte ska leva av bröd och vatten enbart, utan av varje ord som utgår från YaHWéHs mun.* " Och detta ord representeras också där i form av den bokrulle som Mose skrev under Guds diktat. Ovanför arken lär nådastolens altar att utan tro på det villiga offret av Jesu Kristi liv är förbindelse med Gud omöjlig. Denna uppsättning saker utgör den teologiska grunden för det nya förbundet som upprättades på det mänskliga blodet som utgjutits av Jesus Kristus. Och mycket logiskt, dagen då, i honom, Guds projekt uppnåddes och fullbordades, blev symbolernas roll och högtiden "Yom Kippur" eller "försoningsdagen" som profeterade om den föråldrad och värdelös. Inför verkligheten bleknar skuggorna. Det är därför templet, där de profetiska riterna praktiserades, var tvungna att försvinna och aldrig visa sig igen. Som Jesus lärde, måste den som tillber Gud dyrka honom " *i ande och sanning* ", ha " *fri tillgång* " till hans himmelske Ande genom Jesu Kristi förmedling. Och denna tillbedjan är inte knuten till någon jordisk plats, varken i Samaria eller i Jerusalem, och ännu mindre i Rom, Santiago de Compostela, Lourdes eller Mecka.

Trots att den inte är bunden till en jordisk plats, visas tron av gärningar som Gud har förberett i förväg för sina utvalda medan de lever på jorden.

Helgedomssymboliken upphörde i början av det femte årtusendet efter 4 000 år av synd. Och om Guds projekt hade byggts över 4000 år, skulle de utvalda ha kommit in i resten av Gud som profeterats av den veckovisa sabbaten. Men så var inte fallet, för sedan Sakarja har Gud profeterat två allianser. Han utvecklar det andra och säger i Sak.2:11: ” *Många folk kommer att förenas med YaHWéH på den dagen och ska bli mitt folk; Jag vill bo mitt ibland er, och ni skall inse att HERREN Sebaot har sänt mig till er.* » De två allianserna illustreras av ” *två olivträd* ” i Zac.4:11 till 14: ” *Jag svarade och sade till honom: Vad betyder dessa två olivträd, till höger om ljusstaken och till vänster? **Jag talade en andra gång** och sade till honom: Vad betyder de två olivkvistarna, som är nära de två gyllene ledningar som guld rinner ur? Han svarade mig: Vet du inte vad de menar? Jag säger: **Nej, min herre**.* Och han sade: ”*Detta är de två smorda som står inför hela jordens Herre.* ” Att läsa dessa verser får mig att upptäcka en sublim subtilitet hos skaparen Gud, den Helige Ande som inspirerar det bibliska ordet. Sakarias tvingas fråga **två gånger** vad de ” *två olivträden* ” betyder för att Gud ska svara honom. Detta beror på att projektet med den gudomliga alliansen kommer att uppleva **två** på varandra följande faser, men den andra fasen lärs ut av den första. Det finns två av dem, men i verkligheten är de bara en, eftersom den andra bara är kulmen på den första. Ja, vad är det gamla förbundet värt utan Messias Jesu försonande död? Ingenting, inte ens svansen på ett päron, som munken Martin Luther skulle ha sagt. Och detta är orsaken till tragedin som fortfarande drabbar nationella judar idag. I dessa verser profeterar Gud också om deras förkastande av det nya förbundet genom svaret Sakarias ger på frågan ” *Vet du inte vad de menar?* ” Jag säger: **Nej, min herre** . För i själva verket kommer de nationella judarna att ignorera denna innebörd fram till ögonblicket för det sista testet som föregår Jesu Kristi återkomst, där de kommer att konvertera eller bekräfta sin väggran på bekostnad av deras existens.

Uppenbarligen har den kristna omvändelsen av hedniska folk bevisat att den gudomliga planen verkligen fullbordades i Jesu Kristi person och detta är det enda tecknet som Gud fortfarande erbjuder nationella judar att förbli i hans heliga allians. Sålunda bekräftat, detta andra eller nya förbund skulle sträcka sig över den sista tredjedelen av de 6000 åren av den jordiska syndens tid. Och det är först genom sin sista härliga återkomst som Jesus Kristus kommer att markera tiden för fullbordandet av det andra förbundet; för fram till denna återkomst förblir den undervisning som profeteras av symbolerna användbar för att förstå det övergripande projekt som Gud har förberett eftersom vi är skyldiga honom kunskapen om tiden för hans härliga återkomst: början av våren 2030. Således, 1844, genom att ge sabbaten till sina utvalda, använder Gud de lärdomar som är inskrivna i symboliken för den hebreiska helgedomen och Salomos tempel. Han fördömer den katolska söndagens synd som ärvt av kejsar Konstantin sedan den 7 mars 321, vilket antyder behovet av en ny ”rening av helgedomen” som verkligen fullbordades en gång för alla i Jesus Kristus, korsfäst och uppstånden. Gud väntade faktiskt till 1844 med att tydligare fördöma sitt fördömande av den ”romerska söndagen”. Eftersom dess antagande placerade den ursprungligen rena kristna tron under syndens förbannelse som bryter relationen med Gud i enlighet med tillkännagivandet i Dan.8:12.

Helgning innebär därför med nödvändighet respekt för den heliga sabbaten, i sig helgad av Gud från slutet av den första veckan av hans skapelse av jordsystemet. Speciellt eftersom den profeterar de utvaldas inträde i den vila som erhållits genom Jesu seger och den finns i det fjärde av Guds tio bud som finns i vittnesbördets ark på den allra heligaste plats, helgedomen, symbol för Den himmelske Guds Ande tre gånger helig, helig i fulländningen av hans tre på varandra följande roller Fader, Son och Helige Ande. Alla de saker som finns där ligger Gud varmt om hjärtat och måste vara lika kära i tankarna och hjärtan hos hans utvalda, hans barn, människor i hans "hus". Urvalet av de utvaldas autentiska helighet är därmed etablerat och identifierat.

Till skillnad från Mose lag som genomgår anpassningar för att främja Guds projekt, får det som är graverat på stenar ett evigt värde fram till världens ände. Och så är fallet med dess tio bud, av vilka inget kan modifieras och ännu mindre tas bort, som påvliga Rom vågade göra för det andra av dessa tio bud. Den djävulska avsikten att lura kandidaterna för evigheten framträder i tillägget av ett bud för att behålla siffran tio. Men det gudomliga förbudet mot att böja sig för varelser, graverade bilder eller framställningar har verkligen tagits bort. Vi kan ångra den här typen av saker men det tillåter oss ändå att avslöja falsk tro. Den som inte försöker förstå och förblir ytlig, lider logiskt sett av konsekvensen av sitt beteende; han ignorerar villkoren för sin dom tills han fördöms av Gud.

Templet eller den heliga platsen

Låt oss lämna den religiösa himmelska aspekten sedd från himlen för att se på den under det som religiös helighet ger den på jorden. Vi upptäcker det i elementen placerade i "tempeldelen" av "YAHWÉHs hus". I tabernaklet på Moses tid var detta rum uppenbarelsetältet. Det finns tre av dessa element och de gäller bordet med showbröd, ljusstaken med sju rör och sju lampor och rökelsealtaret placerat precis framför slöjan i mitten av rummet. När man kommer utifrån är brödbordet till vänster, i norr och ljusstaken till höger, i söder. Dessa symboler är de för en verklighet som tar form i livet för de utvalda som återlösts genom blodet som utgjutits av Jesus Kristus. De är perfekt kompletterande och oskiljaktiga.

Den gyllene ljusstaken med sju lampor

2 Mos.26:35: " *Du skall ställa upp bordet utanför förhänget och ljusstaken mitt emot bordet, på södra sidan av tabernaklet; och du ska duka bordet på norra sidan.* "

I templet är det placerat till vänster, på södra sidan. Symbolerna läses över tid, från söder till norr. Ljusstaken avbildar Guds Ande och ljus från början av det gamla förbundet. Den heliga alliansen är redan baserad på offret av *det påskliga "Guds lamm"* som symboliseras och föregås av lamm eller unga baggar som offrats sedan Adam. I Upp.5:6 är ljusstakens symboler fästa vid den: " *sju ögon som är Guds sju andar sända genom hela jorden*" och " *sju horn* " som tillskriver den helgelsen av makt.

Ljusstaken är till för att möta de utvaldas behov av ljus. De får det i Jesu Kristi namn, i vilken det gudomliga ljusets helgelse (= 7) finns. Denna helgelse symboliseras av siffran "sju" som finns närvarande i biblisk uppenbarelse sedan

sjudagarsveckan skapades från början. I Sakarja tillskriver Anden " sju ögon " till huvudstenen på vilken Serubbabel kommer att återuppbygga Salomos tempel som förstördes av babylonierna. Och han säger om dessa " sju ögon " : " Dessa sju är JaHWéHs ögon, som går genom hela jorden. » I Upp.5:6 tillskrivs detta budskap Jesus Kristus, " Guds Lamm " : " Och jag såg mitt på tronen och de fyra varelserna och mitt bland de äldste ett lamm som fanns där som om den var uppbränd. Han hade sju horn och sju ögon, vilka är Guds sju andar som sänts över hela jorden. " Denna vers bekräftar starkt helgelsen av Messias Jesu gudomlighet. Den store skaparen Gud sände sig själv till jorden för att uppfylla sitt frivilliga försoningsoffer i Jesus. Det är denna gudomliga Andes verkan som jag är skyldig de förklaringar som presenteras i mina verk. Ljus är progressivt och kunskap växer med tiden. Vi är skyldiga honom all vår förståelse för hans profetiska ord.

Parfymers altare

Genom att offra sin fysiska kropp till döden, i den perfekta normen för hans ande och hela hans själ, för Jesus Kristus fram för Gud en behaglig doft som den hebreiska riten symboliserar av parfymer. Kristus är representerad i dessa parfymer men också i rollen som officiant som erbjuder dem.

Precis framför förhänget, och vänd mot vittnesbördets ark och dess nådastol, finns det rökelsealtare som ger officianten, översteprästen, hans roll som förebedjare för de fel som begåtts av enbart hans utvalda. . . Ty Jesus tog inte på sig hela världens synder, utan bara de av sina utvalda som han gav tecken på sin tacksamhet. På jorden har översteprästen endast ett symboliskt profetiskt värde, eftersom rätten till förbön endast tillhör Kristus Frälsaren. Förbön är hennes ensamrätt och den har en " evig " karaktär enligt Melkisedeks ordning, vilket ytterligare förtydligas i Dan.8:11-12: " Hon reste sig till ledaren för armén, tog bort det eviga ~~offret från honom~~ och störtade platsen för hans helgedom. Armén överlämnades med det eviga ~~offret~~ på grund av synden; hornet kastade sanningen till marken och lyckades med sina åtaganden " ; och i Hebr.7:23. Orden " offer-" överstrukna citeras inte i den hebreiska originaltexten. I denna vers fördömer Gud konsekvenserna av det romerska påvliga styre. Den kristnas direkta relation till Jesus avleds till förmån för den påvliga ledaren; Gud förlorar sina tjänare som förlorar sina själar. I sin gudomliga fullkomlighet kan bara Gud i Kristus legitimera hans förbön, eftersom han erbjuder, som en lösen för dem för vilka han går i förbön, sitt frivilliga barmhärtiga offer som bär en behaglig lukt för Guddomaren Kärlek och Rättvisa som han representerar samtidigt. tid. Hans förbön är inte automatisk, han utövar den eller inte, beroende på om den återopande förtjänar det eller inte. Jesu Kristi förbön är motiverad av hans medkänsla för de naturliga köttsliga svagheterna hos sina utvalda, men ingen kan lura honom, han dömer och kämpar med rättvisa och rättfärdighet och erkänner sina sanna tillbedjare och slavar; vad hans sanna lärjungar är. I ritualen symboliserar parfymer den behagliga doften av Jesus som på så sätt kan be sina trogna helgons böner med sin personliga parfym som är behaglig för Gud. Principen liknar att krydda en rätt som ska ätas. Profetisk bild av den segerrike Kristus, den jordiske översteprästen blir föråldrad och måste försvinna

tillsammans med templet där han utövar sina religiösa riter. Förbönsprincipen kvarstår efter detta, eftersom de böner som riktas till Gud av de heliga framförs i Jesu Kristi himmelske förebedjares namn och förtjänster och Gud i fullhet på samma gång.

Bordet med showbröd

I templet är det placerat till höger, på norra sidan. Visningsbrödet representerar den andliga näring som utgör Jesu Kristi liv, sant himmelskt manna som ges till de utvalda. Det finns tolv bröd som det finns tolv stammar i den gudomliga och mänskliga alliansen fullbordade i Jesus Kristus helt Gud (= 7) och helt människa (= 5); siffran tolv är numret på denna allians mellan Gud och människan, Jesus Kristus är tillämpningen och den perfekta modellen. Det är på honom som Gud bygger sina allianser på de 12 patriarkerna, Jesu 12 apostlar, de 12 stammarna som beseglades i Upp.7. I läsningen av dess orientering till norr om "templet", är detta bord på sidan av det nya förbundet och på sidan av den stora keruben placerad till vänster i helgedomen.

Torget

Offeraltare

I Uppenbarelseboken 11:2 tillskriver Anden helgedomens "gård" ett särskilt öde: "Men den yttre förgården till templet, lämna den i utanför, och mät det inte; ty det har givits åt folken, och de skall trampa den heliga staden under fötterna i fyrtiotvå månader." "Tervlet" betecknar den yttre innergården som ligger före ingången till den heliga platsen eller det täckta templet. Där finner vi element av religiös ritual som berör den fysiska aspekten av varelser. Först finns det offeraltaret på vilket de offrade djuren bränns. Sedan Jesu Kristi ankomst, som kom för att utföra det fullkomliga offret, blev denna ritual föråldrad och slutade i enlighet med profetian i Dan.9:27: "Han skall sluta ett starkt förbund med många för en vecka och halva veckan **han skall låta offret och offret upphöra**; förödaren kommer att begå de mest avskyvärda saker, tills ruin och det som har lösts faller över förödaren." I Heb.10:6 till 9 bekräftas saken: "Du har inte tagit emot brännoffer eller syndoffer. Då sade jag: Se, jag kommer (I bokrullen talar det om mig) för att göra din vilja, o Gud. Efter att först ha sagt: Offer och offer du inte ville ha och du tog inte emot, varken brännoffer eller syndoffer (som offras enligt lagen), sade han sedan: Se, jag kommer för att göra din vilja. Han avskaffar alltså det första för att etablera det andra. Det är i kraft av denna vilja som vi helgas, genom offret av Jesu Kristi kropp, en gång för alla." Det verkar som om Paulus, den förmodade författaren till detta brev riktat till "hebreerna", skrev det under Jesu Kristi diktat; vilket motiverar dess enorma ljus och dess ojämförliga precision. Faktum är att endast Jesus Kristus personligen kunde säga till honom: "(I bokrullen handlar det om mig)". Men vers 8 i texten i Psalm 40 säger, "med bokrullen skriven för mig." Denna modifiering kan därför rättfärdigas av denna personliga handling av Kristus med Paulus, som förblev isolerad under tre år i Arabien, förberedd och instruerad direkt av Anden. Och jag påminner er om att detta redan var fallet med bokrullen skriven av Moses som skrev den under Guds diktat.

Havet, tank av tvättanläggningar

Det andra elementet i torget är tvagningsstanken, en prefiguration av dopritualen. Gud ger den ordet "hav" för dess namn. I mänsklig erfarenhet är havet synonymt med "död". Hon svalde antediluvierna med sin flod och dränkte hela Faraos kavalleri som förföljde Mose och hans hebreiska folk. I dopet, nödvändigtvis i total nedsänkning, är det meningen att den gamla syndiga människan ska dö för att komma upp ur vattnet som en ny varelse som återlöses och återskapas av Jesus Kristus som tillskriver honom sin fullkomliga rättvisa. Men detta är bara en teoretisk princip vars tillämpning kommer att bero på karaktären hos den kandidat som presenterar sig själv. Kommer han, som Jesus, vid dopet, för att göra Guds vilja? Svaret är individuellt och Jesus tillräkna eller tillräkna inte sin rättfärdighet beroende på fallet. Vad som är säkert är att den som vill göra hans vilja kommer att med glädje och tacksamhet respektera den heliga gudomliga lagen, vars överträdelse utgör synd. Om han måste dö i dopets vatten, är det inte fråga om att han återföds i Kristi tjänst, utom av misstag på grund av människans köttliga svaghet.

Således, renad från sina synder och iklädd Jesu Kristi tillräknade rättfärdighet, som prästen i det gamla förbundet, kan de kristna utvalda gå in i den heliga platsen eller templet för att tjäna Gud i Jesus Kristus. Den sanna gudomliga religionens väg avslöjas alltså av denna bildkonstruktion eftersom dessa bara är symboler, verkligheten kommer att dyka upp i de verk som de rättfärdigade utvalda kommer att föra inför människor, änglar och skaparen Gud.

Guds plan profeterade i bilder

I sin plan tog Gud bort de utvaldas synd genom Jesu Kristi blod som fördes till nådastolen i helgedomen eller det allra heligaste. Tillstånd för exceptionella utgrävningar på platsen för berget Golgata i Jerusalem fram till 1982, avslöjade adventistsjuksköterskearkeologen Ron Wyatt att Jesu blod faktiskt rann ner på vänstra sidan av nådastolen i en underjordisk grotta sex meter under korset om Kristi korsfästelse; det som ägde rum vid foten av berget Golgata. I den prästerliga ritén står prästen som placerats i den heliga platsen mot nådastolen och de himmelska tingen installerade i den allra heligaste platsen, helgedomen. Därför är det som finns till vänster om människan till höger om Gud. På samma sätt skrivs hebreiska från höger till vänster om människan, i nord-sydlig riktning, därför från vänster till höger om Gud. Sålunda är planen för de två förbunden skriven i läsningen av denna allra heligaste plats, från människans högra sida till vänster; eller motsatsen för Gud. Gamla förbundsjudar tjänade Gud under den symboliska bilden av keruben som ligger i helgedomen till höger om dem. Under deras allians stänktes blodet från geten som dödades på "försoningsdagen" på framsidan och på nådastolen. Stänket gjordes sju gånger med fingret av översteprästen mot öster. Det är sant att den gamla alliansen var den östliga fasen av hans räddningsprojekt. Syndarna som skulle få förlåtelse var själva i öster, i Jerusalem. Den dagen då Jesus utgjutit sitt blod, föll det på samma nådastol, och det nya förbundet som upprättades på hans blod och hans rättvisa började under den andra kerubens tecken på den vänstra, södra sidan. Således, sett

av Gud, skedde denna utveckling från hans vänster till **hans** "höger", sidan av hans välsignelse, som det står skrivet i Psaltaren 110:1: " *Av David. Psalm. HERRENS ord till min Herre: Sitt vid min högra sida, tills jag har gjort dina fiender till din fotpall* . Och bekräftande Hebr.7:17, verserna 4 till 7 specificerar: " *JahWeH har svurit, och han kommer inte att omvända sig: Du är en präst för evigt, på Melkisedeks sätt. Herren på din högra sida knäcker kungar på sin vredes dag. Han utövar rättvisa bland folken: allt är fullt av lik; han bryter huvuden över hela landet. Han dricker ur bäcken medan han går: det är därför han lyfter upp sitt huvud.* " Således får den ödmjuka men rättvisa Jesus Kristus hånare och rebeller att betala priset för deras förakt för det sublimes vittnesbördet om hans medlidande kärlek till sina återlösta utvalda.

Så att hebréerna när de går in i gården eller templet presenterar sin rygg för den "uppgående solen" som genom tiderna dyrkades av hedningarna på olika platser på jorden, ville Gud att helgedomen skulle byggas längs dess längd i öster-Västaxeln. I sin bredd låg den högra väggen på den allra heligaste platsen därför mot "norr" och den vänstra väggen på "södra" sidan.

I Matt.23:37 gav Jesus sig själv bilden av en "höna som skyddar sina ungar under sina vingar": " *Jerusalem, Jerusalem, som dödar profeterna och stenar dem som är sända till dig, hur många gånger har jag velat samla dina barn, som en höna samlar sina ungar under sina vingar, och du ville inte!* ". Detta är vad de två kerubernas utsträckta vingar lär ut, för var och en av de två på varandra följande allianserna. Enligt 2 Mos.19:4 jämför Gud sig själv med en "örn": " *Du har sett vad jag gjorde med Egypten, och hur jag bar dig på örnvingar och förde dig till mig* ". I Upp.12:14 specificerar han "stor örn": " *Och den stora örnens två vingar gavs till kvinnan, för att hon skulle flyga ut i öknen, till sin plats, där hon får näring för en tid, tid, och en halv tid, långt från ormens ansikte.* " Dessa bilder illustrerar samma verklighet: Gud skyddar dem han älskar för att de älskar honom, i de två på varandra följande allianserna, före och efter Jesus Kristus.

Slutligen, symboliskt, representerade det hebreiska templet Kristi kropp, de utvaldas och tillsammans Kristi brud, hans utvalda, de utvaldas församling. Av alla dessa skäl har Gud fastställt sanitära kostregler så att dessa olika former av templet är helgade och respekterade; 1Kor.6:19: " *Vet ni inte att er kropp är ett tempel för den helige Ande som är i er, som ni har från Gud, och att ni inte är er egen?* »

Guld, inget annat än guld

Vi måste också notera vikten av detta kriterium: alla möbler och redskap, keruberna och själva innerväggarna är gjorda av guld eller täckta med slagen guld. Det kännetecknande för guld är dess oföränderliga karaktär; detta är det enda värdet som Gud ger det. Det är inte förvånande att han gjorde guld till symbolen för perfekt tro, vars unika och perfekta förebild var Jesus Kristus. Tempelns inre och helgedomen avbildar den inre aspekten av Jesu Kristi ande bebodd av helgelse, renheten av Guds Helige Ande; hans karaktär var oföränderlig och detta var orsaken till hans seger över synd och död. Det exempel som Jesus gav presenteras av Gud som en förebild att efterlikna för alla hans utvalda; detta är dess krav, det enda villkoret för att bli individuellt och kollektivt förenlig med

evigt himmelskt liv, segrarnas lön och belöning. De värderingar som var hans måste bli våra, vi måste likna honom som kloner, som det står skrivet i 1 Joh 2:6: " *Den som säger att han förblir i honom måste också vandra som han vandrade - samma* ". Betydelsen av guld ges till oss i 1 Petr 1:7: " *att prövningen av din tro, som är dyrare än guld som förgår (som dock prövas av eld), kan resultera i lov, ära och ära. , när Jesus Kristus visar sig . Gud prövar sina utvaldas tro. Även om det är oföränderligt, kan guld innehålla spår av orena material, och för att ta bort det måste det värmas upp och smältas. Slaggen eller föroreningarna stiger sedan upp till ytan och kan avlägsnas. Det är bilden av upplevelsen av de återlösta lärjungarnas jordeliv, under vilken Kristus rycker upp det onda och renar dem och utsätter dem för olika prövningar. Och det är bara under villkoret av deras seger i prövningen som i slutet av deras liv, avgörs deras eviga öde av den store domaren Jesus Kristus. Denna seger kan bara uppnås genom hans stöd och hjälp, som han förklarade i Johannes 15:5-6 och 10 till 14: " *Jag är vinstocken, ni är grenarna. Den som förblir i mig och i vilken jag förblir bär mycket frukt, ty utan mig kan ni ingenting göra. Om någon inte förblir i mig, kastas han ut som en gren och vissnar; sedan samlar vi ihop grenarna, vi kastar dem i elden, och de brinner. "* Det krävs lydnad mot gudomliga bud: " *Om ni håller mina bud, kommer ni att förbli i min kärlek, precis som jag har hållit min Faders bud och förblir i hans kärlek. "* Att dö för sina vänner blir den perfekta kulmen på normen för ens sublimerade kärlek: " *Detta är mitt bud: Älska varandra, som jag har älskat er."* Det finns ingen större kärlek än att ge sitt liv för sina vänner. " Men detta erkännande av Jesus är villkorat: " *Ni är mina vänner, om ni gör vad jag befäller er ."**

Ljusstaken med sju lampor var för sin del gjord av massivt guld. Han kunde då bara symbolisera Jesu Kristi fullkomlighet. Guldets som senare hittades i den romersk-katolicismens kyrkor återspeglar påståendet om dess falska tro. Det är därför, å andra sidan, protestantiska tempel fräntogs alla prydnadsföremål, ödmjuka och strama. I symboliken för helgedomen och templet bevisar närvaron av guld att helgedomen bara kan representera den gudomlige Jesus Kristus. Men i förlängningen står det skrivet att han är huvudet, huvudet för kyrkan som är hans kropp i Ef.5:23-24: " *ty mannen är hustrus huvud, liksom Kristus är kyrkans huvud , som är hans kropp och som han är Frälsaren för. Nu, precis som kyrkan är underordnad Kristus, så måste också hustrur underordnas sina män i allt. »* Men sedan specificerar Anden: "Men , *älska era hustrur, såsom Kristus älskade kyrkan och gav sig själv för henne, för att helga henne genom ordet, efter att ha renat henne genom dop i vatten, för att göra denna kyrka framträda inför honom härlig, utan fläck eller rynka eller något sådant, men heligt och oklanderligt. "* Här är alltså, tydligt uttryckt, vad den sanna kristna religionen består av. Dess standard är inte bara teoretisk eftersom det är en praxis som implementeras i all sin verklighet. Överensstämmelse med standarden för hans uppenbarade " ord " krävs; som innebär att hålla Guds bud och förordningar och känna till de mysterier som uppenbaras i hans bibelprofetior. Detta kriterium, " *obestriddigt eller oklanderligt* " av de utvalda, återkallas och bekräftas i Uppenbarelseboken 14:5 där det tillskrivs de "adventistiska" helgonen av Kristi sanna slutliga återkomst. De är betecknade med symbolen för de " 144 000 " förseglade med " Guds sigill "

i Upp.7. Deras erfarenhet är helhetens helgelse. Denna studie visar att tabernaklet, helgedomen, templet och alla deras symboler profeterade Guds stora frälsningsprojekt. De fann sitt syfte och uppfyllelse i manifestationen av Jesu Kristi jordiska tjänst uppenbarad för människor. Således är förhållandet som den utvalde upprätthåller med honom av profetisk natur och karaktär; okunnig människa anförtror sig åt skaparen Gud som vet allt; som bygger sin framtid och uppenbarar den för honom.

Studiet av templet byggt av kung Salomo har just visat oss att vi inte får blanda ihop "tempeldelen" som är tillgänglig för människor med "helgedomen" som är reserverad uteslutande för den himmelske Guden. Som ett resultat av detta förlorar ordet "helgedom" som används istället för ordet "helighet" i Dan.8:14 denna gång all legitimitet, eftersom det handlar om en himmelsk plats där ingen rening är nödvändig 1843. Och tvärtom, ordet "helighet" avser de heliga som måste bryta sig från utövandet av synd på jorden för att bli helgade eller utvalda för utvalda av Gud.

Vid Jesu Kristi död slets slöjan som skilde "templet" från "helgedomen" av Gud, men bara de heligas böner skulle få andlig tillgång till den himmelska helgedomen där Jesus skulle gå i förbön för dem. Tempeldelen skulle fortsätta sin roll som samlingshus för de utvalda på jorden. Det var likadant 1843, principen förnyades. De heligas "tempel" finns kvar på jorden och i "helgedomen", endast det himmelska, återupptas Kristi förbön officiellt till förmån för endast de utvalda adventisternas utvalda. Det finns därför inte längre en "fristad" på jorden i den nya alliansen där dess symbol försvinner. Allt som återstår är de återlösta utvaldas andliga "tempel".

Den enda föreningen som krävde rening var människornas synder på jorden, för ingen av deras synder kom att orena himlen. Endast närvaron av djävulen och hans upproriska demoner kunde göra detta, varför Jesus Kristus, segrande, i Mikael drev ut dem från himlen och kastade dem på syndens jord där de måste stanna till sin död.

Det finns en sak till att förstå efter att ha diskuterat symboliken för helighet. Hur heliga dessa symboler än är så är de bara materiella ting. Sann helighet finns i de levande, vilket är anledningen till att Jesus Kristus var mer än templet som självt existerade enbart för att skydda Guds lag, bilden av hans karaktär och hans rättvisa kränkt av den jordiske syndaren. Det är bara för att tjäna som ett stöd för undervisningen av sina utvalda som Gud lät utföra dessa saker av Mose och hans arbetare. Det är för att undvika avgudadyrkans beteende som Gud bemyndigade en man, hans tjänare, Ron Wyatt, att hitta och röra vid arken med sitt vittnesbörd 1982. Eftersom "Jesu vittnesbörd" som "är profetians ande" är mycket överlägset för honom och mer användbar sedan han personligen kom för att avslöja innebörden av det räddningsprojekt som förberetts för hans utvalda utvalda på jorden. Ron Wyatt fick filma de tio budorden som änglar tog ut ur arken, men han vägrade behålla filmen. Dessa fakta bevisar att Gud i förväg visste hans vägran, men detta val skyddar oss från avgudadyrkan som en sådan inspelning kunde ha frambringat hos några av hans mer utsatta utvalda. Denna verklighet har uppenbarats för oss, så att vi behåller den i våra hjärtans tankar som ett ljuvt privilegium som ges av vår kärleks Gud.

Separationerna av Genesis

Medan studiet av detta verk har uppenbarat för oss hemligheterna som är gömda i Daniels profetior och Uppenbarelseboken, måste jag nu hjälpa dig att upptäcka profetiorna som uppenbarades i Första Moseboken, ett ord som betyder "början".

Uppmärksamhet!!! Det vittnesbörd som vi kommer att lägga märke till i detta studium av Första Moseboken kom direkt från Guds mun som dikterade det till sin tjänare Mose. Att inte tro på den här historien utgör den största upprördhet som kan göras mot Gud direkt, en upprördhet som definitivt stänger dörren till himlen eftersom den avslöjar den totala frånvaron av "tro, utan vilken det är omöjligt att vara behaglig mot Gud", enligt Hebréerna 11:6.

I prologen till sin apokalyps insisterade Jesus starkt på detta uttryck: "*Jag är alfa och omega, början och slutet*" som han citerar igen i slutet av sin uppenbarelse i Upp.22:13. Vi har redan noterat den profetiska karaktären i Första Moseboken, särskilt när det gäller sjudagarsveckan som profeterar sju tusen år. Här närmar jag mig denna Första Mosebok från aspekten av temat "**separation**" som särskilt kännetecknar den som vi kommer att se.

Första Mosebok 1

Den 1:a dagen

1 Mosebok 1:1: "*I begynnelsen skapade Gud himlarna och jorden*"

Som ordet "*början*" indikerar, skapades "*jorden*" verkligen av Gud som centrum och grunden för en ny dimension, parallell med de former av himmelskt liv som föregick den. För att använda bilden av en målare handlar det för honom om att skapa och genomföra skapandet av en ny målning. Men låt oss redan notera att "*himlarna och jorden*" är **åtskilda** från sitt ursprung. "*himlen*" betecknar det tomma, mörka och oändliga interstellära kosmos; och "*jorden*" visas då i form av en boll täckt av vatten. "*Jorden*" hade ingen preexistens för skapelseveckan eftersom den skapas i början eller "*början*" av skapandet av denna specifika jordiska dimension. Den kommer ur ingenting och tar form på Guds befallning för att fylla en roll som blev nödvändig på grund av den frihet som ligger till grund för den synd som begicks i himlen av dess allra första varelse; den som Jesaja 14:12 anger med namnen "*morgonstjärna*" och "*son av gryningen*" har blivit Satan sedan han utmanade Guds auktoritet. Han har sedan dess varit ledare för det befintliga himmelska rebellägret och det framtida jordiska lägret.

1 Mos.1:2: "*Jorden var formlös och tom: det var mörker över djupet, och Guds Ande vek över vattnet.*"

När en målare börjar med att applicera bakgrundsskiktet på duken, presenterar Gud den situation som råder i det himmelska livet som redan skapats och det jordiska livet som han kommer att skapa. Han betecknar alltså med ordet "*mörker*" allt som inte är i hans godkännande som han kommer att kalla "*ljus*" i

absolut opposition. Låt oss notera kopplingen som denna vers upprättat mellan ordet " *mörker* ", alltid i plural eftersom dess aspekter är flera, och ordet " *avgrund* " som betecknar jorden som inte bär någon form av liv. Gud använde denna symbol för att beteckna sina fiender: de "gudlösa" revolutionärerna och fria tänkarna i Upp.11:7 och rebellerna från den påvliga katolicismen i Upp.17:8. Men de upproriska protestanterna anslöt sig till dem 1843 och gick i tur och ordning under Satans herravälde, " *avgrundens ängel* " i Upp.9:11; som fick sällskap av den otrogna adventismen 1995.

I bilden som erbjuds i denna vers ser vi att "mörkret " skiljer " *Guds ande* " från " *vattnen* " som kommer att profetera symboliskt, i Daniel och Uppenbarelseboken, om massor av " *folk, nationer och tungomål* " under symbolerna " *hav* " i Dan.7:2-3 och Upp.13:1, och under "floder " i Upp.8:10, 9:14, 16:12, 17:1-15. Separationen kommer snart att tillskrivas den ursprungliga " *synden* " som kommer att begås av Eva och Adam . Som i bilden som ges, gnuggar Gud axlarna med mörkrets värld knuten till de upproriska änglarna som följer Satan i hans val att utmana Guds auktoritet.

1 Mos.1:3: " *Gud sa: Må det bli ljus! Och ljuset var*

Gud sätter sin standard för " *gott* " enligt sin egen och suveräna dom. Detta val av " *god* " är kopplat till ordet " *ljus* " på grund av dess härliga aspekt, synlig för alla och av alla, eftersom det goda inte genererar "skam" som leder till att människan gömmer sig för att utföra sin ondska. Denna "skam" kommer att kännas av Adam efter synden enligt 1 Mos 3, jämfört med 1 Mos 2:25.

1 Mos.1:4: " *Gud såg att ljuset var gott; och Gud skilde ljuset från mörkret ."*

Detta är den första domen som uttrycks av Gud. Han avslöjar sitt val av det **goda** som framkallats av ordet " *ljus* " och sitt fördömande av det **onda** som betecknas med ordet " *mörker* ".

Gud uppenbarar för oss syftet med sin jordiska skapelse och därför det slutliga resultatet som hans projekt kommer att uppnå: den definitiva **separationen** av dem som älskar hans " *ljus* " från dem som föredrar " *mörker* ". " *Ljus och mörker* " är de två val som möjliggjorts av principen om frihet som Gud ville ge alla sina himmelska och jordiska varelser. Dessa två motsatta läger har i slutändan två ledare; Jesus Kristus för " *ljuset* " och Satan för " *mörkret* ". Och dessa två motsatta läger, liksom jordens två poler, kommer också att ha två olika absoluta ändar; de utvalda kommer att leva för evigt i Guds ljus enligt Upp.21:23; och förstöras av Kristi återkomst, kommer rebellerna att hamna som " *stoft* " på den ödsliga jorden som återigen blir " *avgrunden* " i 1 Mos.1:2. Uppståndna för dom kommer de att slutgiltigt utplånas genom att förtäras i " *den andra dödens* " " *sjö av eld* " enligt Upp.20:15.

1 Mos.1:5: " *Gud kallade ljuset dag, och mörkret kallade han natt. Så blev det kväll och det blev morgon: det var den första dagen. "*

Denna " *första dag* " av skapelsen är tillägnad den definitiva separationen av de två lägren som bildas av valen " *ljus och mörker* " som kommer att möta varandra på jorden fram till Jesu Kristi slutliga seger och förnyelsen av skapelsen. Den " *första dagen* " är alltså " *markerad* " av den bemyndigande som Gud ger rebellerna att kämpa mot honom under de "sju tusen" åren som hela veckan

profeterat. Det är därför idealiskt att bli tecknet, det vill säga "märket" för den falska gudomliga tillbedjan som hittats under sex årtusenden bland otrogna hedniska eller judiska folk, men särskilt under den kristna eran, sedan antagandet av "dagen av den obesegrade solen" som en veckovilodag som påtvingats av Konstantin I:s kejserliga auktoritet den 7 mars 321. Så har den nuvarande "kristna" söndagen sedan detta datum blivit "vilddjurets märke" fortsatt till religiöst stöd som gavs till honom av den påvliga romersk-katolska tron från 538. Uppenbarligen hade "alfa" i Första Moseboken mycket att erbjuda till Jesu Kristi trogna tjänare på "omega"-tiden. Och det är inte över.

Den 2:a dagen

1 Mos.1:6: "Gud sade: Må det finnas en vidd mellan vattnet, och låt den **skilja** vattnet från vattnet."

Även här är det en fråga om **separation**: "vatten från vatten". Handlingen profeterar **separationen** av Guds varelser som symboliseras av "vattnen". Denna vers bekräftar den naturliga **separationen** av det himmelska livet från det jordiska livet och i båda, **separationen** av "Guds söner" från "djävulens söner" som ändå är kallade att leva tillsammans tills domen markerades av Jesu Kristi död för de upproriska onda änglarna, och fram till Jesu Kristi återkomst i härlighet för jordborna. Denna **separation** kommer att rättfärdiga det faktum att människan kommer att skapas lite underlägsen de himmelska änglarna eftersom den himmelska dimensionen kommer att vara otillgänglig för henne. Jordens historia kommer att vara en lång sortering fram till dess slut. Synd etablerade oordning och Gud organiserar denna störning genom selektiv sortering.

1 Mos.1:7: "Och Gud gjorde viddvidden och **skilde** vattnet som är under vidderna från vattnet som är ovanför vidderna. Och så var det."

Den givna bilden **skiljer** det jordiska livet som profeteras av "vattnen som är under" från det himmelska livet som är "över vidderna".

1 Mos.1:8: "Gud kallade vidderna himmel. Så blev det afton och det blev morgon: detta var den andra dagen."

Denna himmel betecknar det atmosfäriska skiktet som, bildat av de två gaserna (väte och syre) som utgör vatten, omger hela jordens yta och som inte är naturligt tillgängligt för människan. Gud kopplar det till närvaron av ett osynligt himmelskt liv, vilket är fallet eftersom djävulen själv kommer att få namnet "fursten över luftens makt" i Ef.2:2: "... i vilken du en gång vandrade, enligt denna världs väg, enligt **fursten över luftens makt**, den ande som nu verkar i upprors söner"; attityd som han redan hade i den himmelska världen.

Den 3:e dagen

1 Mos.1:9: "Gud sade: Låt vattnet som finns under himlen samlas på ett ställe, och låt torrt land synas. Och så var det."

Fram till denna tid täckte "vattnen" hela jorden men de innehöll ännu inte någon form av det marina djurlivet som kommer att skapas på den 5:e ^{dagen}. Denna precision kommer att ge all sin autenticitet till handlingen av floden i

Första Mosebok 6 som kommer att kunna sprida formen av djurliv i havet på den nedsänkta jorden; vilket då kommer att motivera att hitta marina fossiler och skal där.

1 Mos.1:10: " Gud kallade det torra landet jord, och vattenmassan kallade han hav. Gud såg att det var bra ."

Denna nya **separation** bedöms som " god " av Gud eftersom han bortom haven och kontinenterna ger dessa två termer " hav och land " rollen som två symboler som respektive kommer att beteckna den katolska kristna kyrkan och den kristna protestantiska lämnade den första under namnet av reformerta kyrkan. Deras **separation** som genomfördes mellan 1170 och 1843 bedöms därför som " god " av Gud. Och hans uppmuntran för sina trogna tjänare under reformationens tid uppenbarades i Uppenbarelseboken 2:18 till 29. I dessa verser finner vi detta viktiga förtydligande av verserna 24 och 25 som vittnar om en exceptionell tillfällig situation: "Till dig , till alla andra i Thyatira, som inte ta emot denna lära och som inte har känt till Satans djup, som de kallar dem, säger jag er: Jag lägger ingen annan **börda på er** ; håll **bara** fast vid det du har tills jag kommer ." Återigen, genom denna omgruppering, bringar Gud ordning i den oordning som skapats av upproriska änglar och mänskliga andar. Låt oss notera denna andra lära, " jorden " kommer att ge sitt namn till hela planeten eftersom den " torra " är beredd att vara den naturliga miljön för livet för människan för vilken denna skapelse är skapad av Gud. Eftersom den marina ytan är fyra gånger större än den torra jordens yta, kunde planeten ha tagit namnet " hav " bättre förtjänt men inte motiverat i det gudomliga projektet. Orden i detta "ordstäv": "fåglar flockas tillsammans och fjäderfåglar flockas tillsammans", finns i dessa grupperingar. Sålunda, mellan 1170 och 1843, räddades trofasta och fridfulla protestanter av Kristi rättvisa som undantagsvis tillräknades dem utan lydnad till sabbatsvilan av den sanna sjunde dagen: lördag. Och det är kravet på denna vila som gör " jorden " till symbolen för en falsk kristen tro från 1843, enligt Dan.8:14. Beviset för denna gudomliga dom finns i Upp 10:5 eftersom Jesus sätter " sina fötter " på " havet och jorden " för att krossa dem med sin vrede.

1 Mos.1:11: " Då sade Gud: Må jorden frambringa grönska, gräs som ger frö och fruktträd som ger frukt efter sitt slag, med sina fröer i sig på jorden. Och så var det . »

Den prioritet som Gud ger det torra landet bekräftas: för det första får det kraften att " **producera** " " grönska, gräs som bär frö, fruktträd som ger frukt enligt deras art" ; allt produceras först för människans behov, och i andra hand för de jordiska och himmelska djuren som kommer att omge henne. Dessa produktioner av jorden kommer att användas av Gud som symboliska bilder för att avslöja hans lärdomar för sina tjänare. Människan, liksom "trädet ", kommer att bära frukt, bra eller dålig.

1 Mos.1:12: " Jorden förde fram grönska, gräs som gav frö efter sitt slag och träd som gav frukt och hade sitt frö i sig efter sitt slag. Gud såg att det var bra. »

På denna 3:e ^{dag} försämrar inget fel verket skapat av Gud, naturen är perfekt, anses vara " god ". I perfekt atmosfärisk och jordisk renhet multiplicerar jorden sina produktioner. Fruktarna är avsedda för de varelser som kommer att

leva på jorden: män och djur som i sin tur kommer att producera frukt enligt deras personlighet.

1 Mos.1:13: " Så blev det kväll och det blev morgon, det var tredje dagen.
"

Den 4:e dagen

1 Mos.1:14: " Gud sade: Må det vara ljus på himlens valv, för att *skilja dag från natt; låt dem vara tecken för att markera tiderna, dagarna och åren.* "

En ny **separation** visas: " dag från natt ". Fram till denna fjärde dag erhöles inte dagsljus av en himlakropp. Separationen av dag och natt fanns redan i en virtuell form skapad av Gud. För att göra sin skapelse oberoende av sin närvaro, kommer Gud på den fjärde dagen att skapa himmelska stjärnor som kommer att tillåta människor att upprätta kalendrar baserade på dessa stjärnors position i det interstellära kosmos. Således kommer zodiakens tecken att dyka upp, astrologi före sin tid men utan den nuvarande spådomen som är knuten till den, d.v.s. astronomi.

1 Mos.1:15: " Och låt dem vara ljus på himlens vidder, för att lysa på jorden. Och så var det ."

" Jorden " måste vara upplyst av " dag " såväl som av " natt ", men " ljuset " av " dagen " måste överträffa " nattens " eftersom det är den symboliska bilden av sanningens Gud, skaparen av allt som lever. Och följden i ordningen " *nattdag* " profeterar hans slutliga seger mot alla hans fiender som också är hans älskade och välsignade utvalda. Denna roll som består av att " *upplysa jorden* " kommer att ge dessa stjärnor en symbolisk betydelse av religiös handling som undervisar om sanningar eller lögnar som presenteras i skaparens Gud.

1 Mos.1:16: " Gud gjorde de två stora ljusen, det större ljuset till att råda över dagen och det mindre ljuset att råda över natten; han gjorde också stjärnorna ."

Notera denna detalj noggrant: genom att frammana " *solen* " och " *månen* ", " *de två stora ljuskällorna* ", betecknar Gud solen med uttrycket " *den största* " medan förmörkelserna bevisar det, visar sig de två sol- och månskivorna för oss under samma storlek, den ena täcker den andra ömsesidigt. Men Gud som skapade den vet inför människan att dess lilla utseende beror på dess avstånd från jorden, solen är 400 gånger större men 400 gånger längre än månen. Genom denna precision bekräftar och bekräftar han sin högsta titel skapargud. Dessutom avslöjar den på ett andligt plan sin ojämförliga "storhet" jämfört med månens litenhet, symbol för natt och mörker. Tillämpningen av dessa symboliska roller kommer att beröra Jesus Kristus som heter " *ljus* " i Johannes 1:9: " *Detta ljus var det sanna ljuset, som, när det kommer till världen, upplyser varje människa* ". Låt oss notera att den antika alliansen av det köttsliga judiska folket byggt på en månkalendar placerades under tecknet på en "mörk" era; detta fram till Kristi första och andra ankomst. Precis som firandet av "nymånadernas högtider", en tid då den försvinnande månen blir osynlig, förutsade Kristi solera ankomst, som

Mal.4:2 jämför med en "rättfärdighetens sol": " *Men för dig, som fruktar mitt namn, rättfärdighetens sol skall gå upp, och helande skall finnas under hans vingar; du ska gå ut och du ska hoppa som kalvar från ett stall ...* ". Efter den gamla judiska alliansen blev " månen " symbolen för den falska kristna tron, successivt katolsk sedan 321 och 538, sedan protestantisk sedan 1843, och... institutionell adventist sedan 1994.

Versen nämner också " *stjärnorna* ". Deras ljus är svagt men de är så många att de ändå lyser upp himlen av jordiska nätter. " *Stjärnan* " blir därmed symbolen för religiösa budbärare som står kvar eller som faller som tecknet på det " *6:e inseglet* " i Upp.6:13 där stjärnornas fall kom att profetera den 13 november 1833 för de utvalda protestantismens massiva fall år 1843. Detta fall gällde också Kristi budbärare, mottagare av budskapet från " *Sardis* " till vilka Jesus förklarade: " *du anses vara levande och du är död* ". Denna höst återkallas i Upp.9:1: " *Den femte ängeln blåste i sin trumpet. Och jag såg en stjärna som hade fallit från himlen till jorden . Han fick nyckeln till avgrundsgropen .* " Före protestanternas fall frammanar Uppenbarelseboken 8:10 och 11 den katolicism som definitivt fördömts av Gud: " *Den tredje ängeln blåste i basunen. Och från himlen föll en stor stjärna som brann som en fackla ; och den föll på en tredjedel av floderna och på vattenkällorna. »* Vers 11 ger den namnet " *Wormwood* ": " *Namnet på denna stjärna är Wormwood ; Och tredjedelen av vattnet förvandlades till malört , och många män dog vid vattnet, därför att de hade blivit bittra.* " Saken bekräftas i Upp. 12:4: " *Hans svans drog bort en tredjedel av himlens stjärnor och kastade dem till jorden. Draken stod framför kvinnan som skulle föda, för att sluka hennes barn när hon hade fött barn . De religiösa budbärarna kommer då att bli offer för avrättningarna av de franska revolutionärerna i Uppenbarelseboken 8:12: " *Den fjärde ängeln blåste i basunen. Och en tredjedel av solen slogs, och en tredjedel av månen och en tredjedel av stjärnorna, så att en tredjedel förmörkades, och dagen förlorade en tredjedel av sitt ljus, och natten likaså .* Målen för fritänkande revolutionärer som är fientliga mot alla former av religion är också, alltid delvis (*den tredje*), " *solen* " och " *månen* " .*

I 1 Mos.15:5 symboliserar " *stjärnorna* " den " *frö* " som utlovats till Abraham: " *Och när han hade fört honom ut, sade han: Se upp mot himlen och räkna stjärnorna, om du kan räkna dem. Och han sade till honom: Detta skall vara din säd .* " Uppmärksamhet! Budskapet indikerar en talrik mängd men säger ingenting om kvaliteten på tron hos denna skara där Gud kommer att finna " *många kallade men få utvalda* " enligt Matt.22:14. " *Stjärnorna* " symboliserar återigen de utvalda i Dan.12:3: " *De som är intelligenta kommer att lysa som himlens prakt, och de som lär ut rättfärdighet för många kommer att lysa som stjärnorna för evigt och alltid* " .

1 Mos.1:17: " *Gud satte dem på himlens vidder för att ge ljus åt jorden.* "

Vi ser här av en andlig anledning Guds insisterande på denna roll som stjärnorna: " *att upplysa jorden* " .

1 Mos.1:18: " *att styra dagen och natten och att skilja ljuset från mörkret. Gud såg att det var bra .* "

Här bekräftar Gud den andliga symboliska rollen för dessa stjärnor genom att länka samman " *dag och ljus* " å ena sidan och " *natt och mörker* " å andra sidan.

1 Mos.1:19: " *Så blev det kväll och det blev morgon, det var fjärde dagen.* "

Jorden kan nu dra nytta av ljus och solvärme för att säkerställa dess fertilitet och produktion av vegetabilisk mat. Men solens roll kommer att bli viktig först efter synden som Eva och Adam kommer att begå. Livet fram till detta tragiska ögonblick vilar på den mirakulösa kraften i Guds skaparkraft. Det jordiska livet är organiserat av Gud för denna tid då synden kommer att drabba jorden med all dess förbannelse.

Den 5:e dagen

1 Mos.1:20: " *Gud sade: Må vattnet föra fram levande varelser i överflöd, och låt fåglar flyga över jorden till himlens vidder.* "

På denna femte ^{dag} ger Gud " *vattnen* " kraften att " *framställa i överflöd levande djur* " så många och så olika att modern vetenskap har svårt att räkna upp dem alla. På botten av avgrunden i totalt mörker upptäcker vi en okänd livsform av små fluorescerande djur som blinkar, blinkar och ändrar ljusintensitet och jämn färg. Likaså kommer himlens yta att få animationen av " *fåglarnas* " flykt. Här visas symbolen för " *vingar* " som tillåter bevingade köttsliga djur att röra sig genom luften. Symbolen kommer att fästas på himmelska andar som inte behöver den eftersom de inte är föremål för jordiska och himmelska fysiska lagar. Och i jordens bevingade arter kommer Gud att tillskriva sig själv bilden av " *örnen* " som reser sig högst i höjd bland alla arter av fåglar och flygande djur. " *Örnen* " blir också symbolen för imperiet, för kung Nebukadnessar i Dan.7:4 och den för Napoleon 1:a ¹ Upp.8:13: " *Jag tittade och jag hörde en örn som flyger mitt i från himlen* , säga med hög röst: *Ve, ve, ve dem som bor på jorden, på grund av de andra ljuden av de tre änglarnas trumpeter som är på väg att ljuda!* » Framträdandet av denna imperialistiska regim profeterade de tre stora " *olyckorna* " som kommer att drabba invånarna i västerländska länder under symbolen för de tre sista " *trumpeterna* " av Apo. 9 och 11, från 1843, då dekretet i Dan.8:14 trädde i kraft.

Förutom " *örnen* " kommer de andra " *fåglarna på himlen* " att symbolisera de himmelska änglarna, de goda och de onda.

1 Mos.1:21: " *Gud skapade stora fiskar och alla levande varelser som rör sig, vilka vattnet producerade i överflöd efter sitt slag; han skapade också varje bevingad fågel efter sitt slag. Gud såg att det var bra.* "

Gud förbereder det marina livet för syndens tillstånd, den tid då den " *största fisken* " kommer att göra den minsta till sin mat, detta är det planerade ödet och nyttan av deras överflöd i varje art. De " *vingade fåglarna* " kommer inte att undgå denna princip eftersom de också kommer att döda varandra för mat. Men före synden skadar inget havsdjur eller fågel någon annan, livet besjälar dem alla och de lever tillsammans i perfekt harmoni. Det är därför Gud bedömer situationen " *bra* ". De marina " *djuren* " och " *fåglarna* " kommer att spela en

symbolisk roll efter synden. De dödliga striderna mellan arter kommer sedan att ge "havet" betydelsen av "död" som Gud ger det i ritualen för de hebreiska prästernas tvagning. Karet som används för detta ändamål kommer att få namnet "hav" till minne av korsningen av "röda havet", båda sakerna är en förebild av det kristna dopet. Genom att ge det namnet "vildjuret som stiger upp ur havet" i Upp. 13:1, identifierar Gud den romersk-katolska religionen och monarkin som stöder den med en församling av "döda" som dödar och slukar sina grannar som fisken från "havet". På samma sätt kommer örnarna, hökarna och hökarna att sluka duvorna och duvorna på grund av Evas och Adams synd och många fler av deras mänskliga ättlingar fram till Kristi återkomst i härlighet.

1 Mos.1:22: "Gud välsignade dem och sade: Var fruktsamma och föröka dig och fyll havens vatten; och låt fåglarna föröka sig på jorden."

Guds välsignelse materialiseras genom förökningen, i detta sammanhang den av marina djur och fåglar, men också snart, den av människor. Kristi kyrka är också kallad att multiplicera antalet anhängare, men där räcker inte Guds välsignelse, eftersom Gud kallar, men han tvingar ingen att svara på hans erbjudande om frälsning.

1 Mos.1:23: "Så blev det kväll och det blev morgon: det var femte dagen."

Observera att det marina livet skapas på den femte dagen, alltså **skilt** från skapandet av jordelivet, på grund av dess andliga symbolik som rör den första formen av förbannad och avfällig kristendom; vad den katolska religionen i Rom kommer att representera sedan den 7 mars 321, datumet för antagandet av den falska hedniska vilodagen, den första dagen och "solens dag", som därefter omdöpts till: söndag, Herrens dag. Denna förklaring bekräftas av uppkomsten av romersk katolicism under det 5:e ^{millenniet} och det av protestantismen som dök upp under det 6:e ^{millenniet}.

Den 6:e dagen

1 Mos.1:24: "Gud sade: Må jorden frambringa levande djur efter deras slag, boskap, kräldjur och jordens djur efter deras slag. Och så var det."

Den 6:e ^{dagen} markeras av skapandet av jordlevande liv som i sin tur, efter havet, "producerar levande djur efter deras slag, nötkreatur, krypdyr och landdjur, efter deras art." Gud sätter igång en process för reproduktion av alla dessa levande varelser. De kommer att spridas över landytan.

1 Mos.1:25: "Gud gjorde jordens vilda djur efter deras slag, boskapen efter deras slag och allt kräldjur på jorden efter deras slag. Gud såg att det var bra."

Denna vers bekräftar handlingen som beställdes i den föregående. Låt oss den här gången notera att Gud är skaparen och regissören av detta jordlevande djurliv som produceras på jorden. Liksom havets djur kommer landdjur att leva i harmoni fram till tiden för mänsklig synd. Gud finner denna djurskapelse "god" där symboliska roller skapas och han kommer att använda dem i sina profetiska budskap efter etableringen av synd. Bland reptilerna kommer "ormen" att spela en huvudroll som ett medium som anstiftar synd som används av djävulen. Efter

synden kommer jordens djur att förstöra varandra art mot art. Och denna aggressivitet kommer, i Uppenbarelseboken 13:11, att rättfärdiga namnet " *vilddjuret som reser sig från jorden* " som betecknar den protestantiska religionen i dess sista status förbannad av Gud i samband med det ultimata testet av adventistisk tro, rättfärdigad av den sanna återkomsten av Jesus Kristus planerad till våren 2030. Observera dock att protestantismen bär på denna förbannelse som ignorerats av folkmassan sedan 1843.

1 Mos.1:26: " *Då sade Gud: Låt oss göra människor till vår avbild, efter vår likhet, och låt henne råda över havets fiskar och över luftens fåglar och över boskapen och över hela jorden och allt det krypande som kryper på jorden.* "

Genom att säga " *Låt oss göra* " associerar Gud med sitt skapande arbete den trogna änglavärlden som bevittnar hans agerande och omger honom full av entusiasm. Under temat **separation** , notera här, grupperad på den 6:e ^{dagen} , den jordlevande djurskapelsen och människans som nämns i denna vers 26, numret på Guds namn, nummer erhållet genom tillägg av de fyra hebreiska bokstäverna "Yod" = 10 +, Hé = 5 +, Wav = 6 +, Hé = 5 = 26"; bokstäver som utgör hans namn translittererade "YaHWéH". Detta val är desto mer berättigat eftersom " *människan* " " *gjord till Guds avbild* " kommer att representera honom symboliskt i den jordiska skapelsen som en avbild av Kristus. Gud ger honom hans fysiska och mentala aspekt, det vill säga förmågan att bedöma mellan gott och ont, vilket kommer att göra honom ansvarig. Skapat samma dag som djuren kommer " *människan* " att få valet av sin " *liknelse* ": Gud eller djuret, " *odjuret* ". Men det är genom att låta sig förföras av "ett djur", " *ormen* ", som Eva och Adam kommer att skära av sig själva från Gud och förlora sin " *liknelse* ". Genom att ge människan herravälde över " *de kräldjur som kryper på jorden* " uppmanar Gud människan att ha herravälde över "ormen" och därför inte låta sig lära sig av den. Tyvärr för mänskligheten kommer Eva att isoleras och separeras från Adam när hon förförs och görs skyldig till synden olydnad.

Gud anförtror människan hela sin jordiska skapelse med de liv den innehåller och producerar i haven, på jorden och i himlen.

1 Mos.1:27: " *Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne, till man och kvinna skapade han.* "

Den 6:e ^{dagen} varar som de andra, 24 timmar och det verkar som om mannens och kvinnans skapelser är grupperade här i det pedagogiska syftet att sammanfatta deras skapelse. Faktum är att Gen.2 tar upp denna skapelse av människan genom att avslöja många handlingar som förmodligen utfördes under flera dagar. Berättelsen i detta kapitel 1 får alltså en normativ karaktär som avslöjar de symboliska värden som Gud ville ge till de första sex dagarna i veckan.

Den här veckan har desto mer symboliskt värde eftersom den avbildar Guds räddningsprojekt. "Mannen" symboliserar och profeterar Kristus och "kvinnan", den "utvalda kyrkan" som kommer att resas upp från honom. Vidare, före synden, spelar realtid ingen roll eftersom i tillståndet av perfektion är tiden inte räknad och nedräkningen av "6000 år" kommer att börja under den första våren som präglas av den första mänskliga synden. I perfekt regelbundenhet följer 12-timmarsnätter och 12-timmarsdagar på varandra kontinuerligt. I denna vers

betonar Gud likheten med människan skapad efter sin egen avbild. Adam är inte svag, han är full av styrka och han skapades kapabel att motstå djävulens frestelser.

1 Mos.1:28: ” Och Gud välsignade dem, och Gud sade till dem: Var fruktsamma och föröka dig, fyll jorden och lägg den under dig. och härska över havets fiskar och över luftens fåglar och över alla levande varelser som rör sig på jorden. ”

Budskapet riktas av Gud till hela mänskligheten, varav Adam och Eva är de ursprungliga förebilderna. Liksom djur blir de i sin tur välsignade och uppmuntrade att fortplanta sig för att föröka människor. Människan får herravälde över djurvarelser från Gud, vilket innebär att hon inte får låta sig domineras av dem, av sentimentalitet och sentimental svaghet. Han får inte skada dem utan leva i harmoni med dem. Detta i sammanhanget som föregår syndens förbannelse.

1 Mos.1:29: “ Och Gud sade: Se, jag ger dig all ört som bär frö, som finns på hela jordens yta, och varje träd som har frukt på sig, som ger frö: det ska vara din mat .”

I sin växtskapelse uppenbarar Gud all sin godhet och generositet genom att multiplicera antalet frön av varje art av växter, fruktträd, spannmål, örter och grönsaker. Gud erbjuder människan modellen för perfekt näring som främjar god fysisk och mental hälsa som är gynnsam för hela organismen och den mänskliga själen, även idag som på Adams tid. Detta ämne har presenterats sedan 1843 av Gud som ett krav för hans utvalda och det får ännu större betydelse i våra sista dagar där maten är offer för kemikalier, gödningsmedel, bekämpningsmedel och andra som förstör livet istället för att främja det. .

1 Mos.1:30: “ Och åt alla jordens vilddjur och till alla himlens fåglar och till allt som rör sig på jorden och som har livsande i sig, ger jag varje grön ört till föda. Och så var det .”

Denna vers presenterar nyckeln som motiverar möjligheten till detta harmoniska liv. Allt levande är veganskt, så de har ingen anledning att skada sig själva. Efter synden kommer djur oftast att attackera varandra för mat, döden kommer då att drabba dem alla på ett eller annat sätt.

1 Mos.1:31: ” Gud såg allt som han hade gjort, och se, det var mycket gott. Så blev det afton och det blev morgon, det var sjätte dagen. ”

I slutet av den 6:e ^{dagen} är Gud nöjd med sin skapelse som, med människans närvaro på jorden, denna gång bedöms som " **mycket bra** ", medan den bara var " **god** " i slutet av den 5:e ^{dagen} .

Guds avsikt att **skilja** de första 6 dagarna i veckan från den 7 ^{demonstreras} av deras gruppering i detta kapitel 1 i Första Moseboken. På detta sätt förbereder han strukturen för det fjärde ^{budet} i sin gudomliga lag som han kommer att presentera på sin tid för hebréerna som befriats från det egyptiska slaveriet. Sedan Adam har människor haft sex dagar i veckan, varje vecka, på sig att utföra sina jordiska sysselsättningar. För Adam började saker och ting bra, men efter att ha skapats av honom, kommer kvinnan, hans gudgivna " **hjälpare** ", att föra in synden i den jordiska skapelsen som 1 Mos.3 kommer att avslöja. Av kärlek till sin fru kommer Adam i sin tur att äta den förbjudna frukten och hela paret kommer att drabbas av syndens förbannelse. I denna handling profeterar Adam Kristus som kommer att

delat och betala i hans ställe för sin älskade utvalda kyrkas fel. Hans död på korset, vid foten av berget Golgata, kommer att sona för synden som begåtts och erövrar synden och döden, Jesus Kristus kommer att få rätten att få sina utvalda att dra nytta av hans fullkomliga rättvisa. Han kan därmed erbjuda dem evigt liv förlorat sedan Adam och Eva. De utvalda kommer samtidigt att gå in i detta eviga liv i början av det 7:e ^{årtusendet}, det är då som sabbatens profetiska roll kommer att uppfyllas. Du kan därför förstå varför detta tema med vila på den 7:e ^{dagen} presenteras i kapitel 2 i Första Moseboken, **separerat** från de första 6 dagarna grupperade i kapitel 1.

Första Mosebok 2

Den sjunde dagen

1 Mos.2:1: " *Så fullbordades himlarna och jorden och hela deras här .* "

De första sex dagarna är åtskilda från den " **sjunde** " eftersom Guds skapande verk av jorden och himlen tar slut. Detta gällde för att grunden lades till skapat liv under den första veckan, men ännu mer, för de 7000 år som den också profeterade. De första sex dagarna tillkännager att Gud kommer att arbeta i motgång inför djävulens läger och hans destruktiva handlingar i 6000 år. Hans arbete kommer att bestå i att locka sina utvalda till sig för att välja ut dem bland alla människor. Han kommer att ge dem olika bevis på sin kärlek och kommer att behålla dem som älskar och godkänner honom i alla hans aspekter och alla områden. För de som inte gör detta kommer att ansluta sig till djävulens förbannade läger. " *Armén* " som citeras betecknar de levande krafterna i de två lägren som kommer att motsätta sig och bekämpa varandra på " *jorden* " och i " *himlen* " där " *himlens stjärnor* " symboliserar dem. Och denna kamp för urval kommer att pågå i 6000 år.

1 Mos.2:2: " *På den sjunde dagen fullbordade Gud sitt verk som han hade gjort, och han vilade på den sjunde dagen från allt sitt arbete som han hade utfört.* "

I slutet av den första veckan av jordens historia lär Guds vila en första läxa: Adam och Eva har ännu inte syndat; som förklarar möjligheten för Gud att uppleva sann vila. Guds vila är därför betingad av frånvaron av synd i hans skapelser.

Den andra lektionen är mer subtil och den är gömd i den profetiska aspekten av denna " **sjunde dag** " som är en bild av det " **sjunde** " millenniet av det stora frälsningsprojekt som programmerats av Gud.

Inträdet i det " **sjunde** " millenniet, kallat " *tusen år* " i Upp.20:4-6-7, kommer att markera fullbordandet av urvalet av de utvalda. Och för Gud och hans utvalda frälsta levande eller uppståndna, men när alla förhärligas, kommer resten som erhålls vara följden av Guds seger i Jesus Kristus över alla hans fiender. I den hebreiska texten är verbet " *vilad* " "shavat" från samma rot som ordet " *sabbat* " .

1 Mos.2:3: " *Gud välsignade den sjunde dagen och helgade den, eftersom han på den vilade från allt sitt verk som han hade skapat genom att göra det.* "

Ordet sabbat nämns inte men dess bild finns redan i **helgelsen** av den "**sjunde dagen**". Förstå därför väl orsaken till denna **helgelse** av Gud. Hon profeterar ögonblicket då hennes offer i Jesus Kristus kommer att få sin slutgiltiga belöning: lyckan att vara omgiven av alla sina utvalda som i sin tid vittnade om sin trohet i martyrskap, lidande, berövande, oftast fram till döden. Och i början av det "**sjunde**" millenniet kommer de alla att vara vid liv och kommer inte längre att behöva frukta döden. För Gud och hans trogna läger, kan man föreställa sig orsaken till större "**vila**" än detta? Gud kommer inte längre att se dem som älskar honom lida, han kommer inte längre att behöva dela deras lidande, det är denna "**vila**" som han firar varje "**sjundedagssabbat**" i våra eviga veckor. Denna frukt av hans slutliga seger kommer att ha erhållits genom Jesu Kristi seger över synd och död. I sig själv, på jorden och bland andra människor utförde han ett knappt trovärdigt verk: han tog döden på sig för att skapa sitt utvalda folk och sabbaten tillkännagav från Adam till mänskligheten att han skulle erövra synden för att erbjuda sin rättfärdighet och eviga liv till dem som älskar och tjänar honom troget; något som Upp.6:2 förkunnar och bekräftar: "*Jag såg och se, en vit häst visade sig. Den som red den hade en båge; en krona gavs åt honom, och han gav sig ut som segrare och för att segra.*"

Inträdet i det sjunde årtusendet markerar de utvaldas inträde i Guds evighet, vilket är anledningen till att den sjunde dagen i denna gudomliga berättelse inte avslutas med uttrycket "det var en kväll, det var Det var morgonen, det var ...dag." I sin apokalyps som gavs till Johannes kommer Kristus att frammana detta sjunde årtusende och han kommer att avslöja att det också kommer att bestå av "**tusen år**" enligt Uppenbarelseboken 20:2-4, som de första sex som föregick det. Det kommer att bli en tid av himmelsk dom under vilken de utvalda måste döma de döda i det förbannade lägret. Minnet av synd kommer därför att upprätthållas under dessa sista "**tusen år**" av den stora sabbaten som profeteras varje helg. Endast den sista domen kommer att sätta stopp för tanken på synd när, i slutet av det sjunde årtusendet, alla fallna kommer att ha förstörts i "**den andra dödens eldsjö**".

Gud ger förklaringar om sin jordiska skapelse

Varning: Missledda människor sår tvivel genom att presentera denna del av Första Moseboken 2 som ett andra vittnesbörd som skulle motsäga berättelsen om Första Moseboken 1. Dessa människor har inte förstått den narrativa metod som Gud använder. Han presenterar i Första Mosebok 1, hela de första sex dagarna av hans skapelse. Sedan, från 1 Mos.2:4, återvänder han för att ge ytterligare detaljer om vissa ämnen som inte förklaras i 1 Mosebok 1.

1 Mos.2:4: "*Detta är ursprunget till himlarna och jorden, när de skapades*"

Dessa ytterligare förklaringar är absolut nödvändiga eftersom temat synd måste få sina egna förklaringar. Och som vi har sett är detta syndtema allestädes närvarande i de former som Gud har gett till sina jordiska och himmelska prestationer. Själva konstruktionen av sjudagarsveckan bär på många mysterier som bara tiden kommer att uppenbara för Kristi utvalda.

1 Mos.2:5: " När JaHWéH Gud skapade jorden och himlen, fanns ännu inte en buske av marken på jorden, och inget gräs på marken hade ännu grott fram, ty JaHWéH Gud hade inte sänt regn på jorden, och det fanns ingen man att odla marken .

Lägg märke till utseendet på namnet " YaHWéH " som Gud gav sig själv på Moses begäran enligt 2 Mosebok 3:14-15. Moses skriver denna uppenbarelse under påbud från Gud som han kallar " YAHWéH ". Den gudomliga uppenbarelsen här tar sin historiska referens från uttåget från Egypten och skapandet av nationen Israel.

Bakom dessa till synes mycket logiska detaljer döljer sig profeterade idéer. Gud framkallar tillväxten av växtliv, " buskar och örter på fälten ", som han lägger till " regn " och närvaron av " människan " som kommer att " odla jorden ". År 1656, efter Adams synd, i 1 Mos.7:11, kommer " flodens regn " att förstöra växtlivet, " buskar och örter på fältet " såväl som " människan " och hennes " grödor " på grund av syndens intensifiering.

1 Mos.2:6: " Men en ånga steg upp från jorden och vattnade hela jordens yta. "

Innan han förstör något, före synden, låter Gud " jorden vattnas över hela dess yta av en ånga" . Handlingen är mild och effektiv och passar det syndfria, härliga och fullkomligt rena livet. Efter synden kommer himlen att sända destruktiva stormar och skyfall som ett tecken på dess förbannelse.

Bildandet av människan

1 Mos.2:7: " Herre Gud formade människan av jordens stoft och blåste livsande i hennes näsborrar, och människan blev en levande varelse. "

Människans skapelse bygger på en ny **separation** : den av " jordens stoft ", varav en del tas för att bilda ett liv skapat till Guds avbild. I denna handling avslöjar Gud sin plan för att skaffa och i slutändan välja utvalda människor av jordiskt ursprung som han kommer att göra eviga.

När Gud skapar henne är människan föremål för särskild uppmärksamhet från sin Skapare. Observera att han " bildar " honom från " jordens stoft " och detta enda ursprung profeterar hans synd, hans död och hans återkomst till tillståndet " stoft ". Denna gudomliga handling är jämförbar med den hos en " keramiker " som formar ett " lerkärl" ; bild som Gud kommer att göra anspråk på i Jer.18:6 och Rom.9:21. Dessutom kommer " människans " liv att bero på hans " andning " som Gud andas in i hans " **näsborrar** ". Det är därför verkligen lungandningen och inte andedräkten som många tänker på. Alla dessa detaljer avslöjas för att påminna oss om hur bräckligt mänskligt liv är, beroende av Gud för dess förlängning. Det förblir frukten av ett permanent mirakel eftersom livet bara finns i Gud och bara i honom. Det var genom hans gudomliga vilja som " *människan blev en levande varelse* ." Om livet för en god eller ond människa förlängs, är det bara för att Gud tillåter det. Och när döden drabbar honom är det fortfarande hans beslut som ifrågasätts.

Före synden skapades Adam perfekt och oskyldig, besatt av kraftfull vitalitet och gick in i evigt liv, omgiven av eviga ting. Endast formen av hans skapelse profeterar hans fruktansvärda öde.

1 Mos.2:8: " *Då planterade JaHWéH Gud en trädgård i Eden, på östra sidan, och där placerade han mannen som han hade skapat.* "

En trädgård är bilden av den idealiska platsen för människan som finner alla dess förtrollande närings- och visuella element samlade där; magnifika blommor som inte bleknar och aldrig förlorar sina parfymer av behagliga dofter multiplicerat till oändligheten. Denna mat som erbjuds i trädgården bygger inte upp ens liv som, före synden, inte är beroende av mat. Mat konsumeras därför av människan för hennes enda nöje. Precisionen " *Gud planterade en trädgård* " vittnar om hans kärlek till sin varelse. Han blir trädgårdsmästare för att erbjuda människan denna underbara plats att bo på.

Ordet Eden betyder "lusternas trädgård" och med Israel som en central referenspunkt, lokaliserar Gud detta Eden öster om Israel. För sina "fröjder" placeras människan i denna läckra trädgård av Gud, hans Skapare.

1 Mos.2:9: " *Jahve Gud gjorde träd av alla slag att växa upp ur jorden, behagliga att se och goda att äta, och livets träd mitt i trädgården och kunskapens träd på gott och ont.* "

En trädgårds karaktär är närvaron av fruktträd som erbjuder den "färdiga att äta" som utgör deras frukter med flera mjuka och söta smaker. De är alla där för Adams enda nöje, fortfarande ensamma.

I trädgården finns också två träd med diametralt motsatta tecken: " *livets träd* " som intar den centrala platsen, " *mitt i trädgården* ". På så sätt är trädgården och dess frodiga utbud helt knuten till den. Nära honom finns "*trädet till kunskap om gott och ont*". Redan i dess beteckning profeterar ordet " *ond* " tillgång till synd. Vi kan då förstå att dessa två träd är bilderna av de två lägren som kommer att möta varandra på syndens jord: Jesu Kristi läger avbildad av " *livets träd* " mot djävulens läger som, liksom namnet av " *trädet* " indikerar, har känt eller upplevt, successivt, " *gott* " från dess skapelse till den dag då " *ondskan* " fick det att göra uppror mot sin Skapare; vad Gud kallar "synda mot honom". Jag påminner dig om att dessa principer om " *gott och ont* " är de två valen eller två möjliga extrema motsatta frukter som **den totala friheten** för en " *levande varelse* " ger. Om den första ängeln inte hade gjort det, skulle andra änglar fortfarande ha gått i uppror, vilket den jordiska erfarenheten av mänskligt beteende nu redan har bevisat.

I allt det generösa offret i trädgården som Gud har förberett åt Adam finns detta träd " *till kunskapen om gott och ont* " som är till för att pröva människans trofasthet. Denna term " *kunskap* " måste förstås väl eftersom verbet " *att veta* " för Gud får en extrem betydelse av att uppleva " *gott eller ont* " som kommer att baseras på handlingar av lydnad eller olydnad. Trädet i trädgården är bara det materiella stödet för lydnadstestet och dess frukt överför bara ondska eftersom Gud gav det denna roll genom att framställa det som ett förbud. Synden ligger inte i frukten utan i att äta den med vetskapen om att Gud har förbjudit den.

1 Mos.2:10: " *En flod kom ut från Eden för att vattna trädgården, och därifrån delade den sig i fyra grenar.* "

Ett nytt budskap om **separation** presenteras, precis som floden som kommer ut ur Eden delar sig i " *fyra armar* ", profeterar denna bild födelsen av mänskligheten vars ättlingar kommer att spridas universellt antingen till de fyra kardinalpunkterna, eller fyra vindar från himlen genom alla jorden. " *Floden* " är

symbolen för ett folk, vatten är symbolen för mänskliga liv. Genom denna uppdelning " i fyra armar " kommer floden som kommer ut ur Eden att sprida sitt livsvatten över hela jorden och denna idé profeterar Guds önskan att sprida sin kunskap över hela dess yta. Hans projekt kommer att fullbordas enligt 1 Mos 10 genom att Noa och hans tre söner separeras efter vattenflodens slut. Dessa vittnen till syndafloden kommer att överföra minnet av det fruktansvärda gudomliga straffet från generation till generation.

Vi känner inte till det visuella utseende som jorden hade före översvämningen, men innan folken separerades måste den bebodda jorden ha framstått som en enda kontinent endast vattnad av denna vattenkälla som forsade från Edens lustgård. De nuvarande innanhaven fanns inte och de är en följd av översvämningen som täckte hela jorden under ett år. Fram till översvämningen bevattnades hela kontinenten av dessa fyra floder och deras bifloder fördelade sötvatten över hela den torra jordens yta. Under översvämningen kollapsade Gibraltarsundet och Röda havet, vilket förberedde bildandet av Medelhavet och Röda havet som invaderades av saltvatten från haven. Vet att på den nya jorden där Gud kommer att upprätta sitt rike, kommer det inte att finnas något hav enligt Upp.21:1 precis som det inte kommer att finnas någon död mer. Splittring är konsekvensen av synd och den mest intensiva formen av den kommer att straffas av flodens destruktiva vatten. När man läser detta budskap, enbart under dess profetiska aspekt, betecknar flodens " fyra armar " fyra folk som kännetecknar mänskligheten.

1 Mos.2:11: " Den förstas namn är Pison; det är det som omger hela landet Havila, där guld finns. "

Namnet på den första floden som heter Pishon eller Phison betyder: överflöd av vatten. Området där Eden som planterats av Gud låg måste ha varit där de nuvarande Tigris och Eufrat har sin källa; för Eufrat till berget Ararat och för Tigris till Oxen. I öster och mitt i Turkiet finns fortfarande den enorma sjön Van som utgör en enorm reserv av sötvatten. Med sin gudomliga välsignelse främjade det rikliga vattnet den extrema bördigheten i Guds trädgård. Landet Havila, känt för sitt guld, var enligt vissa beläget i nordöstra delen av dagens Turkiet. Det sträckte sig till kusten av dagens Georgien. Men denna tolkning ställer till problem eftersom enligt 1 Mos.10:7 är " Havila " en " son till Kus " själv . " son av Ham ", och det betecknar Etiopien som ligger söder om Egypten. Detta leder mig till att lokalisera detta land "Havila " i Etiopien, eller i Jemen, där det fanns de guldgruvor som drottningen av Saba erbjöd kung Salomo.

1 Mos.2:12: " Guld i detta land är rent; Där finns också bdellium och onyxsten .

" Guld " är symbolen för tro och Gud profeterar för Etiopien, ren tro. Det kommer redan att vara det enda landet i världen som har bevarat drottningen av Sabas religiösa arv efter hennes vistelse hos kung Salomo. Låt oss också tillägga för dess fördel, att i sin självständighet bevarad under århundraden av religiöst mörker som kännetecknade folken i det "kristna" Västeuropa, behöll etiopierna den kristna tron och de praktiserade den sanna sabbaten som mottogs av mötet med Salomo. Aposteln Filip döpte den första etiopiske kristen som uppenbarades i Apg 8:27-39. Han var en eunuck predikant åt drottning Candace och hela folket

fick hans religiösa undervisning. En annan detalj vittnar om detta folks välsignelse, Gud hade dem skyddade mot sina fiender genom den krigiska handling som vidtogs och beslutades frivilligt av den berömda navigatören Vasco da Gama.

För att bekräfta den etiopiska hudens svarta färg är " *onyxstenen* " "svart" till färgen och består av kiseldioxid; ytterligare rikedom för detta land; eftersom dess användning för tillverkning av transistorer gör den särskilt uppskattad idag.

1 Mos.2:13: " *Den andra floden heter Gihon; det är det som omger hela Kuss land.* "

Låt oss glömma "floderna" och sätta i deras ställe människorna de symboliserar. Detta andra folk " *omger landet Kusj* ", det vill säga Etiopien. Sems ättlingar kommer att utvecklas i Arabiens land och så långt som till Persien. Det omger faktiskt Etiopiens territorium, så det kan symboliseras och hänvisas till med namnet "floden" " *Gihon* ". I våra sista dagar är detta följe den "muslimska" religionen i Arabien och Persien. Sålunda reproduceras konfigurationen av skapelsens början vid tidens slut.

1 Mos.2:14: " *Den tredjes namn är Hiddekel; det är det som rinner öster om Assyrien. Den fjärde floden är Euftrat.* "

" *Hiddekel* " betecknar "Tigerfloden", och de utsedda människorna skulle vara Indien symboliserat av "Bengaltigern"; Asien och dess östra civilisation som felaktigt betecknas som "den gula rasen" är därför profeterad och oroad och den är faktiskt belägen " *öster om Assyrien* ". I Dan.12 använde Gud symbolen för denna människoätande " *flod* " "Tiger" för att illustrera adventisternas prövningar som upplevdes mellan 1828 och 1873, på grund av de mängder av andliga dödsfall som den orsakade.

Namnet " *Euftrat* " betyder: blommigt, fruktbart. I profetian Uppenbarelseboken symboliserar " *Euftrat* " Västeuropa och dess utväxter, Amerika och Australien, som Gud presenterar dominerat av den romerska påvliga religiösa regimen som han med dess stad kallar " *Babylon den stora* ". Denna ättling till Noa kommer att vara Jafets ättling som sträcker sig västerut mot Grekland och Europa, och norrut mot Ryssland. Europa var jorden där den kristna tron upplevde alla sina goda och dåliga utvecklingar efter Israels nationella fall; adjektiven "blommig, fruktbar" är berättigade och enligt omenet kommer Leas söner, den oälskade kvinnan, att vara fler än Rakels, hustrun som Jakob älskade.

Det är bra att i detta meddelande finna påminnelsen om att trots alla deras slutliga religiösa uppdelningar, hade dessa fyra typer av jordiska civilisationer samma skapargud som Fadern, för att rättfärdiga sin existens.

1 Mos.2:15: " *Herre Gud tog mannen och satte honom i Edens lustgård för att odla den och bevara den.* "

Gud erbjuder Adam en sysselsättning som består i att " *odla och sköta* " trädgården. Formen för denna odling är okänd för oss men den genomfördes utan någon trötthet före synden. På samma sätt, utan någon form av aggression i hela skapelsen, förenklades hans bevakning till det yttersta. Men denna vaktroll innebar att det fanns en fara som snart kommer att få en verklig och exakt aspekt: den djävulska förförelsen av mänskligt tänkande i samma trädgård.

1 Mos.2:16: " Herre Gud gav denna befallning till människan: Du får äta av alla träden i trädgården; »

Mängder av fruktträd görs fritt tillgängliga för Adam. Gud uppfyller honom bortom hans behov som består av att tillfredsställa matönskningar genom att variera smaker och aromer. Guds erbjudande är trevligt, men det är bara den första delen av ett " befallning " som han ger till Adam. Den andra delen av denna " order " kommer härnäst.

1 Mos.2:17: " Men du skall inte äta av kunskapens träd på gott och ont, ty den dag du äter därav skall du dö. "

I Guds " ordning " är denna del mycket allvarlig, eftersom hotet som presenteras kommer att tillämpas oförsonligt så snart olydnaden, syndens frukt, är fullbordad och fullbordad. Och glöm inte att Adam måste falla för att projektet för den universella uppgörelsen av synden ska kunna genomföras. För att bättre förstå vad som kommer att hända, låt oss komma ihåg att Adam fortfarande är ensam när Gud varnar honom genom att presentera sin " order " att inte äta från " kunskapens träd om gott och ont " eller att inte bli matad av djävulens idéer. Dessutom, i samband med evigt liv, var Gud tvungen att förklara för honom vad "att dö" betyder. Eftersom hotet finns där, i detta " du kommer att dö ". Sammanfattningsvis erbjuder Gud Adam en skog men förbjuder honom ett enda träd. Och för vissa människor är bara detta förbud outhärdligt, det är då trädet döljer skogen, som ordspråket lär. Att äta från "kunskapens träd om gott och ont " betyder: att livnära sig på läran från djävulen som redan är besjälad av en ande av uppror mot Gud och hans rättvisa. Eftersom *det förbjudna "trädet "* som placeras i trädgården är en bild av hans person, precis som " *livets träd "* är en bild av karaktären Jesus Kristus.

1 Mos.2:18: " Jahve Gud sade: Det är inte bra för människan att vara ensam; Jag ska hjälpa honom att tycka om honom . "

Gud skapade jorden och människan för att avslöja sin godhet och djävulens ondska. Hans räddningsprojekt avslöjas för oss i det som följer. För att förstå, veta att människan spelar rollen som Gud personligen som får henne att tänka, handla och tala som hon själv tänker, agerar och talar. Denna första Adam är en profetisk bild av Kristus som Paulus kommer att presentera som den nye Adam.

För att avslöja djävulens ogudaktighet och Guds godhet är det nödvändigt för Adam att synda så att jorden kommer att domineras av djävulen och hans onda gärningar kommer att uppenbaras universellt. Föreställningen om paret existerar bara på jorden skapad för synd, eftersom duon som sålunda bildas är av ett andligt skäl som profeterar förhållandet mellan den gudomlige Kristus och hans make som utser hans utvalda. Den Utvalde måste veta att hon är både offer och förmånstagare av den frälsningsplan som Gud har planerat; hon är ett offer för synd som gjorts nödvändigt för Gud så att han i slutändan kan fördöma djävulen, och en mottagare av hans frälsande nåd eftersom han, medveten om sitt ansvar för syndens existens, själv kommer att betala priset för synden. synd i Jesus Kristus. Så till en början fann Gud att ensamheten inte var bra och hans behov av kärlek var så stort att han var villig att betala dyrt priset för att få den. Detta företag, detta ansikte mot ansikte, som tillåter delning, Gud kallar " *hjälp "* och människan

kommer att använda termen när hon frammanar sin kvinnliga mänskliga motsvarighet. När det gäller hjälp kommer hon att få honom att falla och leda honom till synd av kärlek. Men denna kärlek från Adam till Eva är i bilden av Kristi kärlek till hans utvalda, funna syndare, värdiga den eviga döden.

1 Mos.2:19: " *Jahve Gud formade av jorden alla djur på marken och alla fåglar i luften och förde dem till människorna för att se vad han skulle kalla dem, och för att alla levande varelser skulle bära det namn som man skulle ge det .*

Det är den överordnade som ger namn åt det som är honom underlägset. Gud gav sig själv sitt namn och genom att ge Adam denna rätt bekräftar han därmed människans herravälde över allt som lever på jorden. I denna första form av jordisk skapelse reduceras fältets djurarter och luftens fåglar och Gud för dem till Adam, precis som han ledde dem före syndafloden i par till Noa.

1 Mos.2:20: " *Och mannen gav namn åt alla boskapen och åt himlens fåglar och åt alla markens djur; men för människan fann han ingen hjälp som han .* " De så kallade förhistoriska monstren skapades efter synden för att intensifiera konsekvenserna av den gudomliga förbannelsen som kommer att drabba hela jorden inklusive havet. I oskuldens tid består djurlivet av "boskap" som är användbart för människan, " fåglarna " *av himlen* " och " *fältens djur* " mer oberoende. Men i den här presentationen har han inte hittat en mänsklig motsvarighet eftersom han inte finns ännu.

1 Mos.2:21: " *Då lät JaHWéH Gud en djup sömn falla över mannen, och han sov; han tog ett av sina revben och stängde köttet på dess plats. "*

Formen som gavs till denna kirurgiska operation avslöjar ytterligare räddningsprojektet. I Mikael eliminerar Gud sig själv från himlen, han lämnar och skiljer sig från sina goda änglar, vilket är normen för den " *djupa sömn* " som Adam är nedsänkt i. I Jesus Kristus, född i köttet, tas det gudomliga revbenet och efter hans död och uppståndelse skapar han på sina tolv apostlar sin "hjälp", från vilken han *tog* den köttsliga aspekten och sina synder och till vilken han ger sin "Heliga And". Den andliga betydelsen av detta ord " *hjälp* " är stor eftersom det ger hans kyrka, hans utvalda, rollen som " *hjälp* " i dess förverkligande av frälsningsplanen och den universella globala lösningen av synd och syndares öde.

1 Mos.2:22: " *Jehova Gud formade en kvinna av revbenet som han hade tagit från mannen, och han förde henne till mannen. "*

Sålunda profeterar bildandet av kvinnan det om Kristi utvalda. För det är genom att komma i köttet som Gud formar sin trogna kyrka, offer för sin köttsliga natur. För att rädda de utvalda från köttet var Gud tvungen att ta form i köttet. Och även, med evigt liv i sig själv, kom han att dela det med sina utvalda.

1 Mos.2:23: " *Och mannen sade: Se, den här gången är hon som är ben av mina ben och kött av mitt kött! Hon kommer att kallas kvinna, eftersom hon togs från mannen. "*

Gud kom till jorden för att omfamna den jordiska normen för att kunna säga om sin Utvalde vad Adam säger om sin kvinnliga motsvarighet till vilken han ger namnet " *kvinna* ". Saken är mer uppenbar på hebreiska eftersom det maskulina ordet man är, "ish" blir "isha" för det feminina ordet kvinna. I denna handling bekräftar han sin dominans över henne. Men efter att ha tagits från honom kommer denna " *kvinna* " att bli outhärlig för honom som om " *revbenet* "

som tagits från hans kropp ville återvända till honom och ta dess plats. I denna unika upplevelse kommer Adam att känna för sin hustru de känslor som mamman kommer att känna för barnet hon föder efter att ha burit honom i magen. Och denna erfarenhet lever också av Gud eftersom de levande varelserna som han skapar omkring honom är barn som kommer ut ur honom; vilket gör honom till lika mycket mor som far.

1 Mos.2:24: " *Därför skall en man lämna sin far och sin mor och hålla sig till sin hustru, och de skall bli ett kött.* "

I den här versen uttrycker Gud sin plan för sina utvalda som ofta måste bryta köttsliga familjeförhållanden för att knyta an till de av Gud välsignade utvalda. Och glöm inte, först, i Jesus Kristus lämnade Mikael sin status som himmelsk Fader för att komma och vinna sina utvalda lärjungars kärlek på jorden; detta till den grad att han avstod från att använda sin gudomliga kraft för att kämpa mot synden och djävulen. Här förstår vi att teman **separation** och **gemenskap** är oskiljaktiga. På jorden måste de utvalda **skiljas** köttsligt från dem han älskar för att gå in i andlig **gemenskap** och bli "**ett**" med Kristus och **alla hans utvalda och hans trogna goda änglar**.

Revbenets " önskan att återvända till sin ursprungliga plats finner sin mening i den sexuella kopplingen av människor, en handling av kött och ande där man och kvinna fysiskt bildar ett kött.

1 Mos.2:25: " *Mannen och hans hustru var båda nakna, och de skämdes inte.* "

Fysisk nakenhet stör inte alla. Det finns fans av naturism. Och i början av mänsklighetens historia orsakade fysisk nakenhet inte " *skam* ". Uppkomsten av " *skam* " kommer att vara resultatet av synd, som om att äta från "*trädet till kunskap om gott och ont* " skulle kunna öppna det mänskliga sinnet för hittills okända effekter och ignoreras. I verkligheten kommer frukten av det förbjudna trädet inte att vara upphovsmannen till denna förändring, det kommer bara att vara medlet, eftersom den som ändrar värdena på saker och samvete är Gud och han ensam. Det är han som kommer att väcka känslan av " *skam* " över att det syndiga paret kommer att känna i sina sinnen om sin fysiska nakenhet som inte kommer att vara ansvarig; eftersom felet kommer att vara moraliskt och endast kommer att gälla den olydnad som genomförts, noterat av Gud.

För att sammanfatta läran i 1 Mosebok 2 presenterade Gud först helgelsen av vilan eller sabbaten på den sjunde dagen som profeterar den stora vilan som kommer att ges under det sjunde årtusendet både till Gud och till hans trogna utvalda. Men denna vila måste vinnas genom den jordiska strid som Gud kommer att föra mot synden och djävulen genom att bli inkarnerad i Jesus Kristus. Adams jordiska erfarenhet illustrerade denna frälsningsplan som skapats av Gud. I Kristus blev han kött för att skapa sin utvalda av kött som i slutändan kommer att få en himmelsk kropp som liknar änglarnas.

Första Mosebok 3

separation från synd

1 Mos.3:1: " *Ormen var den listigaste av alla markens djur som Herren Gud hade gjort. Och han sade till kvinnan: Har Gud verkligen sagt: Ni får inte äta av alla träd i trädgården?* »

Den stackars " ormen " hade oturen att bli använd som medium av den mest " slug " av änglarna skapade av Gud. Djur som reptiler som " ormen " inte talade om; Språket var ett särdrag i den gudsbild som gavs till människan. Peka ut det goda, djävulen får honom att tala till kvinnan vid en tidpunkt då hon är separerad från sin man. Denna isolering kommer att bli ödesdiger för honom eftersom djävulen i Adams närvaro skulle ha haft svårare att leda människor att inte lyda Guds order.

Jesus Kristus avslöjade existensen av djävulen som han betecknar genom att säga i Johannes 8:44, att han är " *lögnens fader och en mördare från begynnelsen* ". Hans ord syftar till att skaka mänskliga vissheter och till det "Ja eller Nej" som Gud kräver, lägger han till "men" eller "kanske" som tar bort de vissheter som ger sanningen dess styrka. Befallningen från Gud togs emot av Adam som sedan överförde den till sin hustru, men hon hörde inte Guds röst som gav befallningen. Dessutom vilar hennes tvivel på hennes man, som: "förstod han vad Gud sa till honom?" »

1 Mos.3:2: " *Kvinnan svarade ormen: Vi äter av frukten från träden i trädgården.* "

Bevisen verkar stödja djävulens ord; han resonerar och talar intelligent. " *Kvinnan* " gör sitt första misstag genom att svara på den talande " *ormen* "; vilket inte är normalt. För det första rättfärdigar det Guds godhet som gav dem möjligheten att äta av alla träd, utom det som är förbjudet.

1 Mos.3:3: " *Men vad gäller frukten av trädet som är mitt i trädgården, Gud har sagt: Ni skall inte äta av den och inte röra vid den, för att ni inte dö.* "

Adams överföring av budskapet om gudomlig befallning förekommer i frasen " *för att du inte ska dö* ." Det är inte de exakta orden som Gud sa eftersom han sa till Adam: " *den dag du äter av det kommer du att dö* ". Försvagningen av gudomliga ord kommer att uppmuntra konsumtion av synd. Genom att rättfärdiga sin lydnad till Gud för en orsak till " *rädsla* " erbjuder " *kvinnan* " djävulen möjligheten att bekräfta denna " *rädsla* " som enligt honom inte är berättigad.

1 Mos.3:4: " *Då sade ormen till kvinnan: Du skall inte dö ;* »

Och den högsta lögnaren avslöjas i detta uttalande som motsäger Guds ord: " *du ska inte dö* ."

1 Mos.3:5: " *Men Gud vet att den dag du äter av det, kommer dina ögon att öppnas, och du kommer att bli som gudar och känna gott och ont.* "

Han måste nu rättfärdiga den ordning som Gud har gett till vilken han tillskriver en ond och självisk tanke: Gud vill hålla dig i elakhet och underlägsenhet. Han vill själviskt hindra dig från att bli som han. Han framställer kunskapen om gott och ont som en fördel som Gud vill behålla för sig själv. Men om det finns fördelar med att känna till det goda, var är fördelen med att känna till det onda? Gott och ont är absoluta motsatser som dag och natt, ljus och mörker

och för Gud består kunskap av att uppleva eller agera. I verkligheten hade Gud redan gett människan den **intellektuella kunskapen** om gott och ont genom **att tillåta** trädgårdens träd och **förbjuda** den som representerar "gott och ont"; eftersom han är en symbolisk bild av djävulen som konkret upplevde successivt "goda" sedan "onda" genom att göra uppror mot sin Skapare.

1 Mos.3:6: " *Kvinnan såg att trädet var gott att äta och behagligt att se på, och att det var dyrbart för att öppna sinnet; hon tog av dess frukt och åt; hon gav också till sin man, som var med henne, och han åt av det.* "

Orden som kommer från ormen har sin effekt, tvivel försvinner och kvinnan blir mer och mer övertygad om att ormen berättade sanningen för henne. Frukten verkar bra och visuellt tilltalande för henne, men framför allt anser hon att den är "dyrbar för att öppna upp intelligensen". Djävulen får det önskade resultatet, han har precis rekryterat en anhängare av sin rebelliska attityd. Och genom att äta den förbjudna frukten blir hon själv ett träd för kunskapen om det onda. Fylld av kärlek till sin fru som han inte är redo att acceptera att **skiljas från**, föredrar Adam att dela sitt katastrofala öde eftersom han vet att Gud kommer att tillämpa hans dödliga sanktion. Och genom att äta den förbjudna frukten i sin tur är det hela paret som kommer att drabbas av djävulens tyranniska dominans. Icke desto mindre, paradoxalt nog, är denna passionerade kärlek i bilden av det som Kristus kommer att uppleva för sin Utvalde, han samtycker också till att dö för henne. Gud kan också förstå Adam.

1 Mos.3:7: " *Bådas ögon öppnades, och de visste att de var nakna, och när de sydde ihop fikonlöv, gjorde de gördel åt sig själva.* "

I detta ögonblick, när synden fullbordades av människoparet, började nedräkningen på 6000 år som Gud hade planerat. För det första förvandlas deras medvetande av Gud. Ögonen som hade varit ansvariga för begäret efter frukten "behaglig för synen" är offer för en ny bedömning av saker och ting. Och den fördel som man hoppats på och eftersökt blir till en nackdel, eftersom de känner "skam" över sin nakenhet som dittills inte hade utgjort några problem, varken mot dem eller mot Gud. Den fysiska nakenhet som upptäcktes var bara den köttsliga aspekten av den andliga nakenhet som det olydiga paret befann sig i. Denna andliga nakenhet berövade dem gudomlig rättvisa och dödssanktionen inträdde i dem, så att upptäckten av deras nakenhet var den första effekten av den död som Gud gav. Döden var alltså en följd av erfaren kunskap om ondska; vad Paulus lär genom att säga i Rom.6:23: " *ty syndens lön är döden* ". För att täcka sin nakenhet tog de upproriska makarna till ett mänskligt initiativ som bestod av att "sy fikonlöv" för att göra "bälten". Denna handling avbildar andligt det mänskliga försöket till självrättfärdigande. "Bältet" kommer att bli symbolen för "sanningen" i Ef.6:14. Adams "bälte" av "fikonlöv" står därför i opposition, en symbol för **lögnen** bakom vilken syndaren tar skydd för att lugna sig själv.

1 Mos.3:8: " *Då hörde de JaHWéH Guds röst gå genom trädgården mot kvällen, och mannen och hans hustru gömde sig för JaHWéH Guds ansikte, bland träden i trädgården.* "

Den som genomsöker njurarna och hjärtan vet vad som just har hänt och som stämmer överens med hans räddningsprojekt. Detta är bara det första steget som kommer att ge djävulen ett område för att avslöja hans tankar och hans onda

natur. Men han måste träffa mannen för han har många saker att berätta för honom. Nu har människan ingen brådska att möta Gud, sin Fader, sin Skapare, som hon nu bara söker att fly, så fruktar hon att höra hans förebråelser. Och var ska man gömma sig i denna trädgård från Guds blick? Återigen, att tro att "*trädgårdens träd*" kan dölja honom för hans ansikte, vittnar om det mentala tillstånd som Adam föll i sedan han blev en syndare.

1 Mos.3:9: "*Men JaHWéH Gud kallade mannen och sade till honom: Var är du?*" »

Gud vet mycket väl var Adam gömmer sig men han ställer frågan till honom "*var är du?*" » att sträcka ut en hjälpande hand och dra honom mot att erkänna sitt fel.

1 Mos.3:10: "*Och han sade: Jag hörde din röst i trädgården, och jag blev rädd, eftersom jag var naken och gömde mig.*"

Det svar som Adam gav är i sig en beklännelse av hans olydnad och Gud kommer att utnyttja hans ord för att få sitt sätt att presentera syndens erfarenhet.

1 Mos.3:11: "*Och YaHWéH Gud sade: Vem har sagt till dig att du är naken? Ät du av trädet som jag förbjöd dig att äta av?*" »

Gud vill utvinna från Adam beklännelsen om hans fel. Från avdrag till avdrag slutar han med att han tydligt ställer henne frågan: "*Ät du av trädet som jag hade förbjudit dig att äta av?*" .

1 Mos.3:12: "*Mannen sade: Kvinnan som du placerade hos mig gav mig från trädet, och jag åt.*"

Även om det är sant, är Adams svar inte strålande. Han bär inom sig djävulens märke och vet inte längre hur han ska svara ja eller nej, men som Satan svarar han på ett omvägande sätt för att inte bara erkänna sin egen och enorma skuld. Han går så långt att han påminner Gud om hans del i upplevelsen, eftersom han gav honom sin hustru, den första boven, tänker han före sig själv. Den bästa delen av historien är att allt är sant och Gud är inte omedveten om det eftersom synd var nödvändig i hans projekt. Men där han har fel är att han genom att följa kvinnans exempel visade sin preferens för henne till Guds nackdel, och detta var hans största fel. För från början var Guds krav att vara älskad över allt och alla.

1 Mos.3:13: "*Och Herren Gud sade till kvinnan: Varför har du gjort detta? Kvinnan svarade: Ormen bedrog mig, och jag åt den.*"

Den store domaren vänder sig sedan till kvinnan som anklagats av mannen och där överensstämmer återigen kvinnans svar med verkligheten: "*Ormen förförde mig, och jag åt den*". Så hon lät sig förföras och det är hennes dödliga fel.

1 Mos.3:14: "*Och Herren Gud sade till ormen: Eftersom du har gjort detta, skall du vara förbannad över alla boskap och över alla djur på marken, dina livs dagar.*"

Den här gången frågar Gud inte "*ormen*" varför han gjorde detta, eftersom Gud är medveten om att han användes som medium av Satan, djävulen. Det öde som Gud ger "*ormen*" rör faktiskt djävulen själv. För "*ormen*" var ansökan omedelbar, men för djävulen var det bara en profetia som skulle uppfyllas efter Jesu Kristi seger över synd och död. Enligt Upp.12:9 var den första formen av denna ansökan hans utvisning från himmelriket såväl som de onda

änglarna från hans läger. De kastades på jorden som de aldrig kommer att lämna till sin död och i tusen år, isolerade på den öde jorden, kommer Satan att krypa i stoftet som välkomnade dem som dog på grund av honom och den frihet med vilken han missbrukade den. På jorden som är förbannad av Gud kommer de att bete sig som ormar, både rädda och försiktiga eftersom de har besegrats av Jesus Kristus och flyr från mannen som har blivit deras fiende. De kommer att skada män gömda i deras himlakroppars osynliga genom att ställa dem mot varandra.

1 Mos.3:15: " *Jag skall sätta fiendskap mellan dig och kvinnan och mellan din säd och hennes säd: hon skall krossa ditt huvud, och du skall krossa hennes häl. "*

Tillämpad på "ormen", bekräftar denna mening den verklighet som upplevs och observeras. Dess tillämpning på djävulen är mer subtil. Fiendskapen mellan hans sida och mänskligheten bekräftas och erkänns. " *Sädet till kvinnan som krossar hans huvud "* kommer att vara Kristi och hans trogna utvalda. Det kommer att sluta med att hon förintar honom, men innan dess kommer demonerna att ha haft den eviga möjligheten att " *skara hälen "* på " *kvinnan "*, Kristi utvalde själv avbildad först av denna " *hälen "*. Ty " *hälen "* är den mänskliga kroppens stödpunkt precis som " *hörnstenen "* är stenen på vilken Guds andliga tempel är byggt.

1 Mos.3:16: " *Han sade till kvinnan: Jag kommer att öka smärtan av ditt barnafödande, du ska föda barn med smärta, och din önskan kommer att vara efter din man, men han kommer att råda över dig. "*

Innan hon förlossas genom sin död måste kvinnan " *lida under sina graviditeter "* ; hon kommer att " *föda med smärta "*, allt bokstavligen åstadkommit och noterat. Men även här bör bildens profetiska betydelse noteras. I Johannes 16:21 och Uppenbarelseboken 12:2 symboliserar " *kvinnan i förlossningens smärtor "* Kristi kyrka i den romerska kejsrerliga och sedan påvliga förföljelserna under den kristna eran.

1 Mos.3:17: " *Och han sade till mannen: Eftersom du har hört din hustrus röst och ätit av det träd som jag befallde dig, får du inte äta av det. Marken kommer att bli förbannad på grund av dig. Det är genom arbete som du kommer att få din näring från det hela ditt liv, "*

När han återvänder till människan, ger Gud henne den sanna beskrivningen av sin situation som han skamligt hade försökt dölja. Hans skuld är fullständig och Adam kommer också att upptäcka att innan han befriar honom, kommer hans död att föregås av en uppsättning förbannelser som kommer att få vissa att föredra döden framför livet. Markens förbannelse är en fruktansvärd sak och Adam kommer att lära sig det den hårda vägen.

1 Mos.3:18: " *han skall frambringa törnen och törnen åt dig, och du skall äta gräset på åkern. "*

Borta är den lätta odlingen av Edens lustgård, den ersätts av den oupphörliga kampen mot kvacksalvergräs, " *trådar, törnen "* och ogräs som förökar sig i jordens jord. Desto mer eftersom denna förbannelse av jorden kommer att påskynda mänsklighetens död, eftersom människan i de sista dagarna, med vetenskapliga "framsteg", kommer att förgifta sig själv genom att lägga kemiskt gift i jorden på sina grödor, för att eliminera ogräs och skadeinsekter.

Riklig och lättillgänglig mat kommer inte längre att finnas tillgänglig utanför trädgården från vilken han kommer att jagas bort liksom hans favoritfru till Gud.

1 Mos.3:19: “ *I ditt ansiktes svett skall du äta bröd tills du återvänder till jorden från vilken du togs; ty du är stoft, och till stoft skall du återvända .*”

Detta öde som faller på människan rättfärdigar den form i vilken Gud uppenbarade sin skapelse och sin bildning just, från "jordens stoft" . Adam lär sig på sin bekostnad och på vår bekostnad vad den död som Gud frammanar består av. Låt oss notera att den döda människan inte är något annat än " stoft " och att det inte finns kvar utanför detta " stoft " en levande ande som kommer ut ur denna döda kropp. Eccl.9 och andra citat bekräftar denna dödliga status.

1 Mos.3:20: " *Adam gav sin hustru namnet Eva, ty hon var alla levandes moder .*"

Även här markerar Adam sitt herravälde över " kvinnan " genom att ge henne hennes namn " Eva " eller "Livet"; ett namn motiverat som en grundläggande verklighet i mänsklighetens historia. Vi är alla avlägsna ättlingar, födda av Eva, Adams förförda hustru, genom vilken dödens förbannelse överfördes och kommer att vara det tills Jesu Kristi återkomst i härlighet tidigt på våren 2030.

1 Mos.3:21: “ *JahWeH Gud gjorde kläder av skinn åt Adam och hans hustru och klädde dem med dem .*

Gud glömmar inte att de jordiska makarnas synd var en del av hans frälsningsprojekt som nu kommer att ta en påvisad form. Efter synden blir gudomlig förlåtelse tillgänglig i Kristi namn som kommer att offras och korsfästas av romerska soldater. I denna handling kommer en oskyldig varelse, fri från all synd, att gå med på att dö för att i deras ställe sona för sina enda trogna utvaldas synder. Från början dödades oskyldiga djur av Gud så att deras " skinn " skulle täcka Adams och Evas nakenhet. I denna handling ersätter han " den rättvisa " som människan föreställer sig med den som hans frälsningsplan tillskriver honom genom tro. Den " rättvisa " som människan föreställde sig var bara en vilseledande lögn och i dess ställe tillskriver Gud dem " en klädsel " som symboliserar " hans autentiska rättvisa ", " hans sannings bälte " som är baserad på Kristi frivilliga offer och offer av sitt liv till återlösning för dem som troget älskar honom.

1 Mos.3:22: “ *JahWeH Gud sa: Se, människan har blivit som en av oss, för kunskap om gott och ont. Låt oss nu hindra honom från att räcka ut sin hand och ta av livets träd och äta och leva för evigt. ”*

I Mikael tilltalar Gud sina goda änglar som bevittnar det drama som just har ägt rum på jorden. Han sade till dem: " *Se, människan har blivit som en av oss, för kunskap om gott och ont.* " Dagen före sin död kommer Jesus Kristus att använda samma uttryck när det gäller Judas, förrädaren som skulle överlämna honom till de religiösa judarna och sedan till romarna för att korsfästas, detta i Joh 6:70: ”Jesus svarade dem: *Var är det inte jag som valde er, de tolv? Och en av er är en demon!* ". " Vi " i den här versen blir " du " på grund av det olika sammanhanget, men Guds inställning är densamma. Frasen " *en av oss* " syftar på Satan som fortfarande har fri tillgång och rörelse i Guds himmelska rike bland alla änglar som skapades i början av den jordiska skapelsen.

Behovet av att hindra människan från att äta av "livets träd" var ett krav på sanningen som Jesus kom för att vittna om i sina ord riktade till den romerske prefekten Pontius Pilatus. "Livets träd" var bilden av återlösaren Kristus och att äta den innebar att försörja sig med hans undervisning och med hela hans andliga personlighet, att ta honom som en ersättare och personlig frälsare. Detta var det enda villkoret som kunde ha motiverat konsumtionen av detta "livets träd". Livets kraft fanns inte i trädet utan i det som trädet symboliserade: Kristus. Dessutom betingade detta träd evigt liv och efter arvsyndens gick detta eviga liv ständigt förlorat tills Guds slutliga återkomst i Kristus och Mikael. "Livets träd" och de andra träden kunde därför försvinna liksom Guds trädgård.

1 Mos.3:23: "Och JaHWéH Gud drev honom ut ur Edens lustgård, för att han skulle odla det land som han hade tagits ifrån."

Allt som återstår för Skaparen är att driva ut ur den förunderliga trädgården det människopar som, bildat av den första Adam (ord som betecknar den mänskliga arten: den röda = den sangviniska), har visat sig ovärdiga genom sin olydnad. Och utanför trädgården kommer ett smärtsamt liv, i en fysiskt och mentalt försvagad kropp, att börja för honom. Återvändandet till ett land som har blivit hårt och upproriskt kommer att påminna människor om deras "damm" ursprung.

1 Mos.3:24: "Så drev han ut Adam; och öster om Edens lustgård satte han keruberna som viftade med ett flammande svärd för att vakta livets träds väg."

Det är inte längre Adam som vaktar trädgården utan det är änglar som hindrar honom från att komma in i den. Trädgården kommer så småningom att försvinna lite före syndafloden som inträffade 1656 sedan Evas och Adams synd.

I den här versen har vi ett användbart förtydligande för att lokalisera platsen för Edens lustgård. Skyddsänglarna är placerade "öster om trädgården", som därför i sig är väster om platsen där Adam och Eva drar sig tillbaka. Det förmodade området som presenteras i början av det här kapitlet överensstämmer med detta förtydligande: Adam och Eva drar sig tillbaka till landet söder om berget Ararat och den förbjudna trädgården är belägen i området "överflödande vatten" i Turkiet nära Vansjön, väster om sin position.

Första Mosebok 4

Separation genom död

Detta kapitel 4 kommer att tillåta oss att bättre förstå varför det var nödvändigt för Gud att erbjuda Satan och hans upproriska demoner ett demonstrationslaboratorium som avslöjar omfattningen av deras ondska.

I himlen hade ondskan gränser eftersom himmelska varelser inte hade makten att döda varandra; för de var alla tillfälligt odödliga. Denna situation tillät därför inte Gud att avslöja den höga nivå av ondska och grymhet som hans fiender

var kapabla till. Jorden skapades därför i syfte att auktorisera döden i dess grymmaste former som sinnet hos en varelse som Satan kan föreställa sig.

Detta kapitel 4, placerat under den symboliska betydelsen av detta nummer 4 som är universalitet, kommer därför att frammana omständigheterna kring den jordiska mänsklighetens första dödsfall; döden är dess speciella och unika universella karaktär bland alla skapelser skapade av Gud. Efter Adams och Evas synd var det jordiska livet " *ett skådespel för världen och för änglarna* ", som det sägs i 1 Kor.4:9, det inspirerade och trogna vittnet Paulus, ex-Saul från Tarsus, den första bemyndigade förföljaren av Kristi kyrka.

1 Mos.4:1: " *Adam kände sin hustru Eva; hon blev havande och födde Kain och sade: Jag har bildat en man genom YaHWéHs hjälp .*

I den här versen uppenbarar Gud för oss den innebörd han ger åt verbet " *att veta* " och denna punkt är avgörande i principen om rättfärdiggörelse genom tro som det står skrivet i Joh 17:3: " *Nu är det eviga livet att de känner dig , den ende sanne Guden, och han som du har sänt, Jesus Kristus .* Att lära känna Gud betyder att ha en kärleksfull relation med Honom, andlig i detta fall, men köttlig i fallet Adam och Eva. Återigen efter denna modell av det första paret föddes ett "barn" från denna köttliga kärlek; väl ett "barn" måste också återfödas i vår andliga kärleksfulla relation med Gud. Denna nya födelse på grund av den verkliga " *kunskapen* " om Gud uppenbarar sig i Upp.12:2-5: " *Och hon var med barn, och hon ropade under förlossningen och i födseln. ... Hon födde en son, som ska styra alla folk med en järnstav. Och hennes barn togs upp till Gud och till hans tron .*" Det barn som föds av Gud måste återskapa sin Faders karaktär, men detta var inte fallet med den första son som föddes av människor.

Namnet Kain betyder förvärv. Detta namn förutspår ett köttligt och jordiskt öde för honom, motsatsen till den andlige människan som hans yngre bror Abel kommer att bli.

Låt oss notera att i denna början av mänsklighetens historia, associerar mamman som föder Gud med denna födelse eftersom hon är medveten om att skapandet av detta nya liv är konsekvensen av ett mirakel utfört av den store skaparen Gud YaHWéH. Under våra sista dagar är detta inte längre eller sällan fallet.

1 Mos.4:2: " *Hon födde återigen hans bror Abel. Abel var en herde, och Kain var en plogman .*"

Abel betyder andedräkt. Mer än Kain presenteras barnet Abel som en kopia av Adam, den förste som fick lungornas andedräkt från Gud. I själva verket, genom sin död, mördad av sin bror, representerar han bilden av Jesus Kristus, Guds sanne Son, frälsare för de utvalda som han kommer att återlösa med sitt blod.

De två brödernas yrken bekräftar deras motsatta natur. Liksom Kristus *var "Abel en herde"* och liksom den jordiska materialistiska icketroende, " *var Kain en plogman* ". Dessa första barn i mänsklighetens historia förkunnar det öde som profeterats av Gud. Och de kommer för att ge detaljer om hans sparprojekt.

1 Mos.4:3: " *Efter en tid offrade Kain till JaHWéH av jordens frukter; »*

Kain vet att Gud finns och för att visa honom att han vill ära honom, ger han honom " *ett offer av jordens frukter* ", det vill säga sådant som hans verksamhet har frambringat. I denna roll tar han bilden av mängden judiska, kristna eller muslimska religiösa människor som lyfter fram sina goda gärningar utan att behöva oroa sig för att försöka veta och förstå vad Gud älskar och förväntar sig av dem. Gåvor är bara meningsfulla om de uppskattas av den som tar emot dem.

1 Mos.4:4: " *Och Abel gjorde henne för sin del till en av de förstfödda i sin hjord och av deras fett. YaHWéH såg positivt på Abel och hans offer; »*

Abel härmar sin bror, och på grund av sitt yrke som herde, ger han ett offer till Gud " *från den förstfödda av hans hjord och deras fett* ". Detta är behagligt för Gud eftersom han i offret av dessa " **förstfödda** " ser den förväntade och profeterade bilden av sitt eget offer i Jesus Kristus. I Upp.1:5 läser vi: " *... och från Jesus Kristus, det trogna vittnet, de dödas förstfödde och fursten över jordens kungar! Till honom som älskar oss, som har räddat oss från våra synder genom sitt blod ...* ". Gud ser hans räddningsprojekt i Abels erbjudande och kan bara finna det behagligt.

1 Mos.4:5: " *men han såg inte positivt på Kain och hans offer. Kain blev mycket arg och hans ansikte föll. »*

Jämfört med Abels erbjudande är det logiskt att Gud skulle ge lite intresse åt Kains erbjudande som lika logiskt bara kan bli besviken och ledsen. " *Hans ansikte är nedslaget* ", men låt oss notera att irritationen leder till att han " **blir väldigt irriterad** " och det är inte normalt eftersom denna reaktion är en frukt av besviken stolthet. Irritation och stolthet kommer snart att ge en allvarligare frukt: mordet på hans bror Abel, föremål för hans svartsjuka.

1 Mos.4:6: " *Och YaHWéH sade till Kain: Varför är du vred, och varför är ditt ansikte nedkastat? »*

Bara Gud vet orsaken till att han föredrar Abels erbjudande. Kain kan bara tycka att Guds reaktion är orättvis, men istället för att bli arg bör han tigga Gud att låta honom förstå orsaken till detta till synes orättvisa val. Gud har full kunskap om Kains natur som omedvetet för honom spelar rollen som den onde tjänaren i Matt.24:48-49: " *Men om han är en ond tjänare, som säger inom sig själv: Min herre dröjer med att komma, han börjar slå sina följeslagare , om han äter och dricker med fyllare,...* ". Gud ställer en fråga till honom som han vet svaret på perfekt, men återigen, genom att göra det ger han Kain en möjlighet att dela med honom orsaken till hans lidande. Dessa frågor kommer att förbli obesvarade av Kain, så Gud varnar honom för det onda som kommer att ta tag i honom.

1 Mos.4:7: " *Om du gör väl, kommer du att lyfta ditt ansikte, och om du gör ont, ligger synden för dörren, och dess begär är till dig , men du härskar över den . »*

Efter att Eva och Adam har ätit och tagit på sig status som djävulen genom att ha " *känd på gott och ont* ", dyker han upp igen för att pressa Kain att döda sin bror Abel. De två valen, " *gott och ont* ", står framför honom; " *det goda* " kommer att leda honom att resignera och acceptera Guds val även om han inte förstår det. Men valet av " *ondska* " kommer att få honom att synda mot Gud, genom att få honom att överträda sitt sjätte bud: " *Du ska inte begå mord* " ; och

nej, " *du ska inte döda* " som översättarna presenterade det. Guds bud fördömer brott, inte dödandet av skyldiga brottslingar som han gjorde lagligt genom att beordra det och i detta fall förändrade Jesu Kristi ankomst ingenting i denna rättvisa dom av Gud.

Lägg märke till den form i vilken Gud framkallar " *synd* " som om han talade om en kvinna, enligt vilken han hade sagt till Eva i 1 Mos.3:16: " ***dina önskingar kommer att vara till din man, men han kommer att råda över dig*** ". För Gud liknar frestelsen " *syndens* " frestelsen hos en kvinna som vill förföra sin man och han får inte låta sig "domineras" **av** henne eller honom. På detta sätt gav Gud människan ordern att inte låta sig förföras av " *synden* " representerad av kvinnan.

1 Mos.4:8: " *Men Kain talade till sin bror Abel; men medan de var ute på fältet, föll Kain på sin bror Abel och dödade honom.* »

Trots denna gudomliga varning kommer Kains natur att producera sin frukt. Efter ett ordväxling med Abel, Kain, en mördare i hans ande från början, liksom hans andlige far, djävulen, " *kastade sig över sin bror Abel och dödade honom* ." Denna erfarenhet profeterar mänsklighetens öde där bror kommer att döda bror, ofta av sekulär eller religiös svartsjuka fram till världens ände.

1 Mos.4:9: " *Herren sade till Kain: Var är din bror Abel? Han svarade: Jag vet inte; är jag min brors vårdare?* »

Som han hade sagt till Adam som gömde sig för honom: " *Var är du?* ", sade Gud till Kain " *Var är din bror Abel?* », alltid för att ge honom möjlighet att erkänna sitt fel. Men dumt, eftersom han inte kan ignorera att Gud vet att han dödade honom, svarar han fräckt " *Jag vet inte* ", och med en otrolig arrogans ställer han i sin tur en fråga till Gud: " *Är jag min brors väktare?* »

1 Mos.4:10: " *Och Gud sade: Vad har du gjort? Rösten av din brors blod ropar från jorden till mig* "

Gud ger honom sitt svar som betyder: du är inte hans vårdare eftersom du är hans mördare. Gud vet väl vad han har gjort och han presenterar det för honom i en bild: " *rösten av din brors blod ropar från jorden till mig* ". Denna bildformel som ger det utgjutna blodet en röst som ropar mot Gud kommer att användas i Apo.6 för att framkalla i "5:e ^{inseglet} ", ropet från martyrerna som dödades av de romerska påvliga förföljelserna av den katolska religionen: Apo. 6:9-10: " *När han öppnade det femte inseglet, såg jag under altaret själarna hos dem som hade blivit dödade för Guds ords skull och för det vittnesbörd som de hade gett. De ropade med hög röst och sade: Hur länge, helige och sanne Mästare, dröjer du med att döma och hämnas vårt blod på dem som bor på jorden?* ". Orättvist utgjutet blod kräver således hämnd på de skyldiga. Denna legitima hämnd kommer, men det är något som Gud reserverar uteslutande för sig själv. Han förklarar i 5 Mos.32:35: " *Hämnd och straff är min, när deras fot snubblar! Ty deras undergångs dag är nära, och det som väntar dem kommer inte att dröja.* " I Jes.61:2, tillsammans med " *nådens år* ", står " *hämndens dag* " i messias Jesu Kristi program: "... *han har sänt mig... att förkunna ett nådens år för JaHWéH, och en hämnings dag från vår Gud ; att trösta alla drabbade ; ...*". Ingen kunde ha förstått att " *publiceringen* " av detta " *nådens år* " måste skiljas från " *hämndens dag* " med 2000 år.

Således kan de döda bara ropa i minnet av Gud vars minne är obegränsat.
Det brott som Kain begått förtjänar ett rättvist straff.

1 Mos.4:11: " *Nu skall du bli förbannad av jorden som öppnade sin mun för att ta emot din broders blod ur din hand . »*

Kain kommer att bli förbannad från jorden och kommer inte att dödas. För att rättfärdiga denna gudomliga mildhet måste vi erkänna att detta första brott inte hade något prejudikat. Kain visste inte vad det innebar att döda, och det var ilskan som förblindade alla resonemang som ledde honom till dödlig brutalitet. Nu när hans bror är död kommer mänskligheten inte längre att kunna säga att den inte visste vad döden är. Lagen som fastställdes av Gud i 2 Mos.21:12 kommer då att träda i kraft: " *Den som slår en människa dödligt skall straffas med döden. "*

Denna vers presenterar också detta uttryck: " *jorden som öppnade sin mun för att ta emot din broders blod ur din hand* ". Gud personifierar jorden genom att ge den en mun som absorberar blodet som utgjuts på den. Då talar denna mun till henne och påminner henne om den dödliga handlingen som förorenade henne. Denna bild kommer att tas upp i 5 Mos.26:10: " **Jorden öppnade sin mun och svalde dem tillsammans med Kora, när de som hade församlats dog, och elden förtärde de tvåhundra femtio männen: de tjänade det varnande folket. "** Sedan kommer det att stå i Upp.12:16: " **Och jorden hjälpte kvinnan, och jorden öppnade sin mun och svalde floden som draken hade kastat ut ur sin mun. " "** *Floden* " symboliserar de franska katolska monarkiska ligorna vars speciellt skapade militärkår av "drakar" förföljde trogna protestanter och jagade dem in i bergen i landet. Denna vers har en dubbel betydelse: det protestantiska väpnade motståndet, sedan den blodiga franska revolutionen. I båda fallen föreställer uttrycket " *jorden öppnade sin mun* " att det välkomnar blodet från mängder av människor.

1 Mos.4:12: " *När du odlar marken kommer den inte längre att ge dig dess rikedom. Du kommer att vara en vandrare och en vandrare på jorden. »*

Kains straff är begränsat till jorden som han var den förste att orena genom att utgjuta människoblod på den; den av människan som ursprungligen skapades till Guds avbild. Sedan synden behåller den sina egenskaper från Gud men har inte längre sin fullkomliga renhet. Människans verksamhet bestod huvudsakligen i att producera mat genom att bearbeta jorden. Kain måste därför hitta andra sätt att få mat.

1 Mos.4:13: " *Kain sade till JaHWéH: Mitt straff är för stort för att bära . "*

Vilket betyder: under dessa förhållanden är det bättre att jag begår självmord.

1 Mos.4:14: " *Se, du kastar mig bort från denna jord i dag; Jag ska vara dold för ditt ansikte, jag ska vara en vandrare och en vandrare på jorden, och den som hittar mig kommer att döda mig. "*

Här är han nu väldigt pratsam och han sammanfattar sin situation som en dödsdom.

1 Mos.4:15: " *Jehova sade till honom: Om någon dödade Kain, så skulle Kain hämnas sju gånger. Och HERREN satte ett tecken på Kain, så att den som fann honom inte skulle döda honom. "*

Fast besluten att skona Kains liv av de skäl som redan setts, sa Gud till honom att hans död skulle betalas för, " hämnas ", " sju gånger ". Sedan nämner han " ett tecken " som kommer att skydda honom. I denna utsträckning profeterar Gud det symboliska värdet av siffran "sju" som kommer att beteckna sabbaten och helgelsen av vilan som, profeterad i slutet av veckorna, kommer att finna sin fulla uppfyllelse under det sjunde årtusendet av hans frälsningsprojekt. Sabbaten kommer att vara tecknet på att tillhöra skaparen Gud i Hesek.20:14-20. Och i Hesek.9 sätts " ett tecken " på dem som tillhör Gud så att de inte ska dödas i den gudomliga strafftiden. Slutligen, för att bekräfta denna princip om skyddad **separation** , i Upp.7, kommer " ett tecken ", " den levande Gudens sigill ", att " försegla pannan " på Guds tjänare, och detta " sigill och tecken" är hans sabbat den sjunde dagen.

1 Mos.4:16: " *Då gick Kain bort från JaHWéHs ansikte och bodde i landet Nod, öster om Eden.* "

Det var redan öster om Eden som Adam och Eva hade dragit sig tillbaka efter att ha blivit utdrivna från Guds trädgård. Detta land här får namnet Nod som betyder: lidande. Kains liv kommer därför att präglas av psykiskt och fysiskt lidande eftersom att bli avvisad långt från Guds ansikte lämnar spår även i Kains hårda hjärta som hade sagt i vers 13, fruktade honom: "Jag kommer att vara gömd långt från din närvaro. " *ansikte* ".

1 Mos.4:17: " *Kain kände sin hustru; hon blev havande och födde Enok. Sedan byggde han en stad och gav staden namnet efter sin son Enok.* "

Kain kommer att bli patriark för befolkningen i en stad som han ger namnet på sin första son: Enok vilket betyder: att initiera, att instruera, att träna och att börja använda en sak. Detta namn sammanfattar allt som dessa verb representerar och det är passande eftersom Kain och hans ättlingar inviger en typ av samhälle utan Gud som kommer att fortsätta till världens ände.

1 Mos.4:18: " *Enok födde Irad, Irad födde Mehujael, Mehujael födde Metusjael och Metusjael födde Lamek .* »

Denna korta släktforskning stannar avsiktligt på karaktären som heter Lamech, vars exakta betydelse förblir okänd men ordet från denna rot handlar om instruktion som namnet Enok, och även en föreställning om makt.

1 Mos.4:19: " *Lamek tog två hustrur: den ena hette Ada och den andras namn Silla .* »

Vi finner i denna Lamech ett första tecken på brytningen med Gud enligt vilket " *en man ska lämna sin far och sin mor för att hålla sig till sin hustru, och de två kommer att bli ett kött*" (se 1 Mos.2:24). Men i Lamek fäster mannen sig vid två kvinnor och de tre kommer att bli ett kött. Uppenbarligen är separationen från Gud total.

1 Mos.4:20: " *Ada födde Jabal: han var fader till dem som bor i tält och hjordar.* "

Jabal är patriarken för nomadiska herdar som vissa arabiska folk fortfarande är idag.

1 Mos.4:21: " *Hans bror hette Jubal; han var fader till alla dem som spelar på harpa och pipare .* »

Jubal var patriark för alla musiker som har en viktig plats i civilisationer utan Gud, även idag där kultur, kunskap och konstnären är grunden för våra moderna samhällen.

1 Mos.4:22: “ *Zilla, för sin del, födde Tubal Kain, som smidde alla instrument av mässing och järn. Tubal Kains syster var Naama .* »

Denna vers motsäger den officiella läran från historiker som antar en bronsålder före järnåldern. I sanning, enligt Gud, visste de första männen hur man smide järn, och kanske sedan Adam själv eftersom texten inte säger om Tubal Kain att han var far till dem som smider järn. Men dessa avslöjade detaljer ges till oss så att vi förstår att civilisationen har funnits sedan de första människorna. Deras gudlösa kulturer var inte mindre förfinade än vår idag.

1 Mos.4:23: “ *Lamek sade till sina hustrur: Ada och Silla, lyssna till min röst! Kvinnor från Lamech, hör mitt ord! Jag dödade en man för mitt sår och en ung man för mitt blåmärke.* »

Lamech skryter inför sina två fruar av att ha dödat en man, vilket skadar honom i Guds dom. Men med arrogans och hån tillägger han att han också dödade en ung man, vilket förvärrar hans fall i Guds dom och som gör honom till en autentisk "mördare" och återkommande föröware.

1 Mos.4:24: “ *Kain skall hämnas sju gånger och Lamek sjuttiosju gånger.* »

Han hånar sedan den mildhet som Gud visade mot Kain. Eftersom Kains död efter att ha dödat en man skulle hämnas "sju gånger", efter att ha dödat en man och en ung man, kommer Lamek att hämnas av Gud "sjuttiosju gånger". Vi kan inte föreställa oss sådana avskyvärda kommentarer. Och Gud ville avslöja för mänskligheten att dess första representanter för den andra generationen, den för Kain fram till den sjunde, den för Lamech, hade nått den högsta nivån av ogudaktighet. Och detta är hans demonstration av konsekvensen av att skiljas från honom.

1 Mos.4:25: “ *Adam kände fortfarande sin hustru; och hon födde en son och gav honom namnet Set; ty, sade hon, har Gud gett mig en annan säd i stället för Abel, som Kain dödade.* ”

Namnet Seth uttalas "cheth" på hebreiska betecknar grunden för människokroppen. Vissa översätter det som "motsvarande eller restitution", men jag har inte kunnat hitta en motivering för detta påstående på hebreiska. Jag behåller därför "kroppens grund", eftersom Seth kommer att bli roten eller den grundläggande grunden för den trogna härstamning som 1 Mos. 6 kommer att beteckna med uttrycket " *Guds söner* ", och överlåta till "kvinnornas" upproriska ättlingar av släkten Kain som lurar dem, i opposition, benämningen " *människors döttrar* ".

I Seth sår och väcker Gud en ny " *frö* " i vilken den sjunde ättlingen, en annan Enok, ges som ett exempel i 1 Mos.5:21 till 24. Han hade förmånen att komma in i himlen levande, utan att gå igenom döden, efter att 365 år av jordelivet levde i trohet mot skaparen Gud. Denne Enok bar sitt namn väl eftersom hans "utbildning" var till Guds ära till skillnad från hans namne, son till Lamech, son av Kains släkt. Och båda, rebellen Lamek och Enok, den rättfärdige, var de "sjunde" ättlingarna av deras härstamning.

1 Mos.4:26: " *Seth hade också en son, och han gav honom namnet Enos. Det var då som folk började åkalla YaHWéHs namn . »*

Enosch betyder: mannen, den dödlige, den ogudaktige. Detta namn är kopplat till ögonblicket då människor började påkalla YaHWéHs namn. Vad Gud vill berätta för oss genom att koppla ihop dessa två saker är att mannen av den trogna härstamningen har blivit medveten om ondskan i sin natur som dessutom är dödlig. Och denna medvetenhet fick honom att söka sin Skapare för att hedra honom och troget ge honom en tillbedjan som behagade honom.

Första Mosebok 5

Separation genom helgelse

I detta kapitel 5 sammanförde Gud den härstamning som förblev honom trogen. Jag presenterar för dig den detaljerade studien av endast de första verserna som tillåter oss att förstå orsaken till denna uppräknings som täcker tiden mellan Adam och den berömda Noa.

1 Mos.5:1: " *Detta är boken om Adams säd. När Gud skapade människan skapade han henne i Guds avbild .* "

Denna vers sätter standarden för listan över namnen på de män som citeras. Allt bygger på denna påminnelse: " *När Gud skapade människan, skapade han henne i Guds likhet* " . Vi måste därför förstå att för att komma in på denna lista måste människan ha bevarat sin " *liknande av Gud* " . Vi kan alltså förstå varför namn som är så viktiga som Kains namn inte kommer med i denna lista. För det är inte fråga om en fysisk likhet utan om en karaktärslikhet, och kapitel 4 har just visat oss det om Kain och hans ättlingar.

1 Mos.5:2: " *Han skapade man och kvinna och välsignade dem och kallade dem vid namnet man när de skapades.* "

Även här betyder påminnelsen om Guds välsignelse av mannen och kvinnan att de namn som kommer att citeras har blivit välsignade av Gud. Att Gud insisterar på att de skapats av Gud understryker vikten av att bli erkänd som skaparen Gud som avskiljer, helgar sina tjänare, genom sabbatens tecken, resten iaktas under den sjunde dagen från alla deras veckor. Att upprätthålla Guds välsignelse med helgelsen av sabbaten och likheten med hans karaktär är de villkor som Gud kräver för att en människa ska förbli värdig att kallas " *man* ". Bortsett från dessa frukter blir människan enligt hans omdöme ett mer utvecklat och utbildat "djur" än andra arter.

1 Mos.5:3: " *Adam, som var hundra trettio år gammal, födde en son i hans avbild, efter hans avbild, och han gav honom namnet Set.* "

Synligt mellan Adam och Seth saknas två namn: Kain (som inte är av den trogna släkten) och Abel (som dog utan ättlingar). Standarden för välsignat urval demonstreras således. Detsamma kommer att gälla för alla andra namn som nämns.

1 Mos.5:4: ” *Adams dagar efter Sets födelse var åttahundra år; och han födde söner och döttrar .* ”

Vad vi måste förstå är att Adam " födde söner och döttrar ", före födelsen av " *Seth* " och efter den, men dessa visade inte faderns eller "Sets" tro. De anslöt sig till "djurmännen" som var otrogna och respektlösa mot den levande Guden. Sålunda, bland alla de som föddes till honom, efter Abels död, var " *Seth* " den förste som utmärkte sig genom sin tro och sin trohet mot Gud JaHWéH som skapade och formade hans jordiska far. Andra efter honom, som förblev anonyma, kan ha följt hans exempel, men de förblir anonyma eftersom den lista som Gud valt ut bygger på följderna av de första trogna männen av var och en av de ättlingar som presenterades. Denna förklaring gör den redan höga åldern, "130 år" för Adam, när hans son "Seth" föddes, förståelig. Och denna princip gäller för var och en av de utvalda som nämns i den långa listan som slutar på Noa, eftersom hans tre söner: Sem, Ham och Jafet inte kommer att vara utvalda, inte vara i hans andliga likhet.

1 Mos.5:5: ” *Alla de dagar som Adam levde var nio hundra trettio år; sedan dog han .* ”

Jag går direkt till den sjunde utvalde vars namn är Enok; en Enok vars karaktär är den absoluta motsatsen till Enok, Kains son.

1 Mos.5:21: " *Enok, som var sextiofem år gammal, födde Metusalem .* "

1 Mos.5:22: “ *Efter Metusalems födelse vandrade Enok med Gud i tre hundra år; och han födde söner och döttrar .* ”

1 Mos.5:23: " *Alla Enoks dagar var tre hundra sextiofem år .* "

1 Mos.5:24: “ *Enok vandrade med Gud; då fanns han inte mer, eftersom Gud tog honom .* ”

Det är med detta specifika uttryck från fallet Enok som Gud uppenbarar det för oss: antediluvierna fick också sin "Elia" förd till himlen utan att gå igenom döden. Sannerligen, formeln i denna vers skiljer sig från alla andra som slutar när det gäller Adams liv, med orden " *då dog han* " .

Därefter kommer Metushelah, mannen som levde längst på jorden, 969 år; sedan en annan Lamek av denna linje, välsignad av Gud.

Gen:5:28: " *Lamech, som var hundraåttio två år gammal, födde en son. .* "

1 Mos.5:29: " *Han kallade honom Noa och sade: Denne skall trösta oss för vår trötthet och våra händers hårda arbete, som kommer från **detta land som JaHWéH har förbannat** .* "

För att förstå innebörden av denna vers måste du veta att namnet Noa betyder: vila. Lamech föreställde sig verkligen inte i vilken utsträckning hans ord skulle gå i uppfyllelse, eftersom han bara såg " *den förbannade jorden* " från vinkeln " *vår trötthet och det smärtsamma arbetet med våra händer*", sa han. Men på Noas tid kommer Gud att förstöra den på grund av ondskan hos männen den bär, som 1 Mosebok 6 kommer att tillåta oss att förstå. Lamech, Noas far, var dock en utvald som, liksom de få utvalda på sin tid, måste ha varit ledsen över att se ondskan hos männen omkring dem växa fram.

1 Mos.5:30: “ *Lamek levde, efter Noas födelse, fem hundra nittiofem år; och han födde söner och döttrar .* ”

1 Mos.5:31: ” *Alla Lameks dagar var sju hundra sjuttiosju år; sedan dog han »*

1 Mos.5:32: " *Noa, femhundra år gammal, födde Sem, Ham och Jafet "*

Första Mosebok 6

Separationen misslyckas

1 Mos.6:1: ” *När människorna började föröka sig på jordens yta och döttrar föddes åt dem,* ”

Enligt lärdomarna tidigare är denna mänskliga skara djurnormen som föraktar Gud som alltså har goda skäl att förkasta dem också. Förförelsen av Adam av hans hustru Eva reproduceras i hela mänskligheten och det är normalt enligt köttet: flickor förför män och de får från dem vad de önskar.

1 Mos.6:2: “ *Guds söner såg att människornas döttrar var vackra, och de tog sig till hustru bland alla de utvalda ”*

Det är här det blir knepigt. **Separationen** mellan de helgade och de irreligiösa otroende försvinner så småningom. De helgade här logiskt kallade " *Guds söner* " faller under förförelsen av " *människans döttrar* " eller av den "djurliga" mänskliga gruppen. Allianser genom äktenskap blir därmed orsaken till kollapsen av **separationen** som önskas och eftersträvas av Gud. Det var denna oförlömliga upplevelse som senare skulle få honom att förbjuda Israels söner att ta främmande kvinnor som hustrur. Översvämningen som kommer att resultera visar hur mycket detta förbud bör följas. Till varje regel finns det undantag, eftersom vissa kvinnor tog den sanne Guden med den judiska mannen som Rut. Faran är inte att kvinnan är en utlänning utan att hon leder en " *Guds son* " till hedniskt avfall genom att få honom att anta den traditionella hedniska religionen från sitt ursprung. Dessutom är motsatsen också förbjuden eftersom en kvinna "Guds dotter" försätter sig själv i livsfara genom att gifta sig med en "människa son", "djur" och av falsk religion, vilket är ännu farligare för henne. För varje "kvinna" eller "flicka" är "kvinna" bara under hennes liv på jorden, och de utvalda bland dem kommer att få som män en asexuell himlakropp som liknar Guds änglar. Evigheten är unisex och bilden av Jesu Kristi karaktär, den perfekta gudomliga modellen.

Äktenskapsproblemet är fortfarande kvar. Ty den som gifter sig med någon som inte tillhör hans religion vittnar mot sin egen tro, vare sig den är rätt eller fel. Dessutom visar denna handling likgiltighet gentemot religion och därför mot Gud själv. De utvalda måste älska Gud över allt annat för att vara värda att bli utvalda. Men alliansen med utlänningen misshagar honom, den förtroendevalde som kontrakterar den blir ovärdig att väljas ut och hans tro blir förmätet, en illusion som kommer att sluta i fruktansvärd desillusion. Det återstår att dra ett slutligt avdrag. Om äktenskapet fortfarande utgör detta problem, beror det på att det moderna mänskliga samhället befinner sig i samma tillstånd av omoralisk som de på Noas tid. Detta budskap är därför för vår sista tid där lögnen dominerar mänskliga sinnen som blir totalt stängda för gudomlig "sanning".

På grund av dess betydelse för vår "ändtid" ledde Gud mig att slutligen utveckla detta budskap som uppenbaras i denna berättelse i Första Moseboken. Eftersom upplevelsen av de utvalda före diluvierna sammanfattas av en lycklig " *början* " och ett tragiskt " *slut* " i avfall och styggelse. Emellertid sammanfattar denna erfarenhet också den av dess sista kyrka i dess institutionella form "Sjundedagsadventist", officiellt och historiskt välsignad 1863 men andligt 1873, i "Philadelphia", i Upp.3:7, för dess " *början* " , och " *kräktes* " av Jesus Kristus i Upp.3:14, i " *Laodicea* " 1994, på hans " *slut* " , på grund av sin formalistiska ljumhet och på grund av hans allians med det ekumeniska fiendeläget 1995. Tiden för Guds godkännande av denna kristna religiösa institution är alltså fixerad av "en *början* och ett *slut* ." Men precis som det judiska förbundet fortsattes av de tolv apostlarna som Jesus utvalde, så fortsätter det adventistiska arbetet av mig och av alla som tar emot detta profetiska vittnesbörd och reproducerar trons gärningar som Gud ursprungligen välsignade i adventismens pionjärer 1843 och 1844. Jag specificerar att Gud välsignade motiven för deras tro och inte standarden för deras profetiska tolkningar som senare skulle ifrågasättas. Utövningen av att sabbaten möjligen blir formalistisk och traditionell, sållen av Guds dom välsignar inte längre något annat än kärleken till sanningen som noteras i hans utvalda, "från *början* till *slut*" eller, fram till Kristi sanna härliga återkomst, inställd på sista gången våren 2030.

Genom att framställa sig själv i Upp.1:8 som varande " *alfa och omega* " uppenbarar Jesus Kristus för oss en nyckel till att förstå strukturen och aspekten i vilken han uppenbarar för oss genom hela Bibeln, sin " *dom* " , det är alltid baserat på en observation av situationen för " *början* " och på det som visas i " *slutet* " , av ett liv, av en allians eller av en kyrka. Denna princip förekommer i Dan.5 där orden skrivna på väggen av Gud, " *numrerade, numrerade* " , följt av " *vägd och delad* " , representerar " *början* " av kung Belsassars liv och tiden för dess " *slut* " . På så sätt bekräftar Gud att hans bedömning är baserad på den permanenta kontrollen av subjektet som döms. Han var under hans observation från sin " *början* " eller " *alfa* " till hans " *slut* " , hans " *omega* " .

I Uppenbarelseboken och i temat för breven riktade till de " *sju kyrkorna* " , fastställer samma princip " *början och slutet* " för alla berörda " *kyrkor* ". Först finner vi den apostoliska kyrkan, vars härliga " *början* " återkallas i budskapet som överlämnades till " *Efesus* " och i vilket dess " *slut* " försätter den under hot om att få Guds Ande att dras tillbaka på grund av hans brist på iver. Lyckligtvis vittnar budskapet i " *Smyrna* " före 303 om att Kristi kallelse till omvändelse kommer att ha hörts till Guds ära. Sedan börjar den romersk påvliga katolska kyrkan i " *Pergamum* " , år 538, och slutar i " *Tyatira* " , vid tiden för den protestantiska reformationen, men särskilt officiellt då påven Pius 6, som hölls i fängelse i Valencia, i min stad död. , i Frankrike, 1799. Sedan kommer fallet med den protestantiska tron, vars godkännande av Gud också är tidsbegränsat. Dess " *början* " nämns i " *Tyatira* " och dess " *slut* " avslöjas i " *Sardes* " 1843 på grund av dess utövande av söndagen ärvt från den romerska religionen. Jesus kunde inte vara tydligare, hans budskap, " *du är död* " , leder inte till förvirring. Och för det tredje under " *Filadelfia och Laodicea* " stänger fallet med institutionell adventism

som vi såg tidigare temat för meddelanden riktade till de " sju kyrkorna " och tiden för de epoker som de symboliserar.

Genom att avslöja för oss idag hur han bedömde saker som redan utförts, och från " början " som 1 Mosebok, ger Gud oss nycklarna till att förstå hur han bedömer fakta och kyrkorna i vår tid. Den " dom " som framgår av vårt studium bär således " Seglet " av Anden av dess gudomlighet.

1 Mos.6:3: " *Då sade YaHWéH: Min ande kommer inte att förbli i människan för evigt, ty människan är kött, och hennes dagar kommer att vara hundra tjugio år .* »

Mindre än 10 år före Kristi återkomst får detta budskap idag en häpnadsväckande aktualitet. Livets ande som Gud har gett " *kommer inte att förbli i människan för evigt, ty människan är kött, och hennes dagar kommer att vara hundra tjugonio år.* " I själva verket var detta inte meningen som Gud gav till hans ord. Förstå mig och förstå Honom: Gud avsäger sig inte sitt sextusenåriga projekt att kalla och välja ut de utvalda. Hans problem ligger i den enorma livslängd han gav till antediluvierna sedan Adam som dog vid 930 år gammal, efter honom kommer en annan Methuschela att leva till 969 år gammal. Om det är 930 år av trofasthet är det uthärdligt och till och med behagligt för Gud, men om det är en arrogant och avskyvärd Lamek, uppskattar Gud att det kommer att vara mer än tillräckligt att uthärda honom i genomsnitt 120 år. Denna tolkning bekräftas av historien, eftersom längden på mänskligt liv har reducerats till i genomsnitt 80 år i vår tid sedan översvämningens slut.

1 Mos.6:4: " *Jättarna fanns på jorden vid den tiden, och även efter det att Guds söner kommit till människornas döttrar och fött dem barn: dessa är hjältarna som var kända i antiken .*

Jag var tvungen att lägga till precisionen " **och även** " från den hebreiska texten, eftersom innebörden av meddelandet förvandlas. Gud uppenbarar för oss att hans första skapelse före diluvien var av en gigantisk standard, Adam själv måste ha mätt cirka 4 eller 5 meter i höjd. Hanteringen av jordens yta förändras och minskas. Ett enda steg av dessa " jättar " var värt fem av våra, och han var tvungen att få fem gånger mer mat från jorden än en man idag. Den ursprungliga marken blev därför snabbt befolkad och bebodd över hela sin yta. Precisionen " **och även** " lär oss att denna standard av " jättar " inte har modifierats av allianserna mellan de helgade och de förkastade, " Guds söner " och " människors döttrar ". Noa var därför själv en jätte på 4 till 5 meter liksom hans barn och deras fruar. Vid Mose tid fanns dessa antediluvianska normer fortfarande i Kanaans land, och det var dessa jättar, "anakiterna", som skrämde de hebreiska spionerna som sändes in i landet.

1 Mos.6:5: " *Herren såg att människornas ondska var stor på jorden, och att alla deras hjärtans tankar dagligen bara var på det onda. "*

En sådan observation gör hans beslut begripligt. Jag påminner dig om att han skapade jorden och människan för att avslöja denna ondska gömd i tankarna hos hans himmelska och jordiska varelser. Den önskade demonstrationen uppnåddes därför eftersom " *alla deras hjärtans tankar varje dag endast riktades mot det onda* " .

1 Mos.6:6: " *Jehova ångrade sig över att han hade skapat människan på jorden, och han blev bedrövd i sitt hjärta.* "

Att i förväg veta vad som kommer att hända är en sak, men att uppleva det i sin uppfyllelse är en annan. Och inför verkligheten att dominera ondskan kan tanken på omvändelse, eller närmare bestämt ånger, tillfälligt uppstå i Guds sinne, så stort är hans lidande inför denna moraliska katastrof.

1 Mos.6:7: " *Och HERREN sade: Jag skall förgöra människor som jag har skapat från jordens yta, från människor till boskap och till kräldjur och till himlens fåglar; ty jag ångrar att jag har gjort dem.* "

Strax före syndafloden noterar Gud Satans och hans demoners triumf på jorden och dess invånare. För honom var prövningen fruktansvärd men han fick den demonstration han ville få. Allt som återstår är att förstöra denna första livsform där män lever för länge och är för mäktiga i gigantiska storlekar. Landdjur nära människor som boskap, reptiler och luftens fåglar måste försvinna för alltid med dem.

1 Mos.6:8: " *Men Noa fann nåd i JaHWéHs ögon.* "

Och enligt Ezé.14 var han den ende som fann nåd inför Gud, hans barn och deras hustrur var inte värdiga att bli frälsta.

1 Mos.6:9: " *Dessa är Noas säd. Noa var en rättvis och rättskaffen man på sin tid; Noa vandrade med Gud.* "

Liksom Job döms Noa som " *rättvis och uppriktig* " av Gud. Och liksom den rättfärdige Enok före honom, tillräknar Gud honom att " *vandra* " med honom.

1 Mos.6:10: " *Noa födde tre söner: Sem, Ham och Jafet.* "

500 år gammal enligt 1 Mos.5:22, " *Noa födde tre söner: Sem, Ham och Jafet* ". Dessa söner kommer att växa upp, bli män och ska ta sig hustrur. Noa kommer därför att få hjälp och hjälp av sina söner när han ska bygga arken. Mellan tiden för deras födelse och syndafloden kommer det att gå 100 år. Detta bevisar att de "120 åren" i vers 3 inte gäller den tid som han fått för att slutföra sin konstruktion.

1 Mos.6:11: " *Jorden var fördärvad inför Gud, jorden var full av våld.* "

Korruption är inte nödvändigtvis våldsamt, men när våld markerar och präglar det blir den kärleksfulla Gudens lidande intensivt och outhärdligt. Detta våld, som nådde sin topp, är av det slag som Lamek skröt om i 1 Mos.4:23: " *Jag har dödat en man för mitt sår och en ung man för mitt blåmärke.* "

1 Mos.6:12: " *Och Gud såg på jorden, och se, den var fördärvad; ty allt kött hade fördärvat sin väg på jorden.* "

Om mindre än 10 år kommer Gud att se på jorden igen och finna den i samma tillstånd som vid tidpunkten för syndafloden, " *allt kött kommer att ha fördärvat sin väg.* " Men du måste förstå vad Gud menar när han talar om korruption. För om referensen till detta ord är mänsklig, är svaren lika många som åsikterna i ämnet. Med Skaparguden är svaret enkelt och exakt. Han kallar korruption för alla perversioner som man och kvinna fört till den ordning och regler han har upprättat: I korruption tar mannen inte längre sin roll som man, inte heller kvinnan sin roll som kvinna. Fallet med Lamech, bigamist, ättling till Kain, är ett exempel, eftersom den gudomliga normen säger till honom: " *en man*

kommer att lämna sin far och sin mor för att hålla fast vid sin hustru" . Utseendet på deras kroppsstruktur avslöjar rollerna för män och kvinnor. Men för att bättre förstå rollen av det som ges som " hjälp " till Adam, ger dess symboliska bild av Kristi Kyrka oss svaret. Vilken " hjälp " kan kyrkan ge Kristus? Hans roll består i att öka antalet utvalda frälsta och gå med på att lida för honom. Det är samma sak för kvinnan som gavs till Adam. Utan Adams muskelkraft, är hans roll att föda och fostra sina barn tills de i sin tur hittade en familj och därmed jorden kommer att befolkas, enligt den order som Gud befallt i 1 Mos.1:28: "Och Gud välsignade dem, och Gud sade till dem: " **Var fruktsamma och föröka dig, och fyll jorden och underlägg den ; och härska över havets fiskar och över luftens fåglar och över alla levande varelser som rör sig på jorden.** " I sin perversion har det moderna livet vänt ryggen åt denna norm. Koncentrerat stadsliv och industriell sysselsättning skapade tillsammans det ständigt ökande behovet av pengar. Detta har fått kvinnor att överge sin roll som mammor för att arbeta i fabriker eller i butiker. Dåligt uppfostrade barnen har blivit nyckfulla och krävande och producerar en frukt av våld 2021 och de matchar helt den beskrivning som Paulus gav till Timoteus i 2 Tim.3:1 till 9. Jag uppmanar dig att ta dig tid att läsa , med all den uppmärksamhet de förtjänar, i sin helhet, de två brev han riktar till Timoteus, för att i dessa brev finna de normer som Gud har satt upp från början, med vetskapen om att han inte förändras och inte kommer att förändras förrän den kommer tillbaka till ära våren 2030.

1 Mos.6:13: " *Då sade Gud till Noa: Ändamålet för allt kött är avgjort av mig; ty de har fyllt jorden med våld; se, jag skall förgöra dem med jorden .* "

Med det onda etablerat oåterkalleligt förblir förstörelsen av jordens invånare det enda Gud kan göra. Gud gör känt för sin enda jordiska vän sitt fruktansvärda projekt eftersom hans beslut har fattats och definitivt beslutats. Vi måste notera det speciella öde som Gud ger Enok, den ende som går in i evigheten utan att gå igenom döden, och Noa, den ende man som befunnits värdig att överleva den utrotande floden. Ty i sina ord säger Gud " *de har ...* " och " *Jag ska förgöra dem* ". Eftersom han förblev trofast påverkades inte Noa av Guds beslut.

1 Mos.6:14: " *Gör dig en ark av barrved; du ska ordna denna ark i celler, och du ska täcka den med beck inifrån och ut.* "

Noa måste överleva och inte han ensam eftersom Gud vill att livet i hans skapelse ska fortsätta till slutet av de 6000 åren av urval av hans projekt. För att bevara utvalt liv under floden av vatten måste en flytande ark byggas. Gud ger sina instruktioner till Noa. Den kommer att använda vattenbeständigt barrträ och bågen kommer att göras vattentät genom en beläggning av beck, hartset taget från tall eller gran. Han ska bygga celler så att varje art lever separat för att undvika stressiga konfrontationer för djuren ombord. Vistelsen i arken kommer att pågå i ett helt år, men arbetet leds av Gud, för vilken ingenting är omöjligt.

1 Mos.6:15: " *Så här ska du göra den: arken ska vara tre hundra alnar lång, femtio alnar bred och trettio alnar hög.* "

Om " *alnen* " var en jättes, kan den vara fem gånger så stor som hebréerna, som var ungefär 55 cm. Gud uppenbarade dessa dimensioner i den standard som kändes av hebréerna och Moses som tog emot denna berättelse från Gud. Den konstruerade bågen var därför 165 m lång, 27,5 m bred och 16,5 m hög. Bågen i

form av en rektangulär låda var därför av en imponerande storlek men den byggdes av män vars storlek var relaterad till den. För vi hittar, för dess höjd, tre våningar på cirka fem meter för män som själva mätte mellan 4 och 5 m i höjd.

1 Mos.6:16: " Du ska göra **ett fönster till arken** , som du ska minska till **en aln på toppen; du skall upprätta en dörr på sidan av arken; och du kommer att bygga en lägre våning, en andra och en tredje . »**

Enligt denna beskrivning var den enda " dörren " till arken placerad på första våningen " på sidan av arken ". Arken var helt stängd och under taket på den tredje nivån skulle ett enda fönster 55 cm högt och brett hållas stängt tills syndafloden var slut, enligt 1 Mos.8:6. De som bodde i arken levde i mörker och det konstgjorda ljuset från oljelampor under hela floden.

1 Mos.6:17: " Och jag skall låta en flod av vatten komma över jorden för att förgöra allt kött som har livsande under himlen; allt på jorden kommer att gå under . "

Gud vill med denna förstörelse lämna ett varningsbudskap till människor som kommer att återbefolka jorden efter syndafloden och fram till Jesu Kristi återkomst i härlighet vid slutet av de 6000 åren av det gudomliga projektet. Allt liv kommer att försvinna med dess antediluvianska norm. För efter syndafloden kommer Gud gradvis att minska storleken på levande varelser, människor och djur, till storleken på de afrikanska pygméerna.

1 Mos.6:18: " Men jag skall upprätta mitt förbund med dig; du ska gå in i arken, du och dina söner, din hustru och dina söners hustrur med dig . »

Det finns åtta överlevande från den kommande floden, men sju av dem drar exceptionellt nytta av Noas särskilda och individuella välsignelse. Beviset finns i Hes.14:19-20 där Gud säger: " Eller om jag sänder en plåga in i detta land och utgjuter min vrede mot det genom dödligheten, för att utrota människor och djur därifrån, och det fanns Noa bland **honom** , Daniel och Job, jag lever! säger Herren, **HERREN, de skulle inte rädda söner eller döttrar, utan genom sin rättfärdighet skulle de frälsa sina egna själar.** " De kommer att vara användbara för att återbefolka jorden, men eftersom de inte är av Noas andliga nivå, tar de in i den nya världen sin ofullkomlighet som inte kommer att ta lång tid att bära dess dåliga frukter.

1 Mos.6:19: " Av allt levande, av allt kött, ska du föra in två av varje slag i arken för att hålla dem vid liv med dig: det ska vara en hane och en hona. "

Ett par per art " av allt som lever " är bara den norm som krävs för reproduktion, dessa kommer att vara de enda överlevande bland landdjursläktet.

1 Mos.6:20: " Av fåglarna efter deras slag, och av boskapen efter deras slag, och av allt kräldjur på jorden efter deras slag, två av varje slag ska komma till dig, för att du ska kunna bevara deras liv. "

I den här versen, i sin uppräkningslista, nämner Gud inte vilda djur, men de kommer att nämnas som att de tagits ombord på arken i 1 Mos.7:14.

1 Mos.6:21: " Och du, ta av all mat som äts och förvara den med dig, så att den kan bli mat för dig och för dem. "

Maten som behövdes för att mata åtta personer och alla djur som togs ombord under ett år fick uppta en stor plats i arken.

1 Mos.6:22: " *Detta är vad Noa gjorde: han utförde allt som Gud hade befallt honom .* "

Troget och understödda av Gud utförde Noa och hans söner den uppgift som Gud hade gett honom. Och här måste vi komma ihåg att jorden är en enda kontinent som endast bevattnas av floder och floder. I området av berget Ararat där Noah och hans söner bor, finns det bara en slätt och inget hav. Hans samtida ser därför Noah bygga en flytande konstruktion mitt på en havslös kontinent. Vi kan då föreställa oss, hånet, sarkasmen och förolämpningar som de var tvungna att överösa den av Gud välsignade lilla gruppen med. Men hånarna kommer snart att sluta håna den utvalde och de kommer att drunkna i flodens vatten som de inte ville tro på.

Första Mosebok 7

Den slutliga separationen av översvämningen

1 Mos.7:1: " *Herren sade till Noa: Gå in i arken, du och hela ditt hushåll; ty jag har sett dig **mitt** framför mig bland denna generation .* »

Sanningens ögonblick anländer och skapelsens slutliga **separation är fullbordad**. Genom att " *gå in i arken* " kommer Noas och hans familjs liv att räddas. Det finns ett samband mellan ordet " *ark* " och den " *rättfärdighet* " som Gud tillskriver Noa. Denna länk går genom den framtida " *vittnesbördets ark* " som kommer att vara den heliga kistan som innehåller Guds " *rättvisa* ", *uttryckt i form av de två borden på vilka hans finger kommer att gravera in hans " tio bud* ". I denna jämförelse visas Noa och hans följeslagare lika i den utsträckning som de alla drar nytta av räddning när de går in i arken, även om Noa är den ende som är värd att identifieras med denna gudomliga lag, vilket indikeras av den gudomliga precisionen: " *Jag såg du har rätt .* " Noa var därför i perfekt överensstämmelse med den gudomliga lag som redan lärts ut i dess principer för sina tjänare före diluvien.

1 Mos.7:2: " *Du skall ta till dig sju par av alla rena djur, hanen och hans hona; ett par djur som inte är rena, hanen och hans hona;* »

Vi befinner oss i ett antediluvianskt sammanhang och Gud frammanar skillnaden mellan djuret klassificerat som " *rent eller orent* ". Denna standard är därför lika gammal som jordens skapelse och i Tredje Mosebok 11 har Gud bara återkallat dessa normer som han fastställde från början. Gud har därför, liksom " *sabbaten* ", goda skäl att kräva av sina utvalda, i våra dagar, respekt för det som förhärsligar hans etablerade ordning för människan. Genom att välja " *sju rena par* " för ett enda " *orent* " visar Gud sin preferens för den renhet som han markerar med sitt "sigill", siffran "7" för helgelsen av tiden för hans jordiska projekt.

1 Mos.7:3: " *Också sju par av himlens fåglar, hanar och honor, för att hålla deras ras vid liv på hela jordens yta.* "

På grund av deras bild av det änglalika himmelska livet, räddas också " *sju par* " av " *himplens fåglar* " .

1 Mos.7:4: " *I sju dagar till, och jag skall sända regn på jorden i fyrtio dagar och fyrtio nätter, och jag skall utrota från jordens yta alla varelser som jag har skapat.* "

Siffran " *sju* " (7) nämns fortfarande och betecknar " *sju dagar* " som **skiljer** ögonblicket då djur och människor går in i arken, från de första vattenfallen. Gud kommer att orsaka oavbrutet regn i " *40 dagar och 40 nätter* ". Detta nummer "40" är testets. Det kommer att handla om de " *40 dagarna* " då de hebreiska spionerna sänds till Kanaans land och de " *40 åren* " av liv och död i öknen som ett resultat av deras vägran att gå in i landet befolkat av jättar. Och när han träder in i sin jordiska tjänst kommer Jesus att överlämnas till djävulens frestelse efter " *40 dagar och 40 nätter* " av fasta. Det kommer också att gå " *40 dagar* " mellan Kristi uppståndelse och den Helige Andes utgjutelse på pingst.

För Gud är syftet med detta skyfall att förstöra " *varelserna han har skapat* ". Han påminner sig alltså om att som skapande Gud tillhör alla hans varelsers liv honom, för att rädda dem eller förgöra dem. Han vill ge kommande generationer en bitter läxa som de inte får glömma.

1 Mos.7:5: " *Noa utförde allt som JaHWéH hade befallt honom.* "

Trofast och lydig gjorde Noa inte Gud besviken och han utförde allt han befallde honom att göra.

1 Mos.7:6: " *Noa var sexhundra år gammal när vattenfloden kom över jorden.* »

Andra detaljer om tiden kommer att ges, men redan denna vers placerar floden i det 600:e ^{året} av Noas liv. Sedan hans första son föddes i hans 500:e ^{år} har 100 år gått.

1 Mos.7:7: " *Och Noa gick in i arken med sina söner, sin hustru och sina söners hustrur för att undkomma flodens vatten.* "

Endast åtta personer kommer att undkomma översvämningen.

1 Mos.7:8: " *Mellan de rena djuren och de djur som inte är rena, fåglarna och allt som rör sig på jorden,* "

Gud är jakande. Gå in i arken, ett par av " *allt som rör sig på jorden* " för att bli frälst. Men av vilken " *jord* ", antediluvian eller postdiluvian? Nutid av verbet " *rör på sig* " antyder den postdiluvian jord på Moses tid som Gud vänder sig till i sin berättelse. Denna subtilitet skulle kunna rättfärdiga övergivandet och fullständig utrotning av vissa monstrosa arter, oönskade på den återbefolkade jorden, om de fanns före översvämningen.

1 Mos.7:9: " *han gick in i arken med Noa, två och två, en man och en hona, som Gud hade befallt Noa.* "

Principen gäller djur men också de tre människor som bildas av hans tre söner och deras fruar och hans egna som rör honom och hans fru. Guds val att bara välja ut par uppenbarar för oss den roll som Gud kommer att ge dem: att reproducera och föröka sig.

1 Mos.7:10: " *Sju dagar senare var flodens vatten på jorden.* "

Enligt detta förtydligande skedde inträdet i arken den tionde dagen i den andra månaden av det 600:e året av ^{Noas} liv, 7 dagar före den 17:e ^{som anges} i vers 11 som följer. Det var på denna tionde dag som Gud själv stängde " *dörren* " till

arken för alla dess personer, enligt den precision som citeras i vers 16 i detta kapitel 7.

1 Mos.7:11: “ *Under det sexhundra året av Noas liv, i den andra månaden, på den **sjuttonde** dagen i månaden, på den dagen bröt alla källorna till det stora djupet ut, och himlens slussar strömmade ut . öppnat »*

Gud valde " **sjuttonde** dagen i den andra månaden " av Noas 600:e^{år} för att " öppna himlens fönster" . Siffran **17** symboliserar **dom** i dess numeriska kod av Bibeln och dess profetior.

Den beräkning som fastställts av efterföljderna av de utvalda av Gen.6 placerar syndafloden år 1656, sedan Evas och Adams synd, det vill säga 4345 år före våren år 6001 av världens undergång som kommer att fullbordas i vår vanliga kalender våren 2030 och 2345 år före Jesu Kristi försoningsdöd som ägde rum den 3 april 30 i vår falska och vilseledande mänskliga kalender.

Följande förklaring kommer att förnyas i 1 Mos.8:2. Genom att frammana den kompletterande rollen för " *källorna till djupet* " i denna vers uppenbarar Gud för oss att översvämningen inte bara orsakades av regn som kom från himlen. Med vetskapen om att " *avgrunden* " betecknar jorden som helt och hållet är täckt av vatten från skapelsens första dag, tyder dess " *källor* " på en höjning av vattennivån orsakad av havet självt. Detta fenomen erhålls genom en modifiering av nivån på havsbotten som, när den går upp, höjer vattennivån tills den når den nivå som täckte hela jorden den första dagen. Det var genom förlisningen av havens avgrunder som det torra landet dök upp ur vattnet på den 3:e^{dagen} och det var genom en omvänd handling som det torra landet täcktes av översvämningens vatten. Regnet som kallas " *himplens slussar* " var bara användbart för att indikera att straffet kom från himlen, från den himmelske Guden. Senare kommer denna bild av " *himplens lås* " att ta den motsatta rollen av välsignelser som kommer från samma himmelske Gud.

1 Mos.7:12: " *Regnet föll över jorden fyrtio dagar och fyrtio nätter .* "

Detta fenomen måste ha förvånat icke troende syndare. Speciellt eftersom det inte fanns regn före denna översvämning. Den antediluvianska marken bevattnades och vattnades av dess bäckar och bäckar; regn var därför inte nödvändigt, en morgondagg ersatte det. Och detta förklarar varför de icke-troende hade svårt att tro på den vattenflod som Noa förkunnade, både i ord och i handling sedan han byggde arken på torr jord.

Tiden " *40 dagar och 40 nätter* " är inriktad på en testtid. I sin tur kommer det köttsliga Israel precis utanför Egypten att testas under frånvaron av Moses som Gud höll med honom under denna period. Resultatet kommer att bli " *guldkalven* " smält med Arons samtycke, Mose köttsliga bror. Sedan kommer de " *40 dagarna och 40 nätterna* " att utforskas av Kanaans land med, som ett resultat, folkets vägran att gå in i det på grund av jättarna som bor i det. I sin tur kommer Jesus att testas i " *40 dagar och 40 nätter* ", men den här gången kommer han, även om han är försvagad av denna långa fasta, att stå emot djävulen som kommer att fresta honom och kommer att sluta lämna honom utan att ha fått sin seger. För Jesus var det det som gjorde hans jordiska tjänst möjlig och legitim.

1 Mos.7:13: “ *Samma dag kom Noa, Sem, Ham och Jafet, Noas söner och Noas hustru, och hans söners tre hustrur med dem, in i arken .*

Denna vers belyser urvalet av båda könen av mänskliga jordiska varelser. Varje mänsklig hane åtföljs av " *sin hjälpare* ", hans hona kallas " *hustru* ". På detta sätt presenterar varje par sig själva i bilden av Kristus och hans kyrka, "hans hjälp", hans Utvalde som han kommer att frälsa. Eftersom "arkens" skydd är den första bilden av frälsningen som den kommer att uppenbara för människor.

1 Mos.7:14: " *de och alla djur efter dess slag, alla boskap efter dess slag, allt krypande som kryper på jorden efter dess slag, varje fågel efter dess slag, varje liten fågel, allt som har vingar .* "

Genom att betona ordet " *art* ", påminner Gud om lagarna i sin natur som mänskligheten i vår sista tid har glädje av att bestrida, överträda och ifrågasätta djur och till och med mänskligheten. Det kan inte finnas någon större försvarare av artens renhet än han. Och han kräver av sina utvalda att de delar hans gudomliga åsikt i ämnet eftersom perfektionen av hans ursprungliga skapelse låg i denna renhet och denna absoluta **separation** av arter.

Genom att starkt betona den bevingade arten, föreslår Gud syndens jord och luft som ett rike underkastat Djävulen, själv kallad " *fursten över luftens makt* " i Ef. 2:2.

1 Mos.7:15: " *De gick in i arken till Noa, två och två, av allt kött som hade livsande. "* "

Varje par som Gud valt ut **skiljer sig** från de av sitt slag så att deras liv kommer att fortsätta efter syndafloden. I denna definitiva **separation** omsätter Gud principen om de två vägar som han ställer före det fria mänskliga valet: det goda leder till liv men det onda leder till döden.

1 Mos.7:16: " *Och det kom in, man och kvinna, av allt kött, såsom Gud hade befallt Noa. Sedan stängde YaHWéH dörren för honom . »* "

Syftet med reproduktion av " *arter* " bekräftas här av omnämmandet " *hane och hona* ".

Här är handlingen som ger denna upplevelse all sin betydelse och dess profetiska karaktär av slutet av den gudomliga nådens tid: " *Då stängde YaHWéH dörren för honom* ". Det är ögonblicket då livets och dödens öde separeras **utan** möjlig förändring. Det kommer att vara samma sak år 2029, när tidens överlevande kommer att ha gjort valet att hedra Gud och hans sjundedagssabbat, nämligen lördag, eller att hedra Rom och dess förstadagssöndag, enligt ultimatumet, i form av ett dekret från den upproriska mänskligheten. Här kommer åter " *nådens dörr* " att stängas av Gud, " *den som öppnar och den som stänger* " enligt Upp.3:7.

1 Mos.7:17: " *Floden var i fyrtio dagar på jorden. Vattnet ökade och lyfte upp arken, och den steg över jorden. "* "

Bågen är upphöjd.

1 Mos.7:18: " *Vattnet ökade och ökade mycket på jorden, och arken flöt på vattenytan. "* "

Arken flyter.

1 Mos.7:19: " *Vattnen ökade mer och mer, och alla höga berg under hela himlen var täckta. "* "

Torr jord försvinner universellt nedsänkt i vatten.

1 Mos.7:20: " *Vattnen steg femton alnar över bergen, och de täcktes . "* "

Tidens högsta berg täcks av cirka 8 m vatten.

1 Mos.7:21: " *Allt som rörde sig på jorden gick under, både fåglar och boskap och djur, allt som kröp på jorden och alla människor.* "

Alla djur som andas luft drunknar. Precisionen när det gäller fåglarna är desto mer intressant eftersom syndafloden är en profetisk bild av den sista domen, där himmelska varelser, såsom Satan, kommer att förintas tillsammans med jordlevande varelser.

1 Mos.7:22: " *Allt som hade andedräkt, livsande i dess näsborrar, och som fanns på den torra jorden, dog.* "

Alla levande varelser skapade som en människa vars liv beror på hans andetag dör drunknade. Detta är den enda skuggan över straffet från översvämningen, eftersom skulden är strikt på människan och någonstans är oskyldiga djurs död orättvis. Men för att fullständigt dränka den upproriska mänskligheten, tvingas Gud att med dem förstöra de djur som gillar dem andas luften i jordens atmosfär. Slutligen, för att förstå detta beslut, ta hänsyn till att Gud skapade jorden för människan skapad till hans avbild och inte för att djuret som skapats skulle omge honom, följa med honom och, när det gäller boskap, tjäna honom.

1 Mos.7:23: " *Alla varelser som fanns på jorden blev utrotade, från människor och boskap och kräldjur och himlens fåglar: de var utrotade från jorden. Det fanns bara Noa kvar och de som var med honom i arken.* "

Denna vers bekräftar skillnaden som Gud gör mellan Noa och hans mänskliga följeslagare som befinner sig grupperade med djuren, alla framkallade och bekymrade över " vad som var med honom" i arken ."

1 Mos.7:24: " *Vattnen var stora på jorden i hundra femtio dagar .*"

De " *hundrafemtio dagarna* " började efter de 40 dagar och 40 nätter av upphörligt regn som skapade översvämningen. Efter att ha nått den maximala höjden på " *15 alnar* " eller ungefär 8 m över " *dåtidens högsta berg* " förblev vattenståndet stabilt i " *150 dagar* ". Sedan kommer det gradvis att minska tills den uttorkning som Gud önskar.

Notera: Gud skapade livet i en gigantisk standard som gällde män och djur före diluvien. Men efter översvämningen syftar hans projekt till att minska storleken på alla hans varelser proportionellt, så att liv kommer att födas i den postdiluvian normen. När de kom in i Kanaan vittnar de hebreiska spionerna om att de med egna ögon såg druvklasar så stora att det krävdes två män i deras storlek för att bära dem. Storleksminskningen gäller därför också nödvändigtvis träd, frukter och grönsaker. Alltså slutar Skaparen aldrig att skapa, eftersom han med tiden modifierar och anpassar sin jordiska skapelse till de nya livsvillkor som uppstår. Han skapade den svarta pigmenteringen av huden på människor som lever utsatta för stark solstrålning i de tropiska och ekvatoriala områdena på jorden där solstrålarna träffar jorden i 90 grader. Andra hudfärger är mer eller mindre vita eller bleka och mer eller mindre kopparaktiga beroende på mängden solljus. Men den grundläggande röda av Adam (Röd) på grund av blod finns i alla människor.

Bibeln specificerar inte de detaljerade namnen på levande antediluvianska djurarter. Gud lämnar detta ämne mystiskt, utan någon särskild uppenbarelse, alla är fria i sitt sätt att föreställa sig saker. Men jag lade fram hypotesen att efter att ha velat ge denna första form av jordlevande en perfekt karaktär, hade Gud inte vid den tiden skapat de förhistoriska monster vars ben finns idag, av de vetenskapliga forskarna, i jordens jord. jorden. Jag lade också fram denna möjlighet att de skapades av Gud efter syndafloden, för att intensifiera jordens förbannelse för människor som snabbt kommer att vända sig bort från honom igen. Genom att avskärma sig från honom kommer de att förlora sin intelligens och den stora kunskap som Gud hade gett från Adam till Noa. Detta till den grad att människan på vissa platser på jorden kommer att befinna sig i det degraderade tillståndet av "grottmänniskan" attackerad och hotad av vildsinta djur, som hon i grupper trots allt kommer att kunna förstöra med den dyrbara hjälpen av naturliga dåligt väder och Guds medlidande välvilja.

Första Mosebok 8

Den tillfälliga separationen av de som sitter i arken

1 Mos.8:1: " *Gud kom ihåg Noa och alla djuren och alla boskapen som var med honom i arken; och Gud lät en vind fara över jorden, och vattnet stod stilla.* "

Var säker, han glömde det aldrig, men det är sant att denna unika samling av liv inneslutna i den flytande arken ger mänskligheten och djurarter ett så reducerat utseende att de verkar övergivna av Gud. Faktum är att dessa liv är helt säkra eftersom Gud vakar över dem som en skatt. De är det som är mest värdefullt: de första frukterna som återbefolkar jorden och sprider sig över dess yta.

1 Mos.8:2: " *Djupets källor och himlens fönster stängdes, och regn föll inte längre från himlen.* "

Gud skapar flodens vatten efter hans behov. Var kommer de ifrån? Från himlen, men framför allt från Guds skapande kraft. Genom att ta bilden av en slussvakt har han öppnat de symboliska himmelska slussarna och tiden kommer när han stänger dem igen.

Genom att frammana den kompletterande rollen för " *källorna till djupet* " i denna vers uppenbarar Gud för oss att översvämningen inte bara orsakades av regn som kom från himlen. Med vetskapen om att " *avgrunden* " betecknar jorden som helt och hållet är täckt av vatten från skapelsens första dag, tyder dess " *källor* " på en höjning av vattennivån orsakad av havet självt. Detta fenomen erhålls genom en modifiering av nivån på havsbotten som, när den går upp, höjer vattennivån tills den når den nivå som täckte hela jorden den första dagen. Det var genom förlisningen av havens avgrunder som det torra landet dök upp ur vattnet på den 3:e ^{dagen} och det var genom en omvänd handling som det torra landet täcktes av översvämningens vatten. Regnet som kallas " *himlens slussar* " var bara

användbart för att indikera att straffet kom från himlen, från den himmelske Guden. Senare kommer denna bild av *"himlens lås"* att ta den motsatta rollen av välsignelser som kommer från samma himmelske Gud.

Som en skapare kunde Gud ha skapat syndafloden på ett ögonblick, efter behag. Han föredrog ändå att gradvis agera på sin redan skapade skapelse. Han visar alltså mänskligheten att naturen i hans händer är ett kraftfullt vapen, ett kraftfullt medel som han manipulerar för att erbjuda sin välsignelse eller sin förbannelse beroende på om den vandrar i gott eller ont.

1 Mos.8:3: " *Vattnet vek från jorden och gick bort och försvann, och vattnet minskade efter hundra och femtio dagar.* "

Efter 40 dagar och 40 nätter av oupphörligt regn följt av 150 dagars stabilitet på högsta vattennivån börjar lågkonjunkturen. Långsamt sjunker nivån på den marina avgrunden men den sjunker inte lika djupt som före översvämningen.

1 Mos.8:4: " *I den sjunde månaden, på den sjuttonde dagen i månaden, vilade arken på Ararats berg.* "

Vid slutet av fem månader, till dagen, " *den sjuttonde i den sjunde månaden* ", upphör arken att flyta; den vilar på Ararats högsta berg. Denna siffra "sjutton" bekräftar slutet på handlingen av gudomlig dom. Det framgår av detta förtydligande att arken under syndafloden inte rörde sig långt från området där den byggdes av Noa och hans söner. Och Gud ville att detta bevis på översvämningen skulle förbli synligt till världens ände, på samma topp av berget Ararat som tillträde var och förblev förbjudet av de ryska och turkiska myndigheterna. Men vid den tidpunkt som Han utvalde, gynnade Gud att man skulle ta flygfoton som bekräftade närvaron av en bit av arken som fastnat i isen och snön. Idag kan satellitobservation kraftfullt bekräfta denna närvaro. Men jordiska auktoriteter strävar inte just efter att förhärliga skaparguden; de betar sig som fiender mot honom, och i all rättvisa återbetalar Gud dem genom att slå dem med en epidemi och terroristattacker.

1 Mos.8:5: " *Vattnet fortsatte att minska fram till den tionde månaden. I den tionde månaden, den första dagen i månaden, dök bergens toppar upp* "

Minskningen av vatten är begränsad eftersom vattennivån efter översvämningen kommer att vara högre än den för den antediluvianska jorden. Forttida dalar kommer att förbli nedsänkta och anta utseendet av nuvarande inlandshav som Medelhavet, Kaspiska havet, Röda havet, Svarta havet, etc.

1 Mos.8:6: " *När fyrtio dagar var till ända öppnade Noa fönstret som han hade gjort till arken.* "

Efter 150 dagars stabilitet och 40 dagars väntan öppnar Noah för första gången det lilla fönstret. Dess ringa storlek, en aln eller 55 cm, var motiverad eftersom dess enda användning var att släppa ut fåglar som därmed kunde fly från livets ark.

1 Mos.8:7: " *Han släppte korpen, och den gick ut och kom tillbaka, tills vattnet torkade ut på jorden.* "

Upptäckten av den torra jorden framkallas enligt ordningen " *mörker och ljus* " eller " *natt och dag* " i början av skapelsen. Den första upptäckaren som skickas är också den **orena** " *korpen* " , med fjäderdräkten " **svart** " som " *natt* " .

Han agerar fritt oberoende gentemot Noa, Guds utvalde. Den symboliserar därför mörka religioner som kommer att aktiveras utan någon relation med Gud.

På ett mer exakt sätt symboliserar den det köttsliga Israel i det gamla förbundet, till vilket Gud sände sina profeter vid flera tillfällen, som korpens ankomst och avgång, för att försöka rädda sitt folk från syndens sedvänjor. Liksom " *korpen* ", fortsatte detta Israel som slutligen förkastades av Gud sin historia **skild** från honom.

1 Mos.8:8: " *Han släppte också duvan för att se om vattnet hade minskat från jordens yta.* "

I samma ordning skickas den **rena** " *duvan* " , med " **vit** " fjäderdräkt som snö, för spaning. Den är placerad under tecknet " *dag och ljus* ". Som sådan profeterar hon det nya förbundet baserat på blodet som utgjutits av Jesus Kristus.

1 Mos.8:9: " *Men duvan fann ingen plats att sätta sin fotsula på, och den vände tillbaka till honom in i arken, ty det fanns vatten på hela jordens yta. Han sträckte ut sin hand och tog den och förde den med sig in i arken.* "

Till skillnad från den oberoende svarta " *korpen* " är den vita " *duvan* " i nära relation med Noa som räcker fram " *sin hand för att ta henne och föra henne in i arken*" med honom. Det är en bild av bandet som förbinder den utvalde med himlens Gud. " *Duvan* " kommer en dag att landa på Jesus Kristus när han visar sig inför Johannes Döparen för att bli döpt av honom.

Jag föreslår att du jämför dessa två bibliska citat; den av denna vers: " *Men duvan fann ingen plats att vila sin fot* " med denna vers från Mat.8:20: " *Jesus svarade honom: Rävur har hålor, och luftens fåglar har bon; men Människosonen har inte var han kan lägga sitt huvud* "; och dessa verser från Johannes 1:5 och 11, där han talar om Kristus, inkarnationen av *livets* gudomliga " *ljus* " , säger han: " *Ljuset lyser i mörkret, och mörkret har inte tagit emot det ... / ... Hon kom till sitt eget folk, och hennes eget folk tog inte emot henne .* " Precis som " *duvan* " återvände till Noa genom att låta sig tas av honom, i " *hans hand* ", uppstånden, steg Återlösaren Jesus Kristus upp till himlen mot sin gudomlighet som en himmelsk Fader, efter att ha lämnat budskapet bakom sig på jorden om återlösningen av sina utvalda, hans goda nyheter som kallas " *Evigt evangelium* " i Upp.14:6. Och i Uppenbarelseboken 1:20: han kommer att hålla dem " *i sin hand* " i de " *sju epoker* " som profeterats av de " *sju kyrkorna* " där han får dem att ta del av gudomlig helgelse i sitt " *ljus* " avbildat av de " *sju ljusstakarna* " .

1 Mos.8:10: " *Och han väntade sju dagar till, och åter släppte han duvan ur arken.* "

Denna dubbla påminnelse om de " *sju dagarna* " lär oss att för Noa, som för oss idag, skapades livet och beordrades av Gud på enheten i veckan av " *sju dagar* " , också den symboliska enheten i de " *sju tusen* " åren av hans stora räddningsprojekt. Denna insisterande på att nämna denna siffra " *sju* " tillåter oss att förstå den betydelse som Gud ger det; vilket kommer att rättfärdiga att han attackerar särskilt av djävulen fram till Kristi återkomst i härlighet, vilket kommer att göra slut på hans jordiska herravälde.

1 Mos.8:11: " *Duvan kom tillbaka till honom på kvällen; och se, ett rivet olivblad fanns i dess näbb. Så Noa visste att vattnet hade minskat från jorden .* "

Efter långa tider av " mörker " förkunnat med ordet " *afton* ", kommer hoppet om frälsning och glädje att befrias från synd att komma under bilden av " *olivträdet* ", i tur och ordning den gamla sedan den nya alliansen. Precis som Noa genom ett " *olivblad* " visste att den förväntade och förväntade jorden skulle vara redo att välkomna honom, kommer " *Guds söner* " att lära sig och förstå att himmelriket har öppnats för dem av **sändebudet från himlen** Jesus Kristus.

Detta " *olivblad* " vittnade för Noa om att trädens groning och tillväxt började bli möjlig igen.

1 Mos.8:12: " *Och han väntade ytterligare sju dagar; och han släppte duvan. Men hon kom aldrig tillbaka till honom .* "

Detta tecken var avgörande, eftersom det bevisade att " *duvan* " hade valt att stanna i naturen som återigen erbjöd den mat.

Precis som " *duvan* " försvinner efter att ha framfört sitt budskap om hopp, efter att ha gett sitt liv på jorden för att återlösa sina utvalda, kommer Jesus Kristus, "fridens furste", att lämna jorden och sina lärjungar och lämna dem fria och oberoende att leva deras liv tills hans sista härliga återkomst.

1 Mos.8:13: " *Under det sexhundraförsta året, i den första månaden, på den första dagen i månaden, torkade vattnet ut på jorden. Noa tog bort täcket från arken och såg, och se, jordens yta var uttorkad .* "

Torkningen av jorden är fortfarande delvis men lovande, så Noa börjar öppna arkens tak för att titta på arkens utsida och veta att den har strandat på toppen av berget Ararat, sträckte sig hans vision mycket långt och mycket brett över horisonten. I översvämningsupplevelsen tar arken bilden av ett kläckningsägg. När den kläcks bryter ungen själv skalet som den var innesluten i. Noah gör detsamma; han " *tar bort täcket från arken* " som inte längre kommer att vara användbart för att skydda den från skyfall. Observera att Gud inte kommer för att öppna dörren till arken som han själv hade stängt; detta betyder att han inte ifrågasätter eller ändrar normen för sitt omdöme gentemot jordiska rebeller för vilka dörren till frälsning och himmel alltid kommer att vara stängd.

1 Mos.8:14: " *I den andra månaden, den tjugosjunde dagen i månaden, var jorden torr. "*

Jorden blir beboelig igen efter total instängning i arken i 377 dagar från dagen för ombordstigning och Guds stängning av dörren.

1 Mos.8:15: " *Då talade Gud till Noa och sade: "*

1 Mos.8:16: " *Gå ut ur arken, du och din hustru, dina söner och dina söners hustrur med er. "*

Det är återigen Gud som ger signalen för att " *arken* " ska gå ut, han som hade stängt den enda " *dörren* " för dess personer före översvämningsen.

1 Mos.8:17: " *För med dig alla levande varelser av allt kött som är hos dig, både fåglar och boskap och allt kräldjur som kryper på jorden; var fruktsamma och föröka dig på jorden .*

Scenen påminner om den femte dagen i skapelseveckan, men det är inte fråga om en ny skapelse, för efter syndafloden är återbefolkningen av jorden en fas av det projekt som profeterats för de första 6000 åren av jordisk historia . Gud ville att denna fas skulle vara fruktansvärd och avskräckande. Han gav mänskligheten dödliga bevis på verkningarna av hans gudomliga dom. Ett bevis

som kommer att erinras om i 2 Petrusbrevet 3:5 till 8: " *De vill i själva verket ignorera att himlen en gång existerade genom Guds ord, precis som en jord som tagits ur vattnet och formad av vatten, och genom dessa ting gick dåtidens värld under, nedsänkt i vatten, medan genom samma ord nuets himmel och jord bevaras och förvaras för eld, för domens och ogudaktiga människornas dag. Men det finns en sak, älskade, som du inte får vara okunnig om, att för Herren är en dag som tusen år och tusen år som en dag.* " Den förutspådda eldfloden kommer att genomföras i slutet av det sjunde årtusendet i samband med den sista domen, genom att de flammande källorna för underjordisk magma öppnas som kommer att täcka hela jordens yta. Denna " *eldsjö* " som citeras i Upp.20:14-15, kommer att förtära jordens yta med dess otrogna upproriska invånare såväl som deras gärningar som de ville gynna genom att förakta Guds bevisade kärlek. Och detta sjunde årtusende profeterades av den sjunde dagen i veckan, detta enligt definitionen " *en dag är som tusen år och tusen år är som en dag* " .

1 Mos.8:18: " *Och Noa gick ut med sina söner, sin hustru och sina söners hustrur.* "

När djuren väl har släppts ut kommer representanterna för den nya mänskligheten i sin tur fram ur arken. De hittar solens ljus och det stora och nästan obegränsade utrymme som naturen erbjuder dem, efter 377 dagar och nätter av instängdhet i ett trångt och mörkt slutet utrymme.

1 Mos.8:19: " *Varje djur, alla kräldjur, varje fågel, allt som rör sig på jorden, efter deras slag, kom ut ur arken.* "

Utgången från arken profeterar att de utvalda kommer in i himmelriket, men bara de som döms rena av Gud kommer att komma in. På Noas tid är detta ännu inte fallet, eftersom rena och orena kommer att leva tillsammans, på samma jord, och kämpa mot varandra till världens ände.

1 Mos.8:20: " *Noa byggde ett altare åt YaHWéH; han tog av alla de rena djuren och alla de rena fåglarna och offrade brännoffer på altaret.* "

Brännoffret är en handling genom vilken den utvalde Noa visar Gud sin tacksamhet. Döden av ett oskyldigt offer, i det här fallet ett djur, påminner skaparen Gud om hur han, i Jesus Kristus, kommer att återlösa sina utvaldas själar. Rena djur är värdiga att avbilda Kristi offer som kommer att förkroppsliga fullkomlig renhet i hela hans själ, kropp och ande.

1 Mos.8:21: " *Herren kände en behaglig lukt, och JaHWéH sade i hans hjärta: Jag vill inte längre förbanna jorden för människors skull, ty människors hjärtans tankar är onda från början. och jag skall inte mer slå allt levande, såsom jag har gjort.* "

Brännoffret som Noas frambär är en äkta handling av tro och av lydig tro. För om han frambär ett offer till Gud, är det som svar på en offerrit som han beordrade honom, långt innan han lärde ut det till hebréerna som kom ut ur Egypten. Uttrycket " *behaglig lukt* " avser inte det gudomliga luktsinnet utan dess gudomliga Ande som uppskattar både lydnaden av dess trogna utvalda och den profetiska vision som denna rit ger till dess framtida barmhärtiga offer, i Jesus Kristus.

Fram till den sista domen kommer det inte att bli någon mer destruktiv översvämning. Erfarenheten har just visat att människan är naturligt och ärftligt "

ond " i köttet, som Jesus sa om sina apostlar i Matt.7:11: " *Om du då, när du är ond som du är, vet hur du ska ge goda gåvor till dina barn. , hur mycket mer ska inte er Fader som är i himlen ge goda gåvor till dem som ber honom. "* Gud kommer därför att behöva tämja detta " *onda " " djur* ", en åsikt som Paulus delar i 1 Kor.2:14, och genom att i Jesus Kristus visa kraften i hans kärlek till dem, kommer några av dem som *kallas " ogudaktiga "* att bli de *utvalda*, trogna och lydiga människorna.

1 Mos.8:22: " *Så länge jorden består, skall sådd och skörd, kyla och värme, sommar och vinter, dag och natt inte upphöra. "*

Detta åttonde kapitel avslutas med en påminnelse om växlingarna av absoluta motsatser som styr jordelivets villkor sedan den första dagen av skapelsen, där Gud genom sin konstitution "natt och dag " uppenbarade den jordiska kampen mellan " *mörkret* " och " *ljuset* " som till slut kommer att övervinna genom Jesus Kristus. I den här versen listar han dessa extrema växlingar som beror på att synden själv är en konsekvens av det fria valet som ges till dessa himmelska och jordiska varelser som därmed är fria att älska och tjäna honom eller att avvisa honom till den grad att de hatar honom. Men konsekvensen av denna frihet kommer att bli liv för partisanerna av det goda och döden och förintelse för de onda, som syndafloren just har visat.

Ämnena som citeras bär alla ett andligt budskap:

" *Sådden och skörden* ": föreslår början av evangelisation och världens ände; bilder som Jesus Kristus tog upp i hans liknelser, särskilt i Matt.13:37 till 39: " *Han svarade: Den som sår god säd är Människosonen; fältet är världen; den goda säden är rikets söner; ogräset är den ondes söner; fienden som sådde det är djävulen; skörden är världens ände ; skördarna är änglarna ."*

" *Kyla och hetta* ": " *hetta* " citeras i Upp.7:16: " *De skall inte hungra mer eller törsta mer, inte heller solen skall träffa dem eller någon hetta .* ". Men tvärtom, " *kylan* " är också en följd av syndens förbannelse.

" *Sommar och vinter* ": det här är de två säsongerna av extremer, båda lika obehagliga som den andra i överflöd.

" *Dagen och natten* ": Gud citerar dem i den ordning som människan ger honom, för i hans projekt, i Kristus kommer tiden på dagen, den för kallelsen att gå in i hans nåd, men efter denna tid kommer den av " *natten då ingen kan arbeta* " enligt Joh 9:4, det vill säga att förändra sitt öde eftersom det är definitivt fixerat för liv eller död från slutet av nådens tid.

Första Mosebok 9

Separation från livsnormen

1 Mos.9:1: " *Och Gud välsignade Noa och hans söner och sade till dem: Var fruktsamma och föröka dig och uppfyll jorden. »*

Detta kommer att vara den första rollen som Gud ger till de levande varelserna utvalda och räddade av arken som byggdes av människor: Noa och hans tre söner.

1 Mos.9:2: " *Du skall vara en fruktan och förfäran för alla jordens vilddjur och för alla luftens fåglar och för alla varelser som rör sig på jorden och för alla fiskar i havet: de är räddade. i dina händer .*"

Djurlivet har människan att tacka för sin överlevnad, varför människan ännu mer än före syndafloden kommer att kunna dominera djuren. Förutom när ett djur på grund av rädsla eller irritation tappar sin kontroll, är som en allmän regel alla djur rädda för människan och försöker fly från henne när de stöter på henne.

1 Mos.9:3: " **Allt som rör sig och har liv ska vara mat för dig : allt detta ska jag ge dig som grönt gräs .**"

Denna kostförändring har flera skäl. Utan att lägga alltför stor vikt vid den presenterade ordningen, citerar jag först den omedelbara frånvaron av växtföda som utmattades under översvämningen och jorden täckt av saltvatten som blir delvis steril endast gradvis kommer att återfå sin fulla och fullständiga fertilitet och sin produktivitet. Vidare kommer etableringen av de hebreiska offerriterna att kräva, i sin tid, konsumtion av köttet från offret som offrats i en profetisk vision av den heliga nattvarden där brödet kommer att ätas som en symbol för Jesu Kristi kropp, och juicedruvorna drack som en symbol för hans blod. Ett tredje skäl, mindre tillåtet, men inte mindre sant, är att Gud vill förkorta människans livslängd; och konsumtionen av köttet som korrumpierar sig självt och för in livsförstörande element i människokroppen kommer att vara grunden för framgången för ens önskan och beslut. Endast erfarenhet av vegetarisk eller vegansk kost ger en personlig bekräftelse. För att förstärka denna tanke, notera att Gud inte förbjuder människan att konsumera **orena djur** , även om de är skadliga för hennes hälsa.

1 Mos.9:4: " *Bara du får inte äta kött med dess själ, med dess blod .*"

Detta förbud kommer att förbli giltigt i det gamla förbundet enligt 3 Mos.17:10-11: " *Om en man av Israels hus eller främlingar som vistas bland dem äter blod av något slag , ska jag vända mitt ansikte mot den som äter blod, och jag skall utrota honom ur hans folk .*" och i nyheterna, enligt Apostlagärningarna 15:19 till 21: " *Därför är jag av den åsikten att vi inte skapar svårigheter för de av hedningarna som omvänder sig till Gud, utan att vi skriver till dem Avhåll dig från avgudars smutsighet, från otukt, från saker som strypts och från blod . För Mose har i många generationer haft människor i varje stad som predikar honom, eftersom det läses varje sabbatsdag i synagogorna .*"

Gud kallar " *själen* " hela varelsen som består av en kropp av kött och en ande som är helt beroende av köttet. I detta kött är motororganet hjärnan som tillförs av själva blodet som renas med varje andetag av syret som suggs in av lungorna. I det levande tillståndet skapar hjärnan de elektriska signalerna som genererar tankar och minne och den hanterar funktionen hos alla andra köttliga organ som utgör den fysiska kroppen. Rollen som "blod" som dessutom är unik för varje levande själ av genomet, får inte konsumeras av hälsoskäl, eftersom det bär avfall och föroreningar som skapats i hela kroppen, och av andliga skäl. Gud har på ett absolut exklusivt sätt för sin religiösa lära reserverat principen att dricka

Kristi blod, men endast i den symboliserade formen av druvsaften. Om livet är i blodet, är den som dricker Kristi blod återuppbyggd i hans heliga och fullkomliga natur, enligt den verkliga principen som säger att kroppen är gjord av det den ger näring.

1 Mos.9:5: ” *Vet också detta, jag kommer att kräva era själers blod, jag kommer att kräva det av alla djur; och jag kommer att kräva människans själ av människan, av människan som är hennes bror.* ”

Livet är det viktigaste för Skaparguden som skapade det. Vi måste lyssna på honom för att inse vilken upprördhet brottet utgör mot honom, den sanna ägaren till det liv som tagits. Som sådan är han den enda som kan legitimera ordern att ta liv. I den föregående versen bemyndigade Gud människan att ta djurliv för att göra det till sin mat, men här är det en fråga om brott, om mord som definitivt sätter stopp för ett människoliv. Detta borttagna liv kommer inte längre att ha möjlighet att närma sig Gud, och inte heller att bevittna en förändring av beteendet om det fram till dess inte hade överensstämt med hans frälsningsnorm. Här lägger Gud grunden till lagen om vedergällning, "öga för öga, tand för tand och liv för liv." Djuret kommer att betala för mordet på en man med sin egen död och den Kainliknande mannen kommer att dödas om han dödar sitt eget blod " ***bror " av typen Abel.***

1 Mos.9:6: “ *Om någon utgjuter en människas blod, skall hans blod utgjutas av människan; ty Gud har skapat människan till sin avbild .* ”

Gud strävar inte efter att öka antalet dödsfall, eftersom han tvärtom, genom att tillåta dödandet av en mördare, räknar med en avskräckande effekt och att det största antalet människor på grund av risken lär sig att kontrollera sitt beteende, aggressivitet, för att inte bli en lönnmördare, i sin tur, värdig döden.

Endast den som är besjälad av verklig och autentisk tro kan inse vad " *Gud skapade människan till sin avbild*" betyder. Speciellt när mänskligheten blir monstruös och avskyvärd som det är idag i västvärlden och överallt på jorden förförd av vetenskaplig kunskap.

1 Mos.9:7: " *Och du, var fruktsam och föröka dig, bred ut på jorden och föröka dig på den.* "

Gud vill verkligen ha denna multiplikation, och av goda skäl är antalet utvalda så litet, även i förhållande till de kallade som faller på vägen, att ju fler hans varelser är, desto fler bland dem kommer han att kunna att hitta och välja sina utvalda; eftersom enligt den precision som anges i Dan.7:9 är andelen en miljon vald för tio miljarder kallade, eller 1 för 10 000.

1 Mos.9:8: ” *Gud talade åter till Noa och till hans söner med honom och sade:* ”

Gud tilltalar de fyra männen eftersom de genom att dominera den manliga representanten för den mänskliga arten kommer att hållas ansvariga för vad de har tillåtit göras av de kvinnor och barn som är placerade under deras auktoritet. Dominans är ett tecken på förtroende som Gud erbjuder människorna, men det gör dem helt ansvariga inför hans ansikte och hans dom.

1 Mos.9:9: “ *Se, jag upprättar mitt förbund med dig och med dina ättlingar efter dig; »*

Det är viktigt för oss idag att inse att vi är den "frö" med vilken Gud har upprättat sitt "förbund". Det moderna livet och dess attraktiva uppfinningar förändrar ingenting om vårt mänskliga ursprung. Vi är arvtagare till den nya början som Gud gav till mänskligheten efter den fruktansvärda syndafloden. Det förbund som upprättades med Noa och hans tre söner är specifikt. Det förbinder Gud att inte längre förstöra hela mänskligheten med flodens vatten. Efter det kommer den allians som Gud kommer att upprätta med Abraham, vilken kommer att uppfyllas i sina två på varandra följande aspekter, inriktade, bokstavligen i tid och andligt, på Jesu Kristi frälsande tjänst. Denna allians kommer att vara i grunden individuell liksom frälsningsstatusen som är ifrågasatt. Under de 16 århundraden som kommer att föregå hans första ankomst kommer Gud att uppenbara sin frälsningsplan genom de religiösa riter som beordrats till det hebreiska folket. Sedan, efter fullbordandet i Jesus Kristus av denna plan, uppenbarad i allt dess ljus, kommer otrohet i ytterligare 16 århundraden att efterträda trohet och i 1260 år kommer det mörkaste mörkret att råda under påvens beskydd av Roman. Sedan år 1170, då Peter Valdo återigen kunde utöva den rena och trogna kristna tron med iakttagande av den sanna sabbaten inkluderad, valdes mindre upplysta förtroendevalda efter honom ut i reformationens arbete engagerade men inte fullbordade. Det var också först från 1843 som Gud genom ett dubbelt trosprov kunde hitta trogna utvalda bland adventismens pionjärer. Men det var fortfarande för tidigt för dem att helt förstå de mysterier som uppenbaras i hans profetior. Tecknet på alliansen med Gud är alltid att bringa och ta emot hans ljus, varför det verk som jag skriver i hans namn, för att upplysa hans utvalda, utgör ett "vittnesbörd om Jesus", hans sista *form*, tecknet på att hans allians är mycket verklig och bekräftad.

1 Mos.9:10: " *med alla levande varelser som är med dig, både fåglar och boskap och alla djur på jorden, vare sig med alla som kom ut ur arken eller med alla jordens djur.* "

Den allians som Gud presenterar gäller också djur, allt som lever och kommer att föröka sig på jorden.

1 Mos.9:11: " *Jag upprättar mitt förbund med dig: inget kött skall förgöras av flodens vatten, och det skall inte mer komma någon översvämning för att förgöra jorden.* "

Lektionen som översvämningen gav måste förbli unik. Gud kommer nu att gå in i nära strid eftersom hans mål är att erövra sina utvaldas hjärtan.

1 Mos.9:12: " *Och Gud sade: Detta är tecknet på det förbund som jag upprättar mellan mig och dig och alla levande varelser som är hos dig, från släkte till släkte:* "

Detta tecken som Gud ger gäller allt som lever, rent och orent. Det är ännu inte tecknet på att tillhöra hans person, vilket sjundedagssabbaten kommer att vara. Detta tecken påminner levande varelser om det åtagande han gjorde att aldrig mer förgöra dem med flodens vatten; det är dess gräns.

1 Mos.9:13: " *Jag har lagt min båge i molnen, och den ska vara ett tecken på förbundet mellan mig och jorden* "

Vetenskapen kommer att förklara den fysiska orsaken till regnbågens existens. Det är en nedbrytning av ljusspektrumet av solljus som faller på tunna

lager av vatten eller hög luftfuktighet. Alla har märkt att regnbågen dyker upp när det regnar och solen kastar sina ljusstrålar. Faktum kvarstår att regnet påminner om översvämningen och solljuset är en bild av Guds märkbara, välgörande och lugnande ljus.

1 Mos.9:14: ” När jag samlar moln över jorden, kommer bågen att synas i molnen; »

Moln uppfanns därför av Gud för att skapa regn först efter översvämningen och samtidigt som regnbågens princip. Men i våra avskyvärda tider har ogudaktiga män och kvinnor förvrängt och orenat detta ämne av regnbågen genom att ta upp denna symbol för den gudomliga alliansen för att göra den till akronymen och emblemet för insamlingen av sexuella perversa. . . Gud måste i detta finna en god anledning att slå denna avskyvärda och respektlösa mänsklighet mot honom och den mänskliga arten. De sista tecknen på hans ilska kommer snart att visa sig, brinner som eld och destruktiva som döden.

1 Mos.9:15: " Och jag skall komma ihåg mitt förbund mellan mig och dig och alla levande varelser av allt kött, och vattnet skall inte mer bli en flod för att förgöra allt kött. "

När jag läser dessa vänlighetsord som kommer från Guds mun, mäter jag paradoxen genom att tänka på de ord han kan säga idag på grund av mänsklig perversitet som har nått nivån av antediluvierna.

Gud kommer att hålla sitt ord, det kommer ingen vattenflod mer, men för alla rebellerna är en flod av eld reserverad för domens dag; som aposteln Petrus påminde oss om i 2 Petr 3:7. Men innan denna sista dom, och före Kristi återkomst, kommer kärnvapenbranden från tredje världskriget eller "6:e trumpeten " i Uppenbarelseboken 9:13 till 21 att komma, i form av flera och olycksbådande dödliga "svampar". , ta bort ojämlikhetens tillflyktsort som de stora städerna, huvudstäder eller inte, på planeten Jorden har blivit.

1 Mos.9:16: ” Bågen ska vara i molnet; och jag skall se på det för att komma ihåg det eviga förbundet mellan Gud och alla levande varelser, ja, av allt kött som finns på jorden. ”

Den tiden är långt ifrån oss och den skulle kunna lämna mänsklighetens nya företrädare med det stora hopp om att undvika de misstag som begås av antediluvierna. Men idag är hoppet inte längre tillåtet eftersom frukten av antediluvierna dyker upp överallt bland oss.

1 Mos.9:17: " Och Gud sade till Noa: Detta är tecknet på det förbund som jag upprättar mellan mig och allt kött som är på jorden. "

Gud betonar karaktären av detta förbund som upprättas med "allt kött". Detta är en allians som alltid kommer att beröra mänskligheten i kollektiv mening.

1 Mos.9:18: “ Noas söner, som gick ut ur arken, var Sem, Ham och Jafet. Ham var far till Kanaan .”

Ett förtydligande ges till oss: " Ham var Kanaans fader ". Kom ihåg att Noa och hans söner alla är jättar som förblev lika stora som antediluvierna. Således kommer jättarna att fortsätta att föröka sig, särskilt i landet "Kanaan", där hebréerna som lämnar Egypten kommer att upptäcka dem till sin olycka, eftersom rädslan orsakad av deras storlek kommer att döma dem att vandra i 40 år i öknen och dö där.

1 Mos.9:19: " *Detta är Noas tre söner, och deras ättlingar befolkade hela jorden.* "

Observera att ursprungligen hade alla antediluvierna en enda man för sitt ursprung: Adam. Det nya livet efter diluvia bygger på tre personer, Sem, Cham och Japhet. Folken av deras ättlingar kommer därför att **skiljas åt och splittras** . Varje ny födelse kommer att kopplas till dess patriark, Sem, Ham eller Jafet. Andan av splittring kommer att förlita sig på dessa olika ursprung för att ställa män som är knutna till sina förfäders traditioner mot varandra.

1 Mos.9:20: " *Noa började odla landet och planterade vinstockar .* "

Denna verksamhet, allt som allt, inom det normala, kommer ändå att få allvarliga konsekvenser. För i slutet av sin odling skördar Noa druvorna och efter att den pressade saften oxiderat drack han alkohol.

1 Mos.9:21: " *Han drack vin och blev full och blottade sig mitt i sitt tält.* »

Genom att tappa kontrollen över sina handlingar tror Noé sig vara ensam, han avslöjar sig själv och klär av sig helt.

1 Mos.9:22: " *Ham, Kanaans fader, såg sin fars nakenhet, och han berättade om honom utanför för sina två bröder.* »

På den tiden var det mänskliga sinnet fortfarande mycket känsligt för denna nakenhet som upptäcktes av den syndige Adam. Och Cham, road och säkert lite hånfull, har den dåliga idén att rapportera sin visuella upplevelse till sina två bröder.

1 Mos.9:23: " *Sedan tog Sem och Jafet manteln och lade den på sina axlar och gick bakåt och täckte sin fars nakenhet; när deras ansikten var bortvända, såg de inte sin fars nakenhet .* "

Med alla nödvändiga försiktighetsåtgärder täckte de två bröderna sin fars nakna kropp.

1 Mos.9:24: " *När Noa vaknade av sitt vin, hörde han vad hans yngre son hade gjort mot honom.* "

Så de två bröderna var tvungna att lära honom. Och denna fördömelse kommer att reta upp Noa som känner att hans ära som Fader kränkts. Han hade inte självmant druckit alkohol och hade blivit utsatt för en naturlig reaktion från druvjuice som oxiderar med tiden och vars socker omvandlas till alkohol.

1 Mos.9:25: " *Och han sade: Förbannad vare Kanaan! Låt honom vara slav av sina bröders slavar!* »

I själva verket tjänar denna erfarenhet bara som en förevändning för skaparen Gud att profetera om ättlingarna till Noas söner. Ty Kanaan själv hade ingenting att göra med sin far Hams agerande; han var därför oskyldig till sitt fel. Och Noa förbannade honom, som inte hade gjort något. Den etablerade situationen börjar avslöja för oss en princip om Guds dom som visas i det andra av hans tio bud som läses i 2 Mos.20:5: " *Du skall inte böja dig för dem och inte tjäna dem; ty jag, HERREN, din Gud, är en avundsjuk Gud, som besöker fädernas missgärning på barnen i tredje och fjärde led av dem som hatar mig.* " I denna uppenbara orättvisa ligger all Guds visdom. För, tänk efter, bandet mellan son och far är naturligt och sonen kommer alltid att ta sin fars sida när han blir attackerad; med sällsynta undantag. Om Gud slår fadern kommer sonen att hata honom och försvara sin far. Genom att förbanna sonen Kanaan straffar Noa Ham,

fadern som är oroad över framgången för sina ättlingar. Och Kanaan å sin sida kommer att bära med honom konsekvenserna av att vara son till Ham. Han kommer därför att uppleva bestående förbittring mot Noa och de två söner han välsignar: Sem och Jafet. Vi vet redan att Kanaans ättlingar kommer att förstöras av Gud för att erbjuda Israel, hans folk befriat från egyptiskt slaveri (en annan son till Ham: Mizraim), deras nationella territorium.

1 Mos.9:26: " Och han sade igen: Välsignad vare YaHWéH, Sems Gud, och må Kanaan vara deras slav! »

Noa profeterar över sina söner den plan som Gud har för var och en av dem. Så Kanaans ättlingar kommer att vara slavar åt Sems ättlingar. Cham kommer att expandera mot söder och befolka den afrikanska kontinenten upp till det nuvarande landet Israel. Sem kommer att expandera mot öster och sydost och befolka de nuvarande arabiska muslimska länderna. Från Kaldeen, dagens Irak, kommer Abraham att växa fram som en ren semit. Historien bekräftar det, Kanaans Afrika var verkligen arabernas slav härstammande från Sem.

1 Mos.9:27: " Må Gud utvidga Jafets ägodelar och låt honom bo i Sems tält, och låt Kanaan vara deras slav! »

Jafet kommer att expandera norr, öster och väster. Under lång tid kommer norr att dominera söder. De kristnade länderna i norr kommer att uppleva teknisk och vetenskaplig utveckling som kommer att tillåta dem att utnyttja arabländerna i söder och förslava Afrikas folk, ättlingar till Kanaan.

1 Mos.9:28: " Noa levde efter syndafloden trehundrafemtio år ."

I 350 år kunde Noa vittna om syndafloden för sina samtida och varna dem för antediluviernas misstag.

1 Mos.9:29: " Alla Noas dagar var niohundrafemtio år; sedan dog han ."

År 1656, året för syndafloden från Adam, var Noa 600 år gammal, så han dog 2006 sedan Adams synd, då han var 950 år gammal. Enligt 1 Mos.10:25, vid " Pelegs " födelse, 1757, " delades jorden ", av Gud på grund av erfarenheten av kung Nimrods upproriska uppror och hans torn i Babel. Uppdelningen, eller **separationen**, var konsekvensen av de olika språken som Gud gav till folken så att de skulle **skiljas åt** och inte längre bilda ett enat block inför hans ansikte och hans vilja. Noa upplevde därför händelsen och han var vid den tiden 757 år gammal.

När Noa dog var Abram redan född (1948, 2052 år före Jesu Kristi död belägen år 30 i vår vanliga falska kalender), men han var i Ur, i Kaldeen, bort från Noa som bodde i norr mot Berget Ararat.

Född 1948, när hans far Térach var 70 år gammal, lämnade Abram Haran, för att svara på Guds order, vid 75 års ålder 2023, det vill säga 17 år efter Noas död 2006. Alliansens andliga relä är sålunda säkerställd och genomförd.

100 år gammal, 2048, blir Abram far till Isaac. Han dog 175 år gammal 2123.

60 år gammal, 2108, blev Isaac far till tvillingarna Esau och Jakob, enligt 1 Mos.25:26.

Första Mosebok 10

Separationen av folk

Detta kapitel introducerar oss till ättlingarna till Noas tre söner. Denna uppenbarelse kommer att vara användbar eftersom Gud i sina profetior alltid kommer att hänvisa till de ursprungliga namnen på de berörda områdena. Vissa av dessa namn är lätta att identifiera som nuvarande namn eftersom de har behållit sina huvudsakliga rötter, exempel: " *Madai* " för Mede, " *Tubal* " för Tobolsk, " *Meshech* " för Moskva.

1 Mos.10:1: ” *Dessa är ättlingarna till Noas söner, Sem, Ham och Jafets. Söner föddes åt dem efter syndafloden.* »

Jafets söner

1 Mos.10:2: “ *Jafets söner var: Gomer, Magog, Madai, Javan, Tubal, Meshek och Tiras .* »

" *Madai* " är Media; " *Javan* ", Grekland; " *Tubal* ", Tobolsk, " *Meshech* ", Moskva.

1 Mos.10:3: “ *Gomers söner var Ashkenas, Rifat och Togarma.* »

1 Mos.10:4: “ *Javans söner: Elisa, Tarsis, Kittim och Dodanim.* »

" *Tarsis* " betyder Tarsus; " *Kittim* ", Cypern.

1 Mos.10:5: “ *Genom dem befolkades nationernas öar efter sina länder, efter deras språk , efter deras släkter, enligt deras nationer.* »

Uttrycket " nationernas öar " syftar på de västliga nationerna i dagens Europa och deras stora förlängningar som Amerika och Australien.

Precisionen " *enligt varje persons språk* " kommer att finna sin förklaring i upplevelsen av Babels torn som avslöjas i 11 Mos.

Hams söner

1 Mos.10:6: “ *Hams söner var: Kus, Mizraim, Put och Kanaan.* »

Cush betecknar Etiopien; " *Mizraim* ", Egypten; " *Puth* ", Libyen; och " *Kanaan* ", dagens Israel eller det forntida Palestina.

1 Mos.10:7: “ *Kus söner: Saba, Havila, Sabta, Raema och Sabteka. Raemas söner var Seba och Dedan.* »

1 Mos.10:8: ” *Kus födde också Nimrod; det var han som började bli mäktig på jorden.* »

Denna kung " *Nimrod* " kommer att bygga " *Babels torn* ", orsaken till **separationen** av språk av Gud som **separerar** och isolerar människor i folk och nationer enligt 1 Mos.11.

1 Mos.10:9: “ *Han var en tapper jägare inför JaHWéH; därför sägs det: Liksom Nimrod, en tapper jägare inför JaHWéH.* »

1 Mos.10:10: “ *Han regerade först över Babel, Erech, Accad och Kalne, i landet Sinear.* »

" *Babel* " betecknar det forntida Babylon; " *Accad* ", det antika Akkadia och den nuvarande staden Bagdad; " *Shinear* ", Irak.

1 Mos.10:11: " *Ur det landet kom Assur; han byggde Nineve, Rehobot Hir, Kalach,* "

" *Assur* " syftar på Assyrien. " *Nineveh* " blev det som nu är Mosul.

1 Mos.10:12: " *och Resen mellan Nineve och Kala; det är storstaden.* »

Dessa tre städer låg i dagens Irak i norr och längs floden "Tiger".

1 Mos.10:13: " *Mitzraim födde luderna, anamiterna, lehaberna, naftuhimerna.* "

1 Mos.10:14: " *Patrusimerna, Kasluhimerna, från vilka filistéerna och Kaftorerna kom.* »

" *Filisteerna* " betecknar de nuvarande palestinierna, som fortfarande är i krig mot Israel som i den gamla alliansen. De är söner till Egypten, en annan historisk fiende till Israel fram till 1979 när Egypten slöt en allians med Israel.

1 Mos.10:15: " *Kanaan födde Sidon, hans förstfödde, och Het;* »

1 Mos.10:16: " *och jebusiterna, och amoriterna och girgaséerna* " ,

" *Jebus* " betecknar Jerusalem; " *Amoriterna* " var de första invånarna i det område som Gud gav Israel. Trots att de förblev i den gigantiska normen, dödade Gud dem och utplånade dem med giftiga bålgetingar inför sitt folk för att frigöra platsen.

1 Mos.10:17: " *hiviterna, arkiterna, siniterna* " ,

" *Synd* " syftar på Kina.

1 Mos.10:18: " *Arvaditerna, Zemariterna, Hamatiterna. Sedan skingrades kanaanéernas släkter.* »

1 Mos.10:19: " *Kanaanéernas gränser gick från Sidon, på sidan av Gerar, till Gaza, och på sidan av Sodom, Gomorra, Adma och Seboim, ända till Lesh.* »

Dessa gamla namn avgränsar Israels land på västsidan från norr där Sidon ligger i söder där nuvarande Gaza fortfarande ligger, och på östra sidan från söder, enligt etableringen av Sodom och Gomorra på platsen av "döda havet", i norr där Zeboim ligger.

1 Mos.10:20: " *Dessa är Kams söner, efter deras släkter, efter deras tungomål, efter deras länder, efter deras folk.* »

Sems söner

1 Mos.10:21: " *Söner föddes också till Sem, fader till alla Hebers söner, och bror till Jafet, den äldste.* »

1 Mos.10:22: " *Sems söner var: Elam, Assur, Arpakshad, Lud och Aram.* »

" *Elam* " betecknar det forntida persiska folket i dagens Iran, såväl som arierna i norra Indien; " *Assur* " , forntida Assyrien i dagens Irak; " *Lud* " , kanske Lod i Israel; " *Aram* " , arameerna i Syrien.

1 Mos.10:23: " *Arams söner: Us, Hul, Geter och Mas.* »

1 Mos.10:24: " *Arpaksad födde Selak; och Selak födde Heber.* »

1 Mos.10:25: " *Till Heber föddes två söner: den ene hette Peleg, ty på hans dagar delades landet, och hans bror hette Joktan.* »

Vi finner i denna vers precisionen: " *för på hans tid var jorden delad* ". Vi är skyldiga honom möjligheten att datera, år 1757 av Adams synd, separationen av språk som ett resultat av försöket till upprorisk förening genom höjningen av Babels torn. Det är därför tiden för kung Nimrods regeringstid.

1 Mos.10:26: " *Jokthan födde Almodad, Sheleph, Hazarmavet, Jerah, "*
 1 Mos.10:27: " *Hadoram, Uzal, Diklah, "*
 1 Mos.10:28: " *Obal, Abimael, Saba " ,*
 1 Mos.10:29: " *Ofir, Havila och Jobab. Alla dessa var Joktans söner. »*
 1 Mos.10:30: " *De bodde från Mesha, på sidan av Sefar, ända till berget i öster. »*
 1 Mos.10:31: " *Dessa är Sems söner, efter deras släkter, efter deras tungomål, efter deras länder, efter deras folk. »*
 1 Mos.10:32: " *Dessa är Noas söners släkter, efter deras släktled, efter deras folk. Och från dem kom de folk som spred sig över jorden efter syndafloden . »*

Första Mosebok 11

Separation efter språk

1 Mos.11:1: " *Hela jorden hade ett språk och samma ord . "*
 Gud påminner här om den logiska konsekvensen av att hela mänskligheten härstammar från ett enda par: Adam och Eva. Det talade språket överfördes därför till alla ättlingar.
 1 Mos.11:2: " *När de gav sig av från öster, fann de en slätt i Sinears land, och de bodde där . "*
 I "öster" om landet "Shinear" i dagens Irak låg nuvarande Iran. När de lämnar högre områden samlas männen på en slätt, väl vattnad av de två stora floderna, "Euftrat och Tigris" (hebreiska: Phrat och Hiddekel) och bördig. På sin tid valde Lot, Abrahams brorson, också denna plats att bosätta sig där, när han separerade från sin farbror. Den stora slätten kommer att gynna byggandet av en stor stad, " *Babel* ", som kommer att förbli känd till världens ände.
 1 Mos.11:3: " *De sade till varandra: Kom! Låt oss göra tegelstenar och baka dem i elden. Och tegelstenen tjänade dem som sten, och bitumenen tjänade dem som cement .*

De samlade männen bor inte längre i tält, de upptäcker tillverkning av bränt tegel som gör det möjligt att uppföra permanenta bostadskonstruktioner. Denna upptäckt är ursprunget till alla städer. Under deras slaveri i Egypten kommer tillverkningen av dessa tegelstenar, för att bygga Ramses åt farao, att vara orsaken till hebréernas lidande. Med skillnaden att deras tegelstenar inte kommer att gräddas i eld, utan gjorda av jord och halm, kommer de att torkas i Egyptens brinnande sol.

1 Mos.11:4: " *Och de sade igen: Låt oss gå! Låt oss bygga oss en stad och ett torn vars topp når upp till himlen, och låt oss göra oss ett namn, så att vi inte blir förskingrade över hela jordens yta . "*

Noas söner och hans ättlingar bodde utspridda över jorden, som nomader, och alltid i tält anpassade efter deras resor. Gud siktar i denna uppenbarelse på det ögonblick då människor för första gången i mänsklighetens historia bestämmer sig

för att bosätta sig på en plats och i permanenta bostäder och därmed utgöra det första stillasittande folket. Och denna första sammankomst leder dem att förenas för att försöka undkomma **separationen** som ger upphov till argument, slagsmål och dödsfall. De lärde sig av Noa ondskan och våldet hos antediluvierna; till den grad att Gud var tvungen att förgöra dem. Och för att bättre kontrollera risken att göra samma misstag igen tror de att genom att samlas tätt på ett ställe kommer de att lyckas undvika detta våld. Ordspråket säger: det finns styrka i siffror. Sedan Babels tid har alla de stora härskarna och de stora makterna baserat sin styrka på förening och samling. Det föregående kapitlet citerade kung Nimrod som tydligen var den första förenande ledaren för mänskligheten på sin tid, just genom att bygga Babel och dess torn.

Texten specificerar: "*ett torn vars topp nuddar himlen*". Denna idé om att "röra vid himlen" indikerar avsikten att ansluta sig till Gud i himlen för att visa honom att män kan klara sig utan honom och att de har idéer för att undvika och lösa sina problem själva. Det är varken mer eller mindre än en utmaning till skaparen Gud.

1 Mos.11:5: "*Jehova kom ner för att se staden och tornet som människornas söner byggde.*"

Det är bara en bild som avslöjar för oss att Gud känner till projektet med en mänsklighet som återigen besjålas av rebelliska tankar.

1 Mos.11:6: "*Och YaHWéH sade: Se, de är ett folk, och alla har ett språk, och detta är vad de har åtagit sig; nu skulle ingenting hindra dem från att göra allt de planerat.*"

Situationen vid Babels tid avundas av samtida universalister som drömmer om detta ideal: att bilda ett enda folk och tala ett enda språk. Och våra universalister, som de som Nimrod hade samlat, bryr sig inte om vad Gud tycker om detta ämne. Men 1747 sedan Adams synd har Gud talat och uttryckt sin åsikt. Som hans ord indikerar, behagar inte idén om det mänskliga projektet honom och irriterar honom. Det är dock ingen fråga om att förinta dem igen. Men låt oss notera att Gud inte ifrågasätter effektiviteten av den upproriska mänsklighetens tillvägagångssätt. Hon har bara en nackdel och det är för honom: ju mer de samlas, desto mer avvisar de honom, tjänar honom inte längre, eller ännu värre, tjänar falska gudar inför hans ansikte.

1 Mos.11:7: "*Kom igen! Låt oss gå ner, och låt oss där förvirra deras språk, så att de inte längre hör varandras språk.*"

Gud har sin lösning: "*låt oss förvirra deras språk, så att de inte längre hör varandras språk.*" Denna handling syftar till att åstadkomma ett gudomligt mirakel. På ett ögonblick uttrycker män sig på olika språk och förstår inte längre varandra, de tvingas flytta från varandra. Den önskade enheten är **trasig**. Separationen av män, temat för denna studie, finns fortfarande kvar, väl genomförd.

1 Mos.11:8: "*Och HERREN skingrade dem därifrån över hela jorden; och de slutade bygga staden.*"

De som talar samma språk grupperar sig tillsammans och flyttar ifrån andra. Det är därför efter denna erfarenhet "*av språken*" som folket kommer att bosätta sig på olika platser där de kommer att hitta städer gjorda av stenar och

tegel. Nationer kommer att bildas och för att straffa deras fel kommer Gud att kunna ställa dem mot varandra. " *Babels* " försök att upprätta universell fred misslyckades.

1 Mos.11:9: " *Därför kallades deras namn Babel, eftersom HERREN där förvirrade hela jordens språk, och därifrån skingrade HERREN dem över hela jordens yta .* "

Namnet "Babel" som betyder "förvirring" förtjänar att bli känt eftersom det vittnar för människor hur Gud reagerade på deras försök till universell förening: " *språkens förvirring* ". Lektionen var avsedd att varna mänskligheten fram till världens ände, eftersom Gud ville avslöja denna upplevelse i sitt vittnesbörd, dikterat till Mose som alltså skrev de första böckerna i sin heliga bibel som vi fortfarande läser i dag. Gud behövde alltså inte använda våld mot den tidens rebeller. Men det kommer inte att bli detsamma, vid världens ände där de sista överlevande rebellerna efter tredje världskriget kommer att förstöras av Jesu Kristi härliga återkomst, genom att återskapa denna universella sammankomst som fördömts av Gud. De kommer då att behöva ta itu med "hans vrede" efter att dessutom ha tagit beslutet att döda hans sista utvalda eftersom de kommer att ha förblivit trogna hans helgade sabbat sedan hans skapelse av världen. Den läxa som Gud gav följdes aldrig av mänskligheten och över hela jorden bildades ständigt stora städer tills Gud lät dem förstöras av andra folk eller av storskaliga dödliga epidemier. . .

Sems ättlingar

Mot Abraham, de troendes och nuvarande monoteistiska religioners fader

1 Mos.11:10: " *Dessa är Sems säd. Sem, hundra år gammal, födde Arpacchad, två år efter syndafloden .*

Son till Sem, Arpacshad föddes 1658 (1656 + 2)

1 Mos.11:11: " *Sem levde efter Arpacchads födelse i fem hundra år; och han födde söner och döttrar .* "

Shem dog 2158 vid 600 års ålder (100 + 500)

1 Mos.11:12: " *Arpacchad, trettiofem år gammal, blev far till Selak .* "

Son till Arpacschad, Schélach föddes 1693 (1658 + 35).

1 Mos.11:13: " *Arpakchad levde efter Selaks födelse fyra hundratre år; och han födde söner och döttrar .* "

Arpacschad dog 2096, 438 år gammal (35 + 403)

1 Mos.11:14: " *Sjelak, trettio år gammal, födde Heber .* "

Héber föddes 1723 (1693 + 30)

1 Mos.11:15: " *Selak levde efter Hebers födelse fyra hundratre år; och han födde söner och döttrar .* "

Schélach dog 2126 (1723 + 403) vid 433 års ålder (30 + 403)

1 Mos.11:16: " *Heber, trettiofyra år gammal, födde Peleg .* "

Peleg föddes 1757 (1723 + 34). **Vid tiden för hans födelse, enligt 1 Mos.10:25, " *delades jorden* " av de talade språken skapade av Gud för att dela och skilja männen som samlades i Babel.**

1 Mos.11:17: ” *Efter Pelegs födelse levde Heber fyra hundra trettio år; och han födde söner och döttrar .* ”

Héber dog 2187 (1757 + 430) vid 464 års ålder (34 + 430)

1 Mos.11:18: ” *Peleg, trettio år gammal, födde Rehu .* ”

Rehu föddes 1787 (1757 + 30)

1 Mos.11:19: “ *Peleg levde efter Rehus födelse två hundra och nio år; och han födde söner och döttrar .* ”

Péleg dog 1996 (1787 + 209) 239 år gammal (30 + 209). Noterar den brutala förkortningen av livet troligen på grund av upproret från Babelstornet som utfördes på hans tid.

1 Mos.11:20: ” *Rehu, trettio två år gammal, födde Serug .* ”

Serug föddes 1819 (1787 + 32)

1 Mos.11:21: “ *Rehu levde efter Serugs födelse tvåhundra och sju år; och han födde söner och döttrar .* ”

Rehu dog 2096 (1819 + 207) vid 239 års ålder (32 + 207)

1 Mos.11:22: ” *Serug, trettio år gammal, födde Nahor .* ”

Nachor föddes 1849 (1819 + 30)

1 Mos.11:23: “ *Serug levde efter Nahors födelse två hundra år; och han födde söner och döttrar .* ”

Serug dog 2049 (1849 + 200) vid 230 års ålder (30 + 200)

1 Mos.11:24: ” *Nahor, tjugonio år gammal, födde Tera .* ”

Térach föddes 1878 (1849 + 29)

1 Mos.11:25: “ *Efter Teras födelse levde Nahor hundra nitton år; och han födde söner och döttrar .* ”

Nachor dog 1968 (1849 + 119) vid 148 års ålder (29 + 119)

1 Mos.11:26: “ *Tera, sjuttio år gammal, födde Abram, Nahor och Haran* ”

Abram föddes 1948 (1878 + 70)

Abram kommer att få sin första legitima son, Isak, när han är 100 år gammal, 2048, enligt 1 Mos.21:5: ” *Abraham var hundra år gammal när hans son Isak föddes.* ”

Abram kommer att dö 2123 vid 175 års ålder , enligt 1 Mos.25:7: “ *Detta är dagarna för Abrahams levnadsår: han levde hundra sjuttiofem år* » .

1 Mos.11:27: “ *Detta är Terahs ättlingar. Tera födde Abram, Nahor och Haran. Haran födde Lot .*

Observera att Abram är den äldste av Terahs tre söner. Det är därför han som föddes när hans far Terah var 70 år gammal, som anges i vers 26 ovan.

1 Mos.11:28: ” *Och Haran dog inför sin fader Tera, i hans födelseland, i Kaldeernas Ur .* ”

Denna död förklarar varför Lot senare kommer att följa med Abram på hans resor. Abram tog honom under sitt beskydd.

Det var i Ur i Kaldeen som Abram föddes och det var i Babylon i Kaldeen som det upproriska Israel skulle föras i fångenskap vid profeten Jeremias och profeten Daniels tid.

1 Mos.11:29: " Abram och Nahor tog sig hustrur: Abrams hustru hette Sarai, och Nahors hustru hette Milka, dotter till Haran, far till Milka och far till Jiska . "

Allianserna för denna tid är mycket släkt: Nachor gifte sig med Milcah, dotter till hans bror Haran. Det var normen och lydnaden mot en plikt som var avsedd att bevara renheten hos ättlingarnas ras. I sin tur kommer Isak att skicka sin tjänare för att hitta en hustru åt sin son Isak i den arameiske Labans nära familj.

1 Mos.11:30: " *Sarai var ofruktbar: hon hade inga barn . "*

Denna sterilitet kommer att tillåta skaparen Gud att avslöja sin skapande kraft; detta genom att göra henne kapabel att föda ett barn när hon blir nästan hundra år gammal som sin man Abram. Denna sterilitet var nödvändig på en profetisk nivå, eftersom Isak framställs som den typ av den nye Adam som Jesus Kristus kommer att inkarnera på sin tid; båda männen var på sin tid "det gudomliga löftets söner ". Det är därför, alltid på grund av hans profetiska roll som "Guds son" som han inte själv väljer sin hustru, för i Jesus kött är det Gud som väljer sina apostlar och sina lärjungar, nämligen Faderns Ande som är i honom. och vem besjälar honom.

1 Mos.11:31: " Tera tog sin son Abram och Lot, son till Haran, hans sons son, och hans svärdotter Sarai, hans son Abrams hustru. De gick tillsammans från Kaldeernas Ur till Kanaans land. De kommo till Haran, och de bodde där . "

Hela familjen, inklusive Abram, bosatte sig i norra delen av landet, i Charan. Denna första rörelse leder dem till att komma närmare platsen för mänsklighetens födelse. De **skiljer sig** från de stora städerna, redan mycket befolkade och redan mycket upproriska, från den bördiga och välmående slätten.

1 Mos.11:32: " *Teras dagar var tvåhundra fem år; och Tera dog i Haran .*

Térach föddes 1878 och dog 205 år gammal 2083.

I slutet av studien av detta kapitel, låt oss notera att projektet för att minska medellivslängden till 120 år är på god väg mot framgång. Mellan Sems "600 år" och Nahors "148 år" eller Abrahams "175 år" är livets förkortning uppenbar. Cirka fyra århundraden senare kommer Moses att leva i exakt 120 år. Numret som citeras av Gud kommer att erhållas som en färdig modell.

I den erfarenhet som Abraham levde visar Gud vad han själv är redo att göra för att återlösa livet för sina utvalda som han väljer ut bland alla sina mänskliga varelser beroende på om de bevarar hans bild av honom. I denna historiska scen är Abraham Gud i Fadern, Isak, Gud i Sonen och uppfyllelsen kommer att ske i Jesus Kristus och på hans frivilliga offer kommer det nya förbundet att födas.

Första Mosebok 12

Separation från den jordiska familjen

1 Mos.12:1: " *Herren sade till Abram: Gå från ditt land, från ditt fädernesland och från din faders hus, till det land som jag ska visa dig.* "

På Guds order kommer Abram att lämna sin jordiska familj, sin fars hus, och vi måste i denna ordning se den andliga innebörden som Gud gav i 1 Mos.2:24, till hans ord som sade: "C 'Därför skall en *människa lämna sin far och sin mor och hålla sig till sin hustru, och de skola bliva ett kött.* ' Abram måste " *lämna sin far och moder* " för att gå in i Kristi profetiska andliga roll, för vilken endast "*Bruden*", hans församling av utvalda, räknas. Köttsliga band är hinder för andlig utveckling som de utvalda måste undvika, för att lyckas göra, i en symbolisk bild, "*ett kött*" med Jesus Kristus, skaparen Gud YaHWéH.

1 Mos.12:2: " *Jag skall göra dig till ett stort folk och välsigna dig; Jag ska göra ditt namn stort, och du kommer att vara en källa till välsignelse.* "

Abram kommer att bli den första av Bibelns patriarker, erkänd av monoteister som "de troendes fader". Han är också i Bibeln, den första Guds tjänare vars detaljer om hans liv kommer att följas och avslöjas i längden.

1 Mos.12:3: " *Jag skall välsigna dem som välsignar dig, och dem som förbannar dig skall jag förbanna; och alla jordens släkter skall bli välsignade i dig.* "

Abrams resor och möten kommer att ge bevis på detta och redan i Egypten när farao ville ligga med Sarai, i tron att hon var hans syster enligt vad Abram sa för att skydda hans liv. I en syn lät Gud honom veta att Sara var hustru till en profet och att han nästan dog.

Den andra delen av denna vers, "*alla jordens släkter kommer att bli välsignade i dig*", kommer att finna sin uppfyllelse i Jesus Kristus, son till David av Juda stam, Israels son, son till Isak, son till Abram. Det är på Abram som Gud kommer att bygga sina två på varandra följande allianser som presenterar normerna för hans frälsning. Eftersom dessa standarder var tvungna att utvecklas för att gå från den symboliska typen till den verkliga typen; beroende på om den syndiga människan lever före Kristus eller efter honom.

1 Mos.12:4: " *Abram gick, som JaHWéH hade sagt till honom, och Lot följde med honom. Abram var sjuttiofem år gammal när han kom ut från Haran.* "

75 år gammal har Abram redan en lång livserfarenhet. Vi måste skaffa oss denna erfarenhet för att lyssna på och söka Gud; vilket görs efter att ha upptäckt mänsklighetens förbannelser separerade från honom. Om Gud kallade honom är det för att Abram letade efter honom, så när Gud uppenbarar sig för honom skyndar han sig att lyda honom. Och denna välgörande lydnad kommer att bekräftas och komma ihåg för hans son Isak i denna vers som citeras i 1 Mos.26:5: " *eftersom Abraham lydde min röst och höll mina befallningar, mina bud, mina stadgar och mina lagar*" . Abram kunde bara ha behållit dessa saker om Gud presenterade dem för honom. Detta vittnesbörd från Gud uppenbarar för oss att många saker som inte nämns i Bibeln har åstadkommit. Bibeln ger oss bara en sammanfattning av människolivs långa existens. Och en mans liv på 175 år, bara Gud kan säga vad hon levde minut för minut, sekund för sekund, men för oss räcker det med en sammanfattning av det väsentliga.

Således vilar Guds välsignelse som gavs till Abram på hans lydnad, och allt vårt studium av Bibeln och dess profetior skulle vara förgäves om vi inte

förstod vikten av denna lydnad eftersom Jesus Kristus gav oss sin som ett exempel i Johannes 8:29: ” *Han som har sänt mig är med mig; han har inte lämnat mig ensam, för jag gör alltid det som behagar honom* .” Det är samma sak med vem som helst; alla bra relationer uppnås genom att göra ” *det som är trevligt* ” mot den du vill behaga. Därför är tro vare sig det är, sann religion, inte en komplicerad sak, utan en enkel typ av relation som görs till behaglig för Gud och för en själv.

I vår yttersta tid är det tecken som växer fram ett tecken på barns olydnad mot sina föräldrar och mot nationella myndigheter. Gud organiserar dessa saker för att få vuxna som är upproriska, otacksamma eller likgiltiga mot honom att upptäcka vad han själv upplever på grund av sin ondska . Således skriker de handlingar som skapats av Gud mycket högre än rop och tal, för att uttrycka hans rättfärdiga indignation och bara förebråelser.

1 Mos.12:5: “ *Abram tog sin hustru Sarai och sin brors son Lot, med allt de hade och de tjänare som de hade skaffat sig i Haran. De gav sig av för att gå till Kanaans land, och de kom till Kanaans land.* ”

Charan ligger nordost om Kanaan. Abram går därför från Haran till väster och sedan söderut, och han går in i Kanaan.

1 Mos.12:6: “ *Abram reste genom landet till en plats som heter Sikem, till Mores ekar. Kanaanéerna var då i landet.* ”

Ska vi komma ihåg det? ” *Kanaanéerna* ” är jättar, men hur är det då med Abram själv? För översvämningen var fortfarande väldigt nära och Abram kunde mycket väl ha varit stor som en jätte. När han går in i Kanaan rapporterar han inte närvaron av dessa jättar, vilket är logiskt om han själv fortfarande är i denna norm. När han går ner söderut korsar Abram dagens Galileen och anländer till dagens Samaria, till Sikem. Detta land Samaria kommer att vara en plats för evangelisering som gynnas av Jesus Kristus. Där kommer han att finna tro på den ”samaritiska kvinnan” och hennes familj, till vilken en jude för första gången, till deras stora förvåning, fick komma in.

1 Mos.12:7: ” *Herren uppenbarade sig för Abram och sade: Till din ättling skall jag ge detta land. Och Abram byggde där ett altare åt HERREN, som hade visat sig för honom.* ”

Gud valde först dagens Samaria för att visa sig för Abram som kommer att helga detta möte genom att bygga ett altare där, en profetisk symbol för Kristi tortyrkors. Detta val antyder en koppling till den framtida evangeliseringen av landet av Jesus Kristus och hans apostlar. Det är från denna plats som Gud tillkännager för honom att han kommer att ge detta land till sina efterkommande. Men vilken, den judiske eller den kristna? Trots de historiska fakta till förmån för judarna, verkar detta löfte beröra Kristi utvalda för uppfyllelse på den nya jorden; ty Kristi utvalda är också, enligt principen om rättfärdiggörelse genom tro, den säd som utlovats till Abram.

1 Mos.12:8: “ *Han flyttade därifrån till berget öster om Betel och slog upp sina tält, med Betel i väster och Ai i öster. Där byggde han också ett altare åt YaHWéH, och han åkallade YaHWéHs namn.* ”

När han gick ner söderut slog Abram läger i bergen mellan Betel och Ai. Gud specificerar orienteringen för de två städerna. Betel betyder ”Guds hus” och

Abram placerar det i väster, i den orientering som kommer att ges åt tabernaklet och Jerusalems tempel, så att när de går in mot Guds helighet, hans hus, vänder tjänstemännen ryggen till. den uppgående solen som går upp i öster, öster. I öster ligger staden Ai vars rot betyder: stenhög, ruin eller kulle och monument. Gud uppenbarar sin dom för oss: mitt emot de utvaldas ingång till Guds hus finns i öster bara ruiner och stenhögar. I denna bild hade Abram de två vägarna till frihet öppna framför sig: i väster, Betel och livet eller, i öster, Ai och döden. Som tur var hade han redan valt livet med YaHWéH.

1 Mos.12:9: " *Abram fortsatte sina resor och gick framåt mot söder .*"

Observera att vid denna första korsning av Kanaan, går inte Abram till "Jebus", namnet på Davids framtida stad: Jerusalem, som därför totalt ignoreras av honom.

1 Mos.12:10: " *Det var hungersnöd i landet; och Abram drog ner till Egypten för att bo som främling där, ty hungersnöden var stor i landet. "*

Som skulle vara fallet, när Josef, Jakobs son, Israel, blev den första vesiren i Egypten, var det hungersnöden som förde Abram till Egypten. De upplevelser han hade där återges i resten av verserna i detta kapitel.

Abram är en fridfull och till och med rädd man. Eftersom han var rädd för att bli dödad för att ta sin fru Saraï som var mycket vacker, bestämde han sig för att presentera henne som sin syster, en halv sanning. Genom detta list behagade Faraon honom och täckte honom med gods som kommer att ge honom rikedom och makt. Detta uppnådde, Gud slår faraon med plågor och han får veta att Saraï är hans hustru. Han jagar sedan Abram som lämnar Egypten rik och mäktig. Denna erfarenhet förutspår hebréernas vistelse, som efter att ha varit slavar i Egypten kommer att lämna det och ta sitt guld och sina rikedomar. Och denna kraft kommer snart att vara mycket användbar för honom.

Första Mosebok 13

Abrams separation från Lot

På väg tillbaka från Egypten återvände Abram, hans familj och Lot, hans brorson, till Betel till den plats där han hade rest ett altare för att åkalla Gud. Medan de alla är på denna plats mellan Betel och Ai be, mellan "Guds hus" och "fördärvet". Efter gräl mellan deras tjänare, separerar Abram från Lot som han ger valet av vilken riktning han vill ta. Och Lot passade på att välja slätten och dess fruktbarhet som lovade välstånd. Vers 10 säger: " *Lot lyfte upp sina ögon och såg hela Jordanslätten, som var helt vattnad. Innan Jehova förstörde Sodom och Gomorra, var det ända till Soar en Herrens trädgård, som Egyptens land .* Genom att göra det väljer han "fördärv" och kommer att upptäcka det när Gud slår med eld och svavel städerna i denna dal som idag delvis täcks av "Döda havet"; straff som han kommer att fly ifrån med sina två döttrar, tack vare Guds nåd som kommer att skicka två änglar för att varna honom och få honom att lämna Sodom där han ska bo. Vi läser i vers 13: " *Sodoms folk var onda och stora syndare mot JaHWéH .*"

Abram stannar därför kvar, nära Betel, "Guds hus" på berget.

1 Mos.13:14 till 18: “ *Efter att Lot hade skilt sig från honom sade Jehova till Abram: Lyft upp dina ögon, och se varifrån du är, mot norr och söder, mot öster och väster; ty hela det land som du ser ska jag ge dig och dina ättlingar för evigt. Jag skall göra din säd till stoft på jorden, så att om någon kan räkna jordens stoft, så skall även din säd räknas. Stå upp, färdas över landets längd och bredd; ty jag skall ge dig det . Abram slog upp sina tält och kom för att bo bland Mamres ekar, som ligger nära Hebron. Och han byggde där ett altare åt HERREN .* ”

Efter att ha lämnat valet till Lot, får Abram den del som Gud vill ge honom och där förnyar han sina välsignelser och sina löften. Jämförelsen av hans " avkomma " med " jordens stoft ", ursprunget och slutet för den mänskliga själens kropp och ande, enligt 1 Mos. 2:7, kommer att bekräftas av " himlens stjärnor " i 1 Mos. 15:5.

Första Mosebok 14

Separation med makt

Fyra kungar från öster kommer för att föra krig mot de fem kungarna i dalen där Sodom ligger, där Lot bor. De fem kungarna misshandlas och tas till fånga såväl som Lot. Varnad, Abram kommer till hans hjälp och frigör alla fångna gisslan. Låt oss notera intresset för den vers som följer.

1 Mos.14:16: “ *Han förde tillbaka all rikedom; han förde också tillbaka Lot, hans bror, med hans gods, såväl som kvinnorna och folket. ”*

I verkligheten var det bara för Lot som Abram ingrep. Men genom att återberätta fakta maskerar Gud denna verklighet för att framkalla hans förebråelse mot Lot som gjorde det dåliga valet att bo i de ogudaktigas stad.

1 Mos.14:17: ” *Sedan Abram hade återvänt segrande från Kedorlaomer och från kungarna som var med honom, gick kungen av Sodom ut för att möta honom i Shawe-dalen, som är kungens dal .*

Vinnaren måste tackas. Ordet "Shavéh" betyder: slätt; precis vad som förförde Lot och påverkade hans val.

1 Mos.14:18: “ *Melkisedek, kung av Salem, kom med bröd och vin: han var präst åt den Högste Guden ” .*

Denne kung av Salem var " *präst åt den Högste Guden* ". Hans namn betyder: "min kung är rättvisa". Hans närvaro och hans ingripande ger bevis på en kontinuitet i tillbedjan av den sanne Guden på jorden sedan slutet av syndafloden som fortfarande är mycket närvarande i tankarna hos människor på Abrams tid. Men dessa tillbedjare av den sanne Guden vet ingenting om det frälsningsprojekt som Gud kommer att uppenbara genom de profetiska upplevelser som Abram och hans ättlingar levde.

1 Mos.14:19: “ *Och han välsignade Abram och sade: Välsignad vare Abram av den Högste Gud, himmelens och jordens Herre! »*

Välsignelsen från denna officiella representant för Gud bekräftar ytterligare den välsignelse som Gud gav direkt till Abram personligen.

1 Mos.14:20: ” *Välsignad vare den Högste Gud, som har gett dina fiender i din hand! Och Abram gav honom ett tionde av allt .* ”

Melkisedek välsignar Abram men är nog med att inte tillskriva honom sin seger; han tillskriver det ” *den Högste Guden som överlämnade sina fiender i hans händer .* Och vi har ett konkret exempel på Abrams lydnad till Guds lagar eftersom han ” *gav tionde av allt* ” till Melkisedek vars namn betyder: "Min kung är rättvisa". Denna tiondelag existerade därför redan sedan syndaflodens slut på jorden och förmodligen även före "floden".

1 Mos.14:21: " *Kungen i Sodom sade till Abram: Ge mig folk och ta åt dig rikedomerna. "*

Kungen av Sodom står i tacksamhetsskuld till Abram som räddade sitt folk. Så han vill betala kungligt för sin tjänst.

1 Mos.14:22: “ *Abram svarade kungen i Sodom: Jag lyfter upp min hand till JaHWéH, den Högste Guden, himmelens och jordens herre: ”*

Abram utnyttjar situationen för att påminna den perverse kungen om existensen av " *YaHWéH den Högste Guden* ", den unika " *himmelens och jordens mästare* " ; vilket gör honom till ensam ägare av all den rikedom som kungen skaffar sig genom sin ondska.

1 Mos.14:23: “ *Jag ska inte ta något som är ditt, inte ens en tråd eller ett snöre, så att du inte säger: Jag har gjort Abram rik. Inget för mig ! »*

I denna inställning vittnar Abram för kungen av Sodom att han bara kom till detta krig för att rädda sin brorson Lot. Abram fördömer som Gud denna kung som lever i ondska, perversion och våld. Och han gör detta klart för honom genom att vägra hans ovärdigt erhållna rikedomar.

1 Mos.14:24: " *Bara vad de unga männen åt, och den del av männen som vandrade med mig, Aner, Eskol och Mamre: de ska ta sin del. "*

Men detta val av Abram berör bara honom, Guds tjänare, och hans tjänare kan ta sin del av de rikedomar som erbjuds.

Första Mosebok 15

Separation genom förbund

1 Mos.15:1: " *Efter dessa händelser kom HERRENS ord till Abram i en syn, och han sade: Abram, var inte rädd; Jag är din sköld, och din belöning kommer att bli mycket stor. ”*

Abram är en fridfull man som lever i en brutal värld, också i en vision Gud, hans vän YaHWéH, kommer för att försäkra honom: " *Jag är din sköld, och din belöning kommer att bli mycket stor* " .

1 Mos.15:2: “ *Abram svarade: Herre YaHWéH, vad vill du ge mig? Jag går utan barn; och arvtagaren till mitt hus är Elieser från Damaskus. ”*

Under en lång tid har Abram lidit av att inte ha kunnat bli pappa på grund av Sarais, hans legitima fru, sterilitet. Och han vet att när han dör kommer en nära

släkting att ärva hans egendom: " *Elieser från Damaskus*" . Låt oss i förbigående notera hur gammal denna stad " *Damaskus* " i Syrien är.

1 Mos.15:3: " *Och Abram sade: Se, du har inte gett mig någon säd, och den som är född i mitt hus skall bli min arvinge.* "

Abram förstår inte de löften som gavs för hans efterkommande eftersom han inte har några, eftersom han är barnlös.

1 Mos.15:4: " *Då kom Herrens ord till honom: Han kommer inte att vara din arvinge, utan den som kommer från din kropp kommer att vara din arvinge.* "

Gud säger till honom att han verkligen kommer att bli far till ett barn.

1 Mos.15:5: " *Och när han hade fört honom ut, sade han: Se upp mot himlen och räkna stjärnorna, om du kan räkna dem. Och han sade till honom: Detta skall vara din säd .*"

Med anledning av denna vision som gavs till Abram, uppenbarar Gud för oss en symbolisk nyckel till den innebörd han ger andligt åt ordet " *stjärna* ". Ursprungligen citerad i 1 Mos.1:15, " *stjärnan* " har rollen att " *upplysa jorden* " och denna roll är redan Abrams roll, som Gud kallade och avsatte för detta ändamål, men det kommer också att vara den för alla troende som kommer att göra anspråk på sin tro och sin tjänst för Gud. Lägg märke till att enligt Dan.12:3 kommer status som " *stjärnor* " att ges till de utvalda vid deras inträde i evigheten: " *De som är intelligenta kommer att lysa som himlens prakt, och de som lär ut rättfärdighet till mängden kommer att lysa som stjärnorna, för evigt och alltid .*" Bilden av " *stjärnan* " tillskrivs dem helt enkelt på grund av deras val av Gud.

1 Mos.15:6: " **Abram litade på JaHWéH, som räknade honom det som rättfärdighet .**"

Denna verskurs utgör den officiella delen av definitionen av tro och principen om rättfärdiggörelse genom tro. För tro är inget annat än upplyst, berättigad och värdig tillit. Förtroendet för Gud är bara legitimt i upplyst kunskap om hans vilja och om allt som behagar honom, utan vilket det blir olagligt. Att lita på Gud är att tro att han bara välsignar dem som lyder honom, efter Abrams exempel och Jesu Kristi fullkomliga exempel.

Denna Guds dom över Abram profeterar den som han kommer att föra till alla dem som kommer att handla som han, i samma lydnad till den gudomliga sanning som föreslagits och krävdes i sin tid.

1 Mos.15:7: " *Återigen sade HERREN till honom: Jag är HERREN, som förde dig ut från kaldéernas Ur för att ge dig detta land att ta i besittning .*"

Som en inledning till presentationen av sitt förbund med Abram påminner Gud Abram om att han förde honom ut från Kaldeernas Ur. Denna formel är baserad på presentationen av det första av Guds "tio bud" som citeras i 2 Mos.20:2: " ***Jag är YaHWéH, din Gud, som förde dig ut ur Egyptens land, från trälldomshuset***" .

1 Mos.15:8: " *Abram svarade: Herre YaHWéH, vad ska jag veta att jag ska ta det i besittning? »*

Abram ber YaHWéH om ett tecken.

1 Mos.15:9: " *Och JaHWéH sade till honom: Ta en tre år gammal kviga, en tre år gammal get, en tre år gammal bagge, en turturduva och en ung duva.* "

1 Mos.15:10: “ *Abram tog alla dessa djur, skar dem på mitten och placerade varje bit mitt emot varandra; men han delade inte på fåglarna .*

Guds svar och Abrams agerande kräver förklaring. Denna offerceremoni är baserad på idén om delning som rör de två parter som engagerar sig i en allians, det vill säga: låt oss dela tillsammans. Djuren som skärs i mitten symboliserar Kristi kropp som, eftersom den är en, kommer att delas andligt mellan Gud och hans utvalda. Fåren är bilden av människan och Kristus, men fåglarna har inte denna bild av människan som kommer att bli Kristus sänd av Gud. Det är därför, som en himmelsk symbol, de uppträder i förbundet men är inte avskurna. Jesu försoning för synd kommer endast att vara välgörande för de jordiska utvalda, inte för de himmelska änglarna.

1 Mos 15:11: ” *Rovfåglarna föll på kadaverna; och Abram drev ut dem .*”

I projektet som profeterats av Gud kommer endast de ogudaktigas och rebellernas kroppar att levereras som mat till rovfåglarna vid återkomsten i ära av Kristus, Frälsaren. I den yttersta tiden kommer detta öde inte att beröra dem som sluter ett förbund med Gud i Kristus och genom hans lagar. Eftersom liken av djur som sålunda blottats är av mycket stor helighet för Gud och för Abram. Abrams gest är berättigad eftersom fakta inte får motsäga profetian som rör Kristi helighets framtid och slutliga öde.

1 Mos.15:12: ” *Vid solnedgången föll en djup sömn över Abram; och se, fruktan och ett stort mörker kom över honom .*”

Denna sömn är inte normal. Det är en " *djup sömn* ", som den som Gud kastade Adam i för att bilda en kvinna, hans " *hjälp* ", från ett av hans revben. Som en del av den allians han sluter med Abram kommer Gud att uppenbara för honom den profetiska innebörden som ges åt denna " *hjälp* " som kommer att bli föremål för Guds kärlek i Kristus. I själva verket, bara till synes, får Gud honom att dö för att komma in i sin eviga närvaro, och därigenom förutse hans inträde i det eviga livet, det vill säga till det sanna livet, enligt principen att ingen människa kan se Gud och leva.

Det " *stora mörkret* " betyder att Gud gör honom blind för jordelivet för att i hans sinne konstruera virtuella bilder av profetisk natur, inklusive Guds utseende och närvaro. Sålunda störtad i mörker känner Abram en legitim " *rädsla* ". Dessutom understryker det skapargudens formidabla karaktär som talar till honom.

1 Mos.15:13: “ *Och YaHWéH sade till Abram: Vet att dina avkomlingar kommer att vara främlingar i ett land som inte kommer att vara deras; de kommer att förslavas där, och de kommer att förtryckas i fyra hundra år. ”*

Gud tillkännager för Abram framtiden, det öde som är reserverat för hans ättlingar.

"... *dina avkomlingar kommer att vara främlingar i ett land som inte kommer att vara deras* ": detta är Egypten.

"... *de kommer att förslavas där* ": vid bytet av en ny farao som inte hade känt Josef, hebréen som blev storvesir för sin föregångare. Denna förslavning kommer att fullbordas på Moses tid.

"... och de kommer att bli förtryckta i fyrahundra år ": Detta är inte bara egyptiskt förtryck, utan mer allmänt det förtryck som kommer att drabba Abrams ättlingar tills de har ägodelar i Kanaan. , deras nationella land som Gud lovat.

1 Mos.15:14: " *Men jag skall döma det folk som de tjänar till, och sedan kommer de att dra ut med stora rikedomar. "*

Den nation som riktas mot denna gång är bara Egypten, som de kommer att lämna och i praktiken ta med sig all dess rikedom. Observera att i den här versen tillskriver Gud inte Egypten det "förtryck" som citerades i föregående vers. Detta bekräftar det faktum att de nämnda " *fyrahundra åren* " inte gäller endast Egypten.

1 Mos.15:15: " *Du ska gå i frid till dina fäder, du kommer att begravas efter en lycklig ålderdom. "*

Allt kommer att hända som Gud sa till honom. Han kommer att begravas i Hebron i Makpelah-grottan på mark som Abram köpte under hans livstid av en hetit.

1 Mos.15:16: " *I fjärde led kommer de att återvända hit; ty amoriternas missgärning är ännu inte på sin höjd ."*

Bland dessa amoriter har hetiterna goda relationer med Abram som de anser vara en representant för den store Guden. Så de kommer överens om att sälja marken till hans grav till honom. Men om " *fyra generationer* " eller " *fyrahundra år* " kommer situationen att vara annorlunda och de kanaanitiska folken kommer att ha nått tröskeln till uppror som inte stöds av Gud och de kommer alla att förintas för att lämna sitt land till hebréerna som kommer att göra det deras nationaljord..

För att bättre förstå detta katastrofala projekt för kanaanéerna måste vi komma ihåg att Noa hade förbannat Kanaan som var den första sonen till hans son Ham. Det utlovade landet befolkades därför av denna ättling till Ham som var förbannad av Noa och av Gud. Deras förstörelse var bara en tidsfråga som Gud hade utsett för att fullfölja hans syften på jorden.

1 Mos.15:17: " *När solen hade gått ner blev det djupt mörker; och se, det var en rökugn, och lågor gick mellan de splittrade djuren. "*

I denna ceremoni är eld som tänds av människor förbjuden. För att ha vågat bryta mot denna princip kommer Arons två söner en dag att förtäras av Gud. Abram hade bett Gud om ett tecken och det kom i form av himmelsk eld som passerade mellan djuren som skars i två delar. Så vittnar Gud för sina tjänare som profeten Elia inför baalsprofeterna som stöds av den främmande drottningen och hustru till kung Ahab, vid namn Isebel. Dess altare drunknade i vatten, elden som sänts av Gud kommer att förtära altaret och vattnet som förberetts av Elia, men de falska profeternas altare kommer att ignoreras av dess eld.

1 Mos.15:18: " *På den dagen slöt HERREN ett förbund med Abram och sade: Till din ättling ger jag detta land, från Egyptens flod till den stora floden, floden Eufrat. "*

I slutet av detta kapitel 15, bekräftar denna vers, att dess huvudämne verkligen är den **allians som skiljer de utvalda från andra män** så att de delar denna allians med Gud och tjänar honom.

Gränserna för det land som utlovats till hebréerna överskrider de som nationen kommer att ockupera efter erövringen av Kanaan. Men Gud inkluderar i sitt erbjudande de enorma öknarna i Syrien och Arabien som förenar sig med "Eufraten" mot öster samt öknerna Shur som skiljer "Egypten" från Israel. Mellan dessa öknar ser det utlovade landet ut som en Guds trädgård.

I profetisk andlig läsning symboliserar "floderna" folk, så att Gud kan profetera om Abrams efterkommande, om Kristus som kommer att finna sina tillbedjare och sina utvalda bortom Israel och Egypten, i väster i "Europa" som symboliseras i Uppenbarelseboken 9: 14 under namnet "den stora floden Eufrat".

1 Mos.15:19: "Keniternas, Kenizziternas, Kadmoniternas land",

1 Mos.15:20: "av hettiterna, av perizzéerna, av refaimerna,"

1 Mos.15:21: "av amoriterna, och kanaanéerna, och girkaséerna och jebusierna."

På Abrams tid betecknar dessa namn de familjer som samlats i städer som utgör och befolkar Kanaans land. Bland dem är refaimerna som mer än de andra kommer att ha bevarat den gigantiska standarden för antediluvierna när Josua tog territoriet "fyra generationer" eller "fyrahundra år" senare.

Abram är patriarken för de två förbunden i Guds plan. Hans härkomst genom köttet kommer att generera många ättlingar som kommer att födas in i det folk som Gud har utvalt, men inte utvalt av honom. Som ett resultat förvränger denna första allians baserad på köttet hans frälsningsprojekt och förvirrar hans förståelse, eftersom frälsning endast kommer att vila på trons handling i de två allianserna. Omskärrelse av köttet räddade inte den hebreiska mannen även om det krävdes av Gud. Det som gjorde det möjligt för honom att bli frälst var hans lydiga gärningar som uppenbarade och bekräftade hans tro och tillit till Gud. Och det är samma sak som villkorar frälsningen i det nya förbundet, där tron på Kristus görs levande genom lydnadens gärningar mot buden, förordningarna och gudomliga principer som uppenbaras av Gud, genom hela Bibeln. I ett uppfyllt förhållande till Gud belyses bokstavens undervisning av andens intelligens; det är därför Jesus sa: "bokstaven dödar, men Anden ger liv".

Första Mosebok 16

Separation genom legitimitet

1 Mos.16:1: "Sarai, Abrams hustru, födde honom inga barn. Hon hade en egyptisk tjänare som hette Hagar."

1 Mos.16:2: "Och Sarai sade till Abram: Se, HERREN har gjort mig ofruktsam; kom, jag ber dig, till min tjänare; kanske får jag barn genom henne. Abram lyssnade till Sarais röst."

1 Mos.16:3: "Så tog Sarai, Abrams hustru, egyptiskan Hagar, hennes tjänarinna, och gav henne till hustru åt Abram, hennes man, sedan Abram hade bott tio år i Kanaans land."

Det är lätt för oss att kritisera detta olyckliga val på grund av Saraïs initiativ men se på situationen som den presenterade sig för det välsignade paret.

Gud hade sagt till Abram att ett barn skulle födas från hans livmoder. Men han berättade inte för honom om Sarai, hans hustru, som var ofruktbar. Dessutom ifrågasatte inte Abram sin Skapare för detaljer om hans tillkännagivanden. Han väntade på att Gud skulle tala till honom enligt hans suveräna vilja. Och där måste vi förstå att denna brist på förklaring var just avsedd att provocera fram detta mänskliga initiativ genom vilket Gud skapar en illegitim motsvarighet i termer av löftet om välsignelse, men nyttigt, att placera framför det framtida Israel byggt på Isak, en krigisk och protesterande konkurrens, motståndare och till och med fiende. Gud förstod att förutom de två vägarna, gott och ont som ställdes framför människans val, var "moroten och pinnen" lika nödvändiga som varandra, för att föra "åsnan framåt." » motsträvigt. Födelsen av Ismael, även Abrams son, kommer att främja bildandet av den arabiska staben till dess sista form i historien, religiös, islam (underkastelse; en höjd för detta naturligt och ärftligt upproriska folk).

1 Mos.16:4: " *Han gick till Hagar, och hon blev havande. När hon såg sig själv gravid tittade hon på sin älskarinna med förakt .*

Denna föraktfulla attityd hos Hagar, egyptiskan mot sin älskarinna, kännetecknar fortfarande de arabiska muslimska folken idag. Och när de gör det har de inte helt fel eftersom västvärlden har förbisett det oerhörda privilegiet att ha blivit evangeliserat i den gudomliga Kristi Jesu namn. Så att denna falska arabiska religion fortsätter att förkunna att Gud är stor när väst har raderat honom från sina tankars register.

Bilden som ges i denna vers skildrar den exakta situationen för vår yttertid, eftersom västerländsk kristendom, till och med förvrängd, som Sarai inte längre föder söner och den sjunker ner i mörkrets andliga sterilitet. Och ordspråket säger: i de blindas land är de enögda kungar.

1 Mos.16:5: " *Och Sarai sade till Abram: Den förolämpning som har begåtts mot mig ligger på dig. Jag har lagt min tjänare i din famn; och när hon såg att hon var gravid, såg hon på mig med förakt. Låt HERREN döma mellan mig och dig! »*

1 Mos.16:6: " *Abram sade till Sarai: Se, din tjänarinna är i din makt, handlägg med henne som du vill. Då behandlade Sarai henne illa; och Hagar flydde från henne ."*

Abram tar sitt ansvar och han klandrar inte Sarai för att vara inspirationen till denna oäkta födelse. Sålunda, från början, tvingar legitimitet sin lag på illegitimitet och efter denna lektion kommer äktenskap från och med nu endast att förena människor från samma närmaste familj tills framtidens Israel och dess nationella form erhålls efter utträdet ur Israel.Slaveri Egypten.

1 Mos.16:7: " *JahWéHs ängel fann henne vid en vattenkälla i öknen, vid källan på vägen till Sur. "*

Detta direkta utbyte mellan Gud och Hagar är endast möjligt i kraft av Abrams välsignade status. Gud hittar den i Schuröknen som kommer att bli hemmet för nomadaraber som bor i tält på jakt efter mat till sina får och kameler. Vattenkällan var Hagars medel för överlevnad och hon möter "livets vattens källa", som kommer för att uppmuntra henne att acceptera sin status som tjänare och sitt produktiva öde.

1 Mos.16:8: “ *Han sade: Hagar, Sarais tjänarinna, varifrån kommer du, och vart är du på väg? Hon svarade: Jag flyr från Sarai, min älskarinna .* ”

Hagar svarar på de två frågorna: vart är du på väg? Svar: Jag flyr. Var kommer du ifrån ? Svar: från Sarai, min älskarinna.

1 Mos.16:9: " *YHWéHs ängel sade till henne: Vänd tillbaka till din älskarinna och ödmjuk dig under hennes hand. "* ”

Den store domaren lämnar honom inget val, han beordrar återvändande och ödmjukhet, eftersom det verkliga problemet verkligen orsakades av det förakt som visades mot hans älskarinna som, förutom hennes sterilitet, förblir hans legitima älskarinna och måste tjänas och respekteras.

1 Mos.16:10: " *JahWéHs ängel sade till honom: Jag skall föröka din avkomling, och de skall bli så många att de inte kan räknas. "* ”

YaHWéH uppmuntrar honom genom att erbjuda honom en "morot". Han lovar honom en eftervärld " *så många att vi inte kan räkna dem* ". Gör inga misstag, denna skara kommer att vara köttslig och inte andlig. För Guds orakel kommer att bäras fram till upprättandet av det nya förbundet, endast av de hebreiska ättlingarna. Men naturligtvis kan vilken uppriktig arab som helst gå in i Guds förbund genom att acceptera Hans normer skrivna av hebréerna i Bibeln. Och sedan dess uppkomst har den muslimska koranen inte uppfyllt detta kriterium. Han anklagar, kritiserar och förvränger de bibliska sanningar som autentiserats av Jesus Kristus.

Genom att för Ismael använda uttrycket som redan används för Abram, " *så många att de inte kan räknas* ", förstår vi att det bara är en fråga om mänsklig spridning och inte om de utvalda som valts ut för evigt liv. De jämförelser som Gud föreslår är alltid föremål för villkor som måste uppfyllas. Exempel: " *himlens stjärnor* " avser all religiös aktivitet som består i att " *upplysa jorden* ". Men vilket ljus? Endast sanningens ljus legitimerat av Gud gör en " *stjärna* " värdig att " *lysa för evigt* " i himlen, enligt Dan.12:3, eftersom de kommer att ha varit **verkligt** " *intelligenta* " och kommer **verkligt att ha** " *lärt ut rättfärdighet* " enl. Gud.

1 Mos.16:11: “ *JaHWéHs ängel sade till honom: Se, du är havande, och du skall föda en son, och du skall ge honom namnet Ismael; ty JaHWéH har hört dig i din nöd .* ”

1 Mos.16:12: “ *Han kommer att bli som en vild åsna; hans hand skall vara mot alla, och allas hand skall vara mot honom; och han skall bo mitt emot alla sina bröder .* ”

Gud jämför Ismael och hans arabiska ättlingar med en " *vild åsna* ", djuret känt för sin motsträviga och envisa karaktär; och dessutom brutal sedan kallad " *vilde* ". Han låter sig därför inte tämjas, domesticeras eller luras. Kort sagt, han älskar inte och låter sig inte älskas, och han bär i sina gener en aggressiv ärftlighet mot sina egna bröder och främlingar. Denna dom som upprättats och avslöjats av Gud är av stor betydelse, i denna ändens tid, för att förstå den straffande roll, för Gud, för religionen islam som bekämpades av falsk kristendom i tider då det kristna "ljuset" bara var " *mörker* ". Sedan dess återkomst till sina förfäders mark har Israel återigen blivit dess mål, liksom det kristna västerlandet skyddat av amerikansk makt, som de utan att ta alltför misstag kallar "den store Satan". Det är sant att en liten "Satan" kan känna igen "den store".

Genom att föda Ismael, ett namn som betyder "Gud har hört", tvistens barn, skapar Gud ytterligare en **separation** inom Abrams familj. Det lägger till förbannelsen av språk som skapats i Babel-upplevelsen. Men om han förbereder medel för att straffa, är det för att han i förväg känner till människors upproriska beteende i sina två på varandra följande allianser fram till världens ände.

1 Mos.16:13: " *Hon kallade Atta El roi namnet på YaHWéH som hade talat till henne; ty hon sade: Har jag sett något här, sedan han såg mig?* »

Namnet Atta El Roï betyder: Du är den seende Guden. Men redan nu är detta initiativ att ge Gud ett namn en skandal mot hans överlägsenhet. Resten av denna vers översatt på många olika sätt kokar ner till denna tanke. Hagar kan inte tro det. Hon, den lilla tjänaren, var föremål för uppmärksamheten från den store skaparen Gud som ser ödet och uppenbarar det. Efter denna upplevelse, vad kan hon frukta?

1 Mos 16:14 " *Därför kallades denna brunn Lakais källa; det är mellan Kadès och Bared .* "

De jordiska platser där Gud har uppenbarat sig är prestigefyllda, men de äror som människor ger dem orsakas ofta av deras avgudadyrkansanda, som inte försonar dem med honom.

1 Mos 16:15 *Hagar födde Abram en son; och Abram gav den son som Hagar födde honom namnet Ismael .* "

Ismael är verkligen Abrams autentiska son, och särskilt hans första barn som han naturligt kommer att fästa sig vid. Men han är inte löftets son som tidigare meddelats av Gud. Ändå utvalt av Gud, är namnet " *Ismael* " som ges till honom eller " *Gud har hört* " baserat på Hagars lidande framför allt, offer för de beslut som fattats av hans älskarinna och hans herre. Men i den andra betydelsen är den också baserad på Abrams och Sarais misstag att tillfälligt ha trott att den här sonen, som föddes av Hagar, egyptiern, var bekräftelsen, "uppfyllelsen" och fullbordandet av Guds tillkännagivande. Felet kommer att få blodiga konsekvenser fram till världens ände.

Gud har gått in i det mänskliga tänkandets spel och för honom är det väsentliga fullbordat: tvistens och konfliktens **separationsbarn** lever.

1 Mos.16:16: " *Abram var åttiosex år gammal när Hagar födde Abram Ismael .* "

"Ishmael" föddes därför 2034 (1948 + 86) när Abram var 86 år gammal.

Första Mosebok 17

Separation genom omskärelse: ett tecken i köttet

1 Mos.17:1: " *När Abram var nittionio år gammal, visade sig Herren för Abram och sade till honom: Jag är Gud, den allsmåttige. Gå framför mitt ansikte och var oklanderlig. "*

År 2047, 99 år gammal och Ismael 13, besöks Abram i ande av Gud som presenterar sig för honom för första gången som " *Allsmåttig Gud* " . Gud

förbereder en handling som kommer att avslöja denna "allsmäktige" karaktär. Guds framträdande är huvudsakligen av den verbala och auditiva ordningen eftersom hans härlighet förblir osynlig men en liknande bild av hans person kan ses utan att dö.

1 Mos.17:2: " *Jag skall upprätta mitt förbund mellan mig och dig, och jag skall föröka dig i det oändliga. "*

Gud förnyar löftet om dess förökning, den här gången specificerar han " till oändligheten ", som " jordens stoft " och " himlens stjärnor " som " ingen kan räkna ".

1 Mos.17:3: " *Abram föll på sitt ansikte; och Gud talade till honom och sade :*

När Abram inser att den som talar till honom är "Allsmäktig Gud", faller Abram på sitt ansikte för att inte se på Gud, utan han lyssnar på hans ord som gläder hela hans själ.

1 Mos.17:4: " *Detta är mitt förbund som jag sluter med dig. Du kommer att bli fader till en mängd nationer . »*

Det förbund som ingicks mellan Gud och Abram förstärktes den dagen: " *Du ska bli fader till en mängd nationer. "*

1 Mos.17:5: " *Du skall inte längre kallas Abram; men ditt namn skall vara Abraham, ty jag har gjort dig till fader till många folk . »*

Namnbytet från Abram till Abraham är avgörande och på sin tid kommer Jesus att göra detsamma genom att byta namn på sina apostlar.

1 Mos.17:6: " *Jag ska göra dig fruktbar i överflöd, jag ska göra dig till folk; och kungar ska komma ut ur dig . »*

Abram är den första fadern till de arabiska nationerna i Ismael, i Isak, han kommer att bli fader till hebréerna, Israels söner; och i Midjan skall han bli far till Midjans ättlingar; där Mose ska hitta sin hustru Sippora, dotter till Jetro.

1 Mos.17:7: " *Jag skall upprätta mitt förbund mellan mig och dig och din ättling efter dig, från släkte till släkte; det skall vara ett evigt förbund, att jag skall vara Gud för dig och för din ättling efter dig. "*

Gud väljer på ett subtilt sätt orden i sitt förbund som kommer att vara "eviga" men inte eviga. Detta innebär att alliansen som ingåtts med hans köttsliga ättlingar kommer att ha en begränsad varaktighet. Och denna gräns kommer att nås när den gudomlige Kristus i sin första ankomst och sin mänskliga inkarnation på sin frivilliga försoningsdöd kommer att etablera grunden för den nya alliansen som kommer att få eviga konsekvenser.

Vid denna tidpunkt, måste det inses, förlorar alla förstfödda människor som måltavs och namnges från början sin legitimitet. Detta var fallet med Kain, Adams förstfödde, med Ismael, Abrams förstfödde men oäkta son, och efter honom kommer det att vara fallet med Esau, Isaks förstfödde. Denna princip om de förstföddas misslyckande profeterar misslyckandet av den judiska köttsliga alliansen. Det andra förbundet kommer att vara andligt och kommer endast att gynna verkligt omvända hedningar, trots de bedrägliga framträdanden som orsakas av falska mänskliga anspråk.

1 Mos.17:8: " Jag ska ge dig och dina efterkommande landet där du bor som främling, hela Kanaans land, till en **evig besittning** , och jag ska vara deras Gud.

På samma sätt kommer Kanaans land att ges " **i evig besittning** " så länge som Gud är bunden av sitt förbund. Och förkastandet av Messias Jesus kommer att göra det ogiltigförklarat, också, 40 år efter denna upprördhet, kommer nationen och dess huvudstad Jerusalem att förstöras av romerska soldater, och de överlevande judarna kommer att spridas i världens olika länder. Eftersom Gud specificerar ett villkor i förbundet: " *Jag ska vara deras Gud* ". När Jesus officiellt förkastas av nationen, som sänd av Gud, kommer Gud att kunna bryta sin allians med fullständig legitimitet.

1 Mos.17:9: " *Gud sade till Abraham: Du skall hålla mitt förbund, du och dina ättlingar efter dig, i deras släktled .* "

Denna vers vrider nacken för alla dessa religiösa anspråk som gör Gud till Gud för de monoteistiska religionerna som församlats i den ekumeniska alliansen trots deras oförenliga och motsatta läror. Gud är bara bunden av sina egna ord som anger grunden för hans förbund, ett slags kontrakt som gjorts med dem som uteslutande lyder honom. Om en man håller sitt förbund, bekräftar och förlänger han det. Men människan måste följa Gud i sitt projekt byggt på två på varandra följande faser; den första är köttslig, den andra är andlig. Och denna passage från den första till den andra prövar människors individuella tro, och först och främst judarnas. Genom att förkasta Kristus bryter den judiska nationen sitt förbund med Gud som öppnar dörren för hedningarna, och bland vilka de som konverterar till Kristus adopteras av honom och tillräknas Abraham som andliga söner. Alla som håller hans förbund är alltså köttsligt eller andligt Abrahams söner eller döttrar.

I den här versen ser vi att Israel, den framtida nationen med det namnet, har sin källa i Abraham. Gud bestämmer sig för att göra sina ättlingar till ett folk "avskilt" för en jordisk demonstration. Det är inte en fråga om ett frälst folk, utan om konstitutionen av en mänsklig sammankomst som representerar de jordiska kandidaterna för urvalet av de utvalda som frälstas av Guds framtida nåd som kommer att erhållas av Jesus Kristus.

1 Mos.17:10: " *Detta är mitt förbund, som du skall hålla mellan mig och dig och din ättling efter dig: alla manliga bland er skall omskäras .* "

Omskärelse är ett tecken på det förbund som slöts mellan Gud, Abraham och hans efterkommande, hans köttsliga ättlingar. Dess svaghet är dess kollektiva form som gäller alla dess ättlingar, besjälade av tro eller inte, lydiga eller inte. Å andra sidan, i den nya alliansen kommer valet genom tro som sätts på prov att upplevas individuellt av de utvalda som sedan kommer att få det eviga livet som står på spel i denna allians. Vi måste lägga till omskärelsen, en olycklig konsekvens: Muslimer har också blivit omskurna sedan deras patriark Ismael och de ger denna omskärelse ett andligt värde som leder dem att göra anspråk på en rätt till evigheten. Men omskärelse har bara eviga, inte eviga, köttsliga effekter.

1 Mos.17:11: " *Ni skall omskära er själva; och det kommer att vara ett tecken på allians mellan mig och dig .*

Det är verkligen ett tecken på allians med Gud men dess effektivitet är endast köttslig och verserna 7, 8, och följande vers 13 bekräftar dess enda " *eviga* " tillämpning.

1 Mos.17:12: " *När varje manlig är åtta dagar gammal, enligt era släktled, skall alla manliga bland er omskäras, vare sig han är född i huset, eller om han köps för pengar av någon utlännings son, utan att tillhöra din ras* " .

Något fortfarande mycket överraskande, men trots sin eviga natur, utgör det ändå en profetia som avslöjar Guds projekt för det 8:e ^{årtusendet} . Detta är anledningen till valet av "åtta dagar", eftersom de första sju dagarna symboliserar den jordiska tiden för urvalet av de utvalda på sex tusen år och domen över det sjunde årtusendet. Genom att organisera, på jorden, en nära allians med den judiska nationen och dess ursprungliga embryo, Abram, uppenbarar Gud bilden av den framtida evigheten av de utvalda befriade från köttslig sexuell svaghet koncentrerad på förhuden avskuren från män. Då, precis som de utvalda kommer från alla ursprung av jordens folk, men bara i Kristus, måste omskärelsen i det gamla förbundet tillämpas även på främlingar när de vill leva med den sida som Gud har valt.

Huvudtanken med omskärelse är att lära ut att i Guds eviga rike kommer människor inte längre att fortplanta sig och köttsliga begär kommer inte längre att vara möjliga. Vidare jämför aposteln Paulus omskärelsen av köttet i det gamla förbundet med omskärelsen av de utvaldas hjärtan i det nya. I detta perspektiv antyder det köttets renhet och hjärtats renhet som ger sig själv till Kristus.

Att omskära betyder **att skära runt** och denna idé avslöjar att Gud vill upprätta en unik relation med sin varelse. I en "avundsjuk" Gud kräver han exklusiviteten och prioriteringen av kärleken till sina utvalda som vid behov måste skära av mänskliga relationer runt dem som är skadliga för deras frälsning och bryta banden med de saker och människor som skadar deras relation med honom. Som en pedagogisk profetisk bild rör denna princip först hans köttsliga Israel och hans andliga Israel genom tiderna som uppenbaras i Jesus Kristus i hans fullkomlighet.

1 Mos.17:13: " *Den som är född i huset och den som köps för pengar ska omskäras; och mitt förbund skall i ditt kött vara ett **evigt förbund*** » .

Gud insisterar på denna idé: det legitima barnet och det utomäktenskapliga barnet kan knytas till honom eftersom han således profeterar de två allianserna i hans räddningsprojekt... Sedan profeterar den insisterande som kännetecknas av återkomsten av uttrycket "förvärvade tog pengar " Jesus Kristus som kommer att uppskattas till 30 denarer av de upproriska religiösa judarna. Och sålunda, för 30 denarer, kommer Gud att offra sitt mänskliga liv för att befria de judiska och hedniska utvalda i hans heliga allians namn. *Men* omskärelsens " *eviga* " natur återkallas och precisionen " *i ditt kött* " bekräftar dess tillfälliga karaktär. För detta förbund som börjar här kommer att sluta när Messias visar sig " *för att göra slut på synden* ", enligt Dan.7:24.

1 Mos.17:14: " *En oomskuren man som inte har blivit omskuren i köttet, han ska utrotas ur sitt folk: han ska ha brutit mot mitt förbund* " .

Respekten för de regler som satts av Gud är mycket strikt och medger inga undantag eftersom deras överträdelser förvränger hans profetiska projekt, och han

kommer att visa genom att förhindra Moses från att komma in i Kanaan att detta fel är mycket stort. De oomskurna i köttet är inte mer legitima att leva i det jordiska judiska folket än de oomskurna i hjärtat skulle vara i det framtida eviga celestiaala Guds rike.

1 Mos.17:15: “ *Gud sade till Abraham: Du ska inte längre kalla Sarai, din hustru, Sarai; men hon ska heta Sarah .* ”

Abram betyder fader till ett folk men Abraham betyder fader till en skara. På samma sätt betyder Sarai ädel men Sarah betyder prinsessa.

Abram är redan far till Ismael, men förändringen av hans namn Abraham är berättigad på att hans efterkommande förökar sig i sonen Isak som Gud kommer att tillkännage för honom, inte på Ismael. Av samma anledning kommer den ofruktbara Sarai att fortplanta sig och föda skaror genom Isak och hennes namn blir Sara.

1 Mos.17:16: ” *Jag vill välsigna henne och ge dig en son genom henne; Jag skall välsigna det, och det skall bli till folk; folkens kungar kommer från henne .* ”

Abram vandrar med Gud, men hans dagliga liv är jordiskt och baserat på jordiska naturliga förhållanden, inte gudomliga mirakel. Också i sin tanke ger han åt Guds ord känslan av en välsignelse genom det sätt på vilket Sarai fick en son genom Hagar, hennes piga.

1 Mos.17:17: “ *Abraham föll på sitt ansikte; han skrattade och sade i sitt hjärta: Skall en son födas åt en hundra år gammal man? och skulle Sara, nittio år gammal, föda? »*

Han insåg att Gud kanske menade att Sarai skulle kunna föda barn trots att hon är karg och redan 99 år gammal, skrattade han i hjärtat. Situationen är så ofattbar på det jordiska mänskliga planet att denna reflex av hans tanke verkar naturlig. Och han ger mening åt sina tankar.

1 Mos.17:18: “ *Och Abraham sade till Gud: Åh! må Ismael leva inför ditt ansikte! »*

Det är tydligt att Abraham resonerar köttsligt och att han bara förstår sin förökning genom Ismael, sonen som redan är född och 13 år gammal.

1 Mos.17:19: ” *Gud sade: Din hustru Sara kommer säkert att föda en son till dig; och du skall ge honom namnet Isak. Jag skall upprätta mitt förbund med honom till ett evigt förbund för hans ättlingar efter honom. ”*

Eftersom Gud känner till Abrahams tankar, tillrättavisar Gud honom och förnyar tillkännagivandet utan att lämna den minsta chansen till ett tolkningsfel.

Det tvivel som Abraham uttryckte om Isaks mirakulösa födelse profeterar tvivel och otro på att mänskligheten kommer att visa sig gentemot Jesus Kristus. Och tvivel kommer att ta formen av ett officiellt avslag från Abrahams köttliga efterkommande.

1 Mos 17:20 *Angående Ismael har jag hört dig. Se, jag skall välsigna honom och göra honom fruktbar och föröka honom mycket; han skall avla tolv furstar, och jag skall göra honom till ett stort folk. ”*

Ismael betyder att Gud har hört, och i detta ingripande rättfärdigar Gud fortfarande det namn han gav honom. Gud kommer att göra det fruktbart, det kommer att förökas och kommer att bilda den stora arabiska nationen som består

av "tolv furstar". Detta nummer 12 liknar Jakobs 12 söner i hans heliga allians som kommer att efterträdas av Jesu Kristi 12 apostlar, men liknande betyder inte identisk eftersom det bekräftar gudomlig hjälp men inte en frälsande allians angående hans projekt av evigt liv. Dessutom kommer Ismael och hans ättlingar att vara fientliga mot alla dem som går in i Guds heliga allians, successivt judar sedan kristna. Denna skadliga roll kommer att sanktionera en olaglig födsel genom lika olagliga processer som föreställts av den sterila modern och den alltför självbelåtna fadern. Det är därför Abrahams köttsliga söner kommer att bära samma förbannelse och i slutändan kommer att drabbas av samma avvisning från Gud.

Efter att ha känt till Gud och hans värderingar kan Ismaels ättlingar välja att leva enligt hans regler tills de går in i den judiska alliansen, men detta val kommer att förbli individuellt som den eviga frälsningen som kommer att erbjudas de utvalda. Likaså, som med andra män av alla ursprung, kommer frälsning i Kristus att erbjudas dem och vägen till evigheten kommer att vara öppen för dem, men endast på Kristi, frälsarens, korsfäste, döda och uppståndna, lydiga standard.

1 Mos.17:21: " *Jag skall upprätta mitt förbund med Isak, som Sara skall föda åt dig vid denna tid nästa år .* "

Ismael är 13 år gammal vid tidpunkten för denna syn enligt vers 27, han kommer därför att vara 14 år när Isak föds. Men Gud insisterar på denna punkt: hans förbund kommer att upprättas med Isak, inte Ismael. Och han kommer att födas av Sarah.

1 Mos.17:22: " *När han hade slutat tala till honom, upphöjde Gud sig över Abraham .* "

Guds framträdanden är sällsynta och exceptionella, och detta förklarar varför människor inte vänjer sig vid gudomliga mirakel och varför, liksom Abraham, deras resonemang förblir betingade av jordelivets naturlagar. Hans budskap, Gud drar sig tillbaka.

1 Mos.17:23: " *Abraham tog sin son Ismael och alla som föddes i hans hus och alla som han hade köpt för pengar, allt manligt av folket i Abrahams hus; och han omskar dem samma dag, enligt den befallning som Gud hade gett honom .* "

Guds order verkställs omedelbart. Hans lydnad rättfärdigar hans förbund med Gud. Denna mäktige mästare från antiken köpte tjänare och statusen som slav fanns och bestriddes inte. Det som faktiskt kommer att göra ämnet tveksamt är användningen av våld och misshandel av tjänare. **Statusen som slav är också den för alla Jesu Kristi återlösta, även idag .**

1 Mos.17:24: " *Abraham var nittionio år när han blev omskuren .* "

Detta förtydligande påminner oss om att Gud kräver lydnad av människor, oavsett deras ålder; från den yngsta till den äldsta.

1 Mos.17:25: " *Hans son Ismael var tretton år när han blev omskuren .* "

Han kommer därför att vara 14 år äldre än sin bror Isaac, vilket kommer att säkerställa honom en förmåga att orsaka verklig skada på sin yngre bror, son till den legitima hustrun.

1 Mos.17:26: " *Samma dag omskars Abraham, liksom hans son Ismael .* "

Gud påminner om Ismaels legitimitet gentemot Abraham som är hans far. Deras vanliga omskärelse är lika missvisande som påståendena från deras ättlingar som påstår sig vara från samma Gud. För att göra anspråk på Gud räcker det inte att ha samma förfäders köttsliga far. Och när de otroende judarna hävdar denna förbindelse med Gud på grund av sin far Abraham, kommer Jesus att vägra detta argument och tillskriva dem djävulen, Satan, lögnens fader och mördare från början. Det Jesus sa till de upproriska judarna på sin tid gäller lika mycket för våra arabiska och muslimska pretentioner.

1 Mos.17:27: " Och alla män i hans hus, vare sig de var födda i hans hus eller förvärvade för pengar från främlingar, blev omskurna med honom. "

Efter denna modell av lydnad kommer vi att se att olyckorna för hebréerna som lämnar Egypten alltid kommer från deras underskattning av denna lydnad som Gud kräver absolut, i alla tider och fram till världens ände.

Första Mosebok 18

Separationen av fiendebröder

1 Mos.18:1 : "Herren visade sig för honom bland Mamres ekar, när han satt vid ingången till sitt tält i dagens hetta. "

1 Mos.18:2: " Och han lyfte upp sina ögon och såg, och se, tre män stodo bredvid honom. När han såg dem sprang han dem i möte från ingången till sitt tält och böjde sig till marken. "

Abraham är en hundraårig man, han vet att han är gammal nu men han håller god fysisk form, eftersom han " springer för att möta " sina besökare. Kände han igen dem som himmelska budbärare? Vi kan anta det eftersom han " nedkastar sig till jorden " inför dem. Men vad han ser är "tre män" och vi kan då se i hans reaktion, hans känsla av spontan gästfrihet som är frukten av hans naturliga kärleksfulla karaktär.

1 Mos.18:3: " Och han sade: Herre, om jag har funnit nåd för dina ögon, så gå inte ifrån din tjänare. "

Att kalla en besökare "herre" var resultatet av Abrahams stora ödmjukhet och återigen finns det inga bevis för att han trodde att han tilltalade Gud. Därför att detta besök av Gud i ett totalt mänskligt utseende är exceptionellt eftersom inte ens Mose kommer att vara auktoriserad att se " härligheten " av Guds ansikte enligt 2 Mos.33:20 till 23: " *YaHWéH säger: Du kommer inte att kunna att se mitt ansikte, för människan kan inte se mig och leva. HERREN sade: Här är en plats nära mig; du kommer att stå på klippan. När min härlighet försvinner, skall jag lägga dig i en urgröpning av klippan och täcka dig med min hand tills jag har gått över. Och när jag vänder min hand, kommer du att se mig bakom, men mitt ansikte kommer inte att synas.* " Om visionen om Guds "härlighet " är förbjuden, förbjuder han inte sig själv från att ta ett mänskligt utseende för att närma sig sina varelser. Gud gör det för att besöka Abraham, hans vän, och han kommer att göra det igen i Jesu Kristi form från hans embryonala befruktning och fram till hans försonande död.

1 Mos.18:4: ” *Låt någon ta med lite vatten för att tvätta dina fötter; och vila under detta träd .* ”

Vers 1 gjorde det klart, det är varmt och fötternas svettningar täckt av jordigt damm motiverar att tvätta besökarnas fötter. Det är ett trevligt erbjudande till dem. Och denna uppmärksamhet är till Abrahams förtjänst.

1 Mos.18:5: ” *Jag ska gå och ta en bit bröd för att stärka ditt hjärta; därefter fortsätter du din resa; ty det är därför du går förbi din tjänare. De svarade: Gör som du har sagt .* ”

Här ser vi att Abraham inte identifierade dessa besökare som himmelska varelser. Den uppmärksamhet han visar mot dem är därför ett vittnesbörd om hans naturliga mänskliga egenskaper. Han är ödmjuk, kärleksfull, mild, generös, hjälpsam och gästvänlig; saker som gör honom kär hos Gud. I denna mänskliga aspekt godkänner och accepterar Gud alla hans förslag.

1 Mos.18:6: ” *Abraham gick hastigt in i sitt tält till Sara och sade: Snabbt, tre mått fint mjöl, knåda det och baka kakor.* ”

Mat är användbart för den köttsliga kroppen och när Abraham såg tre kroppar av kött framför sig, hade Abraham mat lagad för att förnya den fysiska styrkan hos sina besökare.

1 Mos.18:7: ” *Och Abraham sprang till sin hjord och tog en öm och god kalv och gav den till en tjänare, som skyndade sig att bereda den.* ”

Valet av en öm kalv visar ytterligare dess generositet och naturliga välvilja; hans nöje att behaga sin nästa. För att uppnå detta resultat erbjuder den det bästa till sina besökare.

1 Mos.18:8: ” *Och han tog lite mer grädde och mjölk tillsammans med kalven som hade gjorts iordning, och ställde fram dem. Själv stod han bredvid dem, under trädet. Och de åt .* ”

Dessa aptitretande livsmedel presenteras för förbipasserande främlingar, människor han inte känner men som han behandlar som medlemmar av sin egen familj. Besökarnas inkarnation är mycket verklig eftersom de äter mat gjord för människan.

1 Mos.18:9: ” *Då sade de till honom: Var är Sara, din hustru? Han svarade: Hon är där, i tältet .* ”

Med världens prövningar en framgång till Guds ära och hans egen, avslöjar besökarna sin sanna natur genom att döpa hans hustrus namn, "Sarah", som Gud skänkte honom i sin tidigare vision.

1 Mos.18:10: ” *En av dem sade: "Jag kommer att återvända till dig vid denna tidpunkt; och se, din hustru Sara skall få en son. Sarah lyssnade vid ingången till tältet, som låg bakom honom. "* ”

Låt oss notera att när de tre besökarna dyker upp, finns det inget som kan identifiera YaHWéh från de två änglarna som åtföljer honom. Det himmelska livet manifesteras här och avslöjar den egalitära innebörden som råder där.

Medan en av de tre besökarna tillkännager Sarahs förestående födelse, lyssnar hon från ingången till tältet till vad som sägs och texten specificerar vem som " *var bakom honom* "; vilket betyder att han inte såg henne och mänskligt sett inte kunde vara medveten om hennes närvaro. Men de var inte män.

1 Mos.18:11: " Abraham och Sara var gamla och höga i år, och Sara kunde inte längre hoppas på att få barn. "

Versen definierar normala mänskliga förhållanden som är gemensamma för hela mänskligheten.

1 Mos.18:12: " Och hon skrattade **inom sig** och sade: "Skall jag fortfarande längta nu när jag är gammal? Min herre är också gammal ."

Notera återigen precisionen: " Hon skrattade **inom sig själv** "; så att ingen har hört honom skratta utom den levande Guden som utforskar tankar och hjärtan.

1 Mos.18:13: " Jehova sade till Abraham: Varför skrattade då Sara och sade: Skall jag verkligen få ett barn, fastän jag är gammal? »

Gud tar tillfället i akt att avslöja sin gudomliga identitet, vilket motiverar omnämmandet av YaHWéH eftersom det är han som talar i detta mänskliga utseende till Abraham. Bara Gud kan känna till Saras dolda tankar och nu vet Abraham att Gud talar till honom.

1 Mos.18:14: " Finns det något häpnadsväckande från YaHWéHs sida? Vid den bestämda tiden kommer jag att återvända till dig, vid samma tidpunkt; och Sara ska få en son ."

Gud blir auktoritär och förnyar sin förutsägelse tydligt i sin gudomlighets namn YaHWéH.

1 Mos.18:15: " Sara ljög och sa: Jag skrattade inte. För att hon var rädd. Men han sa: Tvärtom, du skrattade ."

" Sarah ljög " säger texten eftersom Gud hörde hennes hemliga tanke, men inget skratt kom från hennes mun; så det var bara en liten lögn för Gud men inte för människan. Och om Gud tillrättavisar henne är det för att hon inte erkänner att Gud har kontroll över hennes tankar. Hon ger bevis och går så långt att hon ljuger för honom. Det är därför han insisterar genom att säga: " Tvärtom (det är falskt), du skrattade ." Låt oss inte glömma att den av Gud välsignade människan är Abraham och inte Sara, hans legitima hustru, som bara drar nytta av sin mans välsignelse. Hans idéer har redan resulterat i förbannelsen av Ismaels födelse, Israels framtida arvsfiende och konkurrent; det är sant att utföra ett gudomligt projekt.

1 Mos.18:16: " Och dessa män reste sig för att ge sig av och blickade mot Sodom. Abraham gick med dem för att följa med dem .

Släckta, närde och efter att för Abraham och Sara förnyat den legitima sonen Isaks framtida födelse, avslöjar de himmelska besökarna för Abraham att deras besök på jorden också har ett annat uppdrag i åtanke: det gäller Sodom.

1 Mos.18:17: " Då sade YaHWéH: Skall jag dölja för Abraham vad jag ska göra?... "

Här har vi den exakta tillämpningen av denna vers från Amos 3:7: " Ty Herren, JaHWéH, gör ingenting utan att ha uppenbarat sin hemlighet för sina tjänare profeterna" .

1 Mos.18:18: " Abraham skall förvisso bli ett stort och mäktigt folk, och i honom skall alla jordens folk välsignas. "

På grund av den vanliga betydelseförlusten som appliceras på adverbet " förvisso ", minns jag att det betyder: på ett visst och absolut sätt. Innan Gud

avslöjar sitt destruktiva projekt skyndar sig Gud att försäkra Abraham om sin egen status inför hans ansikte och han förnyar de välsignelser som han kommer att ge honom. Gud börjar tala om Abraham i tredje person för att höja honom till rangen av en stor historisk karaktär av mänskligheten. På detta sätt visar han sina köttsliga och andliga ättlingar den modell som han välsignar och som han påminner om och definierar i versen som kommer.

1 Mos.18:19: " *Ty jag har utvalt honom, för att han skall befalla sina söner och sitt hus efter honom att hålla Herrens väg i rättfärdighet och rättfärdighet; Abrahams gunst åt de löften han gav honom...* "

Det Gud beskriver i den här versen gör stor skillnad med Sodom som han kommer att förstöra. Fram till världens ände kommer dess utvalda att vara som denna beskrivning: att hålla YaHWÉHs väg består av att utöva rättfärdighet och rättvisa; den sanna rättfärdighet och sanna rättvisa som Gud kommer att bygga på lagtexter för att lära sitt folk Israel. Respekt för dessa saker kommer att vara villkoret för Gud att respektera sina löften om välsignelser.

1 Mos.18:20: " *Och YaHWÉH sade: Ropet mot Sodom och Gomorra har blivit stort, och deras synd är stor.* "

Gud kommer med denna dom mot Sodom och Gomorra, kungarnas städer som Abraham kom för att hjälpa när de blev attackerade. Men det var också i Sodom som hans brorson Lot hade valt att bosätta sig, med sin familj och sina tjänare. Genom att känna till det anknytningsband som Abraham har till sin brorson, multiplicerar Gud formerna av uppmärksamhet gentemot den gamle mannen för att tillkännage sina avsikter för honom. Och för att göra detta sänker han sig själv till människans nivå för att humanisera sig själv så mycket som möjligt för att sätta sig på nivån för Abrahams, hans tjänare, mänskliga resonemang.

1 Mos.18:21: " *Därför vill jag gå ner och se om de har handlat helt och hållet i enlighet med det rykte som har kommit till mig; och om det inte är det, kommer jag att veta.* "

Dessa ord står i kontrast till kunskapen om Saras tankar, för Gud kan inte bortse från den nivå av omoral som nås i dessa två städer på slätten och deras rikliga välstånd. Denna reaktion avslöjar den omsorg han tar för att få sin trogna tjänare att acceptera den rättvisa domen i hans dom.

1 Mos.18:22: " *Och männen gick bort och begav sig till Sodom. Men Abraham stod fortfarande inför JaHWÉHs närvaro .* "

Här tillåter separeringen av besökarna Abraham att bland dem identifiera den levande Guden, YaHWÉH, närvarande med honom i ett enkelt mänskligt utseende som uppmuntrar till ordväxling. Abraham kommer att bli modig till den grad att ingå ett slags fynd med Gud för att få frälsningen av de två städerna, varav den ena är bebodd av hans kära brorson Lot.

1 Mos.18:23: " *Abraham gick fram och sade: Kommer du också att förgöra de rättfärdiga tillsammans med de ogudaktiga? »*

Frågan som ställdes av Abraham är berättigad, eftersom mänskligheten i sina kollektiva handlingar för rättvisa orsakar döden för oskyldiga offer, kallad kollateral skada. Men om mänskligheten inte kan se skillnad så kan Gud det. Och

han kommer att ge bevis på detta till Abraham och till oss som läser hans bibliska vittnesbörd.

1 Mos.18:24: " *Kanske finns det femtio rättfärdiga mitt i staden: vill du också förgöra dem och inte förlåta staden på grund av de femtio rättfärdiga som är mitt i den?* »

I sin milda och kärleksfulla själ är Abraham full av illusioner och han föreställer sig att det är möjligt att hitta minst 50 rättfärdiga människor i dessa två städer och han åberopar dessa 50 möjliga rättfärdiga människor för att få av Gud de två städernas nåd i själva namnet på hans fullkomliga rättvisa som inte kan slå den oskyldiga med den skyldige.

1 Mos.18:25: " *Att döda den rättfärdige tillsammans med den ogudaktige, så att det kan vara med de rättfärdiga som med de ogudaktiga, långt ifrån dig! Långt ifrån dig! Kommer inte den som dömer hela jorden att utöva rättvisa?* »

Abraham tänker alltså lösa problemet genom att påminna Gud om vad han inte kan göra utan att förneka sin personlighet som är så fäst vid känslan av perfekt rättvisa.

1 Mos.18:26: " *Och JaHWéH sade: Om jag finner femtio rättfärdiga i Sodom mitt i staden, så skall jag förlåta hela staden för deras skull.* "

Med tålmod och vänlighet lät YaHWéH Abraham tala och i sitt svar bevisar han att han har rätt: för 50 rättfärdiga människor kommer städerna inte att förstöras.

1 Mos.18:27: " *Abraham svarade och sade: Se, jag har vågat tala till Herren, jag som är stoft och aska.* "

Är det tanken på " *stoft och aska* " att det kommer att finnas ogudaktiga män kvar efter förstörelsen av de två städerna i dalen? Ändå bekänner Abraham att han själv inte är annat än " *stoft och aska* ".

1 Mos.18:28: " *Kanske kommer fem av de femtio rättfärdiga att saknas: ty fem kommer du att förstöra hela staden? Och HERREN sade: Jag skall icke förgöra det, om jag finner fyrtiofem rättfärdiga där .*

Abrahams djärvhet kommer att leda honom att fortsätta sina förhandlingar genom att varje gång sänka antalet utvalda som eventuellt finns och han kommer att stanna i vers 32 på antalet tio rättfärdiga. Och varje gång kommer Gud att ge sin nåd på grund av det antal som Abraham föreslagit.

1 Mos.18:29: " *Abraham fortsatte att tala till honom och sade: Kanske kommer det att finnas fyrtio rättfärdiga människor där. Och HERREN sade: Jag skall inte göra något för dessa fyrtio skull .*

1 Mos.18:30: " *Abraham sade: Låt inte Herren vredgas, så ska jag tala. Kanske kommer det att finnas trettio rättfärdiga människor där. Och HERREN sade: Jag skall inte göra något om jag finner trettio rättfärdiga människor där .*

1 Mos.18:31: " *Abraham sade: Se, jag har vågat tala till Herren. Kanske kommer det att finnas tjugo rättfärdiga människor där. Och HERREN sade: Jag skall icke förgöra det för dessa tjugos skull .*

1 Mos.18:32: " *Abraham sade: Låt inte Herren vredgas, och jag ska inte tala mer än denna gång. Kanske kommer det att finnas tio rättfärdiga människor där. Och HERREN sade: Jag skall icke förgöra det för dessa tio rättfärdigas skull .*

Här slutar förhandlingarna med Abraham som förstår att det finns en gräns att sätta bortom vilken hans enträget skulle vara orimligt. Han stannar vid antalet tio rättfärdiga människor. Han tror optimistiskt att detta antal rättfärdiga människor måste finnas i dessa två korrupta städer, om man bara räknar Lot och hans släktingar.

1 Mos.18:33: “ *Jehova gick bort när han hade slutat tala till Abraham. Och Abraham återvände till sin boning .* ”

Det jordiska mötet mellan två vänner, den ene himmelske och allsmäktige Gud och den andra, människan, jordens stoft, tar slut, och var och en återvänder till sina yrken. Abraham mot sin boning och YaHWéH mot Sodom och Gomorra som hans destruktiva dom kommer att falla på.

I sitt utbyte med Gud avslöjade Abraham sin karaktär som är i Guds avbild, angelägen om att se sann rättvisa uppnås samtidigt som han ger livet dess starka värde. Det är därför som hans tjänares förhandlingar bara kunde glädja och glädja Guds hjärta som helt delar hans känslor.

Första Mosebok 19

Separation i en nödsituation

1 Mos.19:1: “ *De två änglarna kom till Sodom på kvällen; och Lot satt vid Sodoms port. När Lot såg dem reste han sig mot dem och föll på sitt ansikte till marken.* ”

Vi känner igen i detta beteende Abrahams goda inflytande på sin brorson Lot eftersom han visar samma omtänksamhet mot förbipasserande besökare. Och han gör det med desto mer uppmärksamhet, eftersom han känner till den dåliga moralen hos invånarna i staden Sodom där han har bosatt sig för att bo.

1 Mos.19:2: “ *Då sade han: Se, mina herrar, gå in i din tjänares hus och övernatta där; tvätta dina fötter; du går upp tidigt på morgonen och fortsätter din resa. Nej, svarade de, vi ska tillbringa natten på gatan .* ”

Lot gör det till sin plikt att välkomna människor som passerar hans hem för att skydda dem från de korrupta invånarnas skamlösa och illvilliga handlingar. Vi finner samma välkomnande ord som Abram hade framfört till sina tre besökare. Lot är verkligen en rättfärdig man som inte lät sig korrumpas av sitt samliv med de perversa varelserna i denna stad. De två änglarna har kommit för att förstöra staden men innan de förstör den vill de förvirra invånarnas ondska genom att fånga dem på bar gärning, i aktiv demonstration av deras ondska. Och för att få detta resultat räcker det att de tillbringar natten på gatan för att bli attackerade av sodomiterna.

1 Mos.19:3: “ *Men Lot manade dem så mycket att de kom till honom och gick in i hans hus. Han höll dem en festmåltid och bakade osyrat bröd. Och de åt .* ”

Lot lyckas därför övertyga dem, och de accepterar hans gästfrihet; vilket fortfarande ger honom möjlighet att visa sin generositet som Abraham hade gjort

före honom. Upplevelsen lär dem att upptäcka Lots vackra själ, en rättfärdig man mitt bland de orättfärdiga.

1 Mos.19:4: “ *De hade ännu inte gått och lagt sig när stadens folk, Sodoms folk, omringade huset, från barnen till de gamla; hela befolkningen kom springande .* ”

Demonstrationen av invånarnas ondska går utöver de två änglarnas förväntningar, eftersom de kommer för att leta efter dem även i huset där Lot välkomnade dem. Observera graden av smitta av denna ondska: " från barn till äldre ". YaHWÉHs bedömning är därför helt berättigad.

1 Mos.19:5: ” *Och de kallade på Lot och sade till honom: Var är männen som kom in till dig i natt? För ut dem till oss, så att vi kan känna dem .* ”

Naiva människor kan luras av sodomiternas avsikter, eftersom det inte är en begäran om bekantskap utan om kunskap i biblisk mening av uttrycket i exemplet "Adam kände sin hustru och hon födde en son." Dessa människors fördärv är därför total och utan botemedel.

1 Mos.19:6: " *Lot gick ut till dem vid dörren till huset och stängde dörren efter sig. "*

Modiga Lot som skyndar sig att gå själv för att möta de avskyvärda varelserna och som passar på att stänga dörren till sitt hem bakom sig för att skydda sina besökare.

1 Mos.19:7: “ *Och han sade: Mina bröder, gör inte onda; »*

Den gode mannen uppmanar de ogudaktiga att inte göra ont. Han kallar dem "bröder" eftersom de är män som han och han har behållit hoppet inom sig själv att rädda några av dem från den död som deras beteende leder dem mot.

1 Mos.19:8: “ *Se, jag har två döttrar som aldrig har känt någon människa; Jag ska föra dem utanför till dig, och du kan göra mot dem vad du vill. Gör bara ingenting mot dessa män eftersom de har kommit till skuggan av mitt tak. ”*

För Lot nådde sodomiternas beteende höjder som aldrig tidigare nåtts i denna upplevelse. Och för att skydda sina två besökare kommer han för att erbjuda sina två fortfarande jungfruliga döttrar i deras ställe.

1 Mos.19:9: “ *De sade: Gå bort! De sa igen: Den här har kommit som en främling, och han vill agera som domare! Tja, vi kommer att göra dig värre än dem. Och pressade Lot med våld och gick fram för att bryta ner dörren. ”*

Lots ord lugnar inte den församlade flocken, och dessa monstrosösa varelser, säger de, förbereder sig på att göra värre mot honom än mot dem. De försöker sedan bryta ner dörren.

1 Mos.19:10: " *Och männen räckte ut sina händer och förde Lot in i huset till sig och stängde dörren. "*

Med den modige Lot själv i fara ingriper änglarna och för in Lot in i huset.

1 Mos.19:11: “ *Och de slog blindade dem som stod vid husets dörr, från den minsta till den största, så att de förgäves ansträngde sig för att hitta dörren ”*

Utanför slås de närmast upphetsade människorna blindade; de boende i huset är därför skyddade.

1 Mos.19:12: “ *Männen sade till Lot: Vem har du kvar här? Svärsöner, söner och döttrar och allt som tillhör dig i staden, för dem ut från denna plats .* ”

Lot fann nåd i änglarnas ögon och hos Gud som sände dem. För att hans liv ska räddas måste han " **gå ut** » av staden och slättens dal eftersom änglarna kommer att förgöra invånarna i denna dal som kommer att bli en ruinzon som staden Ai. Änglarnas offer sträcker sig till allt som tillhör honom i levande mänskliga varelser.

I detta tema av **separation** är det gudomliga budet att " **komma ut** " permanent. Därför att han uppmanar sina varelser att **skilja sig** från ondskan i alla dess former, såsom falska kristna kyrkor. I Upp.18:4 beordrar han sina utvalda att " **gå ut** » av " *Babylon den stora* ", som avser för det första den katolska religionen och för det andra den mångformiga protestantiska religionen, under vars inflytande de har förblivit till detta ögonblick. Och som med Lot kommer deras liv bara att räddas genom att omedelbart lyda Guds befallning. För så fort lagen har förkunnats som gör söndagsvilan den första dagen obligatorisk, kommer slutet på nådens tid att upphöra. Och då kommer det att vara för sent att ändra din åsikt och ställning till detta problem.

Här uppmärksammar jag er på faran genom att skjuta upp det nödvändiga beslutsfattandet till senare. Vårt liv är skört, vi kan dö genom en sjukdom, en olycka eller en attack, saker som kan hända om Gud inte uppskattar vår långsamma reaktion, och i det här fallet förlorar slutet på den kollektiva nådens tid all sin betydelse, för den som dör före henne, dör i sin orättvisa och i sin fördömlig av Gud. Medveten om detta problem säger Paulus i Hebr.3:7-8: " *I dag, om ni hör hans röst, förhärda inte era hjärtan som i upproret...* ". Det är därför alltid brådskande att svara på Guds erbjudande, och Paulus är av denna åsikt enligt Hebr.4:1: " *Låt oss därför frukta, medan löftet om att gå in i hans vila fortfarande består, att ingen av er verkar inte ha kommit för sent.* "

1 Mos.19:13: " *Ty vi kommer att förstöra denna plats, eftersom ropet mot dess invånare är stort inför JaHWéH. JaHWéH har sänt oss för att förstöra den.* "

Den här gången, tiden rinner ut, lät änglarna Lot veta orsaken till deras närvaro i hans hem. Staden måste snabbt förstöras genom beslut av YaHWéH.

1 Mos.19:14: " *Lot gick ut och talade till sina svärsöner som hade tagit hans döttrar: Stå upp, sade han, gå ut från denna plats; ty JaHWéH skall förstöra staden. Men i sina svärsöners ögon verkade han skämta.* "

Lots svärsöner var verkligen inte på samma nivå som de andra sodomiternas ondskan, men för frälsning räknas bara tron. Och uppenbarligen hade de inte det. Deras svärfars övertygelse hade inte intresserat dem, och den plötsliga idén att Gud YaHWéH var redo att förstöra staden var helt enkelt otrolig för dem.

1 Mos.19:15: " *Från dagens gry uppmanade änglarna Lot och sade: Stå upp, ta din hustru och dina två döttrar som är här, så att du inte går under i stadens ruin* " .

Förstörelsen av Sodom ger upphov till hjärtskärande **separationer** som avslöjar tro och frånvaro av tro. Lots döttrar måste välja mellan att följa sin far eller att följa sin man.

1 Mos.19:16: " *Och medan han dröjde, tog männen honom i handen, honom, hans hustru och hans två döttrar, eftersom JaHWéH skulle skona honom; De tog bort honom och lämnade honom utanför staden.* "

I denna handling visar Gud oss " ett märke taget från elden ". Återigen är det för den rättfärdige Lot som Gud räddar, med honom, hans två döttrar och hans hustru. Sålunda, slitna från staden, befinner de sig utanför, fria och levande.

1 Mos.19:17: " När han hade fört ut dem, sade en av dem: "Rädda till ditt liv; se inte bakom dig och stanna inte på hela slätten; fly till berget, så att du inte går under. "

Frälsningen kommer att finnas i berget, valet lämnas åt Abraham. Lot kan alltså förstå och beklaga sitt misstag genom att ha valt slätten och dess välstånd. Hans liv står på spel, och han måste skynda sig om han vill vara säker när Guds eld träffar dalen. Han får order om att inte se tillbaka. Ordern ska tas bokstavligt och bildligt. Framtiden och livet ligger framför de överlevande från Sodom, för bakom dem kommer det snart att finnas ingenting annat än glödande ruiner antända av svavelstenar som kastats från himlen.

1 Mos.19:18: " Lot sade till dem: Åh! nej, Herre! »

Ordern från ängeln skrämmar Lot.

1 Mos.19:19: " Se, jag har funnit nåd i dina ögon, och du har visat hur stor din barmhärtighet är mot mig, genom att bevara mitt liv; men jag kan inte fly till berget innan olyckan har överträffat mig, och jag kommer att gå under. "

Lot känner till den här regionen där han bor och han vet att det kommer att ta mycket tid för honom att nå berget. Det är därför han bönfaller ängeln och erbjuder honom en annan lösning.

1 Mos.19:20: " Se, denna stad är nära nog för mig att ta min tillflykt till, och den är liten. Åh! att jag kan fly dit... är det inte litet?... och att min själ lever! »

I slutet av dalen ligger Zoar, ett ord som betyder liten. Hon överlevde tragedin i dalen för att tjäna som en tillflyktsort för Lot och hans familj.

1 Mos.19:21: " Och han sade till honom: Se, jag ger dig också denna nåd, och jag skall inte förstöra den stad som du talar om. "

Närvaron av denna stad vittnar fortfarande om denna dramatiska episod som påverkade städerna i dalen av slätten där de två städerna Sodom och Gomorra låg.

1 Mos.19:22: " Skynda dig och sök din tillflykt dit, för jag kan ingenting göra förrän du kommer dit. Det är därför som namnet Zoar gavs till denna stad .

Ängeln är nu beroende av hans överenskommelse och kommer att vänta tills Lot kommer in i Zoar för att slå dalen.

1 Mos.19:23: " Solen gick upp över jorden när Lot gick in i Zoar ."

För sodomiterna tycktes en ny dag tillkännages under en vacker soluppgång; en dag som alla andra...

1 Mos.19:24: " Då regnade JaHWéH svavel och eld från himlen över Sodom och över Gomorra från JaHWéH. "

Denna mirakulösa gudomliga handling fick ett kraftfullt vittnesbörd genom upptäckterna av adventistärkeologen Ron Wyatt. Han identifierade platsen för staden Gomorra vars bostäder lutade mot varandra mot den västra sluttningen av berget som gränsar till denna dal. Marken på denna plats är gjord av svavelstenar som, när de utsätts för eld, antänds än idag. Det gudomliga miraklet är således fullt bekräftat och värdigt de utvaldas tro.

I motsats till vad man ofta trodde och sade, uppmanade Gud inte kärnkraften för att förstöra denna dal, utan på stenar av svavel och rent svavel, uppskattad till 90 % renhet, vilket är exceptionellt enligt specialisterna. Himlen bär inga moln av svavel, så jag kan säga att denna förstörelse är skapande Gudens verk. Han kan skapa vilken materia som helst efter sitt behov eftersom han skapade jorden, himlen och allt de innehåller.

1 Mos.19:25: " *Han förstörde dessa städer och hela slätten och alla städernas invånare och jordens växter. "*

Vad kan överleva på en plats utsatt för ett regn av stenar av flammande svavel? Ingenting, förutom stenar och svavelstenar, finns fortfarande kvar.

1 Mos.19:26: " *Lots hustru såg tillbaka och hon blev en saltpelare ."*

Denna tillbakablick från Lots hustru avslöjar ånger och ett bibehållet intresse för denna förbannade plats. Detta sinnestillstånd behagar inte Gud och han gör det känt genom att förvandla sin kropp till en saltpelare, bilden av absolut andlig sterilitet.

1 Mos.19:27: " *Abraham stod upp tidigt på morgonen för att gå till den plats där han hade stått inför JaHWéH. "*

Omedveten om dramat som har ägt rum kommer Abraham till eken i Mamre där han välkomnade sina tre besökare.

1 Mos.19:28: " *Och han såg mot Sodom och Gomorra och över hela slättens område; och se, han såg rök stiga upp från jorden, som röken från en ugn. "*

Berget är ett utmärkt observatorium. Från sin höjd dominerar Abraham regionen och han vet var Sodoms och Gomorras dal ligger. Om platsens mark fortfarande är en glödlampa, stiger ovanför en skarp rök orsakad av svavlet och av konsumtionen av allt material som människor samlat in i en stad. Platsen är dömd till sterilitet fram till världens ände. Där finner vi bara stenar, stenar, svavelstenar och salt, mycket salt som främjar jordens sterilitet.

1 Mos.19:29: " *När Gud förstörde städerna på slätten, kom han ihåg Abraham; och han lät Lot undkomma mitt i olyckan, genom vilken han störtade de städer där Lot hade bott. "*

Detta förtydligande är viktigt eftersom det avslöjar för oss att Gud räddade Lot endast för att behaga Abraham, hans trogna tjänare. Han slutade därför inte att förebrå honom för hans val för den välmående dalen och dess korrupta städer. Och detta bekräftar att han verkligen räddades från det öde som Sodom kände till som "ett märke som ryckts ur elden" eller, extremt exakt.

1 Mos.19:30: " *Lot lämnade Zoar till höjderna och slog sig ner på berget med sina två döttrar, eftersom han var rädd för att stanna i Zoar. Han bodde i en grotta, han och hans två döttrar ."*

Behovet av **separation** blir nu klart för Lot. Och det är han som bestämmer sig för att inte stanna i Zoar som, även om den är "liten", också befolkades av människor som var korrupta och syndiga inför Gud. I sin tur går han till berget och, långt ifrån någon tröst, bor han med sina två döttrar i en grotta, ett naturligt tryggt skydd som erbjuds av Guds skapelse.

1 Mos.19:31: " *Den äldre sade till den yngre: Vår fader är gammal; och det finns ingen i landet som kan komma till oss, enligt sedvänjor i alla länder. "*

Det finns inget skandalöst i de initiativ som Lots två döttrar tagit. Deras motivation är berättigad och godkänd av Gud eftersom de handlar i syfte att ge eftervärlden till sin far. Utan denna motivering skulle initiativet vara incestuöst.

1 Mos.19:32: " *Kom, låt oss låta vår far dricka vin, och låt oss ligga med honom, så att vi kan bevara vår faders ras .* "

1 Mos.19:33: " *Så lät de sin far dricka vin den natten; och den äldste gick och la sig hos hennes far: han märkte varken när hon låg ner eller när hon reste sig. "*

1 Mos.19:34: " *Nästa dag sade den äldste till den yngre: "Se, jag låg i natt hos min far; låt oss låta honom dricka vin igen i natt och gå och sova med honom, så att vi kan bevara vår faders släkt .* "

1 Mos.19:35: " *De lät sin far dricka vin igen den natten; och den yngste gick och lade sig med honom: han märkte varken när hon låg ner eller när hon reste sig. "*

Lots totala medvetlöshet i denna handling ger processen bilden av artificiell insemination som tillämpas på djur och människor i vår sista tid. Det finns inte det minsta sökande efter njutning och saken är inte mer chockerande än kopplingen av bröder och systrar i början av mänskligheten.

1 Mos.19:36: " *Lots två döttrar blev havande med sin far .* "

Vi noterar hos dessa två Lots döttrar exceptionella egenskaper av självpuffring till förmån för deras fars ära. Som ogifta mödrar kommer de att uppfostra sitt barn ensamma, officiellt utan en far, och de avstår därför från att ta en man, en make, en följeslagare.

1 Mos.19:37: " *Den förstfödde födde en son och gav honom namnet Moab; han är fader till moabiterna ända till denna dag. "*

1 Mos.19:38: " *Också den yngste födde en son, och han gav honom namnet Ben Ammi; han är ammoniternas far till denna dag . "*

Vi finner, i profetian i Daniel 11:41, omnämmandet av de två sönerns ättlingar: " *Han kommer att gå in i det vackraste landet, och många kommer att falla; men Edom, Moab och hövdingen över Ammons barn skola räddas ur hans hand .* " Ett köttsligt och andligt band kommer därför att förena dessa ättlingar till Israel grundat på Abraham, roten efter Heber till det hebreiska folket. Men dessa gemensamma rötter kommer att väcka gräl och ställa dessa ättlingar mot nationen Israel. I Sefanja 2:8 och 9 profeterar Gud om olycka för Moab och Ammons barn: " *Jag hörde hån mot Moab och förolämpningar från Ammons barn, när de hånade mitt folk och var övermodiga mot dess gränser. Det är därför jag lever! säger HERREN Sebaot, Israels Gud: Moab skall bli som Sodom, och Ammons barn som Gomorra, en plats täckt av törne, en saltgruva, en öken för evigt. resten av mitt folk ska plundra dem, resten av mitt folk ska ta dem i besittning. "*

Detta bevisar att Guds välsignelse bara var över Abraham och att den inte delades av hans bröder födda från samma far, Terah. Om Lot kunde dra nytta av Abrahams exempel, kommer detta inte att vara fallet för hans ättlingar födda av hans två döttrar.

Första Mosebok 20

Separation genom status som Guds profet

Genom att förnya upplevelsen med farao som rapporteras i 1 Mosebok 12, presenterar Abraham sin hustru Sara som sin syster till Abimelek, kung av Gerar (dagens Palestina nära Gaza). Återigen får Guds reaktion som straffar honom att upptäcka att Saras man är hans profet. Kraften och fruktan för Abraham spred sig alltså över hela regionen.

Första Mosebok 21

Separationen mellan det legitima och det olagliga

Separation genom att **offra** det vi älskar

1 Mos.21:1: “ *Och HERREN besökte Sara såsom han hade sagt, och HERREN gjorde med Sara såsom han hade sagt.* »

I detta besök sätter Gud stopp för Saras långa karghet.

1 Mos.21:2: “ *Och Sara blev havande och födde Abraham en son i hans ålderdom, vid den bestämda tid som Gud talade om till honom.* »

Jes.55:11 bekräftar detta: ” *Så är det med mitt ord som går ut ur min mun: det återvänder inte tom till mig, utan att ha gjort min vilja och fullbordat mina planer* ” ; löftet som gavs till Abraham hålls, versen är därför berättigad. Denna son kommer till världen efter att Gud tillkännagav sin födelse. Bibeln framställer honom som "löftets son", vilket gör Isak till en profetisk typ av den messianske "Guds son": Jesus.

1 Mos.21:3: “ *Och Abraham kallade sin son som föddes åt honom, som Sara hade fött honom, Isak.* »

Namnet Isak betyder: han skrattar. Både Abraham och Sara skrattade när de hörde Gud tillkännage deras framtida son. Om glädjeskratt är positivt så är det inte fallet med hånskratt. I själva verket hade båda makarna samma reaktion när de var offer för mänskliga fördomar. För att de skrattade åt tanken på de mänskliga reaktionerna från omgivningen. Sedan översvämningen har livslängden förkortats avsevärt och för människor markerar 100 års ålder hög ålderdom; den där vi förväntar oss lite av livet. Men ålder betyder ingenting i samband med en relation med skaparen Gud som sätter gränserna för allt. Och Abraham upptäcker detta i sin erfarenhet och han får, genom Gud, rikedom, ära och faderskap, denna gång, legitimt.

1 Mos.21:4: “ *Och Abraham omskar sin son Isak när han var åtta dagar gammal, såsom Gud hade befallt honom.* »

I sin tur omskärs den legitime sonen. Guds befallning följs.

1 Mos.21:5: “ *Och Abraham var hundra år gammal när hans son Isak föddes åt honom.* »

Saken är anmärkningsvärd, men inte med antediluviansk standard.

1 Mos.21:6: “ *Och Sara sade: Gud har gett mig anledning att skratta; den som hör det kommer att skratta med mig. »*

Sarah tycker att situationen är skrottretande eftersom hon är mänsklig och ett offer för mänskliga fördomar. Men denna lust att skratta speglar också en oväntad glädje. Liksom Abraham sin man får hon möjligheten att föda barn i en ålder då detta inte längre är tänkbart ur mänsklig normalitet.

1 Mos.21:7: “ *Och hon sade: Vem skulle ha sagt till Abraham: Sara ska amma söner? Ty jag har fött honom en son i hans ålderdom. »*

Saken är verkligen exceptionell och helt mirakulös. När vi tittar på dessa ord av Sara på en profetisk nivå, kan vi se i Isak sonen som profeterar det nya förbundet i Kristus, medan Ismael profeterar det första förbundets son. Genom att han vägrar Kristus Jesus kommer denna naturliga son, född enligt köttet genom omskärelsens tecken, att förkastas av Gud till förmån för den kristna sonen som valts ut genom tro. Liksom Isak kommer Kristus grundare av det nya förbundet att födas på ett mirakulöst sätt för att uppenbara och representera Gud i mänskligt utseende. Däremot är Ismael skapad enbart på köttsliga grunder och strikt mänskliga förståelser.

1 Mos.21:8: “ *Och barnet växte upp och blev avvänjt; och Abraham gjorde en stor festmåltid den dag då Isak blev avvandad. »*

Det ammade barnet kommer att bli en tonåring och för fader Abraham öppnar sig en framtid full av löften och lycka som han firar med glädje.

1 Mos.21:9: “ *Och Sara såg egyptiern Hagars son, som hon hade fött Abraham, skrattande; och hon sade till Abraham: ”*

Skrattet tar helt klart en stor plats i det välsignade parets liv. Ismaels fiendskap och svartsjuka mot Isaac, den legitime sonen, får honom att skratta och håna honom. För Sarah har gränsen för vad som är uthärdligt nåtts: efter moderns hån kommer sonens; detta är för mycket.

1 Mos.21:10: “ **Kasta ut denna tjänarinna och hennes son; ty denna tjänarinns son skall inte ärva med min son, med Isak. »**

Vi kan förstå Sarahs förbittring men titta med mig ovan. Sara profeterar ovärdigheten av den första alliansen som inte kommer att ärva med de utvalda den nya, baserad på tro på Kristi Jesu rättvisa.

1 Mos.21:11: “ *Och det var mycket ont i Abrahams ögon på grund av hans son. »*

Abraham reagerar inte som Sara eftersom hans känslor delas mellan hans två söner. Isaks födelse eliminerar inte de 14 år av tillgivenhet som binder honom till Ismael.

1 Mos.21:12: ” *Och Gud sade till Abraham: Låt det inte vara ont i dina ögon för barnets skull och för din tjänarinna. I allt vad Sara har sagt till dig, lyssna till hennes röst, ty i Isak skall du kallas säd. »*

I detta budskap förbereder Gud Abraham att acceptera Ismaels, hans äldste sons främlingskap. Denna **separation** är i Guds profetiska projekt; eftersom han profeterar misslyckandet av det gamla mosaiska förbundet. Som en tröst, i Isak, kommer Han att föröka sina ättlingar. Och uppfyllelsen av detta gudomliga ord kommer att ske genom upprättandet av det nya förbundet där de ” *utvalda* ” kommer att ” *kallas* ” av budskapet om Guds eviga evangelium i Jesus Kristus.

Således, paradoxalt nog, kommer Isak att vara det gamla förbundets patriark och det är framför allt i Jakob, hans son som enligt köttet och omskärelesens tecken kommer Guds Israel att etableras på dess grundvalar. Men paradoxen är att denne Isak bara profeterar lektioner om det nya förbundet i Kristus.

1 Mos.21:13: “ *Och jag skall också göra pigans son till ett folk, ty han är din säd.* »

Ismael är patriark för många folk i Mellanöstern. Tills Kristus visade sig för sin jordiska frälsande tjänst, tillhörde andlig legitimitet enbart ättlingarna till dessa två Abrahams söner. Västvärlden levde i flera former av hedendom och ignorerade existensen av den store skaparguden.

1 Mos.21:14: “ *Och Abraham stod upp tidigt på morgonen och tog bröd och ett skinn med vatten och gav dem åt Hagar och lade dem på hennes axel, och han gav henne barnet och lät henne gå. Och hon gick och vandrade i Beersebas öken.* »

Guds ingripande lugnade Abraham. Han vet att Gud själv kommer att vaka över Hagar och Ismael och han går med på att **skiljas** från dem, eftersom han litar på att Gud skyddar och vägleder dem. Ty han själv har blivit skyddad och vägledt hittills av Honom.

1 Mos.21:15: “ *Och när vattnet i vinskinnet var slut, kastade hon barnet under en av buskarna.* ”

I Beershebas öken förbrukas vattnet snabbt och utan vatten ser Hagar bara döden som det slutliga resultatet för hennes olyckliga situation.

1 Mos.21:16: “ *gick och satte sig mitt emot, inom räckhåll för en båge; ty hon sade: Låt mig inte se barnet dö. Och hon satte sig mitt emot, och hon höjde sin röst och grät.* »

I denna extrema situation faller Hagar för andra gången sina tårar inför Guds ansikte.

1 Mos.21:17: “ *Och Gud hörde barnets röst, och Guds ängel kallade Hagar från himlen och sade till henne: Vad är det med dig, Hagar? Var inte rädd, för Gud har hört barnets röst där han är.* »

Och för andra gången ingriper Gud och talar till henne för att lugna henne.

1 Mos.21:18: “ *Stå upp, ta upp barnet och ta det i din hand; ty jag skall göra det till ett stort folk.* »

Jag påminner er om att barnet Ismael är en tonåring i åldrarna 15 till 17, men han är ändå ett barn som är föremål för sin mamma Hagar och de två har inte längre vatten att dricka. Gud vill att hon ska stödja sin son eftersom ett mäktigt öde väntar honom.

1 Mos.21:19: ” *Och Gud öppnade hennes ögon, och hon såg en vattenkälla; och hon gick och fyllde huden med vatten och lät barnet dricka.* »

Resultatet av ett mirakel eller inte, denna brunn med vatten dyker upp i det nödvändiga ögonblicket för att ge Hagar och hennes son smaken för livet. Och de är skyldiga sina liv till den mäktige Skaparen som öppnar eller stänger visionen och intelligensen av saker.

1 Mos.21:20: “ *Och Gud var med barnet, och han växte upp och bodde i öknen och blev en bågskytt.* »

Öknen var därför inte tom eftersom Ismael jagade djur som han dödade med sin båge för att äta.

1 Mos.21:21: *“ Och han bodde i öknen Paran; och hans moder tog honom en hustru från Egyptens land. »*

Bandet mellan ismaeliterna och egyptierna kommer därför att stärkas och med tiden kommer Ismaels rivalitet med Isak att öka till den grad att de blir permanenta naturliga fiender.

1 Mos.21:22: *“ Och det hände sig vid den tiden att Abimelek och Pikol, hans härförövare, talade till Abraham och sade: Gud är med dig i allt du gör. »*

De upplevelser som orsakades av framställningen av Sara som hans syster, saker som finns nedtecknade i 1 Mos.20, lärde Abimelek att Abraham var Guds profet. Han är nu fruktad och fruktad.

1 Mos.21:23: *“ Och svär mig nu här vid Gud att du inte ska handla falskt mot mig, inte heller mot mina barn eller mina barnbarn, enligt den vänlighet som jag har visat dig, ska du handla mot mig och mot det land där du vistades. »*

Abimelek vill inte längre bli ett offer för Abrahams knep och önskar få av honom fasta och resoluta åtaganden för en fredlig allians.

1 Mos.21:24: *“ Och Abraham sade: Jag vill svär. »*

Abraham har inga dåliga avsikter mot Abimelek och han kan därmed gå med på denna pakt.

1 Mos.21:25: *“ Och Abraham tillrättavisade Abimelek för en vattenbrunn som Abimeleks tjänare hade tagit med våld. »*

1 Mos.21:26: *“ Och Abimelek sade: Jag vet inte vem som har gjort detta, och du har inte varnat mig för det, och jag har bara hört det i dag. »*

1 Mos.21:27: *“ Och Abraham tog hjordar och boskap och gav dem åt Abimelek, och de slöt ett förbund. »*

1 Mos.21:28: *“ Och Abraham skilde sju unga får från hjorden; »*

Det val som Abraham gjorde av ”sju får” vittnar om hans koppling till skaparen Gud som han sålunda vill förknippa med sitt verk. Abraham har bosatt sig i ett främmande land men han vill att frukten av sitt arbete ska förbli hans egendom.

1 Mos.21:29: *“ Och Abimelek sade till Abraham: Vilka är dessa sju unga får som du har avskilt? »*

1 Mos.21:30: *“ Och han sade: Du skall ta dessa sju unga får ur min hand, för att vara ett vittnesbörd för mig att jag har grävt denna brunn. »*

1 Mos.21:31: *“ Därför kallade de den platsen Beersheba, eftersom de båda svor där. »*

Den omtvistade brunnen fick sitt namn efter ordet "sheba" som är roten till siffran "sju" på hebreiska, och som vi hittar i ordet "sabbat" som betecknar den sjunde dagen, vår lördag helgad vid veckovilan av Gud sedan början av hans jordiska skapelse. För att bevara minnet av denna allians kallades brunnen alltså "de sju brunn".

1 Mos.21:32: *“ Och de slöt ett förbund i Beerseba. Och Abimelek gjorde sig upp och Pikol, hans härförövare, och de vände tillbaka till filistéernas land. »*

1 Mos.21:33: *“ Och Abraham planterade ett tamariskträd i Beerseba; och där åkallade han HERRENS namn, den evige Guden. »*

1 Mos.21:34: “ *Och Abraham bodde en lång tid som främling i filistéernas land.* »

Gud hade organiserat villkor för fred och lugn för sin tjänare.

Första Mosebok 22

Separationen av fadern och den ende sonen offrade

Detta kapitel 22 presenterar det profetiska temat om Kristus som offrades av Gud som Fadern. Den skildrar frälsningsprincipen som i hemlighet förberetts av Gud från början av hans beslut att skapa fria, intelligenta och autonoma motsvarigheter mitt emot honom. Detta offer kommer att vara priset att betala för att få tillbaka kärleken från sina varelser. De utvalda kommer att vara de som har svarat på Guds förväntningar med fullständig valfrihet.

1 Mos.22:1: “ *Efter detta prövade Gud Abraham och sade till honom: Abraham! Och han svarade: Här är jag!* »

Abraham är mycket lydig mot Gud, men hur långt kan denna lydnad gå? Gud vet redan svaret, men Abraham måste lämna bakom sig, som ett vittnesbörd för alla utvalda, konkreta bevis på hans exemplariska lydnad som gör honom så värdig kärleken till sin Gud som gör honom till patriarken vars efterkommande kommer att sublimeras av Jesu Kristi födelse.

1 Mos.22:2: “ *Gud sade: Ta din son, din ende son, den du älskar, Isak; gå till Morias land och offra honom där som brännoffer på ett av de berg som jag ska berätta för dig om.* »

Gud trycker medvetet på det som gör ont, till gränsen för det uthärdliga för den här gamla mannen på över hundra år. Gud gav honom på ett mirakulöst sätt glädjen att få en son född till honom och Sara, hans lagliga hustru. Dessutom kommer han att dölja Guds otroliga begäran från omgivningen: " *Offer din ende son som ett offer*" . Och Abrahams positiva svar kommer att få eviga konsekvenser för hela mänskligheten. Ty efter att Abraham har samtyckt till att offra sin son, kommer Gud själv inte längre att kunna avsäga sig sitt frälsningsprojekt; om han kunde ha övervägt att ge upp det.

Låt oss notera intresset för precisionen: " *på ett av bergen som jag ska berätta för dig*" . Denna exakta plats är programmerad att ta emot Kristi blod.

1 Mos.22:3: “ *Abraham gick upp tidigt på morgonen, sadlade sin åsna och tog med sig två tjänare och sin son Isak. Han klyvde ved till brännoffret och gav sig av för att gå till den plats som Gud hade sagt till honom.* »

Abraham beslöt sig för att lyda denna överdrift och med döden i sin själ organiserade han förberedelserna för den blodiga ceremonin som beordrats av Gud.

1 Mos.22:4: “ *På tredje dagen lyfte Abraham upp sina ögon och såg platsen långt borta.* »

Landet Morija ligger tre dagars promenad från den plats där han bor.

1 Mos.22:5: " *Och Abraham sade till sina tjänare: Stanna här med åsnan; Jag och den unge mannen kommer att gå så långt för att tillbe, och vi kommer tillbaka till dig. »*

Den fruktansvärda handling han är på väg att begå behöver inga vittnen. han _ **skiljer sig därför** från sina två tjänare som måste vänta på hans återkomst.

1 Mos.22:6: " *Abraham tog veden till brännoffret och lastade den på sin son Isak och bar elden och kniven i sin hand. Och de gick båda tillsammans . »*

I denna profetiska scen, precis som Kristus kommer att behöva bära den tunga "patibulum" som hans handleder ska spikas på, är Isak laddad med veden som, antänd, kommer att förtära hans offerade kropp.

1 Mos.22:7: " *Då talade Isak till sin fader Abraham och sade: Min fader! Och han svarade: Här är jag, min son! Isak svarade: Här är elden och veden; men var är lammet till brännoffret? »*

Isak har bevittnat många religiösa offer och han gör rätt i att bli överraskad av frånvaron av djuret som ska offras.

1 Mos.22:8: " *Abraham sade: Min son, Gud ska förse sig med lammet till brännoffret. Och de gick båda tillsammans. »*

Detta svar från Abraham var direkt inspirerat av Gud eftersom det magnifikt profeterar det enorma offer som Gud kommer att göra genom att offra sig själv till korsfästelse i mänskligt kött, och på så sätt försörja de utvalda syndarnas behov av en effektiv och rättvis Frälsare i gudomlig fullkomlighet. Men Abraham ser inte denna frälsande framtid, denna roll som Kristus, Frälsaren, profeterad av djuret som offerats till YaHWÉH, den allsmäktige skaparen Gud. För honom tillåter detta svar honom helt enkelt att vinna tid, eftersom han ser med fasa på brottet han kommer att behöva begå.

1 Mos.22:9: " *När de kom till platsen som Gud hade talat till honom, byggde Abraham där ett altare och ordnade veden. Han band sin son Isak och satte honom på altaret ovanpå veden. »*

Tyvär för Abraham framför altaret finns det inte längre något sätt att dölja för Isak att det är han som ska vara offrets får. Om Fader Abraham visade sig vara sublim i denna extraordinära acceptans, är Isaks fogliga beteende en återspeglning av vad Jesus Kristus skulle vara på sin tid: sublim i sin lydighet och självupppoffring.

1 Mos.22:10: " *Då sträckte Abraham ut sin hand och tog kniven för att döda sin son. »*

Observera att för att reagera väntar Gud till det allra sista slutet av testet för att ge vittnesbördet om hans utvalda verkliga värde och äkthet. " *kniven i handen* "; allt som återstår är att slakta Isak som de många får som redan offerats.

1 Mos.22:11: " *Då kallade JaHWÉHs ängel till honom från himlen och sade: Abraham! Abraham! Och han svarade: Här är jag! »*

Demonstrationen av Abrahams lydiga tro är gjord och perfekt genomförd. Gud sätter stopp för den gamle mannens prövningar och hans son som är så värdig honom och hans kärlek.

Lägg märke till att närhelst han blir kallad av Gud eller sin son, svarar Abraham alltid med att säga: " *Här är jag* ." Detta spontana gensvar som kommer

från honom vittnar om hans generösa och öppna natur gentemot sin nästa. Dessutom står det i kontrast till inställningen hos Adam som hamnat i en syndig situation som gömde sig för Gud, till den grad att Gud var tvungen att säga till honom: ” *Var är du?* ”.

1 Mos.22:12: ” *Och ängeln sade: Räck inte ut din hand mot barnet och gör inte något mot honom; ty nu vet jag att du fruktar Gud och inte har undanhållit din ende son från mig.* »

Med demonstrationen av sin trogna och lydiga tro kan Abraham vara i allas ögon, och fram till världens ände, visas som en förebild för sann tro, av Gud, fram till Kristi ankomst, som kommer att inkärna honom. vänd i gudomlig perfektion. Det är i denna modell av oklanderlig lydnad som Abraham blir den andlige fadern till sanna troende som räddats genom Jesu Kristi utgjutna blod. I denna upplevelse har Abraham just spelat rollen som Gud Fadern som kommer att offra som ett verkligt och dödligt offer, hans ende son som heter Jesus från Nasaret.

1 Mos.22:13: ” *Abraham lyfte upp sina ögon och såg bakom sig en bagge som hölls i en buske av hornen; Och Abraham gick och tog baggen och offrade den som brännoffer i sin sons ställe.* »

Vid denna tidpunkt kan Abraham inse att hans svar till Isak, ” *min son, Gud ska förse sig med lammet till brännoffret* ”, hade inspirerats av Gud, eftersom ”*lammet* ”, i själva verket, ”*den unge baggen* ”. , är verkligen ” *tillhandahållen* ” av Gud och erbjuds av honom. Observera att djuren som offras till YaHWéH alltid är hanar på grund av ansvaret och det herravälde som ges till människan, den manlige Adam. Kristus Återlösaren kommer också att vara man.

1 Mos.22:14: ” *Abraham gav denna plats namnet YaHWéH Jireh. Det är därför det sägs i dag: På YaHWéHs berg ska han ses.* »

Namnet ” *YaHWéH Jireh* ” betyder: YaHWéH kommer att synas. Antagandet av detta namn är en sann profetia som förkunnar att i landet Moria kommer den store osynlige Guden som inger rädsla och vördnad att ses i ett mindre formidabelt mänskligt utseende, för att bringa och erhålla frälsningen för de utvalda. Och ursprunget till denna utnämning, offrandet av Isak som ett offer, bekräftar ” *Guds lamms som tar bort världens synder* ” *jordiska ämbete* . Med kännedom om Guds intresse för hans respekt för de typer och modeller som återges och upprepas, är det troligt och nästan säkert att Abraham offrade just på den plats där Jesus, 19 århundraden senare, skulle korsfästas, vid foten av berget Golgata. , utanför Jerusalem, staden, bara för en tid, helig.

1 Mos.22:15: ” *YHWéHs ängel kallade Abraham från himlen för andra gången,* ”

Denna fruktansvärda prövning kommer att vara den sista som Abraham kommer att behöva genomgå. Gud fann i honom den värdiga mönsterpatriarken för lydig tro, och han gjorde det känt för honom.

1 Mos.22:16: ” *och sade: Jag svär vid mig själv, JaHWéHs ord! Eftersom du har gjort detta och inte har undanhållit din son, din ende son.* ”

Gud betonar dessa ord ” *din ende son* ”, eftersom de profeterar hans framtida offer i Jesus Kristus enligt Johannes 3:16: ” *Så älskade Gud världen att*

han gav sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom inte skall förgås, men ha evigt liv."

1 Mos.22:17: " Jag vill välsigna dig och föröka dina avkomlingar, som himlens stjärnor och som sanden på havets strand; och dina ättlingar kommer att ta sina fienders port i besittning. »

Uppmärksamhet! Abrahams välsignelse går inte i arv, det är bara för honom och varje man eller kvinna av hans ättlingar måste i sin tur förtjäna Guds välsignelse. Ty Gud lovar honom ett stort antal efterkommande, men bland denna efterkommande kommer endast de utvalda som kommer att handla med samma trohet och samma lydnad att bli välsignade av Gud. Du kan då mäta all andlig okunnighet hos judarna som stolt påstod sig vara Abrahams söner och därför söner som förtjänade arvet av hans välsignelser. Jesus motbevisade dem genom att visa dem stenar och säga att från dessa stenar kan Gud ge Abraham ättlingar. Och han krediterade dem som deras far, inte Abraham, utan djävulen.

I sin erövring av Kanaans land kommer Josua att ta sina fienders port i besittning, av vilka den första som föll var staden Jeriko. Till sist, med Gud, kommer de utvalda helgonen att äga dörren till den sista fienden: " *Babylon den stora* " enligt olika läror som uppenbaras i Jesu Kristi apokalyps.

1 Mos.22:18: " *Alla jordens nationer kommer att bli välsignade i dina avkomlingar, eftersom du har lydt min röst.* »

Det är verkligen " *alla jordens nationer* ", eftersom erbjudandet om frälsning i Kristus erbjuds alla människor, av alla ursprung och alla folk. Men dessa nationer är också skyldiga Abraham att kunna upptäcka de gudomliga orakel som uppenbarats för det hebreiska folket som kommer ut ur Egyptens land. Frälsning i Kristus erhålls genom Abrahams dubbla välsignelse och hans efterkommande representerad av det hebreiska folket och Jesus från Nasaret, Jesus Kristus.

Det är önskvärt att tydligt notera, i denna vers, välsignelsen och dess orsak: lydnad godkänd av Gud.

1 Mos.22:19: " När Abraham återvände till sina tjänare, stod de upp och gick tillsammans till Beerseba; ty Abraham bodde i Beerseba. »

1 Mos.22:20: " Efter detta blev det underrättat Abraham och sade: Se, Milka har också fött söner åt din bror Nahor: " »

Verserna som följer är avsedda att förbereda kopplingen till " *Rebecka* " som kommer att bli den idealiska hustru som Gud valt ut för den trogna och fogliga Isak. Hon kommer att tas från Abrahams nära familj i hans bror Nahors ättlingar.

1 Mos.22:21: " *Us, hans förstfödde, Bus, hans bror Kemuel, Arams fader* , " »

1 Mos.22:22: " *Kesed, Hazo, Pildash, Jidlaph och Betuel.* »

1 Mos.22:23: " *Betuel födde **Rebecka** . Dessa är de åtta söner som Milka födde åt Nahor, Abrahams bror .* »

1 Mos.22:24: " *Hans bihustru, som hette Reuma, födde också Tebach, Gaham, Tahash och Maacha.* " .

Uppfyllelsen av de löften som gavs till Abraham

Första Moseboken 23 berättar om döden och begravningen av hans hustru Sara i Hebron, i Makpelahgrottan. Abraham tog en gravplats i Kanaans mark i besittning medan han väntade på att Gud skulle ge hela landet till sina ättlingar cirka 400 år senare.

Sedan, i 1 Mos.24, behåller Abraham fortfarande rollen som Gud. För att förbli **avskild** från de lokala hedniska folken kommer han att skicka sin tjänare till en avlägsen plats, till sin närmaste familj, för att hitta en hustru åt sin son Isak och de kommer att låta Gud välja åt dem. På samma sätt kommer Gud att välja ut de utvalda som kommer att utgöra Kristi brud, Guds Son. I detta urval har människan ingenting med det att göra eftersom initiativet och domen tillhör Gud. Guds val är perfekt, oklanderligt och effektivt, som Rebecka, den utvalda hustru, kärleksfull, intelligent och vacker till utseendet, och framför allt, andlig och trogen; pärlan som alla andliga män som vill ta en hustru ska leta efter.

Jakob och Esau

Senare, enligt 1 Mos.25, är Rebecka ursprungligen ofruktbar som Abrams hustru Sarai före henne. Denna delade sterilitet beror på det faktum att de två kvinnorna kommer att bära välsignade efterkommande till Kristus som själv kommer att formas av Gud i moderlivet på en ung jungfruflicka som heter Maria. På detta sätt präglas släktet till Guds frälsningsprojekt av hans mirakulösa agerande. Lider av denna naturliga sterilitet vädjar Rebecka till YaHWéH och hon får från honom två tvillingar som slås i hennes sköte. Bekymrad frågar hon Gud om detta: ” *Och YaHWéH sade till henne : Två folk är i ditt moderliv, och två folk kommer att skiljas från ditt liv; en av dessa människor kommer att vara starkare än den andra, och den större kommer att bli föremål för den mindre .* » Hon föder

två tvillingar. På grund av hans intensiva hårighet, och han var helt "röd", därav namnet "Edom" som gavs till hans efterkommande, heter den äldste "Esau", ett namn som betyder "hårig". Den yngsta heter "Jacob", ett namn som betyder: "Bedragare". Redan de två namnen profeterar om sina öden. "Velu" kommer att sälja sin förstfödsrätt till den yngsta för en saftig rätt av "roux" eller röda linser. Han säljer denna förstfödsrätt eftersom han underskattar dess verkliga värde. Tvärtom, den andlige "Bedragaren" eftertraktar denna titel, som inte bara är hedersbetygelse, eftersom Guds välsignelse är knuten till den. "Bedragare" är av typen av de våldsamma människor som till varje pris vill tvinga himmelriket att ta det i besittning och det var med honom i åtanke som Jesus talade om detta ämne. Och när man ser denna kokande iver, gläds Guds hjärta mycket. Också synd för "Hairy" och så mycket bättre för "Deceiver", eftersom det är han som kommer att bli "Israel", genom Guds beslut. Gör inga misstag, Jakob är ingen vanlig bedragare och han är en anmärkningsvärd man, för det finns inget annat bibliskt exempel på hans beslutsamhet att få Guds välsignelse, och det är bara för att uppnå detta mål som han fuskar". Så vi kan alla efterlikna honom och den trogna himlen kommer att vara glad. För sin del kommer Esau att ha som sina ättlingar folket i "Edom", ett namn som betyder "rött", med samma rot och betydelse som Adam, detta folk kommer att vara en motståndare till Israel som den gudomliga profetian förkunnade.

Jag specificerar att färgen "röd" endast betecknar synd i de profetiska bilderna av det frälsande projektet som uppenbarats av Gud och detta kriterium gäller endast för skådespelarna i hans produktioner, såsom "Esau". Under medeltidens mörka tid dödades rödhåriga barn som ansågs onda. Det är därför, jag påpekar, den röda färgen inte gör den vanliga mannen mer syndig än brunetten eller blondinen, eftersom syndaren identifieras av hans tros dåliga gärningar. Det är därför endast i symboliskt värde som "röd", färgen på mänskligt blod, är en symbol för synd, enligt Jes.1:18: "Kom och låt oss *vädja!* säger *YaHWéH*. *Om dina synder är som scharlakansröd, kommer de att bli vita som snö; om de är röda som lila, blir de som ull* . » På samma sätt kopplar Jesus i sin Apokalyps, sin uppenbarelse, den röda färgen till mänskliga instrument som tjäna, omedvetet eller inte, djävulen, Satan, livets första syndare skapad av Gud; exempel: den "röda hästen" i Uppenbarelseboken 6:4, den "röda eller eldröda draken" i Uppenbarelseboken 12:3 och det "scharlakansröda odjuret" i Uppenbarelseboken 17:3.

Nu när han har denna förstfödsrätt kommer Jakob i sin tur att leva livserfarenheter som profeterar Guds planer, som Abrahams efterträdare.

Han lämnade sin familj av rädsla för sin bror Esaus vrede, med goda skäl, enligt 1 Mos. 27:24, eftersom han hade bestämt sig för att döda honom, efter att hans döende fars välsignelse avleddes, "lurad" av en rusa ur sinnet på sin fru Rebecca. I denna kidnappning avslöjar tvillingarnas två namn deras betydelse. Eftersom "Tempeur" använde en hårig hud för att lura Isaac, som hade blivit blind, och på så sätt utgav sig själv som sin naturligt "håriga" äldre bror. Andliga människor stödjer varandra och Rebecca var mer lik Jakob än Esau. I denna handling motsäger Gud Isaks mänskliga och köttliga val som föredrog Esau

jägaren som förde honom vilt som han uppskattade. Och Gud ger förstfödslovet till den som är mest värd den: Jakob bedragaren.

När han anländer till Laban, hans arameiska farbror, Rebeckas bror, för att arbeta för honom, blir Jakob kär i Rachel, den yngsta men vackraste av Labans döttrar. Vad han inte vet är att i sitt verkliga liv låter Gud honom spela en profetisk roll som måste profetera hans frälsningsprojekt. Efter "sju års" arbete för att skaffa sin älskade Rakel, tvingar Laban också på honom sin äldsta dotter "Lea" och ger henne till honom som sin hustru. För att få och gifta sig med Rachel måste han arbeta "sju år till" för sin farbror. I denna upplevelse profeterar "Jakob" vad Gud kommer att behöva genomgå i sitt frälsningsprojekt. Ty också han kommer att ingå en första allians som inte är i överensstämmelse med hans hjärtas önskan, eftersom erfarenheten av ett köttsligt och nationellt Israel inte kommer att präglas av den framgång och ära som dess godhet förtjänar. Succén mellan "domare" och "kungar" slutar alltid illa, trots några få undantag. Och den önskade hustru som är värdig hans kärlek, kommer han bara att få i en andra allians efter att ha visat sin kärlek och uppenbart sin frälsningsplan i Jesu Kristi tjänst; hans undervisning, hans död och hans uppståndelse. Observera att mänskliga och gudomliga preferenser är helt omvända. Jakobs älskade är den ofruktbara Rakel, men Guds är den produktiva Lea. Genom att först ge Jakob Lea som sin hustru får Gud sin profet att uppleva den besvikelse som de båda kommer att uppleva i sin första allians. I denna upplevelse tillkännager Gud att hans första allians kommer att bli ett fruktansvärt misslyckande. Och förkastandet av Messias Jesus av hans ättlingar bekräftade detta profetiska budskap. Lea, som inte var den älskade utvalda av brudgummen, är en bild som profeterar de utvalda från den nya alliansen som, av hedniskt ursprung, levde under lång tid i okunnighet om existensen av den unika skaparguden. Men Leas produktiva natur profeterade ett förbund som skulle bära mycket frukt till Guds ära. Och Jesaja 54:1 bekräftar och säger: "*Gläd dig, du ofruktbara, du som inte bär mer! Låt din glädje och din glädje brista fram, du som inte längre har ont! Ty den övergivnas söner kommer att bli fler än sönerna till hennes gifta, säger HERREN.*" Här profeterar de övergivna, genom Lea, det nya förbundet, och den gifta, genom Rakel, det gamla hebreiska förbundet.

Jakob blir Israel

Efter att ha lämnat den rike och välmående Laban, återvänder Jakob och de som tillhör honom till sin bror Esau, vars rättvisa och hämndlystna vrede han fruktar. En natt visar sig Gud för honom och de slåss mot varandra tills gryningen. Gud sårar honom till slut i höften och säger till honom att han från och med nu kommer att kallas "Israel", eftersom han gick segrande ut i strid mot Gud och människor. I denna upplevelse ville Gud skildra bilden av Jakobs kämpande själ i sin troskamp. Han fick namnet Israel av Gud och får det han desperat önskade och sökte: sin välsignelse från Gud. Abrahams välsignelse i Isak tog alltså form genom konstitutionen av det köttsliga Israel som, byggt på Jakob som blev Israel, snart skulle bli en fruktad nation, efter utträdet ur slaveriet Egypten. Eftersom Guds nåd har förberett Esau, befinner sig de två bröderna i frid och glädje.

Med sina två fruar och deras två tjänare fann Jakob att han var far till 12 pojkar och bara en flicka. Steril till en början som Sarai och Rebecka, men

avgudadyrkan, får Rakel från Gud två barn, Josef den äldste och Benjamin den yngste. Hon dog när hon födde sitt andra barn. Hon profeterar således slutet på det gamla förbundet som kommer att upphöra med upprättandet av det nya baserat på Jesu Kristi försonande blod. Men i den andra tillämpningen profeterar dessa jordiska omständigheter det slutliga ödet för hans utvalda som kommer att räddas genom hans lyckliga ingripande när han återvänder i sin härliga gudomliga aspekt i Mikael Jesus Kristus. Denna vändning av situationen för de sist utvalda profeteras av namnbytet på barnet som kallade " *Ben-Oni* " eller, "min sorgs son", av den döende modern, döptes om av Jakob, fadern, " *Benjamin* » antingen, "höger son" (höger sida) eller, välsignad son. Som bekräftelse, i Matt.25:33, kommer Jesus Kristus att placera " *sina får på sin högra sida och getterna på hans vänstra sida* ". Detta namn " *Benjamin* " valdes av Gud, enbart för hans profetiska projekt, därför för oss, eftersom det för Jakob hade liten betydelse; och för Gud förtjänade den avgudadyrande Rachel inte kvalet " *rätt* ". Dessa saker om världens ände utvecklas i förklaringarna i Upp.7:8.

Den beundransvärde Joseph

I Israels historia kommer den roll som Gud ger Josef leda till att han dominerar sina bröder som, upprörda över hans andliga dominans, säljer honom till arabiska köpmän. I Egypten gjorde hans ärlighet och lojalitet honom uppskattad, men hans herres fru ville misshandla honom, efter att ha gjort motstånd mot honom, hamnade Josef i fängelse. Där, för att förklara drömmar, kommer händelser att leda honom till den högsta rangen under farao: första vizier. Denna upphöjelse är baserad på hans profetiska gåva som för Daniel efter honom. Denna gåva gjorde honom uppskattad av farao som anförtrorde Egypten åt honom. Under en hungersnöd kommer Jakobs bröder att åka till Egypten och där kommer Josef att försonas med sina onda bröder. Jakob och Benjamin kommer att ansluta sig till dem och så här bosätter hebréerna sig i Egypten i regionen Gosen.

Exodus och den trogna Moses

Förslavade kommer hebréerna att finna i Moses, det hebreiska barnet vars namn betyder "frälst från Nilens vatten", uppfostrat och adopterat av Faraos dotter, befriaren förberedd av Gud.

Medan villkoren för deras slaveri hårdnar och ökar, för att försvara en hebré, dödar Moses en egyptier och han flyr ut ur Egypten. Hans resa tar honom till Midjan, i Saudiarabien, där Abrahams ättlingar bor och Keturah, hans andra fru, gifte sig efter Saras död. När Mose 40 år senare gifte sig med Zippora, äldsta dotter till hans svärfar Jetro, mötte han Gud medan han skötte sina hjordar mot berget Horeb. Skaparen visar sig för honom i form av en glödande buske som brinner men inte förtärs. Han avslöjar för honom sin plan för Israel och skickar honom till Egypten för att vägleda sitt folks utresa.

Tio plågor kommer att behövas för att tvinga Farao att låta sina dyrbara slavar gå fritt. Men det är den tionde som kommer att få en stor profetisk

betydelse. Ty Gud dödade alla förstfödda i Egypten, både människor och djur. Och samma dag firade hebréerna den första påsken i sin historia. Påsken profeterade Messias Jesu död, den " *förfödd* " och det rena och fläckfria " *Guds lamm* " som offerades som " *lammet* " som slaktades på dagen för uttåget ur Egypten. Efter Isaks offer som Gud begärt av Abraham, är påsken vid uttåget ur Egypten det andra profetiska tillkännagivandet om Messias (Smorde) Jesu död, eller, i grekiska termer, Jesus Kristus. Uttåget ur Egypten fullbordades den 14:e dagen i årets första månad, omkring 1400-talet f.Kr., cirka 2500 år efter Evas och Adams synd. Dessa siffror bekräftar tiden för "400 år" av de " *fyra generationerna* " som Gud gav till amoriterna, invånare i Kanaans land.

Faraos stolthet och upproriska ande kommer att försvinna med sin armé i vattnet i "röda havet", som sålunda finner sin mening, eftersom det stängs om dem efter att ha öppnat för att låta hebréerna komma in i Saudiarabiens land, genom södra änden av den egyptiska halvön. Gud undviker Midjan och leder sitt folk genom öknen mot berget Sinai där han kommer att presentera sin lag om de "tio buden". Före den ende sanne Guden är Israel nu en lärd nation som måste sättas på prov. För detta ändamål kallas Mose till honom, på berget Sinai och Gud håller honom där i 40 dagar och nätter. Han ger honom de två lagens tabeller graverade med hans gudomliga finger. I det hebreiska folkets läger gynnar den långvariga frånvaron av Moses de upproriska andarna som utövar press på Aron och får honom att acceptera gjutning och formning av en " *guldkalv* ". Bara denna upplevelse sammanfattar beteendet gentemot Gud hos rebelliska människor genom alla tider. Deras vägran att underkasta sig dess auktoritet får dem att föredra att tvivla på dess existens. Och Guds många straff förändrar ingenting. Efter dessa 40 dagar och nätter av provningar kommer rädslan för Kanaans jättar att döma folket att vandra i öknen i 40 år, och bara av denna testade generation kommer Josua och Kaleb att kunna gå in i det utlovade landet som Gud erbjuder. omkring 2540 sedan Adams synd.

Huvudpersonerna i Genesis-berättelsen är skådespelarna i en produktion organiserad av skaparen Gud. Var och en av dem överför, i ett profetiskt syfte eller inte, en läxa, och denna idé om skådespel bekräftades av aposteln Paulus som sa i 1 Kor.4:9: "Ty Gud, det förefaller mig, har gjort oss, *apostlar, de sista av människor, dömda till döden på ett sätt, eftersom vi har varit ett skådespel för världen, för änglar och för människor.* » Sedan dess har Herrens budbärare, Ellen G. White, skrivit sin berömda bok med titeln "The Tragedy of the Ages". Idén om " *spektaklet* " bekräftas därför, men efter "stjärnorna, stjärnorna" i den heliga boken är det var och en av oss på tur att spela vår egen roll, med vetskapen om att vi är instruerade av deras erfarenheter. placeras i plikten att imitera deras goda gärningar, utan att reproducera deras fel. För oss, som för Daniel (Min domare är Gud), förblir Gud "vår domare", medkännande, förvisso, men "domaren" som inte gör något undantag för någon.

Erfarenheterna av det judiska nationella Israel är förödande, men det är inte mer så än den kristna tron i vår tid som slutar i ett utbrett avfall. Vi bör inte bli förvånade över denna likhet, eftersom det gamla förbundets Israel bara var ett mikrokosmos, ett urval av de människor som befolkar hela jorden. Det är därför

sann tro var lika sällsynt där som i det nya förbundet byggt på Frälsaren och ” trogna vittne ” Jesus Kristus.

Från Bibeln i allmänhet

Hela Bibeln, dikterad och sedan inspirerad av Gud till sina mänskliga tjänare, bär profetiska lärdomar; från Första Moseboken till Uppenbarelseboken. De skådespelare som Gud har valt presenteras för oss som de verkligen är i sin sanna natur. Men för att konstruera profetiska budskap i detta eviga skådespel, blir skaparen Gud arrangören av händelserna. Efter utträdet ur Egypten ger Gud Israel den fria aspekten av sin himmelska lag i 300 år, tiden för "domarna" som slutar omkring 2840. Och i denna frihet tvingar återgången till synden Gud att straffa sitt folk "sju" gånger" som han slutligen överlämnar till filistéerna, deras arvsfiender. Och "sju gånger" väcker han upp "befriare". Bibeln säger att på den tiden, ” *var och en gjorde vad han ville* ”. Och denna tid av total frihet var nödvändig för att frukten som bars av varje person skulle avslöjas. Det är samma sak i vår ” *ändtid* ”. Dessa trehundra år av frihet, markerade av hebréernas ständiga återvändande till synden, uppmanar Gud oss att jämföra dem med de tre hundra åren av den rättfärdige Enoks liv, som han presenterar för oss som en förebild för sina utvalda, och säger: ” *Enok vandrade med Gud i tre hundra år, sedan fanns han inte längre för att Gud tog honom* ” ; med honom, genom att låta honom gå först in i hans evighet, likt efter honom, Moses och Elia, och de heliga som uppstod vid Jesu död, före alla andra utvalda, inklusive Jesu Kristi apostlar; de kommer alla att förvandlas eller återuppstå på den yttersta dagen.

Efter "domarnas", kom kungarnas tid och där återigen ger Gud sina två första skådespelare en profetisk roll som bekräftar budskapet om det ondas utveckling mot det slutliga goda, det vill säga från natt eller mörker , mot ljuset. Detta är hur dessa två män, Saul och David, profeterade det övergripande projektet för frälsningsplanen som förbereddes för de jordiska utvalda, det vill säga de två faserna eller två på varandra följande heliga allianser. Ta det med mig, David blir kung först efter kung Sauls död, precis som döden av det gamla eviga förbundet tillåter Kristus att upprätta sitt nya förbund, sitt styre och sitt eviga välde.

Jag har redan nämnt detta ämne, men jag skulle vilja påminna dig om att jordiska monarkier inte har gudomlig legitimitet eftersom hebréerna bad Gud att få en kung "som de andra jordiska nationerna", *de* "hedniska". Vilket betyder att modellen för dessa kungar är av typen sataniska värden och inte gudomlig. Så mycket som kungen för Gud är mild, ödmjuk i hjärtat, full av självupppoffring och medkänsla, gör sig själv till allas tjänare, så mycket är att djävulen är hård, stolt, självisk och föraktfull, och han kräver att betjänas av alla. Orättvist skadad av sitt avslag från sitt folk, beviljade Gud hans begäran och för hans olycka gav han honom en kung enligt djävulens normer och alla hans orättvisor. Från och med då, för sitt folk Israel, **men endast honom** , fick kungligheter sin gudomliga legitimitet.

Muntligt eller skriftligt tal är ett sätt att utbyta mellan två enskilda personer. Bibeln är Guds ord i den meningen att för att förmedla sina lärdomar till

sina jordiska varelser har Gud samlat in vittnesbörd dikterade eller inspirerade till sina tjänare; vittnesmål sorterade, utvalda och grupperade av honom över tid. Vi bör inte bli förvånade när vi noterar ofullkomligheten av rättvisa som etablerats på jorden, för avskurna från Gud kan människor bara fastställa sin rättvisa på lagens bokstav. Nu säger Gud till oss genom Jesus att " *bokstaven dödar men anden ger liv* ", denna bokstav. Bibelns heliga skrifter kan därför bara vara " *vittnen* " som anges i Uppenbarelseboken 11:3 men inte i något fall "domare". Genom att inse att lagens bokstav är oförmögen att ge rättvis dom, uppenbarar Gud en sanning som enbart vilar på hans persons gudomliga natur. Han ensam kan göra en rättvis bedömning, eftersom hans förmåga att analysera de hemliga tankarna hos sina varelser gör att han kan känna till motiven hos dem han dömer, saker som är gömda och ignorerade av andra varelser. Bibeln ger därför bara grunden för de vittnesbörd som används för att döma. Under de " *tusen åren* " av himmelsk dom kommer de utvalda helgonen att få tillgång till motiven för de själar som döms. Med Jesus Kristus kommer de således att kunna avkunna en fullkomlig dom som är nödvändig eftersom den slutliga domen fastställer längden av lidandets tid i den andra döden. Denna kunskap om den skyldiges verkliga motivation tillåter oss att bättre förstå Guds nåd mot Kain, den första jordiska mördaren. Enligt det enda vittnesbörd som presenteras skriftligt i Bibeln, drevs Kain mot svartsjuka genom Guds val att välsigna Abels offer och att förakta Kains offer, utan att den senare visste orsaken till denna skillnad som var andlig och fortfarande ignorerades. Så här är det, livet är uppbyggt av otaliga parametrar och villkor som bara Gud kan identifiera och bedöma med full kunskap om fakta. Som sagt, Bibeln finns kvar för män, den enda bok som i bokstäver presenterar grunderna för lagen som bedömer deras handlingar, medan de väntar på att deras hemliga tankar ska uppenbaras för de utvalda helgonen i himlen. Men brevets roll är att fördöma eller bedöma handlingen. Det är därför som Jesus i sin uppenbarelse påminner människor om vikten av deras " *gärningar* " och han talar sällan om deras tro. I Jakob 2:17 påminde aposteln Jakob om att " *utan gärningar är tron död* ", vilket också bekräftar denna åsikt, Jesus talar bara om de goda eller dåliga " *gärningarna* " som skapas av tron. Och för att skapas genom tro, är dessa gärningar uteslutande de som Bibeln lär under gudomliga lagar. Goda gärningar som värderas av den katolska kyrkan beaktas inte, eftersom de är verk av humanistisk karaktär och inspiration.

I slutets tid är Bibeln totalt föraktad och det mänskliga samhället presenterar en globaliserad mystifierande och lögnaktig aspekt. Det är då som ordet " *sanning* " som kännetecknar den heliga bibeln, den levande Guds ord, och mer allmänt dess globala universella projekt, får sin fulla betydelse. Eftersom förakt för denna unika " *sanning* " leder mänskligheten att bygga sig själv på lögn inom alla relationella, sekulära, religiösa, politiska eller ekonomiska områden.

Denna artikel, som skrivs på sabbaten den 14 augusti 2021, i morgon den 15 augusti, i stora sammankomster, kommer offren som blivit lurade av falsk religion att hylla den mest framgångsrika sataniska mystifieringen av hans karriär, sedan hans användning av "ormen " som ett medium i " *Eden* ": hennes utseende under bilden av "Jungfru Maria". Den riktiga var inte längre jungfru, eftersom hon

efter Jesus födde söner och döttrar; Jesu bröder och systrar. Men lögner dör hårt och motsätter sig även de bästa bibliska argumenten. Oavsett, efter den här 15 augusti kommer det bara att finnas kvar för denna upprördhet, högst åtta högtider för att irritera Gud och väcka hans rättvisa vrede som kommer att falla över huvudet på de skyldiga. Observera att i denna uppenbarelse valdes barn ut för att autentisera visionen om "jungfrun". Är de så oskyldiga som folk säger och låtsas? Födda syndare, oskuld tillskrivs dem felaktigt, men vi kan därför inte anklaga dem för medverkan. Synen dessa barn fick var mycket verklig, men djävulen är också en mycket verklig rebellisk ande och Jesus Kristus tillägnade honom många av sina ord för att varna sina tjänare för honom. Historien vittnar om dess bedrägliga förföriska kraft som leder dess förförda och bedragna offer till den "andra döden". Tillbedjan av djävulen i hela den påvliga och romersk-katolska kyrkan fördöms av Gud, i denna vers från *Upp . de tillbad vilddjuret och sade: Vem är som vilddjuret, och vem kan kämpa mot det?* ". I verkligheten är det först efter slutet av denna "tillbedjan" av det tvingande och förföljande "vilddjuret" av Jesu Kristi sanna utvalda heliga som, i en tid av tolerans som omständigheterna har ålagt det, denna tillbedjan börjar. genom de förföriska medlen av uppenbarelserna av den diaboliska "jungfrun"; en "kvinna" för att ersätta "ormen" efter att "ormen" förförde "kvinnan" som förförde sin man. Principen förblir densamma och den är fortfarande lika effektiv.

Sista valtid

Denna studie av gudomliga uppenbarelser avslutas med analysen av Första Moseboken som uppenbarade för oss vem Gud är i alla hans karaktärsaspekter. Vi har nyss sett hur han är beslutsam i sitt krav på lydnad från sina varelser genom att utsätta Abram för ett extraordinärt trosprov när han var nästan hundra år gammal; detta gudomliga krav behöver därför inte längre demonstreras.

Vid tidpunkten för det sista valet som Gud föreslagit sedan våren 1843, och mer exakt krävs sedan den 22 oktober 1844, krävs iakttagandet av sabbaten av Gud som ett bevis på den kärlek som hans sanna utvalda helgon har gett honom. Den universella andliga situationen presenteras alltså i form av en enda fråga som uteslutande riktar sig till alla medlemmar av religiösa, kristna organisationer.

Frågan som dödar eller får dig att leva för evigt

Är en kejsare, en kung eller en påve bemyndigad och bemyndigad att ändra de ord som talas och skrivs av Gud, eller enligt hans diktat som Mose gjorde?

Efter att ha förutsett allt, även denna fråga, gav Jesus sitt svar i förväg och sade i Mat.5:17-18: "Tro inte att jag har kommit för att upphäva lagen eller profeterna; Jag kom inte för att avskaffa, utan för att uppfylla. Ty sannerligen säger jag er: tills himmel och jord försvinner, kommer **inte en jota eller en tittelse att förgå från lagen förrän allt är fullbordat** . » Samme Jesus tillkännagav också att hans ord som han talade kommer att döma oss, i Joh 12:47 till 49: "Om någon hör mina ord och inte håller dem, så är det inte jag som dömer honom; ty jag kom inte för att döma världen, utan för att rädda världen.

*Den som förkastar mig och inte tar emot mina ord har sin domare; **det ord som jag har talat skall döma honom på den yttersta dagen** . Ty jag har inte talat om mig själv; men Fadern, som har sänt mig, har själv föreskrivit mig vad jag måste säga och förkunna. »*

Detta är Guds uppfattning om sin lag. Men Dan.7:25 avslöjade att **avsikten att "förändra"** det var att dyka upp i den kristna eran, och sa om det romersk-katolska påvedömet: " *Han kommer att tala ord mot den Högste, han kommer att förtrycka den Högstes helgon.*" -Hög, **och han kommer att hoppas kunna ändra tiderna och lagen** ; och de heliga skola överlämnas i hans händer för en tid och tider och en halv tid. » En upprördhet som kommer att upphöra och som han kommer att veta hur han rättvist ska straffa enligt vers 26 som följer: " *Då kommer domen, och hans välde kommer att tas ifrån honom, som kommer att förgöras och förintas för alltid.* » Dessa " tider " eller profetiska år tillkännager att hans förföljande regeringstid fullbordades i 1260 år, från 538 till 1798.

Denna " **bedömning** " genomförs i flera faser.

Den första fasen är förberedande; det är arbetet med **separation** och helgelse av den "adventistiska" tro som Gud har etablerat sedan våren 1843. Adventismen är **skild** från den katolska och protestantiska religionen. I Uppenbarelseboken gäller denna fas " *Sardis, Filadelfia och Laodikea* " epoker i Upp.3:1-7-14.

Den andra fasen är verkställbar: " *vi kommer att ta bort hans herravälde* " . Det är Jesu Kristi härliga återkomst som förväntas våren 2030. De utvalda adventisterna går in i evigheten **avskilda** från de ovärdiga katolska, protestantiska och adventistiska rebellerna som dör på jorden. Handlingen fullbordas i slutet av den " *laodikeiska* " eran i Upp.3:14.

Den tredje fasen är den av domen över de fallna döda, omsatt av de utvalda som har gått in i Guds celestia rike. Offren har blivit domare och var för sig döms livet för var och en av rebellerna och en sista dom som är proportionell mot deras skuld uttalas . Dessa meningar bestämmer längden på den tid av " *plåga* " som handlingen av deras " *andra död* " kommer att orsaka. I Uppenbarelseboken är detta tema föremål för Upp.4; 11:18 och 20:4; detta sedan Dan.7:9-10.

För det fjärde, i slutet av det sjunde årtusendet, den stora sabbaten för Gud och hans utvalda i Kristus, kommer den verkställande fasen av de meningar som avgavs av Kristus och hans utvalda. I syndens land där de återuppstår, förintas de dömda rebellerna, " *för evigt* ", av " *elden från andra döden* " . I Uppenbarelseboken är denna verkställande dom eller "sista dom" temat i Upp.20:11-15.

Vid tidpunkten för det sista valet **skiljer sig två oförenliga religiösa föreställningar** definitivt, eftersom de är extremt motsatta varandra. Kristi utvalda hör hans röst och anpassar sig till hans krav vid den tidpunkt då han talar till dem och kallar dem. I den andra positionen finns kristna som följer månghundraåriga religiösa traditioner som om sanningen vore en fråga om tid och inte om intelligens, resonemang och vittnesbörd. Dessa människor förstod inte vad " *det nya förbundet* " representerade av profeten Jeremia i Jer.31:31 till 34: " *Se, de dagar kommer, säger JaHWéH, då jag ska göra med Israels hus och Juda hus. ett nytt förbund, inte som det förbund som jag slöt med deras fäder, den dag*

*då jag tog dem vid handen för att föra dem ut ur Egyptens land, ett förbund som de brutit, fastän jag var deras herre, säger YaHWéH. Men detta är det förbund som jag skall sluta med Israels hus efter dessa dagar, säger HERREN: **Jag skall lägga min lag inom dem, jag skall skriva den på deras hjärtan** ; och jag skall vara deras Gud, och de skola vara mitt folk. Denne kommer inte längre att undervisa sin nästa och inte heller sin bror och säga: Känn YHWH! Ty alla skola känna mig, från den minsta till den största, säger HERREN; **Ty jag skall förlåta deras missgärning och inte mer komma ihåg deras synd** . » Hur kan Gud lyckas med att ” **skriva i hjärtat** » om människans kärlek till sin heliga lag, något som det gamla förbundets norm inte hade lyckats få? Svaret på denna fråga, och den enda skillnaden mellan de två allianserna, kommer i aspekten av demonstrationen av gudomlig kärlek som åstadkoms genom den försonande döden av ersättaren Jesus Kristus i vilken han inkarnerades och uppenbarades. Men Jesu död kom inte för att sätta stopp för lydningen utan tvärtom gav den de utvalda skäl att vara ännu mer lydiga mot den Gud som kan älska så starkt. Och när han vinner människans hjärta, uppnås det mål som Gud söker; han får en utvald lämplig och värdig att dela sin evighet.*

Det sista budskapet som Gud presenterade för dig i detta verk är ämnet för **separation** . Detta är den avgörande punkten som gör hela skillnaden mellan den utvalde och den kallade. I sin normala natur gillar människan inte att bli störd i sina vanor och sina föreställningar om saker och ting. Emellertid är denna störning nödvändig eftersom människan är van vid den etablerade lögnen, för att bli dess utvalda, måste ryckas upp och avledas för att anpassa sig till den sanning som Gud visar henne. Det är då **separation från dem som Gud inte godkänner är nödvändig** . Den utvalde måste visa sin förmåga att konkret utmana sina idéer, sina vanor och sina köttsliga band med varelser vars öde aldrig kommer att bli evigt liv.

För förtroendevalda är den religiösa prioriteringen vertikal; målet är att skapa ett fast band med skaparen Gud, även om det är till skada för mänskliga relationer. För de fallna är religionen horisontell; de prioriterar den förbindelse som upprättats med andra människor, även om det är till skada för Gud.

Sjundedagsadventism: En separation, ett namn, en historia

De sista utvalda i den kristna tron är samlade andligt för att bilda Israel av de " *12 stammarna* " i Upp.7. Deras urval gjordes genom en serie trosprov baserade på det intresse som visas för det profetiska ordet som i Dan.8:14 tillkännager datumet 1843. Det var för att markera kristendomens återupptagande av Gud, tills det representeras av den katolska tron sedan 538 och av den protestantiska tron som härrörde från tiden för reformationen sedan 1170. Versen i Dan.8:14 tolkades som att den förkunnade Kristi härliga återkomst, hans tillkomst som orsakade hans "väntan", på latin "adventus" därför adventistnamnet som gavs till upplevelsen och dess anhängare mellan 1843 och 1844. Uppenbarligen talade detta budskap inte om sabbaten, utan bara till utseendet, eftersom Kristi återkomst kommer att markera inträdet i det sjunde årtusendet, den stora sabbaten profeterade varje vecka på sabbaten den sjunde dagen: judarnas lördag.

Omedvetna om detta samband upptäckte tidiga adventister inte vilken betydelse Gud ger sabbaten förrän efter denna tid av prövning. Och när de förstod detta, undervisade pionjärerna bestämt om sabbatssanningen som kom ihåg i namnet på den bildade kyrkan, "på den sjunde dagen". Men med tiden gav verkets arvtagare inte längre sabbaten den betydelse som Gud ger den, genom att fästa dess exigibility till tidpunkten för Jesu Kristi återkomst istället för att fästa den vid det datum 1843 som antyds av Daniels profetia. Att skjuta upp ett sådant grundläggande gudomligt krav utgjorde ett fel vars konsekvens var att Gud 1994 förkastade organisationen och dess medlemmar som han överlämnade till rebellägret som redan fördömts av honom sedan 1843. Denna sorgliga upplevelse och detta misslyckande av den siste tjänstemannen institutionen för den kristna tron vittnar om denna oförmåga hos falsk kristendom att acceptera **separationen av mänskliga band** . Frånvaron av kärlek till gudomlig sanning och därför till Gud själv är i fråga, och detta är den ultimata lektionen i den kristna trons historia som jag kan förklara för dig, för att lära dig och varna dig, i den allsmäktige Guds namn , YaHWéH-Michael-Jesus Kristus.

Slutligen, fortfarande i samma tema, eftersom det kostade mig priset för en smärtsam andlig separation, påminner jag dig om denna vers från Matt.10:37 och eftersom verserna som föregår den tydligt sammanfattar den sanna kristna trons skiljekaraktär. , jag nämner dem alla från vers 34 till vers 38:

" Tro inte att jag har kommit för att bringa fred på jorden; Jag kom inte för att bringa fred, utan svärdet. Ty jag har kommit för att göra skiljelinje mellan en man och hans far, mellan en dotter och hennes moder, och mellan en svärdotter och hennes svärmor; och en mans fiender kommer att vara hans eget hushåll. Den som älskar sin far eller sin moder mer än mig är mig inte värdig, och den som älskar sin son eller sin dotter mer än mig är mig inte värdig ; den som inte tar sitt kors och följer mig är mig inte värdig. » Denna vers 37 rättfärdigar Abrahams välsignelse; han vittnade om att han älskade Gud mer än sin köttsliga son. Och genom att påminna en adventistbror om sin plikt, genom att citera denna vers för honom, skildes våra vägar och jag fick en speciell välsignelse från Gud. Jag kallades då en fanatiker av denna "bror" och sedan denna upplevelse hade han följt den traditionella adventistvägen. Han som introducerade mig för adventismen och fördelarna med vegetarian dog senare i Alseimers sjukdom, medan jag fortfarande är vid god hälsa, vid liv och aktiv i min Guds tjänst, 77 år gammal, och n tillgriper varken läkare eller mediciner. All ära går till skaparen Gud och hans värdefulla råd. I sanning !

För att sammanfatta **adventismens historia** måste vi komma ihåg följande fakta. Under detta "adventistiska" namn grupperar Gud sina sista helgon efter en lång dominans av den katolska tron som legitimerade, **religiöst** , söndagen som upprättades under sitt hedniska namn "den obesegrade solens dag" av Konstantin I ^{den} 7 mars 321. Men de tidiga adventisterna var protestanter eller katoliker som andäktigt hedrade den ärvda kristna söndagen. De var därför utvalda av Gud genom deras beteende efter att ha blivit glada över Jesu Kristi återkomst som tillkännagavs för dem successivt under våren 1843 och 22 oktober 1844. Det var först efter detta urval som sabbatens ljus gav dem presenteras. Deras tolkningar av Daniels och Uppenbarelsebokens profetior innehöll också enorma fel som jag

rättar till i detta arbete. Utan kunskap om sabbaten, konstruerade pionjäreerna teorin om så kallad "undersökande" bedömning som de aldrig kunde ifrågasätta; även efter att ljuset på sabbaten gavs till dem. För dem som inte vet, påminner jag er om att enligt denna teori, sedan 1843, sedan 1844, undersöker Jesus i himlen vittnesbördsböckerna för att välja ut sina sista utvalda som måste räddas. Ändå gav den tydliga identifieringen av söndagssynden exakt innebörd åt budskapet i Dan.8:14, även i dess dåligt översatta form av "**renande av helgedomen**". Och denna dåliga översättning skapade olösliga kontroverser, eftersom detta uttryck i första hand gällde uppfyllelsen genom Jesu Kristi försoningsdöd enligt Hebr.9:23: "Det var därför nödvändigt, eftersom bilderna av det som är i himlen **skulle vara renade** på detta sätt, huruvida **själva de himmelska tingena renades** genom uppoffringar som var mer utmärkta än dessa . Ty Kristus har inte gått in i en **helgedom** gjord med händer, i efterföljd av den sanne, utan in i själva himlen, för att han nu ska visa sig inför Guds ansikte för oss. " Allt som skulle renas i himlen renades alltså genom Jesu Kristi död: den undersökande domen har därför inte längre någon logisk mening. Efter Jesu död och uppståndelse kommer ingen synd eller syndare in i himlen för att orena den igen, eftersom Jesus renade sitt himmelska område genom att driva Satan och hans änglaföljare till jorden, enligt Upp.12:7 vid 12 och särskilt i vers 9: " Och den stora draken kastades ut, den forntida ormen, kallad djävulen och Satan, som bedrar hela jorden, **han kastades ut till jorden** , och hans änglar kastades ut med honom. »

Den officiella adventismens andra misstag uppstod också från den ursprungliga okunnigheten om sabbatens roll och det fick stor betydelse långt senare. Adventister har felaktigt fokuserat sin uppmärksamhet på tiden för det sista, det yttersta, trons prov som i verkligheten endast kommer att beröra dem som fortfarande kommer att vara vid liv vid tiden för Jesu Kristi sanna återkomst. I synnerhet trodde de felaktigt att söndagen skulle bli "**vilddjurets märke**" först vid tidpunkten för detta sista test, och detta förklarar sökandet efter vänskap med utövare av den förbannade söndagen av Gud, i verkligheten, från dess ursprung. Beviset som jag ger är existensen av de "sju trumpeterna" i Uppenbarelseboken 8, 9 och 11, av vilka de första sex varnar efter 321, under hela den kristna eran, folket för deras utövande av synden från den fördömda söndagen av Gud. Vilket Dan.8:12 redan hade avslöjat genom att säga: " **Hären överlämnades med det eviga öffret på grund av synden** ; hornet kastade sanningen till marken och lyckades med sina åtaganden. » Denna "**synd**" var redan, söndagens sedvänja ärvt civilt från Konstantin I ^{sedan} 321 och religiöst motiverad av påvliga Rom sedan 538, "**vilddjurets märke**" citerad i Apo.13:15; 14:9-11; 16:2. 1995, efter att ha manifesterat ett förkastande av det profetiska ljus som jag föreslog mellan 1982 och 1991, begick den officiella adventismen det allvarliga misstaget att ingå en allians med Guds förklarade och uppenbarade fiender. Exemplet på de många förebråelser som Gud riktade mot det forntida Israel för dess allianser med Egypten, en symbolisk bild av typisk synd, ignoreras helt och hållet i denna handling; vilket gör adventistsynden ännu större.

Faktum är att när adventistfolket blev medvetna om sabbatens roll och den betydelse den ger titeln Skapargud, borde adventistfolket tydligt ha identifierat sina religiösa fiender och undvikit all broderlig allians med dem. För, då

lördagssabbaten är " *den levande Gudens sigill* " i Upp.7:2, kunde skapande Gudens, dess motståndares kungliga märke, söndagen , **bara vara** " *vilddjurets märke* " i Upp.13:15 .

Jag minns här att orsakerna till den officiella institutionella adventismens fall är flera, men den huvudsakliga och allvarligaste gäller vägran från ljuset som kastas över den sanna översättningen av Daniel 8:14 och det förakt som visas mot den helt nya förklaringen av Daniel 12 , vars lärdom är att lyfta fram den gudomliga legitimiteten hos 7:e ^{dags} adventismen . Sedan kommer felet att inte ha satt sitt hopp till Jesu Kristi återkomst som tillkännagavs för 1994; som arbetets pionjärer hade gjort 1843 och 1844.

Guds huvudsakliga domar

Hans skapelse av jorden och himlen fullbordades, på den sjätte dagen installerar Gud människan på jorden. Och det är på grund av mänsklighetens olydiga beteende, och därför av synden, som Gud successivt under dess sjutusenåriga historia kommer att utsätta den för sina talrika domar. Med var och en av dessa bedömningar görs och uppfattas förändringar på ett konkret och synligt sätt. De excesser som följs av mänskligheten kräver dessa gudomliga ingripanden som syftar till att placera den tillbaka på sanningens väg som godkänts av dess suveräna dom.

Det gamla förbundets domar .

1:a domen: Gud dömer synden som begåtts av Eva och Adam, som är förbannade och drivna ut ur " *Edens trädgård* " .

2:a domen: Gud förstör den upproriska mänskligheten genom vattnet i den globala " *floden* " .

3:e domen: Gud **skiljer** människor åt med olika språk efter att de lyfts upp från " *Babels torn* " .

4:e ^{domen} : Gud sluter en allians med Abram som sedan blir Abraham. Vid denna tidpunkt förstör Gud **Sodom** och Gomorra, städerna där extrem synd utövas; den avskyvärda och avskyvärda " *kunskapen* " .

5:e domen: Gud befriar Israel från Egyptens slaveri, Israel blir en fri och oberoende nation som Gud presenterar sina lagar för .

6:e ^{befriande} domen: Under 300 år, under hans ledning och genom åtgärder från 7 domare, befriar Gud Israel som invaderats av dess fiender på grund av synd.

7 :e domen: På begäran av folket och för deras förbannelse ersätts Gud av jordiska kungar och deras långa dynastier (Kungar av Juda och kungar av Israel) .

8 :e ^{domen} : Israel deporteras till Babylon.

9:e ^{domen} : Israel förkastar den gudomliga "Messias" Jesus - Slutet på det gamla förbundet. Det nya förbundet börjar på perfekta doktrinära grundvalar.

10:e domen: Nationalstaten Israel ^{förstördes} av romarna år 70.

Det nya förbundets domar .

De nämns i Uppenbarelseboken av de " *sju trumpeterna* " .
 1:a ^{domen} : barbariska invasioner efter 321 mellan 395 och 538.
 Andra domen: Inrättandet av den dominerande påvliga religiösa regimen
 538 .
 3 :e domen: religionskrigen: de motsätter katolikerna de protestantiska reformatörerna som ogillas av Gud: " *hycklarna* " i Dan.11:34 .
 Fjärde domen: Fransk revolutionär ateism störtar monarkin och sätter stopp för romersk-katolsk despotism .
 5 :e ^{domen} : 1843-1844 och 1994.
 – Början: Dekretet i Dan.8:14 träder i kraft – det kräver fullbordandet av det arbete som initierats av reformationen sedan Peter Valdo, det perfekta exemplet, sedan 1170. Den protestantiska tron faller och adventismen föds segrande : De religiösa utövandet av den romerska söndagen är fördömd och den av lördagens sabbat är rättfärdigad och krävd av Gud i Jesus Kristus sedan 1843. Arbetet med reformen är därmed fullbordat och fullbordat.
 – Slutet: " *kräktes* " av Jesus, hon dog institutionellt 1994, i enlighet med meddelandet adresserat till " *Laodikea* ". Guds dom började med att hans hus genomgick ett ödesdigert test av profetisk tro. Den tidigare folkvalde tjänstemannen, som inte godkändes, anslöt sig till lägret för katolska och protestantiska rebeller.
 6:e domen: Den " *6:e trumpet* " fullbordas i form av tredje världskriget, denna gång kärnvapen, beskrivet i Dan.11:40 till 45. De överlevande organiserar den ultimata universella regeringen och återställer resten av den första obligatoriska dagen av dekret. Följaktligen var vila på sjundedagssabbaten, lördag, förbjuden, förbjuden på grund av sociala sanktioner till en början, sedan, slutligen, straffad med döden genom ett nytt dekret.
 7:e domen: föregås av tiden för de sista sju plågorna som beskrivs i Uppenbarelseboken 16, våren 2030, sätter Kristi härliga återkomst ett slut på närvaron av den mänskliga jordiska civilisationen . Mänskligheten utrotas. Endast Satan kommer att förbli en fånge på den ödsliga jorden, "avgrunden" i Uppenbarelseboken 20, i " *tusen år* " .
 8 :e domen: Upptagen till himlen av Jesus Kristus fortsätter hans utvalda att döma de onda döda . Detta är domen som citeras i Upp.11:18.
 9 : ^{e domen} : Den sista domen; de onda döda uppstår för att lida standarden för den " *andra döden* " på grund av *den "eldsjön* " som täcker jorden och förtär med dem varje spår av syndens gärningar.
 10:e ^{domen} : Den orenade jorden och himlarna förnyas och förhärligas. Välkommen de utvalda till Guds nya, eviga rike!

Gudomlig från A till Ö, från Aleph till Tav, från alfa till omega

Bibeln har ingenting gemensamt med andra böcker skrivna av människor förutom dess visuella utseende. För i verkligheten ser vi bara dess yta som vi läser enligt skriftkonventioner som är specifika för språken hebreiska och grekiska, där originaltexterna överfördes till oss. Men i sin skrift av Bibeln använde Moses arkaisk hebreiska vars bokstäver i alfabetet skilde sig från de nuvarande bokstäverna, de byttes ut bokstav för bokstav under exilen i Babylon, utan att

orsaka problem. Men bokstäverna klistrades ihop utan mellanrum mellan orden, vilket inte gjorde dem lätta att läsa. Men bakom denna nackdel ligger fördelen med att bilda olika ord beroende på valet av bokstav som valts för att markera dess början. Detta är möjligt och har visats, vilket bevisar att Bibeln verkligen är långt bortom möjligheterna för mänsklig fantasi och prestation. Endast tanken och minnet av den obegränsade skaparen Gud kan ha tänkt ut ett sådant verk. Eftersom denna observation av flera läsningar av Bibeln avslöjar att varje ord som förekommer där valdes och inspirerades av Gud till de olika författarna av hans böcker över tiden fram till den sista, hans uppenbarelse eller apokalyps.

Omkring 1890 visade den ryske matematikern Yvan Panin förekomsten av numeriska figurer i olika aspekter av konstruktionen av bibliska texter. Eftersom hebreiska och grekiska har det gemensamt att bokstäverna i deras alfabet också används som siffror och siffror. De demonstrationer som Yvan Panin gjort har avsevärt förvärrat skulden hos män som inte tar Guds bibel på allvar. För om dessa upptäckter inte har någon inverkan på att göra människor kapabla att älska Gud, tar de ändå bort all legitimitet från att inte tro på hans existens. Yvan Panin visade hur siffran "sju" var allestädes närvarande genom hela Bibelns konstruktion, särskilt i den allra första versen av den, i 1 Mos.1:1. Efter att jag själv har visat att sjundedagssabbaten är "*den levande Gudens sigill*" i Upp.7:2, bekräftar detta verk bara bevisen som upptäckts av denna briljanta matematiker som erbjöd krävande vetenskapsmän, från sin tid och vår, obestridliga vetenskapliga bevis.

Sedan Yvan Panin har modern datoranvändning analyserat de 304 805 tecknen på bokstäverna som utgör Skriften i den enda forntida alliansen och programvara erbjuder otaliga olika läsningar genom att placera varje bokstav på ett enormt schackbräde vars inriktningsmöjligheter börjar med en enda horisontell linje av 304805 bokstäver tills man slutligen erhåller en enda vertikal linje av dessa 304805 bokstäver; och mellan dessa två extrema linjer alla de otaliga mellankombinationerna. Vi upptäcker budskap om den jordiska världen, dess internationella händelser och namnen på forntida och moderna människor och möjligheterna är enorma eftersom det enda nödvändiga är att hålla ett identiskt utrymme (från 1 till n...) mellan varje bokstav i de ord som bildas. Förutom horisontella och vertikala justeringar finns det en mängd sneda justeringar, uppifrån och ned och nedifrån till toppen, höger till vänster och vänster till höger.

Därför, med bilden av havet, bekräftar jag att vår kunskap om Bibeln är i nivå med dess yta. Det som har varit dolt kommer att uppenbaras för de utvalda under den evighet som de kommer att gå in i. Och Gud kommer fortfarande att förvåna sina älskade med sin enorma, obegränsade kraft.

Dessa bländande demonstrationer är tyvärr oförmögna att förändra människors hjärtan så att de kommer att älska Gud "*av hela sitt hjärta, av hela sin själ, med all sin styrka, med hela sitt förstånd*" (5 Mos.6:5; Mat . 22:37); enligt hans rättvisa begäran. Jordisk erfarenhet kommer att ha bevisat det, förebråelser, tillrättavisningar och bestraffningar förändrar inte människor, vilket är anledningen till att Guds frälsningsprojekt sedan det fria livets början har baserats på denna vers: "*fullkomlig kärlek driver ut fruktan*" (1 Joh 4:18). Valet av de utvalda är baserat på deras demonstration av perfekt kärlek till Gud, deras

himmelske Fader. I denna " *fullkomliga kärlek* " finns det inte längre något behov av lag eller bud, och den första som förstod detta var gamle Enok som visade Gud sin kärlek genom att " *vandra med* " honom, noga med att inte göra något för att misshaga honom. För att lyda är att älska och att älska består av att lyda med syftet att ge njutning och glädje till den älskade. I sin gudomliga perfektion kom Jesus i sin tur för att bekräfta denna lektion om " *sann* " kärlek efter de första mänskliga förebilderna, Abraham, Moses, Elia, Daniel, Job och många andra vars namn bara Gud känner.

Deformationer på grund av tid

Det finns inte ett enda språk på jorden som inte har genomgått evolutioner och transformationer orsakade av mänsklighetens perversa ande. Och i denna fråga har hebreiskan inte undgått denna mänskliga perversion så att den hebreiska texten som vi anser vara original redan inte är något annat än originalet till Mose skrifter i ett delvis förvrängt tillstånd. Jag är skyldig denna upptäckt till Ivan Panins arbete och det faktum att han i versionen av den hebreiska texten han använde 1890, i 1 Mos.1:1, digitaliserade ordet Gud med den hebreiska termen "elohim". På hebreiska är "elohim" plural av "eloha" som betyder gud i singular. En tredje form finns: "Él". Det används för att koppla ordet Gud till namn: Daniel; Samuel; Betel; etc... Dessa termer som betecknar den sanne Guden får en stor bokstav i våra översättningar för att markera skillnaden mellan den sanne Guden och människornas falska hedniska gudar.

Bibeln betonar med rätta och enträget det faktum att Gud är "en" vilket gör honom till en "eloha", den enda sanna "eloha". Detta är anledningen till att Gud, genom att tillskriva sig själv ordet "elohim", i 1 Mosebok 1 och på andra ställen, sänder oss ett budskap genom vilket han med rätta hävdar att han redan är Fader till mängder av liv som redan existerar till skapandet av vårt jordsystem. eller dimension, och av alla liv som kommer att dyka upp på jorden. Dessa redan skapade himmelska liv var redan splittrade av synden som visade sig i hans första fria varelse. Genom att beteckna sig själv med ordet "elohim", hävdar skaparen Gud sin auktoritet över allt som lever och föds av honom. Det är i denna egenskap som han senare kommer att kunna, i Jesus Kristus, bära synder från mängden av sina utvalda och rädda, enbart genom sin försonande död, mängder av människoliv. Ordet "elohim", plural, betecknar därför Gud i sin skapande kraft av allt som lever. Denna term profeterar också de många roller som han kommer att spela i sitt frälsningsprojekt där han redan huvudsakligen och successivt är " *Fader, Son och Helige Ande* " som kommer att agera efter dopet för att rena och helga sina utvaldas liv. Denna plural gäller också de olika namn som Gud kommer att bära: Mikael för sina änglar; Jesus Kristus för sina utvalda människor köpt av hans blod.

Som ett exempel på förvrängningar på grund av mänsklig perversion ger jag verbet "välsigna", uttryckt på hebreiska med roten "brq" och vars val av använda vokaler kommer att översättas till "välsigna" eller "förbannelse". Denna perversa förvrängning förvränger innebörden av budskapet om Job, till vilken hans hustru faktiskt säger " *välsigna Gud och dö* ", och inte, " ~~förbanna~~ *Gud och*

dö ", som översättarna föreslår. Ett annat exempel på lömsk pervers förändring, i det franska språket uttrycket "visst" som ursprungligen betyder säker och absolut har i mänskligt tänkande antagit betydelsen av "kanske", totalt motsatt. Och detta sista exempel förtjänar att nämnas eftersom det kommer att få betydelse och få allvarliga konsekvenser. I ordboken "petit Larousse" märkte jag en förändring när det gäller definitionen av ordet "söndag". Introducerad som första dagen i veckan i 1980 års version, blev det den sjunde dagen i efterföljande års version. Sanningens Guds barn måste därför akta sig för de evolutionära konventioner som etablerats av människor, för hans del, till skillnad från dem, förändras inte den store skaparen Gud och hans värderingar varierar inte, precis som tingens ordning och ordning. den tid som han etablerade från sin grundläggning av världen.

Mänsklighetens perversa verk har präglat även den hebreiska texten i Bibeln, där vokaler orättvist tilldelas utan konsekvenser för frälsningen, men för att skydda dess officiella version har Gud förberett med den numeriska metoden, sättet att identifiera den verkliga texten från den falska . Detta kommer att tillåta oss att verifiera och notera förekomsten av många numeriska figurer som unikt karakteriserar den autentiska bibliska versionen, på hebreiska som på grekiska, vars tecken inte har modifierats sedan 2:a ^{århundradet} f.Kr.

Anden återställer sanningen om rättfärdiggörelse genom tro (genom sin tro)

Jag har just nämnt förvrängningarna av bibeltexten; saker på grund av de många översättarna av originalskrifterna. För att upplysa sitt folk i den sista tiden, återställer sanningens Ande deras sanning, och riktar sina utvaldas sinnen mot texter där betydande förvrängningar fortfarande finns kvar. Detta är vad som just har åstadkommit denna sabbat den 4 september 2021, till den grad att jag gav den namnet "kristall sabbat". Jag överlät valet av temat för att studera till en rwandisk syster som vi delar med oss av våra sabbater på nätet. Hon föreslog "rättfärdiggörelse genom tro". Studien gav oss några riktigt viktiga upptäckter som gör vår förståelse av detta ämne mycket tydlig.

I Bibeln, i 1 Pet.1:7, symboliserar Anden tron genom renat guld: " *att prövningen av din tro, som är dyrare än guld som förgår, fastän prövad av eld, resulterar i lov, ära och ära när Jesus Kristus visar sig .*" Vi förstår redan av denna jämförelse att tro, sann tro, är en ytterst sällsynt sak, vi finner småsten och stenar överallt, vilket inte är fallet med guld.

Sedan, från vers till vers, behöll vi först att: " *utan tro är det omöjligt att behaga Gud* ", enligt Heb.11:6: " *Och utan tro är det omöjligt att behaga honom; ty den som kommer till Gud måste tro att Gud finns och att han belönar dem som söker honom.* » Två läror är kopplade till tron: tron på dess existens, men också vissheten att den välsignar " *de som söker den* ", uppriktigt sagt, en viktig detalj som den inte kan luras på. Och eftersom målet med tron är att behaga honom, kommer den utvalde att svara på Guds kärlek genom att lyda alla hans förordningar och bud som han presenterar i själva namnet av sin kärlek till sina varelser. Frukten av detta kärleksband, som som en magnet förenar de som älskar varandra och älskar Gud i Kristus, presenteras för oss i den berömda läran som

citeras i 1 Kor.13 som beskriver sann kärlek som behagar Gud. Efter denna läsning tänkte jag på det inte mindre berömda budskapet som ges i HabaKuk 2:4: "... *den rättfärdige skall leva av sin tro*". Men i denna vers säger den översättning som Louis Segond föreslagit oss: ” *Se, hans själ är uppblåst, den är inte upprätt i honom; men den rättfärdige skall leva av sin tro.* » Längre utgjorde den här versen ett problem för mig som jag inte hade försökt lösa. Hur kan en man " *uppblåst* " av stolthet dömas som " *rättfärdig* " av Gud? Den som, enligt Pro.3:34, Jakobsbrevet 4:6 och 1 Petr 5:5, ” *står emot de högmodiga, men ger de ödmjuka nåd* ”? Lösningen dök upp genom att i den hebreiska texten hitta ordet " *otroende* " i stället för ordet " *svullen* " som citeras i Segond och med förvåning fann vi, i en "katolsk" Vigouroux-version, den goda och så logiska översättningen som gör det fullkomligt tydligt. budskap från Anden. För i själva verket inspirerar Anden i Habakuk ett budskap i en stil som redan inspirerats av kung Salomo i form av hans ordspråk där han sätter in parametrar för absoluta motsatser; här i Habakkuk, " *otro* " och " *tro* ". Och enligt Vigouroux och den latinska Vulgata-basen för hans översättning, lyder versen: " *Se, den som är otrogen har inte (en) rätt själ i sig; men den rättfärdige skall leva av sin tro* . » Genom att tillskriva båda delarna av versen samma ämne, förvränger Louis Segond Andens budskap och hans läsare hindras från att förstå det sanna budskapet som Gud ger. Det som har reparerats kommer vi nu att upptäcka hur Habakkuk exakt beskriver "adventisternas" prövningar 1843-1844, 1994, och det slutliga datumet som gäller Kristi sanna slutliga återkomst, våren 2030. Ja, detta nya ljus som fixar Kristi återkomst till 2030 gör det möjligt för oss att bättre förstå och autentisera *de på* varandra följande adventistupplevelserna som redan bekräftats i Upp . *genomfört* ." För den här demonstrationen tar jag texten i Habakkuk 2 från dess början, och varvar de förklarande kommentarerna.

L.Segond-versionen modifierad av mig

Vers 1: " *Jag ska stå på min post och stå på tornet; Jag kommer att titta för att se vad YaHWéH kommer att säga till mig, och vad jag kommer att svara i min argumentation.* »

Lägg märke till profetens attityd att "vänta" som kommer att känneteckna adventistprövningen, där Anden säger till oss i budskapet i Dan.12:12: ” *Välsignad är den som väntar till 1335 dagar* ”. För att tydligt förstå, ges innebörden av detta " *argument* " till oss i det föregående kapitlet, där problemet som Habakuk tog upp är förlängningen av de ogudaktigas välstånd på jorden: " *Skall han tömma sitt nät för detta och slakta- gör han alltid nationer, utan att skona?* » (Hab 1:17). I denna reflektion och detta ifrågasättande avbildar Habakkuk beteendet hos alla män som gör samma observation fram till världens ände. Gud kommer också att presentera sitt svar genom att profetiskt föreslå ämnet Jesu Kristi återkomst, vilket definitivt kommer att sätta stopp för de onda, föraktfulla, otrogna, otrogna och upproriskas herravälde.

Vers 2: " *JahWeH talade till mig och sade: Skriv profetian: gravera in den på tavlor, så att den kan läsas allmänt.* »

Mellan 1831 och 1844 presenterade William Miller tabeller som sammanfattade hans tillkännagivanden som profeterade Jesu Kristi återkomst för våren 1843 först, sedan för hösten 1844. Mellan 1982 och 1994 föreslog jag också

och friar fortfarande till adventister och andra människor , på fyra tabeller, sammanfattningen av de nya profetiska ljusen inspirerade av Sanningens Herre för vår " *ändtid* " . Om de verkliga konsekvenserna av denna prövning från 1994 först förstods efter den markerade tiden, vilket var fallet 1844, är datumet och dess beräkning än i dag bestyrkt av den levande Guds Ande.

Vers 3: " *Ty det är en profetia vars tid redan är bestämd* " ,

Den här tiden som utsetts av Gud har avslöjats sedan 2018. Med inriktning på datumet för Jesu Kristi återkomst är denna bestämda tid våren 2030.

Hon går mot sitt slut, och hon kommer inte att ljuga; »

Återkomsten av den segerrike Kristus kommer att fullbordas i sin rätta tid, och profetian som tillkännager det " *kommer inte att ljuga* ". Jesus Kristus kommer definitivt tillbaka våren 2030.

" *Om det dröjer, vänta på det, för det kommer att hända, det kommer säkert att hända.* »

Om datumet var fastställt av Gud, för honom, kommer Kristi sanna återkomst att fullbordas vid denna bestämda tidpunkt som bara han visste fram till 2018. Den föreslagna fördröjningen, "om den försenar", kan därför bara beröra människor, eftersom Gud reserverar *sig* för rätt att använda falska tillkännagivanden om Jesu Kristi återkomst som kommer att tillåta honom att successivt testa 1843, 1844, 1994 och fram till vår sista tid, kristnas tro som påstår sig vara hans frälsning, vilket gör att han kan välja sina utvalda . Dessa falska förutsedda tillkännagivanden om Jesu Kristi återkomst används av Gud, för att skilja till världens ände, " *vetet från agnarna, fåren från getterna* " , de troende från de otrogna, " *de troende från de otrogna* » , de fallnas utvalda.

Versen bekräftar parametern för den adventistiska " *väntan* " som förblir en beskrivande del av de sista helgonen avskilda och förseglade genom utövandet av den sanna sjundedagssabbaten sedan hösten 1844, slutet av det andra adventistprovet. I denna vers betonar Anden den föreställning om **visshet** som kännetecknar denna återkomst av Kristus segraren, befriaren och hämnaren.

Vigouroux version

Vers 4: " *Se, den som är en icke-troende har ingen rätt själ i sig; men den rättfärdige skall leva av **sin tro** .* »

Detta budskap avslöjar domen att Gud bär på människor som utsätts för de fyra adventistiska prövningarna kopplade till datumen 1843, 1844, 1994 och 2030. Guds dom är skarp i alla epoker. Genom det profetiska tillkännagivandet avslöjar Gud de " *hycklare* " kristna som avslöjar sin " *otroende* " natur, genom att förakta de profetiska tillkännagivandena från hans utvalda budbärare eller hans profeter. I skarp kontrast ger de utvalda ära åt Gud genom att ta emot hans profetiska budskap och lyda de nya anvisningar de uppenbarar. Denna lydnad, som av Gud bedöms som " *behaglig* " , bedöms samtidigt vara värdig att bevara den rättfärdighet som tillskrivs Jesu Kristi namn.

Endast denna lydiga tro "av kärlek" till Gud bedöms värdig att gå in i den kommande evigheten. Endast den som Kristi blod renar från sina synder blir frälst " **genom sin tro** ". Eftersom trons svar är personligt , är det därför Jesus riktar sina budskap, individuellt , till sina utvalda, till exempel: Matt.24:13: " *Men **den** som håller ut till slutet kommer att bli räddad .*" Tro kan bli kollektiv om den

uppfyller en enda standard. Men se upp! Mänskliga påståenden är vilseledande, eftersom Jesus ensam bestämmer vem som ska bli frälst eller förlorad enligt Hans bedömning av den tro som demonstreras av kandidater som vill komma in i himlen.

Sammanfattningsvis, i dessa verser av Habakuk uppenbarar och bekräftar Anden det nära och **oskiljaktiga bandet** mellan "tro" och "verken" som den genererar; något som redan tagits upp av aposteln Jakob (Jak.2:17: "Så är det med tron: om den inte har gärningar, är den död i sig själv."); vilket antyder det faktum att från början av evangelisationen missförstods och tolkades trosämnet. Vissa, som idag, fäste bara trosaspekten till den och ignorerade vittnesbördet om de verk som ger den dess värde och dess liv. Människors beteende, för vilka Gud gör sina tillkännagivanden om Jesu Kristi återkomst till kännedom, avslöjar deras tros sanna natur. Och i en tid när Gud utgjuter sitt stora ljus över sina sista tjänare, finns det inte längre någon ursäkt för någon som inte förstår de nya krav som Gud ställt sedan 1843. Frälsningen av nåd fortsätter, men sedan detta datum har det bara gynnar de utvalda utvalda av Jesus Kristus, genom vittnesbördet om verkliga demonstrationer av den kärlek som de ger honom. Till en början var sabbaten tecknet på denna gudomliga välsignelse, men sedan 1844 har den aldrig varit tillräckligt i sig, eftersom kärleken till hans profetiska sanning, uppenbarad mellan 1843 och fram till 2030, också alltid har krävts av Gud. Faktum är att de nya ljusen som tagits emot sedan 2018 har en nära koppling till sjundedagssabbaten som har blivit den profetiska bilden av det sjunde årtusendet som kommer att börja med Jesu Kristi återkomst våren 2030. Sedan 2018, "rättfärdiggörelse genom tro" kommer till förverkligande och gynnar de kallade som blir de utvalda genom att uppenbara sin kärlek till Gud och alla hans gamla och nya ljus uppenbarade i Jesu Kristi namn som lärs ut i Matt.13:52: "Och han sade till dem: *är Därför är varje skriftlärd som lär sig om himmelriket som en herre i ett hus som tar fram nya saker och gamla ting ur sin skatt*. Alla som älskar Gud kan bara älska att upptäcka hans projekt och hans hemligheter som länge har förblivit dolda och ignorerade av människor.

Habakkuk och Messias första ankomst

Denna profetia fann också uppfyllelse för det judiska nationella Israel, till vilket den tillkännagav Messias första ankomst. Tidpunkten för denna ankomst fastställdes och tillkännagavs i Dan.9:25. Och nyckeln till dess beräkning hittades i Esras bok, i kapitel 7. Det visar sig att judarna placerade Daniels bok bland de historiska böckerna, och den föregick Esras bok. Men på så sätt reducerades hans profetiska roll och blev mindre synlig för läsaren. Jesus var den första profeten som uppmärksammade sina apostlar och lärjungar på Daniels profetior. Den tillkännagivna förseningen, "om den dröjer, vänta på den", hade också sin uppfyllelse, eftersom judarna väntade på en messias som var hämnare och befriare av romarna, och förlitade sig på Jesaja 61 där Anden säger om Kristus i vers 1: "Herrens, *YaHWéH*, ande är över mig, ty *YaHWéH* har smort mig för att föra ut goda nyheter till de fattiga; Han har sänt mig för att bota de som har ett förkrossat hjärta, för att förkunna frihet åt fångarna och befrielse åt fångarna; ". I vers 2 specificerar Anden: "Att förkunna *ett nådens år från YaHWéH* och en

***hämnds dag från vår Gud ; För att trösta alla drabbade; "** Judarna visste inte att mellan " nådens år " och " hämndens dag " måste det fortfarande gå 2000 år för att leda folket till återkomsten av Kristus segraren, befriaren och hämnaren, enligt Jesaja 61:2. Denna läxa syns tydligt i vittnesbördet som citeras i Lukas 4:16-21: "*
*Han gick till Nasaret, där han hade blivit uppfostrad, och enligt sin sed gick han in i synagogan på sabbatsdagen. Han reste sig för att läsa och fick profeten Jesajas bok. Efter att ha rullat ut den, fann han platsen där det stod skrivet: Herrens Ande är över mig, eftersom han har smort mig till att predika goda nyheter för de fattiga. Han har sänt mig för att bota förkrossade hjärtan, för att förkunna befrielse för fångna och för blinda att få synen tillbaka, för att befria de förtryckta, för att utropa ett år för Herrens nåd. Sedan rullade han ihop boken, räckte den till tjänaren och satte sig. » Genom att sluta läsa här bekräftade han att hans första ankomst endast gällde detta " **nådens år** " som profeten Jesaja tillkännagav. Vers 21 fortsätter och säger: " Alla som var i synagogan såg på honom. Då började han säga till dem: I dag har skriften uppfyllts som ni just har hört. » Den ignorerade och olästa " **hämndens dag** " **bestämde av Gud, för våren 2030, för hans andra ankomst, denna gång, i all hans gudomliga kraft.** Men innan denna återkomst måste Habakuks profetia uppfyllas genom " **fördröjning** ", genom de "adventistiska" prövningarna, 1843-1844 och 1994, som vi just har sett.*

Den sista dedikationen

Inse sanningen

Våren 2021, början av det gudomliga året, har den rika men falskt kristna västerländska mänskligheten just visat sin önskan att bevara de äldres liv, även om det sker på bekostnad av nationell ekonomisk ruin. Det är därför Gud kommer att överlämna det till det tredje världskriget som kommer att ta bort mängder av liv för människor i alla åldrar, med vetskapen om att det inte finns något botemedel eller vaccin mot detta andra gudomliga straff. Framför oss, om 8 år, kommer det år 6000 av den jordiska skapelsen att vara, vars slut kommer att markeras av Jesu Kristi återkomst. Triumferande och segerrik kommer han att leda sina återlösta, sina levande utvalda och dem han kommer att återuppstå, in i sitt himmelrike och han kommer att förstöra allt mänskligt liv på jorden där han kommer att lämna ensam, isolerad i mörker, den upproriska ängeln från början, Satan, djävulen.

Tro på 6000 års principen är avgörande för att acceptera detta program. Exakta beräkningar från siffrorna i Bibeln omöjliggjordes på grund av en "vaghet" angående datumet för Abrahams födelse (ett enda datum för Terahs tre söner: 1 Mos.11:26). Men sekvensen av följder av mänskliga generationer från Adam till Kristi återkomst bekräftar närmandet till detta nummer 6000. Genom att ge vår tro till detta runda, exakta antal, tillskriver vi detta val till en "intelligent" varelse, dvs. skaparen Gud, källan till all intelligens och liv. Enligt principen om "sabbaten" som citeras i hans fjärde bud, gav Gud människan "sex dagar" och sex tusen år för att utföra allt sitt arbete, men den sjunde dagen och det sjunde årtusendet är "helgade" vilotider. (set separat) för Gud och hans utvalda.

intelligent eller klokt " beteende av Hans utvalda som drar nytta av allt Gud säger, profeterar eller tänker (se Daniel 12:3: " *Och de visa kommer att lysa som prakten av vidderna och de som lärde ut rättfärdighet åt folkmassan, liksom stjärnorna, för evigt och alltid.*" På så sätt rättfärdigar de Guds val att få dem att dra nytta av hans förlösande rättvisa som manifesteras i Jesus Kristus.

För att avsluta detta verk, precis innan det kommande dramat, vill jag i min tur tillägna alla sanna Guds barn som kommer att läsa det och kommer att välkomna det med tro och glädje, denna vers från Johannes 16:33 som tillägnades av två olika källor i samband med mitt dop den 14 juni 1980; den ena på mitt dopbevis från institutionen, den andra på förordet till boken "Jesus Kristus" som erbjöds mig vid detta tillfälle av min dåvarande kamrat, nästan till den ålder då Jesus offrade sitt liv som ett offer : " *Detta har jag talat till er, för att ni ska ha frid i mig. Du kommer att få vederbörlig i världen; men ta mod till mig, jag har erövrat världen .*"

Samuel, Jesu Kristi välsignade tjänare, "Sannerligen"!

Sista samtalet

När jag skriver detta meddelande, i slutet av 2021, åtnjuter världen fortfarande en märkbar och uppskattad universell religiös fred. Men, baserat på min kunskap om de dechiffrerade profetiska uppenbarelserna som förberetts av Gud, bekräftar jag, utan minsta tvivel, att ett fruktansvärt världskrig är under förberedelse och på väg att genomföras inom de närmaste 3 till 5 åren. Genom att presentera den under det symboliska namnet " *sjätte basunen* " i Upp.9, påminner Anden oss om att redan fem fruktansvärda straff har kommit för att straffa övergivandet av trohet mot dess heliga sabbat och dess andra förordningar som inte respekterats sedan 7 mars 321. Dessa straffen från den odödliga Guden sträckte sig över 1600 år av mänsklig historia organiserade enligt ett gudomligt religiöst program. Hans sjätte straff kommer för att varna, en sista gång, kristendomen skyldig till otrohet mot honom. Förutom Gud och hans frälsningsprojekt har mänskligt liv ingen mening. Det är därför, " *trumpeterna* " som har en gradvis karaktär som avslöjas i analogi i Tredje Mosebok 26, den mordiska intensiteten hos den " *sjätte* " kommer att nå höjder av fasor som mänskligheten länge har fruktat och fruktat. Den " *sjätte basunen* " gäller det ultimata världskriget som kommer att utplåna mängder av människor, " *en tredjedel av människorna* " enligt Upp.9:15. Och denna proportion kan bokstavligen nås i ett krig där 200 000 000 beväpnade, tränade och utrustade professionella kämpar kommer att konfrontera varandra, enligt den precision som ges i Upp.9:16: "Antalet ryttare i armén var två myriader av myriader : *Jag hörde antalet av dem* "; dvs 2 x 10000 x 10000. Före denna sista konflikt, under 1900-talet, ^{var} de två världskrigen 1914-1918 och 1939-1945 förbud om det stora straff som kommer att avsluta tiden för fria nationer och oberoende. Gud har inte gett sina utvalda tillflyktsstäder, men han har lämnat oss tillräckligt tydliga indikationer för att vi ska kunna fly de områden som hans gudomliga vrede prioriterar. Han kommer att rikta de slag som måste utlösas av människor som kallas för denna uppgift. Men ingen av dem kommer att vara en av hans utvalda. De otroende rebellerna eller otroende utspridda över hela jorden kommer att vara instrument och offer för hans gudomliga vrede. Andra världskriget utkämpades mellan västerländska folk vars religioner var kristna och konkurrerande. Men i den kommande tredje kommer motivet till sammandrabbningarna i huvudsak att vara religiöst, och ställa konkurrerande religioner mot varandra som aldrig har varit doktrinärt förenliga med varandra. Endast fred och handel har tillåtit denna illusion att växa. Men vid den av Gud utvalda tiden, enligt Upp.7:2-3, kommer den demoniska universaliteten som innehas av Guds änglar att frigöras för att "göra skada på *jorden och havet* " eller, symbolerna som avkodas, " *till skada* " "Protestanter och katoliker" som är otrogna mot Jesus Kristus. Mycket logiskt är att den otrogna kristna tron utgör huvudmålet för den rättvise domaren Jesu Kristi vrede; precis som i det gamla förbundet straffades Israel för sina ständiga otroheter fram till dess nationella förstörelse år 70. Parallellt med denna " *sjätte*

basun ", bekräftar profetian i Dan.11:40 till 45, genom att frammana " *tre kungar* ", implikationen av monoteismens tre religioner: europeisk katolicism, arabisk och nordafrikansk islam och rysk ortodoxi. Konflikten slutade med en omsvängning av situationen på grund av den amerikanska protestantismens ingripande, som inte utsågs till kung, men som föreslogs som en traditionell potentiell fiende till Ryssland. Elimineringen av konkurrerande makter öppnar tillgång till dess sista dominans under titeln " *the vildjuret som stiger upp från jorden* ", beskrivs i Upp.13:11. Låt oss precisera att i detta sista sammanhang har den amerikanska protestantiska tron blivit en minoritet, med den romersk-katolska tron som majoritet, på grund av successiva spansktalande invandringar. År 2022 är dess president av irländskt ursprung själv katolik, som den mördade presidenten John Kennedy.

I Upp.18:4, i den allsmäktige Gud, befaller Jesus Kristus alla som tror och hoppas på honom, Hans utvalda, att " *gå ut från Babylon den stora.* " Identifierad med bevis i detta arbete för den påvliga romersk-katolska kyrkan, " *Babylon* " döms och fördöms på grund av " *hennes synder.* " Genom historiskt arv av " *dess synder* " sträcker sig katolicismens skuld till protestanter och ortodoxa människor som rättfärdigar, genom sin religiösa utövning, söndagsvilan som ärvts från Rom. Utträdet från Babylon innebär att man överger " *sina synder* ", varav den viktigaste, eftersom Gud gör det till ett identifierande " *märke* ": veckovilodagen, första dagen i veckan i den gudomliga ordningen, den romerska söndagen.

I detta meddelande, med tanke på tidens brådska, uppmanar jag Guds söner och döttrar att lämna Frankrikes norra zon centrerad på dess huvudstad Paris. Eftersom den snart kommer att drabbas av Guds vrede, lida av " *elden från himlen* ", denna gång kärnkraft, som staden " *Sodom* " som han jämför den med, i sin Uppenbarelse, i Uppenbarelseboken 11:8. Han betecknar det också med namnet " *Egypten* ", en symbolisk bild av " *synd* ", på grund av den upproriska inställningen av dess irreligiösa engagemang som står emot Gud, som farao i den historiska redogörelsen för hebreernas uttåg. I en krigssituation, med vägar avskurna och förbjudna, kommer det att vara omöjligt att lämna målområdet och undkomma den dödliga tragedin.

Samuels tjänare till den levande Guden, Jesus Kristus

De som först vill upptäcka vad som presenteras i slutet av detta arbete kommer att ha svårt att förstå varför jag är så övertygad om den oåterkalleliga karaktären av den förestående förstörelsen av Frankrike och Europa. Men de som har läst den, från dess början till dess slut, kommer under läsningens gång att ha samlat bevisen som ständigt hopar sig, till den grad att de till slut kan dela den orubbliga övertygelsen om att Guds Ande har byggd i mig och i alla som tillhör honom; i sanning. TILL HONOM tillhör all HÄRLIGHET.

Dåliga överraskningar kommer bara från dem som envist vägrar att erkänna hans ojämförliga kraft, den mest talrika, och hans förmåga att leda allt enligt hans plan tills dess perfekta prestation.

Jag avslutar det här verket här, men inspirationen som Jesus fortsätter att ge mig noteras och registreras ständigt i form av budskap som presenteras i verket "**Heavenly manna of the last adventist walkers**".